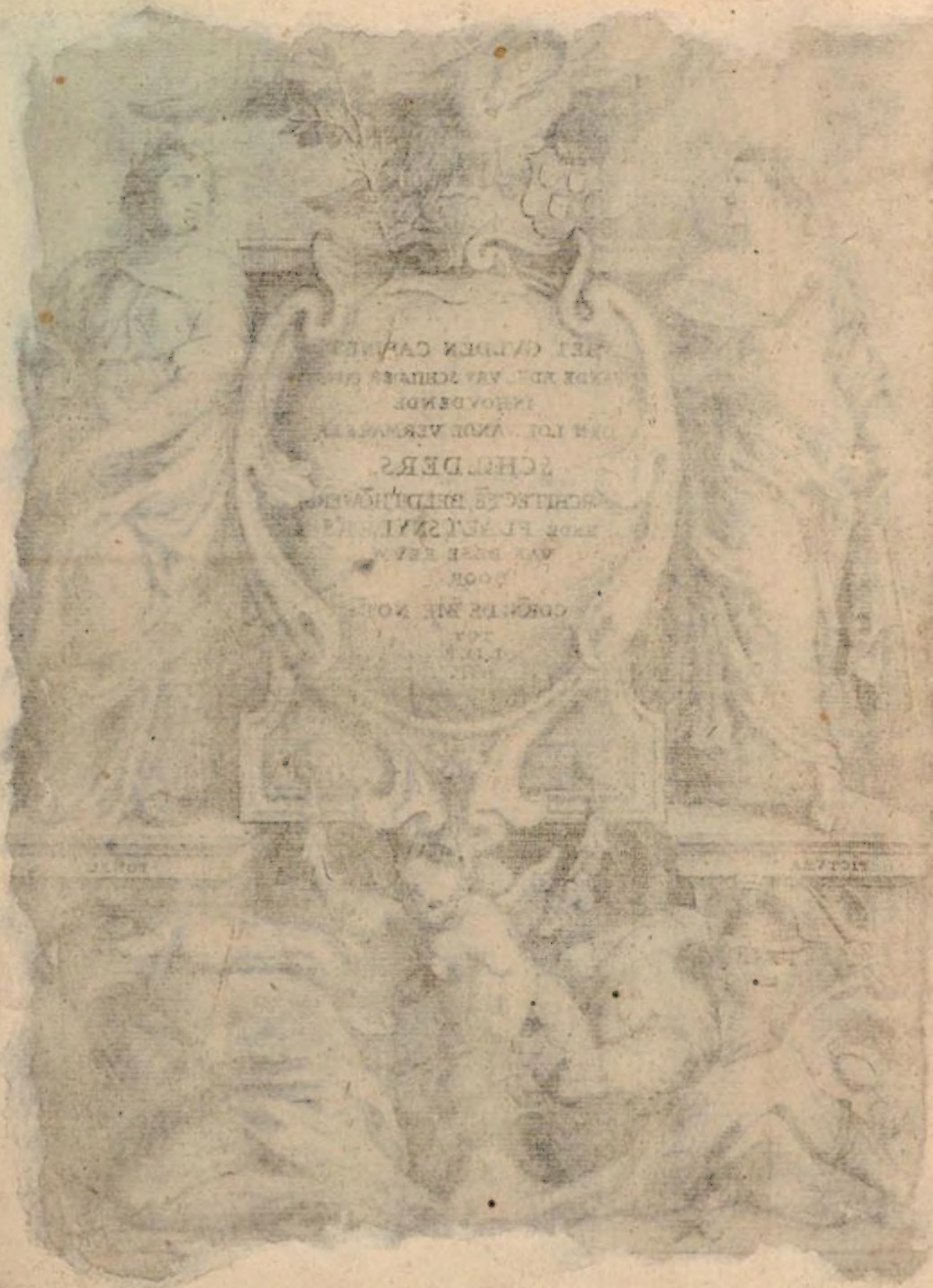

LEVER DES GEESTS
HET GVLDEN CABINET
VANDE EDEL VRY SCHILDER CONST
INHOVDENDE
DEN LOF VANDE VERMARSTE
SCHILDERS,
ARCHITECTẼ, BELDTHŌWERS
ENDE PLAETSNYDERS,
VAN DESE EEVW
DOOR
CORN̄: DE BIE NOT.S
TOT
LIER
1661.
PICTVRA
POESIS
t'Antwerpen gedruckt by Ian Meyssens Const vercooper op de Eyermert inden goude Rex dald
Abrah. a Diepenbeck delin.
Cornelis Meyssens sculpsit.

HET GULDEN CABINET

VANDE EDELE VRY

SCHILDER-CONST

Ontsloten door den lanck ghewenschten Vrede tusschen de twee machtighe Croonen van

SPAIGNIEN

E N

VRANCRYCK,

Waer-inne begrepen is den ontsterffelijcken loff vande vermaerste Constminnende Geesten

E N D E

SCHILDERS

Van dese Eeuw, hier inne meest naer het leven af-gebeldt, verciert met veel vermakelijcke Rijmen ende Spreucken.

D O O R

Cornelis de Bie Notaris binnen Lyer.

DEN GEBOEYDEN MARS

Spreckt op d'uytleggingh vande Titel plaet.

El wijckt dan mijne Macht, en Raſerny ter ſijden?
Moet mijne wreetheyt nu dees booſe ſchant-vleck lijden?
Dat ick hier ligh gheboyt en plat ter aert ghedruckt,
Ontrooft van Sweert en Schilt, t'gen' my is af-geruckt?
Alleen door liefdens kracht, die Vranckrijck heeft ontſteken,
Die door het Echts verbont compt al mijn luſten breken,
Die ſelffs de wreetheyt ben, wordt hier van liefd' gheplaeght,
Den Dullen Orloghs Godt wordt van den Peys verjaeght.
Ach! d'Edel Franſche Trouw: (aen Spaenien verbonden:)
Die heeft m'allendigh Helt in ballinckſchap gheſonden.
K'en heb niet eenen vriendt, men danckt my ſpoedigh aff
Een jeder my verſtoot, ick ſien ick moet in't graff.
Nochtans ſal menich menſch mijn ongeluck beclaghen
Die was ghewoon door my heel *Belgica* te plaeghen,
Die was ghewoon met my te liggen op het landt
Dat ick had uyt gheput door mijnen Orloghs brandt,
De deught had ick verjaeght, en liefdens kracht ghenomen
Midts dat mijn fury was in Neder-landt ghecomen
Tot voordeel vanden Frans, die my nu brenght in druck
En wederleyt mijn jonſt, fortuyn en groot gheluck.
Alleen door liefdens kracht die my nu compt verachten
Die my nu ſelfs laet in't vergoten Bloedt verſmachten.
Ha *Venus* wree Goddin, vervloeckte voeſter vrouw
Van al dat liefde voelt, en oorſaeck van dees Trouw,
Hoe compt dat ghy mijn ſiel door af-keer ſoo laet krencken?
Ach! wilt mijn ſoete jonſt (bid ick) noch eens ghedencken;
Die ick u eenmael gaf, trots uwen Man *Vulcaen*,
Als wy in overſpel hebben den luſt verſlaen.

Waerom en ſtraft ghy niet, die door ſijn minne ſchichten
Doet Trommel en trompet, en't Krijghs Canonnen ſwichten
Cupid' u dertel Kindt, die *Spaenien* verweckt
Door't minnen-vier tot Peys, en *Vranckrijck* ontſteckt.
O wanckelbare Vrouw, die eerſten hadt gedrongen
In't hert van Nederlandt, *Anteros* uwen jonghen
Cupidos eygen broer, maer ongelijck van aert
Die door ſijn booſheydt eerſt t'landt had met nijdt beſwaert.
En ſiet, nu laet ghy toe *Cupidos* minne luſten
Die door een Echte Trouw de Landen brenght in ruſten.
Dat ick den ſchelm hier had, ick ſcheurden hem van een
Ick aet hem levent op van 't hooft tot aenden teen
Ick ſou ſijn dertel jeught te pletteren ſtracx botſen
Ghelijck *Saturnus* 't kindt ſmeet tegen d'herte rotſen
Want hy van mijn verdriet de rechte oorſaeck is
Den oorſpronck van mijn leet en t'ſiels bederffenis.
Waer is mijn blixems ſweert, waer ſijn mijn oorloghs knapen
Kloeckmoedigh inden krijgh, manhaftigh inde wapen;
My dunckt ſy zijn verjaeght, een jeder my verlaet
Niemandt en iſſer die mijn ſiele compt tot baet:
Ick ben nu aen het radt der wree Fortuyn gheteugelt
En van mijn ſnellicheydt oock heel en gans ontvleugelt,
Ick ſien het is om niet, de liefde is te groot
Die Vranckerijck beſit, en deſen Vrede ſloot.
Mijn aeders giftich bloedt begint de doodt te voelen
Mijn tygers vree ghelaet mijn jngewand doet woelen.
De prickel ſpoor des Nijdts tredt op mijn roemich hert
En ſchettert met mijn quael vol ingecropte ſmert.
Iae al mijn dullicheyt, mijn tieren, ſchreeuwen, raeſen
Eylaes mijn droef gheween, niet als met quellingh aeſen.
Schoon ick ſoo langhen tijdt 't landt heb gheſtelt tot roof
Den Peys en Vred' verjaeght, jae oock by-naer 't Geloof,

Die't

Die't heyligh Christendom, by-naer oock had ontluystert
En al den hellen glans der deughden heel verduystert
Door mijn bloedt-dorstigheydt by-naer al doen vergaen
Die de staet-gierigheydt en pracht heb voorgestaen
In fin 't heel Nederlandt door mijn ghewelt gherengelt
Door wreedtheydt ende *Nydt* met grooten twist ghemengelt
Met boosheydt en bedrogh, met belghsucht, *dievery *jeloesy
Met onrechtveerdigheydt, en helsche raserny.
En schoon ick selver heb *Pandoras* doos ontsloten
Waer door de Wereldt werdt met boosheydt overgoten,
De liefde (die van GODT eerst haren oorspronck heeft)
Is oorsaeck dat in rust weer alle dinghen leeft,
Is oorsaeck dat den *Peys* gecroondt wordt met laurieren
Is oorsaeck datmen gaet over mijn doodt nu vieren.
Dat al de Consten weer bethoonen henne deught
En weeldigh leven in haer volle rust en vreught.
Voor eerst de schoon *Pictur*, die met haer eel Pinceelen
Door Konst vercrygen sal veel gaven en juweelen,
Daer by *Rethorica* met haer *Soet-Rijm* ghedicht
Die menich droef ghemoet en swaeren geest verlicht,
Die ick had door't ramoer van mijnen Krijgh doen dolen
En allen hunnen lust, jever, en gheest ghestolen,
Die ick soo had geplaeght, met arremoy verkracht,
Dat niemandt vande Const by Menschen wert gheacht:
Die compt de liefde weer van alle cant bejegnen
Die desen nieuwen *Peys* met rijckdom gaet vertegnen.
De wonder *Schilber-Const*, en Rijcke Coopmanshap
Die klimmen weder op Fortunas hooghsten trap.
Nu sal *Poæsis* pen tot mijnen spot gaen schrijven
Om 's menschen vrees des crijghs uyt het ghedacht te drijven
Nu salder menich gheest krijghen haer grootste jonst
De Meesters sunderlingh van d'Edel *Schildsr-Const*.

Den

Den *Peys* die ſal den gheeſt met jever nu ontſteken
En al mijn Wapen-tuygh in duyſent ſtucken breken.
  Den *Peys* en geeft my niet als droefheyt druck en pijn
  Als wanhoop' ſonder trooſt, om haeſt in't graf te zijn.
Den *Peys* en geeft my niet als quellingen met hoopen
Om als een bedelaer nu achter 't landt te loopen.
  Den *Peys* die heeft ontrooft, de weelde die ick had:
  Wanneer my rijck en arm om mijn ontſagh aenbad.
Den *Peys* die heeft ontrooft mijn jaerelijckſe renten
Die ick wiſt vanden boer te perſen met tormenten.
  Den *Peys* heeft nu ontrooft mijn pluymen vanden hoet
  Mijn kleedt met gout gheboort, en mijnen hoogen moet.
Compt hier *Megera* compt en laet de wolcken dondren
Laet over mijnen druck de wereldt eens verwondren.
  Iſſer dan gheen genaey; ſeght *Pluto* wreet gheſel
  Die ſijt den quaetſten Godt en dwingher vande hel?
Ghy cunt wanneer ghy wilt de ganſche aert doen beven?
Ghy cunt wanneer ghy wilt den menſch veel quellingh gheven?
  Waer is nu *Eolus* die Godt is vanden windt
  Dat *Bereas* nu eens my tot mijn wraeckluſt dient.
Sa helſchen *Charon* compt, haelt my onſaligh ſterver
Met u bebloeyde ſchuyt, die ben den Hel beerver
  Want *Iupiter* en wilt my niet meer by gheſtaen
  Die door ſijn blixems vier de Reuſen heeft verſlaen.
Den vred' en geeft my niet anders als pijnlijck voetſel
Als eenen haet en nijt vol boos fenijnich broetſel.
  Dat my nu vry ſlickt in den dry-hoofdighen hondt
  Die niet als vlammen ſpouwt uyt ſijnen helſchen mondt:
Compt wree *Fataelen* compt met u vergifte ſlangen
Compt helpt my *Titius* oft ick ſal my verhangen
  Want wie op d'aerde leeft, die heeft van my een walgh
  Men heeft my lanck ghenoegh ghewenſcht aen eene galgh.

Den

Den lanck verwachten *Peys* , die gaet de weth heirmaken
Sy brenght de ruſte med' en doet den Krijgh verſaecken :
Ick ben den Godt des *Moorts* , en iſſer niemant niet
Die my dan trooſten ſal in dit mijn groot verdriet ?
Soo wil ick dan voor 't leſt : Eylaes mijn graf-ſchrift ſchrijven
Dat by de menſchen mach tot een memori blijven.
De *Liefde* en de *Trouw* hebben den *Krijgh* verjaeght
Die by de dertigh jaer heeft *Nederlandt* gheplaeght.
Wanneer de *Min* haer cracht aen *Vranckerijck* bethoonde
En met de *VVedermin* van *Spaenien* beloonde
Waer door den *Peys* en *Vred'* met vreughden is ghemaeckt
Waer door den *Oorloghs Godt* is in ſijn doodt gheraeckt.

DROOM VAN DE BIE.

NAer dat ick *Floras* Hoff had leſt eens overvloghen
En uyt haer blom-ghewas veel ſoete Conſt gheſoghen,
Soo ſocht mijn hert de ruſt door ſwaeren ſluymer-ſucht,
Daer mijn Natuer terſtont op't hoochſt' wert med' bevruht :
En qualijck had den ſlaep mijn ſiel oock niet becropen
Den Droom-Godt is daer oock met ſtilheyt by geſlopen,
Die my heeft ingebeldt een wonder vrempt geval
Vol ſwaer becommernis , 't gen' ick u ſeggen ſal.
Ick droomde dat ick was gheſtelt in een valleye,
Beplant met groen geboomt en tuynen tuſſchen beyen,
ſeer aengenaem en fraey, daer ick twee weghen ſach
Waer-by tot mijn vermaeck een vreughdigh luſthoff lach.
En ſoo ick ſtondt verſtelt wat wegh ick in ſou treden
Om al mijn Honingh-ſoet te moghen wel beſteden
Te ſchencken aen de gen' die al haer deughden ſmaeckt
En naer haer lackerny met open Monden haeckt,

Om mijnen ſoeten Coſt met vreughden op te dragen
Daermen geen hinder lijdt van 't winters felle dagen:
Daer is mijn jverich hert met vreught naer toe-geſnort
Daer noyt den grijſen tijdt het blom-gewas verdort.
Dit nacht-geſicht verdween, den droom is oock gheweken
En deſ' jnbeldingh heeft mijn hert met luſt ontſteken,
Want ſoo den ſlaep ontſchoot met haeſten uyt 't ghemoet
(Die menichmael 't ghedacht met valſche liſten voedt)
Soo heb ick metter daet een vrempt gheheym ghevonden
'Tgen' dient te zijn ontdeckt, 't gen' ick hier moet verconden
Ter wijlen dat den Menſch al menichmael bevindt
Dat eenen kleynen Droom tot voordeel dickwils dient.
Want ſiet door deſen Droom weet ick te onderſcheyen
Waer henen my den ſin van dit gheval wilt leyen,
Dat is naer 't vreughdich Hof daer geene Conſt ontbreckt,
En die ons met genucht ſeer weſentlijck ontdeckt
Een geeſt van kloeck vernuft, een kender vande krachten
Die oyt de *Schilders* met Pinceel ten voorſchijn brachten.
Daer ſocht ick mijne ruſt, naer dat ick al den ſchat
Der honigh-ſoete Conſt by een verſamelt had.
Doen quam de raſſe Faem my uyt den ſlaep verwecken
En naer den vollen eys dit luſtich Hoff ontdecken
Daer al de ſchoon Schildry beſchaemt ſchier de Natuer
Door d'overvloedicheydt van d'edel vry *Pictuer*
Daer t'blom en t'fruyt ghewas op doeck ſeer levent ſchijnen
Nochtans geen winters kou en can haer kracht verdwijnen
Hier vondt de *Bie* haer plaets om haeren honigh-graet
(Die ſchuylt in deſen Boeck) te ſtellen inden ſtaet,
Te brenghen voor den dagh en naer dit Hoff te draghen
Daer menich Conſtenaer ſchept vreught en groot behaghen,
Om al de ſeldſaemheyt van d'edel *Schilder-Conſt*,
Daer (die dat Hoff beſit) is Rijckelijck med bejonſt.

WAERHEYT BAERT NYDT.

ANTHOINE VAN LEYEN
Grand amateur des artes. peintures. etc.
N'admirez pas icy la grace exterieur.
C'est l'ombre du subiect: considerez le coeur
Rempli de mill^e vertus. et l'invisible esprit.
Dont les perfections iamais burin n'acquit.

E. Quellinus pinxit. Richard Collin sculpsit 1661.

ONTSCHULDINGH
Vanden Auctheur aen alle Rijm-lievende Poëten over d'uytheymsche woorden (doch eyghen Schilder-spreucken) hier in begrepen.

MVlta renascentur quæ jam cecidere, cadentque
Quæ nunc sunt in honore vocabula, si volet usus
Quem penes arbitrium est, & jus & norma loquendi.

HORATIUS *in arte Poatica.*

SOo jemandt vande Konst soeckt naer de hinder-palen
Van mijn cleyn rijm-ghedicht en tracht te achterhalen
Oft in mijn duytsch beschrijf niet ongherijms en is
T'gen' vrempt in d'ooren luyt, oft niet uytheyms en is.
Daer een Poëetse tongh mocht spots-ghewijs op spelen
En sonder mijne weet d'eer van mijn wercken stelen:
(D'welck niemandt doen en sal die d'eel *Pictuer* verstaet,
En kent den handel daer sy mede omme gaet)
Dus moet ick evenwel my hoeden voor hun stormen
En segghen dat ick niet mijn spellingh can heirvormen
Als *Cadmus* d'A. B. C. (die t'draeckx Tant-saeyer was)
Want soo *Pictura* spreckt compt in dit Boeck te pas.

OVIDIUS *Libro* 3.

Waerheyt baert Nijdt.

Op de spreuck des Auctheurs.
VVaerheydt baert Nijdt.

ALs waerheyts Sonne-strael de Nijdt voor ooghen stelden
Haer grauwel, die sy baert (tot eyghen spijt en straf
Js sy verdwenen voor de *Bie'ens* beldt der belden
Die levende en dôon herstelden uyt hun graf.

N. OMASVRINVS
Omnia in Deo.

OP-GHEDRAGHEN
Aenden Const-minnenden, Deught-rijcken ende seer Discreten Heere
D'HEER
ANTHONIO VAN LEYEN
VVoonende binnen de Keyserlijcke Stadt van Antwerpen, den 10. Februarij Anno 1662.

Enghesien seer weet-lievenden Heer ick lanck gheweten heb dat V. L. begaeft is met een uytnemende kennisse vande hooch-gheachte vry Schilder-const, *die van V. L. ten hoochsten bemint ende in weerden ghehouden wordt, ghelijck den costelijcken Schat van V. seldsaeme ende uyt-ghekeurde stucken van Schildry, daer van ghetuyghenis ghenoch gheven. Soo hebbe ick my langhen tijdt veel willigher als vermoghende ghevoelt, om V. L. (als rechten Bescherm-heer vande Schilders) dit mijn* Gulden Cabinet *der* Schilder-const *op te draghen, het welck my niet onvoeghelijck en docht, aenghesien door desen onbrekelijcken ende lanck verwachten* Peys *tusschen de twee machtichste Croonen van* Spaignien *en* Vranckrijck *alle Consten wederom sullen floreren, nu sy verlost zijn uyt de bloedtdorstighe slaverny vanden wreeden Oorlogh. Verhopende dat t'selve werck V. L. sal aenghenaem wesen insiende de liefde die mijnen jever (tot verheffinghe der vermaerste Gheesten ende Lief-hebbers der Schildry) heeft aenghedreven ende verweckt om den grondt van dese wetenschap eenichsints uyt te wercken, niet sonder eerst van V. L. vernuftheyt raedt ende oorlof ghevraeght hebbende, eer dat ick t'selve heb derven bestaen, want volghende de Lesse vanden wijsen* SALOMON: De Tonghe der Wijse maeckt de Leere lieffelijck. *Soo en twijffel niet oft dit mijn werck sal door V. L. beschermin-*

minghe aen een jeder aenghenaem ende lieffelijck bevonden, ja van alle Lasteraers bevrijdt worden. Ick bekenne dat mijn vleughels van verstandt te swack zijn, om de kracht van sulckdanighe Const te verheffen: Ick wete wel dat het ander Voorsnijders souden moeten wesen, om soo-danich werck voor te dienen ende op te rechten, eer jemandt den vollen smaeck daer van soude ghevoelen. Maer ter wijlen de loffelijcke Pictura *my soo veel wetenschap van haer verholen Const heeft mede ghedeylt, dat ick my eenichsints heb derven verstouten om haeren Loff ten voorschijn te brenghen, siende datter niemandt der Const-minnende Geesten met desen lust bevrucht en is. 'Tis waer dat jemant anders letter-condigher ende reden-rijcker als ick, dese eer der* Schilders *had connen uyt-drucken. Maer t'is grootelijckx te beduchten (by aldien hy selver gheen Schilder oft Kennis-hebber van dese Const en waer) oft hy de eyghenschappen van* Pictura *sou hebben connen treffen, niet dat ick hier mede wil doen verstaen dat ick my selven daer toe gans bequaem sou kennen, waer over ick my niet en beroeme, daerom en sal* Momi *tongh daer uyt gheen voetsel willen trecken, want t'selve sou wesen een specie van hooverdy, al oft ick hoogher sou willen vlieghen als een ander, waer door ick mocht comen tot eenen leeghen val. Maer midts een ander (sijnde vande Const) gheenen lust oft jever en heeft, om sulckdanighen werck met beter gheleghentheydt van wetenschap, ende grooter verstant aen te vatten, soo heb ick t'selve ghedaen. Hopende seer voorsinnich Heer dat t'selve werck, ghemenght zijnde met goedtjonsticheydt ende vervrempt van diepsinnighe reden, met een willich hert ontfanghen ende aenghenomen sal worden, des ick dit mijn cleyn vermoghende werck V. L. op offer, en stelle inde bewaernisse van V. L. rijpe voorsichticheyt, wensende hier mede aen V. L. ghesontheyt, peys, voorspoet, ende lanck leven op dese wereldt, ende naermaels d'eeuwighe Salicheyt·*
blijvende

Seer Konst-lievende Heer

V. L. onderdanighen ende dienstwillighen Dienaer

CORNELIS DE BIE.

VOOR·

VOOR-REDEN

TOT DEN NIEU-LUSTIGHEN

LESER.

Ck wete ſeer wel Goedt-jonſtighen LESER, datter veel (dit Boeck openende, ende den jnhouden van het Werck ſiende) niet en ſullen aenghelockt worden, om den Loff der SCHILDER-CONST met verſtandt te aenmercken, uyt redenen datter veel Menſchen vyandt van deſe Conſt zijn, ende oock niet gheren hooren jemandts lof uyt ſprecken, als door een jngheboren belgh-ſucht ende hooverdy t'ſelve benijdende, ſal my nochtans trooſten met het Latijns ſpreeck-woordt ſeggende: *Ars nullum habet jnimicum niſi jgnorantem*, dat den onwetenden alleen vyandt vande Conſt is. Oft wel aldus: naer het ſegghen vanden gheleerden, SIDONIUS APOLLINARIS: *Qui non norunt artes, non mirantur artifices.* Aengheſien dan, dat de edel vry SCHILDER-CONST met groote wetenſchap begaeft is, ſoo en iſt my niet mogelijck gheweeſt achter te laten de ſelve Conſt met mijn Rijm-ghedicht te vercieren, beſonderlijck overdacht hebbende datter ſtof ende materie ghenoegh is, om aende Poetſche Lief-hebbers den lof der ſelver aenghename Conſt in't licht te brenghen. Want aenghemerckt dat eertijdts de Heydenen, jae de grootſte Monarchen des wereldts de Schildry in ſulcken weerden hielen, datſe daer voor groote ſchatten gaven, ghelijck ALEXANDER MAGNUS voor een Schildry aen APELLES gaf dry hondert Talenten: ende den Coninck ATTALUS kocht een Tafereelken (het welck den vermaerden ARISTIDES gheſchildert hadde) voor hondert Talenten, doende elcke Talent (naer de opinie van BUDEUS, ende ſommighe andere curieuſe Lieden) ſes hondert goude Croonen: boven dien ſoo was den voorſeyden ATTALUS noch bedroeft dat hem een Schildry wert gheweyghert voor ſes duyſent Siſterces. Ende meer ander ſulcken voorvallen ſouden connen by-ghebrocht worden, waert ſaken dat ick niet en hadde ghevreeſt den goet-willighen ende weet-lievenden

LESER

LESER daer door den lust te benemen van voorder te gaen. Maer om met de oude anticke gheschiedenissen niemandt verdrietich te vallen, soo en wil maer by-brenghen het kostelijck CABINET oft ESCHORIAEL van sijne Majesteyt van Spaignien, ende overslaet eens de weerde van alle de uytnemende Stucken die daer te vinden zijn, ende voor de grootste seldsaemheyt des wereldts bewaert worden, om te sien wat merckelijcke somme gheldts dat de selve souden uyt-brenghen, ick en twijfel niet oft sult moeten bekennen dat dese eerlijcke ende vrije SCHILDER-CONST is een treffelijcke Oeffeninghe die voor gheen ander Naturelijcke oft vrije Consten en moet wijcken, die door den wreeden MARS ende rasende BELLONA soo lanck in vercleyninghe is gheweest, maer nu door desen ghewensten Peys wederom opghetrocken zijnde, heeft my den jever de Const-minnende ghedachten soo ontsteken, dat ick mijn MUSA niet en heb connen ontsegghen, om PICTURA te vergheselschappen naer den Bergh PARNASSUS, alwaer sy vande Neghen Sangh-Goddinnen (als rechte Voedtsters vande seven vry Consten) verwacht wordt, om haer te stellen in haer oude besit-plaets tot vreucht van alle Pinceel-hanteerders, ende Leer-gierighe jeught.

Tot de neghen Musen.

No ha sot il Cielo &c.

1. GUlden Lauwer-dragher
Pithons eersten Plagher
Prael van alle vreught
Die *Parnas* verheught
Met spelen, en quelen
Op u soete velen
Daer den Musen sanck
Door hun helle kelen
Past op U gheclanck.

2. STelt U losse snaeren
Om te connen paeren
Met *Amphions* fluyt
En *Eratos* Luyt,
Siringhen, wilt singhen
En u pijpen bringhen
Naer den *Helicon*
Daer de aeders springhen
Vande water-bron

3. HOort hoe dat de Herpe
Vande eel Euterpe
T'Cabalins ghebergt
Met haer thoonen terght
Plaisirich en virich
Gheestich en manirich
Hout *Clio* de maet
Daer de stem heel swirich
T'spel te boven gaet.

4. MOesels en Schalmeyen
Hoortmen tusschen
Orghel en Cornet (beyen
Spelen een Balet
Siet *Venus* en *Rhenus*
Luyst'ren naer *Thymbreus*
Daer den soeten dranck
Vanden vrindt *Lyéus*
Ververst het gheclanck

5. HIpocreen gaet vloyen
Nu de Konsten groyen
Op *Pegasus* dal
Door dit bly gheschal,
De dieren die swieren
Ende vrolijck tieren
Jn dit Musen hof
Die door Konst vercieren
D'eel *Picturas* lof.

6. D*iaen* mue van't jaghen
Krijght oock groot be-
Jn dit stil accoort (haghen
Dat daer wordt ghehoort
Des' trecken haer wecken
En het *Wilt* ontdecken
Dat sy door den boogh
Anxtich ded' verrecken
Als het voor haer vlcogh.

Jn lau-

Jn laudem Honestissimi jngeniosissimique Viri
CORNELY DE BIE
Civitatis Lyranæ Notary, Artiumque Magistri, nec non Poëtæ
Dulcisoni Poæmata sua in lucem Proferentis.

CAstalidum cur turba gemit? cur tota querelis
Atria Parnassi, fluminis instar eunt?
An quod Apollineos nulli lustrare Cothurnos
Sit cura, & pereat Daphnide plenus ager?
Musa genas absterge precor: Nouus ecce Poëta
Phæbo non impar limina vestra terit
Sponte venit, sapidam carpens de flore medullám
Et sugit gracilis mellea sicut APIS
Doná petita diu vobis fert aureá, mille
Quæ vates versu non potuêre suo:
Dona refert totus multum quêis gaudeat orbis
Quêisque novum Pallas nomen ad astra vehat.
Audior: applaudunt Musæ lacrymasque remittunt,
Flebilis & cessat fusus ob ore sonus.
Pegasidum clamant pariter juga sacra Sororum
Huc, huc Corneli: Noster alumne veni.
Lilia prênde manu cingat tua tempora laurus
Quæ dudum præses cinctus Apollo fuit.
Tu Decus Aony, nostri tu gloria Montis
Calliope Natum quem putat esse suum.
Diva Minerva tuis labris dedit vbera lactis
Clara vt Pictorum pandere gesta queas.
Melliferæ quamvis volucris modo nomina serues
Attamen excellens Carmine Phæbus eris.
Ergo age dulcis APIS *tua grata poæmata pande*
Prodeat in lucem Suada quod optat opus
Hinc tibi surget honos, surget quoque gloria vatum
Inclyta; quæ multis non adhibenda viris.

F. Guilielmus Carolus de Haze Ord. Præd.

TOT DEN AUTHEUR
Spelende op den Naem van
D E B I E.

DEn Paus Urbanus voer dry Byen in sijn wapen,
Hy, die de plaets besat van die 't al heeft gheschapen,
En die de wetten gaff aen Godts vercoren Lie
Besegheldde Godts wil alleenlijck met De Bie.
Sy spijst het Autaers licht, en leert oock aenden Coningh
De straf en de ghenad' door d'anghel en den honingh.
Behoeft daer dan den Paus, den Coninck en Godts dienst
Soo is De Bie het meest al is mijn schrijven t'minst.
Die niet een sier en cost, oft noyt een dicht en maeckte
Js die eerst door De Bie aen dese Const gheraeckte.
De Bie suyght Const des bloms, mijn schrift haer honing-graet
Soo ist ten minsten soet, al is het maecksel quaet.

Seght cort en al,
Soo heeft het val.

B. V. Mevrs.

Tot den Lof-weerdighen Auctheur
Op sijn Af-beldsel.

PICTVR' en can door Konst den gheest niet achterhaelen
Van hem (die door sijn Konst) PICTVRAM af can maelen.

Een Ander.

IN Coper staet ghesneën seer konstich naer het leven
Corneel de Bie, wijns gheest nochtans gheest-rijcker is
Als hem oyt Konstenaer can in't graveren gheven
Soo veer de ziel van't lijf schilt sijn ghelijckenis.

Een Ander.

DE rijcke Konst-Goddin (behoeftich in haer vlercken)
Swicht hier als Jcarvs voor Phæbi licht verstelt
Wanneer sy t'hooch vernuft quam van De Bie te mercken
Heeft slechts het wesen maer den gheest niet uyt ghebelt.

N. Omasvrinvs
Omnia in Deo.

TOT

CORNELIVS DE BIE

Née dans la ville de Lyere l'an 1627. le x. de fevrier. Notaire, Procureur et Greffier de l'Audience Militair dans laditte ville. Aucteur de ce liure.

E. Quellinus pinxit. *I. Meyssens excudit.*

TOT LOF
VAN
Mr. CORNELIS DE BIE
Autheur van desen Boeck.

FOPPE quam uyt verre landen,
En vertelden aen de liên,
Dat hy aen de Wester stranden
Wonder dingen had ghesien,
Bien groot als onse schapen.
TITER vraeghden, met een lagh,
Oft hy van dees vreemde apen
Oock haer korven niet en sagh?
En hoe groot dat die wel waren?
FOPPE seyde, meer, noch min
Als de onse. Wel hoe paeren
Dese bien dan daer in?
Daer laet ick haer meed' betijen.
Siet sijn stoeffen viel hier vuyl:
Ick laet FOPPEN dan besyen:
Want ick acht hem voor een uyl.
'K heb een grooter BIE ghevonden,
Die met 't schrijven van sijn handt
Heeft in eenen tuyl ghebonden
Al de bloemen van het landt;
En daer uyt heeft hy ghesoghen
Al den honich, daer hy med'
Hemel hooch is opghevloghen
Hooger als oyt Bie ded':
Daer gheeft hy hem nu ten besten
Aen all' die de Const bemindt:
Seght nu eens in wat ghewesten
Datmen sulcken BIE vindt?
LIER sal u den korref wijsen
Van DE BIE, en van sijn Werck,
Die de dooden doet verrijsen
Wt het kerckhof, ofte Kerck,
Daer ist dat hy pluckt de bloemen
Die hy ons ten thoone stelt,
En der Schilders deught vol roemen
Met haer wonder Wercken telt;
Tot verquicking vande vromen,
Die met leersucht sijn belaen,
Tot een spoor' van die met dromen
Haeren tijdt voorby doen gaen.
Dat's den Honich die wy suyghen
Moghen uyt sijn SCHILDERS-BOECK,
Dats daer MOMVS voor moet buygen
En den Nijdt moet in den hoeck.
Desen Boeck die is mijn proeve
Van DE BIE en sijnen lof,
Soo dat ick niet en behoeve
Tot een toet-steen ander stof.
Laeten wy dan FOPPEN blijven
Met sijn bie soo soo wonder groot.
GROOTE BIE met u wel schrijven
Siet ghy s'allen over t'hoot.

E. Quellinus.

TOT DEN SNELLEN
B E R I S P E R.

Haemſchender ſonder Eer, die ſoo u prael bedeckt
En inden valſchen liſt gheveynſdelijck confijt
Roem-drager, die fenijn uyt ſoete Conſten treckt
Koomt vry in tijts u tongh hier wordt u ruſt ontſeyt.

Op dat mijn MVSA aen u leugentael niet lijmt
Die den doorſlepen aert bemomt met valſcheyts ſchijn
Iſt dat mijn cleyn gedicht naer uwen ſin niet rijmt
Als niet naer Conſt gemaeckt, ſpouwt daer op noyt fenijn.

Verdooft haer reden niet met Nijdt ſuchts bitter gal
Eer uwen quaden gheeſt van jeder wordt verſmaet
Rijmhater, die de liefd' der Conſt licht brenght tot val
U booſe laſteringh van FAMA wordt behaet
Midts u lichtveerdigheydt maer inden twiſt beſtaet.

VRede brekers twiſt bereyders
Laſter ſprekers jeught verleyders
Die inwendigh wolven ſijn
En ghelijck een duyf in ſchijn,
Momi vrinden die met loosheyt
Onder-winden groote boosheyt
Sijn door hunnen quaden wil
Arger als een Crocodil,

Conſt benijders, ruſt beletters
Deught beſtrijders, horen ſetters
Op gheblaſen door den haet
Die en wenſche ick geen quaet,
Als twee langhe ezels ooren
Die Poëſis Conſte ſtooren
Oft een Sots-cap 'k geef hun keus
Die ſchoon fluyten voor den neus.

INLEYDINGHE.

Lestmael liet ick mijn ghedachten
Eens van d'Erghwaen gans vercrachtẽ,
Om dat ick voor oogen ſach
Datter een verſchillingh lach,
Tuſſchen PALLAS die naer reden
Had een aerdich beldt gheſneden
En Pictura oock daer by
Had gemaeckt een ſchoon Schildry.
PALLAS liet haer Conſt aenſchouwen
Die in Marber was gehouwen
Naer het doots-hooft van een beeſt
Oft het leven had gheweeſt.
'T ſelf gerijmpt PICTVR' oock brochte
'Tgeẽ my noch veel ſchoonder dochte
Dat ſy met haer eel pinceel
Had gheſchildert op panneel.
Deſe twee van my ſtrax vraegden
Welcke Conſt my meeſt behaeghden
Die van hen was af-gebelt,
Maer ick bleef daer in verſtelt.
Stracx begoſt den NYDT te blaſen
En oock MOMI tongh te raſen
MIDAS daer het Vonnis gaff
En wees d'Eel PICTVRA af.
MOMVS riep den NYDT ter ſijen
Met de helſche raſernijen
MARS die hiel de handt oock aen
Om PICTVER te doen vergaen.
Hy beloofde te verjaghen
Al de Schilders door ſijn plagen
Vande booſe Orloghs cracht
Die hy had in't landt gebracht.
Maer PICTVRA heeft ontboden
Tot haer hulpe al de Goden
Om dat ſy van jeder een
Wert ghetreden op den teen.
Sy ded' aen IVPYN haer clachten
Om dat ſy haer ſach verachten
En dat PALLAS vande jonſt
Wert verheven inde Conſt.
Al de negen Sangh GODDINNEN
Waren oock verſtoort van ſinnen
Om dat MARS daer ſonder reen
Wou de Schilder-Conſt vertreen.
Siet de GODEN gingen ſamen
By malcand'ren om te ramen
Watter beſt moeſt ſijn ghedaen
Om PICTVRA by te ſtaen.
PALLAS Hooft van Marber ſteene
Werdt gethoont aen jeder eene
'Tgeen ſoo conſtich hun beviel
Dat het eerſt den prijs behiel.
Maer als Sy PICTVR' ghenaeckten
Hen noch meer verwondert maeckten
Want deſ' Conſt naer hunnen ſin
Had noch meerder crachten in.
Dit gerijmpt was op pineele
Plat gheſchildert met pinceele
Dat de Goden maeckte ſtom
Die daer ſtonden ront en om,
Want deſ' Conſt haer ſoo verheſte
Dat ſy PALLAS overtreſte,
Dat het ſteenen beldt daer by
Scheen te weſen een Copy.
Maer IVPYN den vrindt van PALLAS
Die den hoochſten Godt van al was
(Om te hebben geen verwijt)
Heeft verjaeght den haet en nijdt,

En

En in't by-ſijn vande Goden
Eenen blinden Man ontboben
Die niet eenen ſteeck en ſach
Schoon dat was in claren dach:
't Steenen hooft wert hem ghegeven
Dat gemaeckt was naer het leven
En men vraeghden hem wat t'was,
't Geen' hy ſeyde met den tas.
Hy ſprack vlijtich, ſoo ick ſpeure
T'is van achter en van veure
t'Dootshooft van eē muyl oft peert
Daer het vlees is af geteert,
Maer alſmen hem heeft ghegeven
D'eel Schildry, die ſcheen te leven
Daer het ſelve Hooft op ſtont
Ded' hy open ſiijnen Mont
Dit ſijn twee verſcheyde ſaecken
Want hier can ick niet af maecken
Dit is maer een enckel planck
In't heel geen twee voeten lanck.
Doen begoſten ſy te mercken
Dat de Edel Schilders wercken
Beldt-Sny'ry te boven gaen
Als ſy op paneelen ſtaen.
Al de Goden die daer waren
Soo ſy hoorden dit verclaren
Sagen dat PICTVRAS cracht
Wort in Conſt het hooghſt geacht.
Is het wonder lieve vrinden
Want geen Conſt en is te vinden
Dle ſoo inde ooghen ſpelt
Als een ſchoon PICTVRAS belt.
Want haer deelen ſijn ſoo crachtich
Haer pinceelen oock ſoo machtich
Dat een jeder tuyghen moet
Dat ſy veele luſten voet,
Sy verheft haer wel ſoo wonder
Soo van boven als van onder
(Schoon dat ſy by naer is rouw)
Dat een jeder ſeggen ſou
't Leeſt al 't geen men in Schildry ſiet
En als ghy het maer van by ſiet
Is het plat en niet en ſier
't Gen' van vers is vol plaiſier.
Siet de Aerdighe Figuren
Schijnen dat 's hun ſullen ruren
Soo biſaert is't uyt geboetſt
En van d'eel pinceel getoetſt.
Boomen landtſchap, en proſpecten
Metſelrijen, Architecten
Soet in alle ſijn verſchiet
Siet wat Conſt Pictur' geniet.
Soumen niet van haere ſtucken
Schier de malſe fruyten plucken
En de boomen oock daer by
Leven inde eel Schildry,
Iſſer jemandt wel veel milder
Inde Conſten, als den Schilder
Want hy maeckt het gen' hy peyſt
En dat ſijn verſtant vereyſt.
Siet eens aen dit ſchoon ſpectakel
't Schijnt te weſen een mirakel
't Schijnt te weſen toovery
En t'is ſtomme Poçſy.
Daerom laet ons dan betrachten
Deſe Conſt wel groot te achten
Want in haer geen Conſt ontbreckt
Die vol edel gaven ſteckt
Hier med' wil ick't laten blijven
En niet meer haer eer beſchrijven
Want ſy geeft my ſoo veel ſtof
Om te dichten haren lof
Dat my ſou pampier gebreken
Om ten vollen uyt te ſpreken
Haren lof met groote vreught
Die daer in bethoont haer deught.

F I N I S.

AEN-

AENMERCKINGHE.

OM aende Weetlievende Verstanden het beginsel ende oorspronck vande uytnemenste Schilder-Const eenichsints te ontdecken / eer dat ick de Loffbaer Oeffeninge der over-vliegende Geesten geruchtbaer maecke. Soo heb ick goet ghevonden hier voor oogen te stellen hoe dat PICTVRA haer eerste Scheppinghe heeft gheeregen uyt eén ydel schaduwe voortscomende door het helle licht der Sonnen / den Schyn des viers ofte Claerheyt des waters / want ghelijck de verscheydentheyt der thoonen in het loffelijck Musyck / is ghebooren op den Aenbeldt door het ghelupt der hamer-slaghen / de letters (die de fondamenten der Lees ende Schrijf-const sijn / ende door wiens gebruyck de Eeuwigheydt der memorie wordt onderhouden) zijn ghevonden in Egypten / die haer begin hebben uyt den omloop der sterren eñ hemel-teeckenen: Andere seghen uyt de vremde ghesichten der Egypsche beesten die verscheyde sinnen des ghemoets uytbelden. De Edele Druck-Const schijnt haeren oorspronck te hebben uyt de schorse vanden beucke-boom waer uyt eenen Laurens de Coster was snijdende eenighe verkeerde letters die hy daer naer op papier wist te drucken. De Geometrie (ghelijck Herodotus in sijn 2. Boeck verhaelt) heeft oock in Egypten haer begin ghenomen door de menichte des waters die daer d'een jaer meer / d'ander jaer min is te sien / waer uyt sy oordeelen ost de vruchten in dat jaer veel oft luttel sullen wesen. Oock eenen Egyptenaer voelt sijnen natuer tot blijschap / droefheyt / rust / dorst oft honger ghenegen met het op en afgaen vanden Nyl / waer uyt de Geometrie eerst is gevonden. Het vier is by eenen Sone van Ciles gevonden in een key / gelijck 't selve daer noch inne te vinden is. Plinius seyt dat 't selve eerst ghevonden is van sommige Heyrders / de welcke (als hun steenen oft keyen waren ontbrekende) het vier hebben ghevonden uyt verscheyde boomen / als Moerbesie / Laurier ende Veil boomen: En ghelijck het hout door het vier wordt vernielt / wisten sy door den sleet ende hert drijven vande voorsz. boomen vier voorts te doen comen. Ende meer andere (te lanck om te verhalen) Soo ist dat Pictura oock haer wesen ende aert heeft opgenomen uyt een een enckel schaduwe / alswanneer den herder Philocles in het sant de schaduwe sach van sijn schapen door het licht der Sonnen / die hy vlijtichlijck wist af te teeckenen / waer door de Teecken-const (als zijnde siel van Pictura ende de verven het lichaem) werdt ghebooren. Naer het segghen van Quintilianus: Niemant en moet hem verwonderen dat soo grooten Const is ghesproten uyt een schaduwe (die in haer selven Niet en is) aengesien wy altemael voorts comen van slijm der aerden op dat wy ons selven souden leeren kennen / oytmoedigh leven / ende salich sterven / want ons lichaem (dat soo delicaet wordt opghevoet) wederom in slijm en vuylicheyt moet vergaen / daerom behoorden wy wel met reden de Hemelsche dinghen meer te beminnen als te trachten naer de ydelheydt des werelts: ick segghe ydelheydt / door dien alle dinghen (behalven Godt te beminnen) maer ydelheydt en is. Om dit claerder te bewijsen sult bevinden datter geen Const soo eel oft vermaert en is / oft de selve comen altemael voorts van Niet. Het Musyck uyt een ydel geelanck

Diodorus lib. 1.

Adrian. Iun. Batau. pag. 255. cap. 17.

ende

ende Pictura uyt een verganckelijcke schaduwe die nochtans de bloem is van alle Consten / waer op wel te pas compt de fabel van Narcissus, den welcken (synde op de jacht) seer dapperlijck werdt vervolght vande Nymph Echo, die eerst een schoon jonghe Maghet was / ende nu eenen vliegenden galm.

Ouid. lib. 3.

Een lijveloose stem die nievers en wilt schuylen
Als in het eensaem wout, in bosch en diepe kuylen
Oft by het hoogh gebou daer sy de woorden breeckt
Die eenich menschen tongh ontrent haer wooningh spreeckt.

Ende verlievende op syn eyghen schaduwe (die hy in een claer Fonteyn oft Springhborn was siende) is van droefheydt ghestorven / ghelijck den blinden Tiresias aen Liriope syn Moeder voorseyt hadde / ende is verandert in een bloem / waerom de bloem aen Pictura niet qualijck en wordt toegheeygent / ter wijlen het water (uytbeeldende de schaduwe van Narcissus) de oorsaeck was van sijn liefde ende doodt: synde een recht voorbeldt datmen soo licht sijn sinnelijckheyt niet en behoorde te volghen / en datmen door opgheblasen behagen tot sijn selff een ander niet en behoorden te verachten. Plinius verhaelt oock dat de Dochter van eenen Potbacker (verlieft zijnde op eenen Jongelingh) den omtreck van sijn tronie met een swerte cole seer aerdich wist af te trecken / de welcke door het keers licht haer schaduwe gaf op den muer om altijdt sijn ghedaente voor oogen te hebben / soo dat door de dry voorvallen eenichsints waerschijnelijck can betoont worden dat Pictura haren oorspronck heeft uyt een schaduwe des viers water oft licht der Sonnen / ende vervolgens sou de Schilder geteelt wesen van dry Vaders / te weten: Phœbus, Neptunus, ende Vulcanus.

Plin. lib. 35. cap. 12.

De Edele *Pictur'* (die suyver is en teer
En treckt uyt niemants schad' haer hooch verheven eer,
Al terght sy den Natuer, den iever wint haer gunst
Wanneer alleen ontbreeckt het leven inde Cunst.
Die den sichtbaren geest op de paneelen maelt
En uyt een aertse verff met sacht pinceelen haelt,
Jae schoon het Sonnen licht haer d'eerste voetsel gaf
En 't flickerende vier troch hare schoonheyt af.
En 't silver clare Nat ontfongh oock haeren aert
Die in het levens schijn haer wesen openbaert
Nochtans en vintmen niet dat iemandt schade lijt
Als sy in dese dry haer spiegh'len gaet met vlijt.

Niemandt en sal my ghelieven te berispen om dat ick soo Edelen Const noeme een schaduwe ende de selve ghelijcke by een bloem / wel wetende dat ons leven niet

niet anders en is als een weecke Veldt-bloem ende een wijckende schaduwe. Om voorders uyt te drucken waer uyt den Naem van Schilder haer beginsel oock is hebbende / dat can ick bethoonen uyt den voorseyden ghelcerden Plinius, segghende dat de Schilderye spruyt vanden Naem: Schildt: want eertijts hadden de Romeynen de manier / dat / alswanneer een Cloecke veldt-tocht was ghedaen / tot meerder loff ende eer vande Cloeckste Helden in hunne schilden werden afgebeldt hun vrome daden om soo te climmen op den trap van meerder glorie. Als Minerva te veldt trock wapende sy haer selven met Jupiters harnas / ende nam op haer schouderen sijnen schildt / waer op de vrees ende verschrickheyt / twist / tweedracht ende ghekijf / gramschap en furie / ende in't midden het hooft vande Gorgonne seer grouwelijck gheschildert waren. Dien treffelijcken Poeet Homerus verhaelt / dat op den schildt van Agamemnon was gheschildert een ghewoel van alle wreedtheyt / om soo den vyandt de bleecke vrees des doodts aen te jaeghen. Op den schildt van Perseus was het hooft van Medusa daer hy Atlas in eenen bergh mede heeft doen herscheppen. Oock soo hadde Vulcanus eenen schildt gemaeckt voor Achilles met duysent derley versieringhen / te weten: hemel ende aerde / de zee / den loop van Son en Maen ende die hemel-teeckens met alle de sterren. Men leest dat de Schilderye eertijts in sulcken weerde wert gehouden dat Candaules voortijts Coninck van Lidien cocht met ghewicht van goudt een Tafereel geschildert van eenen Bularchus, alwaer den Crygh der Magnetes in was uytgebeldt. Waer uyt te gissen is dat dese Const wel van grooten ouderdom moet wesen / aengesien dat de voorverhaelde Schilderye moet gheschildert sijn ten tijde van Romulus, mits hy was levende als den voorseyden Candaules regneerde. Wyders wil ick spreken; ick lees dat ontrent 200. jaer naer de Diluvie / Belus Sone van Nemrot liet een beldt maecken / waer uyt is ontstaen de Afgoderije. De Troysche Vrouwe Helena wist naer het belegh van Troyen met sijn garen in haer wees-werck af te belden den heelen crijgh vande batalien / vechtinghen ende stryden tusschen de Griecken ende Troyanen. Siet hoe aendachtelijck dat Virgilius schrijft in't eerste boeck der Æneidos dat den Troyaen Eneas comende te Carthago in eenen Tempel van Juno, een Schilderye vont vande belegeringe van Troyen daer hy Priamus, Achilles ende veel andere naer 't leven gheschildert sagh / dat hy de selve altemael daer uyt wist te kennen / daer desen Achilles het doodt lichaem van Hector (om de mueren van Troyen ghesleept hebbende) vercoopt voor een deel goudt / ende meer ander omstandicheyt / al het gene soo aerdich ende net gedaen was dat het Æneas sijn gemoet soo beweeghde dat de tranen uyt sijn oogen driggelden / ende sijn wangen bevochtichden. Eyndelijck soo cunnen wy uyt dit voorschreven merckelijck bewys genoech voelen dat de Schilder-const wel van groote cracht ende deught is: welcke Const voormaels by de Oude Romeynen van niemandt en mocht als van Edel Persoonen geoeffent worden / die onder de slaefachtige Ambachten / handt-werckers ofte onvrye Consten niet en mocht gerekent sijn / gelijck nochtans de selve by plompe en onwetende Midas kinderen hier te lande wel wordt gevoeght by verachtelijcke ende grove Ambachten / daer de Const van Pictura by past gelijck eenen flaweelen lap op eenen ouden versleten doornaeyden ende vollapten mantel. Dese vrye Schilderconst (die de Suster is vande levende Poëtie) heeft haer eerste wesen ghehat in Chaldeen door

Plin. lib. 35. cap. 30.

Egypten in Griecken, van daer te Room ende ſoo herwaerts over is ſy verbreyt geworden / gelijck ick voorders hier ſal bewijſen met deſe naervolgende veerſen ſprekende vande Edele Teecken-Conſt / de voedſter van alle wetenſchappen / ende de ziel van Pictura.

OP DE TEECKEN-CONST.

T'Is ſeker dat Natuer haer met den gheeſt ſal voeghen
Wanneer in eenich dinck den menſch ſchept ſijn ghenoeghen,
Als ſijnen gheeſt met luſt en jever is ghemenght
Al t'geen hy maecken wilt, door arbeyt licht volbrenght.
Ghelijck ick tot een preuff aen al de jeught ſal thoonen
Die in *Picturas* ſchool als voeſter kinders woonen
Hoe dat de edel Conſt wordt van Natuer verſterckt
Soo haeſt ſy door 't gheſicht in jemants ſinnen werckt.
Dit ſal u *Philocles* met rijper reden ſegghen
En door Ervarentheyt ons breeder uyt can legghen
Die eenen Herder was, en ſijnde op het velt
Heeft eenen vremden gheeſt in ſijn ghedacht gheſpelt:
Wanneer de gulde Son met haer goudt-geele ſtraelen
Quam op't ghewolde vee van ſijne ſchaepen daelen,
Soo ſach hy op de aert daer door hun doncker ſchaey
Het gen' hem in't ghemoet docht aenghenaem en fraey
Die hy in't drooghe ſant ſeer vlijtich af gongh meten
Waer door hy quam den gront der Teecken-conſt te weten
Deſ' proeff beviel hem ſoo dat hy van ſtonden aff
Hem tot deeſ' nieuwe Conſt met grooten luſt begaff.
En *Phidias* daer naer (hier door gans aenghedreven)
Heeft hem tot Teecken-conſt oock neerſtich gaen begeven
En alles wat hy ſach wert van hem ſoo ghevat
Dat hy heeft voor de jeught vergaert veel rijcken ſchat

Van

Van cloecke Teeckeningh, Omtrecken Meesterachtich
Seer snel, soet, eel en fraey, suyver en wonder crachtich
Waer door dat *Gyges* oock werdt inden gheest verweckt
Die heeft door sijn verstant de Schilderconst ontdeckt,
En *Cleophas* de verff, waer med' dat werdt gheschapen
De Edele *Pictur'* om lusten uyt te rapen.
Soo was't dat dese Const haer eerste voetsel creegh
Waer door de tongh vol nijdt van *Momus* schandich sweegh,
En siet door eene schaey is alles voorts ghecomen
Een schaey die heeft alleen des' gaven aengenomen,
De Constighe Schildry een schay heeft voorts ghebracht
Die Coninck, Keyser, Prins bemint en t'hoochsten acht.
Ist wonder; aenghesien dat 't gen' noot was voor desen
Gheschapen is van niet, uyt niet eerst creegh sijn wesen,
Eer dat de wereldt stont, eer jet sijn selven sach
En dat (al watter is) in eenen *Chaos* lach
Eer datmen cost ghesien eenich volmaeckt ghewemel
Eer dat den reghen seegh van boven uyt den Hemel,
Soo heeft den grooten Godt naer sijnen wil en wensch
Geschapen d'aert van niet, van slijm gemaeckt den mensch,
Pictura van een schaey, diemen soo siet beminnen,
Waer op den Mensch soo vast stelt al sijn ydel sinnen,
Al 't gen' de wereldt ons stets prijst soo vlijtich aen
Is maer een schaey en sal ghelijck een schaey vergaen.
Daerom ghy jonghe jeught, die neerstich soeckt te leeren
De gronden van *Pictur'* wilt met de schaey verkeeren:
Leert dat des' diepe Const maer enckel schaey en is
Maeckt datse niet en streckt tot t'ziels bederffenis.
Wilt u in't teeckenen altijdt verstandich draghen
En in d'onnutticheydt en schept geen vuyl behaghen
Dat ghy niet naer en boetst litmaten naeckt ontdeckt
Waer uyt een suyver oogh onsuyver lusten treckt:

Want wee hun die de oogh van ſuyver zielen quellen
Met hen Figuren hier en daer te naeckt te ſtellen.
Leert dan van jonghs af aen beſtieren uwe handt
In Conſt met deught ghemenght, ſoo ſchouwt ghy veele ſchant.
En op dat ghy het Mergh der Conſten uyt ſout ſlorpen
Soo mooght ghy nimmer U aen traegheyt onderworpen
Want traegheyt is de Moer van alle ſondich quaet
Voedtſter van d'arremoy en ondeughts giftich ſaet.
Sijt inde Teecken-conſt eerſt wel oprecht ervaren
Soo ſal u cloeck verſtant veel Edel Conſten baren:
Eerſt alles op fijn maet, en naer den reghel ſtelt
Eer dat ghy met Pinceel gaet toetſen eenich Belt
Want die gheen vaſte handt en heeft van Teeckeninghen
Can ſelden fraey Schildry volmaeckt ten voorſchijn bringhen
Soo dient van jeder een gheprent in ſijn ghemoet
Dat vaſte Teeckeningh alleen *Picturam* voet.
Hoe menigh ſchoon Schildry, die u ſchijnt aen te ſpreken
Waer in men ſiet de Conſt van teeckenen ontbreken
Hier ſietmen eenen arm, oft handen veel te ſtijf
Een been gheſtropieert, te groot oft cleyn van lijf:
Lichaemen hier en daer die ſtaen te crom en hellen
En alles by ghebreck van niet te connen ſtellen,
Soo dat de Teecken-conſt is 't lichaem van *Pictur*
En hare ziel alleen den omtreck der Figuer
En haer gheſteltenis des gheeſt, en tweede leven
Wordt vande Verf alleen aen d'eel Schildry ghegeven.
De oeffeningh daer van die opent het verſtant
En maeckt het werck vermaert en ſeldſaem t'alle cant,
Daerom wanneer ghy wilt u in deſ' Conſt vercloecken
En al haer wetenſchap gaet neerſtich onderſoecken
Soo ſalmen u voor eerſt voor geven een Ovael
Oft om-treck van een Ey dat recht is en egael,

Als

Als uwen A. B. C. en als ghy dat ſult weten
Soo ſalmen u daer naer ontdecken meer ſecreten,
  En voorts een oor oft neus, een oogh, voet oft een been
  Het gen' ten leſten compt met t'lichaem over één.
Nempt cryt, cool, enck en pen, en wilt met ſtille ſinnen
Op blauw oft wit papier deſ' Conſt dan gaen beginnen
  Waer in de gratien te ſien ſijn vanden gheeſt
  Die altijdt t'fondament der Conſten is gheweeſt:
Leert reuſelen met cryt, leert mette penne trecken
Soo ſult ghy uwe jeught tot meerder vreught verwecken,
  Teeckent, arſeert, en waſt, naer Print oft ſchoon Schildry
  Naer 'l leven uyt den gheeſt oft naer boetſeerdery,
Let op u Muskels wel in't hoogen, diepen, ſchaeyen,
Dat can u teeckeningh met groote Conſt verfraeyen
  En in de Cleedingh oock u hoochſels wel bewaert
  Spaert wel u ploykens uyt, ſoo gheeft ghy't cloecken aert,
Geen Printen door en treckt, dat uwe conſt doet lieghen
En wilt met ruyten oock u ſelven niet bedrieghen,
  Soo ſult ghy dan in't leſt gheraecken op den trap
  Van deſ' ſeer edel Conſt, en meerder wetenſchap.
Beneerſtight uwen luſt, en leert hoe lancks hoe liever
En nimmermeer en laet verſlappen uwen jever
  Soo ſult ghy meer en meer crijghen *Picturas* jonſt
  Ghelijck als *Zeuxis* ded' door ſijn begaefde conſt.
Die eenen wijngaert had ſoo aerdichlijck gheſchildert
De druyven ſoo biſaert, de tacken ſoo verwildert
  Soo levendich naer Conſt, ſoo aengenaem voor d'oogh
  Dat hy het pluym ghediert des lochts daer door bedroogh,
Paraſius daer by, die ded' door Conſt verſchijnen
Op eenen blooten muer twee groote groen gordijnen
  Die *Zeuxis* ſchuyven wou, maer ſelfs bedroghen viel
  Soo dat *Paraſi* Conſt de grootſte eer behiel.

In fin de Teecken-conſt, waer uyt de Conſten ſpruyten
Die can het fondament van alle Conſt ontſluyten,
Wat Ampten datter ſijn die't teeckenen verſtaen
De ander Ampten al in Conſt te boven gaen.
Belthouwers, Muſiſiens, Smeders, Aſtrologanten
Plaetſnijders, Inſeigneurs, Slijpers van Diamanten
En alderhande Soort van eenich edel werck
Die niet op Teecken-conſt en nemen oogh ghemerck
Die connen in hun Conſt oprecht niet ſijn ervaren
Want d'edel Teeckeningh moet alle Conſten baren.
Nempt uwen tijdt wel waer, en oock beſteedt hem wel
Soo wordt ghy eens op't leſt *Picturas* Med'gheſel.

Tot Loff vande Edel
VRY SCHILDER-CONST.

SWijght Smeders weynich ſtil met u ſeer hert gheclop
Treckt d'yſer uyt het vier en hout u hamers op,
Op dat *Pictur'* haer Conſt met diep en ſtille ſinnen
Eens mach op't gladt pinneel met aerdicheyt beginnen
Die door haer ſoete Conſt een jeder overtreft
En hare Edelheydt boven de Conſt verheft.
Schoon de Beldthouwers al en geeſtighe Boetſeerders
Borduerders vol verſtant, Bouwmeeſters en Stoffeerders
Voeghen hen Conſt hier by en willen weſen een
Pictura boven al die heeft den loff alleen
Alleen ſpant Sy de Croon, Sy is te eel gheboren
Daerom heeft ſy altijdt de eenicheydt vercoren
Om met een rijp ghedacht en onbecommert hert
De vruchten van't verſtant te Schilderen op bert.

GHE-

GHESANGH

STEMME:

Si jauois les Cheueuz blond, &c.

1.

GEest-rijcke jeught hoort met vlijt
Hoe de Schilders ſijn verheven
Op dat ghy den ſchoonen tijt
Met neerſtigheydt bemint
En ſoodanich eer verdient
Als die deſe Conſt bedrijſt
Maeckt dat ghy onſterflijck blijft.
De ſnijders in het Houdt, jn Marber oft Ivoor
Die ſijn oock heel vermaert de ganſe wereldt door
Die door hun wijs vernuft de menſchen connen gheven
Een werck het gen' ghelijckt te weſen d'eyghen leven
Maer moet noch even wel uyt *Paris* oordeel gaen
Alſmen het ſelve werck op het paneel ſiet ſtaen
Dat hem daer ſoo verheft, en ſchijnt u aen te ſpreken
Nochtans en voeldet niet, dat ſijn de Schilders treken.
't Vry peyſende ghedacht heeft wonder cloeckheydt in
Als't maer en jnventeert naer jeders hert en ſin.
Men ſiet op eenen doeck veel werckelijcke boetſen
Seer lieflijck af-ghemaelt 't gen' de pinceel can toetſen
Daerom gheeft *Pallas* ſelff deſ' Conſt den hooghſten prijs
Om dat haer weerdigheydt gheacht wordt naer den eys.

2.

T'Is geen Ampt de Schilders Conſt
Die den Eeldom can bederven
Want den Eeldom meeſt bejonſt
En begaeft d'Eel Pinceel
Als haer werck op het pinceel
Cloeck naer Conſt wordt afghemaelt
Daer Coninck en Prins naer taelt.

Pictura

Pictura die begint, den Esel is ghestelt
En haer pallet ghemaeckt tot een seer Constich belt:
Sy nempt een swerte cool en geeft de cloeckste trecken
Om door het sacht pinceel met verven te bedecken
En tempert voor het eerst naer haeren eyghen sin
Wat Loot-wit of Seruys, en daer wat Ocker in
Een weynich Fermilioen, en weet dat soo te strijcken
Dat sy daer med' t'recht vlees en leven doet ghelijcken.
Hoe swierich staet dat werck vol schoon Poëtery
Seer aerdigh naer de Const gheployt de drappery,
Bisaert, cloeck, en seer mals, ghescherst heel naer het leven
Gehooght en uyt ghediept, gheschommelt en verdreven,
Seer net op sijnen dach, een geestich wederlicht
Plaisant in het verschiet, vermaeck'lijck in't ghesicht.

3.

HOe aerdichlijck en bisaert
Hoe eel en gheestich naer t'leven,
Met wat eenen cloecken aert
Wordt dese Const ghetreft
Die haer soo wonder verheft
Met een rijpsinnich verstandt
't Comt al vande Schilders handt.

Men siet hier in dit stuck *Nasonis* cloeck verstant
Soo dat haer rijpe Const de schoonste croone spant
Pictura heerst alleen boven de seven Consten
En wint door haere cracht Coninckx en Keysers jonsten
En hebben Pausen niet ghestelt hun hert en sin
Op *Michiel Angelo* en *Raphael Vrbin?*
Apelles had de jonst alleen van *Alexander*:
Frans Floris, *Ian van Eyck*, *Holbeen* en noch meer ander
Die hebben g'hadt de jonst van menich Potentaet
Om dat des' Rijcke const boven al d'ander gaet

Van

Van Dijck in Engelandt, en *Rubbens* oock in Spangien
Freer Segers den blommist by Princen van Oraignen
In Duyts-landt *Aldegraeff*, daer sal de snelle faem
Tot inder eeuwigheydt verbreyden hunnen Naem.

4.

EDel Schilders cloeck van gheest
Die by Keysers, Coninck, Princen
Sijt verheven om ter meest
Door uwe wetenschap
Die besit den hoochsten trap
Van hun liefde jonst en eer
Die u maecken eenen Heer,
Waer is nu d'oude Const vanden Atthensen *Demon*
Melanthus Phidias, Antitodus en *Abron*
De Wercken van *Carats*, van *Sandro Bellicello*
Den wond'ren *Titiaen*, en oock van *Bandinello*
Van *Guido Bolloneis*, *Cleanthes*, *Tinturet*
Bassan en *Pollidor*, *Quintyn Messys* den Smet.
Mabeus, *Herri de Bles*, en *Rogier vander VVeyden*
Breugel, *Merten van Cleef*, *Franck* en *Lucas van leyden*
Blommaert en *VVillem Kaey*, *Spranger* en *Ieroon Bos*
Mostaert en *Hans de Vries*, *Grimmer*, *Marten de Vos*
Michiel Coxi, *van Oort*, *Vadder* en *Lenaert Bramer*
De Backer *Pauwels Bril*, *van Aken*, *Elsenhamer*
Frans Floris en *Verbeeck*, *Octavo Venus* oock
Sijn met den snellen tijdt te saem vergaen als roock.

5.

IS het wonder dat den Mensch
Des' Const bemint om haer gaven
Was't oock niet den wil en wensch
Van Godts Moeder en Maeght
Die des' Const soo heeft behaeght
Dat haer LVCAS met pinceel
Heeft gheschildert op pineel.

Dees Conſt heeft boven dit een lieſelijck vermaeck
Den menſch ghebreckt daer in alleen maer ſijne ſpraeck
De beeſten, keucken goet, de nachten en de branden
De blommen en het fruyt, landtſchappen en waranden
Proſpect en metſelry, compartiment, ovael
Zee, water en Ruwien, grot, Kercken ende ſael.
'T wordt al wat datter is naer 't leven uyt ghetrocken
En menich ſtaende werck de Menſchen aen can locken,
T'Is ſonder ſiel en ſmaeck, t'is ſonder reuck het cruyt
Al wercktmen deſe Conſt ſoo weſentlijcken uyt,
Maer ſpeelt ſoo vlijtelijck in d'oogen vande menſchen.
Die dickwils van't pineel oft doeck de vruchten wenſchen,
Wie derft dan eenich Ampt ghelijcken aen deſ' Conſt
Die door haer edelheydt verwint een jeders jonſt.

6.

LUCAS Heylighen Patroon
Vande Schilders eel gheboren
Die beſit des Hemels throon
Wy hebben menich reys
U ghebeden om den Peys
Die nu met PICTVRA leeft
En den crijgh verdreven heeft.

Aurora Titans Bruydt nu uyt den ſlaep ontweckt
En haer hel claer gheſicht voor deſe Conſt ontdeckt.
Sy pronckt ſeer lieffelijck by *Thetis* hooge bergen.
Beglinſtert vande Son, en compt de Schilders tergen.
Siet daer hoe dat *Pictur'* de ſchoone *Ceres* vleyt
En heeft een aerdich beldt tot haeren loff bereyt
Siet hoe de boomen ſtaen, en haer voor uyt verheffen
Van achter ſoet en flauw die deſe Conſt betreffen,
Iae *Flora* ſtaet verbaeſt, *Pan* wilter inne gaen
En meynt ſelfs dat het leeft ſoo wel ſtaet het hem aen.

De

De beestjens inde wey, Melck-meyskens in prieelen
Fonteyn, beeck ende grot, Heyders, huys, en Casteelen
Een schoon verdreven locht, 't verschiet soo soet en licht
Dat 't schier noyt en versaedt des menschen hel ghesicht.

7.

Siet 't blomghewas vlijtich aen
Met sijn ghevlamde Coleuren
En 't gheboomt daer neven staen
Het gen' de Const al doet
Oft van Natuer waer ghevoet
T'is door't pinceel naer gheboetst
En alleen daer aff ghetoetst.

Den Schilder Conterfeyt den Mensch soo wonder naer
Oft hy het leven had en soo gheschapen waer:
Maer d'oogh bedrogen valt hy is staegh sonder leven
Dat den Algever Godt hem maer alleen can gheven.
De bloem staet op den doeck soo levendich in fleur
Het cruyt heel aengenaem en sonder reuck oft geur
De vruchten op pineel soo geestich staen en proncken
En schijnen voor de oogh u stadich toe te loncken
De druyf, peér, abricock, de appels krieck en noót
De pers, vis en het vlees, radijsen en caroot,
Den wijn vers in het glas, t'is wonder aen te mercken
Al sijn sy sonder smaeck, het sijn al Schilders wercken
Den Grooten Schilder Godt hier af is't Principael
Den Mensch alleen Copy, Godt weet het altemael.

8.

Godt die't al gheschapen heeft
Den Hemel, Aert en de Menschen
Die een jeder voetsel gheeft
En den Mensch in't verstant
Sulcken Const en eer inplant
Om te Schild'ren naer den sin
Maer ten heeft gheen leven in.

HET EERSTE DEEL,

Vande Vermaertſte Schilders in onſe Eeuw gheſtorven zijnde.

MEn leeſt dat Cupido ende de Doodt ſamen eens hadden gheſlapen op ſekere plaets/ en ſmorgens heel vroegh noch half ſlaepluſtich opſtaende / nam de Doodt onwetende den Pijl-Coker van Cupido ende in teghendeel Cupido den Coker vande Doodt elck in't beſonder meynende dat hy ſijnen eyghen Coker hadde / ende elck ſijnen wegh nemende naer de wereldt om met hunne Pijlen de Menſchen naer ghelegentheyt te quetſen: ſoo iſt ghebeurt/dat de Doodt ſommige Menſchen (die door verſleten ouderdom niet meer bequaem en waren om te leven / ende de welcke inde gheneughten des wereldts geen vreught meer en coſten ſcheppen) meynde van't leven te ontrooven / door den brandenden pijl van Cupido tot een nieuw leven heeft verweckt / ende 't hert met liefde ſoo ontſtehen/ dat ſy in plaets van op het graff te dencken / door de liefde een nieuw leven wilden aennemen: vanden anderen cant den verblinden Jongen van Venus heeft uyt dertelheydt door de cracht van ſijn pijlen de liefde onder de jonghe jeught gaen ſoecken te dringen ende hen herten met liefde te bevanghen/ niet beter wetende oft hy en was ghewapent met ſijnen eyghen Coker / heeft met de pijlen des doodts de jonghe jeught voor der handt omghebracht / en in plaets van inde minnelijcke gheneughten der liefde te doen leven/ heeft de ſelve door de verkeerde pijlen met groote droefheyt ende beclach doen ſterven.

Om dan tot den inhouden van dit volgende Deel te comen/ ſoo dunckt my dat in deſe ghelegentheydt de Faem in plaets vande Doodt, ende Pictura in plaets van Cupido ſamen ſijn op-gheſtaen uyt den ſlaep van veel onruſt des oorloghs / voerende Pictura den Pijl-coker der Conſten eñ de Faem den Coker der nieuwe marẽ verwiſſelende van pijlen. Dat is hoe Pictura door den nieuwen Peys ende Vrede (daer Nederlant mede begaeft is) tracht de jonghe jeught vlijtich aen te wackeren ende met luſt tot haer Conſt te ontſteken/ en brenght in dit Deel geen ander Conſt voor den dach als de Faem der roemruchtichſte Schilders die deſer wereldt overleden ſijn / ende de Faem in teghendeel meynende te verdreyden ende met haer trompet uyt te blaſen den ongheſtadighen Oorloghs handel tuſſchen Spaignien en Vranckrijck (die de oorſaeck vande ballinckſchap der Schilder-conſt ende de vrees vanden Vrede is geweeſt) en becommert den luſt der nieuſgierige Geeſten (die den inhouden van dit werck leſen) nievers mede als met de verholentheyt van Picturas Conſten ghelijck hier door de Wercken van menighe Conſtenaers (in onſe Eeuw gheſtorven zijnde) can beweſen worden / welcke Wercken hun door de Faem doen verrijſen.

ADAM

ADAM VAN OORT

Fut un peintre renommé, en magnifiques ordonances, ce qu'on peut voir par diverses œuvres qu'on trouve entre les mains des amateurs. il at eu son pere pour son maistre, nommé Lambert van oort. il est né en Anvers l'an 1557 et il y mourut l'an 1641.

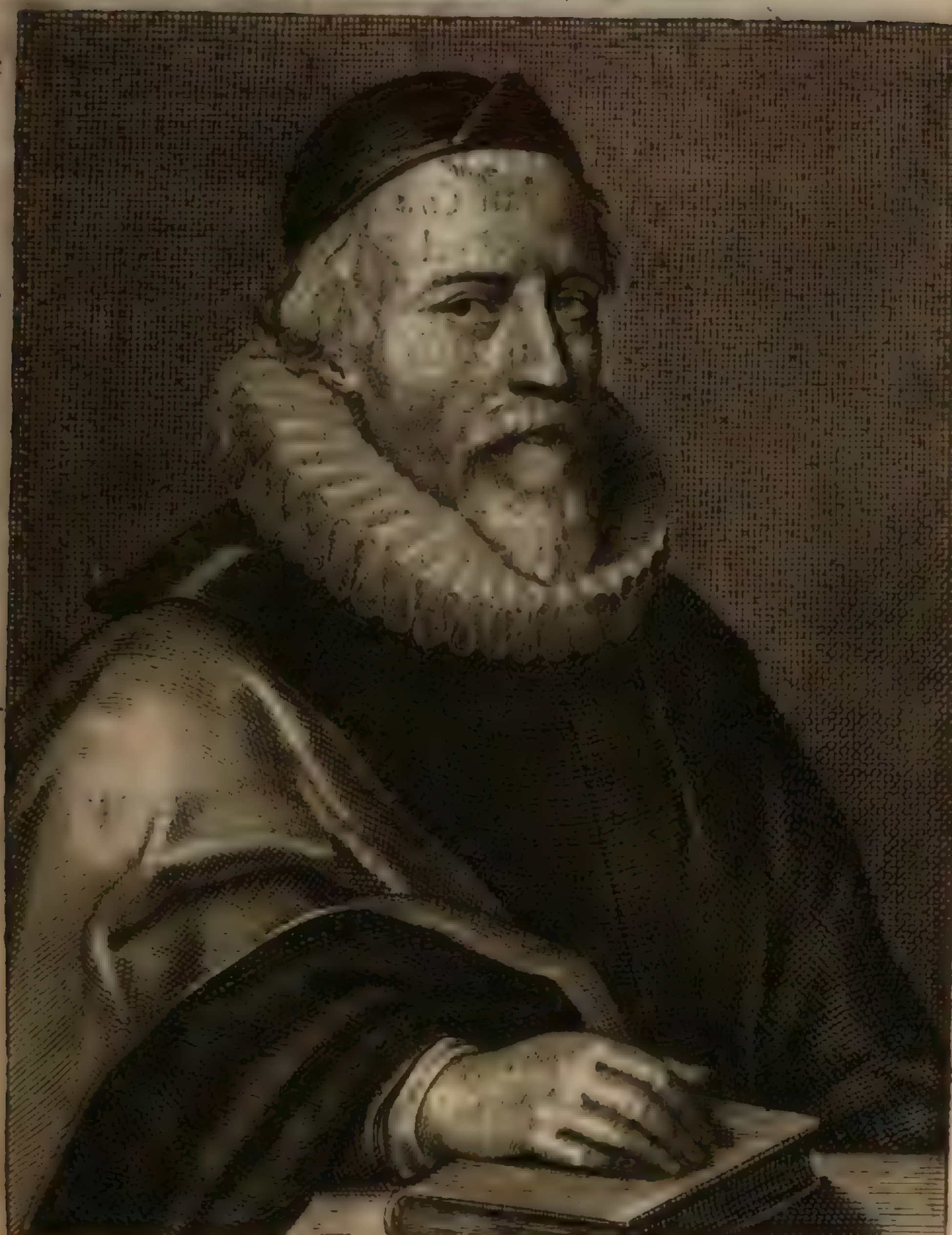
Iacobus Iordaens pinxit. *Hend. Snyers sculp.* *Io. Meyssens exc.*

ADAM VAN OORT.

Schilder van Antwerpen gheboren Anno 1557.
Ende ghestorven Anno 1641.

T'Is waer Rethorica can door haer Rijm-ghedichten
Een droef swaermoedich hert met groote vreught verlichten
Als sy de fabels van *Ovidius* ontdeckt
Waer door sy menich Mensch tot nieuwe lusten weckt,
Maer siet een cloecke handt die met pinceel can leven
Die sal historien en fabels daer beneven
Seer geestich munten uyt, met sulcken aerdicheyt
Soo datmen siet voor d'oogh het gen' den Dichter seyt,
Het gen' den Dichter schrijft en u stets uyt wilt legghen
En can hy door de pen oft met den mont maer segghen,
Pictur' in tegendeel die doet u alles sien
In haer eel stomme Const al watter can gheschien.
Des' Const en is by't goudt van *Crœsus* niet te gh'lijcken
Sijn rijcken schat moet voor des' Hemel-gaeve wijcken
Des' Const die heeft van OORT soo wel en fraey ghedaen
Dat veele Geesten selffs daer af verwondert staen.
De vrinden vande Const sijn handelingh beminnen
Die hy heeft uyt ghewerckt met cloeck en rijpe sinnen
Die hy van jonckx af aen seer neerstich heeft gheleert
En met de eel *Pictur'* seer vlijtichlijck verkeert,
Want sijnen cloecken geest is daer aff voort ghecomen
Daerom heeft hy altijdt des' Const wel waer ghenomen
By *Lambert* sijnen Vaer, in't groot en in het cleyn
Die seer ghetrocken wordt midts sy is ongemeyn.
Waer af de snelle faem altijdt sal eeuwich melden
Want sijnen geest die was het leven af te belden
Soo dat sijn Const (die hy met sorghen heeft vergaert)
Wordt by een jeder een voor seldsaem Const bewaert.

OCTA-

OCTAVIO VAN VEEN

Estoit en son temps un de plus florissantes maistres de toute le pays bas, comm' on peult cognoistre par un tableau dans l'eglise de Nostre Dame en Anvers, sur l'autel de la chappelle de St Sacrament estant la derniere cene de nostre Seigneur avecq ses apostres. Il a esté paintre du prince de Parma, et de l'Archiduc Albert, et autres princes. Il fut né a Leyden en l'an 1558. et mourut a Brussellen l'an 1629. le 6 de may. Gert. van Veen pinxit. Ægid Rochel sculpsit. Ioan Meyssens excudit.

OCTAVIO VAN VEEN.

Schilder van Leyden gheboren Anno 1558.
Ende ghestorven Anno 1629.

ACh! waer is nu den tijdt, ghelijck den windt verstoven
Waer is het wonder werck van *Semiramis* hoven
Waer in *Afriquen* sich gheheel verwondert vondt
Waer is den rijckdom nu van *Cira* sonder grondt.
Waer is de schoonheydt al van d'eel *Zantippes* wanghen,
Die eenmael *Socrates* had soo met liefd' bevanghen,
Waer is het blonde hair van *Dido* helder wit
Waer op *Æneas* seer trouhertich was verhit,
Waer is de liefde van *Roxaen*, en *Alexander*
Van *Paris*, en *Helen'*, van *Hero* en *Leander*,
Waer is *Anthonis* liefd', waer is sijn vreught en heyl
Als hy *Cleopatra* sach met haer schip en seyl.
Waer is de liefde van *Hanibal* en *Thamira*
Waer is den fellen Camp, die om *Deianira*
Door *Achelaus* wert met *Hercules* bestaen
T'is met den snellen tijdt te saem als roock vergaen.
Soo gaeget met den mensch, die is terstont verbeten
Die is ghelijck als niet in corten tijdt versleten.
Octavio van Veen in Hollandt hooch gheacht
En groote Geesten meer sijn, vande doodt vercracht:
Nochtans hun wercken al die blijven in het leven
Die hebben menich hert tot grooten lust ghedreven.
De Conste van *Octaeff* (die haer soo hooch verheft)
Wert van hem soo ghedaen en gheestich wel ghetreft
Dat Keyser, Coninck, Prins, Bisschop en ander Heeren
Octaeff daer voor met jonst en loff quamen vereeren,
Die met *Octaeff van Veen* vergaen sijn als een bloem
Maer d'edele Schildry die draeght noch haren roem.

SChoon dat mijn MVSA haer Dicht-pen hier schijnt op te houwen / ende daer mede de weerdicheyt van OCTAVO VENVS voor by te gaen / het welck sijn verdiende Eer niet toe en laet / my dwingende om wat meer sijnen onsterffelijcken Naem kenbaer te maecken. Soo wil ick hier voor oogen stellen hoe dat OCTAVO VAN VEEN, niet alleen en is ghweest een uytnemende ende wijtvermaert Schilder / maer oock in gheleertheyt wonderbaer heeft uytghesteken / als blijckt aen sijn schriften die hy heeft achter-gelaten/ ende door de Edele Druck-pers aen ons voorgehouden. Soo wanneer dat de Constighe Schilders de naeste Erffgenamen vande milde Natuer sijn / die stadich hen tot voordeel is dienende / als wesende de gene / daer sy alle gaven af ghenieten als sy de volcomen schoonheyt in verscheyde deelen naervoetsen. Soo acht ick dat OCTAVIO VAN VEEN daer van eenen is om dat hy de rechte oorsaeck heeft ghweest vande Edele vry Schilder-const tot sulcken ghedaente ende wesen te brenghen (als de selve niet alleen in Italien/ maer oock in dese Nederlanden vande rampsalighe Crijghen ende ongheballen soo over-loopen werdt / dat niet alleen de Schildry / maer selver de Schilders ontbraken) datse door hem in Nederlandt wederom is op-ghetoghen / ende in fleur gheraeckt / waer op dese naervolgende Poëmata niet qualijck en sullen wedergalmen / ende soude Octavio van Veen met volle recht hebben moghen segghen :

Dum quondam jngentes præsserunt prælia mentes
Dum tenuit plenas Belgica *fonte genas*
Nocte tenêbrarum visa est Pictura *ferarum,*
Ascendisse polum , deseruisse solum.
Picturæ *lator , sculpendi nullus amator,*
Nec , quæ blanda struit , picta tabella fuit.
Ast modo florescit , per me eius gloria crescit :
Et vehitur motis cuncta per arua notis :
Astra petit , sursum meditatur ad Æthera cursum :
Et cuicumque placet , captus amore , tacet.
Per me haud jmbelles lator sibi Pictor Apelles
Consimiles miros gaudet habere viros.
Duxi ad solertes animos OCTAVIVS *artes :*
Hinc me Fama manet , quæ mea facta canet.

BY-VOEGHSEL.

SChoon MARS verhongert was in alle snoo crakeelen
Om hem in't s'menschen bloedt op't grouwlijckxt te versaen
Den lieffelijcken lust van VENVS mins pinceelen
Heeft sijn crakeels ghemoet door liefde doen vergaen

Sijn Nijdt-ſuchts moet-wil is verkeert in ſoeticheden
  Als ſijn bloedt-dorſtich oogh grimlaggende beſach
D'aenlockſel vande Min in VENVS naeckte leden
  Die op natuers paneel naer Conſt gheſchildert lach.

ALs de beſte Voeſterlingen (die den Natuer tot deſe Conſt crachtelijcken aenlockt) comen te ſmaecken / ende met ſmaeck te ghevoelen de overvloedighe borſten vande onderwijſinghe / dan ſietmen datter grooten waſdom ende cracht gheſchiet / ghelijck in Octavio te beſpeuren is als hy met groote neerſticheydt de ſecreten van ſijn verſtant ſoo jonſtelijck heeft geopent ende mede ghedeelt aen ſijnen Diſcipel Petrus Paulus Rubbens, den welcken door de Leerſaeme Onderwijſinghe van Venus ſoo inde Conſt is op-getogen ende ervaren ghewordent datter de wereldt noch over hondert en meer Jaeren af ſal ghedencken. Door deſen Doorluchtighen Octavio van Veen, door deſen Naem-weerdighen Man (die uytmuntich is gheweeſt in loffelijcke deughtſaem oeffeninghen ende gheleertheydt) heeft ons den hemel met een vrindelijck gheneyght toe-vloyen der Nature deelachtich ghemaeckt met de hoochſte eer der Schilder-conſt die Octaeff in Nederlandt wederom heeft doen verrijſen naer datſe door den wreeden MARS was vertreden ende gedoot/ wiens weerdicheyt ick niet en wete hoe luyt-ſtemmich dat ick de ſelve ſal uyt-blaſen met het Trompet vande wijt-vlieghende Faem. Den Ervaren Poëet ende Schilder Carel van Mander, en heeft oock niet connen naer laten de weerdicheyt ende noot volpreſen Loff van Venus naer ſijn verdienſt in ſijn Schilder-Boeck ruchtbaer te maecken / ſeggende dat hy uyt een goedt Gheſlacht is ghebooren tot Leyden / ende natuerelijck aenghewent ſijnde vande Schilder-conſt/ heeft Italien/ Room ende andere plaetſen in ſijn leven beſocht / en is ſoo inde Conſt ervaren gheweeſt / dat hy by den Prins van Parma en de meeſte Heeren werdt in eeren ende groote weerde ghehouden. Oock in ſonderheydt by haere Hoochheden den Doorluchtighen Erdts Hertogh Albertus, ende Iſabella Clara Eugenia de Hertoginne / oock by den Coninck van Vranckrijck Saliger ghedachtenis. Hy heeft veel ſelſaeme ende fray conſtighe Conterfeytſelen ghedaen / oock de twee Conterfeytſels van haere voornoemde Hoocheden / de welcke gheſonden ſijn aenden Coninck van Engelandt Jacobus den tweeden in't jaer 1604. is oock van hem ghecomen een groot ſtuck weſende een Bachus Feeſt oft Triumph / ghelijck tot Middelbourgh een is ghedaen ende te vinden van Hems-kerck, oft oock de ſelve Ordonnantie / midts ſy in print is. Daer is van Octaeff oock te vinden eenen Zeuxis Schilderende naer 't leven vijf naeckte Vrouwen/ ſeer uytnemende ende fray om ſien / ende voorts meer andere ſelſame ſtucken die ick om cortheydt wille achterlaet / dan en can niet voor-by-gaen het Coſtelijck Tafereel het welck van hem te ſien is inde Heylighe Sacraments Choor in onſe Lieve Vrouwen Kerck tot Antwerpen / weſende een devote Avontmael Chriſti / ghetuygende ſijn uytnementheydt van inventie ende ordonnantien ſoo in Actitude drapperijen als Coloreeren / waer in hy ghethoont heeft den uyterſten gheeſt der Conſten / ſijn overvloedicheydt in ordonneeren heeft hy abundantelijck ghethoont aen diverſche printen van hem uytgegaen / de welcke meeſt gheſneden ſijn van Gijlbrecht van Veen, ende Q. Boel, die ſijn teeckeningen ſeer naer 't leven ende met loſſen aert hebben uyt-ghebeldt / namentlijck ghelijck te ſien is aen ſijn Emblemata Horatiana, het Leven van Sinte Thomas Acquinas, als oock aen ſijn Emblemata Amoris Divini, mede het leven der Batavieren ende noch veel ander door Anthoni

Tempeeſt

Tempeest ghesneden / waer inne de heerelijcke Inventien ende Constvloyende Aerdicheden van Octavio ghenoech te speuren zijn. Hy is in Nederlandt het eenich licht van Pictura ghewees / ghelijck sijn Discipels (die hy in groot ghetal heeft gehadt) ghenoech connen ghetuyghen. Soo dat ick met recht mach schrijven dat hy is gheweest den nieuwen Phœnix der edele vrye Schilder-const. Want ghelijck den Phœnix (door het vier van het Sonnen licht ontsteken) tot assen sijn self laet verbranden / ende daer uyt wederom eenen anderen voghel Phœnix opstaet. Volgens het singhen van myn Sangh-goddin sprekende aldus:

Den *Phœnix* die het vier tot sijne doodt bereyt
En soeckt daer in sijn eyndt, terstont de Sonne vleyt,
Op dat haer heete strael het houdt stracx soud' ontsteken
Om soo door desen brandt sijn heel Natuer te breken,
Het vier is sijne doodt, het vier brenght hem tot asch
Dat weer een *Phœnix* wordt ghelijck als *Phœnix* was.

SOo ist dat Octauio van Veen de suyvere ende crachtighe Pictura (de welcke eerst door de bloedtdorstighe ende al vernielende Orloghen / ende in't 'smenschen jever door onlust en quade tyden gans verslapt was) met sijn aenporrende neersticheyt ende licht van verstant wederom heeft ontsteken ende doen verrysen / jae soo in voogen ende leven ghehouden / dat de selve Const in sijnen tijdt het hondertste paert meer wert geestimeert ende gheacht als in dese tegenwoordige tijden de selve wordt ghesocht / behalvens dat een jeghelyck door desen nieuwen Vrede wederom tot jever wordt verweckt die de eenighe oorsaeck is dat alle Consten wederom in't leven sullen comen: want al ist dat de doodt Octavio van Veen heeft den draet des levens af-ghesneden / de leeringhen ende verholen wetenschappen der Schilder-const die hy aen veele van sijn Discipelen als Rubbens en meer andere heeft naergelaten / sijn ghetuyghen gheweest dat de selve Const wederom is verresen / ende sal altijdt leven.

ABRAHAM BLOMMAERT.

Schilder van Gorricum.

HEt goedertierent gheluck heeft ghedooght ende gevoeght dat d'aenporrende Natuer van inde lenten sijns jeughts heeft vercoren eenen uytstekenden ende vernuften geest by naeme Abraham Blommaert, weerdich vercroont met de bloemen aller Consten / want Pictura heeft hem vergunt veel bloemaerdighe vercieringhen af te belden tot meerder loff ende vermaertheyt vande stadt Gorricum alwaer hy ghebooren is in't jaer 1564. ende over 3. a 4. jaeren eerst ghestorven. Was een seer Constich Architect ende Inseigneur / sijnen Vader een Beldt-snijder ghebooren van Dordrecht: den welcken sijnen voorschr. Sone (ontrent 15. a 16. jaeren oudt sijnde) heeft ghesonden naer Parijs / ende was aldaer by eenen Jan Bassot ontrent ses weken / ende van daer by eenen andren Schilder gheheeten

 Maistre

Maistre Henry, waer by hy alles uyt den gheest was Schilderende / oeffende hem selven ondertusschen uyt den geest te Teeckenen. Eyndelijck Blommaert heeft hem inde Const soo beneersticht dat hy een obertreffende Meester ghewozden is. Hy heeft tot Amsterdam onder veel andere frap dingen ghemaeckt / een seer groot plaisant stuck / waer inne comen verscheyde Naeckten van Mannen en Vrouwen / soo groot als het leven / uytnemende wel ende met verstant ghehandelt / wesende de Historie van Niobe daer haer kinderen doodt gheschoten worden van Apollo en Diana. Van de selve Historie (doch van ander ordonnantie) is van hem oock by den Keyser / een groot heerelijck ende Constbloyende stuck / daer sijn Majesteyt ende alle Const-verstandighe groot behaghen in hebben. Desghelijckx is van hem oock gheschildert een seer schoon Goden banquet seer wel gheordonneert ende uytghewerckt / d'welck by den Graef vander Lip eertijts heeft te sien gheweest / en misschien noch onder sijn gheslacht. Voorts sijn oock te vinden by verscheyde Lief-hebbers veele andere cleen stucxkens die grooten welstant hebben. Onder andere dry tronien van Venus, Iuno en Pallas, voorts oock een doodts-hooft en ander byvoeghselen seer wel ghecoloriert ende net ghedaen / oock een Andromeda daer Perseus haer verlost. By de Const-beminders worden van hem oock ghevonden aerdige Lantschappen met eenighe boertserije / boeren / huysen / boerigh ghetuygh / boomen en gronden / die veel tot Wytrecht te sien sijn. Hy heeft gehadt een fraey handelingh met de pen / daer hy eenighe sappighe verven wist onder te menghen tot groote cracht van sijn werck. Ende ghelijck hy in alle deelen der Const seer ervaren was / gaff hy sijn dingen grooten aert ende schoonheyt / daer inne somtijts te pas brengende eenige sonneschijnen / weder lichten / duyster oft vierighe lochten naer den eys des wercks. Dese dingen (hoe wel niet overladen met werck) staen seer besonder ende uytstekende wel. Verscheyde dingen / ordonnantien en belden van hem gheteeckent met de pen / ende daer naer met wit en swert en van olie verff gheschildert sijn in Coper ghesneden door den Constrijcken Ioan Muller, ende noch meer door den vermaerden Santedam die in sijn teeckeningen grooten lust had. Eyndelijck desen Blommaert (daer de Poeet-vloyende pen van Carel van Mander noch breeder van schrijft) was een Man van stil ende bequaem wesen die hertelijck verlieft en toe ghenegen was altijdt meer en meer naer te soecken / de gronden / crachten ende upterste schoonheden van de volmaeckte Pictura, de welcke Blommaert om sijnen Blommen-aert (van hem bloemich verciert wesende) gheheelijck vrindelijck toegedaen ende gunstich was. Sijn Const is d'eenighe oorsaeck dat sijnen Naem soo in Hollandt als Brabandt / Vlaenderen ende meer wijder plaetsen / door de alsiende spraeck ende duysent tonghsche snel vliegende Faem wordt gheruchtbaer ghemaeckt / die hem in dit boeck figuerelijck heeft doen stellen / ende door de Rijm-constige Poesie vercieren.

De

ABRAHAM BLOMAERT

Un tres vaillant paintre, incentif en grandes, et petites figures, paisages, et animaulx, aussi un bon desseigneur: natif de Gorckom, en l'an 1564.

Her. Blomaert delin. Hen. Snyers sculpsit. I Meyssens excudit.

DE bloeme vande Conſt is BLOMMAERT uyt vercoren
Die oock als eene blom is inde lent gheboren.
Gorcum de ſchoone ſtadt die roempt op ſijne eer
Uytrecht, s'Hertoghen-boſch, en Amſterdam noch meer
De Eer heeft hem ghevolght in veel vermaerde Rijcken
Daer hy al menich Gheeſt ded' voor ſijn Conſte wijcken
Was een Belthouwer eerſt, en wonder Inventeur
Modern' in Architect, en fraeyen Inſeigneur
De doodt had hem gheſpaert ontrent de hondert jaeren
Om dat hy beter ſou de Conſt veropenbaren.
Was vloeyende van gheeſt in alle drappery
Cloeck, mals, en wonder los in teeckenen daer by,
En had veel gaven meer als *Mander* heeft gheſchreven
Ghelijck het Schilder-boeck ſpreckt van ſijn weerdich leven,
Heel Ordonnanti rijck in't cleyn ſoo wel als groot
Waer in hy heeft den luſt gheoeffent totter doot,
Meeſt heeft hy uyt den geeſt deſ' Conſt alleen becomen
En ſonder onderwijs deſ' wijſheydt waer ghenomen,
Iae ſijn weetlieventheydt was ſoo in als volmaeckt
Dat hy daer door oock is in't Schilder-boeck gheraeckt.
Daer *Mander* met verſtant u aenwijſt al ſijn wercken
Die *Blommaert* heeft ghemaeckt ſeer wonder aen te mercken
Daerom ſal ſijne Faem oock ſijn onſterffelijck
Om dat ſijn Edel Conſt ciert menich Coninckrijck.

De bloeme vande Conſt is Blommaert, &c.

TOBIAS

TOBIE VERHAECHT·

Peintre en païsages fort renommé par ses rare tableau a esté primiez maistre du fameux P. Paul Rubbens est né a Anuers l'an 1566 et mourut 1631.

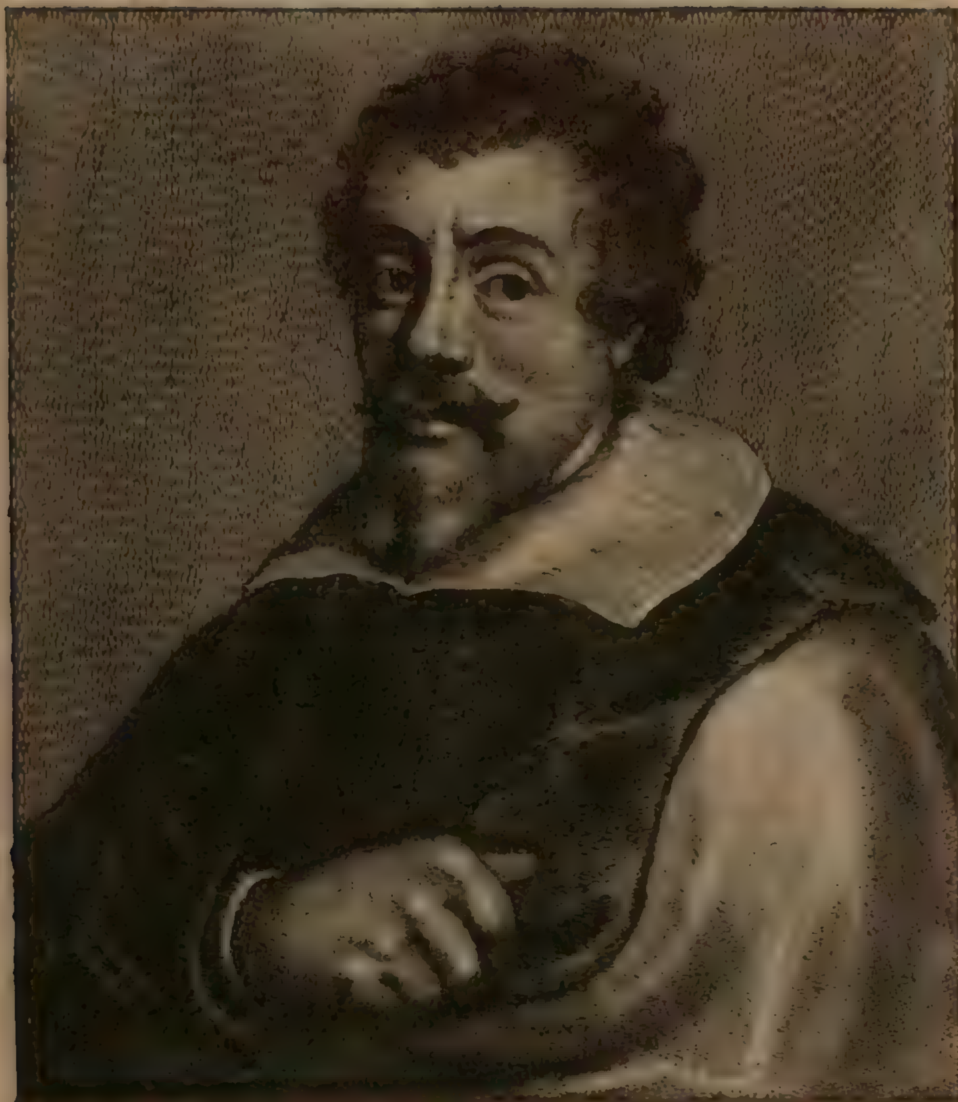
C. van Caukercken fe. *Octauio vaen pinxit. I. Meyssens excudit*

TOBIAS VERHAEGHT.

Schilder van Antwerpen gheboren Anno 1566.
Ende ghestorven Anno 1631.

HOe wordt den lossen lust des menschen hert gheterght
Wanneer de oogh aenschouwt, 't gheboompt en hoogh gheberght
Van onsen gheest VERHAEGHT, die in sijn jeughdich leven
Heeft wonder groote Const met d'eel Pinceel bedreven.
Ghelijck men aende cracht van al sijn wercken siet
Hoe fraey dat jeder stuck versoet is in't verschiet.
Sijn boomen schoon ghelooft en levendich gheschildert
De gronden los en mals, de tacken dicht verwildert:
Daer by in Metselry en netten Architeckt
Al wat hy heeft ghedaen heel naer het leven treckt.
Men siet hoe wonderlijck hy binnen t'stadt Florencen
Verbreydt heeft sijne Const tot aenlock vande Menschen
Alwaer hy in het Hof des Hertoghs heeft verkeert
Die hem met groote jonst heeft om zijn Const vereert,
Daer hy met cloeck verstant PICTVRAS diepste gronden
In't Jtaliaens gheberght heeft door't Pinceel ghevonden
Wanneer hy naer den eysch het leven volghden naer
Dat sijn Schildry haer draeght oft tweede leven waer.
De Edel Stadt van Room die can dat oock bewijsen
En thoonen dat hy was in sijne Const te prijsen
Die daer in Fresco is met wonderheydt te sien
Hoe fraey hy is gheweest in Landtschap en Ruien,
Waer hy oock heeft ghemaeckt den BABILONSEN thoren
Die daer meer wordt gheacht als eenich werck te voren
Ghelijck hy naermaels noch ghemaeckt heeft dry oft vier
Waer van men eenen vindt oock binnen stadt van Lyer.
Die FRANCK heeft ghestoffeert met aerdighe Figuren,
Waerom dat sijnen Naem door Const sal eeuwich dueren:
Om dat sijn vry Pinceel naer 't leven heeft ghewerckt
Die al de wetenschap van d'Eel PICTVR versterckt.

ADAM

ADAM ELSHEIMER

Natif de Francfort en lan 1574 fils d un Tailleur faisoit son aprentisage a Francfort Chez Philippe Oudenbach, gran desseignatour et tres bon painctre neaumoins Surpassoit son maistre de beaucoup astoit d un Humeur melancolique, se trouent ordinairemont dans les Eglises ou en quelque Viele Ruine, exersent de la facon. son estude. on troue peu de ses ouures mais extremement labourées auecque une grande force et d un deum entendement Il a peu dessaingue mais tenant du grand maistre Touchant sa vie at este de peu de durée, mourut poure lu y ent per le monde une Renomée qui durera a jamais:

W. Hollar fecit. *I. Aagstene pinxit et excudit*

ADAM ELSHAMER.

Schilder van Franckfort van het jaer 1574.

DEn gheeſt der Schilder-conſt wordt in't ghedacht gheboren
En t'gen' men maecken wilt inwendich compt te voren,
Eer dat een ſtoute handt, doeck oft pinceelen toetſt
Waer op ſy met vermaeck haer jnbeldinghen boetſt.
En hoe den menſch meer is gheregelt in manieren
Gheſchickt, ſtil, en beleeft, hoe meer den geeſt ſal ſwieren.
FRANCKFORT de rijcke ſtadt in Duytſlandt wijt vermaert
Heeft door ELSHAMER dit wel rijpelijck ghebaert.
Die met ſijn Schilder-conſt en wonder ſeldſaem wercken
PICTVRAS geeſten al oock mede compt verſtercken.
Een Man in ſijnen tijdt vernuſtich en gheleert
Sijn Conſt ghetuyghen can wat loff ſijn FAEM begeert
Was wonder in ſijn werck van groot en cleyn te maecken
Om ſoo naer ſijn verdienſt op't ſop van d'eer te raecken.
Hy was melancolijck en altijdt ſtil van geeſt
In d'eenſaem plaetſen daer bevontmen hem het meeſt.
In Kercken oft in Cluys, daer ſaeyden hy ſijn deughden
En als hy was alleen, dan ſchepten hy meeſt vreughden.
Melancoly ſoeckt ruſt in ſtillicheyt altijdt
Bemint de droefheydt ſeer en d'eenſaem eenicheydt.
'T gheſelſchap vluchte hy om daer geen quaet te leeren
Hy wiſt wel dat den dronck niet als ondeught coſt leeren
Hy volghden wel de leſ' die SENECA ons gheeft,
Als hy was uyt gheweeſt, ſeer wel gheſproken heeft
Als ick was by het volck heb niet als quaet vernomen
'K gingh uyt als eenen menſch, ben minder menſch t'huys comen.
Dit was een Heydens woordt een rechte redens ſlodt
Want deught en vintmen niet by menſchen maer by Godt.
Daerom had ADAM oock den gheeſt in eenſaem ſaecken
By rotſen en ruien, om ſoo wat fraets te maecken
Soo heeft hy ſijnen tijdt beſteedt tot inder doodt
Jn d'edel Schilder-conſt bekent by cleyn en groot.

GUIDO

GUIDO RHENUS

Excelloit en grandes ordonances, d'un esprit abondant: ses inventions sont assez cognues par les estampes, qu'on voit de sa main faictes, en eau fort. le iour de sa naissance a esté à Boloigne 1574. et mourut en l'an 1642.

Guid. Rhenus pinxit. *I. Meyssens fecit et excudit.*

GUIDO RHENUS.

Schilder van Bologne gheboren Anno 1574.
Ende ghestorven Anno 1642.

COmt MUSA soete Nymph met PALLAS, JUNO, VENUS
En singht met volle Stem den loff van GUIDO RHENUS
Hoe dat hy door de Const PICTURAM heeft vereert
Met veel en schoon Schildry, die hedendaeghs floreert.
Hy heeft meest op het groot ghestelt sijn vaste sinnen
Waer door hy wist de oogh van menich mensch te winnen.
Soo dat de snelle FAEM, sijn Rijpsinnich verstant
Met 't hel trompet van loff verbreyden mach door't landt,
Veel schoon versieringhen wist hy te weegh te bringhen
En liet in overvloet uyt sijn Pinceelen springhen.
BOLONIEN die gheeft ghetuygenis daer van
Wat GUIDO RHENUS was voor een diepsinnich Man,
Die met sterck water oock seer aerdich wist te leven
Waer med' hy op de plaet heeft groote Const bedreven
Men mach daerom sijn eer wel brenghen voor den dach
Mits sijn Constvloyentheydt vry meerder lof vermach.
Den gheest der jonghe jeught haeckt naer sijn cloecke schetsen
Om met een vollen lust die vlijtich naer te etsen,
Hun hert verlanght naer sijn Constvloyende Schildry
Die overloopt van Const en schoon Poetery.
Ghelijck een dorstich hart sal naer het water trachten
Soo sietmen GUIDOS gheest van jeder een oock achten.
Soo sietmen dat 't gheluck fortuyn en milde jonst
Verheffen sijne FAEM door sijn begaefde Const
Om dat sijn Edel werck was vol van soete trecken
Die (sonder roem) de cracht van't leven gans ontdecken,
Leeft dan sin-rijck vernuft tot inder eeuwicheyt
Want ghy 't recht voesterlinck van d'Eel PICTURA sijt.
Men hoort noch uwen loff op den Parnassus singhen
By t'wit ghevleughelt peert, daer veele aders springhen
Om dat U Cloeck verstant in Const was werckelijck
In't leven heel volmaeckt, in alles redenrijck.

EEn dinghen is weerdich met verstandich insicht te aenmercken / ende met verwonderingh te ondersoecken dat den Natuer soo verscheydentlijck inde menschen is werckende. Ende een jeghelijck met verscheyde Const begaeft / den eenen die uytsteckt in Lantschap sal verbrempt sijn van Figueren / in tegendeel de Figuer-schilders onwetende in Lantschap / den tweeden sal overvlieghen in Fruyt den anderen in Blommen / den derden in water / den anderen in vier en soo voorts / sal selden eenen Schilder in alles ervaren sijn/ schoon dat hy in eenighe particuliere Const d'andere overtreft. T'is ghelijck een coppel sleutels de welcke altemael van eenen oft verscheyde Smeders en elck naer de Const ghemaeckt ende ghevylt sullen wesen/ nochtans altemael een slot niet connen open doen ghelijck het latyns spreeckwoort seyt / non omnia possumus omnes. Soo ist oock met de menschen en Constminnende verstanden ghestelt die altemael in een Const niet ervaren en sijn. Daerom behoorde een jeder mensch die van Godt begaeft is t'sy met particuliere Const oft rijckdom sijn selven te vreden te houden en met verder sijn selven te verloopen als de pennen van syn vleugels en strecken. Is hy bejegent met matighen oft soberen rijckdom / oft armoede/ hy behoorde syn selven te vreden te houden ende sich te dragen naer staet ende macht/ want non omnia possumus omnes, gaet sijnen naesten broeder oft ghebuer wat ijdelder verciert als hy / misschien dient hem de fortuyn beter t'sy door officie oft ander gheluck / dat sijnen staet wat beter dracht vereyst / non omnia possumus omnes, maer siet hedendaeghs de hooverdy der menschen wordt soo inghesogen datmen den Edelman uyt den boer qualijck meer en kent/waer door ons al veele straffen over het hooft waeyen/ al ist dat den mensch niet en wilt weten van waer sy comen / daerom machmen wel seggen met Job. Manus Dei tetigit me propter scelus populi mei. Wyders soo vintmen oock een groot ghebreck inde verstanden der menschen / als wanneer sy (ghelijck sommighe onervaren Schilders alles trachtende naer te trecken) van alle wetenschappen willen kennis dragen en niet te vreden sijn met 't gene hun van Godt verleent is / want somtijts sal een Ambachtsman willen berispen een vry Const varende verstant / eenen onwetende die lesen oft schrijven en can sal willen een ervaren Doctoor oft schriftgheleerden Theologant trachten te achterhalen in gheleertheyt oft sijn gheleertheyt naer te aepen daer hy bequaem toe is ghelijck om gout uyt steen te distileren / andermael sal oock eenen anderen die niet verder en siet als den neus lanck en is willen sijn oordeel geven over een wel gestelt ende frap gecoloriert stuck Schildery dat niet naer een botte plompaerts oogh gestateert/ maer eygentlijck naer de Edel Const ghemaeckt is / en dickwils beter sou verstaen verckens te stouwen / als sulcke diepsinnighe Const te oordeelen. Want die dese wetenschap naer tracht / moetse soecken daer sy is te vinden/ de wetenschap en waerheyt connen sonder oordeel by den mensch sijn / en het oordeel can daer oock sonder kennis en wetenschap sijn ende de kennisse vande onwetentheyt is de beste ghetuygenis daer van. Appelles den Prince der Schilders / Schilder van Alexander den Grooten die seer aendachtich ende opmerckich in sijnen handel was / dat hy niet en verwirp menich slecht mans oordeel als hy 't selve op den toetssteen der reden vont goet te wesen/ daerom hadde hy een ghewoonte (als hy eenich stuck Schildery hadde opgemaeckt/ 't selve te stellen in een galdery oft ghemeyn wandel plaets by sijn huys in't ghesicht des volckx / en wist hem heymelijck daer achter te verborghen / om acht te nemen op de ghebreken diemen daer in vinden soude. Soo ist eens gheschiet dat eenen schoenmaecker jet had ghevonden te segghen op een van Appelles Taffereelen datter aen eenighe schoenen te weynich stricken oft riemen waren om die te mogen dragen / want men moest op dien tijdt de schoenen met veel bindtleiren oft

stricken

ſtricken binden / ghelijckmen de ſelve noch in oude ſtap Schilderp can ſien / Apelles, die van grooten gheeſt was heeft dit wel connen verdragen beriſpt te weſen van eenen ſchoenmaker / de wijl hy maer en oordeelde dat ſijn ambacht belanghde / en vindende ſijn meyninghe oft Schoenmakers oordeel goet / heeft het ſtuck in huys ghenomen ende die ſchoenen verbetert ende met meer ſtricken ghemaeckt / des anderen daeghs werdt het Taeffereel wederom uytgeſtelt ter plaetſen daer het te voren had gheſtaen / ende den ſelven ſchoenmaecker wederom voorby het Tafereel comende / en ſiende de ſchoenen verandert / was wat hooveerdich om dat Apelles op ſijn oordeel was te werck ghegaen. Soo begoſt hy het ſtuck wat voorder aen te ſien / en wilde oock wat ſeggen op de ſchene van het been van een naeckte Venus, immers Plinius ſeght een ſchene / ende Valerius ſeyt een been / dat in dat Tafereel was / dat den Schoenmaker ſeyde niet behoorlijck gheſchildert te zijn / het welck Apelles niet en conde verdragen dat hy hem dorſt beriſpen over een dingen dat buyten ſijn Ambacht was en daer hy geen verſtandich oordeel van doen en conde / heeft hem ſtraffelijcken aengewesen dat hy hem niet verder en ſou bemoyen als ſijnen pantoffel oft ſchoen / waer van het ghemeyn ſpreeckwoort de wereldt door verbreydt is. Ne Sutor vltra Crepidam. Dat den Schoenmaker ſijnen ſchoen niet voor by en gaet. Dit ſpreeckwoordt ſoo Plinius en Valerius ghetuyghen / heeft ſijnen oorſpronck van dien overvliegenden gheeſt Apelles, waer uyt te ſpeuren is dat in dien tijdt oock wonder ende verſtandighe Mannen ghevonden zijn. Welcken Apelles ſoo wonder was in het Schilderen dat hy op ſekeren tijdt comende te Marcedonien daer hy vremt was ende noyt gheweeſt en hadde / wert vande Schilders des Keysers Alexander Magnus (den welcken aldaer ſijn Hoff hiel) ſeer behaet uyt vreeſe dat ſy (ſoo wanneer den Keyſer ſijn Conſt ſou comen te aenſchouwen) uyt de gratie mochten gheraecken / hebben uyt een vervloeckte jaloſie ofte ergwaen onder malcanderen raet gheſlagen om deſen Apelles van cant te helpen / en vonden goet dat ſy hen ſouden cleeden inde livraye van ſijn Keyſerlijcke Majeſteyt / ende alſoo met den avont by den voorſchz. Apelles gaen om hem van 's Keyſers wegen te gebieden by den Keyſer ſanderdaeghs te gaſt te comen / daer den Keyſer niet van en wiſt oft den voorſchz. Apelles niet en kende oft noyt en had geſien / wel wetende dat hy het ghebodt des Keyſers (dat deſe nijdige ende belghſuchtige Schilders uyt gaven) volbrengende / ſoude in groote ſchaempte ende vreeſe des doots gheraeckt hebben. Sy ſijn dan onder dien deckmantel daer op toegegaen hen verthoonende voor Apelles als pagien oft lackeyen vanden Keyſer met expres bevel dat hy ſonderdaeghs by ſijn Majeſteyt ſou te noen mael comen. Appelles in dit landt vrempt zijnde ende noot te voren de voorſchz. Schilders (nu in ſchijn van lackeyen oft pagien) gheſien hebbende / heeft hem ſanderdaeghs in 't Hoff verthoont ende voor ghenooden gaſt gheyreſenteert. Den Keyſer Alexander aengedient ſijnde dat ſekeren vremdelinck by hem was ghenoot / is ſeer gheſtoort ghewórden / ſeggende: wie dat hem dorſt verſtouten met den overwinner des werelts te comen noenmael houden ter wijlen noyt jemandt ghewoon en was met hem te eten / doch curieus zijnde om de uytcomſte van deſe ſtoutheyt te ſien doet Apelles binnen comen ende ghevraeght hebbende wat hy begeerde / ſach Apelles dat hy bedroghen was / hem voor de voeten vanden Keyſer worpende badt ſijn lijfs ghenade / ende ſeyde: dat hy van de knechten bevolen was 't gebodt des Keyſers te onderhouden ende niet te verſuymen / Alexander hier door beweeght ende by een doen roepen hebbende alle ſijne knechten / vraeghden aen Apelles wie van hun / hem ghenoodt hadde / maer niet eenen daer af kennende / eyſchte hy een ſwerte ghebrande kole om de perſoonen (die hem ghenoot hadden) op den muer door ſijn ervaren Conſt uyt te

mogen

mogen drucken: Ende siet watter ghebeurt is. Soo haest als aen Appelles door't Keysers bevel de versochte cole ghegeven was / wierden de tapijten op-ghelicht en hy heeft op den witten muer met sulcken geestichepdt de persoonen (die hem ghenoot hadden) af gebeldt dat den Keyser Alexander ende alle sijne Edelieden terstont merckelijck kenden dat de selve waeren de Schilders die Alexander in groot aensien hiel / maer door dese nijdige actie uyt het hof moesten verhuysen / ende Appelles bleef van stonden aen des Keysers gast / daer hy langhen tijdt de edel Schilder-const by heeft gheoeffent ende daer door den Keyser seer behaeght. Iemant van verstant dit eens overwegende sal verwondert staen dat eenen Schilder (als Apelles) jemant in sijn afwesen weet naer te boetsen oft hy leefden / besonderlijck jemandt die hy maer eens in sijn leven ghesien en hadde. Hier uyt blijckt de cracht ende groot vermogen van Pictura die de Oude Meesters hebben uyt-ghewerckt. Ende om dat dese nu vanden tijdt versleten ende uyt menschen memorie schier verdwenen zijn / soo wil ick eens daelen op de onuytsprekelijcke Const die de wijt befaemde ende edele Schilders van dese Eeu ghehandelt hebben / die noch vers in 's menschen memorie woonen / ende niet alleen in Spaignien / Vranckrijck / Italien / Duydtslandt en andere hooghe Coninckrijcken / maer in ons vredelijck Nederlandt te sien is / waer van onse oogen sekere ghetuyghen zijn / ende oversulckx de oogen sijn veel getrouwer als de ooren / want jet ghesien te hebben meer gheloof verdient als van hooren segghen / daerom wordt een oogh ghetuygenis meer geacht als van't gehoor / ende seyt Plautus dat hier uyt spruyt dat het ghesicht by het verstant wordt vergeleken. Om dan de oude Meesters aen d'een sijde te stellen midts van hen wercken geen overblijffels meer en zijn / soo wil ick voor het eerst aenwijsen de seldsaeme ende Constvloyende Schildrijen die Petrus Paulus Rubbens heeft ghedaen als binnen de Rijcke ende Keyserlijcke Stadt van Antwerpen in overvloedighept te sien sijn die de Const en Inventien der oude Meesters niet en wijcken. Ende ghelijck altijdts in verscheyde Consten t'zy Metselrp / Poesie oft Schildrp is ghewecst ende sal wesen de Inventie de rechte Moeder van alle uytnemende Wercken die frap Geesten in't licht brenghen. Soo is dese sonderlinghe gratie der naturen te deele bevallen den wel-gheboren ende gheleerden Petrus Paulus Rubbens Edel Schilder van Antwerpen / gheboren in't jaer 1577. ende ghestorven Anno 1640. tot wiens meerder loff ende onsterffelijcke Eer niet qualijck en sijn uyt Poesi pen ghevallen dese volgende veersen.

PETRUS

PETRUS PAULUS RUBBENS.

Edel Schilder van Antwerpen.

DE ſchoon Schildrijen van de oud' Egyptenaren
Eertijts by't Griecxſe volck in groote achtingh waren.
'T verſtant van *Ludius*, *Oreſtes* en noch meer
Van *Iphis* en *Leon* behaelden groote eer.
Ariſtiphonis Conſt was wonder aen te mercken
Als hy gheſchildert had *Anceus* met t'wilt vercken
Het gen' *Aſtiphale* met grooten ſchroom aenſach
Ter wijl hy in ſijn bloedt daer by verſlagen lach.
Den *Perſiaenſchen* ſtrijdt vol lancien en ſabels
Daer *Schillis* met ghewelt af ſnijt de ancker cabels
Die had *Androbius* ſoo gheeſtich af-ghebeldt
Dat een mirakel ſcheen ſoo wonder was't gheſtelt:
Antichides Eel Conſt ghehouden wert in weerden
Als hy gheſchildert had den wagen met twee peerden
Daer de victorie alleen den voerman was,
Siet wat een Conſt bedreef eenen *Oenias*
Eenen *Simonides Tauriſcus* en *Craterus*
Nealces Cleſides, *Artemon* en *Severus*
Daer by oock *Titiaen* uytſtekende van gheeſt
Die by de hondert jaer een Schilder is gheweeſt.
Maer als ick overloop de dry-en-ſeſtich jaeren
Die *Rubbens* heeft beleeft en was in Conſt ervaren
Soo vindt ick wel te recht dat hy heeft overtreft
De oude Meeſters die de Faem ons ſoo verheft,
Die door ſijn eel pinceel, de wereldt maeckt verwondert
De Faem in Nederlandt om ſijne Conſte dondert,
Die van het Spaenſche Rijck gehadt heeft groot faveur
Die wert van Engelandt ghemaeckt Amdaſſadeur

T'is

PETRUS PAULUS RUBENS

~~Tres [illegible]~~ mais encor plus noble par les rares dons de les quelles il etoit pourveu: car c'est lui pour qui toutes arts liberaux ont employees toutes leur forces pour amasser dans lui le plus haut de leur pouvoir. cecte la peinture aijant faict un compact avec la fame pour promulger ses louanges par tout l'univers n'a point manqué en son intention. mais l'Eloquence accompaignee de la Dignité et Richesse, la tellement adornée. que le Roy d'Espaigne, le Roy de France et le Roy d'Angleterre, en temoinage de ses merites, lui ont faict l'honneur de leur ordres de Chevalerie. Anvers est la ville de ceste heureuse nativite, le 28. de Iuin. 1577. aussi du deplorable iour de son trespas. l'an 1640 le 30 de may [illegible]

T'is *Rubbens* die ick meyn, die Edel is gheboren
Nochtans en liet hy noyt den tijdt eens gaen verloren
Die hy ſoo neerſtelijck in groote ſorghen nam
Dat hy daerom niet veel in het gheſelſchap quam,
Om dat hy deſe Conſt op't hoochſte ſou betreffen
Om eeuwlijck ſijnen Naem door Conſt te doen verheffen
Ghelijck hy heeft ghedaen, want die de Conſt bemint
En heeft geen groote Conſt daermen niet *Rubbens* vint.
Seght! wie en ſou dan niet op ſijne Eelheydt roemen
En hem het fondament van deſe Conſte noemen
Hy is van Edel ſtam, noch Eelder door de Conſt
Waer door hy oock vercreegh een jeders diepſte jonſt.
Wie iſſer oyt gheweeſt van over hondert jaeren
Die ſoo in d'edel Conſt van teeck'nen was ervaren?
En in Poëtery, jae alderhande tael
In't leven ende ſpraeck hy wiſt het altemael.
Hoe wonder wiſt hy niet van als te inventeren
Een ſchat-kiſt voor de jeucht om jevrich naer te leeren:
Hoe wonder heeft hy niet het licht van ſijn verſtandt
Ontſteken aen t'pinceel van *Titiaen* in brandt
Hy was in fin ſoo fray in groot en cleyn figuren
In Landtſchap heel plaiſant, wiſt alles uyt te vueren.
Gaet naer't Eſcoriael in Spanien vermaert
Daer heeft ſijn cloeck verſtant het merck der Conſt ghebaert,
Hoe menich geeſtich quant can ſijn verſtant verſcherpen
Als hy ſijn Conſte ſiet in d'edel ſtadt Antwerpen
In ons Lieffvrouwen Kerck, een recht Conſt Cabinet
Daer hy heeft menich ſtuck van ſijn pinceel gheſet
Tot Bruſſel, Mechelen, tot Gendt en ander ſteden
Iae in Italien wordt ſijn Schildry beleden
Te weſen d'uyterſte dat naer het leven treckt
Die door de Edel Conſt het leven ſchier ontdeckt.

Het

Het Keyſers Cabinet, des Coninckx groote Saelen
En't Princen Hoff daer by ſijn Faem ghenoch verhaelen,
Ten is hier niet van noy te ſegghen wie hy is
Sijn werck geeſt ons ghenoch daer van ghetuygenis.
Sijn Ordonantien ſoo rijckelijck vercieren
En met een groot verſtant in een ſoo geeſtich ſwieren
Soo wel ghecoloriert en net op ſijnen dach
Dat niemandt laſteringh daer teghen ſpreken mach,
Want t'Werck verheft ſijn ſelf en ons can claer bewijſen
Dat *Rubbens* in't pinceel ten hoochſten is te prijſen,
Soo wel in drappery als in het poeſel naeckt
In Landtſchap en het Fruyt was *Rubbens* heel volmaeckt.
Room, en Florentien, Veneten en Milaenen
En noch veel plaetſen meer, die meeſt de weghen banen
Der diepſte wetenſchap van d'edel Schilder-conſt
(Die in Italien oprecht eerſt is begonſt,)
Die heeft hy met vermaeck in't eerſten al doorwandelt
Daer heeft hy deſe Conſt al lanck ghenoech ghehandelt,
Daer heeft hy ſijn vernuft met ſulcken cracht ghewet
Dat hy in d'eerſte plaets der Schilders wordt gheſet.
Schoon hy door ouderdom daer naer niet meer coſt reyſen
Hy ſach t'modernich werck van Room in ſijn ghepeyſen:
Sijn hooch begaeft verſtant (het licht van d'edel ſiel)
Ghedurich op de cracht der Conſten ſoo verviel,
Dat niet van ſijne handt ten voorſchijn is ghecomen
Oft t'ſchijnt dat al ſijn werck heeft t'leven aengenomen.
Waer door oock ſijnen Naem onſterff'lijck blijven ſal
Om dat ſijn ſoete Conſt nu uytſteckt boven al.

FRANCHOIS SNYERS.

Schilder van Antwerpen. Anno 1579.

DEn aenporrenden gheest can door de oeffeninghen
Veel wonder seldsaem Const voor d'oogh der menschen bringhen
Hoe mild'lijck heeft Natuer haer gaven med' ghedeylt
En haere wetenschap aen vremde gheesten veylt:
Ghelijck waerschijnelijck compt daghelijckx te blijcken
Hoe sy met groote Const de Menschen can verrijcken,
Den eenen met vernuft dat tot gheleertheydt streckt
Den and'ren met een Ampt dat menich hert verweckt
Tot aenlock van veel vreught, en voorts tot groote dinghen
Die sy in overvloet can inde Herssens dringhen.
Maer siet oock sonderlingh, hoe sy den mensch begonst
Met groote wetentheydt van d'edel Schilder-const.
Den eenen heeft den gheest te Schil'dren cleyn Figuren
Den anderen in't groot, vol gaven der Naturen
Den derden in Landou, den vierden in het Fruyt
Den vijfden in't ghediert werckt wonder boetsen uyt.
Siet SNYERS inde Jacht, hoe aerdich naer het leven
Wist hy des' soete Const een groote faem te gheven:
Het gen' hy heeft ghemaeckt, was altemael soo vlack
Dat daer maer enckelijck het leven in ghebrack.
De herten op den loop en honden die haer jaghen
De Swijnen, wolff en Stier, die Mensch en beest verslaghen,
Cost hy met geesticheydt uyt-belden wonder snel
Dat niemandt sijne Const can Schilderen soo wel.
Maer nu de bleecke doodt hem heeft de Const verboden.
Als hem het levens cracht door't sterven is ontvloden
Soo blijft noch even-wel in't leven sijn pinceel
Die onse jacht Goddin brenght op het Const-toneel
Haer honden staen verbaest, als sy des' vremde dieren
Soo naer het leven sien in bosch en canten swieren,
MELIAGER op de jacht, NARCISSVS by fonteyn
Het is soo uyt ghehaelt oft waer een VENVS pleyn

FRANCOIS SNYDERS

Un tres excellent pointre. en chasses, poissons, et fruicts. il est ne en l'an 1579. en Anvers il a faict plusieurs magnificques ordonances des chasses, et autre admirables ordonances qu'elles il a paint pour le Roy d'Espaigne, et aussi pour l'Archiduc Leopolde Wilhelme, et plusieurs autres princes. son maistre fut Henri van Balen, et il a este long temp en Italie.

Ant. van Dyck pinxit. *Io. Meyssens exc.*

ACTEON by de beeck (die met DIANA lachte)
Hoe dat hy ſich daerom in groote quellingh brachte,
   Hoe 't jacht ghetuygh verdwijnt en is heel wilt en fel
   Hoe 't lichaem wordt bedeckt met een rouw herten vel,
Hoe hy door wreetheydt wordt van al ſijn eyghen honden
Seer onghenadichlijck voor eenen hert verſlonden.
   Ghelijck in overvloet te ſien ſijn in het hoff
   Die door de ſoete Conſt bewijſen meerder loff.
Die SNYERS heeft verdient om de verheven crachten
Die ſijn pinceelen in Pictur' ten voorſchijn brachten.
   Voorwaer al wat hy heeft ghemaeckt was ſeer biſaert
   En levendich ghedaen, ſeer net en cloeck van aert.
Vier Wolven voor hun proy gaen daer een Peert verſcheuren
Daer ſietmen Torcken die den Struys en Leeuw nae ſpeuren,
   Den Luypaert en den Beir ſijn vande jacht omringht
   Daer menich ſnellen Wint en hitſich Brack nae ſpringht,
Daer t'Swijn verſcheurt het net met cracht en groote felheydt
Daer d'Herten loopen wech met een ghevreeſde ſnelheydt
   Soo dat ſijn dieren al ſoo geeſtich ſijn ghedaen
   Dat veele Menſchen daer af ſeer verwondert ſtaen.
By FON SOLDANI ſijn Schildrijen ſijn verheven
En LEOPOLDVS houdt ſijn werck voor't tweede leven.
   Hy heeft Jtalien door-reyſt wel treffelijck
   En is daer door vermaert in menich Coninckrijck.
De Viſſen en het Fruyt wiſt hy oock naer te treffen
Wie en ſou ſulcken gheeſt met loff dan niet verheffen,
   Wie en ſou met de pen beſchrijven niet ſijn eer
   Die door ſijn weerdicheydt verdient ghewis al meer:
Want d'eelheydt van ſijn werck en is niet af te meten
Soo wonder heeft de handt van SNYERS ſich ghequeten
   En ſchoon de handt is doodt, die veel gheſchildert heeft
   Haer werck vol gheeſticheydt tot onſe vreught noch leeft.

GUI-

GUILLAUME DE NIEULANT

Natif d'Anvers l'an 1584. paintre renomé partout, il faisoit les ruines de Rome parfaitement bien, et adornées de petites figures et paysages. il illuminoit, et faisoit de merveille en eau fort. il fut entre le meilleurs poetes de son temps, ayant apris son art chez Iacq Saveri a Amstelredam, l'an 1599 et il est allé a Rome, ou il demeuroit 3 ans aupres Paul Bril, et retornant de Rome, l'an 1607. il entré dedans la confrerie de paintres en Anvers, et ayant demeuré long temp en la dicte ville, il retournoit a Amstelredam, ou il mourut, l'an 1635.   *Ioan Meyssens fecit et excudit.*

GUILIAM NIEULANDT.

Schilder van Antwerpen gheboren Anno 1584.
Ende ghestorven Anno 1635.

WAt Costelijck ghebouw van schoon al oude wercken
Werdt eertijdts al ghemaeckt, seer wonder aen te mercken
Daer d'overblijtsels noch aff binnen Roomen staen
Die nu by naer al zijn versleten en vergaen,
Van Piramiden, en van Naelden, Kercken, saelen
Van Welfsels en Ruien, van Arcken triumphalen.
Column', Brugh, Laborinth', van Rots, Fonteyn, Pileer
Van Graven en Paleys, en noch veel wercken meer.
Den grooten Obilisq' (seer weert om te vertellen)
Van eenen steen ghemaeckt, hoogh hondert twintich ellen
Daer by de Piramid' oft scherp Egypse Naeldt
Die hebben groote Eer de wereldt door behaelt.
Den Coperen Coloss' den Dool-hoff en Theater
Den Tempel van DIAEN, de Brugghe over t'water
Op Jster de Rivier (soo SENECA vercondt)
Die met haer boghen op twintich pilaeren stont,
Het Capitolium en noch veel ander bouwen
Met arbeydt op-ghemetst en uyt 't ghesteent ghehouwen
Den gheest van NIEVWELANDT soo fraey gheschildert heeft
En op de Plaet gheetst, al oft het had gheleeft
Sijn Rotsen en Ruien, sijn schoone Water-vallen,
Drijf-wolcken, steyl Gheberght, Hoven en oude stallen
Bewassen en bemost, ghescheurt en afghecalmt
Van oudtheydt schier vergaen, daer Echo teghen galmt
Dat wist sijn Cloeck vernuft, soo aerdich af te maelen
Dat sijne Const daer in de grootste eer cost haelen.
In't Landtschap heeft hy oock doen blijcken sijn verstant
En sich vermaert ghemaeckt in't heele Nederlandt
Die als PROMOTHEVS het leven socht te brenghen
In sijn begaefde Const, en met de verff te menghen
Die t'vier van d'eel Natuer soo crachtich heeft ghevleyt
Dat sy aen NIEVLANTS Const noyt leven heeft ontseyt.

BETRACHTINGHE.

DE Const van Schilderen spelt soo verschepdentlijck inde verstanden der Menschen ghelijck een accoort oft over-een-cominghe der clocken / want den eenen geest sal tot vermaeck ende voldoeninge des Menschen ghesintheyt sich oeffenen met lichtveerdighen aert heel plaisant te schilderen / den anderen seer delicaet en soetelijck met pinceel te handelen met het licht ende verdiepinghe wel vast ende seker op hun plaetsen te stellen tot meerder lof van sijn werck / andere doen in't verdoncheren en schaduwen hunnen geest claerlijck blijcken: Sommige hun verwen vlack aenleggen / en veele metten eersten treck hun Const tot perfectie brengende / ende alsoo thoont een jeghelijck met groote behendicheyt des gheests de cracht van sijn verstant. Men sal oock bevinden datter veel seer ervaren / net en wonder eel inde Teecken-const sullen wesen / nochtans bot en sonder cracht in het pinceel / andere wonder geestich in't handelen der verben / en bot in het teeckenen. Soo dat segh ick / de verschepden ghenegentheydt der naturen brengt in aensien is. Ick hebbe in mijnen tijdt vande studie ghekent veele Studenten / ende onder andere / sommighe / de welcke inde cleyn latijnsche schole waren uytstekende in Carmina oft Poætelijcke Poæmata te componeren / en nochtans seer slecht ende onervaren in Oratien ghelijck oock eenige in Oratien uytstekende / ende plomp in Carmina sijn ghewcest. Dit en is niet te verwonderen terwijlen de Menschen van verschepde voesters worden op-ghequickt ende hunnen aert uyt diversche ouders wordt ghesoghen / maer ghedenckweerdich is te noteren dat Goulartius verhaelt van twee ghebroeders / die tweelinghen waeren ende die de gheleertheydt seer beminden / nochtans soo verschepden in hun studie / dat den eenen nergens lust in en hadde dan in Historien / vremde discoursen ende in het Musijcke / in tegendeel was den anderen alle het selve grootelijckx verachtende ende vyandt der voorschz. wetenschappen / en hadde alle sijnen lust ende uyterste vermaeck in het ondersoecken der verholentheden vanden natuer / en beminde de eenicheydt soo seer als sijnen broeder het gheselschap.

ABRAHAM IANSSENS.

Figuer Schilder van Antwerpen.

ENde ghelijck Guiliam Nieuwelandt grooten arbeydt heeft ghedaen om met neerstighe vlijt / de oude vervallen Ruinen / Modernige wercken / Berghen en Rotsen / Landtschappen ende veer ghesichten af te belden (het welck hy meest naer het leven was doende:) Soo heeft Abraham Ianssens Schilder van Antwerpen in sijn Schilder-studie oock ghedaen / de welcke van Nieuwelants Const seer verschepden is / want hy heeft uytghesteken in Figuren soo groot als het leven af te malen dat hy niemandt in sijnen tijdt daer inne ghewcken heeft. Al sijn wercken sijn uyt een vaste handt ghestelt / seer aerdich in anotomie / de verben wel

vermenght met groote conſt aengheleyt ende verdreven/ vol rijckelijcke grâtie/ de verdiepingen der vercortſelen en bouwen der drapperyen wel waer ghenomen / die ſijn verſtant inde Figuren ſoo heeft te werck gheſtelt/ ende de Schilder-conſt door ſijnen ſnellen gheeſt met verſcheyde vindinghen ſoo heeft vermeerdert ende verbetert / waernemende de ghelijckformicheyt/ maet/ weſen ende gheſteltenisse ſijnder Beelden/ dat ſijn Conſt van Pictura voor het leven menichmael wordt aengheſien/ de welcke hy met groote aendachticheyt ende goede manier naer het eygen leven heeft weten naer te boetſen/ want het leven den vaſten gronſteen van Pictura is/ het leven geeft de upterſte natuer ende weſen inde Schildry / het leven is ſonder blancketſel van flateringhen verciert / het leven wijſt den wegh van perfectie en gheeft den ſin van Godts Mogentheydt. Het leven (dat alleen van Godt voortcompt) leert alle dinghen. Ergo ſoo moet de Conſt van Pictura (die naer het leven uytghewerckt is ende het leven affſchaduwende) ongheliјck meerder cracht hebben als het gene gecopieert wordt naer den ſchijn van het leven. De Gifte die my uyt de handt van eenen vrindt gheſchoncken wordt/ is aenghenamer ende van meerder aenſien als de gene die my vanden ſelven vrindt door eenen derden toegebrocht wordt. Den Conſtrijcken Druck ſal aengenamer ende vry ſoeter om leſen ſijn als de letter die uyt den druck met de pen gheſchreven is / in tegendeel ſal de nieuwicheyt van eenich beſchrijf met de penne ſeldſamer ghewaerdeert worden als het gene (door den druck ghecopieert ſijnde) ghemeyn is. Daerom behoorde de leergirige jeught altijdt te trachten naer het leven te teeckenen (daer door een vaſte handt crijgende) om naermaels uyt het leven te ſchilderen / ſoo ſal de Conſt met een vermaeckelijck behaegen van alle Natien des volckx altijdt gheſocht worden. Hoe menich fraey Meeſter en worter niet ghevonden / die ſoo biſaert ende wel ſal copieren eenich origineel ſtuck Schildry (naer het leven ghedaen zijnde) datmen de Copije daer uyt niet en ſal connen kennen. En ſoo wanneer hem wordt verſocht te maecken eenighe ordonantie uyt ſijn eygen phantaſie dat noyt te voren gheſien en is / die ſonder het leven niet volcomentlijck en can uytgewercht worden / ſal beſchaemt ſtaen jae geen middel vinden als hem te behelpen met het gene hem door een ander Ervaren Schilder ſal worden voorgheſchetſt. T'is ghelijck veele vrouwen die ſonder patroon geenen werckcant oft breynaert / geen ſteeckletters / oft figuren en connen met de naelde af-malen. Daer nochtans allen de cracht der Conſten in verborghen is / dat is de inventie/ hier af geeſt Nieuwelant goede ghetuygenis door de geſteltenisse van alle ſijn edel wercken die meeſt in druck ſijn uyt-gegaen en ſeer dinſtich en voordeelich by de Schilders worden gheeſtimeert ghelijck oock de crachtighe inventien van Abraham Janſſens. hoe wel verſcheyden van Conſt ende weſen aen Nieuwelant , den welcken geen Ruinen / Landtſchappen oft verſchietende gronden en heeft uyt gebelt/ maer was ſeer ervaren in Figuren en Hiſtorien met pinceel ſoo uyt te drucken dat ſijn Naeckten natuerelijck vlees / ende de cleederen waerachtich het leven ſchijnen te weſen. Waerom ick niet en coſt voor-by-gaen ſijnen lof door deſe volgende veerſen wat breeder te ontdecken.

Hier

Hier compt een hoogh vernuft door onſe Landen rennen
Als eenen Arent met ſijn uytghekeurde pennen
  Ghevult met ſacht pinceel, die dienen tot de Conſt
  Wanneer ſy op den Doeck van *Ianſſens* wordt begonſt.
Siet ſijn Anatomi in't 's Menſchen naeckte leden
Naer 't leven uyt ghewerckt volgens Natur' en reden,
  De rimpels in het vleeſch, de ployen in't habijt
  De vouwen inden doeck vol ſoete aerdicheyt:
Daer by den grooten geeſt van't menghen der Coleuren
Waer in men 't minſten geen ontſteltenis can ſpeuren
  Soo crachtich ſtaet ſijn Conſt en grondich uytghewerckt
  Dat menich geeſtich oogh in Schilder-conſt verſterckt.
Beſiet het langh ghenoegh met opghetoghen ſinnen
Wat diep verholen Conſt dat daer al ſchuylt van binnen.
  Ghelijck de beſte vrucht is midden in het veldt
  Soo leydt de diepſte Conſt oock in *Picturas* beldt.
Als wel aen *Ianſſens* blijckt, een vande Cloeckſte Gheeſten
Die was ghelijck een vorm om herſſens op te leeſten:
  Sijn Conſte op panneel ghelijck een beke vliet
  Die hy voor al de jeught de wereldt over giet.
Een jeder ſtaet verbaeſt, want die deſ' Conſt beſichten
Ghevoelen dat ſy licht de ſinnen can verlichten,
  Om naer proportie en wel op ſijne maet
  Te volghen d'eel *Pictur'* ghelijck den regel gaet:
Als *Ianſſens* werck bethoont, dat ſelfs ontſluyt de monden
Om door 't gheſicht alleen ſijn eere te verconden
  Daer niemandt eenichſints af mach verwondert ſtaen
  Want 't werck ſijn ſelven prijſt, en wijſt de waerheyt aen.

Wie en ſou dan inde Schilder-conſt geen groote neerſt doen om tot ſoodanighen/ jae hondert-mael grooteren lof te geraecken / tot eenen lof die ontſterffelijck is / want jemandt die uytnemende Conſten can achterlaten (die dickwils 300. jae meer jaren in fleur blijven :) daer moet de wijde Faem lanck af ghedencken ende de werelt door verbreyden / wat ſulcken verſtant in ſijnen tijdt heeft connen

uytwercken. Ende al ist dat jemandt van desen tijdt syn Const ten hoochsten siet verheven / daerom en moet den Schilder der selve Const syn selven niet verhooverdighen noch trachten naer de eer / maer wel nae een verstandich oordeel/ want ist dat hy hem verloopt met sich in te planten eenige laetdunckentheyt / soo compt hy nootsaeckelijck tot de hooverdy die den lust beneempt vande Const ende de bederffenis vande siele is en in plaets van tot eer / rijckdom ende hoogen naem te comen / raeckt licht tot de grootste armoede ende spot vande wereldt. Daerom behoorden een verstandich Schilder te volghen de leere van Seneca die ick hier in rijm verduytse.

Hy rijck op d'aerde leeft die d'hooverdy veracht
En hy het meeste heeft die naer het minste tracht.

Die den minsten lof soecken verdienen de grootste eer / hoe veel en vintmen hedendaeghs niet die met de sieckte van laetdunckentheyt en hooverdy besmet syn/ die hun soo veel toeschrijven dat sy het al meynen te weten (een teecken vande uyterste onwetentheyt) dat sy een jeghelijck verachten ende niet en verstaen de spreucke die ghemeyn is / Quantum est quod nescimus, dat is te segghen ; hoe veel ist dat wy niet en weten. Voorwaer daer resteert al veel te weten dat wy meynen te weten ende niet en weten : dit ghebreck is meest te vinden in menschen die door een goede fortuyn wat ghemackelijck aenden cost gheraecken / by menschen die rijck syn/ en meest by menschen die van niet tot iet ghecomen syn/ want ter wijlen dat hun miltheydt voor de pluymstrijckers ende vleyers dan openstaet (die om een lecker brocxken van tafel te crijghen) sulcken Dedalische kinderen verheffen) suyghen de hooveerdicheyt ende ydel glorie soo in datse hun laten voorstaen gheleert te syn al ist dat hun herssens dickwils geen aes swaer en weghen. Leert dan ghy Weet-lievende Schilder-jeught altijdt de hooverdy verachten / de vleyers haten/ ende die uyt vrindeschap u fouten aenwijst / beminnen. Want soo lanck ghy de vleyers in uwen voorspoet ghehoor geeft / soo lanck sullen sy u by-blijven ghelijck de swaluwen die den somer volghen / maer wilt ghy hun soecken in uwen tegenspoet dan sullen sy den rugh keeren/ daerom ghelijckt Plutarchus hun by de luysen die de dooden verlaten om dat sy geen bloedt meer en hebben / soo en comen de vleyers oock niet by arme maer by rijcke menschen die groot van vermoghen zijn. Hoe wel datmen niet en mach segghen / dat al die jemant prijst vleyers syn/ want het prijsen bestaet oock in vrintschap doch eer den noot vereyst vrinden te ghebruycken moetse eerst leeren kennen / want de vrinden veelderley syn daer Seneca wijt en breedt af verhaelt ende om cortheyt wille wordt achter-ghelaten

Die vrinden inden noot behoeven
Die moetse als het goudt eerst proeven.

En ghelijck dese loswaerde Edele Const de vrindinne vande eenicheyt is en volcomentlijcker inde eenicheyt veropenbaert wordt als in tegenwoordicheyt van eenich menschen gheselschap / aenghemerckt dat eenen Schilder de vruchten van syn verstant niet wel tot rijpe uytbeldinghe can brenghen alser luttel oft veel persoonen

soomen ontrent syn / uyt redenen datter altijdt jemant is die daer over syn vonnis sal willen gheven. Soo dient de jeught aendachtich opsicht te nemen dat sy het gheselschap moet schouwen / eensdeels om door flateringhe van een ander niet te comen tot ydel glorie die de moeder van hooverdy is / anderdeels om door berispinghe den iver ende lust niet te verliesen / want den lust ende iever hebben het meeste vermoghen om te leeren ende om wat goets in't licht te brengen / gheducrich de jonckheydt aenporrende soo lanck den geest noch ongheboonden ende in volle vryheydt leeft. Ende ist dat ooch jemandt in't groenste van syn leer-jaeren syn sinnen belast met liefde ende daer door vroegh gaet verbinden aen den houwelijck soo blijft synen wil ghetoompt / ende de vruchten banden houwelijck beletten terstont syn studie / den lust haeckt meer naer de winst om de schouw te doen roocken / als naer meerder wetenschap. De vrouw bindt hem aen den block van de sorgh die de winst boven de eer stelt. En schoon den man het selve meynt te wederstaen en tracht (ghelijck in syn jonckheyt en volle liberteyt) te studeren op de verholentheyt der natuer om't selve met smaeck iever en lust uyt te wercken / de liefde (die van meerder cracht is / can hun dat beletten. Want Petrarcha seght seer wel in syn eerste boeck / geintituleert de remediis vtriusque fortunæ, in dese woorden: Amor est latens ignis, gratum vulnus, sapidum venenum, dulcis amaritudo, delectabilis morbus iucundum supplicium & blanda mors, hoe ist dan moghelijck dat jemant met dese siechten overgoten sijnde syn selven can begheven om de volmaecktheyt van Pictura met rijp verstant ende stille eensaemheyt te ondersoecken / wel is waer dat dese siechten altemael schuylen in een bedeckt vier der liefde sonder nochtans het lichaem te verbranden oft te hinderen. Want naer onse duytse tael is de liefde een aenghename wondt een smaeckelijck venijn / een soete bitterheyt een lieffelijcke siechte / een ghenoechelijcke straf ende een plaisante doodt.

Die sijn vrijheydt vroegh wilt toomen
En de min in't hert laet comen
Set terstont sijn wetenschap
Op *Picturas* leeghsten trap
Want veel onghetemde sorghen
Ligghen dan in't hert verborghen
Boven al het Echte bedt
Grooten lust van Const belet.
Laetmen sijne sinnen spelen
Op het swieren der pinceelen
Tot meer loff van d'eel *Pictur'*
Daer ontbreckt terstont Natuer,
Die wilt wesen onbedwonghen
Niet gheport oft aengedronghen

Want

Want in haer een leven ſweeſt.
Dat in volle vrijheydt leeſt.
Liefde doet den aert vergeten
Diemen eerſt wiſt af te meten
Inde Conſtighe Schildry
Oft de ſtomme Poëſy.
Daerom die *Pictur'* beminnen
Stelt u hert en teere ſinnen
Op de min niet voor den tijt
Eer dat ghy goet meeſter zijt:
Onderſcheyt eerſt wel u plichten
Eer CVPIDOS minne ſchichten
Dringhen in u jeughdich hert
En u aendoen groote ſmert.

Den hoogh vlieghenden ende gheleerden CATS ſeyt ſeer wel op deſe paſſagie te pas comende:

Vier en liefde trecken ſterck
En beletten menich werck.

DAT IS:

Si quis amore Calet, conſueta negotia ceſſant.

Wat iſſer ſtercker als de liefde tot de Vrou / de welcke als eenen Magneet-ſteen de ſinnen vanden Man ſoo tot haer treckt dat hy ſelden ſijn werck (namentlijck de Schilder-conſt die ſtudieus is, tot volle perfectie can brenghen.

Darius vraeghden eens aen veel van ſijne vrinden
Wat dat het ſterckſte was hier op deſ' aert te vinden
Gheloofde die 't hem ſeyd' met wel beleyden praet
Dat hy hem gunnen ſou een hoogh en ed'len ſtaet.
Den eerſten heel vernuft begonſt daer uyt te treden
En gaf den Coninck ſtracx deſ' wel ghegronde reden:
Dat niemandt ſtercker was als eenich Potentaet
Waer onder 't heele landt alleen ten dienſte ſtaet.

Den

Den tweeden heeft aldus *Darium* aen ghesproken
En door sijn reden daer het eerst relaes ghebroken
  En sprack' op s'weteldts boom geen stercker dinck te zijn
  Als den ghemenghden dranck van eenen soeten wijn,
Den wijn heeft menich Vorst ghevelt en overwonnen
Is *Holofernes* eyndt door wijn niet af-ghesponnen?
  Den derden seyd' noch wijn, noch Vorst tot dit en dient
  Maer ick segh dat een Vrou het sterckste overwint.
Een Vrou het sterckste is die can Monarchen temmen
Schoon dat hun sinnen wel in straffe gramschap swemmen.
  Siet hoe de groote cracht van *Esters* lief ghemoet
  Assuerum heeft ghetemt en sijnen torn' versoet.
Wert *Sampson* niet ghevelt, van *Dalila* bestreden?
Als sy hem met de scheir het hayr heeft af-ghesneden:
  Siet *David* quam tot val om eender Vrouwen schoont
  Door *Barsabea*, die hem heeft van rust ontcroont.
Een Man die wordt beheerst van eens Vrouwen aenschouwen
Die can qualijck 't verstant in sijn balance houwen.
  Dit was het redens eynd', het slot en rechte grondt
  Waer door dat jeder een de Vrou het sterckste vondt.
Het is een cloecken Man die hem van sond' can mijden
Noch cloecker die de oogh van Vrouwen can bestrijden,
  Die dan verwonnen wordt van een oprechte min
  Mint met de suyver deught soo ist een goet begin.

Maer ist dat jemants geest in't groenste banden tijdt ghedreven wordt tot eenighe edele Wercken als tot de bijy-hanteringhe der Schilder-const / die moet sijn verstant van alle minne-lusten / en sonderlingh oock van andere handt-wercken af-trecken en nievers naer trachten te schieten als naer het wit daer de glorie van sijn eere in verborghen leydt/

Want wilt hy meer als een beminnen
Soo wordt hy licht verstroyt van sinnen

Pluribus intentus minor est ad singula sensus.

De

De Edele Pictura is vyandin van het gheselschap/ van de sinnelijcke liefde tot de Vrouwen ende den eenighen schroom vanden overdaet / maer in tegendeel de voester vande eenicheyt welvaert der Consten ende vrindinne vanden arbeydt. En ter wijlen datter niet sonder arbeydt en can vercreghen worden dat eenige volmaecktheyt voortbrenght (ghelijck het latijns spreeckwoort seyt : Par est fortuna labori : vigilando, agendo, bene consulendo prospere omnia cedunt. Soo ist datmen geenen arbeydt en mach ontsien om de uyterste verholentheyt der Schilder-const te vatten.

Saluſt. Catil.

De Art. Poet.

Qui studet optatam cursu contingere metam
Multa tulit, fecitque puer : sudauit & alsit.
Abstinuit venere, & vino qui pythia cantat
Tibicen, didicit prius, extimauitque magistrum.

Adolescens Bachum & Venerem fugiens, recta ad honoris & quietis metam tendit, dum vigilat, currit, & cæli ac fortunæ jniurias inuicto fert animo.

DAT IS

Die tot de volmaecktheyt vande eer ende glorie soeckt te comen / die moet van jonghs af door hitte ende kou geenen arbeydt ontsien van sijn hersens te breken ende abstineren van wellust ende overdaet / labor enim est bonæ gloriæ pater, want den arbeydt is den vader van een goede glorie. Daerom seyt Ovidius seer wel.

Dum vires annique sinunt, tolerate labores
Nam veniet tacito curua senecta pede.

Verdraeght den arbeyt als het de crachten ende jaeren toelaten / want den crommen ouderdom allenskens aencompt. Ooch niemant en is tot onsterffelijcke Eer gheeomen door luyerdy en sonder den arbeyt lief te hebben.

Salluſt. *Nemo vnquam ignauia est factus immortalis.*

Daerom segh ick noch eens behoort de leergirighe jeught d'occasie van groot gheselschap ende wellust te schouwen. Want d'occasie maeckt over al den dief.

Ghelegentheyt maeckt roof, en die d'occasi mint
Seer licht een open deur van veele sonden vint.

Laet jemandt in't vlopen van sijn leer-jaeren sijn sinnen verleyden door occasie vanden minnen-lust / soo verdwijnt sijn wetenschap ghelijck den rooch / ende blijft een slaeve des wereldts. Soo dat somwijl de occasie van eenich quaet de bederffenis der weet-lievende jeught is.

Malitia tantum occasionis indiget.

Le trou appelle le larron.

Een

Een open gat roept ſelf den dief
En wijſt den wegh naer ſijn gherief.

Daer op ſpreckt den voorſeyden CATS oock ſeer wel:

Een open deur oft open cuyl
Daer in ſteckt licht een hont ſijn muyl.

Iſt dat jemandt ſich te vroegh laet verballen op de minne-luſt / de occaſie brenght hem ſoo ver dat ſijn luſten) tot de Conſt verkeeren in minne-ſpel en wordt door de tracht der Vrouwen aenlockſel overmant / die de eenighe oorſaeck is dat het verſtant alſdan verdooft wordt van ſware ſorgh ende achterdencken: die inde luſt ontſteken is, die is als een brandende vier ende en hout niet op tot dat hy verbrandt. Sir. 23. 22.

Al die dan trachten wilt naer d'hoochſte eer der Conſt
Hebt lief den arrebeyt en vlucht CVPIDOS jonſt
Schouwt de ghelegentheydt van eenich ander werck
Als ghy op d'eel *Pictur* hebt d'uyterſte oogh ghemerck.

Hier mede wil ick eens openen ende aenwijſen den coſtelijcken Toets-ſteen der uyterſte Conſten die ons den waerachtighen Phœnix van Nederlandt (te weten Anthoni van Dyck) heeft achterghelaten / die te ſien is in ſijn Edele Schilder-Conſt tot verwonderinghe van alle menſchen.

ANTHONI VAN DYCK

Schilder ende Cavailler vanden Coninck van Engelandt CAROLVS *den* I. *gheboren Anno* 1599. *ende ghestorven binnen Londen Anno* 1641.

HOe wonder wordt den Geest der menschen aengedreven
Om rijpelijck te sien al watter wordt beschreven:
Den eenen die bemint den oorloghs handel seer
Den and'ren ondersoeckt den Eeldom pracht en Eer.
Siet hoe 't Romeynsche Volck, Aerts-helden *Mavors* kinders
Die door hun macht alleen ghebleven sijn verwinders
Van 't heel werelts ghebou, door hun scherp blickxems sweert
Een jeders cloecken moet hebben in crygh verteert.
Ghelijck *Suetonius* ons claerder uyt can legghen
Waer van dat *Curtius* en *Livius* oock segghen.
Hun crachten sijn voor-by, vergaen als eenen schijn
Daer geene vruchten van meer op de wereldt sijn
Hun ingegriften *Mars*, bloetdorstighe *Bellone*
En Thermodonschen strijdt wraecklustigh' *Amasone*
En canmen met de pen soo wel niet drucken uyt
Ghelijck de Eer vereyst en hunnen Lof beduyt.
Nochtans ben ick misnoeght, om daer af veel te praten
Om dat sy niet een sier en hebben naer ghelaten,
Als enckelijck een Faem, die van hun daden spreckt
Daer sy ons geene vrucht in't minste van ontdeckt.
Maer als ick d'edel Const der Schilders gaen doorgraven
Die overvloedich is van wonder rijcke gaven,
Soo vind' ick onder al, een man van groot verstant
Eenen *Van Dyck* ghenoempt vermaert in Engelant,
Die door sijn stoute handt vol cracht van cloecke trecken
Den grondt van d'eel *Pictur'* wist aerdich te ontdecken:
Die (segh ick in ons Eeuw niemant gheweken heeft
Iae aende Schilders al een nieuwe leeringh geeft,

Wanneer

ANTHOINE VAN DYCK CHEVALLIER DU ROY DANGLETERRE

Est ne a Anvers lan 1599. le 22. du mois de mars, a este le vray Phœnix de nostre siecle. on voit par tout de ses merveilles soit en pourtraicts ou en tableaux, dont il a monstre son esprit divin, c'est dommage que la mort nous a ravij d'un tel miracle de la nature en un si bas age, il mourut a Londres l'an 1642.

Ant. van Dyck pinxit. *Paul. Pontius sculpsit.* *Io. Meyssens excudit.*

Wanneer dat jemant ſiet ſijn hooch verheven wercken
Waer med' hy heeft verciert, Paleyſen, Huyſen Kercken.
Sijn vruchten ſijn ſoo fraey, ſoo ſeldſaem en ſoo raer
Datmer af ſpreken ſal naer ſeven hondert jaer,
Soo crachtich, mals en ſoet, ſoo los, ſoo cloeck en ſwierich
Soo levendich in Conſt, ſoo hel, verlicht en vierich,
Soo wel geobſerveert en vlijtich aengetaſt
Vleeſachtich in het Naeckt, ſoo fortſich ſterck en vaſt
Datmen 't jugeren ſou te weſen enckel leven
Soo aengenaem en net is ſijn Schildry verheven:
Notoirlijck in pourtret en oock in taeffereel
Daer leeft ſijn cloeck verſtant, daer ſietmen ſijn pinceel
Dit ſal de raſſe Faem noch breeder u verconden
Reyſt maer naer Engelandt in d'edel Stadt van Londen
Daer hy den Coninck ſelf met d'Edel Coningin
Seer wel gheſchildert heeft naer jeders hert en ſin,
Dat hy als Cavailler oock Ridder werdt gheſlaghen
Om dat hy ſijnen geeſt ſoo wel heeft op-ghedraghen.
Hoe menich cloecken Helt en machtich Edel Heer
Heeft hem om ſijne Conſt begaeft met lof en eer?
En ſchoon dat hem de doodt tot Londen quam vercrachten
Den Roem van ſijne Conſt en coſt ſy niet verſmachten.
De vruchten van *Pictur'* en ſijn noch niet vergaen
Die op de wereldt noch ghelijck mirakels ſtaen.
Hoe menich Tafereel ſtaet op Godts dienſt Altaren
Die ſijnen weerden naem en Faem ghenoech verclaren
En ſeggen wat *Van Dyck* was voor een Edel-man
Daer niemant inde Conſt ſoo by gecomen can
Daer compt de Cloeckicheydt alleen van hem te blijcken
Schoon dat ſijn vrome handt daer af heeft moeten wijcken.
De daet van d'edel werck noch inde oogen blijft
Daer menich cloecke pen veel loff en eer af ſchrijft.

Iae

Iae dat ick waer begaeft met hondert duyſent tonghen
Die ſijne eer in Conſt van d'eel *Pictura* ſonghen,
Ten waer noch niet een ſier, daer ſou ghebreken ſtof
Om uyt te ſpreken eens ten vollen ſijnen lof.
Men leeſt van al 't gherucht van Trommels en Trompetten
Van Sabels, Lancien, Harnaſſen en Caſketten
Van Peerden heel verwoedt, van Schilden Pijl en boogh
Het ſcheen dat jeder een vier ende vlammen ſpoogh
Waer med' dat quam te veldt het volck van *Macedonen*
Dat ſnorcken ded' 't ghewelt der ſtrijtbaer *Schipionen*,
Hoe dat hun groote Macht de heele wereldt dwongh
Iae door hun ſnelheyt ſchier door muer en veſten drongh,
Nochtans en ſietmen niet verſchijnen van hun vruchten
Waer in den menſch met vreught can ſcheppen ſijn ghenuchten
Daer en is geene ſchets oft overblijfſel af
'Tis altemael vergaen, gheſmolten in het graf.
Maer ſiet de vruchten vande crachtighe Pinceelen
Ghetoetſt met oli-verf op gladde Taefereelen
Alleen van d'edel handt van onſen Geeſt *van Dyck*
Die niemant inde Conſt can vinden ſijns ghelijck.
Die al de Roomſche macht, van wapens doet verdwijnen
Als hy met ſijne cracht van Conſte compt verſchijnen.
Al iſt dat hem eylaes; is 't leven af gheruckt
Daer wordt veel leeringh uyt ſijn eel Schildry ghepluckt.
Die hedenſdaeghs floreert en wordt ſeer hoogh verheven
Om dat ſy door de Conſt compt aldernaeſt by 't leven.
Soo dat hy is gheweeſt den Phœnix van ons Eeuw
Daer Fama van verhaelt, en roept met luy gheſchreeu
Den ſtouten toets *Van Dyck*, en is niet af te meten
Soo overvloedich is ſijn Conſt van fray ſecreten.
Iſt wonder, aengeſien dat 't ſpreeckwoort ons verclaert
Dat meeſtendeel den Menſch treckt naer ſijn voeſters aert

Het

Het gen' ick claerlijck can hier in *van Dyck* bewijſen
Diemen van jeder hoort in Conſt ten hoochſten prijſen.
  Sijn Moeder was begaeft met groote wetentheyt
  In't ſteken mette naeld ghelijck de Faem ons ſeyt.
Sy wiſt door teeckeningh te ſtellen heel figuren
En dan met ſoet coleur der ſijden te borduren,
  Ghelijck ſy met vermaeck heeft meeſten-deel gedaen
  Beſonder als ſy van, *van Dyck* heeft groot gegaen.
Soo heeft ſy mette naeld' ſeer aerdich net gheſteken
Een Schou-cleet wonder fray, en vol van cloecke treken
  Seer wel gecoloriert en wonder wel gheſtelt
  Dat de Hiſtori van de ſchoon Suſan af belt.
Leeft dan cloeckmoedich Geeſt eeuwich in eeuwicheden
Want uwen Naem die leeft in veel vermaerde ſteden:
  Al menich ſtuck van U dat op Godts Paſsi treckt
  Veel ſielen tot berou van hunne ſonden weckt:
De deughden die daer door u fijn pinceel quam ſaeyen
Die hop' ick dat u ſiel, op't leſten af quam maeyen
  Als ſy gheſcheyden is uyt dit droef tranen dal
  Waer door ſy in Godts Rijck eeuwelijck woonen ſal.

Graf-Schrift op de Sepulture van ANTHONI VAN DYCK.

Hier leyt den Roem van d'Eel Pictvr'
En grootste Cracht vande Natvr'
Die door hvn hooch verheven cvnst
Die tot haer trocken Jeders gvnst
Wanneer sy sweefden in VAN DYCK
Die is vergaen in stof en slyck,
Den Hemel heeft syn Siel ghemaeyt
En d'aerde met syn Const verfraeyt
Die hy aen Fama achterlaet
Waer in den Geest gheschildert staet.

Galenus. De manieren volghen de ghematicheyt van het lichaem. Welcke ghematicheyt ghebouwt is op het goet voetſel, en ghelijck de humemren gheſtelt zijn, ſoo ſijn oock de manieren.

GILIS

GILIS MOSTAERT.

OP dat dan het vier der aenghename Schilder-Const (voortbrenghende soo menichderley soorte effectien) mach volherden / ende haer volcommen vlammen vermeerderen in't huys vanden vlytighen iever / inde saele vande liefde / ende in't Salet vanden Natuer / die haeren levenden geest aen Pictura mede-deelt / als sijnde de rechte voester-vrou vande Edel Pinceel. Soo en cost ick niet voor-by gaen in't licht te brenghen de wyt-befaemde Const die aen ons is achter ghelaten door Gilis Mostaert Schilder van Hulst in Vlaenderen / soo seer te prysen door de volmaeckte ghesteltenis soeten aert en wel gecoloriert wesen van plaisantie als oock door de aerdighe en vremde Boetseryen die den selven Mostaert heeft uyt-ghewerckt. Waer in te speuren is dat hy eenen rechten Aep der natueren is gheweest / om dat hy alle natuerelycke dinghen vlytich wist naer te aepen. En soo hy was in het leven soo was hy in sijn sterven. Qualis vita, finis ita, sulcken leven sulcken eynt / ons Godt ghemeynelyck toeseynt. Sijn leven leerden veele onnoselen om sich voor slimme streecken en valse bedrigeryen te hoeden / ende aen de quaetdadighe hun fout te verbeteren. Die alle sijn actien ende vremde manieren naer ghelegentheyt van tyde met goet fatsoen sulcken verf wist te gheven / dat al de wereldt door sijn gheestige slagen hem moest beminnen. Hoe wel dat hy van opgheblasen en staetgirighe menschen dickwils wert veracht / om dat hy de ydelheydt des wereldts versoeyde / hy werdt vande vrecke girigaerts ghehaet / om dat hy liberael was / vande dobbelhertige Momi vrinden verstooten om dat hy openhertich was: eyndelyck oock vande eersuchtighe ghe-blammeert om dat hy ootmoedich was. Hy trachte meer naer eenen onsterffelycken naem als naer verganckelycken rijckdom. Curtius die sprongh gewapent in den brandenden put op de Roomse merckt om eenen onsterffelycken naem achter te laten en seyde: Pro patria mori dulce est. Als den Coninck Porsena de Stadt Roomen belegert hadde / wilden den Cloecken Scevola met dry hondert Jonghmans de selve Stadt ontsetten / ende den voorschr. Coninck om hals brenghen / dan Scevola de selve moort meynende uyt te wercken / ende door eenen misslach doodende den Secretaris in placts van den Coninck / weet ghevanghen ende ghedoemt / sijn rechte handt met sijn sweert in't vier te laten verbranden / daer hy den Coninck meynde mede te vermoorden: waer op hy met een groote cracht des ghemoets (in't branden van sijn handt) antwoorde: al heeft dese handt ghemist / daer isser noch dry hondert die het connen doen. Waer op Martiales gheleerdelyck spreckt: Si non erraslet fecerat ille minus. Had hy niet ghemist hy sou het minst ghedaen hebben. Voorwaer een groote cloeckheyt om eenen onsterffelycken Naem achter te laeten. Den stouten Erostratus naer 't schryven van verscheyde Schryvers stack den tempel van Diana (die een vande Mirakelen des wereldts was) in brandt / om als eenen Phœnix uyt de assen vanden selven Tempel op te staen ende onsterffelyck te leven. Eenen Romeyn (sijnde op zee inden zee-slach) hiel met sijn handt des vyants schip teghen het sijn ghedrongen / om dat het volck te wacker soude vechten / en niet tegenstaende sijnen arm wierdt af-ghecapt / trock met den anderen het schip naer heym / en den selven arm oock

verliesende

verliesende viel met sijnen mondt ende half lichaem op het schip om sijn volck aen te wackeren tot dat hy 't leven verloor.

Ende Mostaert en heeft sijn leven oock niet overghebrocht met veel farsen en drollighe hanteringhen uyt te wercken) als allenelijck om eenen onsterffelijcken naem achter te laten / sijn leven is soo wonder gheweest als sijn Const / sijn manieren nochtans waren in de deught ende goedertierentheydt ghefondeert / hy was met sijn fortuyn te vreden / ende vyandt van den overvloedighen rijckdom / wel wetende dat den Rijcken altijdt ongherust van gheest is / hy en wilde met Icarus niet te hoogh vlieghen / om ghelijck eenen Dedalus te vallen / hy volghde

Socrates. de leere van Socrates die seyt: Eenen Mensch die met weynich te vreden is die gaet eenen liettelijcken wegh die veel ghemack ende luttel moyt heeft. Ende voorwaer allen het selve wel considererende soo moet men bekennen dat de overvloedicheyt den mensch tot groote slaverny brenght / want den mensch houwt ondertusschen met sijn goeden al qualijck huys en stellet soo aen oft hy eeuwich wilden leven. Sommighe verquisten hun goet met bouwen en timmeren de welcke hun in groote sorgh brenght en niet en peysen dat sy eens moeten verhuysen / en dat die meest bouwt selden sijnen bouw bewoont / een teecken dat Godt sulcken wercken moeten mishaghen. Mathusalem die tot den ouderdom van 969. jaren ghecomen was

Gen. 5. cap. en wilde noyt om soo cleynen tijdt een huys bouwen. Die van het edel gheslacht van Este hadden in Italien voor sijn huys doen stellen in goude letteren: Nulli certa domus, dat niemant hier op dese wereldt een seecker wooninghe is hebbende. Voorwaer een reden die ghebouwt was op groote wijsheydt. Sommighe verquisten hun goet met processen aen te vatten / het welck het alderquaetste leven is / want dat is een leven vol sorgh en onrust. Sommighe ghebruycken hun goet in overdaet en alle schelm-stucken / de welche het arghste ende perijckeleuste is ter wijlen sy beulen sijn van hun eyghen lichaem het welck sy door overdaet oneuysheyt / dechtery en hondert ongeluchen soo raeybraecken datse somwylen in eenen oogenblick uyt de wereldt ghernckt ende inden afgrond der duysternissen worden ghewórpen. Mostaert alle dese perijckelen schouwende / was te vreden met sijn noottelijck behoef / wel wetende dat den overvloedighen rijckdom de bederffenis vande siel is. Want selden rijcken oft hy is al beseten met de giricheyt dat eenen ongeregelden appetijt is die de menschen meest quelt om rijcker te worden

Seneca. als sy sijn sonder jemandt van hun goet mede te deylen / peccunia non satiat sed irritat, & idcirco auarus ipse miseriæ suæ est causa: Eenen girigen is selfs de oor-

Aristot. saeck van sijn eyghen miserie. Desiderium diuitiarum viuit in infinitum, de begeerte naer het geldt is oneyndelijck. Mostaert wert liever van sijn geldt ghedient als het geldt te dienen / en was met sijnen staet te vreden om dat hy naer een goet ghe-

Seneca. rust en salich eyndt hoopte. Nemo alius est Deo dignior, quam qui opes contempsit. Quarum possessionem tibi non interdico sed efficere volo vt illas intrepide possideas. Ingentis animi est qui diuitias circumfusas sibi multum diuque miratus, quod ad se venerint, ridet, suasque audit magis esse quam sentit. Niemandt en is aengenamer aen Godt als die de rijckdommen veracht / nochtans en verbiede ick u niet de selve te besitten / maer wil maecken dat ghy die sonder vrees besit. T'is een cloeckmoedich Man den welcken de rijckdommen (rontom hem aengevloyt) veel en langhen tijdt verwonderende / schier laght datse tot hem sijn ghecomen / en

eerder

terder van dander hoort datse hem toebehooren als dat hy dit selver is ghevoe-
lende. Eenen Rijcken (die qualijck het eyndt van sijn goedt en weet) is door de vervloeckte begeerlijckheydt altijdt ongherust om meer en meer in sijnen pot te crijghen. Quo plus sunt potæ plus sitiuntur aquæ. Soo is oock een gierich mensch/ hoe satter dat hy is van rijckdom hoe meer hy naer rijckdom dorst heeft. Eyndelijck bevanght dit ghebreck den mensch soo dat hy sijn selven berooft van sijn eyghen liefde. Sinte Augustinus ghelijckt den girigen by de helle/ om dat sy nimmermeer uyt en spouwt en noyt en seyt datse ghenoch heeft; en waerlijck seyt den Sophist Bion dat de giricheyt het hooft-stuck is van alle boosheden. Heeft den girigaert een officie daer hy twee peerden met een Coets can op houden/ hy tracht naer hoogher om vier peerden in sijn Coets te voeren/ altijt trachtende naer beter. Sinte Ieronimus seyt dat den girigen soo behoeftich is van 't gene dat hy heeft als van 't gene dat hy niet en heeft / ende dat de giricheyt altijdt wast ghelijck het vier onder het droogh hout. De stoische Philosopen seggen dat de behoefelijckheyt ende nootsaeckelijckheden van armoede niet en comen / maer vande overvloedicheydt / want hoe eenen mensch meer heeft hoe behoeftiger hy is. Besluytende dat het goet is luttel te hebben om niet behoeftich te sijn / waer op Iuvenalis wel spreeckt : sommighe winnen ende profiteren alleenelijck om het leven te onderhouden / maer ander die leven om te winnen. Altijdt trachtende naer meer en niet en overlegghen dat sy op het lest maer en winnen een handts vol aerde. Weert is te noteren de fabel vanden Esel die t'elckens van Meester veranderde om altijt eenen betteren stal te hebben. Ende sijnde eerst by eenen Hovenier verdroot hem altijdt den mageren cost te eten ende den sueren arbeyt te doen. By den Potbacker wert hy moe altijt cley en steen te draghen. Eyndelijck by den Leertouwer claeghde hy van altijdt ghelader te gaen met huyden van peerden koeyen en sijn naeste maeschap / vreesende oock op't lest eens sijn huyt te verliesen / somma noyt gherust om altijdt beter en beter te crijghen / ghelijck de girighe menschen die altijdt naer meer en meer trachten tot op het eyndt des levens als sy wel wenschen te sijn den armsten om altijdt te leven. Hoe seker en handelt den mensch dan niet die met eenen cleynen staet te vreden is met hope van een goet eyndt te hebben / want hy alsdan hem met geen rijckdommen en moet becommeren / daer in tegendeel eenen rijcken in giricheyt sonder hope leeft / want die met de onversadelijcke giricheyt is beseten en heeft geen hope / die hy verliest door de becommernis van rijckdom. Als Alexander den grooten vraeghden aen Diogenes (sittende inde Ton) oft hy wilde mede gaen naer sijn hoff dat hy hem daer sonde gheven al dat hy begeerde/ waer op Diogenes uytviel en seyde : wie van ons beyde heeft meer van noode / ick die niet meer en begeer als ick heb / oft ghy die u niet en vernoeght met u Vaders Rijck / maer u leven in ghevaer stelt om de heele werelt te crijgen: daer-en-boven beneempt ghy my dat ghy my niet gheven en condt te weten het licht en schijnsel der Sonnen. Waer op Alexander met een verstelt ghemoet antwoorde / vtinam non essem Alexander, sed vnus Diogenes, och oft ick waer eenen Diogenes in plaets van Alexander. De reden (beminden Leser) was alleen om dat hy wel wist dat Diogenes gherust van geest was / en dat hy in sijn selven vondt eenen knagenden worm van onrust. T'is waerachtich ende seker dat eenen armen mensch / die met sijn sober fortuyn te vreden is / die geen processen en heeft/ oft geen sorgh moet

August.

Bion.

Ieronim.

Iuvenal.

Fabel vanden Esel.

Antwoort van Diogenes.

hebben over syn schatten en rijckdommen als eenen rijcken wreckgirigen mensch die door sijn staetgiricheyt noyt versaeyt en is, die liever de hellicht van sijn middelen om eenen hoogen staet sou verprocederen als te wijcken aen jemandts anders opinie daer ter contrarien eenen armen liever sou gheven sijn rechtveerdich goedt aen eenen ongerusten onrechtveerdighen mensch als daerom te procederen. Nochtans wordt hedendaeghs eenen onrechtveerdighen die rijck is meer gewee-deert / geeert ende verheven / als eenen armen die vol deughden / Consten / ende gheleertheyt is. De armoede is hedendaeghs een alghemeyne verachtinghe / een verstootelingh vande vrintschap / een arm mensch staet van achter / hy eet het laetst / het slunste ende het dierste / sijn reden worden voor sot ghehouden / sijn wijs-heydt wordt voor ondeught beschuldight / niemandt en beschermt sijn recht / nie-mandt bewijst hem gunst / niemandt en troost hem in tegenspoet / en al uyt reden dat hy berooft is van rijckdom. Ende in teghendeel eenen rijcken al waer hy sot / men acht hem wijs / is hy plomp / men hout hem geestich / is hy overdadich / men seyt dat hy liberael is / in fin al had hy al de ghebreken des wereldts inghesogen / soo soumen sijn seyten verbeteren ende hem aenhanghen. Met dese sieckten heeft altijdt de wereldt besmet ghewee st / waer door datmen can sien hoe bedriegheliјck de vrinden des wereldts zijn. Mundus impostor & fallarius est, omnes liquidem decipit, omne hominum genus excæcat & fascinat vbi fugerit, nihil est, cum videtur mera est umbra cum sustollit se & effert, fumus & mera vanitas. De wereldt is een bedrieghster ende falsaris / want sy bedrieght een jeghelijck / sy betoovert ende strijckt het menschelijck ghestacht uyt / waer sy vlucht oft niet / als sy ghesien wordt / is een waerachtighe schaduwe / als sy haer verheft ende verhoveerdicht / een rechte ydelheydt ende verganckelijcken roock: Al 't gen' de wereldt is en prijst ons vlijtich aen en is maer ydelheydt / en moet als roock vergaen. Die de werelt veracht en verliest niet / maer wint al veel meer als hem de wereldt can gheven. Al heeft Alexander den Grooten de heel wereldt onder sijn macht gehadt / hy en heeft niet ghewonnen als een cleyn leemen huysken / eenen mieren nest in plaets van het Costelijck Paleys des Hemels daer de rijckdommen (die oneyndich sijn) ende de eeuwighe glorie altijt verschijnen naer het seggen vanden Prophet Psal. 3.

Petrus Bessæus. (margin)

Matth. 16.

Quid prodest homini si vniuersum mundum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur.

DAT IS

Wat helpt den mensch de heel wereldt ghewonnen te hebben, ist dat hy sijn siele verliest.

Wonder is te aenmercken dit volghende Tijd-dicht op de doodt vanden voorschreven Alexander den Grooten, het welck naer mijn duncken voor sijn graf-schrift niet qualijck en sou passen.

Die heden door syn Macht d'heel werelt had ghewonnen
En paelde daer de Aert verliest het licht der Sonnen,
Die d'aerde scheen te cleyn, en was daer by seer droef
Dat hy geen werelt meer en vondt tot syn behoef.

Die

DIE LEYDT HIER IN EEN GRAF BY VUYL EN NAECKTE WORMEN
DIE 'SWERELTS DWINGHER NV TOT IN'T GHEBEENT BESTORMEN
EEN GRAF VAN CLEYN BEGRYP BESLVYT SYN HOOCH GHEMOET
DAER D'AERD' SYN ROEM VERSLYT EN 'T LICHAEM D'AERDE VOET.

Om dan in dese Materie niet te verwerren ende vast te gheraecken/ soo wil ick (om tot ons voorstel te comen) hier by voeghen dat het verachten des wereldts op verscheyden sin moet verstaen worden: dat is / verachten de wereldt om deught te winnen oft om tot sijn eyghen ghemack de sinnelijckheyt te volghen. Want sommighe versmaden de wereldt en haeten den rijckdom / om daer door niet te comen tot hooverdy ende andere wellusten. Andere verkoopen de staetgiricheyt / en verstooten de ydel glorie om hun gelt-sucht sonder belet van een ander beter uyt te wercken / uyt wat reden den Constrijcken Gilis Mostaert de wereldt als eenen Democritus bespotte ende haer ydel pracht verstiet en staet my niet toe te ondersoecken / doch cannmen uyt sijn belaggelijcke aventuren en geestighe snaeckerijen wel merckelijck sien dat hy al menichmael den grondt des wereldts wanckelbaerheydt heeft doen blijcken. Hy was een Man seer uytnemende fraey en versierlijck van belden en historien in't cleyn te schilderen / namentlijck in devotie oft de gheschiedenissen van het oudt en nieuw Testament seer aerdich uyt te belden/ met sulcken lossen aert en goede Teeckeningh dat niemandt in ons eeuw den natuer van perfectie soo naer en compt / emmers die hem overtreft. Dat hy seer vermaeckelijck in manieren ende spraeck was / cannmen bewijsen uyt een vreemde actie die hy ghespelt hadde aen seker Edelman die van Mostaert was uytgheschildert seer constich en wel ghedaen dat de spraeck en leven in't Contersfeytsel maer en ontbraken. Van den Edelman door hooverdy ontsteken sijnde / was de Const verachtende / en seyde dat hy in't pourtret niet en gheleeck/ dat het te bruyn was/ en soo Mostaert 't selve niet en wilde verbeteren / dreyghde hem 't selve aende handt te laten. Desen Mostaert dit liedeken niet geren hoorende ter wijlen hy ghewoon was naer het werck gelt te ontfangen om de weerdinne den penninck te gunnen/ en cost in het stuck niet vinden als een volle perfectie/en denckende datter veele Menschen waeren die soecken gheflateert en gheplumistrijcht te worden/ heeft gheloost de Troni te veranderen/hoe wel hy daer aen niet en toetste/maer wist om het hooft een geestighe Sots-cap met water verf te schilderen/ settende alsoo het stuck dagelijcks voor sijn deure: ende alsoo den Edelman inde stadt ghenoech bekent was/ waren alle de passanten seer verwondert siende sulcken treffelijck Man met een Sots-cap/ ende 't selve aen hem ghewaerschouwt zijnde/ is met grammen moede naer het huys vanden Schilder gecomen om oock sijn eygen af-beltsel inde figure van eenen Sot te sien/en 't selve siende wert insulcken colair ontstelien dat (by soo verre Mostaert hadde onder sijn ooghen ghewеest) hy den selven sou 't leven ghenomen hebben / ende naer den selven vragende/ wert gheroepen / den welcken terstont sonder eenighe ontsteltenis ende met een ongeployt aenschijn (siende den Edelman) wist sonder vraghen wat hy begeerde / ende daer by comende vraeghde den Edelman uyt wat reden hy hem ghelijck eenen Sot hadde gheschildert / ende alsoo ghelijck eenen Sot noch voor sijn deur op straet ten thoon stelde / sulcks dat hem alle de wereldt kende: heeft Mostaert terstont daer op met een statich wesen

Aerdige antwoort

gheantwoort : verwondert te ſijn dat hy ſijn ſelven nu was kennende ter wijlen hy de Sots-cap aen hadde, en dat hy ſijn ſelven niet en kende als hy ghelijck een wijs Man gheſchildert was. Voorwaer een oprecht voorbeldt aen veele Menſchen die ſtaetgirich en wellustich van leven ſijn / en hun ſelven niet eer en kennen voor dat de fortuyn hun den rugh keert. Hoe veel ſijnder inde wereldt die in voorſpoet ſoo opgheblaſen en hoovéerdich ſijn datſe hun naeſte vrienden (die wat minder van ſtaet ſijnde / qualijck aenden coſt connen gheraken) niet en willen kennen. En comende tot de nederlaegh van armoede / als ſy door hun bancquetteren / de mode te volghen / en al te hoogh willende vlieghen / ten leſten vande Crediteurs overvallen / en in't opbreken vande merckt worden ghekent / ende tot ſpot des wereldts gheraecken / dan kentmen eerſt ſijn ſelven.

Op eenen anderen tijdt iſt ghebeurt dat jemandt van ſijn naeſte vrinden ſtont op het houwelijck / ende vreeſende datmen hem niet te gaſt-mael en ſou roepen uyt dien hy ſich vande wereldt ſeer vervremt ende eenich hiel / meer beminnende een slecht gheſelſchap van goede Cuyſen om met de ſelve in een cleyn pistaverne vrolijck te zijn / als d'opgheblaſentheyt van ſtaet / oock om dat hy niet naer de mode en pracht in't habyt en was d'welck hem de bier-can meer belette als de Edel Conſt daer hy den rijckdom hadde door connen winnen. Soo heeft hy nochtans (om de wereldt eens te proeven) een opſet ghenomen ſijnen tijdt beter waer te nemen ende naer een goede winſt ſijn ſelven in een eerlijck habijt te ſtellen / ghelijck hy heeft ghedaen. Sijn vrinden ſiende dat Moſtaert begoſt wereldts te worden / dat Moſtaert de mode ginck volghen / peyſden by hun ſelven dat hy door ſijn groote Conſt ende rijcke winſt hun eenen ſchat ſou achterghelaten hebben / en die Moſtaert te voren niet en hadden willen beſien oft kennis draghen / begoſten Moſtaert nu te caraſeren / en een jeder was jalours om hem het meeſt te behaghen. Het gheſchiet dat Moſtaert met ſijn cleeren van pan ghenoot wert / en ſittende inde volle Bruyloft van ſijn Nichte oft Neve / ſach voor hem eenen malſchen vetten Capoen op de tafel ſtaen / die daer in't ſchotel in ſijn vet lach met een aenghenaem behaghen van alle de ghenoode. Moſtaert deſen ghebraden Capoen uyt ſchotel nemende ſtreeck den ſelven tegen ſijn nieuw pannen cleedt / ſulcks dat 't ſelve gans bedorven was / ende d'andere vrinden hem ſoeckende 't ſelve te beletten / meynende dat hy dwaes ende ſot wert / ſprack den ſelven Moſtaert / en ſeyde : Hola vrinden ick en ben niet dom van ſinnen, ick wete ſeer wel wat ick doen, waert dat ick dit pannen cleedt niet aen en hadde ghehadt, men ſou Moſtaert niet ghenoot hebben, overſulcks iſt reden dat het pannen cleedt mede eet, ter wijlen dat het cleedt maer niet den Meeſter van het cleedt alhier te Bruyloſt gheroepen is : waer mede Moſtaert alle de gaſten den mont in't ſlot ſloegh / en ginck naermaels ſijn oude ganghen. Dit wel gheconſidereert ſijnde / ſal een jeghelijck moeten bekennen dat hedendaeghs met de menſchen noch al veel argher gaet : want men ſiet daer duyſenderley exempelen af / daer het gene voorſchz. is een vande minſte is. De wereldt is hedendaeghs ſoo dobbel ende vals / ſoo prachtich en hooveerdich / ſoo dwaes en ſot / datſe nerghens als by een recht dulhuys moet ghelecken worden : datſe dobbel en vals is blijckt by duyſent exempelen die wy daer daghelijcks af ſien / hoe den eenen menſch beſich is / om den anderen te bedrieghen en uyt te ſtrijcken / ende datſe prachtich en hooveerdich is blijckt oock uyt de daghelijckxſe

Cluchtighe antwoort.

expe-

experientie. Eyndelijck datse dwaes en sot is en ontallijcke meer ghebreken is hebbende/ connen bewijsen uyt de nieuwe moden die inde Cleedinghen der Mans en Vrouwen alle daghen opstaen / jae al waert dat een Sots-cap met bellen te draghen de mode waer / het sou ghevolght worden / hoe wel dat de sotte maecksclen der Cleederen al veel argher als Sots-cappen sijn / want eenen dwasen diemen met een Sots-cap can payen die houdt sijn mode / dat is altijdt een manier van Sots-cap. Al hadden de Cleermakers hedendaeghs (in plaets van vijf) hondert sinnen om alle daghen wat nieuws te practiseren noch en souden sy de hooveerdighe menschen niet contenteren / welcke hooveerdigheyt (het ghene het arghste is) by de slechtste menschen ende vande vernederste qualiteyt / jae by arm handtwerckers die qualijck sout en broot en winnen om daeghs te verteren/ meest is te vinden ende in alles den Rijcken in sijn mode willen naerboetsen en geenen cost en sparen om oock te dragen dat een Edelman draeght / en het grootste ghebreck dat de menschen nu hebben dat is dat sy hun beter en schoonder willen maecken als Godt hun heeft gheschapen / en niet en dencken dat sy naeckt op de wereldt sijn ghecomen en daer naeckt sullen afgaen / sietmen niet dat het hayr ghepoyert/ het aenschijn gheblanckt / ende met swerte plaesters beplackt is / jae in plaets van menschen hun selven als monsters maecken/ en schoon dat het Godt mishaeght en qualijck staet en voor de wereldt stinckt / soo moet het ghevolght worden om dat de mode leert.

De sotte en hooveerdighe statue van Nabuchodonosor (die in Babilonien op- Dan. 2.
gherecht was) hadde het hooft van goudt / de armen van silver / het hart van coper / ende de voeten van slijck oft leem / het welck is een waerachtich af-beldt vande sotte wereldt : want het gouden hooft ende silvere armen / dat is het ciersel en blanckersel van een ghepaleert hooft ende een lichaem naer de mode des wereldts ghecleet / maer het coperen hert wilt aenwijsen het boos en quaedt leven dat den mensch daer door overbrenght / ende de voeten van slijck oft leem / wijsen aen de ydelheydt en dwase sotticheydt die den mensch door sijn modich en hooveerdich leven aenneempt / ende dat allen het selve maer en is ydelheydt en vuylicheydt. Als een Pauw op haer voeten siet dan wortse bedroeft / meynende de schoonste te sijn / en siende op haer voeten (die de slimste deelen van't Pauwen lichaem sijn) kent haer selven. Och oft de menschen somtijts eens overpeysden wat den mensch is / niet anders als een riet dat in slijckachtighe en vuyl plaetsen op wast / schijnende schoon inde ooghen / sterck en hert van buyten / en van binnen maer ydel vuylicheydt / niet meer als eenen droom die vergaet ende vergeten wordt. Als jemandt in het bed der wellusten leyt en slaept / hy droomt dat hy rijck/ gheluckich ende den salichsten des wereldts is / en wacker wordende bevint dat den droom vals is / dat al het gene hy meynden te besitten maer ydel droomen en sijn gheweest. Siet dat ghy dwase menschen die ghedurich leeft inde droomen van wellust en rijckdom / dat ghy daer in niet en verstickt oft en blijft hanghen / maer keert u hert tot Godt die oneyndich en seker is / ende de rijckdommen verganckelijck en onseker. En droomt niet ghelijck den Coninck Sisara die Iudic. 4.
van Jahel met eenen naghel wert door t'hooft ghesmeten en in sijnen droom ghestorven is. Holophernes Prince van den crijgh van Assyrien/ zijnde in sijnen droom Iudith.
en droncken van alle wellust des wereldts / wert van Judith onthalst. Siet dan 13.
dat

dat ghy (in wellust des werelts verdronken zijnde / niet en vergeet op te staen en die te verlaten : want sy en connen u niet gheven als een quaet eyndt tot bederfsenis vande siel / hebt Godt dan lief en haet de wereldt / de wereldt en can u geen vrintschap thoonen inwendich voor de siel/maer wel uytwendich voor het lichaem. Moltaert die naer den voorseyden treck die hy sijn vrinden hadde ghespelt / wilde thoonen en leeren dat eenen vrindt aenden anderen geen eer en moet bewijsen oft eenighe liefde draghen / ter oorsaecken dat hy daer voordeel ende profijt af sou comen te ghenieten / maer dat hy hem moet beminnen liefhebben ghelijck sijn eyghen selven/ dat hy soo seer naer sijn welvaert moet verlanghen als naer sijn eyghen / dat is oprechte vrintschap / want de vrintschap en moet niet uytwendich/ maer inwendich toe ghedraghen worden. Daerom seyt Lilius Giraldus in sijn Histori der Goden seer wel / dat de Romeynen eertijts de vrindtschap bloots hoofts en jongh van ghedaente hebben afghebeldt / ende voorts ghelijck u Poëtis hier sal aenwijsen :

Lilius Giraldus

HOort wat *Giraldus* seyt in sijn beschrijf der Goden
In *Belgica* verbreyt, jae 't blijckt by d'Antipoden.
Hoe vrintschaps eygendom wert eertijdts afghebeldt
En by 't Romeynsche Volck aen jeder voorghestelt

Voor een Geestrijcke Maeght, blijhertich in haer wesen
Maer armelijck ghecleet, waer op dat stont te lesen
Veer ende By altijdt, op 't hert *leven en doodt*
Een spin-rock inde handt, naeckt voets en cael van hoot

Waer 't dobbel wijs vernuft een weynich op moet spelen
Eer dat de helle tongh hier af den sin can quelen,
Waer van *Pitagoras* een claerder uytlegh heeft
En *Lilius* daer af het redens oordeel gheeft,

Die van dit diep begrijp ontschakelt dese reden
Met wel beleydt verstant vol wijsheydts goede seden
En uytghemunte prael ; hy seyt dat t'jongh ghelaet
Beteeckent vrintschaps cracht die nimmer en vergaet.

Als hy in s'menschen sin can vast ghestadich blijven
Soo sal sy't spoockich quaet van haet en nijdt verdrijven
Die boven dien verhaelt en brenght ons in het licht
Dat d'ongheveynsde hert bestaet in het ghesicht.

Door't

Door't schrift: *veer ende by* wilt ons oock claer bethooghen
Dat vrintschap niet alleen moet schijnen voor de ooghen
Maer in afwesentheyt oock haere cracht verweckt
En naer den trouwen vrindt sonder gheveynstheyt treckt.
Naeckt voets en cael van hooft, vervrempt van dobbel sinnen
Ontmaskert, onbecleet, onramstochtich van binnen.
De liefde sonder feyl, in't leven totter doodt
Bepeylt die even sterck, en altijdt meer vergroot:
Noch nijdt noch tegenspoet en connen haer verarghen
Haer rouw habijt weerstaet het nortsich afgunsts terghen.
Hoe Constich dat Natuer haer gaven ons bediet
Nochtans men hedendaeghs die qualijck volghen siet
De wereldt is seer dom, en can seer qualijck rusten
Voor dat den duyvel wieght en boet haer geyle lnsten,
Haer vals vermomde gunst die is vol loos beleyt
Gheanckert op bedroch, ghehecht aen dobbelheyt,
Ghelijck den traghen kreft gaet by de oester slapen
En vleyt haer als een vrindt tot dat hy haer siet gapen
Daer hy behendich dan een cleyne key in worpt
En sonder vrees den vis soo in sijn maeghe slorpt,
Het gaet soo hedendaeghs in Dorpen en in Steden
By al het wereldts volck, het sijn hun oude seden,
Die vrindtschap loopt soo dweers die by de menschen is
Dat die ghy liefde thoont, soeckt u bederffenis.
De vrindtschap is bestroyt met suycker als de pillen
Die schoon sijn voor de oogh maer doen den buyck licht swillen
De vrindtschap laght u aen, en schijnt in d'ooghen soet
Maer 't hert tracht naer n doodt, naer deylingh van u goet.
'T schijnt dat de vrindtschap voor u waghen sal haer leven
En dickwils in haer hert u vonnis staet gheschreven.
Dat is des wereldts loop, soo datmen selden siet
Dat jemandt slaet sijn oogh op d'uytlegh en bediet

Het

Het gen' de vrintſchap thoont, die ons den wegh can leeren
Hoe datmen op deſ' aert met vrinden moet verkeeren,
Hoe dat de vrintſchap ſtaegh moet weſen ongheveyſt
Ghelijck den mont bemint dat ſoo het herte peyſt.
Soo ſal *Aragne* noyt u vanghen in haer webben
Die by *Erebi* vliet haer ſwerte wooningh hebben
En vroeten met den nijdt in't phlegetonſe bron
By Cocitum den Stix, ontrent den Acheron.

Soo en was het niet te verwonderen dat Gilis Moſtaert (miſſchien ſijn ooghmerck ſlaende op de bedriegheliickheyt des wereldts) ſomtijts de vrinden eens proefde om daer door ſijn ſpeculatien voetſel te gheven / ende meeſt om eenen onſterffelijcken naem achter te laten. Noch een ghedenckweerdige Comedie heeft hy ghespelt aen eenen Portugies die hem had doen ſchilderen een Avontmael ghelijck hy oock met goet verſtant ende naer de Conſt had uytghewerckt ſeer devoot ende bewegelijck om ſien. Dan alſoo den Portugies hem 't ſelve ſcheen aende handt te laeten midts hy niet om en ſagh / was Moſtaert ſeer gheſtoort die liever het geldt van ſijn Conſt ſach in ſijn borſſe als het werck in huys te houden. Heeft overſulcks met lijmverf dit Avontmael overſchildert / waer op hy maeckte daer de Apoſtels ſamen met de caert ſpelden / en onder malcanderen vechten / ſlaende ons Heer ten huyſen uyt ſeer ſchandeleus en tot ſpot vande HH. Apoſtelen / het welck niet en betaemde / ondertuſſchen den Portugies comende om ſijn ſtuck te haelen / en ſiende ſulcken ſpectaeckel wert ſeer toornich / en Moſtaert niet vindende (die hem had doen looghenen t'huys te weſen) heeft 't ſelve ſtuck van achter met een merckelijck teecken gheteeckent / ende is ſoo datelijck by den Marckgrave Paſtoor vande Parochie ende andere Officieren ghegaen hun biddende met hem te comen ten huyſe van Gilis Moſtaert om te ſien het ſpectakel dat den ſelven tot ſpot ende ſchandael vande H. Kerck / aldaer had gheſchildert ende hun den inhouden verclaert hebbende ſijn mede gegaen / Moſtaert door de venſter ſiende den Marckgrave dito Portugies ende Paſtoor met meer andere Officiren naer ſijn huys comen / heeft het ſtuck (dat hy alreede met eenen natten doeck had uytghewiſcht) met den rugghe vanden muer gheſet / en is ſonder achterdencken en gheruſtelijck aen ſijnen Eſel ghevallen / om ſijn ander werck (dat hy by de handt hadde) te verboorderen. De Perſoonen ghelijck voorſchr. is boven comende / en vragende aen Moſtaert waer dat alſulcken ſtuck was als hy voor den Portugies hadde gheſchildert / heeft het aenghewesen / den Portugies ſeer iverich ſiende naer ſijn ghemaeckt teecken d'welck hy daer op noch vondt / heeft het ſtuck omghekeert / en daer niet anders als een devote Avontmael op vindende / meynde 't ſelve enckel toovery te weſen / waer door den Portugies beſchaempt ſtont / en Moſtaert proteſteerde van injurie / ſoo dat den Portugies het meeſte onghelijck ende ſchaempte was halende die ghenaech te doen hadde om Moſtaert te ſtillen ende volle-ſatisfactie te gheven. Meer vremde boerticheden heeft hy uytghe-

werckt

werckt te lanck om hier te verhalen / hy hadde oock eens gheschildert een Oordeel daer hy syn selven inde helle brocht / en met syn Cameraden sat en tick-tackte. In syn sterven liet hy aen syn kinders achter de heele wereldt / segghende dat sy daer inne ghenoech souden vinden / maer moesten het sien te winnen. Hy is ghestorven in goeden ouderdom in't jaer 1601. Syn Wercken syn by de Const minnende Gheesten veel te sien / en worden by de Lief-hebbers in groote weerden ghehouden.

PEETER BREUGHEL.

IN't jaer 1552. isser binnen Antwerpen oock gheweest een Constich Fraey Meester inde Schilder-const / by naem Peeter Breughel soo Carel van Mander beschrijft. Gheboren van een Dorp ghenaempt Breughel, niet wijt van Breda. Welcken Naem hy met hem ghedraghen heeft / ende syn Naecomelinghen achter ghelaten. Den Natuer heeft wonder wel haren Man ghevonden / ter wylen hy (onder de Boeren ghebooren synde) een groot Constenaer was in Boeren kerremissen en boertighe actien naer te schilderen / daer ons breed-samich Nederlandt met recht op roemen mach. Hy heeft dese uytnemende ende noot-volpresen Const gheleert by eenen Peeter Cock van Aelst, wiens Dochter hy naermaels trouwde / hy hadde veel gheleert uyt de handelinghe van Jeroon vanden Bosch en maeckten oock seer drollighe en viese spoockeryen / waerom hy van veel wert gheheeten Peeter den Drol. In syn reysen heeft hy veel ghesichten naer het leven ghedaen / soo dat hy (wesende in d Alpes, al die berghen en rotsen had ingheslocken) en t'huys comende wist de selve op doecken en panneelen soo aerdich te spouwen dat het ghelijck mirakels syn op de wereldt door de Const ende soete manier van handelingh die daer in uyt-ghewerckt zyn. Ende om niet buyten de spore van mijn voorghenomen grondt-stuck te loopen / om niet / segh ick / buyten den wegh van onse eeuwe te dwaelen / soo laet ick de eer aenden voorschr. Constrijcken Mander die van desen ouden Breughel wijder en breeder in het Boeck der Neerlandtsche Schilders ghescreven heeft. Maer om den Lof van Peeter ende Jan Breughel (des voorschreven Peeters Sonen) gheruchtbaer te maecken / daer Mander niet af en spreeckt als dat sy gheweest syn goede Schilders / dat Peeter Breughel is gheweest een goet Conterfeyter naer het leven / die gheleert heeft by Gilis van Coninckxloo en Peeter van Aelst. Soo wil ick daelen op den top der Consten die Jan Breughel (diemen hiet den Flaweelen Breughel) soo heeft ten voorschtijn ghebrocht / my soo veel materi ghevende / dat ick de penne te swack kenne om syn verholentheydt van Pictura ten vollen in Rijm te stellen / want hy niet alleen en was ervaren in cleyn Figuren en ghesichten van Lantschap soo uytnemende te maecken daer den Natuer niet voorder en can comen / maer heeft oock uytstekende gheweest in Blom-schilderen / daer hy door edelheydt en soeten aert (die in dese Const verborghen syn het leven schier afronteerde. Ghelijck aen veele van syn Wercken compt te blijcken / ende namentlick aen den Const-barenden Geest van Daniel Zeghers die syuen Discipel is gheweest / en soo heeft aenghenomen dat syn blom-

 men

men onweerdeerlijck door hun groote cracht worden gheestimeert.

Ten selven tijde heeft oock ghewreest eenen Ioos de Momper die seer ervaren en wonder uytstekende was in't Schilderen der Ruinen / Steenrotsen / Waterballen en gronden. Soo dat ick tot sijn meerder eer wel mach singhen dese naervolghende veersen.

SOo haest den mensch besiet de Const van *Mompers* berghen
Den lust sal hem terstont met grooten jever terghen
Om dat sijn edel werck soo geestich is ghestelt
En door het veer verschiet soo fraey in d'ooghen spelt
De Rotsen steyl en hoogh, hier en daer af-ghemortelt
Daer somtijts compt een beeck van water door ghebortelt.
Steen-gronden wonder net, beset met groen gheboomt
Waer by een claer Rivier tusschen de Bruggen stroomt,
Van achter blauw gheberght soo wijt de oogh can draghen
Daer med' wist *Momper* seer de menschen te behaghen,
Iae tegenwoordighlijck sijn Const soo wert bemint
Dat sy vry meerder lof en grooter eer verdient.
Besonderlijck wanneer hy toetsten de panneelen
Uyt eenen cloecken aert met sijne gout pinceelen
En dat sijn Conste was van *Breughel* ghestoffeert
Met kleyne Boetsery oft Ruyterkens te Peert
Met Muylen hier en daer, met Schaepkens inde weyden,
Met Pellegrims beschelpt en huysken tussen beyden
Een blauwlijvighe locht, daer 't Sonnen licht door straelt
Dat uyt een lichte wolck op *Mompers* berghen daelt;
Dat is het uyterften dat ons *Pictur'* can gheven
Soo wonder schijnt des' Const te wesen 't tweede leven.
Wie isser oyt gheweest van over hondert jaer,
Die oock in't cleyn soo net ghelijck als *Breughel* waer
De soetheydt van sijn Const en is niet te waerdeeren,
Soo scherp, soo snel en mals, was hy in't ordonneren.
Gheen Diamant en gloyt in jemandts oogh soo schoon
Als *Breughels* Const die hier verdient een Lauwer Croon.

Daer

Daer by ſijn Blommen ſijn ſeer ſoet en wel ghetrocken
En menich Gheeſt tot Conſt en nieuwe luſten locken
Om haere Edelheydt die daer van binnen leyt,
Die den Natuer beſchaempt wat dienter meer gheſeyt?
Soo maelde *Breughel* af in ſchijnſel van het leven
Al wat Natuer vermocht in't blom-ghewas te gheven
En maeckt door ſijne Conſt de ſnelle bie verſtelt
Als ſy 't gheblompt beſiet, en ſweeſt plat teghen 't belt.

ADRIAEN BROUVVER

Schilder uyt Vlaenderen.

WAt een ſtadich voornemen met een vlijtich volherden al vermach om te comen tot den uyterſten ende hooghſten graedt van den Natuer / is wel gheblecken aen Adriaen Brouwer die in ſijnen tijdt is gheweeſt een vande beſte over-vliegers der Schilder-conſt / die alle ſijn ſtudie ende vermaeck des gheeſts hadde in t Schilderen van aerdighe ende ſeer vremde boetſertjen en boertighe converſatien. Deſen Brouwers (ghebooren in Vlaenderen) en heeft niet minder ſijn ſpeculatien ghenomen inde vremde hanteringhen der menſchen als den voorſeyden Gilis Moſtaert: ſoo dat ſijn leven door geeſtighe avontueren (die hy heeft ghehadt) noch langh inde ghedachtenis ſal blijven. Sijn verſtant was ſoo groot / dat hy onder den deckmantel van ſpots-ghewijſe/ redenen en manieren/ de ſotte dulheydt des wereldts wiſt aen jeder te ontdecken. Hy ſpelden tot Amſterdam eens eenen gauwen treck daer veel leerſaem leſſen coſten uyt ghetrocken worden: als wanneer hy (op Zee gheweeſt hebbende) vanden vyandt gans berooft was / ende met groot gheluck ſijn leven behouden hadde / ende geen middel vindende om by te leven / boven dien naeckt ende bloot / heeft de handt aen het palet gheſtelt ende door ſijn ervaren wetenſchap der Schilder-conſt terſtont geldt weten te becomen/ en heeft van grof ſlecht lijnwaet doen maecken een cleet ende mantel naer de mode / d'welck hy daer naer ſeer geeſtich wiſt te witten met lijmverf ende daer op te ſchilderen ſeer ſraey ende aerdighe blommen dat het kleet ſich verthoonde oft het vande beſte ende coſtelijckſte ſtof des wereldts hadde ghemaeckt gheweeſt daer Brouwers alle dach mede ginck proncken: de Damen ende modige Joffvrouwen op deſe ſtof ſeer jeloers zijnde / trachtende de ſelve in eenighe winckels van Amſtelredam te vinden/ om hun ſelven daer mede op te cieren / en luttel peynsden dat Brouwers ſelver den wever der voorſchz. ſtoffe hadde gheweeſt / ghelijck daer naer is ghebleken. Want Brouwers (zijnde in een Comedie / die inde Academie van Amſtelredam werdt gheſpelt) ſprongh naer het eynde van de ſelve Comedie op den Theater/hebbende in elcke handt een natte ſchotel-vodde (en ſeyde teghen alle

 de

de Omstaenders die daer in groot ghetal vergadert waeren) in dese oft dierghelijcke woorden : vrinden vande wereldt / en weest niet verwondert over de seldsame costelijckheydt van mijn Cleedt / daer soo menighe oogh der Amstelredamse Joffvrouwen ende Edele Damen hebben op gheloert : jae ghetracht om vande selve stoffe te vinden / ghelijck de selve nievers en is te becomen / uyt dien ick alleen daer van den weber ende inventeur ben / en om te thoonen dat het niet en is als vuyligheyt / bedroch / ende ydelheyt / soo sult ghy vinden en moeten bekennen dat het met de wereldt aldus ghestelt is als met dit Cleet / die bedriegheliick ende vals is. Waer mede hy het selve Cleedt af-wiesch / en met de voorseyde twee schotel-vodden de blommen en helle coleurkens soo schoon dede vergaen datmen niet meer en sach als het grof ende slecht lijnwaet. Siet hoe veer de verstanden van perfecte Meesters sijn swierende. Hoe veer dat hunnen gheest de stoffe gaet soecken om de ydelheydt des wereldts aen hooveerdighe menschen voor ooghen te houden.

Mundus exteriora rerum ostendit, interiora tegit.

Voorwaer de wereldt thoont haer van buyten soo aengenaem en schoon voor d'ooghen / als sy van binnen grouwelijck en schroomich in aensien is. Al het gene sy weet te bedecken tot op het lest/als wanneer den Mensch soo diep in haer wellusten verdroncken leyt/ dat hem onmogheliick daer is uyt te raecken.

De wereldt is een ydel schijn
Van binnen valscheyt en fenijn.

De woeste Zee thoont haer aenden Schipper somtijts calm en stil / maer hout van onder bedeckt de clippen en steenrotsen die het schip dreyghen / en daer naer ten grondt trecken. De wereldt schenckt den mensch lichtelijck eer/staet/ ende wellust / maer houdt bedeckt de perijckelen die daer in gheleghen sijn. Soo heeft de
2. Reg. 19. wereldt oock verthoont aen Absalon den glans der Coninckliicke digniteyten / de ghehoorsaemheydt der ondersaten / de Regeringhe der Provintien / de Coninckliicke Macht over de leghers en al den wensch der wellustigheyt / maer heeft bedeckt de perijckelen die in elck besonder verborghen laghen / sy en heeft hem den boom niet ghethoont daer hy met sijn gout-geele hayr sou aen verweirren / noch de lancie niet laten sien daer hy door Ioab mede sou doorloopen worden. De wereldt heeft de ooghen van Judas verblint door de vermaledijde penninghen die hy inde
Math. 27. Sinagoge had ontfanghen ende daer voor onsen Salighmaecker verkocht / en heeft hem niet ghethoont den boom daer hy hem daer naer aen sou verhanghen. My dunckt dat onsen Constrijcken Brouwers sulckdanighe gheschiedenissen en duysent meer ander die door de bedriegheliickheyt des wereldts comen te gheschieden / niet qualijck met sijn beschildert lijnwaeten cleedt te pas en brocht. Waerom ick voorder sijnen handel van Rijm-const sal ontdecken.

Den smaeck van *Brouwers* Const, die *Brouwers* heeft ghebrouwen,
Die sal de wereldt noch ghewis al lanck onthouwen,
Die arm van gheeste was, maer inde Const heel rijck,
Seer wreck aen al sijn werck, in't gheven mindelijck.

Hy

Hy menghden ſijn vermaeck door Conſt met wonder voordeel,
Hy trachten naer gheen Eer, maer naer een vlijtich oordeel,
  Om dit met claerder ſin te dringhen in't ghemoet
  Hy heeft altijdt veracht al 's wereldts ydel goet.
Was traegh in't Schilderen, en milt in het verteren
Met 't pijpken inden mont, in ſlechte pis taveren,
  Daer leefden ſijne jeught, ſchoon hy was ſonder gelt
  Ghelijck hy meeſtendeel was al den dagh gheſtelt,
Maer ſijne wetenſchap, daer hy ſijn hop' op bouwde,
Op 't leſt ſijn voordeel was, daer hy hem op betrouwde.
  Hy loegh met 's wereldts pracht en achte meer de Faem
  Die hy door Conſt vercreegh, tot lof van ſijnen Naem.
En ſoo hy was in't werck, ſoo droegh hy hem in't leven
En heeft tot 's wereldts ſpot veel aepery bedreven.
  En als hy was in noot by eenen ſtueren weert
  Daer hy had eene ſom van vyftich pont verteert
En had hy cruys noch munt om hem dan te betaelen,
Soo ded' hy wat papier, wat enck, en pennen halen
  Om niet tot ſijne ſchandt te ſpelen broecxken uyt
  Die dickwils niet en was weert een ſes dobbel duyt.
Daer hy met cloeck verſtant een aerdich beldt op ſtelde,
En ſoomen hem daer voor gheen hondert daelders telde,
  Soo wierp hy ſijne Conſt met haeſten in het vier
  Schoon datmen twintich pont hem bode voor 't papier.
En woumen hem voor een van ſijne teeckeninghen
Gheen hondert pattacons oft hondert croonen bringhen
  Geringh liet hy ſijn werck verſengen inden brandt,
  En liever bleef hy cael, jae ſitten in veel ſchandt.
Al ſijne ſnaeckery waeren miſmaeckte boetſen
Die hy ſoo aerdich wiſt met d'eel pinceel te toetſen
  Dat niemandt ſijns ghelijck in onſe Eeuw en is
  Die ſoo compt over een met ſijn gheſteltenis.

Hier

Hier sietmen eenen Boer van satticheydt staen spouwen,
En 't wijf met eenen stock, om sijne huyt te touwen,
  Daer eenen Boots-ghesel met 't pintjen inde vuyst
  Hier eenen Fielen-roth dat met de caerten tuyst.
Daer stopt een viese snaeck de verse toeback-pijpen
Hier sietmen eenen quant naer 't meysens voorschoot grijpen.
  Daer vechtmen om 't ghelach met pot, stoel, ende banck,
  Daer sietmen boers ghevry, daer vreught ghemenght met sanck
Hier vaeght een wijf haer kindt dat hem heel heeft bescheten.
Daer sietmen eenen hondt den heelen huspot eten;
  In fin al 't gen' men siet in sijne schoon Schildry
  En is niet als ghewoel van alle apery.
Waer in dat *Brouwers* noyt jemandt en heeft gheweken,
Iae altijdt door sijn Const daer in heeft uyt-ghesteken.
  Als *Rubbens*, en *Van Dyck*, en ander Meesters meer
  Beleden dat hy heeft behaelt de grootste Eer,
Door sijne Edelheydt en geestighe Manieren
Waer med' hy sijne Const ded' in malcand'ren swieren,
  Diemen noch hedendaeghs voor d'alderraerste hout
  En noch seldsamer wordt, hoe datse meer verout.
Men sach naer sijne doodt niemandt om 't goedt crackeelen:
Want hy niet achter liet als eenighe pinceelen,
  Met esel en pallet, maer sijne Schilder-const
  Die wordt van jeder een door d'edel Faem bejonst.

GRAF-

GRAF-SCHRIFT
Op den ontsterffelijcken Gheest van
ADRIAEN BROUWER.

Siet desen Sarck beslvyt BROUWERS verteerde Leden
Die met het Cloeck Pinceel meer als Apelles deden.
Een Geest van hoogh verstant, die 'swerelts pracht verstiet,
En achten het ghewin en ryckdom min als niet.
Maer naer syn bleecke doodt de Const naer d'eere draefde
Wanneermen syn ghebeent vyt d'eerste graf omtgraefde.
Den Roem van synen Gheest socht de ontsterffelyckheydt
Als 't Lichaem wert met lof in't tweede Graf gheleyt
Niet om syn Edeldom oft cloecke Orloghs slaghen
Wert BROUWERS naer de Kerck van't kerckhof ghedragen:
Maer d'eerste graf dat scheen te wesen niet ghenoegh,
Om dat syn groote Const noch al veel swaerder woegh.

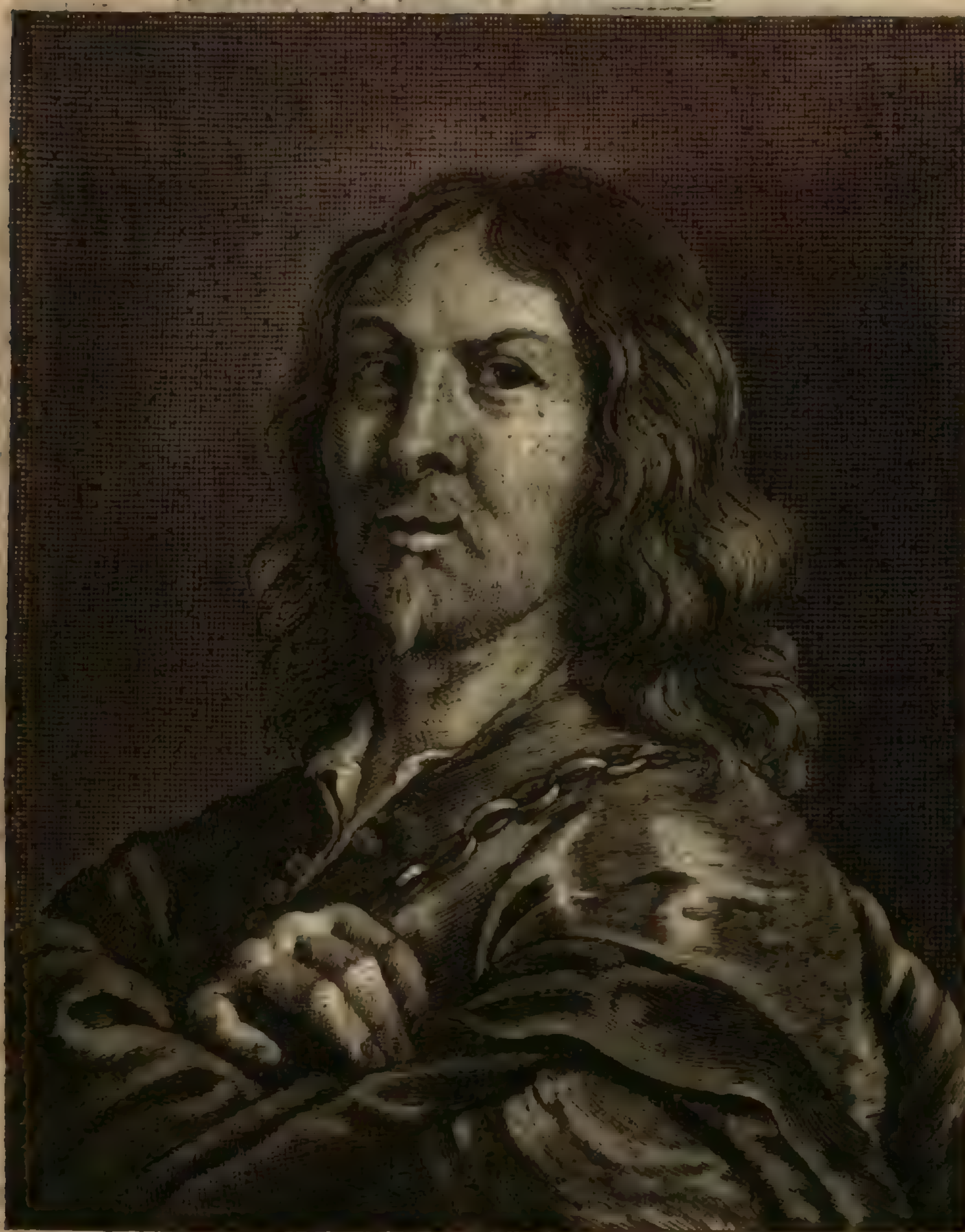
GEERAERT

GEERAERT SEGERS

Constich Figuer-Schilder van Antwerpen, ghestorven Anno 1651. den 18. Meert.

SEGERS die is vermaert in veer en vremde Landen
Om sijne cloecke Const, het puyck van veel verstanden
Hy was seer lieffelijck en mals in al sijn werck,
Seer krachtich in pinceel, devoot, en wonder sterck,
Die dickwils 't s'menschen hert in't aensien heeft bewoghen,
Jae menich snelle oogh voor 't leven heeft bedroghen.
JTALIEN bekent sijn hooghe weerdigheyt
Die sijne Schilder-const de wereldt door verbreydt:
Waer op Antwerpen roempt daer SEGERS was gheboren
Die was een Constich Gheest van duysent uytvercoren.
En schoon de bleecke doodt hem nu begraven heeft,
Sijn Const vol wijs vernuft noch op de aerde leeft,
En in het hemels Rijck daer leven al sijn deughden
Die hebben sijne siel van hier ghehaelt met vreughden.
De wereldt erft sijn Faem met grooten lof en prijs
Sijn deught won voor de siel het eeuwich Paradijs.
Sijn Const sal dickwils noch, jae over hondert jaeren,
Aen menich goede siel veele devoti baeren:
Midts hy de Passi Godts soo wel heeft af-ghemaelt
Dat sy uyt s'menschen oogh al veele tranen haelt.
Wanneer men sterck beloert haer soet en suyver wercken
Wat daer al groote cracht en aert is in te mercken
Waerom den Spaenschen Vorst hem thoonden groot faveur;
De la maison Royale te wesen Serviteur.
Soo wordt des' Const bemint, dat al de hoochste Heeren
Haer met den elsten staet en grootste pracht vereeren.
Gheen Keyser is soo Eel, soo rijck oft hoogh van macht
Die meer den Eeldom als de Schilder-conste acht,
Soo haest den Edelman wordt van Fortuyn verlaten
En dat hy arm (als Job) moet bed'len achter straten,
Soo hy het Edel werck der Schilder-const hanteert,
Den Eeldom t'minste niet daer door en wordt onteert.
Maer gaet hy door den noodt een ander ampt beginnen,
Al werckt hy dach en nacht, om sijnen cost te winnen.
Het schijnt dat hy daer door den Eeldom doet te cort,
Ghelijck het hedendaeghs dickwils bevonden wort.

LOWIS

GERARD SEGERS

Tres expert peinctre en grand il a faict beaucoup de belles pieces principalement en devotion, a long temps demeure en Italie comme aussi en Espaigne dont le Roy lui a honnore du tiltre de serviteur de la maison royale, tient sa demeure a present en Anvers ville de sa naissance faisant illec de belles oeuvres.

Gen Segers pinxit. *Pet. de Iode sculpsit.* *Io. Meyssens excudit.*

LOVVIS DE VADDER

Landtschap Schilder van Brussel.

SOo haest als *Cibele* den somer had ontsloten
En dat *Tellurus* schoot met lust was overgoten,
Van *Cloris* ghepalleert, van *Vesta* op-gheciert,
Van *Flora* met gheblompt op't schoonst ghecoloriert.
En dat het vruchtbaer hooft van *Ceres* werdt beschenen
Door *Phœbi* stralen licht, en swinters kouw verdwenen,
En dat den groenen Eyck met bladers was ghelooft
Den grijsen tijdt vergaen en van sijn kracht berooft,
Dat al de *Driades* en Somerse vrindinnen
De schoon *Castalides* en soete bosch Godinnen,
Sijn in haer volle vreught en uyterste ghenucht,
Dan sachmen VADDERS gheest maeyen des Somers vrucht,
Dan ginck hy naer het wout in't dichtste vande boomen
Om hunnen lossen aert in't leven by te comen,
Als *Titan* lach en sliep en dat *Auroor* op rees
Die hem in't groene wout veel schoon ghesichten wees,
Ter wijl hy met pinceel de cracht des booms ginck soecken,
En stelden die seer fray op fijn en effen doecken
Van voor sterck uyt-ghediept dat 't leven schier gheleeck,
Soo wonderlijck ghetoetst dat 't leven niet en weeck.
De beecxkens hier en daer met cruyt en lis bewassen
Daermen de boomen oock siet schijnen inde plassen,
De gronden wel verdeylt, 't gheberght soet uyt ghehaelt
Daer 't flickerich ghescheen van't Sonnen licht op-straelt,
Dat wist de VADDERS gheest soo aerdich te verdeelen
Seer crachtich naer de Const met sijne verf pinceelen,
Dat niemandt in ons Eeuw sijn werck soo naer en compt
Besonder in het groot daer sijne Faem op-roempt.

AEN-

AENMERCKINGHE.

DRy dinghen sijnder inde wereldt die den Mensch meest tot de Schilder-const bewegen: dat is / het geldt / de eer / ende de liefde. Maer die beweeght wordt tot de Const ter oorsaecken van het geldt / die wordt op't lest vande giricheydt beseten/ daer hy een slave van wordt/ en dickwils verliest de volmaeckthevt en diepste wetenschap van Pictura. Ende die ghene aenghelockt wordt tot de Schilderye door de eer/ die wordt beseten vande ydel glorie / hoe wel hy de uyterste wetenschap der volmaeckthevt hier door niet en verliest / maer wordt licht beroost van sijn wijsheydt. Eyndelijck die tot dese Const wordt ghetrocken alleen door enckel liefde / die en verliest gheen wetenschap / om dat de neerstigheyt verduldicheyt ende ghewillighen arbeyt hun gheduerich by blijven en hun leyden tot de verholentste volmaeckthevdt der natueren. Dese leste gaeve heeft ghehadt eenen Michiel Mierevelt gheboren van Delft, wiens Vader was eenen Silversmidt/ ende om dat hy was uytstekende fray in't Conterfeyten / werdt van Mauritius Prins van Orangien seer bemint / ende voor sijnen Schilder aenghenomen. Michiel Mierevelt. Eenen Wenslaus Coeberghher die Prefect is gheweest vanden Bergh van Bermhertichevdt tot Brussel / ende eertijts menschelijck Figuer-schilder van Albertus Aerts-Hertoghe van Brabandt / was seer wonder in ordonneren ende naer het leven te schilderen / dat hy niemandt in sijnen tijdt en heeft ghewecken. Wenslaus Coeberger. Eenen Gaspar Ravestijn Conterfeyter en fray ordonnantie Schilder inden Haghe / heeft sijnen naem niet min als de voorgaende door sijn soete handelingh der pinceelen ruchtbaer ghemaeckt / als oock eenen Palamedes Palamedessen Batali-schilder in Hollandt / de welcke soo aenghenaem en fray in ordonnantien sijn gheweest/ dat hun Conste by alle Lief-hebbers in groot aensien en vermogen wordt ghehouden. Gaspar Ravestijn. Pallamedes Palsamedessen. En noch meer andere/ die ick om cortheydt wille heb goet ghevonden in Rijm te stellen: om de Weet-lievende ende Const-minnende jeught ondertusschen een veranderinghe te gheven/ ende door langhe Prosa den lust niet te benemen.

SIet eens den cloecken aert in d'edele Schildrijen
Van *Palamedessen* vol oorloghs vechterijen.
En steenwijckx prospectif, en netten architeckt
Daer d'uyterste der Const wordt wesentlijck ontdeckt.

De Ordonnantien van gheestighe Figuren,
Die *VVolfaert* en *Pepijn* met hulpe der Naturen
Af-maelden op den doeck oft fijn ghe schaeft panneel,
Beschamen 't leven schier, soo cloeck was hun pinceel.

De ſoete Conſt daer by van *Henderick van Balen*
Can menich droef gheſicht uyt 's menſchen herte haelen
Wanneer de oogh beſiet ſijn Conſte, heel devoot
En gheeſtich uyt-ghewerckt, ſoo wel in't cleyn als groot

Rombouts heeft oock de Conſt der vry *Pictur'* doen leven
En heeft haer eenen glans door haer pinceel ghegeven
Als van hem 't Crijghs ghetuygh wert aerdich af-ghebelt
Wacht-huyſen daermen tuyſt en met de caerten ſpelt.
Daermen ſtaet ſinternel oft dobbelt op de trommel
En leyt de wachten af met ſchrickelijck ghedommel
Oft daermen in het ront ſiet gheven 't ſtille woort
En daermen ſlaet revel op't ſluyten vande poort.

Niet min en was vermaert *Ian VVildens* inde boomen
En *Rijckaert* in't gheberght, en loſſe water ſtroomen,
Dat al het geen Natuer can ſchencken aenden Menſch.
(Beſonder inde Conſt) dat deden ſy naer wenſch.

Van Lier. *Peeter van Avont* was in't Naeckt oock poeſelachtich
In kinders ſonderlingh ſeer ſoet en wonder crachtich,
Seer mals in het pinceel, in't oogh heel aenghenaem
Waer door hy heeft verbreydt ſijn eere ende faem.

Daer by van *Lonius* ſeer vrempt in't ordonneren
In ſijn figuren vaſt, waer uyt de jeught can leeren.
En *Iſack Mijtens* is gheweeſt fray in pourtret
In't Conterfeyten ſoet, plaiſant en wonder net.

Wel hoe can mijne pen ſoo lanck den beck bedwinghen
Om oock den lof van *Franck* hier in het licht te bringhen
Eerſt hoe *Sebaſtiaen* met rijpe aerdicheyt
Te ſchild'ren wiſt 't ghewoel van Oorlogh ende ſtrijt

In landtschap en figuer heeft hy oock uytghesteken
En heeft in sijnen tijdt niemandt daer in gheweken,
 En daer by *Gabriel* was soo in Const volmaeckt
 Dat hy *Picturas* gront in alles heeft gheraeckt.
Den *Ionghen Franck* in't cleyn soo geestich en manierich
Soo los en abondant, soo crachtich, eel en swierich,
 't Ghen' sijnen lichten dach naer Const soo wel ontfanght
 En met een goet fatsoen in een soo geestich hanght
Dat sijn vermaerde Const aen niemandt en sal wijcken
Soo naer compt sy Natuer, jae 't leven schijnt te g'lijcken
 Ist in Historien van 't Nieuwe Testament
 Oft oudt Romeynsche volck, 't ghewoel is sonder ent.
Het gen' sijn eel pinceel daer in wist af te malen
En met een lossen aert seer crachtich uyt te halen,
 Waer af de wereldt noch al lanck ghedencken sal
 Want daer geen schimpers tongh op spouwen can haer gal.

VVENSLAUS COEBERGER

Van Brussel.

SChoon dat de bleecke doodt, *VVenslaus* herte trof,
Sijn Const het leven houdt, en wordt begaeft met lof.
Den *Erts-Hertoch Albert* die heeft oock wel gheweten
Dat sijn Const overliep, van wonder fray secreten.
 Daerom namp hy den geest, van *Coeberghs* Conste waer
 Die was in sijnen tijdt, den grootsten Constenaer
Te hand'len met pinceel, besonder in Figueren
Die schier het leven gaf aen alle sijn Postueren
 Hy is door sijn verstant en Const begaeft pinceel
 Gheworden 's wereltds eer, en nu des Hemels deel.

GASPAR

GASPAR RAVESTYN

Schilder vanden Haeghe.

HEt huys van *Ravestyn* placht eertijdts te floreren
Door al het groot besoeck van d'Eeel gheboren Heeren,
Die daer met grooten lust, jverich dronghen aen
Om door *Picturas* Const op het panneel te staen.
Die *Ravestyns* pinceel soo levendich af maelde
Dat hy in het pourtret de meeste eer behaelde.
Waer in den Prins van't Landt oock schepte sijn vermaeck,
Midts dat in *Gaspars* werck het leven maer ghebraeck.

PALAMEDES PALAMEDESSEN

Batalie Schilder in Hollandt.

IS PALAMEDES op-ghekoestert
Van Mars, oft wel de wree Bellon
Oft vande furien ghevoestert
Het schijnt hy is des Crijghs-Godts soō.
Om dat sijn Cloeck vernuft het leven
Soo heeft door sijn pinceel ontdeckt,
En sulcken cracht aen Const ghegeven
Dat daer maer 't leven in ghebreckt.
Wanneer hy in sijn wonder belden
Heel legher-tochten druckten uyt,
En 't Crijgs-volck in slagh-ordē stelden
Daer jeder tracht naer roof en buyt.

'tSchijnt datmē hoort de trommel roerē
En 't moort-trompet gheblasen wort
Daermen siet de standaerts voeren
En menich herten Coghel snort.
Den rooc door al het grausaem schietē
Verdooft de ooghen met torment,
En al het droevich bloet vergieten
Het schijnt te nemen noyt geen endt.
Daermen menich helt siet sterven
Door het spelen der Canons
Door het houwen ende kerven
Daermen breckt heel schadrons.

MIC-

MICHIEL MIEREVELT

Schilder van Delft.

DE Mier, die heele ſomer daeghen
Is beſich in het groene veldt,
En ſchier door aerebeydt verſtelt
Om Coren-graentjens wegh te draeghen.
(Proviſie voor de winters kouw)
Op dat ſy die dan eten ſouw.
Soo ſachmen *Miereveelts* ghedachten
Oock ſwieren op het glad panneel
Door Conſte van ſijn eel pinceel,
Waer med' heel daghen ende nachten
Hy was becommert inden gheeſt
Oft hy een Miere had gheweeſt.

CORNELIS SCHUT

Schilder van Antwerpen.

EN had de Eel Pinceel van *Schut* niet cloeck gheweeſt
(Waer uyt Natura ſoogh het leven vanden Gheeſt)
Den roem van haere Conſt en waer hier niet gheſtelt,
Van Dyck en had oock noyt ſijn weſen af ghebelt.
Midts d'overvloedigheydt van *Nazos* Poeſy
Leeft ordonnantich-rijck in alle ſijn Schildry.
Het werck bethoont de daet, wat dient het meer gheſeyt?
De Druck-pers wijſt oock aen ſijn Conſt vol aerdigheyt.

IOAN-

IOANNES SNELLINCKX

Schilder van Antwerpen.

DEn Snellen gheest in *Snellinckx* wercken
Compt ons *Pictura* oock verstercken,
Die door haer cracht der Const bedroogh
Al menich scherp' en snelle oogh.
Wanneer men sach het tweede leven
In sijn Tapecery gheweven,
Waer in met snel en stouten aert
De ploeyen cloeck sijn uyt-ghespaert.

CORNELIS DE VOS

Schilder van Hulst.

HOe can mijn penne stille staen
En haren jever doch vergaen
Ter wijl' de Gheesten soo vermeeren
En door hun Const dit boeck vereeren,
Ghelyck de wercken vande *Vos*
Seer aerdich, swirich, sterck en los,
Die my soo veel materi schencken
Om hunne cracht te doen ghedencken,
Dat ick daer af niet veel en segh,
Midts Faem al langh hun eer heeft wegh.

HORATIO GENTILESCO

Italiaenschen Schilder.

HOe geestich en gentiel, hoe fray in't ordonneren
Was *Gentilesco* niet in doecken te stofferen,
Te schild'ren naer de Const, naer reden en Natuer
Besonder in het groot, in Landtschap en Figuer.
Soo fray en aenghenaem, soo mals en soet verdreven
Dat hy het leven schier aen stof en asch cost gheven,
Daer ons de rasse Faem ghenoegh van openbaert
Die sijn eel Schilder-const de wereldt door vermaert.
De vrinden van *Pictur* beminnen sijn Pinceelen
Om hun gentiligheyt, die sy ons mede deelen
En schencken aende oogh van die de Const bemint
Daermen jentilen aert (als inden Naem) in vindt.

ANDRIES VAN ARTVELT.

Zee Schilder van Antwerpen.

HEt swalpen vande Zee, en 'truyschen vande baren
Waer op men siet soo veel bepeckte Schepen varen,
Daer geene weghen sijn, die jemandt speuren can
En waer in dat versuypt, soo menich oorloghs man.
Die somwijl calm en stil, en somtijts wel soo wonder
Door 't heete blixems vier, den wint en hollen donder
Door onweer en Tempeest haer soo grammoedich thoont
Dat selver, die het diep van haren schoot bewoont.
Wordt bangh door kille vrees, en al sijn leden beven
Het gen' *Artvelt* soo fray gheschildert heeft naer 't leven,
En selfs ghejnventeert, soo crachtich en soo soet
Oft hy van jonghs af aen waer op de Zee ghevoet.

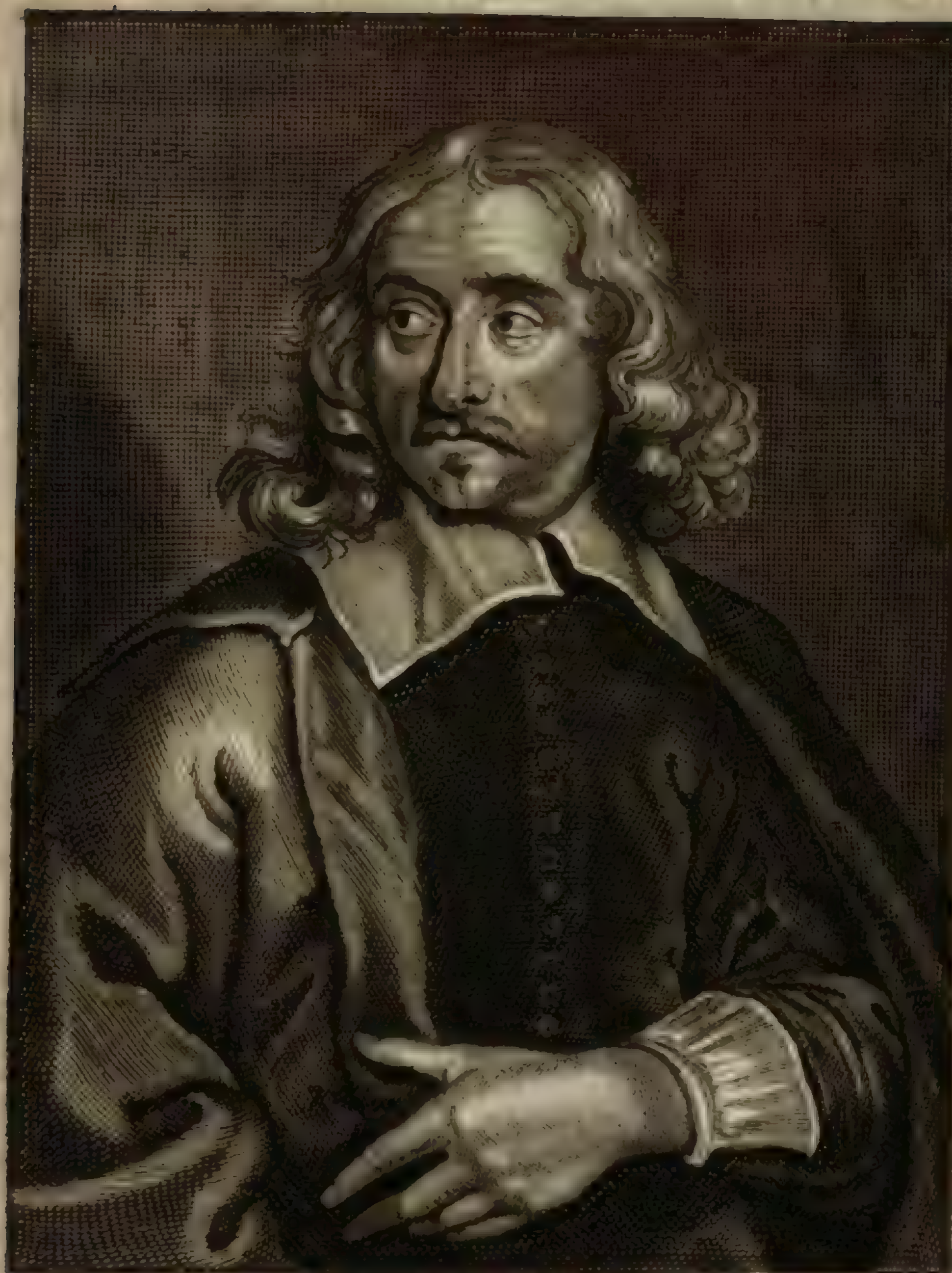
ARIAEN VAN UYTRECHT.

Schilder van Antwerpen gheboren Anno 1599.
Ende ghestorven Anno 1651.

OM dat Adriaen van Uytrecht was een Schilder seer vermaert door de natuerelijcke Const die hy wist uyt te wercken in vruchten / soo levende als doode Beesten / ende besonder: Indiaense Vogels en ander Pluymghediert. Soo heeft de faem hem oock willen ghenoeghd hebben onder het ghetal der onsterffelijcke Geesten / want sijn wercken meest te sien sijn by de grootste Monarchen vande wereldt. Uyt dien dat hy Vranckrijck / Provensen / Italien / Duydtslandt / ende meer ander deelen des wereldts ghesien en door-reyst heeft daer hy al menighe vruchten van sijn pinceel tot een eeuwighe ghedachtenis / ende tot roem van sijnen Naem heeft achter-ghelaten / waer in te sien is / hoe goedertierentlijck den natuer hem moet gehandtreyckt hebben / die door de lichaemelijcke schoonheyt / ende uytterste bevallijckheyt in sijn Const af te belden in groot aensien / ende weerde by den groote Vorsten gheweest is. Waerom werdt den grooten Schilder Apelles anders op-ghetrocken by Alexander den Grooten als om dese Const / waerom werdt den Thebeschen Arristides in weerden ghehouden / ende van Mirason Coninck van Elatea bemindt als om dese Const. Waerom werdt Ian van Eyck vanden Graef Philips van Charlois verheven als om dese Const. Waerom heeft Carolus Quintus Albert Duret de grootste eer bewesen als om dese Const. Hans Holbeen heeft om sijn Const het uyterste weldaet ontfanghen van Henrick den Achtste Coninck van Engelandt, eenen uytghemunten Schilder by Naeme Geeraert Dou placht Jaerelijckx te trecken vanden Agent van Sweden duysent guldens / om maer alleen te hebben het eerste ghesicht van sijn Conste die hy met de Edele vry Pinceel ten voorschijn bracht / ende meer vremde weldaden hebben verscheyde Const-minnende Schilders van veel Monarchen des wereldts ontfanghen. Ghelijck oock onsen Voorschreven Adriaen van Uytrecht groot gheluck heeft ghevonden by den Coninck van Spanien en ander Heeren alleen om sijn cloecke handelinghe inde eel Pinceel.

Hy heeft door sijne Const in beesten en in vrucht
Bewesen sijnen aert tot menich gheests ghenucht,
Want waer dat al sijn werck by jemandt heeft ghebleken
Is by de handelingh van *Snyers* vergheleken:
In Duydtslandt vintmen veel van sijn Const-rijcke handt
Van groote cracht en prijs, ghescildert met verstant.

GUI-

ADRIAN VAN UTRECHT

Né en Anvers, l'an 1599 le 12me de Ianuier, il est un paintre fort renōmé portout, son exercice est en fruicts, animaulx mortes, et vifs, admirablement, principalement les poulees, cocq d'Indes, et autres oiseaux. on voit de ses œuvres auprès l'Empereur, le Roy de Espaigne, et plusieurs autres grandes princes, et au pays d'Hollande. il at esté en France, Provence, Italie, et en Almaigne, et il se tient en la Ville d'Anvers. Ioan Meyssens pinxit et excud. Conr. Waumans sculp.

GUILIAM EN GILIS BACKEREEL

Schilders van Antwerpen.

HOe wonder heeft Natuer twee geesten op ghekoestert
Twee Sonen van *Pictur'* en aen een borst ghevoestert,
Die voerden eenen Naem, nochtans geen een Pinceel
Verscheyden inde Const, en beyd' ghenoempt *Backreel.*
Den Eenen wist den gheest in Landtschap te ontdecken,
Den And'ren de Natuer der Menschen te voltrecken.
Den Eenen hiel den sot met 's wereldts domme pracht
Den And'ren heeft al meer den staet en d'eer gheacht.
Den Eenen stierf te Room, t'Andtwerpen stierf den And'ren
En sijn ghewis al veer begraven van malcand'ren.
Nochtans hun beyder Const noch inde wereldt leeft
Die aende jonghe jeught al groote leeringh gheeft.

IAN DE VVAEL

Schilder van Antwerpen sterft Anno 1633.
oudt sijnde 75. jaeren.

VOorwaer men behoeft gheen sonderlinge proeve om te bethoonen dat Pictura is verciert met veel gaven die sy door de soete en stille Oeffeninghe schenckt aende Constenaers / ende doet de jonghe jeught op haer schoonheyt verlieven / de welcke gheen moyt oft arbeydt en sal sparen om de volmaecktheydt van haer achtbare Const soo veer te verleyen dat sy op het leste de selve eens compt te winnen / haer gheduerich met een soet vermaeckelijck behaghen aensiende / om tot de hoochste eer der glorie te gheraecken / dit can ghetuygen het leven van Ian de Wael die sijnen tijdt inde handtteringhe van Pinceel soo wel heeft waer ghenomen by den Ouden Franchois Francquen van Herentals (waer by hy gheleert heeft) dat hy sijn selven op corten tijdt bequaem vondt met sekeren Ian de Mayer te reysen naer Parijs, welcken Ian de Mayer oock een goet Schilder is gheweest alwaer hy (niet door de fortuyn van gheluck) maer door sijn Const alleen / rijckelijck werdt begaeft met veel eer / lof / ende groot vermoghen. Want hy heeft in sijnen tijdt veel fray en nette dinghen ghemaeckt en hadde een gratie van seer plaisant / ende lieffelijck te schilderen naer reden ende natuer.

IOOS VAN CRAESBEECK.

MEt het selve gheluck is oock ten hooghsten vereert gheweest sekeren Ioos van Craesbeeck den welcken van sijnen stijl was eenen Backer ghebooren tot Brussel, ende ghelijck Quinten Mathijs door de cracht der liefde (die eerst eenen Smidt was) quam tot de oeffeninghe der vrij Schilder-const ghelijck sijn grafschrift tot een eeuwighe memorie binnen Antwerpen ghetuyght / ende seyt aldus: Conubialis Amor ex Mulcibre fecit Apellem. Dat is: naer onse Tael op desen sin te verstaen: dat de houwelijckse liefde van eenen Mulciber (oft smet) eenen Apelles heeft ghemaeckt. Soo is desen Ioos Craesbeeck niet door de cracht van sijn pael maer door den drinck-pot ghecomen tot den vollen smaeck van Picturas soetheydt/ want ondertussen met dien grooten Meester Abraham Brouwers eliebende een stoopken en stoppende een toeback-pijpken / heeft hy allenskens de Schilder-const aenghenomen ende den oven verlaten/ siende segh ick ondertussen Brouwers dese Const handteeren / die hy met een wonderlijcke opmarckinghe soo wel wist naer te volghen datmen hem voor den tweeden Brouwers heeft ghehouden / ende ghelijckmen seyt voor een spreeckwoordt: soo d'oude songhen / soo pypen de jonghen / soo is de handelingh van Craesbeeck inde ghesteltenis des gheests ende Ordonantien met Brouwers Const over een ghecomen. Niet alleen in wercken / maer oock in manieren met boertighe aperijen te schilderen / en kluchtighen handel van leven te bedrijven / en ghelijck hy eenen gauwen snaeck en drolligen grol was / soo heeft hy eens (aenden esel sittende) een viese inbeldinghe ghecreghen / latende hem voorstaen dat sijn vrouw liever een ander sach als haeren man / en om eens te proeven oft 't selve oock waer was / soo heeft hy sijn wambas van voor ontcnopt ende op sijn bloote borst gheschildert een seer afgrijselijcke wonde met roode verf haer verthoonende soo natuerelijck ofter een waerachtighe wonde in sijn lichaem hadde gheweest / en sijn temper-mes oock met roode verf beschilderende / gonck plat op de camer uytghestreckt ligghen en schreeuwende seer grouwelijck om hulp al oft hy de doodt op de lippen hadde / sijn vrouwe comende met verbaestheydt boven ghelooppen / en siende haren man daer ligghen (die haer wijs maeckte dat hy by ongheluck in't mes ghevallen hadde) begost te lamenteren ende de wonde te cussen. Waer op Craesbeeck in dese oft diergheliјcke woorden antwoorde: Nau ghy sottin houdt u backhuys ick sien wel dat ghy my lief hebt ick en ben noch niet doodt. Sulcken ende meer ander cluchtighe trecken heeft desen Craesbeeck in sijn leven uytghewerckt / en om datmen naer sijn doodt sou sich uyt de af-beldinghe van sijn wesen wat leven hy heeft ghelеyt / emmers van wat conditie oft natuer hy is gheweest en heeft hy met geen beschrijf vande pen / maer met de pinceelen ghethoont in sijn poertret / daer hy sijn selven niet en flateert met schoonheydt/ maer meer mismaeckt schilderde als hy in sijn selven was / sijnde somwijl gheschildert gapende / andermael spouwende oft maeckende eenighe grillen en treckinghen in't aensicht door het tongh-bijten vanden annijs / op eenen anderen tijt met een plaetster op de een ooghe / en voorts ontallijcke schijters / spouwers/

tuysers/

tuysers / dronckaerts / bordeelders / luysers / slapers / sangers / en andere drolligheden heeft hy gheschildert met groote neerstigheyt ende studie die by de Constkenders seer worden gheprezsen : waer op wel past dit volghende veers :

Al 't gen' werdt af-ghemaelt door Const-pinceel van *Brouwer*
Was eenen satterick, n'en schijter ofte spouwer,
En soo den Meester was soo was oock sijnen Knecht
Want *Craesbeeck* Schilderden oock tuysers oft ghevecht.

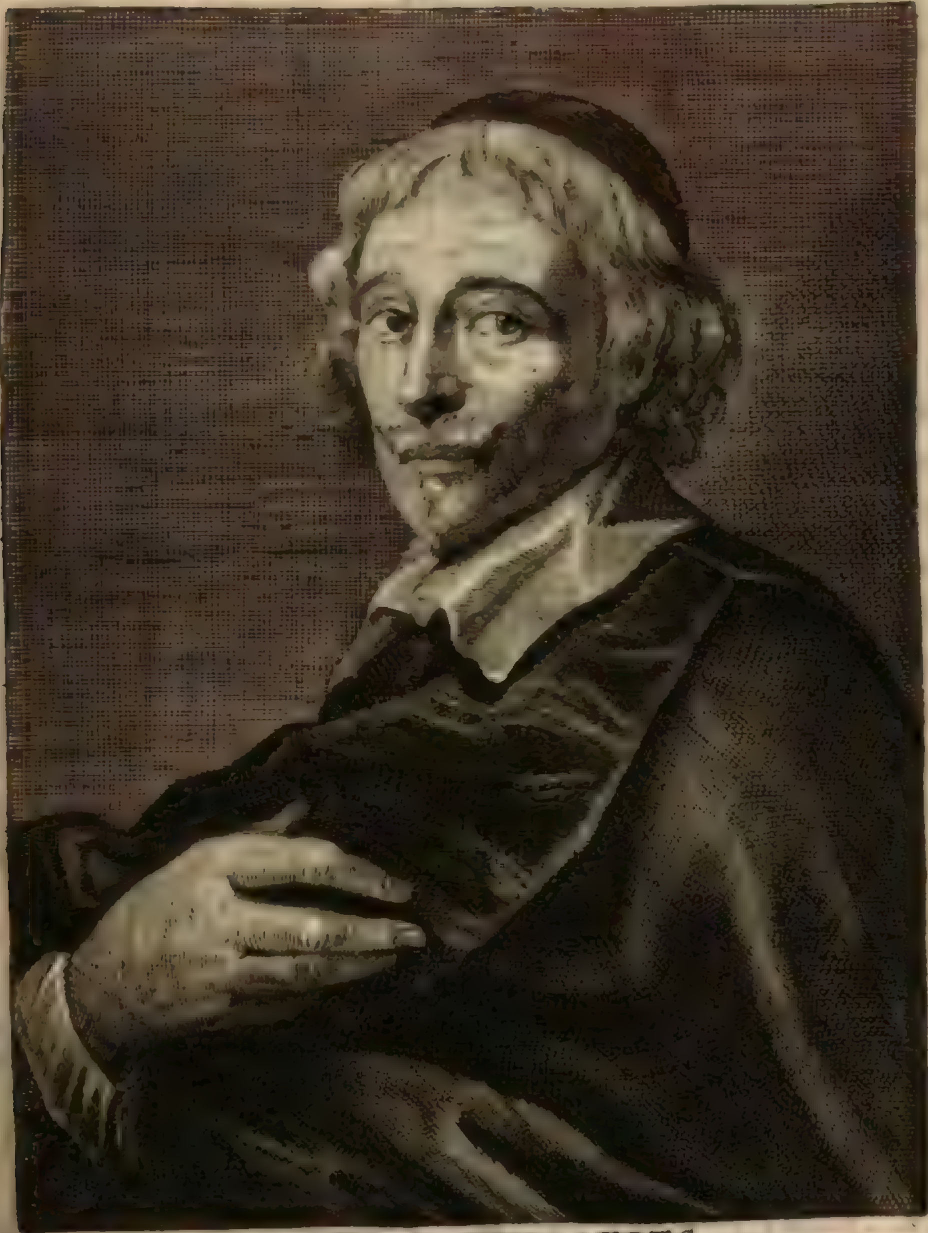
ABRAHAM MATHYS

Van Antwerpen.

TEn is niet te verwonderen dat in voorleden tijden in onse Nederlanden de Edel vry Schilder-const werdt gheoeffent sonder gheleertheydt oft studie/ die de Italianen uyt de Antieque Belden hebben bespeurt. Soo is nochtans te verwonderen vanden welstandighen aert en crachtigh wesen die sy soo vroegh lieten sien in hun belden soo fray ghestelt ende wel ghecoloriert als oft sy het uyt den Natuer gheleert hadden / ghelijck ghemerckt can worden aende Wercken van dien grooten Gheest van Abraham Matthijs / die met sijn weerdighe pinceel-streecken en lossen aert tot de volmaecktheydt van Pictura is ghecomen als ghenoech aen al sijn wercken binnen de stadt Antwerpen ende meer andere plaetsen te sien is.

ADAM

ADAM WILLAERTS

Gentil paintre de mers, batcaux, et de petites figures, sur le rivage, ports, et dans les petites barcques. il est ne en Anvers en l'an 1577 et il a pris sa demeure dans la ville d'Utrecht.

Ad. Willaerts delin. Fr. vande Steen sculpsit. I. Meyssens excudit.

ADAM VVILLARTS

Van Antwerpen, ende ghestorven tot Vytrecht.

ONtwaeckt mijn slap vernuft, wilt uwe Consten drijven
Om uyt een goede jonst een geestjch rijm te schrijven
Tot lof en meerder eer van *VVillarts* cloeck verstant
Die door sijn eel pinceel de jeught heeft ingheplant
Veel leersaem onderwijs, van 't leven 't achterhaelen
Om 't leven met pinceel in verven af te maelen.
Want *VVillarts* Schilder was daer by oock goet Poeët
Die wist *Picturas* cracht, die eenich Schilder weet.
Daerom wanneer den gheest wordt tot des' Const ghedreven
En tracht door sijn verstant te comen by het leven.
Soo dient hem een ghemoet vol rijpe raetsaemheyt
Waer in het jnnich mergh van alle reden leyt,
In dese Const daer is een wetenschap verborghen
Die menichmael 't ghedacht perst met veel diepe sorghen,
'T ghepeys dwaelt hier en daer en staet gheheel beroert
Om dat somwijl den lust een strenghen oorlogh voert
Teghen den swacken gheest, wanneermen vroegh wilt weten
Picturas diepe cracht, en soeckt haer deught te weten
Want haer verholen deught heeft seker al veel in
Haer Const die wordt verstaen op veel verscheyden sin.
Des' Const vol rijpe deught wist *VVillarts* wel te vatten
Als blijckt aen d'eel Schildry vol rijckelijcke schatten
Die hy ons achter laet soo fray en wel ghedaen
Dat sy op't plat panneel ghelijck het leven staen.
In water, brandt, figuer, Zee-haven en Rivieren
Daer med' wist hy seer net sijn handelingh te cieren
Besonder in het cleyn, t'gen' *Vytrecht* tuyghen can.
Die sijne selsaem Const maeckt kenbaer alle Man.

IEAN GUILLAUME BAUUR

Natif de Strasburg, il faisoit merveille en la miniature, il a demeuré a Rome chez le duc de Brassyano. l'an 1637. il estoit a Venise; et de la il est venu vers l'Empereur d'Almaigne Ferdinand, à Vienne: estant son paintre, mourut l'an 1640.

Io. Guillelmus Bauur pinxit. *I. Meyssens fecit et excudit.*

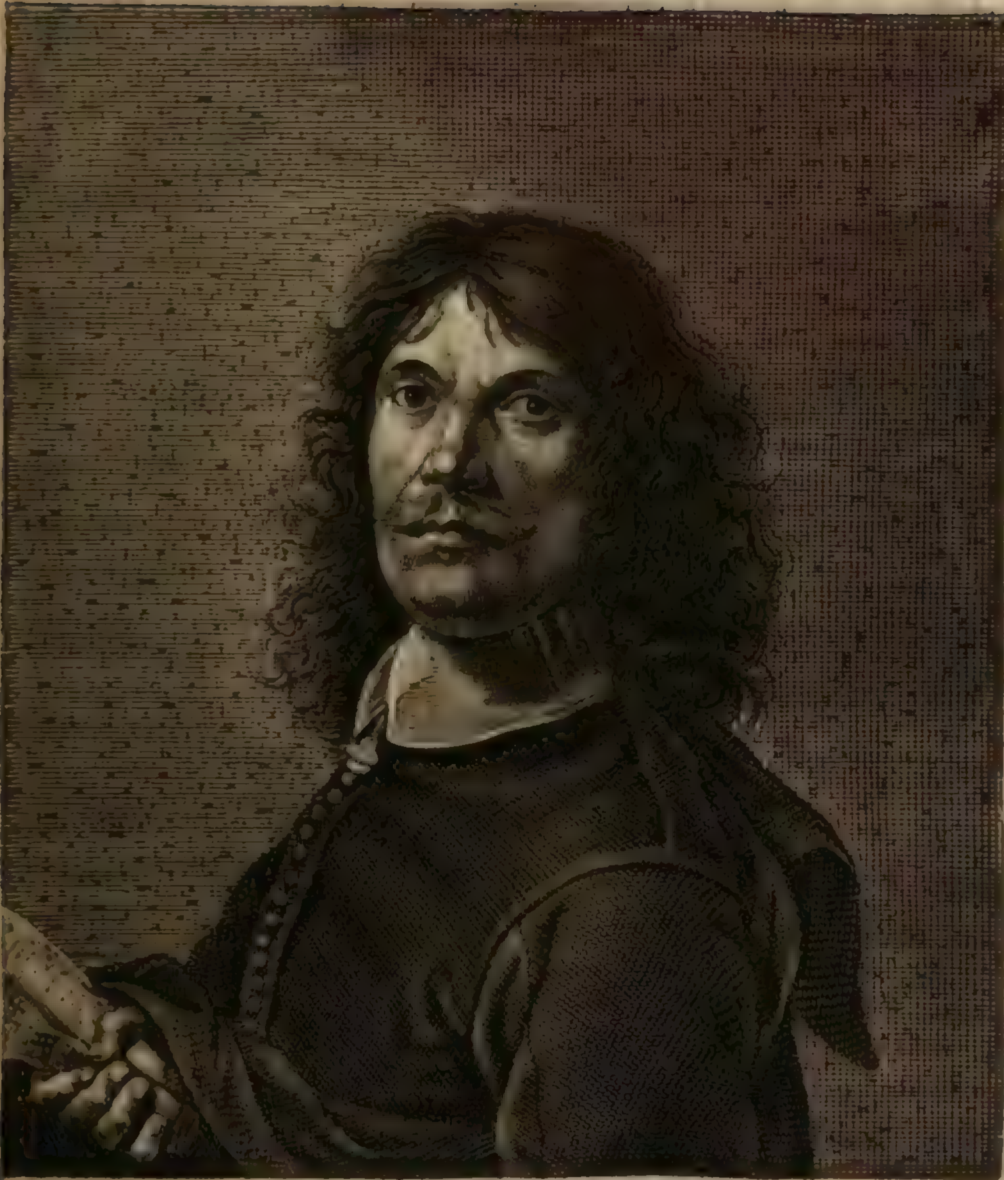
P

IEAN GUILIAM BOUVVER

Constigh Schilder van Straesborgh, sterft Anno 1640.

OM te thoonen wat de edele Schilder-const oock in waterverf oft verlichterije vermach / can ghespeurt worden uyt de uytnemende Wercken van Jean Guiliam Bouwer, die mirakels vande Natuer schijnen te wesen / welcken Bouwer door sijn Const Schilder is gheweest vanden Keyser Ferdinandus den III. ende den Hertogh van Brassiano tot Roomen. Welcke Const den selven Bouwer heeft willen onsterffelijck maecken; want de nettigheyt / suyverheyt / edelheyt / snelligheyt ende ghewoel van cleyn Figuerkens soo verr' als de ooghen connen draeghen / en soo cleyn als sy connen sien / en is met de pen qualijck te beschrijven / en soo seer niet uyt te drucken als de eer van sijn werck wel verdient. By d'edelste Princen des Landts en de jeverichste Const-beminders zijn sijn wercken in groot aensien / ghelijck Anthonio van Leyen Mecenas van dit Boeck oock doet ghetuyghen door twee edel en suyver Ordonnantien in water-verf verlicht / af-beldende den Legher van David, daer Absalon aenden boom hanghende wordt van Ioab doorloopen / ende noch een ander vande selve grootte / de welcke schier alle Consten des wereldts beschamen door de edelheydt en suyver nettichevt die daer in te bespeuren is. Waerom den selven Willem Bouwer noch al meer lof verdient / en behoorden toegheweijt te worden als ick hier met mijn cleyn vermoghende pen voorts breighe; waerom niet qualijck en wordt ghevueght by sijne Const dit dus luydende ghedicht.

Can *Bouwers* cloeck Pinceel soo ed'le wercken bouwen
Op een soo cleyn begrijp van weynich parckement,
Waer op heel Leghers staen, die vechten, keryen, houwen;
Iae schier ontelbaer zijn en woelen sonder endt;
Soo moet de rasse Faem van *Bouwer* eeuwich roemen
En blasen met 't trompet tot een ghedachtenis,
Dat jeder *Bouwer* moet den overvliegher noemen,
Daer niemandt schier soo by in Const ghecomen is.

NICOLAS KNVPFER.

Peintre artificieux en figures. Il fit son apprentissaige a Lipsic, chez Emmanuel Nyssen, l'an 1603. et du depuis a Magdembourg. Il vint l'an 1630. tenir sa residence en Vtrecht, chez Abraham Blommart, ou il at mis au iour quantité de pieces admirables tant pour le Roy de Dannemarc, comme pour aultres grands Princes et personnes curieuses.

Nicolas Knupfer pinxit. *P. de Iode sculpsit.* *Ioannes Meyssens excudit.*

NICOLAES KNUPFER.

NIcolaes Knupfer is ghebozen van Lipsic Anno 1603. van Eerlijcke Ouders/ die dese treffelijcke Schilder-const van jonghs af is aengheboren uyt de Natuer; want sijn Vader hem ter studie ghestelt hebbende/ was meer gheneghen om mannekens op papier te maecken als te schrijven den Thema die hem vanden Meester ghegheven was / en al was sijn Meester hem somwijl daer over berispende / ende dat hy niet min vanden Vader ghecastijdt en wierdt / ende menighe statighe roede creegh/ om dat hy de boecken van binnen en buyten becladde met Figuren / Peerdekens / en alderhande Beestjens soo hem de Natuer aenwees/ soo en waren de muren van sijn huys daer oock niet vry af. Onder al hadde hy op de muer van sijn camer seer gheestich af-ghebeldt de Historie van Ulysses, daer Homerus af schrijft/daer den selven Ulysses naeckt is comende by Nausica. waerom hy oock vande Meydt leelijck afghetrocken werdt / midts de muer (naer haer oordeel) met de swerte col' bedorven was / tot dat den Vader (siende hem meer gheneghen tot de Schilder const als de studie) hem alle de Ambachten die hy bedencken cost / ghescheven hadde op het papier/ en sijnen Sone voor hiel om daer uyt een te kiesen die hem behaeghde: die niet anders en verkoos als dese vry Schilder-const die hem aengheboren was / en eerst besteedt zijnde by eenen Schilder ghenaemt Emanuel Nijsen, daer hy twee Jaren by woonde/ werdt meest ghebruyckt voor eenen Knecht om den deghen achter hem te dragen; dan t'selve Ampt moe zijnde/ quam tot Maeghdenborgh/ daer hy sijnen cost won met Pinceelen te binden: daer naer by eenen Cladder gheraeckende nam hy daer in corten tijdt soo aen/dat hy daer by ghebleven is tot sijn 26. jaren/en comende in't jaer 1630 wederom tot Uytrecht, en siende hier en daer seer fray en aenghename dinghen van Pictura, werdt tot de Const soo gheprickelt/ dat hy sijnen iever ende lust te kennen gaf aen Abraham Blommaert, den welcken hem in sijnen winckel een plaets verleende / alwaer hy eerst door neerstighe oeffeninghe ende goede onderwijsinghe is gheraeckt op den trap van Picturas volmaecktheyt ende is soo verre ghecomen/ dat hy voor den Coninck van Denemarcken ghemaeckt heeft dry constighe Stucken af-beldende sijn Gheslacht en andere Velt-slaghen/ daer sijn Voor-ouders in ghewееst en de victorie behouden hadden. Voorts heeft hy noch seer veel seldsame Schilderijen ghemaeckt die tot Amsterdam / Uytrecht / ende meer vermaerde plaetsen te sien zijn.

Homerus.

Hoe can *Picturas* school dan oyt eens gaen verloren,
Ghemerckt noch daghelijcks des' Conste wordt herboren?
Soo daer maer eenich gheest door ouderdom vergaet,
Soo sietmen dat al weer een nieuw verstandt op staet.

IEAN

IEAN BYLERT

Paintre fort adroict en son art, il faict bien ses ordonances. ses figures sont mediocrement gran-des, et extremement douces. il est fils d'un vitrier, natif de la ville d'Utrecht.

Io. Bylert pinxit. Petr. Balleu sculp. Io. Meyssens excudit.

IEAN BYLERT

Schilder van Vytrecht.

HEt jnnich vanden lust en is niet t'overweghen,
Soo haest hy inden Mensch tot Consten is gheneghen;
Als 't pandtcier van sijn Deught beschanst wordt in 't ghemoet,
Van liefd' en jever, dan wordt d'edel Const ghevoet.
Dit leert ons d'oude Faem van over langhe jaren,
En compt met goet fatsoen ons claerlijck openbaren,
Hoe altijdt inden Mensch erst eenen lossen lust,
Die in het goedt oft quaedt soeckt sijn volcomen rust.
Maer soo hy buyten spor van neersticheydt wilt springhen,
Soo schijnt het traegh ghemoet den jever om te bringhen.
Voorwaer die eens de cracht van dit verwert gheschil
Met rijpheyt overleyt wat dat ick segghen wil,
Sal vinden metter daet hoe dat den roep des Heeren
Sich anckert inden Mensch, om tot de deught te keeren
Van eenich edel werck, oft tot Godts eyghen dienst,
Waer in dat samen steckt een over-groote winst.
Dit sien ick wel te recht in BYLERTS soete dinghen,
Die hy met sijn pinceel wist geestich voorts te bringhen,
Dat hy van joncks af is tot Consten aen-gheport,
Midts sijn seldsame Const voor goedt ghehouden wort.
Dat sijnen jever-lust den tijdt heeft waer ghenomen,
En is door neersticheydt in grooten naem ghecomen,
Tot eenen naem die is by ons onsterffelijck,
N'en naem die is bekent in menich Coninckrijck.
Die daer van jeder wordt ten hooghsten op-ghetoghen,
Midts dat sijn weerde Const is van veel crachts vermoghen
Die noyt vergaen en sal uyt 's wereldts ghedachtenis;
'T gen' UYTRECHT best ghetuyght, daer hy gheboren is.
Sijn dinghen zijn soo soet en lieffelijck ghedommelt,
Soo wel ghecoloreert, verdreven en gheschommelt,
Dat de Natuer daer voor is menichmael verstelt,
Wanneer sy als Copy staet neven BYLERTS belt.

IOAN-

IOHANNES VAN BALEN.

Bon Painctre en petit et en grand il a este quelque temps en Italie, a pris son Commencement aupres son Pere Henderic van Balen, Il fut ne' en Anuers l'an 1611, ou il se tienementinant,

[illegible]hannes van B[illegible] pinxit   W. Hollar fecit   I. Meyssens excudit

IOANNES VAN BALEN

Schilder van Antwerpen gheboren Anno 1611.

VAn *Balen* (die in Conſt oock ſeer ervaren was,
En brocht het leven ſchier (door Conſt) in doode aſch,
'T gen' hy met d'eel pinceel ſeer geeſtich maelden af)
Is door de bleecke doodt ghetrocken naer het graf.
En ſchoon hy deſe Conſt had vanden Vaer gheerft
Die op deſ' wereldt blijft, en nimmermeer en ſterft:
De handt is doodt en vrot, die wel gheſchildert heeft,
Maer ſiet van *Balens* gheeſt in hare Conſt noch leeft.
Sijn Conſt leeft door den gheeſt, den gheeſt verweckt de Faem,
Om door de Conſt te doen verrijſen ſijnen Naem.

AEngheſien de vry Pictura oft Schilder-conſt van ſoodanighe cracht is/ dat ſy naer hondert en meer jaren den Schilder (in manier van ſprelien) can doen verrijſen/ dat is de wereldt door verbreyden den Naem van ſoo grooten Conſtenaer/ die nochtans alsdan inde wereldt noyt gheſien oft in Perſoon bekent en is; want buyten alle twijfel ſoo verandert de wereldt alle hondert jaren/ en naer hondert jaren can den Naem van eenen Schilder door Conſt noch leven ende bekent zijn / ghelijck de ſeldſaeme Schilderyen / ende gheſneden Beelden tot Roomen ende meer andere plaetſen de namen van ſoo veel Conſt-hanteerders (die nu drij hondert en meer jaren overleden zijn) tot op den dach van heden noch doen leven/ daer ſoo menich gheleert Man van ſchrijft ende hunnen lof tot verſterckinghe der Schilder-conſt verheft. Want hunne wercken de heele wereldt beroeren om van hen te ſprelien; en hoe wonder van conſt en cloeck van geeſt ſy ghe weeſt zijn / ende hoe langh ſy gheleeſt hebben / het eynde is ghe weeſt de doodt. Dien grooten Meeſter Giotto, die door ſijn vreemde ordonnantien ende uytmuntende Conſt vanden Coninck van Napels ſoo werdt in weerden ghehouden dat hy hem verſach met hondert goude Croonen jaerlijcks uyt de incomſt vande Stadt / boven t'gene hy met de Pinceel noch verdiende; heeft nochtans door de doodt alle deſe gaven moeten verlaeten ende ghewonnen eenen onſterffelijcken Naem. Eenen Leonardo Davinci heeft door ſijn treffelijcke Conſt het hert vanden Hertoch van Milanen ſoo becoort ende tot hem ghetrocken/ dat hy van hem door een teeckeningh creegh ontallijcke giſten; en op d'eynde van ſijn leven ſlau wordende is inde armen vanden Coninck van Vranckrijck gheſtorven; ſoo veel vermocht de edelheyt van ſijn Pinceel dat ſoo grooten Monarch des werelts ſijn armen niet en heeft gheſpaert om te laten dienen in plaets van het doodtbed van eenen Schilder. Anthonio Corregio, Raphael Zanſio van Urbijn,

Polidor,

Polidor, Michiel Angel, Iulio Romain, Pierijn del Vaga, Baccio Bandinelli, Bassan, Tinturet, ende meer ander hebben door hun mirakeleuse Wercken ende wonder Consten / Pausen / Keysers / Coninghen / Hertoghen / en Prinçen tot hun ghetrocken / ende de Const soo doen verheffen / dat sy onweerderelijck wordt ghehouden by de gene die de selve voor dieren prijs heeft connen coopen. De Edelheydt en vaste ghesteltenis der Consten die oock eenen Carats, Francisco Primatrice, Georgio Mantuaen, Francisco Salviati, Julio Bonassoni, Andreas de Monteigne, Petro Testa, Guido Rhenus, Paulo Verroneus, Dominiquin, Iean Benedetti, en menighe andere hebben uyt-ghewercht en is met geen goudt te betaelen door de aerdigheyt en wonder cracht die daer in te sien is / waerom dit cleyn en cort veers tot hunnen Lof niet qualijck en past / het welck ick in wijder Materie en overbloedigheren sin sou uytghebelt hebben / dan aenmerckende dat ick qualijck het eyndt van hunnen Lof soude connen vinden / en hebbe t'selve niet noodigh ghevonden / uyt redenen oock dat hen wercken ghenoch bekent ende door haer schrijven van verscheyde gheleerde Italianen onsterffelijck ghemaeckt sijn.

Italien dat roempt op 't puyck van haer Schildrijen,
Die menich Neerlandts gheest gaet als een Vrijster vrijen,
En soeckt daer in sijn lust te spijsen naer den eys,
Gheen sandt oft hooch gheberght beswaren sijne reys.
Om dat hy winnen sou de Roomse Schilder-jonsten
Alwaer den Tiber laeft *Picturas* diepste Consten,
Ghelijck aen d'eel Pinceel van *Raphael Vrbien*
En *Michiel Angelo* ooghschijnlijck is te sien.
En noch veel gheesten meer tot Room op t'hoochst verheven
Daer sy door hunne Const onsterflijck sullen leven,
Om dat gheen leven in hun edel Const ontbreckt
Waer aen heel Nederlant haer cloeck Verstant ontsteckt.

Frustra fit per plura quod per pauciora fieri potest.

'Tis te vergeefs met veel gheseyt, t'gen' worden can in't cort verbreyt.

Q Aen-

Aenmerckinghe op de doodt

Die het eynde is van alle dinghen.

Nil aliud ac vmbra, atque flatus est homo. Sophoc.

Ecce sumus puluis, sumus ecce miserrima tellus
Et nostri fugiunt (vt levis aura) dies.
Solvimur vt nebulæ, surgens & in aëra fumus
Lamp. *Et veluti solui sola pruina solet.*
Carpimur vt stipulæ rapido carpuntur ab jgne,
Nil nisi viuendo somnus & vmbra sumus.
Vnde jgitur fastus venit, vnde superbia nobis?
Quos fatum, præter tot mala, triste rapit.

Quand au cercueil la Mort le Corps faict deualler,
Helas qu' est ce de Nous? si non vne fumée,
Vn ombre, ou vn fantosme esuanouy en l'air,
La vie humaine est courte & de peu de durée.

Lib. 1. *Pallida mors æquo pulsat pede pauperum*
Od. 4. *Tabernas regumque turres.*

Als ick met rijp verstant eens neerstich gaen bemercken
Het leven vanden Mensch en al sijn ydel wercken,
Soo vinde ick anders niet als slechts een handt vol stof
T'geen met den wint vergaet, als blommen vanden hof.
Ist Paus oft Cardinael, sijn't Bisschops oft Prelaten,
Sijn't Keysers, Coninghen, Princen en Potentaten,
Hertogh, Graef oft Baron, sijn't Oversten in strijt,
Ist edel oft onedel, de doot hen niet en mijt.
De doodt de schrale doodt compt voor Paleysen cloppen
En brenght de Princen om, sy mijdt geen edel coppen:
Sy viert geen Constenaers, hoe rijck oft hoogh gheleert,
Al wat eens leven creegh, wort vande doodt verteert.

Het leven gaet voorby ghelijck de water ſtroomen,
Al wat het leven is, ghelijck ick by de droomen,
[a]Oft by een gulde handt die op den wijſer ſtaet
En wijſt ons aen 't getal van elcke ur' die ſlaet.
[b]Soo gaet den tijdt voorby, den tijdt cant al vernielen;
Den tijt verſlijtet al, de doodt cant al ontſielen:
Het gene dat beſtaet int lichaems eygendom,
Is brooſer als een glas en weecker als een blom.
[c]Een ſchaduw' eenen damp, ſegh ick, iſt s'menſen leven,
Dat (als den dicken roock) is inde locht verheven,
En als een bobbel ſchoon in jemants ooghen ſchijnt
Die op een oogenblick vergaet en weer verdwijnt.
Hoe jeughdich, ſterck en vroom, de doodt cant al verraſſen,
Sy brenget al tot ſtof, tot wormen aes, en aſſen.
Ons erfdeel is de doodt, die niemant niet en ſpaert:
Ons eynde is wat ſtroy, een planck, een ſchupken aert.
Gaet jemant maer voorby daer menſchen beenen leggen,
Ick vraegh' hem oft hy wel aen my ſou connen ſegghen,
Wie daer van gheeſtelijck oft weerlijck is gheweeſt,
Was arm oft rijck van ſtaet, was plomp oft cloeck van geeſt.
Daer jeders ooghen ſijn van wormen uytgheſoghen
Die nu ſijn ſonder ziel en ſonder nachts vermoghen;
Daer leyt den Bedelaer by Coninck ende Prins,
Daer ſietmen dat den menſch maer is een blaes vol wints.
Wat heeft het lichaem doch naer t'leven al ghewonnen,
Als haren webben draet van t'leven is volſponnen?
Niet als een duffe graf, en 't gen' de ziele wint,
Is vreught ofte groote pijn daermen geen eyndt en vint.
Waer dwaelt mijn los ghepeys met al deſ' buyten-ſprongen
Hier dient een ander liedt met droeuer ſtem gheſonghen,
Wanneermen overleyt hoe menich Conſtenaer
De doodt op corten tijt ghetrocken heeft tot haer.

a *Vt Cuſpis ſic vita fluit dum ſtare videtur.*

b *Tempus edax rerum tuque inuidioſa vetuſtas.*

c Ons leven is als een ſchaduwe op der aerden. *Pſalm.* 102.

Hoe

Hoe menich cloeck verstant, maer-sedert vyftich jaren
En brocht de doodt niet om, t'gen' was in const eruaren
Eruaren in pinceel, int schilderen seer cloeck
De Const mirakel scheen die t'maelden op den doeck.
Van Oort die is vergaen en vande doodt doorschoten
De ooghen van *Octaef* en *Blommaert* sijn ghesloten,
Elshamer en *Verhaeght*, *Rubbens*, *Snijers*, *van Dyck*
Iansens en *Nieuwelant* verkeert in stof en slijck.
Adam de Keuster, die fray schilder was van nachten,
VVolfart, *Steenwijck*, *Delmont*, die quam de doodt vercrachten:
Is *Peeters* oock niet doodt! en *Gaspar Ravesteyn?*
Van Avont, *Rombouts*, en *Van Balen*, en *Pepyn.*
Iae noch veel ander meer te veel om hier te tellen
Het is te grooten hoop om hier in rijm te stellen
Hun wercken leven noch die ons stets wijsen aen
Hoe menich cloeck vernuft is met den tijt vergaen.
Hoe menich wijs verstant als *Mostaert* ende *Brouwer*
VVouters en *VVilleborts*, *Honthorst*, en *VVillem Bouwer*,
De VVael, *Craesbeeck van Hoeck*, *VVildens*, *Cornelis Schut*
Cnupfer, en *Artvelt*, sijn ghesmolten inden put.
VVaerop sal sich den mensch dan moghen vast betrouwen
VVaerop sal hy dan oock sijn hope moghen bouwen,
Als op den goeden Heer die t'al gheschapen heeft
Die al de wetenschap der Consten aen ons gheeft.
Leert dan ghedurichlijck al levende te steruen
Op dat ghy naer de doodt het leven eens mooght erven
En sien cont daer u hert soo menichmael om peyst
Sterft dan op dat ghy leeft als uwe ziel verrijst.

ROE-

ROELANT SAVERY

A été un peintre extraordinaire des animaux, et autres oyseaux; et les paisages les quelles il faict, sont bien estimées de les amateurs de la peinture il est natif de Flandres. il a esté peintre du l'Empereur Rudolphe second.

Adam Willaerts delin. *Io. Meyssens fecit et excudit.*

ROELANDT SAVERY

Schilder uyt Vlaenderen.

HOe wonder heeft den Heer door ſijn almogentheden
Den Menſch begaeft met Conſt, verſtant en diepe reden,
Ghelijckmen daghelijcks ſtets over al beſpeurt
En ſiet wat groote Eer den Schilder al ghebeurt.
'T verſtant dat valt ſeer vremt in veel verſcheyde Gheeſten
Ghelijck aen SAVERY fray Schilder inde beeſten,
Den welcken het ghediert ſoo wel gheſchildert heeft
Al oft het op panneel had in natuer gheleeft.
Waerom al menich gheeſt moet voor ſijn Conſte buyghen
Ghelijck den grooten Vorſt RVDOLPHVS ſal ghetuyghen,
Die, als hy Keyſer was, van Duytslandt wijt vermaert
Heeft vele ſoete Conſt van SAVERY vergaert.

IOANNES PARCELIS

Zee-Schilder van Hollandt.

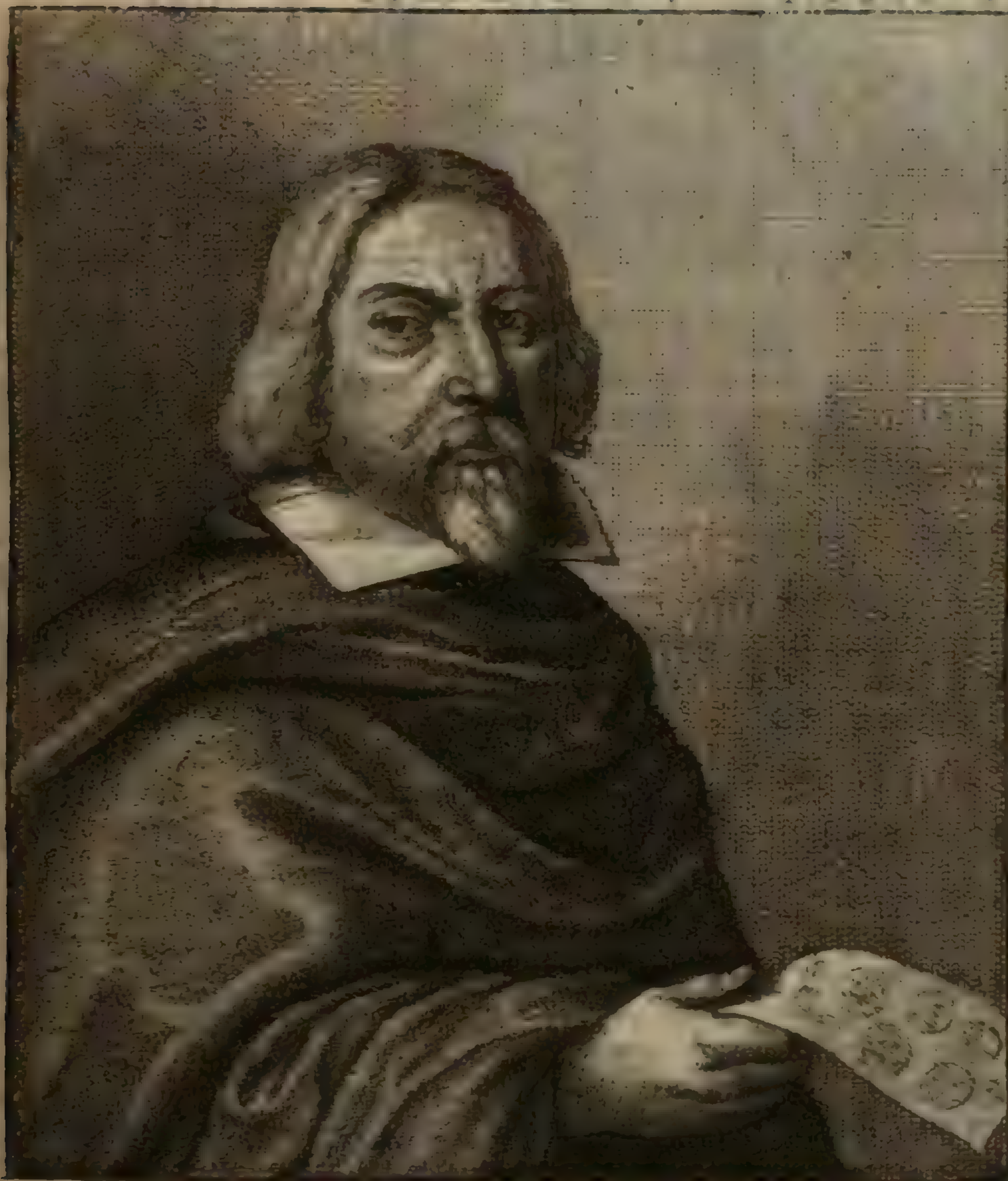
HOe ongheſtadich dat den windt de Zee doet raeſen,
Hoe luy de Tritons oock hun holle horens blaſen,
Daer GLAVCVS met vermaeck cuſt ſijne ſtroom Goddin,
En is in't koude nat ontſteken vande min;
PARCELIS wiſt door Conſt haer ſoet-gheeruldé baren
Met ſijn pinceel op doeck ſoo geeſtich t'openbaren,
Dat, die de loſſicheydt van ſijne baren ſiet,
Moet lijden dat ſijn Conſt en wijckt voor 't leven niet.

IOANNES VVILDENS

Landtſchap Schilder van Antwerpen.

HEt groen ghelooft gheboomt' en ſchoon bewaſſen velden
Wiſt WILDENS naer de Conſt ſeer geeſtigh af te belden,
En ſoo door d'eel Pinceel (ter eeren van PICTVER)
Sijn ſinnen heeft gheſcherpt op't voorbeldt van Natuer,
Dat ſy de groote cracht van RVBBENS niet coſt hind'ren
Oft oock den loſſen Aert in ſijn Schild'ry vermind'ren,
Als WILDENS had den grondt by RVBBENS Conſt gheſtelt,
En gaf het leven ſchier aen RVBBENS edel beldt.

HEN-

HENRY VAN DER BORCHT.

De Brüsselles ou il naquit l'an 1583. d'où il fut emmené en Allemaigne par les troubles l'an 1586. et apres il at appris la Peinture Chez Gilles de Valckenborgh. Estant retourné d'Italie il a demeuré à Franckendael iusques en l'an 1627 qu'il est venu demeurer à Francfort au Palatinat estant aussi un amateur admirable de toute sorte de raretez et antiquitez aussi que le Conte d'Arondell le Cherissoit pour les rares pieces et Curiositez qu'il avoit eu de luy. tant en Medalles que Peintures et autre sortes d'Antiquitez.

Henricus van der Borcht iunior pinxit, W. Hollar fecit 1650, Ioannes Meyssens excudit

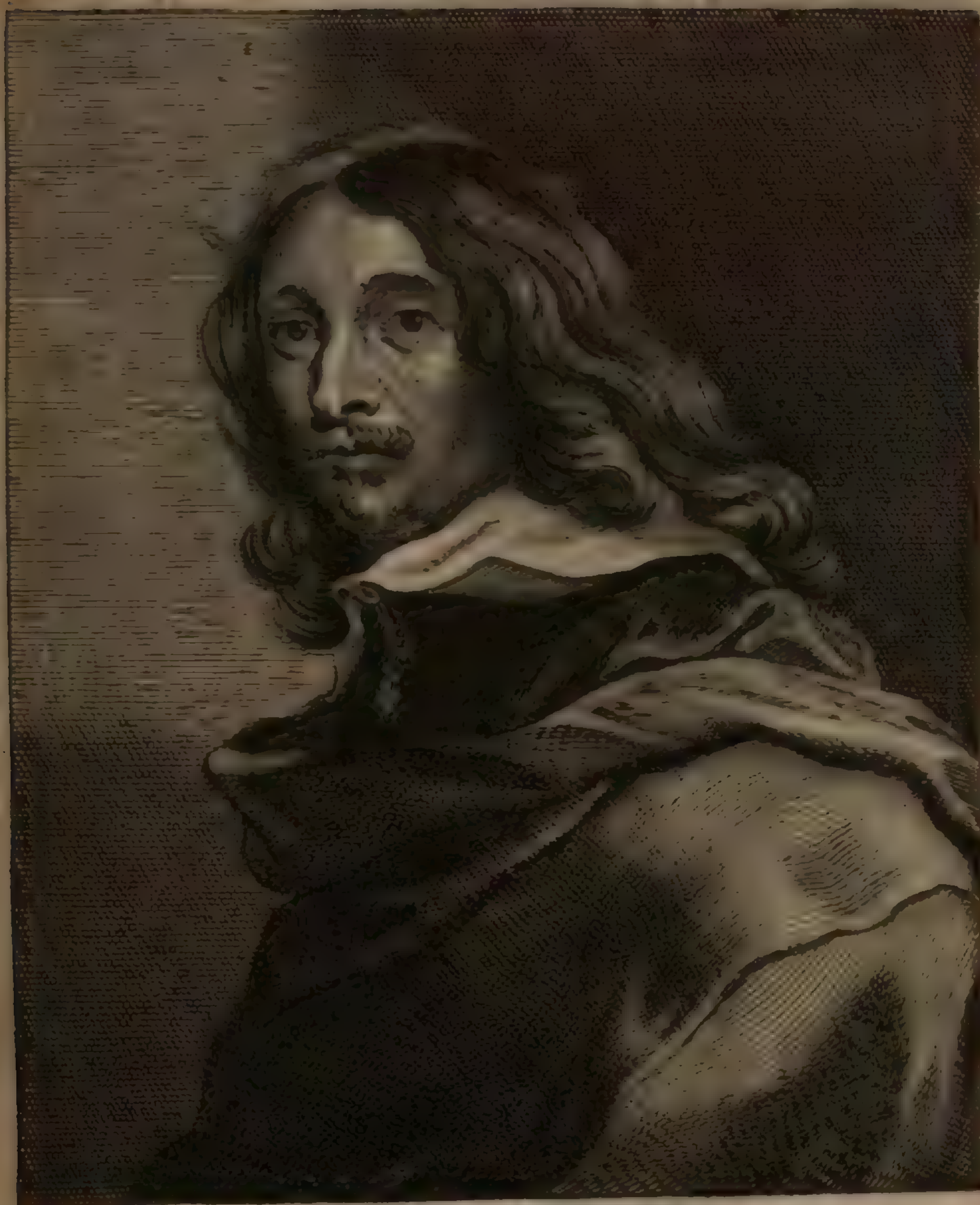
HENRICK VANDER BORGHT D'OUDE

Schilder van Brussel.

HEnrick vander Borght is ghebozen tot Brussel in't jaer 1583. van waer dat hy is gheuoert naer Duytslandt door de troubelen die in t jaer 1586. hier te Lande waren / ende heeft daer naer de Schilder-const gheleert by Gilis Valckenbourgh. is oock ghewéest in Italien / hy heeft tot Franckendael ghewoondt tot het jaer 1627. ende daer naer tot Franckfort / hy was een wonder beminder van alle rariteyten ende anticque dinghen / soo dat den Hertogh van Arondel syn rariteyten soo van Schilderyen als curieuse Madaillen en ander soorten van fraeyheyt in groote weerden is houdende.

Ten is niet te verwonderen dat de grootste geesten/ Personagien des werelts de seldsaeme Consten (die eenighe sonderlinghe gheest) uyt-wercken / grootelijckx beminnen ende in weerden houden / aenghesien een jegheliick met sulck gheluck niet begaeft en is om door syn verstant eenighen Monarch te behaghen daerom en hebben de Coninghen geen meerder miltheydt ghetoont als aen uytghelesen Meesters die door eenighe vreemde wercken / hun mildtheyt ghemeyn maeckten. Alexander den Grooten gaf aen Aristoteles boven alle noodighe middelen acht hondert talenten / dat is de weerde van vier hondert tachentigh dusent Croonen / om dat hy de natuer der dieren soude beschrijven. Men leest dat den Ghenees-meester Teombratus ontfingh sestich dusent Croonen om dat hy den Coninck Antiochus van seker sieckte ghenesen hadde: sekeren Tadeus die Doctoor te Florencien was creegh sulckenen Naem om syn Const ende gheleerdtheydt dat hy alle daeghen eens uyt de stadt gaende / om syn Const te pleghen / won vyftich Croonen soo dat den rijckdom / ceIdom / oft schoonheyt (daer den Mensch mede begaeft is) van soo grooten cracht niet en syn als alleen de wetenschap van Const oft gheleertheyt / hoe menich arm Jongman die van een cleyn nederich gheslacht ghebozen is / wordt om synen geest ende besondere gratie in eenighe wetenschap te pleghen / by Coninghen en Princen niet op-ghetrocken ende bemint ghelijck Hendrick vander Borght oock vanden Hertogh Arondel om syn ervaren wetenschap ontallijcke weldaden heeft ontfanghen die van goeden ouderdom ghestorven is doch het jaer aen my onbekent.

IACOB

IACOP BACKER

Est un excellent paintre en grand, fort inventif, et bon couloreur qui s'entend tres bien pour faire un bon nud: et il est fort adroict pour faire un pōrtraict, il est natif de la ville de Haerlinge, en l'an 1608 et il se tient à Amstelredam.

Iac. Backer delin. *Pet. Balliu sculp.* *Io. Meyssens excud.*

IACOB DE BACKER

Schilder van Haerlinghen Obijt Anno 1638.

O Bleecke wree fatael, ô afghecnaeghde doodt;
Die menich fray verſtant brenght inden leſten noodt:
Hoe menich conſtich Gheeſt moet voor u ſtrafheyt beven
Als ghy in haren fleur ontruckt het jeughdich leven.
O ſchrick van t'rijcke volck, ô lanck verſochten wenſch
Voor die hier op de aerdt is een catijvich menſch.
Want uwen booſen nijdt die heeft u oock verwonnen
Als ghy de *Backers* eyndt ſoo haeſt hebt af-gheſponnen.
De Backers, weerden naem voor eeuwich dueren ſal
Schoon ghy hem door u kracht brocht al te haeſt tot val,
Soo ghy hem niet en had ſoo haeſt ſijn jeught benomen
Hy had noch op't Toneel der hoochſte eer ghecomen.
Soo levent is ſijn Conſt in't naeckt en drappery
Dat t'leven maer ontbreckt in *Backers* eel Schildry
In Spanien ſchreeuwt de Faem ghenoch van *Backers* wercken
Die daer al ſijn te ſien in Huys, Paleys, en Kercken.
Was dertich jaren oudt als hy liet t'leven af
Als hem de bleecke doodt quam trecken in het graf.
Daer leyt den cloecken gheeſt berooft van alle krachten
Om niet meer door ſijn Conſt naer hoogher eer te trachten.
Om niet meer door ſijn Conſt Natuer te belden uyt
Die nochtans in ſchildry de grootſte kracht beſluyt:
Die aenden Schilder gheeft den vaſten levens ſeghel
En wijſt hem efter aen *Picturas* rechten reghel.
Die ſoo wel op haer maet de *Backer* volghden naer
Dat ſijn *Pictura* leeft oft van *Appelles* waer.
En had de doodt ſoo vroegh ſijn kracht niet doen verſwacken
Hy had al meerder kracht in deſe Conſt ghebacken.
Die ſoo wel had gheſmaeckt en aenghenaem gheweeſt
Midts daer in was te ſien *Van Dijck* oft *Rubbens* gheeſt.

PAU-

PAULUS MOREELSE

Schilder, Raedt ende Schepen van Vytrecht
gheboren Anno 1571. *en ghestorven Anno* 1638.

EEn der Schilders luyster bloemen
Was MOREELSE door sijn Cunst
Daer mijn penn' wel op mach roemen
En hem schencken lof en gunst.
K'hoor de Faem al hooger schreeuwen
Met een sterck en hel gheluydt
Om sijn eer noch langhe eeuwen
Over al te roepen uyt.
Midts sijn Const ghelijckt het leven
Door de krachten van Natuer
Daer den gheest staet in ghedreven
Tot verheffingh van PICTVER.

D'oordeel laet ick aende ooghen
Als sy sien sijn eel Schildry
Voor die d'eer niet wilt ghedooghen
Uyt een boose jelosy.
Schijn ick wat te hoogh te vlieghen
Voor die sijnen roem behaedt
Oft Poëtelijck te lieghen
Voor die d'edel Const versmaet.
En wilt hare deught vertreden
Die en moet gheen kender sijn
Van PICTVRAS edel-heden
Die uyt Consten suyght fenijn.

Ad Eundem.

PIctorum laudes sonitu dum Musa refundis,
Quos tenuere altos sæcula nostra viros;
Corpora sunt quorum mesto tumulata sepulcro,
Splendidior quorum sydere lucet honos:
Sume Chelijn, *cantare juuat præconia* Pauli,
Quem canit astrei turba novena Chori.
Hunc Vltraiectum *vidit grauitate* Catonem,
Atque Senatorem, deliciumque suum.
Obstupuêre omnes, huius dum signa notabant
Artis: nam visa est picta tabella loqui.
Parrhasio *maior, sumpsit* Timantis *honores,*
Et cum præclaro Zeuxide *compar erat.*
Hinc tremulo volitans super Æthera Fama volatu,
Dispersum Pauli *nomen ubique tulit.*

Cuncta

Cuncta quis effari poterit? quis vivida mentis
Munera diffuſo promet ab ore ſono?
Quis plauſus memoret, ſuum quibus incola civem
Vltraiectinus *ſemper honore colit?*
Plurima reſtabat tibi gloria Paule, *ferenda;*
Pallida ſed nimium mors inimica fuit.

HENRICK VERBRUGGHEN

Schilder van Vytrecht gheſtorven Anno 1619.

DEſen Verbrugghen is gheweeſt een vande vermaerſte ende gheruchtbaerſte Schilders van ſynen tydt / ſeer fraey in Hiſtorien ende naer 't leven te Schilderen / die veel vremde Landen door-reyſt ende beſien heeft / was oock ſeer ervaren in het Conterfeyten ende alles ſoo natureliјck uyt te belden dat ſy gheen ſtucken in Conſten en moeten wijcken daer de Stadt Uytrecht ghenoch ghetuyghenis af gheven can / alwaer veel van ſijn ſeldſame Pinceel-vruchten te ſien ſijn / ghelijck op meer andere plaetſen / die met goedt verſtandt ſijn uytghewerckt / daer de ghemeyne Faem onder de Conſt-kenders meer van ſpreeckt tot ſijnen grooten Lof ende Eer als ick hier can ſchrijven / hy was twee-en-veertich jaren Oudt ten daghe van zijn overlijden.

De Conſt wijckt voor de doodt, hoe wijs, ſterck, eel, oft groot
T'moet al eens onderſtaen den doodts-pijl, vande doodt
Schoon dat het overſchot des menſchen Conſt noyt ſterft
Den menſch verdwijnt in ſtof, de Conſt ſijn Faem beerft
De Conſte noyt vergaet al wijckt ſy haeren Man
Sy draeght nae hondert jaer noch haeren roem daer van.

DEODA-

DEODATE DEL MONT

Noble domestiq du Duc de Nieuborg, son peintre et architecte generale, pour quelques annees, par l'aduoy des Sereniss.^mes Archiducs Alberte et Isabelle, des quelles il fut entretenu sa vie durante, mourut en Anvers l'an 1643.

Deodatus del Mont pinxit. — *C. Waumans sculp.*

DEODATUS DEL MONT

Edel Schilder van S. Truyen gheboren Anno 1581. ende binnen Antwerpen ghestorven den 25. Novemb. 1634.

VEel gheleerde Mannen en bethoonen niet alleen dat Pictura is een vrij Const maer bewijsen opentlijck dat het is de Alder-edelste Const die by den mensch gheoeffent can worden: ghelijck de selve niet alleen van ghemeyn volck maer van Coninghen en Princen is ghehanteert gheweest sonder nochtans hunnen Edeldom daer door te hinderen. Ende alsoo den Edeldom naer d'opinie van verscheyde Schrift-gheleerde schijnt te bestaen in diversche qualiteyten soo canmen bethoonen dat de Schilder-const met eenighe der selve qualiteyten begaeft is / ergo soo en can niet faelgeren oft missen dat sy moet wesen de Alder-edelste Const.

Ende aenghesien dat Pictura begrepen wordt in jeder een van dese voorschr. qualiteyten / oft edelheden soo moetse wel verbrempt zijn van alle grof handtwerck dat de Latijnen noemen Ars Mechanica. Daerom soo segghen de Rechts-gheleerde aldus van Pictura. Est qualitas illata per principatum tenentem qua quis vltra honestos plebeios ostenditur: dat is: het is een jngheybrochte qualiteyt vande gene die heerschappije heeft / met de welcke jemandt sich verthoont ofte uytsteckt boven het eerlijck ghemeyn volck. Waerdoor men moet verstaen dat door dat woort (principatum tenentem, heerschappy hebbende) worden begrepen Keysers Conīgē en Princen. Wiens ampt is den Edeldom voor te staen: te volmaecken ende te bevrijden: Cæsaris est nobilitatem conservare & efficere. Dat sy oock behoorden de ghemeyn opinie der menschen een weynich in te volghen ter wijlen den Edeldom meest bestaet inde opinien ghelijck de Latinisten segghen. Nobilitatem ipsam opinionibus consistere & Famam publicam constituere aliquem quasi in possessione jngenuitatis. Soo bestaet den Edeldom oock inde opinie ende al ghemeyne Faem. Waermede ick can bewijsen dat de Schilder-const (hebbende van over langhe veroude tijden) ende alsnu soo danighen reputatie / mach politiequelijck edel ghenoempt worden. Welcken naem sy heeft verereghen door verscheyde Princen / jae Philippus Maredo ende Alexander den Grooten zijnen Sone hebben de Schilder-const soo verheven dat sy de selve hebben edel gemaeckt / die den Schilder soo grootelijcks eerden (geen opsicht nemende op zijn hooghe macht ende sinnelijcken appetijdt) gaf aen Appelles zijn Alder-schoonste Vrindinne Campaspe, want als hy de selve ten versoecke van Alexander soude uytschilderen werdt om haer schoonheydt eñ volmaeckt wesen soo beroert dat hy de Pinceel uyt de handt liet vallen / hem latende voorstaē dat haer soedt wesen vriendelijcke ghedaente / ende overgroote schoonheydt de heel wereldt wel soude hebben in brandt ghesteken. Soo veel heeft de Const vermogen by de oude Romeynen ende Monarchen des wereldts / dat sy geen dinghen soo lief en in weerden en hielen oft hebben t'selve wel aende Schilders vereerdt ende hun daer mede begift. Plinius schrijft dat in heel Griecken-landt de selve Const werdt edel ghenoempt / ende Plutarchus seydt dat de selve Const de vermaerste / schoonste / ende volmaeckste was / ende Plinius alsoo by een voeghende d'een reputatie by d'ander seydt noch meer Arte quondam nobili cum expeteretur Regibus popu-

Bart. in d. l. 1 & 10. pla: ibi col. 2. c. de dignit.

Plin. in Panegyrico.

Tiraque de nobil. cap. 10. num. 6.

Plutar. de fort. Alex. lib. 8. cap. 10. Plin. lib. 35 c. 11.

Plin. lib. 35. c. 1.

populisque &c. dat de Const edel is als sy vande Coninghen ende Princen soo ghesocht wordt: datse natuerelyck is midts de selve van Philosophen ende de gheleerste Mannen uyt den Natuer is voordts ghebracht ende gheoeffent. Eyndelijck dat sy gheestelyck is / midts dat sy oock van verscheyde Heylighe ende gheestelijcke Mannen is in't licht ghebrocht ghewêest niet anders als geestelijcke dinghen af-beldende tot groote devotie van veel menschen ende wel behagen van Godt. Ghelijck ick in't volghende tweede deel noch naeder sal bewijsen ende met verscheyde waerachtighe exempelen betheonen. En ghelijck veele Schilders van desen tijdt door hun ervaeren Const zijn Ridders gheslaghen ende edel ghemaeckt soo is den voorsz. Deodatus del Mont om zijn groot verstandt inde edel Const van Schilderen/ Geometrie Astrologie / en ander wetenschappen oock genobiliteert vanden Hertoghe van Nieuwenborgh volghens de Patenten daer van zijnde. Daer hy langhen tijdt by heeft ghewoondt. Sijn groote wetentheydt in verscheyde natuerelijcke ende heerelijcke Consten was van sulcken vermoghen dat hy in zijn jonckheydt ten dienst van den Coninck van Spaignen is ghewéest Insigneur / waer over hy alle zijn vrijdommen heeft ghenoten nochtans sonder eenighe obligatie van dienst / ende als den selven vrijdom hem oock ontnomen was ten tijde dat veele plaetsen waeren ghebonreerdt soo heeft zijn voornoemde Majesteydt van Spaignen aen sijnen Broeder Ferdinandus den Prince Cardinael by expresse misive bevolen datmen de plaets vanden voorsz. Del Mont soude goet houden ende hem laten volghen de mereede oft vrijdommen ende andersints die hy door zijn ghetrouwe diensten meriteerde / in sulck aensien was den selven Deodatus del Mont by zijn voorsz. Majesteydt om zijn groodt verstandt dat hy in verscheyde Consten hadde doen blijcken. Hy is ghewéest Discipel / ende den besten vriendt van Petrus Paulus Rubbens, waer mede hy ghereyst ende alle de plaetsen van Italien met groodt vermaeck doorsien heeft/ volgens de loffelijcke ende heerelijcke ghetuyghenis die dito Rubbens aen hem tot meerder vasticheydt van zijn groote wetenschap ende neerstich ondersoeck der verholentheden van Pictura, heeft verleendt ende met eedt de selve bevesticht. Waer van ick de Copije naer de Autenticque Copije geschreven ende gecollationeert hier hebbe ghevoeght luydende aldus.

In Dei Nomine Amen,

Nouerint vniuersi præsens publicum instrumentum visuri, inspecturi, vel legi audituri quod Anno a Christo nato Millesimo Sexcentesimo Vigesimo Octavo, indictione vndecima Die vero Decima Nona Mensis Augusti. in mei Petri de Breuseghem *Notary ac Tabellionis Publici Regio Consilio, in Ducatu Brabantiæ ordinato admissi & approbati, testiumq; infra scriptorum præsentia personaliter comparuit, Illustris Dominus* Petrus Paulus Rubbens, *Nobilis Domesticus Serenissimæ Infantis harum Regionum fælicis Gubernatricis, vniuerso fere terrarum orbe celeberrimus, Pictorumque huius sæculi omnium facile Princeps, qui condescendens honestæ petitioni, Nobilis Domini* Deodati vander Mont, *nempe vt testimonium veritatis daret juramento solemni in manibus mei Notary tamquam persona authenticæ ac publicæ præstito dixit, affirmavit, ac testatus est verum esse. Quod ipse, eundem Dominum* Deodatum, *quoad vitam, mores religionem, nomen ac famam omnino norit.*

Hac

Hac de causa, quod scilicet multis abhinc Annis eum in domum suam & victum recepit, vt apud ipsum Dominum comparentem artem pictoriam disceret, quam quidem dictus Dominus Deodatus *ab ipsis fundamentis ita amplexus est, vt brevi tempore mirum in eadem arte progressum fecerit ipso Domino comparente varias interim Regiones, præsertim Italiam aliasq; mundi partes, ac loca perlustrante, quo ipse Dominus* Deodatus *eum semper secutus ac per jtinera vbiq; comitatus est. nec non semper ac vbiq; locorum ita obtemperantem integrum, veracem solertem, suæ aliorumq; bonarum artium, studiosum, probum. honestum. ac denique humanum, & precipue veræ orthodoxæque catholicæ romanæ religionis amatorem. atque sequacem se præbuit vt non tantum dicto Domino comparente Domino suo Magisto charus omnino satis fecerit, sed etiam omnibus eum cognoscentibus gratus & acceptus fuerit.. Constituto demum tempore elapso, dictus Dominus* Deodatus *convocatis Parentibus eius cum honore amicitia ac summa laude ab ipso Domino Comparente discesit denique Matrimonio junctus ita recte, honorifice ac laudabiliter in hac vrbe se gesit, vt omnium cum eo tractantium sibi amorem ac benevolentiam paraverit, præcipue dicti Domini comparentis cum que indies fere versatur de quibus omnibus consentijt dictus Dominus Comparens, & petijt præfatus Dominus* Deodatus *publicum sive publica vnum vel plura, optima forma sibi confici jnstrumentum vel jnstrumenta, quæ acta vel gesta sunt Antverpiæ in domo dicti Domini Comparentis præsentibus ibidem* Justo Egmont & Guilielmo Paneels *testibus ad præmissa vocatis habitis atque rogatis. Et signavit Dictus Dominus Comparens suo nomine notam huius in Registro mei Notary jn quorum fidem præsens jnstrumentum signavi, rogatus & requisitus. Et erat subsignatum* P. de Breuseghem *Not. Publicus.*

Paulo inferius scriptum erat, Nos jnfrascripti testamur fidemque facimus Petrum de Breuseghem (*qui præcedens instrumentum scripsit ac signavit*) *esse Notarium Publicum in hac Civitate Antverpiæ residentem, boni nominis ac famæ scripturisque per eum ita signatis omnino fuisse adhibitum, & adhuc adhiberi plenam fidem in judicio & extra illud. Datum Antverpiæ Die Vigesima Sexta Augusti Anno Millesimo Sexcentesimo Vigesimo Octavo subsignauerunt* J. Waerbeque: *Notarius.* L. de Halle *Notarius*; Mr. van Couwenberghe *Notarius.*

IEmandt die curieus ende nieulustich is om de Const van dien uytnemende Schilder ende Const-beminder te sien / ende te aenschouwen de vrome ende vaste handelinghe die hy inde pinceel ghehadt heeft / die en moet maer zijn ooghen slaen op een wel ghecolloreert vast ghestelt ende kloeck gheordonneerdt stuck soo groot als het leven binnen Antwerpen in't Klooster ghenaemt de Facons staende op den hooghen Altaer aldaer wesende een offerhande vande dry Koninghen. Ende noch een ander in Onse Lieve Vrouwe kercke afbeldende de trans-Figuratie Christi. Boven dien alnoch inde Sodaliteyt vande PP. vande Jesuiten eenen Cruys-drager ende dry Koninghen / mitsgaders in vele andere kercken / soo in Vlaenderen / Henegouw / Artoys / ende meer andere die van zijn handt soo in Italien ende veel vermaerde deelen des werelts te vinden zijn. Hy is ghestorven Anno 1634. in't selve jaer dat hy door zijn ervaeren Const van Astrologie dickwils voorseydt hadde / ghenoempt by de Gheleerde Annus Climatericus, dat is het 7. mael neghenste oft neghen-mael sevenste jaer van zijnen ouderdom. Waerom ick niet en heb connen verborghen houden dit volghende tot zijn meerder eer in't licht te brenghen.

Wie

Wie leefter naer ſijn doodt in't vry ghedacht der menſchen
Als die den naem door Conſt ontſterffelijcken wenſchen,
Als die de vruchten van hun onverlempt verſtant
Soo vaſt in het ghemoedt van *Fama* ſien gheplant.
Dat hunnen hooghen Naem door 't ſwerte ſpor' der pennen
Gheperſt wort op papier om naer de doodt te kennen,
Die altijdt door de Conſt hier op del' wereldt blijft
Daer tot ghedachtenis al menich gheeſt af ſchrijft.
Als wel in *Deodaet* kompt claerelijck te blijcken
Daer *Fama* van verhaeldt in vele Koninckrijcken,
Die hy met jever heeft ſeer vlijtichlijck beſocht
En groote wetenſchap der Conſt van daer ghebrocht.
Een wetenſchap die can ſijn heel gheſlacht vercieren
Een wetenſchap die nu ſoeckt 't leven in lauriren,
T'geen heeft de Conſt verdient van *Deodaet Del Mont*
Waerin men al de kracht van t'weede leven vondt.
T'ſcheen 't puyck der wijsheyt was van *Pallas* hem gheſchoncken
En had van jonckx af-aen uyt *Hijpocreen* ghedroncken,
Om dat ſijn Schilder-conſt gans op het leven treckt
Die al de kracht; en deught van d'eel Natuer ontdeckt.
Om dat oock ſijn vernuft had ſulcken hooch vermoghen
In't kennen van t'gheſtarnt en marber reghenboghen,
Den loop van Son en Maen in't op en onder gaen,
Iae de Planeten die verdeylt in d'hemels ſtaen.
Wiſt door d'Aſtrology ſeer conſtich uyt te legghen
En 't jaer van ſijne doodt oock waerlijck te voorſegghen,
En ſoo hy had gheſeyt iſt oock alſoo gheſchiet:
De doodt heeft hem vercracht, maer ſijne Conſt noch niet.
Die blijft ontſterffelijck en ſal al langher leven
Midts dat ſijn weerde Conſt ſtaet op 't trompet geſchreven,
Van d'alghemeyne Faem, die onverganckelijck is
En hout altijt de Conſt in haer ghedachtenis.

Anders.

CElsa stupet Montis *quicumque cacumina cernit*
Dum nullis meritis astra ferire videt.
Ast ne mireris dum nostra Poæmata voluis
Dumque Deodati *culmina celsa notas.*
Fama hunc euexit licet jnuida, Montis *acumen*
Est, habeat dignus, quod videatur, ait.
Hiccine mons tantum conclamat Pallas Olijmpho?
Altius extollas, sit Pharus alta micans.
Intonuit tandem Regis vox summa Philippi:
Sit par cum reliquis Nobilitate viris.
Talia quis meruit? minimum num forte putatis
Esse Pharum, montem, nobilibusque parem?
Maxima sunt (fateor) meruit sed maxima cuius
Nomen pingendi nobilitavit opus.
Dira sed (heu) morsu parcæ mors stamina mordens
Illi tam celsum non sinit esse locum.
Bis sex cum medio vitæ vix lustra tenebat,
Quin (vt prædixit) mors subeunda foret.
Vt dictum, est actum: subijt nam fata suprema
Pictor & Astrologus nobilitate vigens.
Sijdera qui novit, nomen protendat ad jlla,
Atque Deodatus *sit datus ipse Deo.*

PEE-

PEETER VANDE PLAS

Schilder van Hollandt.

Hy verdient in de Schilder-const een loffelijcke Eer / en af gheschepden te wesen van alle Const hatende Berispers die in veele deelen van Pictura andere overtreft / ende te boven gaet / waerom de reden vereyst om hier te ghedencken de treffelijcke ordonnantien die Peeter vande Plas heeft in zijnen tijdt voorts ghebrocht met het Pinceel van zijn verstant / tot verwonderinghe van alle Lief-hebbers / midts daer in te speuren is dat den Nature hem mildelijck heeft bejonst met de gaven van de uyterste volmaecktheydt die in't leven can ghesien worden ghelijck tot Brussel en meer andere uytlantsche steden te vinden zijn / soo dat zijn wercken ghetuyghen dat hy sonder beroeminghe niemant in ons eeuw in grooter volmaecktheydt naer reden proportie ende ordre van eenighe Schilder-const en heeft moeten wijcken / den welcken binnen Brussel ghestorven is.

IACOB BLANCHAR.

Ock isser gheweest binnen Parijs over eenighe jaren eenen uytnemenden gheest by naeme Iacob Blanchar seer uytstekende fray in het handelen der Pinceelen soo in Figueren als Landt-schappen / waerdoor hy in het Frans Hof onder den Edeldom in groot aensien was om de lossicheydt / liefelijcken aert / ende nette ghesteltenisse die hy tot wel behaeghen van een jeders oogh inde Edel Schilder-const wist uyt te wercken. Sijnen sterf-dach ende plaets van overlijden is my onbekent.

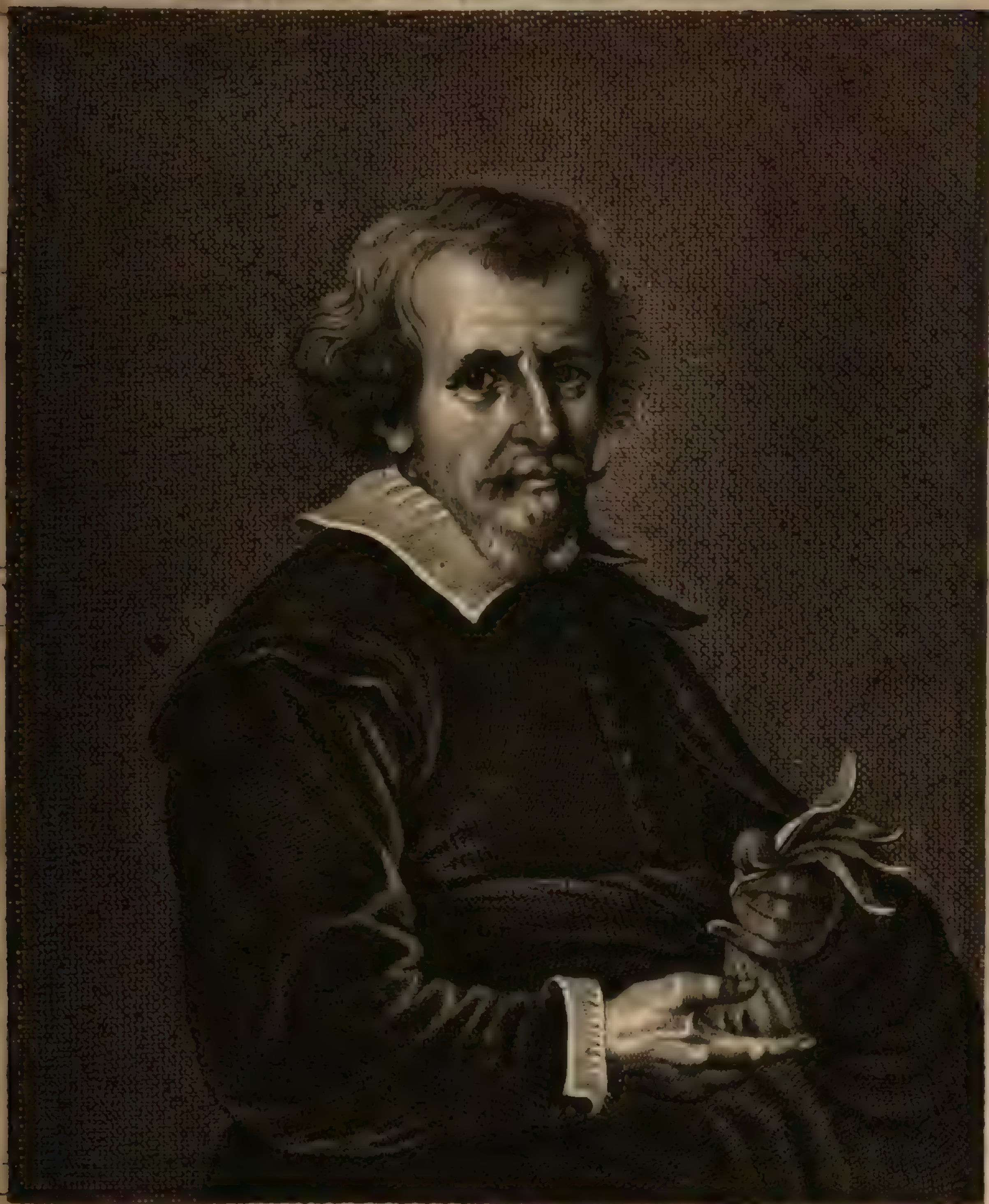
DAVID TENIERS DEN OUDEN.

Schilder van Antwerpen, gheboren Anno 1582.
Ende ghestorven Anno 1649.

DEsen David Teniers is Discipel gheweest vanden Edelen ende Constrijcken Petrus Paulus Rubbens, ende daer naer in Italien komende heeft thien jaren ghewoont by Adam van Franckfort ghenoempt Elsenhamer, hy was een treffelijck Schilder in't groot ende in't kleyn op de manier ende met soo grooten aert als den voorsz. Ellhamer zijn t'weede Meester / seer aenghenaem ende plaisant / ghelijck over al en sonderlingh by de Const-beminders ende groote Heeren des Landts te sien zijn / d'welck soo seer niet te verwonderen als te prijsen en is. Nademael hem een groot voordeel is gheweest als zijn natuer ende lust het gheluck hebben ghenoten van te hebben sulcken vermaerden ende befaemde Meesters als voorsz. is / die zijn handt-leyders ende wegh wijsers waren om de volkomentheyt van Pictura te onderwinden / om uyt te wercken zijn aenlockende voor-beelden / zijnde vergheselschapt met goet / vast seker ende verstandich onderwijs / welck onderwijs ende vernuftighe leeringhen hy oock heeft achterghelaten aen David Teniers zijnen Sone oock een kloeck ende uytnemende Schilder daer in't tweede deel noch naerder af wort gheracteert. Sulckx datmen wel mach segghen aldus.

Die stets daer stappen heen' naer Room en ander landen
Om daer tot spor der Const te wetten hun verstanden
  Te raecken op den trap van d'Eel *Picturas* throon
  En soecken inde Const eeuwich een Eeren kroon.
Ist dat u op den wegh den lust ontvalt in't reysen
Wilt vrijlijck wederom te rugh naer Neerlandt deysen
  Daer vintmen soo veel kracht in d'Eel Const van *Teniers*
  Als daer ghevonden wort by al de Room Scholiers.
Elck een vindt hier sijn les der Const verholentheden
Die ons diep-geestich wijst den reghel vande reden,
  Elshamers vaste handt en *Rubbens* los pinceel
  Die vintmen overal in eenich taefereel.
Gheschildert van *Teniers*, soo groot ghelijck het leven
Seer wel gheordonneert, ghestelt en net verdreven
  Soo dat sijn eel Pinceel van Const noot is ontmaeght
  Door al het gen' *Pictur'* in haeren boesem draeght.

En

DAVID TENIERS SENIOR.

Nasquit a Anvers l'an 1582. ou ayant appris l'art de peinture soubs PP. Rubens, et Adam Elsh etc. devint Maystre tres excelent et renommé en toutes sortes de grandes, et petites figures, et payšages. et mourut l'an 1649.

P. v. Mol pinxit. *P. V. Leysebetten sculp.*

En in haer Cabinet verborghen wort ghevonden
Dat wort door ſijn Pinceel voor jeders oogh ontbonden:
  Daer ſietmen al het gen' Natuer ons geven can
  Daer ſietmen wat *Teniers* was voor een geeſtich man.
Soo dat ſijn wetenſchap vry haren roem mocht dragen
Want niet en can in't oogh der menſchen ſoo behagen
  Als t'gen' door het Pinceel wort conſtich voor gheſtelt
  Waer in het leven van den menſch wort uyt-ghebelt.

DAVID DE HAEN

Schilder van Rotterdam.

WEl wilt de Faem noch lanck
Mijn jnnighe ghepeynſen
Door haer trompets gheclanck
PICTVRAS Conſt doen veynſen.
Om door dit rijm ghedicht
Te brenghen voor den dach
Tot voetſel van t'ghesicht
Al t'gen' de Conſt vermach.
Schoon dat de Faem al raeſt
Met noyt vermoeyde tonghen
En t'Schilders lof uyt blaeſt
Ghelijck veel Rijmers ſonghen.
Die nimmermeer en ſal
Verſlijten oft vergaen,
Men hoort noch boven al
Het kraeyen vanden HAEN.

Die uyt het Hollants-landt
Naer Roomen was ghevloghen
Alwaer ſijn groot verſtant
Wert jevrich op-ghetoghen.
Door al de wonder kracht
Die hy met d'eel Pinceel
Naer Conſt ten voorſchijn bracht
Op doeck en plat panneel.
Waer voor NATVRA wijckt
En ſtaet ghelijck verſlaghen
Die t'leven ſoo ghelijckt
Tot jeders wel behaeghen.
Dat wie ſijn conſt beooght
Moet lijden dat ſy is
Daer t'leven ſchier voor booght
Door haer gheſteltenis.

VINCENT MALO.

PIctura sou met reden haer moghen beclaghen ende seer grootelijckx jelours zijn dat de Faem hier niet en vermelden ende den lof upt en riep van dien grooten Meester Vincent Malò seer frap ende upt-nemende in't groot en cleyn en sonderlinghe in het naeckt dat zijn Const voor gheen Meesters in dese Eeuw en hoeft te wijcken soo aenghenaem / en crachtich is alles daerin upt gewerckt. Hy heeft eenighen tijdt tot Genoa ghewoont by Cornelis de Wael ende by hem gheschildert / sulckx dat zijn Const niet te verbeteren en is en wel staen mach op het toneel van Picturas upterste wetenschap / upt dien geen Const daer in en ontbreeckt maer gans op't leven treckt.

FRANCISCUS PERREER.

MEde was Franciscus Perreer een konstich Schilder die gheboren is tot Parijs alwaer hy Gheetst heeft hondert al oude statuen oft antiequen die seer frap ende aenghenaem om sien zijn / daer alle de deelen ende verholentheden van het leven ende natuer seer constich in upt ghewerckt staen. Hy is tot Parijs ghestorven / maer in wat jaer oft van wat ouderdom is my onbekent.

IAN VAN HOECK

Schilder van Antwerpen, ghestorven Anno 1650.

OP dat de eerlijcke Stadt Antwerpen in onse Edel Schilder-const mach behouden een dobbel vercieringhe door de menichvuldighe geesten / die sy voortbrenght / als schijnende te wesen de vruchtbaerste Voester van alle wetenschappen / soo dient hier in't licht ghebracht den gheestrijcken Ian van Hoeck die niet minder als Petrus Paulus Rubbens sijnen Meester / by Keysers Coninghen en Princen om zijn diepe wetenschap in aensien en ghewardeert is ghewees / den welcken in zijnen tydt meer Crediet hadde binnen Roomen by den Paus ende Cardinalen als alle de andere Schilders ende constighe verstanden die daer woonden. Want ghelijck de Schilder-const soo eel is / dat sy veel meer als eenighe andere juweelen wordt in weerden ghehouden / ende by Keysers en Coninghen voor het hoochste ciraet des Rijckdoms is gheoordeelt ende op den oppersten trap ghestelt ghewees: tanquam ars super omnia excellens, ghelijck een Const die boven alle Consten upt steckt: jae die de selve met woorden niet en costen prijsen / die hebbense met verwonderinghe aensien. Soo ist oock ghebeurt met desen van Hoeck dat hy by de Cardinalen tot Roomen in sulcken reputatie was om sijn uptnemende verstandt / dat sy egeen seldsaeme juweel-stucken van

Pictura

Pictura in hun secrete Cabinetten verborghen en hielen / oft lieten de selve aen van Hoeck besien ende van hem copieren / schoon dat niemandt anders inde werelt het vermoghen en hadde om sulck-danighe Rariteyten te moghen aenschouwen / als alleenelijck dienende tot hun eyghen ghesicht.

Artificum quæ facta manu, si rara, Monarchæ
Illa solent valuis clausa tenere suis:
Sed licet occludant, nulli sint peruia luci,
Attamen aspiciens, dulcis amicus erit.

Ofte wel:

Niet worter by den Mensch soo lief oft weert gheacht
Om sijn seldsaeme Const, en diep verholen cracht
Oft 't wordt aen eenen vrindt noch somtijdts uyt-ghereyckt
Ghelijck aen *Ian van Hoeck* hier voor ghenoeghsaem blijckt.

Het licht van sijn wetenschap heeft in Italien ende Duydts-landt sulcken luyster ende schijnsel ghegheven dat sy al menich oogh der nieuluslighe Const-beminders verlicht tot voetsel vande jonghe Schilder-jeught tot verwonderingh van veele gheleerde Mannen / ende tot vreught der Edele Heeren. Het Paleys van den Keyser ende meer andere edel huysen van Keurvorsten in Duyts-landt gheven op den dach van heden ghenoeghsaem ghetuyghenis van sijn wercken / daer de selve mede verciert sijn. Hy is met sijne Keyserlijcke Hoocheydt den Arts Hertogh Leopoldus in Nederlandt ghecomen / daer hy Domestiq ende Schilder van het Princelijck Hof langhe jaeren is gheweest / door de vaste handelingh / cloecke manier / ende vloyende Ordonnantien die hy ghehadt heeft / als over al aen sijn weert-befaemde Schildryen ghenoech te speuren is.

Soo wie ontluycken doet sijn tintel bruyne ooghen
En laetse spelen op den weerschijn van Natuer
Die ons *van Hoeckx* pinceel soo gheestich can vertooghen
In de ghesteltenis oft wesen van *Pictuer*,
Moet lijden dat sijn Const door vast ghestelde trecken
(Vol levens nutticheydt, vol sins beteeckenis)
In schijn van 't leven schijnt het leven te ontdecken
Door al den levens Aert die in sijn Conste is.
Wie isser doch verrijckt met wijsheydt oft met reden
Die niet op 't eerlijck fray van sijn *Pictuer* en vlampt

Midts

Midts ſy van *Zoilus* noyt worden can beſtreden
 Oft van een Schilders oogh in eenich deel beſchampt:
Den roem van ſijne Conſt en Hoorens weerde Maeren
 Die m'over al van hem ſiet melden door de Faem
D'onſterflijckheyt van d'Eer ghenochſaem openbaeren
 Die ſijn Pinceel verdient tot lof van ſijnen Naem.

AUguſtijn Brun, ende Hans Holſman fraey Schilders van Ceulen. Midtſgaders Frederick Brentel ende Jacob vander Heyden vermaerde Schilders van Straesborgh. Hebben door hun groot verſtant ende diepſinnighe wetenſchap menighen Prins ende Hertogh beweeght door den lieffelijcken Aert die ſy tot hun wel-behagen inde Schilder-conſt uytwerckten/ ſulckx datmen wel mach ſegghen: Auguſtijn Brun. Hans Holſman Frederic Brentel. Iacob vander Heyden.

HAns *Holſman* ende *Brun*, *Brentel* en *vander Heyden*
Die coſten menich Vorſt door hunne Conſt verleyden
 En *Heſſelien* daer by oft *Crabbeken* ghenoempt — Heſſelié van Amſterdam.
 Op Landtſchap en Figuer en ſijn Ruinen roempt.
Die wonder cloeck en los gheſchildert ſtaen naer 't leven
Waer door Natura ſchijnt (door cracht van Conſt) te beven.
 Die 't Landtſchap ſiet daer by van *Peeter Meulenaer* — Peeter Meulenaer van Antwerpen.
 Sou ſegghen dat ſijn Conſt oock in het leven waer
Soo geeſtich uyt-ghewerckt beſonder in Batali
Oft daermen voorraet haelt, proviſi oft victali,
 De Ruyterkens te peert d'Infanteri te voet
 Oft Crijghs-volckx peſtery, 't ſtaet altemael ſoo ſoet
Soo mals en wel gheſtelt, ſoo meeſterlijck ghemalen
Uyt t'verf coleurich aſch dat Faem daer op mach pralen
 Als oock van *Raphael Coxi* Soon van *Michiel*, — Raphael Coxi van Mechelé
 Die door des Vaders geeſt ſoo op de Conſt verviel.
Dat hy ſeer wonderlijck in Conſt heeft uyt-gheſteken
Daer geenen levens aert in't minſt en ſchijnt t'ontbreken.
 Daer by oock *Spaniolet* die wonder heeft gheſcheeſt — Ioſeph Ribera alias Spaniolet.
 In't grauw met ſijn pinceel en net op plaet gheeeſt.

Gilis Peeters van Antwerpen.

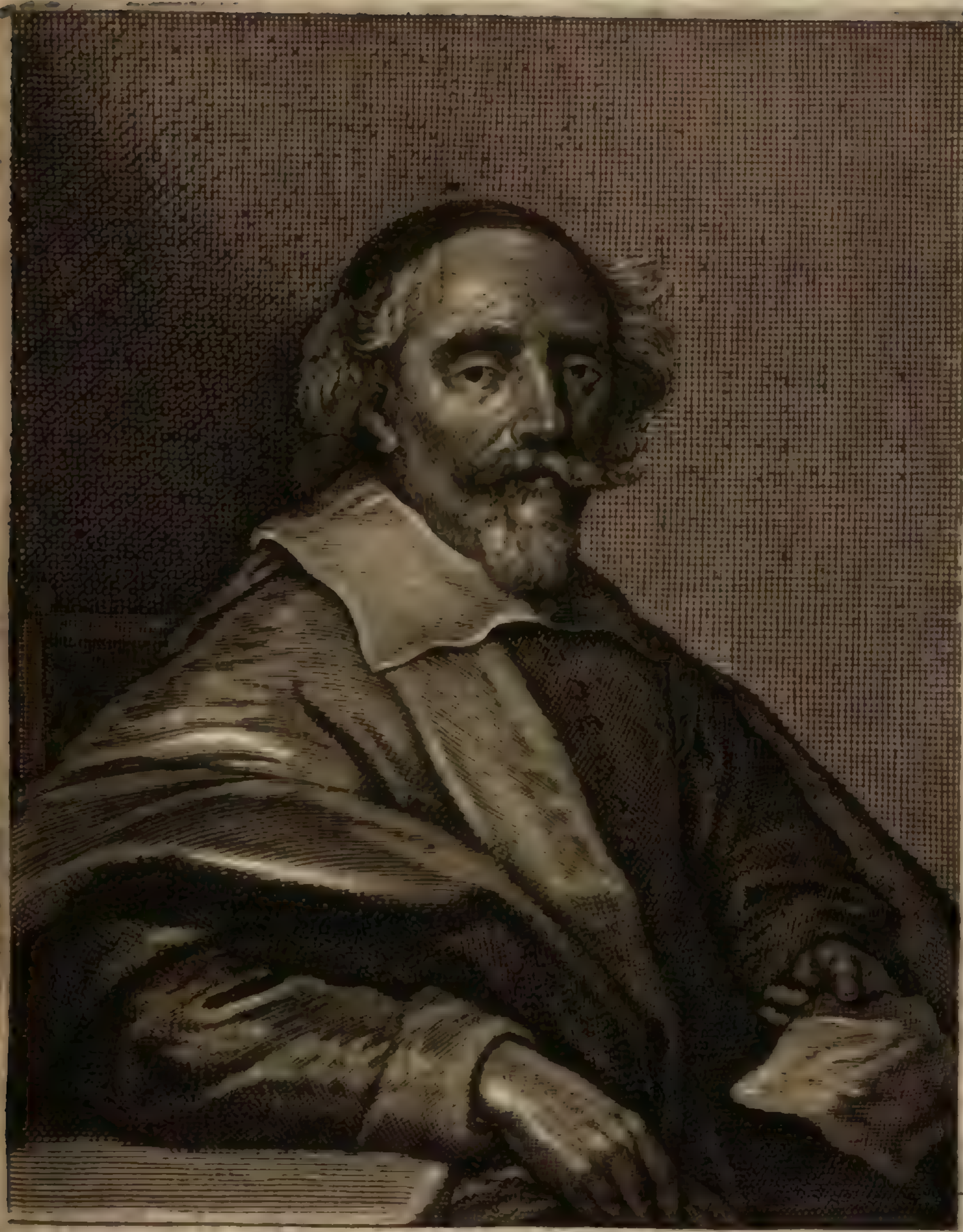
En *Gilis Peeters* in't Gheboompt en groen Landouwen
Seer eel in het verſchiet, ſoo veer d'oogh can aenſchouwen
En lantſchaps achter-werck, het leven gans ghelijckt
Soo dat ſijn ſoet pinceel geen Landtſchap-Schilders wijckt.

ADRIAEN NIEULANDT

Schilder van Antwerpen.

Die dickwils ſich begeeft om buytens landt te reyſen
Moet altijt onvermoijt gaen baden in ghepeyſen
Midts dat in't reyſen ſteckt veel ſwaer becommernis
Waer van *Voorſichticheyt* den beſten Leydtſman is.
Want die ſich buytens landt op t'ſop van d'eer wilt brengen
Moet ſijnen handel met ghetrouwe deughden mengen
En al het gen' hy doet moet eerſt wel ſijn bedacht
Ghelijck een kieckxken drinckt dat elcken teugh wat wacht.
Dit heeft bedencken in voor die *Pictuer* hanteren
Wanneer ſy gaen een beldt naer t'leven ordonneren
Wanneer ſy met de col' gaen ſwieren op panneel
Om eenich edel werck t'ontdecken door Pinceel.
Dat alles op ſijn maet gheſtelt ſy naer de reden
Op dat de Conſt door fout noyt worden mach beſtreden
Soo in gheſteltenis als t'menghen van t'coleur
Want ſulcken fouten gaen met d'eelheyts luyſter deur.
Soo ſalmen met vermaeck daer in veel kloeckheyt vinden
Veel gaeven van verſtant by d'eel *Picturas* vrinden
Soo ſal de Conſte zijn ghegrontveſt op de eer
Die ſonder weergae is en groyt noch meer en meer.
Dit heeft oock *Nieuwelant* al langen tijt gheweten
Eer hy noch op den trap der Conſten was gheſeten
Dat in *Picturs* Pinceel ſteckt groote wetentheyt
Die met verſtant en ſin moet worden overleyt.

Moet

ADRIAN VAN NIEULANT

Tres bon paintre en petites figures, et paissages, il a faict beaucoup des histoires du vieulx testament, il est natif d'Anvers son commencement á esté a Amstelredam, chez Piere Isacx, et aupres Francois Badens, a 1607 et maintenant se tient á Amstelredam agé de 59 ans.

Cor. Ionssens pinxit. C. Waumans sculpsit I. Meyssens excudit.

Moet worden wel bedacht om niet uyt t'loot te wijcken
Van een gheſteltenis die t'leven doet ghelijcken.
T'gen' *Nieuwelant* ſeer fray met reden en fatſoen
Vyt eenen loſſen aert ſoo geeſtich wiſt te doen.
Dat hy door al de Conſt van zijn Pinceele treken
Geen Conſtenaers en heeft in deſe eeuw gheweken,
Beſonder in het kleyn dat grooten welſtant heeft
Waer in geen Conſt ontbreckt maer ſchijnt dat alles leeft.
Soo in hiſtorien als groen gheloofde boomen
Is ſijne Conſt bekent tot binnen Stadt van Roomen
Die hy met jever heeft, gheleert tot Amſteldam
Alwaer hy inde ſchool der Edel Schilders quam.
Om ſoo het fondament van deſ' vry Conſt te leeren
En altijt met vermaeck haer weerde deught te eeren
Soo als hy heeft ghedaen met een ſeer kloeck verſtande
Tot dat ſijn ziel vertrock naer t'hemels *Nieuwe-Landt*.

Aenmerckinghe.

DE wijſe der Griecken ſegghen datter niet en is dat tegen de weerderinghe van Pictura can op ghehanghen worden / en niet ſonder reden ter wijlen datter niet nutter / plaiſanter / en eerlijcker by den Edelman voor oeffeninghe en can ghevonden worden als de voor verhaelde teecken oft Schilderconſt. Want ſy is de oprechte moeder van alle verciermghe / de oorſaecke is / dat alle Conſtighe wercken door haer de upterſte volmaecktheyt ende hoochſte ſchoonheyt komen te ghenieten / om dit te beproeven / ſoo moet een verſtandich Oordeelder bekennen en toeſtaen datter niet en can ghebouwt / gheſmeedt ghegoten / ghehouwen / gheſteken / ghetimmert / gheweven / ghenaeyt / gheborduert oft anderſints ghewrocht worden oft de grootſte nerſtichept ende beſte ſchoonheyt diemen daer in ſien kan heeft zijnen oorſpronck upt Pictura. Heeft jemant een kopere plaet die beſchildert ofte door den Plaetſnijder beſteken is met eenich konſtich werck / ghewis ſal de ſelve Conſt veel meer ghewaerdeert worden als de valeur van het koper / ſoo dat de materie daer alle konſtighe hantwercken van worden ghemaeckt / van ſoo grooten aenſien niet en is als wel de Conſt diemen daer in ſien can. Weert is te noteren het leven van Albert Durer uptnemenden Schilder / Plaetſnijder / ende Bouw meeſter van Norenborgh / den welcken zijnde in't werck voor den Keyſer Maximiliaen die Grootvader was van den Keyſer Carolus Quintus ende voor den ſelven teec-

kenende

kenende iet groots op eenen muer ende soo hooch niet en kost reycken als zijn intentie tot de Const vereysche / soo heeft den Keyser bevolen aen een van zijn Edelmannen die daer teghenwoordich was dat hy de schabel sou vasthouden daer Albert Durer ginck op staen / op dat hy niet en sou vallen / waerover den Edelman zijn excues oft ontschuldingh doende aenden Keyser als willende segghen dat hy sijnen Edeldom sou verkleynen niet te dienen eenen Schilder inde manier om onder desselfs voeten te moeten knielen om de schabel te houden. Soo ist ghebeurt dat den Keyser (segghende dat hy meer estimeerde sulcken Constenaer als een Edelman) aen Alberto Durer voor hem ende zijn naecomelinghen / gaf een wapen / om by hem ende alle Schilders ghevoert te worden te weten drij silvere oft witte Schilden in een blauw velt. Welcke wapen by alle Schilders tot hen loffelijcke ghedachtenis ende Edel-teecken op den dach van heden ghevoert wordt / sulcke ende dierghelijcke andere weldaden (die de Schilders by de grootste Monarchen des werelts ghenoten hebben) sou konnen by brenghen doch te lanck zijnde om te verhaelen sullen ons ghenoeghen met t'gene voorsz. is / in dit teghenwoordich deel tot inde volghende deelen daer den Leser seer fraey ende ghedenckweerdighe verhalen sal vinden / ende om niet te vergeten de treffelijcke Const van Remigius van Rheni ghebooren tot Brussel die met grooten iever zijnen tyt waerghenomen heeft om te vatten al het gene de grootste kracht van Pictura can uytwercken / sulckx dat hy een uytnemende Schilder is gheweest in fraey ordonnantien blijckende aen zijn stucken die van hem gheschildert zijn voor den Grave van Wolfegh in Duytslandt / waerby hy in't jaer 1600. ghewoont heeft ende voor den selven seer veel seldsame ordonnantien vol diepe wetenschap ende Consten / ghedaen heeft / als oock voor meer andere Hoochduytsche Heeren / waer van oock in Nederlandt eenighe te sien zijn / hy is eyndelijck in Duytslant ghestorven naer dat het Casteel vanden voorsz. Grave van Wolfegh (by naeme Henricus) met alle de Const door de Sweetsche gans verbrandt ende gheruineert was.

Remigius van Rheni van Brussel.

PEETER VAN LOON.

Ock isser gheweest in onse Eew eenen seer uytstekenden geest by naeme Peeter van Loon die een ander handelinghe hadde als de voor verhaelde / want hy was uyter maten cloeck ende vernuftich in ordonneren ende te Schilderen Perspectiven / Architecten ende sulckdanighe loffelijcke wercken die seer net sijn en in groote achtinghe ghehouden worden om de suyverheydt ende aerdicheydt die daer in te sien sijn. Hy is ghestorven tot Antwerpen daer hy oock ghebooren is gheweest.

FRAN-

FRANCHOIS PADOANINO

Italiaenschen Schilder van Padoa.

NU de reden my gaet leyden
Teghen stroom van mijn gedacht
Om de waerde te verbreyden
Vande Italiaensche kracht.
Buyten spor der Neerlants gheesten
Als hier voor meest is ghethoont
Midts PICTVR in die ghewesten
Noch al treffelijcker woont.
Soo dient hier met inck beschreven
D'eel werck van PADOANIEN.
Daer Natuer en t'weede leven
Door de Const in zijn te sien.
Hooch verheven soet ghedommelt
Wel verdreven, en ghestelt
Vast gheteeckent sacht gheschommelt
Niet ghebreeckter in zijn beldt.
Sonderlijck in groote stucken
T'sy History oft Pourtret
Wist hy t'leven uyt te drucken
Wat hy ded' t'staet even net.
Leeft dan naer dit tijd'lijck leven
In het eeuwich hemel-rijck
Die u had des' Const ghegeven
Om te leven eeuwich-lijck
By de menschen die beminnen
D'edel Const van u PICTVER
Daer den gheest van uwe sinnen
Noch in spelt als in Natuer.
Daer den gheest van u ghedachten
Sal in sweven langhen tijt
Daermen siet de Faem naer trachten
Om te segghen wie ghy zijt.

LUCAS

FRANCISCO PADOANINO

Natif de Padoa, paintre admirable de grandes figures, il est superflux aux inventions, bon portraicteur se qu'il at monstré per les põrtraicts du Conte d'Arondel, et de sa femme, il se tient ordinairement à Rome, et maintenant il tient sa demouré a Padoa.

F Padoanino delin. *I Meyssen fecit et excud.*

LUCAS ENDE PEETER FRANCHOIS

Schilders van Mechelen.

DE Philosophen leeren ons dat de wetenschap (al ist dat sy / van verscheyde conditien ende naturen is) maer en can wesen eenderley / dat is soo wanneer iemant het een gheleert heeft terstont het ander sal begrijpen. Alsoo leert ons de vrij Schilder const den aert van groote en kleyn dinghen te verstaen / de Teecken-const leert Pictura ende Pictura de Teecken-const / die de wetenschap heeft van belthouwen moet nootsaeckelijck verstaen op zijn maet ende naer den reghel te teeckenen: uyt reden dat d'een uyt het ander is spruytende. De ghenees Const oft medecijne die in haer selven maer een Const en schijnt te wesen handelt nochtans beyde van ghesontheyt en sieckte van matichevt en overdaet / van ghetempertheyt ende ongheternpertheyt / ghelijck oock Pictura soo vande verdeylinghe der verven als vande Teecken-const is handelende met dese Const / is oock ten hooghsten begaeft ghewees Lucas Franchois ghebozen tot Mechelen in't jaer 1574. op den 25. Januarij / die van jonckx af aen zijn verstant soo vlijtich ende met groote neerstichevt heeft gheoeffent om de verholen wetenschap ende kracht der Schilder-const te ondersoecken / dat de Faem my oock heeft aengheloockt zijnen onsterffelijcken Naem gheruchtbaer te maecken / Spanien en Vranckrijck (daer hy sesse jaren dese edele Const gheoeffent heeft) gheven ghetuygenis ghenoch wat lof zijn Pinceel ende diepsinnich verstant verdient heeft / welcke Koninckrijcken / Nederlant ende meer andere plaetsen met zijn prijsbaere ende Constrijcke Schildrijen genoch verciert sijn tot verwonderinghe van alle Lief hebbers. Sijn studie brocht groote volmaecktheyt / neerstichevt / suyverheyt ende levende ghesteltenis voorts in't groot als in het kleyn was seer uytnemende in ordonneren van conterfeyten gelijck inde voorghemelde plaetsen en sonderlijck binnen Mechelen / soo in Kercken gulde Kamers ende andere Huysen ghenoch te sien zijn / by wie dat hy heeft gheleert en is my niet seker bekent / hy is ghestorven binnen Mechelen den 16. September in't jaer 1643. achterlaetende twee Sonen den eenen by naeme Peeter ende den anderen Lucas Franchois, desen Peeter is ghebozen tot Mechelen in't jaer 1606. den 20. October ende ghestorven den 11. Augusti 1654 gheleert hebbende de voorsz. Schilder-const by zijnen voornoemden Vader / ende daer naer by Gerart Segers binnen Antwerpen. Sijnen geest was uytstekende in het cleyn te schilderen / Lantschap te stofferen en andere seer aenghename ordonnantien tot groote voldoeninghe ende contentement van alle Const-beminders / uyt te wercken / oock seer fraey in konterfeyten / daer veel Edel ende Hooch-vermoghende Personagien van konnen ghetuyghen die hy naer het leven heeft gheconterfeyt met sulcken kloeckheyt nette en suyver manier dat door de kracht zijnder Pinceelen daer in het leven maer en ontbreckt. Hy heeft voor Sijne Hoocheyt den Arts Hertogh Leopoldus oock gheschildert en voor andere Edele

France

PIERRE FRANCHOYS.

Il estoit fort bon peintre natif de Malines, et mourut le 11. d'Aoust l'an 1654.

Lucas Franchoys pinxit *C. Waumans sculp.*

France Heeren binnen Parijs daer hy oock eenighen tijdt sijn woonplaets heeft ghehouden / de wetenschap die hy hadde van wonder te Copieren ende crachtigh te Teeckenen wordt daghelijckx vande alghemeyne Faem by de Lief-hebbers inde memorie ghebracht ende ten uytersten verheven / hy en is noyt ghehouwt gheweest / en spelde by naer op alle instrumenten plaisant ende vermaeckelijck in't gheselschap / soo dat de verscheydentheydt der Consten (als Musica ende Pictura, die by naer alle Consten te boven gaen) in hem te vinden waeren / ende werden met een wonder volmaecktheydt uyt-ghewerckt / waerom dat ick wel segghen mach:

De waerheydt moet van 't werck sijn eyghen vonnis uyten
De proef moet oock de daet van jemants werck besluyten,
Soo als hier Vaer en Soon bethoonen met pinceel
In hun loflijcke Const op doeck oft plat panneel.
De handelingh van Vaer en wilt den Soon niet wijcken
Den Soon doet sijne Const, oock met den Vaer ghelijcken,
In Ordonnantien soo wel als in't Pourtret
Al watmen van hun siet het staet al even net.

PEETER SOUTEMANS

Schilder van Haerlem.

TEn is niet te verwonderen dat uyt den Const-rijcken Winckel oft Schilder-school van Petrus Paulus Rubbens sijn voorts comen soo veel constighe Meesters / die als jeverighe Leerlinghen soo cloecken ende verstandighe borsten van de uyterste volmaecktheydt hebben ghesoghen als waeren de lessen ende gheestighe onderwysinghen van dien Edelen ende weert befaemden Petrus Rubbens, daer onder menichte van meer andere desen Peeter Soutemans eenen Discipel van is gheweest / waer by hy soo heeft aengenomen ende sijnen lust vervoordert datter geen secrete verholentheden in Pictura te vinden sijn (comende naest by het leven) oft de selve connen in sijn belden ghevonden worden / was seer fraey in't Conterfeyten ende excellent goedt Meester in groote Ordonnantien / sulckx dat hy langhe jaeren is Schilder gheweest vanden Coninck van Polen / wiens Hof ende meer andere Coninckrijcken met sijn ervaren Schildry verciert sijn. Hy is ghestorven tot Haerlem.

PEETER NEEFS

Schilder van Antwerpen.

VV At Pauſelijck portael, perſpect oft galderijen
Wat Tempels, Kercken oft verheven metſelrijen
Ons Room aenwijſen wilt van Net Architectuer
Dat thoont de *Neeff* ons hier in ſijne Eel *Pictur.*
Sijn welf-ſels in't vercort, baluſters en grottiſſen
Uytſpronckſels net verdeelt, pileeren en corniſſen,
Met boghen fray om ſien ſeer net in het verſchiet
Waer in men 't minſte geen vergaderingh en ſiet.
Soo veel als 't leven can in eenich deel ons gheven
Dat ſietmen van de *Neeff* door ſijn pinceel ghedreven:
Het ſuyver baſiment, en netten Capiteel
Ovael en parckiment, thoont *Neef* met ſijn pinceel;
Sijn weert befaemde Conſt is vrempt om aen te mercken
Soo jemandt maer en ſiet naer 't leven al ſijn Kercken
Waer in niet eene Choor oft Ommegangh verſchijnt
Tot de Hooch-ſaelen toe, ſtaen in ſijn Conſt verclijnt.
'T plaveyſel van beneën, het welf-ſel, en pilaeren
De deuren en portaels, jae tot de ſy Altaeren
Men ſiet in ſijn Schildry ſoo 't leven uyt-ghebelt
Al oftmen in perſoon waer inde Kerck gheſtelt.

THEODOR BABUER

Van Hollandt.

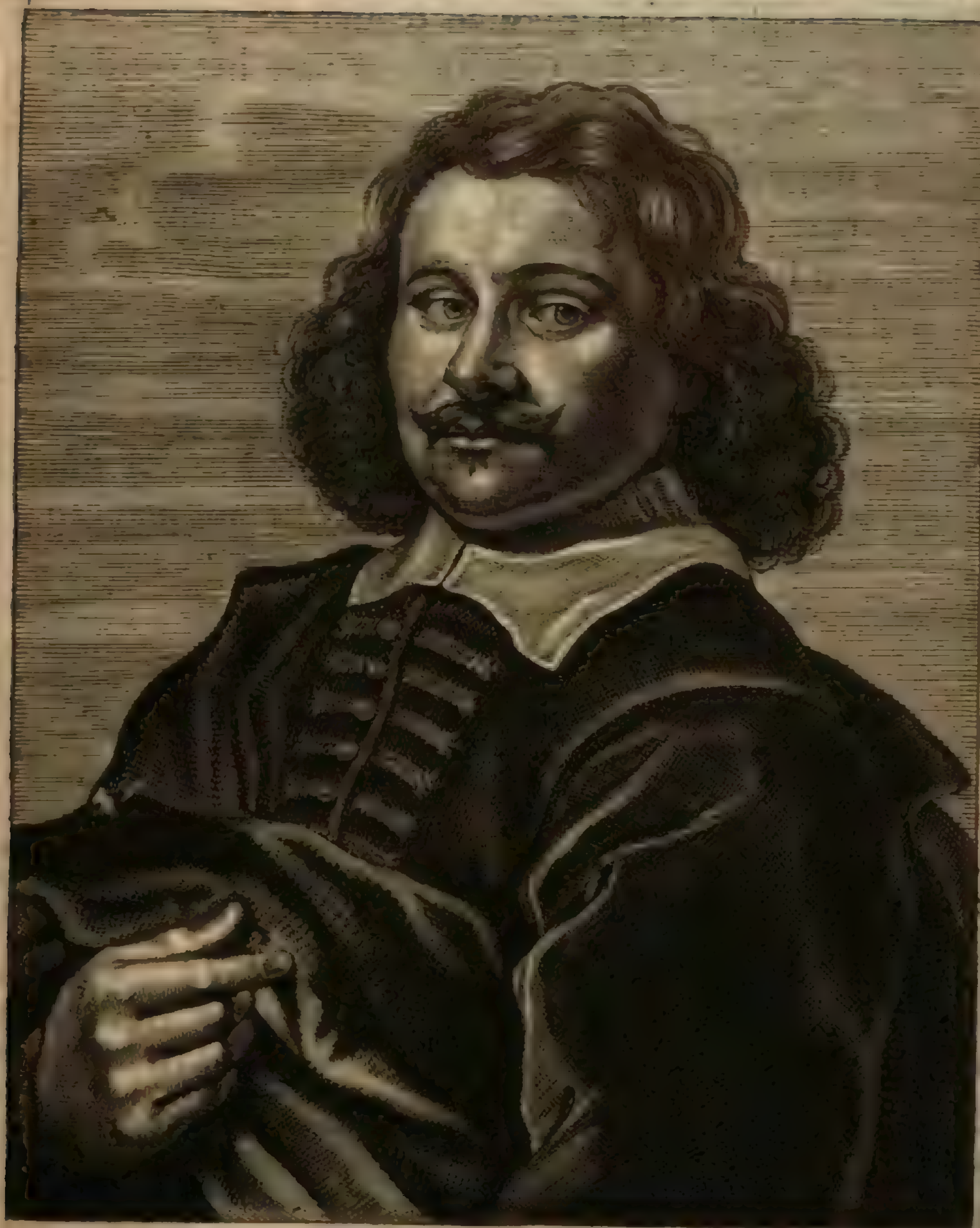
DE Conſt van *Theodor* die thoont de Schilder-jeught
En al die Conſt bemint, hier een gheleerde vreught
In ſijn Conſt-Tafereel ſeer wel gheordonneerr
En op ſijn maet gheſtelt, die meerder lof begeert
Als ick hier ſchrijven can, om dat daer niet ontbreckt
VVant 't ſchijnt in ſijn Schildry het eyghen leven ſteckt.

IAN BOTH

Schilder van Vytrecht.

MEt wat een lauwer loof, oft groen olijve ſpruyten
Dient nu het geeſtich Breyn van onſen *Both* ghehult,
Met wat Poëſij pen wil ick ſijn roem beſluyten;
Die ſoo den lof en d'eer van ſijne Conſt vetvult.
T'herdencken gans beroert al mijne vry ghepeynſen
Soo ick mijn ooghen ſlaen op ſijn verheven werck
En mijnen luſt ontwaeckt jae doet gheheel ontveynſen
Midts ick daer in niet als Naturas cracht bemerck,
Waer uyt te ſpeuren is het leven van ons leven,
Waer op ons leven ſteunt, en t'levens hope baert
Dat is het ſoet ghewas t'gen' daegh'lijckx wordt ghegheven
Door Godes zeghen uyt de groen en vruchtbaer aert.
Dit wiſt *Both* met t'pinceel ſoo wonder af te maelen
Dat al ſijn maelery door haere geeſticheyt
Den menſch (die Conſt bemindt) met jever can beſtraelen
En menichmael het hert tot haere deught verleyt:
De dreven des warandts veer uyt t'gheſicht gheleghen,
Het blader-rijck gheboompt, valley, en hoogh gheberght,
Het ſtraelen vande Son langhs onbevolckte weghen
En noch meer lieflijckheydt t'gen' jeders gheeſten terght
Dit alles ſaem ghevoeght door cracht van *Boths* Pinceelen
Wel op ſijn maet gheſtelt en fraey gheordonneert
Op eenen eſten doeck oft fijn gheſchaeft panneelen
Wijſt aen het uyterſte dat ons *Pictura* leert.
T'waer herſeloos ghebroet vol haetighe ghebreken
Dat ſonder oordeel is van *Midas* overſchot
Soo wie uyt bot verſtant de Conſt wou teghen ſpreken
Die ons ten thoone ſtelt den gheeſt van *Ian de Both.*

Een

IEAN BOTH

Bon painctre en payſages bien ordonées, a la veue bien douces, les devants fortset bien coulerées garnies des figures, et animaux bien entendües. ſe tientmiantenant a Vtrecht ville de ſa naſſance.

Abr. Willars pinxit. *C. Waumans ſculpſit.* *I. Meyſſens excudit.*

Een Conſt die niet en ſoeckt van jemandt eenich voordeel
Om die te prijſen oft te blamen teghen reën,
Maer midts de ooghen ſijn voorloopers van het oordeel
Soo dunckt my dat dees Conſt noyt worden can vertreën:
Schoon dat mijn pen te vroech laet haeren beck beſnoeren
Om meerder (naer verdienſt) den weert befaemden lof
Van *Both*, om ſijn vernuſt hier claerder uyt te voeren
Ter wijl my overſchiet noch veel bequaeme ſtof,
Waer-in gheleghen is t'wit, om van hem te roemen
Daer ons de daet hier gheeft ghetuygheniſſe van
Sulckx datmen hem hier mach wel een groot Meeſter noemen
Midts t'ſelf' ons daeghelijckx ſijn werck bethoonen can.

PETRUS TESTA

Van Roomen.

ALs het oudt vermaert Roomen langhen tijdt berooft had gheweeſt van Schilder-conſt / midts den jever der Schilders door Martis wapen-room gangs verdort en van luſt ontbloot was. Soo is even wel daer naer door verſcheyde Cloecke verſtanden en Roomſche Geeſten het ſelve wederom in fleur ende welſtant ghebrocht / als van Peeter Cavallini Giotto, ende meer Andere / ghelijck Petrus Teſta haeren roem door ſijn uytnemende Conſt oock vermeerdert ende aen doen groeyen heeft / die ſeer fray is gheweeſt in ordonnantien naer t'leven / ende met cloecken Aert uyt te belden / ghelijck over al in Italien en hier te Landt oock veel te ſien ſijn / beſonder aen ſijn Printen die hy ſelfs met ſulcken wonder ghe-ſticheydt Gheetſt heeft / dat ſy voor ſeer ſelſaem ende onghemeyn by de Lief-hebbers worden ghehouden. Ick laet den Leſer oordeelen hoe veel te meer ſijn Schildry in weerden wordt ghehouden daer de Faem in Nederlandt noch al lanck af ſal ghedencken / aengeſien dat uyt geetſte Printen en andere Druckken (die maer als ſchaduwen van Pictura en ſijn) by eenen Conſt-kender ooghſchijnelijck can gheoordeelt worden / met wat diepſinnighe wetenſchap den principalen Mee-ſter moet begaeft ſijn / ghelijck den voorſz. Teſta altijdt is gheweeſt / hy is tot Roomen overleden / doch in wat jaer is my onbekent.

CHRI-

CHRISTOFFEL IACOB VANDER LAENEN

Conversatie - Schilder van Antwerpen.

DE handelinghen der Schilders sijn veelderley en vreempt / als wanneer den Schilder door den Natuer daer toe ghetrocken wordt / ende niet door een bedwonghen onderwijsinghe de selve heeft gheleert. Dit blijckt in Christoffel vander Laenen, die seer vervallen is gheweest op de Conversatien van vryagien/ balletten / en andere ghenuchelijcke tijdt-verdrijven van malle Jonckers ende Jonfvrouwen seer aerdich uyt te belden die seer aenghenaem en lieffelijck gheschildert staen/ en meestendeel niet anders en heeft gheschildert als de ghene:

Die met mallen en met rallen
  Brenghen over hunnen tijdt
Jn balletten en banckettten
  Daermen geenen cost en mijdt.
Hier met dansen daer met schransen
  En veel ander sotterny
Hier met lonckcen en met proncken
  Tussen beyden vrijery
Siet de Speellie voor de Eellie
  Toetsen bassen, en viool
Daer s'op singhen dansen springhen
  t'Schijnt het is een dansers school
Schrossen brossen, schincken drincken
  Sonder reghel sonder maet
Nijghen stuypen, droncken suypen
  Soo't al inde wereldt gaet
Hier Monseuren, daer Monkeuren
  Hier wat praten vande min
Hier wat pruylen daer wat muylen
  Jeder naer den tijdt en sin.
Hier wat vrijen daer wat lijen
  Om te winnen Joffers hert
Hier wat slaghen daer wat claghen
  Vande liefd' en minne smert
Hier wat wand'len daer wat hand'len
  Van het rijcke Coopmans goet
Hier wat spelen singhen quelen
  Tot troost van een swaer ghemoet,
Hier wat clappen, daer eens tappen
  Van het beste kermis vat
Hier wat doppen daer wat soppen
  Tot datmen is vol en sat.
Van te smeren en te teren
  Van te clincken op den pot
Van te cannen en te pannen
  Van te maecken heel den sot.
Van te tuysen en te ruysen
  Schoon dat Godt den Heer mishaegt
Van te boeven en te troeven
  Daermen naer geen geldt en vraegt.
Van te koken en te smoken
  Van te swemmen in veel quact
Van te slaepen en te gaepen
  Van te leven boven staet:
Wist soo loflijck en soo hoflijck
  Soo bisaert, soo cloeck en eel
Vander LAENEN uyt te maenen
  Met sijn liefelijck pinceel,
Heel manierich, los en swierich
  Daer Natuer maer in ontbreckt
Soet verdreven, t'schijnt dat t'leven
In sijn eel Schildrijen steckt.

DAVID

DAVID BECK
Schilder van Delft.

SOo veel vermach PICTVR' door onghemeyne treecken
Die ſy met d'eel pinceel weet claerelijck t'ontdecken,
Dat ſy al menichmael een man'lijck hert beroert
Wanneer ſijn oogh maer eens op haere Conſt en loert,
Wanneer de Aerdicheyt van wel gheſtelde leden
In weſen en ghedaent vol ghemanierde ſeden
(Beſonder in een vrouw) bethoont wordt op Schildry
Daer dickwils neven ſtaet het leven als Copy:
Soo ſchijnt dat iemandt voelt Cupidos minne ſtraelen
Soo diep doet u t'gheſicht den luſt in't herte daelen
Ghelijck als DAVID BECK heeft met pinceel ghedaen
Waer van den Roem noyt ſal verſlijten oft vergaen.
Daer ſietmen een Pourtret vol Meeſterlijcke douwen
'T geen wel een Keyſers oogh mach om ſijn Conſt aenſchouwen
'T geen wel mach ſijn gheſien door al den cloecken aert
Die ons den gheeſt van BECK daer in veropenbaert.
Een weſen heel volmaeckt; ghemarbert met twee blooſen
Jae op-ghepronckt ghelijck gheſermilioende rooſen,
Daer op de borſtjens naeckt ſoo menich croltjen ſwiert
En daer t'heel lichaem is op t'ſchoonſten op gheciert,
Vol bagghen oft gheſteent en d'alderfijnſte perels
Ghelijck een VENVS oft een Afgoddin des werels
Daer t'leven maer ontbreeckt ſoo gheeſtich weet t'pinceel
Van BECK, naturas cracht te brenghen op't tonneel.
Dit wiſt CHRISTINA wel, de Coningin van Sweden
Die ſoo wert in't ghemoet van DAVIDTS Conſt beſtreden
Dat ſy hem in haer Hof heeft minnelijck verſocht
En hem tot groote eer en hooghen naem ghebrocht.
Om dat ſijn rijp verſtant deſ' Conſt wiſt uyt te vueren
Soo dat ſijn weerde Faem ſal eeuwichlijcken dueren
En nimmermeer vergaen ſchoon t'lijf in d'aerde leyt
Sijn werck verbonden blijft aen de onſterfflijckheyt.

NICO-

DAVIT BECK

Peintre, et Valet, de Chambre de la Serenissime Reyne de Sweede, enuoié de Sa Ma: pour peindre les personnes Illustres de la Chrestienté. natif de Delft en Hollande.

Dauit Beck pinxit *Ant. Coget sculpsit* *Ioan. Meyssens exc.*

W

NICOLAES VANDER HORST

Schilder van Antwerpen.

WAs een seer excelent Schilder soo in Ordonnantien als Contersenten / die gheleert heeft by Rubbens, ende daer naer gherenst naer veel Coninckrijcken / Landen en Steden / daer sijn handelingh in groote weerde wordt ghehouden. Ende wederom keerende heeft hem langhen tijdt tot Brussel ghehouden/ alwaer hy veel fraey ende nette Teeckeninghen ghemaeckt heeft soo van Tytels als andersints die in print uytgaen ende ghesneden zijn van Cornelis Galle den Ouden / als oock van meer andere. Hy is Partsier gheweest vanden Arts-Hertogh Albertus ende d'Infante Isabella Clara Eugenia saligher ghedachtenis. Voor wien hy veel seldsaeme ende cloecke Teeckeninghen ghemaeckt heeft / seer aerdich ende diepsinnich ghehandelt. Is ghestorven tot Brussel Anno 1646.

MATHIAS KAGER

Schilder van Ausbourgh.

DE Printen die Ian ende Raphael Saedeler seer uytnemende Net ende Cloeck ghesneden hebben naer de vermaerde Teeckeningen Schildryen ende Schetsen vanden gheruchtbaeren ende Roemweerdighen Mathias Kager gheven meer ghetuyghen wat Meester ende edelen geest hy gheweest is als mijn pen hier can beschrijven waerin te sien is dat hy de uyterste volmaecktheyt ende diepste wetenschap van Pictura in alle haer deelen heeft verstaen / soo in't groot als in't kleyn / soo in't ordonneren als kopieren / in't vercorten als andersints / waerom dat hy is gheweest Schilder vanden Hertoch van Beyeren die grooten lust ende behaghen was scheppende inde eelheyt van zijn Pinceel / ende niet sonder reden uyt dien hy alle de Landen ende plaetsen des werelts (besonder daer de Const in weerden ghehouden wordt) meest ghesien heeft met groote studie ende vermaeck / den welcken tot Ausborgh ghestorven is.

De doodt die scheen jalours te wesen op sijn Const
Waer door dat *Kager* wirdt van jeder een bejonst,
Want had sy hem soo vroegh van t'leven niet berooft
Misschien had sijne Const Naturas roem verdooft.

THEODOR ROMBOUTS

Schilder van Antwerpen gheboren Anno 1597.
Ende ghestorven Anno 1637.

GElijck voortijts de schoone Stadt van Florentien in Italien placht te wesen een Moeder der Constenaeren / soo is in Nederlant de Rijcke Stadt van Antwerpen een oprechte voester vande voornaemste: (emmers ten deel) der meest vermaerste ende Const-oefenaers die in Pictura wonder ghedaenten van leven hebben aenghewent / ghelijck desen uytnemenden Theodor Rombouts oock een van haer beste scholieren ende voesterlinghen is gheweest / door zijn groot verstant ende neerstighe ondersoeckinghe der Natueren/ die hy in groote Figuren boven het leven wist uyt te wercken / soo ende ghelijck aen veel van sijn stucken hier te Landt te sien zijn. Hy heeft Italien en meer ander Landen doorreyst ende tot het eynde des levens de Const met grooten ieuer waergenomen/ zijnde ghestorven binnen Antwerpen in het jaer ghelijck voorseyt is.

HENRICK DE CLERCK.

NIet min en is begaeft gheweest met groote wetenschap der Schilder-const Henrick de Clerck Schilder van Brussel die gheleert heeft by Marten de Vos, ende was seer aerdich ende fraey soo in't groot als in't kleyn af te belden alle poetery ende oock devotie ghelijck in veel en verscheyde Taefereelen van hem tot Brussel in verscheyde kercken te sien is / die seer Ordonnanti-rijck ende met neerstich opsicht gheinventeert ende uyt ghewercht zijn. Hy is ghestorven tot Brussel.

ANTHONI SALART

Schilder van Brussel.

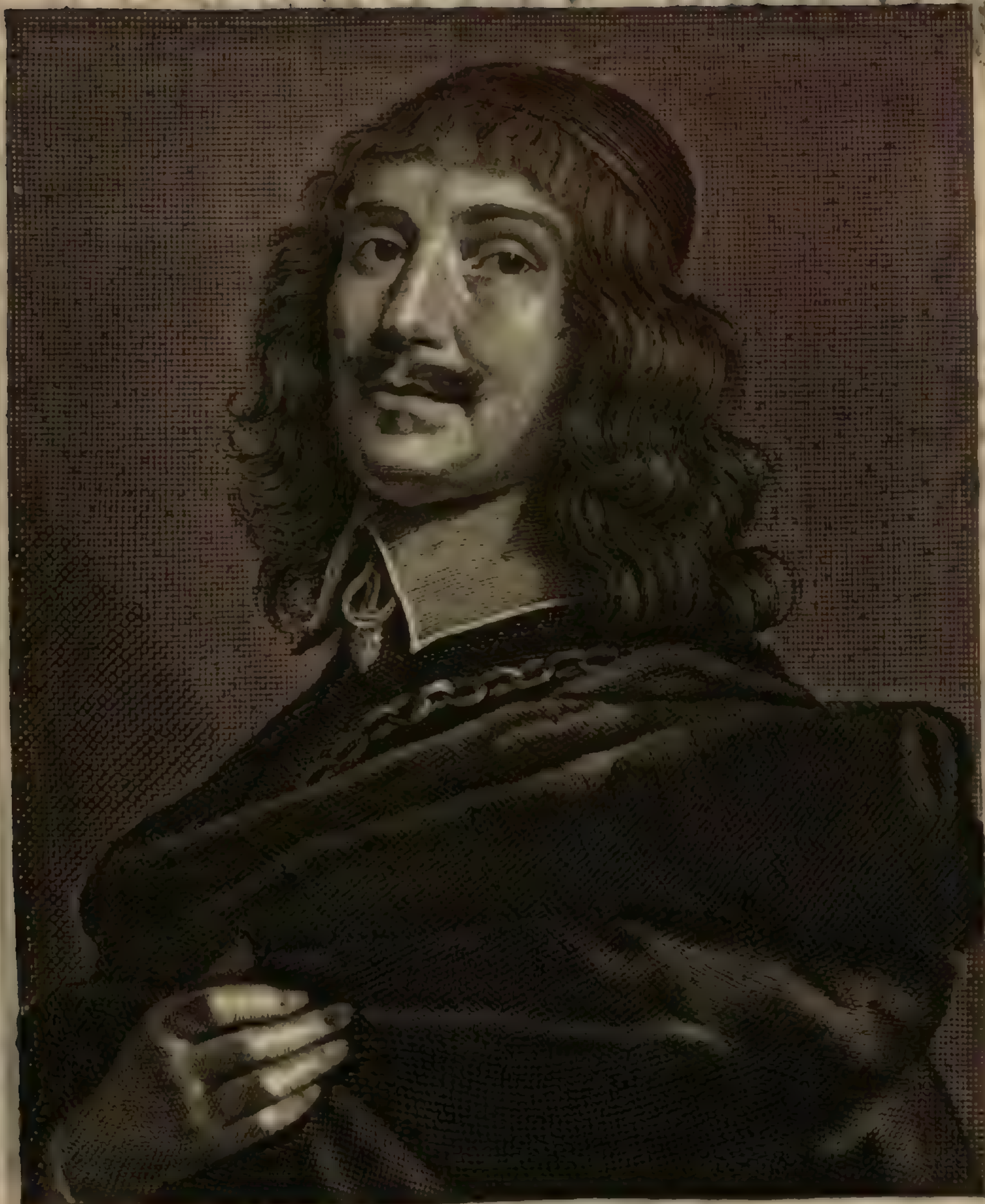
HY is gheweest seer overvloedich in Ordonnantien / sulckx dat in het leven niet te vinden en was / oft hy kost het selve door zijn ervarentheyt met Pinceel door zijn treffelijcke Const uytwercken / die noch teghenwoordich in groote achtinghe / ende voor seldsaem ghehouden wordt: want d'aenlockende begeerlijckheyt des soeten ghewins ende den smeeckenden lof (diemen door Const vercrijght met natuerelijcke liefde tot eenen onsterffelijcken naem) brochten hem door een vlijtighe oeffeninghe tot sulcken volmaecktheyt dat hy in zijn leven Niemant in ordonneren / koloreren / vaste stellinghen ende malscheyt des Pinceels en moest wijcken. Hy is tot Brussel ghestorven daer zijn Const in't leven is ghebleven ende sal noch langh inde memorie des menschen onsterffelijck ende bekent blijven.

GEERAERD HONTHORST

Schilder van Vytrecht.

O Edel Enghels Hoff verciert met ſeldſaemheyt
Van d'Edele Pinceel vol vrome gheeſticheyt
Door *Honthorſt* afghemaelt, waerin hy naer het leven
Aen Coninckx ooghen heeft ſeer groot vermaeck ghegeven.
Want al ſijn werck dat was ſeer aenghenaem en net
Als hy den menſch alleen mocht ſchild'ren in't Portret:
Waerin hy jeder een ſoo aerdich wiſt te vatten
Dat niemant wie het ſiet de weerde can gheſchatten,
Soo gheeſtich is ſijn Conſt ghediept en uyt ghehooght
Vleeſachtich ſterck en ſoet daer veele Conſt voor booght
Soo als Italien en ander Coninck-rijcken
Hem by *Appelles* gheeſt om ſijne Conſt ghelijcken.
Daer hy heeft langhen tijt in't *Pauſen* Hoff verkeert
En in Italien de meeſte Conſt gheleert.
Italien de ſchòol van veele wetenſchappen
Heft menich fray verſtant op d'Eel *Picturas* trappen:
Ick ſegh Italien, midts ſy ons can doen ſien
Een wonder vrempt Natuer, van Rotſen en Ruien.
Haer Berghen die ſchier niet, als vier en vlam en ſpouwen
Soo menich ſchoon Paleys, en koſtelijcke bouwen,
Die trecken menich geeſt en uytghekeurt verſtandt
(Om al t'ſeldſaeme werck) naer haer vruchtbarich landt
Naer *Roomen*, die de ſchool is van veel vrije Conſten
Want die R*oom* noyt en ſach, kreegh noot *Picturas* jonſten.
De groote ſtadt van *Room*, omringht van t'Tybers vocht
Die heeft al menich geeſt tot hooghen ſtaet ghebrocht
Soo als aen *Honthorſt* blijckt, die om ſijn trotſe wercken
In't Hoff van *Enghelant*, en oock van *Denemercken*
Werdt hooghelijck gheacht, en rijckelijck bejonſt
Om ſijn verſtant alleen, en weerde Schilder-conſt.

THO-

GERARD HONTHORST

Est ne a Vtrecht l'an 1592. tres bon peinctre en ordonnances et pourtraicts, a esté long temps en Italie y faisant pour plusieurs Cardinaulx des choses exquises, comme aussi il a faict en Angleterre des œuvres tres belles pour le Roy, lon voit encores en la cour du Roy de Denemarcque beaucoup de ses tableaux, il se tient a present a la Haye au service de son Altesse le Prince d'Orange. son maistre estoit Abraham Blommaert.

Gerr. Honthorst pinxit. *Pet. de Jode sculp.* *Io. Meyssens excudit.*

THOMAS VVILLEBORTS BOSSAERT

Schilder van Berghen op Zoom.

VVAt aengenaem Pinceel, heeft *VVilleborts* ghehandelt
En daer med' tot sijn eer al menich Rijck doorwandelt:
Al wat hy heeft ghemaeckt was los en cloeck van aert
Vol wijs en diep verstant, dat *Berghen* heeft ghebaert.
Sijn Const wordt groot gheacht in Duytslandt en in Spanien
Tot Roomen, Enghelant, by Princen van Oraignien
Daer hy soo menich stuck naer t'leven heeft ghemaeckt
En is daer door alleen in grooten naem gheraeckt.
Was wonder in Pourtret, Historien naer t'leven
In't groot te belden uyt en goeden aert te geven,
Henricus Frederic Prins *Guiliam* en noch meer
Om sijne wetenschap hem thoonden groote Eer.
Al wat hy heeft ghedaen is wonder aen te mercken
Waer med' dat sijn verciert Paleysen en veel Kercken,
De stadt *Berghen* op Zoom, roempt tot ghedenckenis
Op sijn seer Edel Const daer hy gheboren is.

THOMAS WILLEBORTS BOSSAERT

Peinctre tresrenommé, travaill admirablement bien en grandes figures, estimé pour pouvoir faire un pourtraict exactement bien, son Altesse le Prince d'Orange Henry Frederic luy a faict faire beaucoup de pieces, comme aussi son filz le Prince Guillaume, aussi pour d'autres Monarques, son maistre estoit Gerard Segers, est ne de Bergue sur le Zoom lan 1613. et demeur a present a Anvers.

Tho. willeborts pinxit. *Conr. Woumans sculpsit.* *Io. Meyssens excudit.*

DANIEL VAN ALSLOOT.

DE ervarentheyt van Daniel van Alsloot (besonder in het kleyn met Pinceel eenighe Lantschappen en ghesichten uyt te wercken) en is met geen pen te beschrijven als wel de daet daer van verdient uyt reden dat het leven inde aerdicheyt van zijn Const maer alleen en onbreeckt. Hy heeft veel schoon wercken ghemaeckt voor den Arts-hertoch Albertus een sonderlingh Beminder van Pictura oock veel andere seldsame stucken en proeven heeft hy gedaen voor meer andere Monarchen des werelts die hun gheneghentheyt vande Const qualijck ghenoch en kosten versaden om de selve te sien en voor dieren prijs te coopen.

Een Landtschap daer m' in siet een groot vermaeck voor d'ooghen
Kost ons *Van Alsloot* naer natuer en leven thooghen
Seer net in het gheboompt en licht op sijnen dach
Soo dat sijn Const bewijst al wat den aert vermach.

IACQUES FOCQUIER

Lantschap Schilder tot Parijs.

DE edel Schilder-const (voor soo veel raeckt de wetenschap van Lantschap naer t'leven te schilderen / hadde haer wel te belgen soo ick niet ten voorschijn en brocht de krachtighe handelingh van Iacques Focquier die Niemant in ons Eeu oft voorgaende Eeuwen (aengaende den malsen en krachtigen toets van bladeren verschieten / berghen en roetsen) en moet wijcken / soo aengenaem en aerdich staen alle zijn Schildrijen / die in groote weerde ende voor seldsaem by de Const-kenders ghehouden worden om de suyverheyt en grooten aert van netticheyt die daer in te speuren zijn.

Al wat de Eel Pinceel brocht van *Focquier* in't licht
Staet krachtich uyt ghewerckt en soet in het ghesicht,
De gronden wel verdeylt, het loof heel aenghenaem
En geestich in't verschiet tot lof van sijne Faem.

GUILIAM MAHUE.

VOorders soo isser tot Brussel oock gheweest eenen seer konstighen Conterfeyter by naeme Guiliam Mahue die inde selve handelingh van Pinceel seer excelent was ende uytnemende wel het leven in zijn Conterfeyten dede gelijcken daer veel en menichvuldighe stucken noch ghetuyghenis van geven alwaer hy oock ghestorven is.

PEETER VAN LAER

Ghenaemt van Boets,

Schilder van Vytrecht.

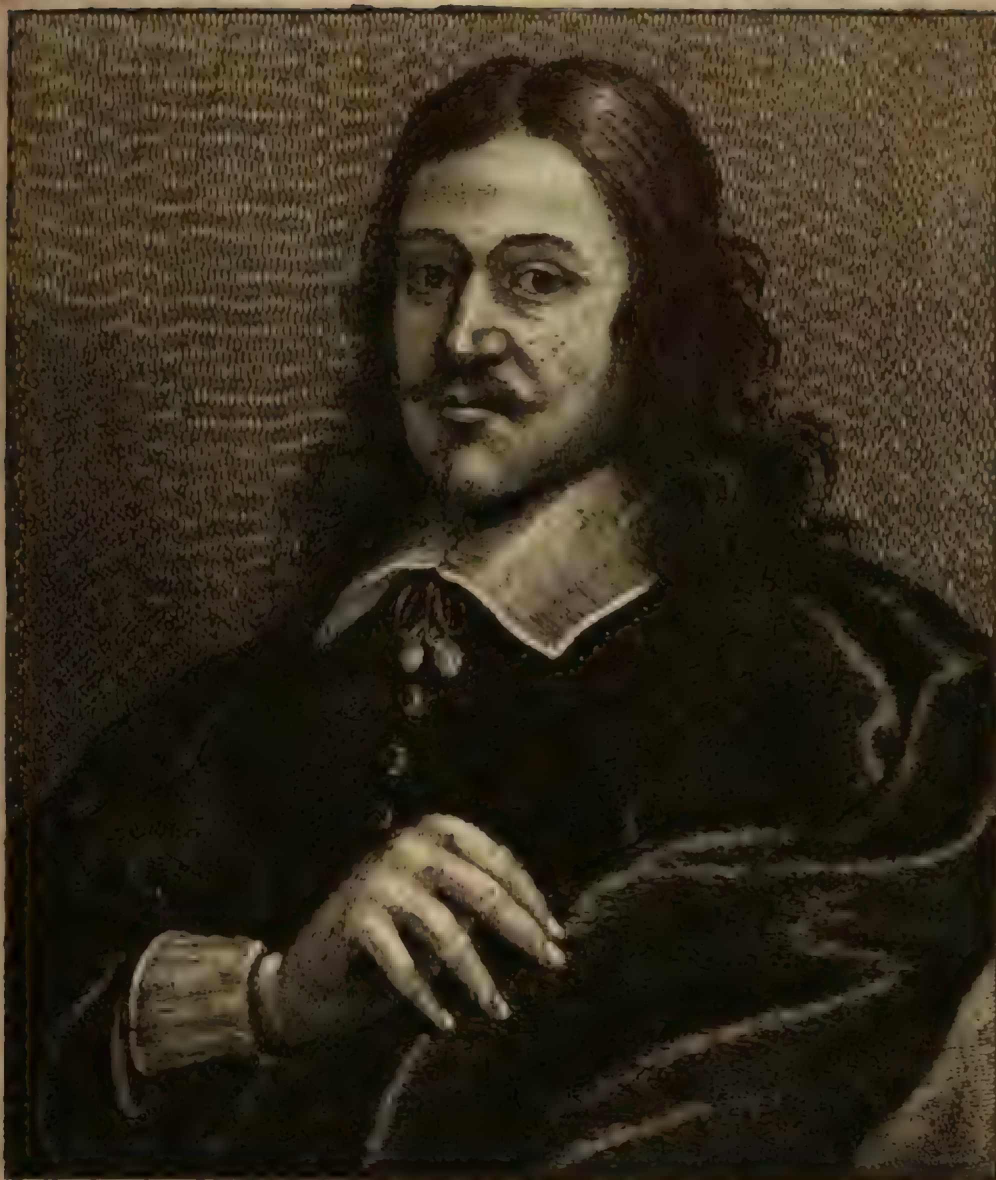
DIe al te geren hoort den Lof van Schilders ſinghen
Beſonder alſmen ſpreckt van ſeldſaem oude dinghen:
Van die de vinders ſijn van Verf en Teecken-conſt
Waer in verborghen leydt des Schilders grootſte jonſt.
Dat hy vry naer den roem *Van Laers* Pinceelen luyſtert
Want t'licht van ſijn verſtant de oude Conſt verduyſtert
Van *Zeuxis* en *Apel* door al den ſtouten toets
Die ons *Van Laer* bethoont oft handelingh *Van Boets*.
Die ſoo verliefelijckt *Picturas* Edelheden
Dat ick wel ſegghen mach met ongheveynſde reden:
Van Laer is die Natuer van t'leven ſchier ontmaeght
Van Laer is t'Hollants licht daer hy den naem afdraeght.
Wijns naem noch inden Boeck van *Clio* ſtaet gheſchreven
Die op den *Helicon* ſal eeuwich blijven leven
Waerop *Caliops* dicht met reden roemen mach
Door al den cloecken geeſt die m' eertijts in hem ſach.
Want t'gen' *Van Boets* wiſt met ſrjn eel Pinceel te toetſen
Dat was vol aerdicheyt, vol wel gheſtelde boetſen
Bandiets, en Bedelaers, jae Boeven op Galey
Sulck-danich meer ghewoel van ander ſnaeckery.
Niet min in't eel Muſijck en t' toetſen alle ſnaeren
Daer was *Van Laer* door Conſt op t'hoochſt oock in ervaren,
Soo dat d'onſterflijckheyt van ſijnen grooten naem
Belouwert is met eer' by d'alghemeyne Faem.

BONAVENTURA PEETERS

Zee-Schilder van Antwerpen gheboren Anno 1614.
Ende ghestorven Anno 1652.

DEn straffen *Eolus*, die Godt is vande winden,
Door *Boreas* ghehuyl, de Zee schijnt te verslinden,
En met t'grammoedich weer *Neptun'* ten vollen stoort
Als maer den Zeeschen Godt de donder vlaghen hoort.
Die in het fel tempeest, en diepe water golven
Doen menich kloecke Schip versincken en verdolven.
Men snijdt de Cabels los, hier worptmen Anckers uyt
Daer strijcktmen seyl en lul, men vlucht in't achter schuyt.
De visschen sijn verbaest en stooren al de baeren
De Schepen vallen om, en weten niet waer vaeren
De Zee die raest van spijt, en onghestadich slaet
Waer door dat Locht en vier meynt dat de Aerdt vergaet.
Bonaventura heeft dit alles soo gheschildert
Tempeestich, calm en stil, jae somtijts oock verwildert,
Dat jeder segghen sou, dat enckel water waer
Soo gheestich mals en los, staet elcke baer op baer.
Seer constich uytghehaelt, ghediept en soet verdreven
Soo datmen t'oordeelt oft het is het tweede leven,
Hier vlieght een witte Meeuw, daer swempt den Wallevis
Hier drijft een koopmans pack dat uyt gheworpen is:
En somtijts is sijn Const, verciert met zeesche haven
Met schip, pleyt en geley, met naeckt ghestchoren slaven,
Vol dapper oorloghs volck, die naer den Zee-slach staen,
Hier rotsen wonder hoogh, daer baeren teghen slaen.
Soo dat zijn destich werck wort over al ghepresen
Midts niemant sijns ghelijck in Const en schijnt te wesen,
Want niemants Const in Zee soo op het leven treckt
Als *Peeters* cloeck Pinceel, die t'leven gans ontdeckt.

GRAF-

BONAVONTVR PEETERS.

Tres bon Peinctre de Mers Calmes, et Tempestes illentent bien aux nauires, galeres, et Batailies sur Mer Cognoist l'orisont, ses esloignements sont douces, faict bien les Villes, et Chateaux, on voit par tout, Beaucoup de ses œures, dans les Maisons des amateurs, il est natif d'Anuers, et fut ne en l'an 1614.

Ioannes Meyssens pinxit et excudit. *W. Hollar fecit.*

GRAF-SCHRIFT
Door ſijnen Broeder Ian Peeters.

Dees aert begrijpt een van des werelts wonderheden
Zee Schilder en Poët, ſoo groot als d'aert oyt lede:
Peeters ſijn toenaem was, den naem *Bonaventuer*
Sijn lof eeuwen verſlijt, al rot dees ſepultuer.

Ende om naer mijn ghevoelen den ſin te volmaecken dunckt my niet qualijck op het graff van dien uytnemenden Zee Schilder ende ſoet-vloeyenden Poët Bonaventura Peeters te paſſen dit naervolghende graff-ſchrift ende lijckſangh.

Beſprinckelt en bedauwt uyt een oprecht medooghen
De doot van *Pallas* Soon met traenen van u ooghen,
Die hier begraven leydt, en is van kracht berooft
De fackel van *Pictuer* die leyt hier uytghedooft,
Die *Themis* aen haer borſt met hulp van *Thetis* voyde
Sulckx dat zijn groot verſtandt in alle Conſten groyde,
Die van Poëſis werdt ghelaeft uyt d'Hypocreen,
Soo als een ſchemer licht van d'aerde hier verdween.
Neptun' die in een ſchelp van *Tritons* wordt ghedraghen
En doet ghedurich niet als ſuchten, ſtenen, klaghen,
De ſchoon *Nereides* ſijn inden rouw becleet
De Zee benevelt is met droefheyt druck en leet.
Apollo wilt ſijn herp in *Lethes* vliet verſmooren
Die over *Peeters* doot oock haer gheclanck laet hooren,
Van *Peeters* die door Conſt met ſijn Poëtſe tongh
Soo ſoet en liefelijck ghelijck als *Naſo* ſongh.
Die oock door ſijn Pinceel noyt heeft Natuer gheweken
En ſonderlingh altijt in zee Conſt uyt gheſteken:
Waer van den hoochſten roem door Faem noyt ſal vergaen
Maer altijt meer en meer ontſterflijck groyen aen.

LYCK-

LYCK-SANGH,

Stemme:

Le flots n'auront point de rigeur, &c.

DE jammer klacht doorſcheurt mijn hert
Die uyt gheſtort wordt door de ſangh Goddinnen
En vande Zeeſe Mereminnen,
Met droef gheſchrey en over groote ſmert,
Inden verbolghen OCEAEN
Daer al de water Goôn verſlaghen ſtaen,
Om dat de Son nu is verduyſtert
Van PICTVRAS kracht,
En haeren glans ontluyſtert,
Die dit graff verſmacht.

ICk ſien de aert in't ſwert becleet
Met druck bevanghen ſoo veel trouwe vrinden
En vrome gheeſten die hem minden
Om dat hy was kloeck Schilder en Poeët,
Den eerſten Soon van d'Eel PICTVER
Vol ſoeten gheeſt, met naem BONAVENTVER
Die ons op d'Aert-rijck heeft ghegheven
Van ſijn Conſt-een deel
Jn ſchijnſel van het leven
Door Pen en Pinceel.

WAt treurt ghy Vrinden vol verdriet;
Staeckt uwen druck en wilt u wanghen drooghen,
Vaeght af de tranen van u ooghen
En gunt ghy uwen vrindt den hemel niet?
Den roem van ſijn onſterflijckheyt
Sal altijt leven inder eeuwicheyt,
Al leyt ſijn lichaem hier begraven
En vergaen in ſlijck
Sijn deughdelijcke gaven
Sijn in't Hemel-rijck.

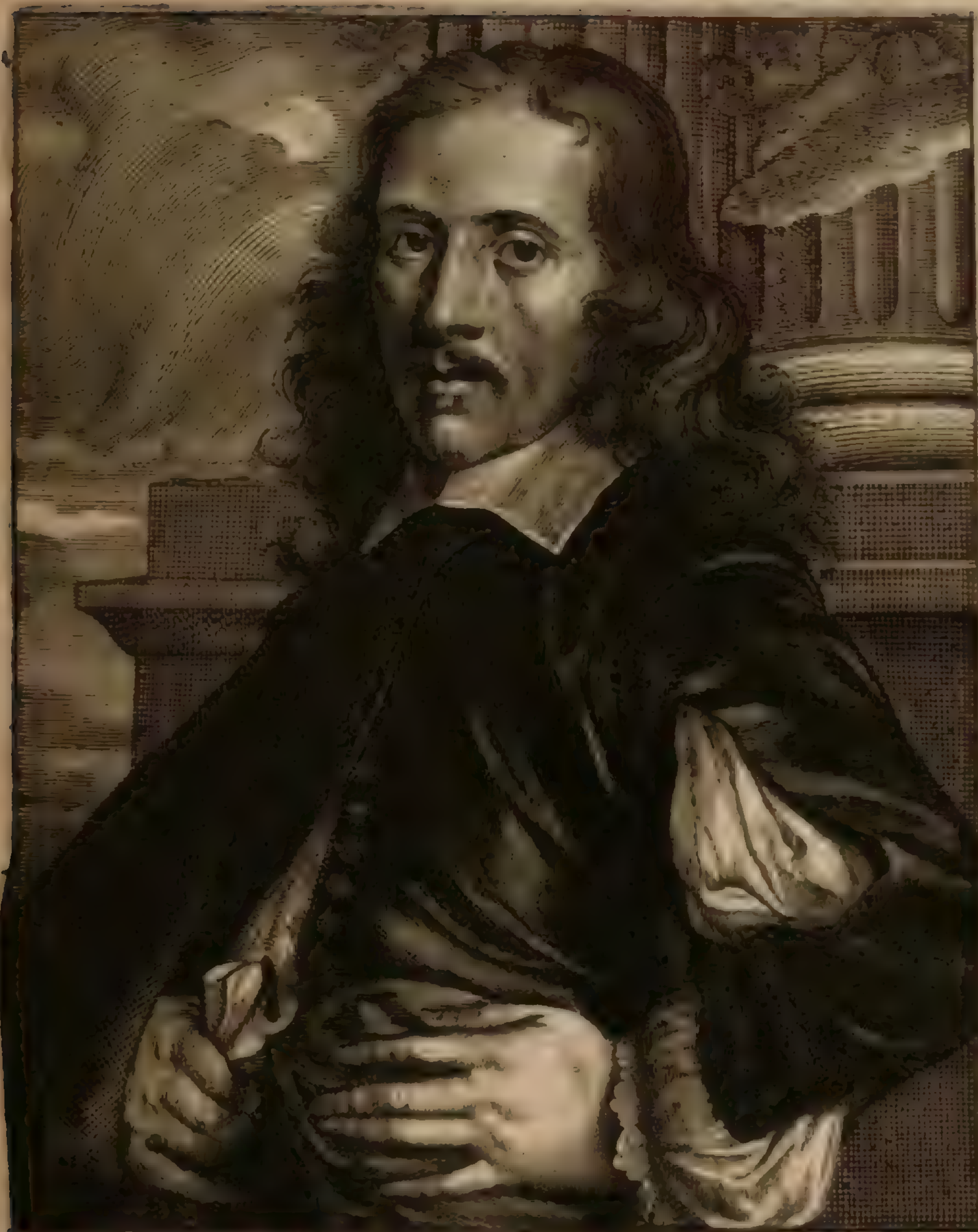
E Y N D E.

FRAN-

FRANCISCUS VVOUTERS

Schilder van Lyer, ghestorven Anno 1659.

DE Edele Schildry can 's menschen hert vermaecken
En jemants swaeren geest door haere Const ontwaecken,
De liefde dwinght den lust als eenen drooghen dorst
Die menichmael bestrijt met bangheyt jemants borst.
Soo port de liefde oock de noyt versaeyde lusten
Van een Const-minnend' hert dat nimmermeer can rusten
Soo saen *Pictuer* haer Const de Minnaerts toebereyt
En brenghtse voor den dach in overvloedicheyt.
T'gen aende Edel Const van *VVouters* is te mercken
Seer liefelijck in't naeckt en mals in al sijn wercken
Seer los gelijck *Van Dyck*, seer soet als *Titiaen*
Soo net en aenghenaem ded' hy zijn stucken staen.
Het aensien gans becoort den gragen lust van d'ooghen
Die dickwils door des' Const valt in den sin bedroghen.
Siet *Venus* by *Adoon*, oft ander hey Goddin
De naeckte gratien, oft eenich Saters min,
Diana op de jacht, oft daer sy haer gaet wasschen
Oft daer den Satur *Pan*, *Sieringa* wilt verrassen,
Oft daer naer t'leven compt een stille wildernis
Al wat hy heeft ghemaeckt het schijnt dat t'leven is.
Daer veele Const voor moet haer glori laeten buyghen
Soo als ons Engelant met reden can betuyghen,
Daer *VVouters* in het Hof heeft langhen tijt verkeert
En van het Coninckx bloet wert om sijn Const ghe-eert.
Sijn soet vlammighe oogh en Const verrijckte sinnen
Die hebben by den Prins hem hooghe Faem doen winnen
Om sijn welsprekentheyt, gemenght met grooten gheest
Waer door hy in het Hof in aensien is gheweest.

FRANCOIS WOUTERS

est né a Lyere lan 1614. faict extremement bien les petites figures principalement nuez et aussi des paysages. il a esté disciple de Sr Paul Rubens. et par son addres est faict peinctre de l'Empereur d'Allemaigne Ferdinand le 2me s'estant allé avec son Ambassadeur en Angleterre, ou estant arrivé recut la novelle que sa Maj.te Imper.le estoit mort lan 1637. en apres fut peinctre et homme de Chambre du Prince de Galles. ayant demouré quelque temps a Londres s'est retourné a Anvers, sy faisant valoir par son art. Fr. Wouters pinxit. Pet. de Iode sculp. Io. Meyssens exc.

LYCK-DICHT
Over de doodt van F. VVouters.

DEn menſch ſterft als hy meyndt het ſekerſte te leven
En ſnelder loopt den tijdt als wel een bie can ſweven,
Soo als aen *VVouters* blijckt, die door ſijn hooghe Cunſt
Trock s'werelts eer naer hem, jae Prins en Coninckx gunſt.
De doodt die heeft de hop' van meerder gunſt ghebroken
Als hy in't ſterf-bed had ſijn leſte woort gheſproken:
Den afghecnaeghden nijdt, die ſchonck hem doen den vred'
T'gen' ſy uyt booſen haet in't leven noyt en ded'.
Ghedurichlijck nochtans ſijn hert naer vrede trachte,
Den vred' van Engelant was 't die ſijn ziel verwachte
En oock ghevonden heeft in't Enghelijck Palleys
Daer noyt geen eyndt en is maer altijt blijden Peys.

HENDRICK ANDRIESENS
Ghenoemt Mancken Heyn.

Schilder van Antwerpen, ende gheſtorven in Zeelant in't Iaer 1655.

AL iſt dat den Naem van Mancken Heyn aen een jeghelijck verachtelijck ſal duncken te weſen / ende my ſullen willen beſchuldighen van botticheyt uyt dien Mancken Heyn ſchijnt eenen naergheworpen naem te ſijn ghelijck ick oock oordeel / doch ter wijlen hy ſelver niet en ſchaemden ſijn Conſtige ſtucken met ſoo daenighen Tijtel te teeckenen / ſoo en hope niet te miſdoen / uyt reden oock hy by de Lief-hebbers alſoo bekent is / ende al iſt dat den naem ſchijnt manck te gaen / ſoo en gaen zijn Conſt-rijcke Schilderijen niet kreupel / want alle de ſtilſtaende dinghen die hy met groot verſtant gheſchildert heeft worden in groote weerde ghehouden / door de nettichept en levenden aert / die daer in te ſien zijn.

T'Pinceel van *Mancken Heyn* heeft ſoo veel voorts ghebracht,
Dat ſy niet om den naem, maer wordt door Conſt gheacht:
De daet bethoont het werck, het werck verheft den Naem
En blijven allebeyd' onſterff'lijck by de Faem.

BY-VOEGHSEL.

HEt sterven is ons aenghebozen ende alle menschen ghemeyn. Al ist dat Alexander den Grooten de heel Wereldt heeft in sijn macht gehadt / hy is ghestozven. Al had Salomon de grootste wijsheydt/ hy is ghestozven. Al had Cræsus den overvloedighsten rijckdom/ hy is ghestozven. Al had Appelles de diepste Const van Schilderen / hy is ghestozven. Al had Helena de hoochste schoonheyt sy is ghestozven. Al hadde Sampson de vzoomste sterckheydt/ hy is ghestozven. En al had jemandt allen dese gaven alleen hy moet sterven. De doodt compt ghelijck eenen dief inden nacht / en meest by menschen daer sy minst verwacht wozdt. Den stercken Milo bleef met sijn handen tussen eenen op-ghescheurden boom soo vast gheperst en toegenepen dat hy daer van hongher en pijn moest sterven. Den Poeet Eschilus sittende in een veldt onder de Sonne om hem te verwermen / is ghestozven een wzeede doodt dooz de Schildt-pad die den Arent op zijn cael hooft liet vallen meynende dat het eenen steen was. Den Coninck van Navarre by naeme Carolus seer sieck in al zijn leden zijnde / werdt dooz ozdze van de Medecijnen / in een lijnwaeten laecken ghewonden dat in den ghebzanden wijn ghetempert was / en comende wat te naer by de keersse is de vlam in't laken gheslaghen ende alsoo miserabel ghestozven. Philemon siende aen taefel eenen Esel komen die de vyghen socht te eten die daer op laghen/ is van laggen ghestozven. Den Keyser Tiberius wert van zijn Vzouwe Agrippina vergheven en is ghestozven. Iulius Cæsar werdt sonder achterdencken van de doodt dooz Bruto Cassio omghebzocht. Vitellius werdt in den Tyber ghewozpen en is ghestozven. Den Herder Crates werdt in den slaep van eenen Boeck (die hy met zijn andere Schapen weyde) ghedoodt. Henricus den IIII. Coninck van Vzanckrijck wert in zijn Coets vermoozt / ende meer andere diemen in groot ghetal sou connen by bzenghen waer uyt men can bewijsen dat de doot seker en de ure onseker is / ende dat de Coninghen en Pzincen de doodt soo wel als de arme menschen onderwozpen zijn. Franchois Wouters dien plaisanten Schilder is dooz eenen pistool scheut by ongheluck ghestozven. Ontallijcke gheesten der Schilder-const zijn uyt de werelt ghetrocken ende ghestozven. Ist dan wonder dat eenen mensch / daer op somtijts wel behoozde te dencken / want die daer minst op dencken die wozden van de doodt eerst besocht ; Om dan in dese dzoeve materie niet te blijven hanghen ende daer mede de overledene cloecke Meesters van Pictura de eeuwighe rust te wenschen / soo heb ick voozgenomen eens te ontdecken den onsterffelijcken Loff / die de Edel Hanteerders der vzy Pinceel (noch in't leven zijnde) verdienen / die ick met mijn swacke pen / soo seer niet en can herheffen / als hunnen roem vereyst. Ick soude hier meer neersticheyt ende vlijtighen iever ghebzuyckt hebben / om oock in't licht te bzenghen de uytnemende Eer diemen de Italiaense Meesters van dese eeuw in de Schilder-const schuldich is. Doch om in gheen verschil te commen met den gheleerden italiaenschen Schzijver Georgius Vassari , den welcken het leven/ Georg. manieren / ende ontsterffelijcke Consten / van de italiaensche Schilders in eenen Vassari.

beson-

besonderen Boeck heeft beschreven / ende dat Carel van Mander sijn groot verstant heeft gheopent ende latten blijcken in het beschrijven der uytnemenste Italiaensche Meesters / soo heb goet ghedocht daer niet meer af te schrijven als voorschz. staet / laetende Italien behouden den hooghsten roem van alle Landen. Ende niet sonder reden / aenghesien de Schilder-const nievers meer als in Italien en wordt ghewaerdeert. De Venetianen achten haer door de Schilders soo vereert te zijn / dat sy aen jeder Meester (die in dese Const uyt-staecken) plachten te gheven dry-hondert goude Croonen jaerlijckx / op datse de selve door sulcken begiftinghe binnen hun mueren oft palen mochten behouden. Als Raphel d'Urbijn eerst ghestorven was / heeftmen den Paus Iulius den II. sien weenen / en sijn wanghen met traenen overdecken. De moort van Polidoor heeft den Raet van Roomen soo hoogh op-ghenomen / datse den moordenaer soo swaerlijck straften oft hy eenen Coninck omghebrocht hadde. Baccio Bandinelli wert vanden Paus Clemens den VII. (door de liefde die hy tot dese Const droegh) het Ridderschap van S. Peeter ghegheven / en daer naer van Carolus Quintus oock Ridder ghemaeckt. En om uyt ons paelen niet te gaen / en den Leser te overlasten / soo wil ick weder keeren tot de Schilders teghenwordich in't leven zijnde / daer ons vredsaem Nederlant ghenoch af versien is / ende sulcken luyster van Loff en Eer af ontfanght dat sy de gheheel wereelt door / voor de beste Voester-vrouw der Vry-consten wordt ghehouden. Ende al ist dat Pictura eerst oprecht in Italien werdt opghetrocken / ende door Michiel Angelo , Titiaen , ende Raphael Vrbijn , meest is in staet ghesedt / de welcke uyt de oude antique wercken gingen soecken de volmaeckthejdt vande natuer / brengende by een menichvuldighe ghebrocken lichaemen / soo van hout ghesneden / als uyt marmer en steen gehouwen oock van coper ghegoeten / om uyt thien armen / vyf-en-twintich beenen / veel schouders / ende andere deelen des lichaems een volmaeckt lichaem te maecken (ghelijck sy oock met cloeck verstant hebben ghedaen) het welck wy heeten de antiquiteyt. Soo ist nochtans dat onse Nederlantsche Schilders / als Rubbens, Van Dijck , Michiel Coxi , Floris , en meer andere door hun wonder maenieren/ ende gheestighe inventien: de vrije Schilder-const tot meerder perfectie / ende volcomender leven hebben ghebroght / als de oude antique Schilders hebben ghedaen / het gene ick de beste Kenders der Consten laet oordeelen / daer de Keyserlijcke Stadt van Antwerpen het principaelste bescheedt af soude connen geven. Ick segghe Antwerpen om dat sy de vrughtbaerste Moeder is vande kloeckste verstanden der vry Consten voorts te brengen : ende met haer natuerelijcke borsten van wetenschap op te voesteren / daer het ghetal der Antwerpsche Schilders ghetuyghenis af gheeft. Antwerpen (die het hert is van Brabant) is oock de rechte handt van Picturas volmaeckthejt : daerom schrijft den Eerw. Pater Adrianus Pooters Priester der H. Societeyt Jesv seer gheleerdelijck in een van zijne boecken behelsende het leven van de H. Rosalia , ende seydt onder zijn honingh-bloeyende Poesi , dese woorden die hy gheboetseert heeft naer het schrift van den Eerw. P. Scribanus in Antverpia folio 136. aldus:

Neder-

Nederlandt, den rinck vande wereldt,
ende den Diamant van deſen rinck is

Antvverpen.

Nederlandt, de ooghe vande wereldt,
ende den appel van deſe ooghe is

Antvverpen.

Nederlandt, het boſch vande wereldt,
ende den Lavrier van dit boſch is

Antvverpen.

Nederlandt, het Paradijs vande wereldt,
ende het lieffelijckſte van dit Paradijs is

Antvverpen.

Nederlandt, eenen hemel vande wereldt,
ende de Son van deſen hemel is

Antvverpen.

Ende ick ſoude moeghen ſegghen aldus tot haer
meerder Eer, Roem ende Glorie.

SOo lanck als *Phœbus* ſal, met ſijn vergulde toomen
Beſchijnen t'ſilvre nat van *Schaldis* water ſtroomen,
En daelen met ſijn licht uyt t'hemels claerſte wolck
Op al de menichte van t'vredſaem *Antwerps* volck;
Soo ſal de ſnelle Faem, noyt houden op van raſen,
En met haer hel trompet de werelt door te blaſen:
Dat *Antwerpen* is t'hert van t'heele Nederlandt
En oock daer by den glans des Neerlandts diamant,
Den toom des vyandts cracht, door al haer ruym gheweſten
Bewatert, ſterck Caſteel, en ſchoon bemuerde veſten.
De rijckſte Have van, den grooten *Oceaen*,
Daer t'ſilver en het gout op t'coſt'lijckſt' comen aen:
Dat Spanien haer ſeyndt, uyt d'Indiaenſche Mijnen
Daer ſy haer waeren veylt, en doet haer Conſt verſchijnen
En drijft haer coopmanſchap, in overvloedicheydt
Die over haere cruyn haer rijcke vlueghels ſpreydt.

EYNDE

Van het eerſte Deel.

HET

HET TVVEEDE
DEEL.
Jnhoudende
den weert befaemden Lof vande vermaerſte

SCHILDERS,

Zijnde teghenwoordich in't leven,
de welcke door hunnen kloecken
Aert ende Geeſt-rijcke Oeffe-
ninghe de Edele

PICTURA

in Conſt verſtercken.

Alles tot vermaeck ende luſt der Conſt-jeverighe Lief-hebbers
ende Rijm-minnende Poëten by een vergadert
ende beſchreven

DOOR

CORNELIS DE BIE, Notaris tot Lyer.

VVaerheydt baert Nijdt.

VOOR-REDEN.

Nieu-Lustighen *Leser* aenghelockt sijnde door liefde tot de Doorluchtichste vry Schilder-const soo en hebbe ick niet connen laeten haeren uytsteckende Lof en Eer (die onsterffelijck sijn) inde tegenwordige levenve Gheesten van desen tijt wat claerder te bewijsen ende hoogher te verheffen, wel wetende dat het selve voor de jeught leersaem ende aende Schilder-const-minnende Liefhebbers aenghenaem wesen sal. Ter wijlen dat elcken Schilder ende uytnemenden Gheest teghenwoordich vlamdt om sijn eyghen werck inde Coust te sien floreren, ende te gheraecken op het Toneel vande oude ervaren Meesters. Ende al ist dat in mijn voorgaende deel eenighe wijtvermaerde ende Constvloyende Schilders vergheten sijn, oft dat ick in het begrijp van dit teghenwoordich boeck, sommighe soo overledenen als levende Gheesten (die de Const oeffenen oft gheoeffent hebben) mocht voor by gaen, sult my gelieven te ontschuldigen, ende daer over niet berispen, uyt redenen dat ick my hebbe ghevoeght, naer den Plaetsnijer den welcken my gheen platen meer als daer in staen en heeft ghelevert, uyt oorsaecke oock dat ick niet veel met de uytstekende Meesters en hebbe verkeert, en oversulckx my onbekent sijn, hopende dat sy daerom hun t'selve niet en sullen aendragen aenghesien hunne wercken ende loffelijcke vruchten vande edele Pinceel hunnen Lof meer sullen verbreyden, als ick sou connen doen door de pen van Poësis, jae waert oock soo dat ick de moyt hadde ghenomen om naer ouderdom ende oorden alle de achtbaere Naemen ende verscheyde Consten van onse eeuw op te soecken, ick en twijffel niet oft de druck-persse soude te swack ghevallen hebben, om soo menighvuldighen Loff der overvloedige Constenaeren te drucken. Het dunckt my genoch te wesen dat ick in het beghin van mijnen boeck hebbe geseyt

wat

wat schoone vruchten de Edel *Pictura* is barende. Ende waert saecken dat jemandt oock sich beneerstichde om haer deughden in wijder materie te beschrijven, sou qualijck een eyndt vinden, maer wel een soete belooningh, vande ghene die haer soet aerdicheyt lief hebben en beminnen. Oversulcx en moet niemant hem voor laten staen dat ick al het gene (tot lof van *Pictura* hier in't licht wordt ghebrocht) sou gheschreven hebben, om den Leser meer te doen verwonderen als te gelooven: dan alsoo ick door bevestinghe van veel exempelen en waerachtighe teeckenen can bewijsen dat de Schilder-const is de oudtste ende aenghenaemste Const, die by Coninghen en Princen ten hooghsten ghesocht wordt, waer mede ick wil te kennen gheven de onsterffelijcke Eer die sulck-danighe Oeffenaers verdienen, op dat inde toecomende tijden de ghedachten der menschen niet en souden verliesen de Faem die de teghenwoordighe Schilders hebben en sullen achterlaten aen alle hun naecoemelinghen de welcke ick door mijn beschrijf, bestandiger ende vaster hope inde memorie te doen blijven ende verser voor ooghen te houden, wenschende oversulckx dat hier uyt gheenen nijdt-barenden achterclap oft jelosie en worde ghetrocken, maer wel eenen nieuwen lust en smaeck tot de Schilder-const, die in het lesen van mijn werck U. niet en sal ontbrecken, doch waertsaecken datter jemandt (met een verkeerde oogh t'selve werck aensiende) my daerinne wilden berispen ende verworpen, daerom en sal den glans van *Pictura* gheensints ontluystert worden, maer meerder aencomen, en met den teghenwoordighen vrede tussen *Spanien* en *Vranckrijck* groeyen, door de menichvuldige gheesten die teghenwoordich opghevoedt worden inde *Academie*, ende schole van *Pictura*, want t'is met dese oeffeninghe ghestelt, als met de fenijnighe Water-slangh van *Hidra* naer het schrijven van den soet vloeyenden *Ovidius* de welcke, als sy vanden strijtgierighen *Hercules* een

een hooft ontrooft wert, wederom seven andere cregh. Gelijck t'selve oock blijckt inde Oeffenaers van *Pictura.* Ovid. lib. 9.

> *Schoon dat* Apelles *is vergaen*
> *Daer compter seven ander aen.*

T'is waer den vreeden oorloghs Godt heeft door zijnen onrechtverdighen Crijgh de seven vry Consten lanck onder de voeten ghehadt. Maer aenghesien sy door eenen onbreckelijcken vrede wederom hunnen aedem herschept ende hun krachten hebben aengenomen, soo is dit werck aenghevat om de Conste daer mede te bejeveren inde ervaeren Geesten van dese eeuw in't leven sijnde, waer van de uytsteckende ende roemruchtichste hier inne meest sijn afghebelt, om te thoonen wat selusaeme wercken hun cloecke Pinseelen sijn voortl-brenghende, ende oock naer eenen onsterffelijcken naem trachtende, blijvende hier mede als voore Weet-lievenden *Leser.*

V. E. Dinst - willighen ende
gheaffectioneerden Dienaer.
Cornelis de Bie.

EER-DICHT
OP DE POESIE
VANDEN
Weet-lievenden ende Rijck-konſtighen Meeſter
CORNELIS DE BIE.
Spelende op de Spreucke:

De beſte Bloem en pluckmen niet,
Het beſte Hout en kaptmen niet,
Den beſten Voghel en ſchietmen niet.

GHeen Maeght-en-monſter *Sphijnx* met diep-verholen ſinnen
Stelt u dit raedtſel voor om t'leven af-te-winnen;
De vraegh en dreyght geen doot, men waeght hier lijf noch goet,
Maer ſcherpt wat u verſtandt, en wet hier u ghemoet.
Ick ſeggh': de beſte *Bloem* die niet en wordt ghetrocken,
En t'beſte *Hout* dat noyt ghekapt en wordt tot blocken,
Den beſten *Voghel* oock die noyt en vreeſt den bout,
Dat ſijn de *Terwe-bloem*, *de Bie* en t'*VVijngaert-hout*.
Al ſtont in uwen hof het puyck van alle bloemen,
Waer op dat *Flora* ſelf hooghmoedich ſoude roemen;
Al broght ghyſ' een voor een en ſtelden die ten toon,
Het *Bloeyſel* vanden terw' ſpant boven al de kroon.
Den Eyck, den Noortſchen Maſt, de groen Cypreſsi-boomen,
Den Palm in't jootſche Landt die boordt de Ceder-ſtroomen,
Dees buyghen haere kruyn voor d'eed'len Wijngaert-ranck,
Die ons ſchenckt jeught en vreught door ſijnen ſoeten dranck.
Laet vry de trotſe Paeuw met haeren ſteirt gaen ſwieren,
En dat den Nachtegael ſijn ſtemm' doet tierelieren,
Nochtans *de Bie* verdient den eerſten prijs en lof,
Die honich en geel waſch voert in haer ſtrooyen hof:

En of dit niet en deed' een *Bieken* van Hijmetten,
Ick weet' een *Bie* tot *Lier* die ſoud' ick boven ſetten,
Een *Bie* die onvermoeydt door-vlieght het heele Landt,
En ſoeter ſuyght als ſoet uyt bloemen van t'verſtandt.
Wat dient hier noch gheſeyt? ghy ſtelt met jnct voor ooghen,
Wat met verſcheyde verw' *Pictura* koſt vertooghen:
Ghy doot-verwt jeder een in uwen boeck met ſwert,
En uwe doot-verw' maeckt dat jeder levend' wert.
Hier leefter naer hun doot, hier leefter in hun leven,
Die naer den dootſ-pijl oock u penn' ſal t'leven geven,
De Bie ſteckt op de doot, en ſtraelt dit maegher Dier,
Dat het moet aen de *Bie* ghedooghen den Laurier.
En waerom ſouwſe niet? *Picturas* oli-verwen,
En ſullen noyt de Conſt noch Meeſter laeten ſterven,
Noch verder gaet u penn', dat hun Conſt toe-ſtaen ſal,
Want ghy eeuwt in u werck de wercken van hun al.
Mijn *Spreuke* gaet dan vaſt, dat voor gheen *Doot* noch ſchichten,
Den *Beſten Voghel* oyt het *Bieken* en moet ſwichten,
Vlieght, vlieght *Europa* door, noch iſt een kleen Tonneel,
Voor die *Pictura* ſchonck haer Conſt, en haer Pinceel.

Per Amatorem Picturæ.

P. A. P.

LOF-DICHT

Tot den Honingh-vloeyenden Schrijver,
Op de ontsluytinghe van sijn Gulde Schat-Camer

CORN'EEL DE BIE,
Notaris ende Practisijn tot Lyer.

C*Orn'eel* den Horen duydt van over-vloedt en welden
Kan min *De Bie*, als t'soet des Honing'-graets uyt-belden,
U weventroostendt Ampt, thoont d'openbaere Trouw
Waer-med' ghy t'onrecht weirt soo wel van Man als Vrouw.

L*Yer* u gheboortens plaets, houdt groot ghewicht en maeten
Dies vintmen wel te recht (in spijt van die u haeten)
Een overvloedt van gheest, en soetheyt in u dicht
Met trouw oprechticheyt, en t'rechte *Lyers* ghewicht.

CORNELIVS DE BIE.
ANAGRAMMATA.

1. NOBILE DECVS REI.
2. BENE DICES LIVOR.
3. BENE LIVOR CEDIS.
4. LIBER VINCE DEOS.
5. J RE NOBILE DECVS.
6. E LVCE BONIS RIDE.
7. NVBES COELI RIDE.
8. DVLCI IS ORE BENE.
9. RELVCEBO INDIES.

EPIGRAMMA.

Nobile pando *decus rei*, *bene Livor* inique
Dices, dum *cedis* quin *bene*, *Livor* habes.
Vince Deos liber, ipse tonas, tibi gloria surgit,
I cito, *re* cresces; *nobile* & inde, *decus*:
Ride E luce bonis, *Coeli nubes* quoque *ride*:
Nam totum *is dulci* promis ab *ore bene*.

Duyt-

Duytſche Letter-keeren
uyt den ſelven Naem:

CORNELIS DE BIE,

1. Beeld-Ryc Sone, | 2. Soen Ryc Beeld.

OFT

CORNELIUS DE BIE.

3. Sin Edel Bicorve.
4 Eel Vredens Bicoi.
5. Belden Cier Vois.
6. Levend Bie crois.

UYTLEGGINGH.

De *Bie*, *Apollos* Soon doorſweeſt gebloemde velden,
Om voor haer *Biencorf* te ſaemelen Honingh-raet:
Dat is dit edel Boeck, ſoo *Rijck* van Kunſt als *Belden*,
Daer menich veers vol gheeſt en cloecken *Sin* in ſtaet.
Hier wordt elck *Beeld'* ghekent door Rijm-kunſt duſent jaeren
En jeders lof ghehoort van *Muſas* ſoete *Vois*
Soo als *De Bie* ons kan ſeer *Cierlijck* openbaeren
Wiens penne groeyt als t'Cruydt, of t'*Levend'* water *Crois*.

Uyter herten
DOOR
R. de Mont
Advt. tot Antwerpen.

OP

OP 'T GULDEN CABINET DER SCHILDER-CONST

Vanden Rijm-vloeyenden

Mr. CORNELIS DE BIE.

TOen *Mavors* Nederlandt door wapens quam verdelghen,
Wierdt d'edel *Schilder-kunst* vertreden in't ghevecht:
Maer nu *Vulkaan* t'gheweer (verzaadt van bloedt te ſwelghen)
Tot minne ſchichten ſmeedt, wordt zy weer opgherecht:
Want *Venus* Zoon deurwondt het hooft der Franſche Rijken
En Dochter van *Philips*, tot ſchrick van t'Krijghs gheweldt,
De min is machtich om het Oorlogh te doen wijken.
Dit wiſt *De Bie*, en heeft de Kunſt hierop herſtelt.
Wie dat de Kunſt beſchrijft zal leven door ſijn blaaren:
Dit is gheen *Bie* die op *Himet* ſijn honing gaart,
De ſtrijdtbre *Scheldt* zoo rijck van Kunſt als Kerck Outaaren
Verthoont het oogh, een *Bie* van loffelijcker aart.
Wie zucht tot Maal-kunſt heeft is waart om op te roemen,
Waer dat *Mecenen* ſijn wordt alle Kunſt ghevoedt,
De *Neet-Bie* ſuyght geen zap uyt leveloose bloemen:
Maer uyt beſielde verff doormenght met vlees en bloedt.
De verven weeten t'oogh door Kunſt naer ſich te trekken,
Al wat-aanminnig is, heeft onghemeene kracht:
De Bie komt haar, voor ronnen, met vleughels over-dekken,
Zy biedt *De Bie* tot loon van ſijn ghetrouwe wacht
Haer gulde hulſel van Paletten en Penſeelen:
Wie dat de Kunſt herſtelt behoort met haar te deelen.

Ian Vos.

AEN

AEN DEN

Gheleerden ende Konst-rijcken
Mr. CORNELIS DE BIE,

Op het uytgheven van sijn Schilder-boeck.

DE Kunst ghenooten die naer de volmaecktheydt trachten
En d'edel Poësy verr' boven alles achten
En raecken nimmermeer het doelwit van hun hert
Ten zy een houwelijck by hun voltrocken werdt.
Een houwelijck dat noeyt d'Echt scheydingh koemt te vreesen
Van twee zeer Edele, dogh evenwel maer weesen
De Rijm-en-Schilder-kunst, die schoone kinders van
Den gheest, en wetenschap, t'vermaeck van jder Man.
Die wondere, daer zich *Appollo* van laet troet'len,
En sonder welck ons doen verandert in een hoet'len,
Versamelt, en vereent in een rechtschapen breyn,
Dat heden flickeren al om laet sijnen schijn.
En vraeght ghy wie dit is? doorloopt de boeckerijen
Gaet by die kennis heeft van Kunst en Schilderijen,
En is u dit te ver? zoo luystert naer de Faem
Die aende kinders self gheleert heeft sijnen Naem.
Appelles, en *Appoll'* zijn by hem jnghefwolghen,
Hy komt den eenen, en den anderen te volghen,
Te volghen soo naer by, dat ghy hun beyd' verliest
En dickwils de Copy voor t'Principael verkiest.
Het is die waerde *Bie* die *Hibla*, die *Himetten*,
Met hunnen honich-schat, ons komt als voor te setten,
Van wiens was ons wordt soo lichten keers ghemaeckt
Dat alle man daer naer, als naer sijn dachlicht haeckt.
Die 't Cabinet ontsluyt van d'edele verstanden
Die naer den Lauwerier met open herten branden,

En

En t'edele Penceel in't hooghste glori-top,
Door hunne neerstigheydt, ghedreven hebben op
Die soo een omtreck heeft van hun bedrijf ghegheven,
Dat sy, naer hunne doot daer in onsterv'lijck leven,
Die soo heeft afgheschetst hun daden, en verstandt,
Dat hy het bloeyend' schier ons voor ons ooghen plant.
Hoe staen ick niet verstelt wanneer ick kom te dencken
Dat ick jet levendighs hem soude konnen schencken
Iet daermen sijnen aerdt sou kunnen inne sien
Soo, als hy is bekent, by letter-rijcke lien.
Ick treck my achter-waerts, mijn aderen vervriesen,
En stollen tot een ys, ten sy sy hun verliesen
In hunnen eersten standt, soo word' ick roere loos
En alle mijn bestaen is oft heel rot oft voos.
Maer houdt; ick raecker door hy die t'al af kon maelen
Liet in sijn maelerey den omtreck van sijn straelen
En wesentheydt sijns gheest, soo levend' als hy is,
Sulckx dat ick hem dit schenck, tot een ghedenckenis.
Gheen douwen naer de Kunst, als die ghy self kunt gheven
En kunnen t'Taefereel, van uwen gheest, doen leven.
Hy die dit wonder hem wil hebben voor gheset
Gae d' eerdichten voor by, en lees u Cabinet.

Vovebat Amico suo speciali
Claudius de Grieck Procor.
Causarum Fiscalium Curiæ
Metrop. Mechliniensis.

AEN-

AENDEN VROMEN VVeet-lievenden ende Rijm-minnenden HEER ANTHONI VAN LEYEN.

ALs jemandt dickwils meynt op t'hoochst te sijn ghefeten
Wordt op den leeghsten grondt van d'arremoy gesmeten.
Wanneer men siet den mensch heel dick en swangher gaen
Van sotte hooverdy, eersucht en ydel waen,
Soo sal hy anders niet, als schandt en onneer braken
Iae onder t'sprocke rat der wree fortuyn gheraken:
Dat is, die hem verheft, wordt meestendeel verneert,
Die hem het sterckste kent is dickwils eerst verteert.
Als *Phaeton* eens sou den sonnen waghen voeren Ovid. lib. 2.
En door de hooghe locht lancx de Planeten toeren
Brocht sich, en d'aerd' in brandt, om dat hy quam te by
Sijn Vaders heet Paleys, uyt enckel hooverdy.
Ghelijck als *Dedalus* sijn selven vondt bedroghen
Om dat hy al te hooch was by de Son ghevloghen
Die hem in't diepste smeet van *Thetis* natten schoot Ovid. lib. 8.
En stirf door hooverdy een grouwelijcke doot.
Is niet den rijcken Vreck door sijn hooveerdich mallen
In't diepste vande hel voor eeuwich neer ghevallen;
Heeft niet de hooverdy uyt t'hemelsche plaisier
Den trotsen Lucifer ghedreven naer het vier?
Dit leert ons d'oude spraeck: die hem tot t'hoochst wilt poogen
Licht valt, en die hem neert, die sietmen meest verhoogen
Den handel vanden AL, den alghemeynen tucht
Is t'gen'men schout,ons volcht,en t'gen'men volcht ons vlucht
Om het oprecht bediet van desen sin te raecken
Men hoeft maer in te sien den plicht van alle saecken:
Dat is hoe dat de Eer volght stadich naer de deught
Die t'ciersel en den glans is vande jonghe jeught.

De Eer volght die haer vlucht, uyt een oytmoedich leven
Sy vlucht die tot haer wort door hooverdy ghedreven,
Ghelijck een ſchaduwe, die wandelt op den padt
Van hem, daer ſy het beldt van ſijnen lommer vat.
Iſt dat den menſch die volght, ſy ſal ſtets voor hem vlieden,
Iſt dat den menſch die vlucht, ſy ſal hem naervolgh bieden,
En ſchoon hy dapper vliet en neerſtich henen ſpoet
Sy blijft hem even naer en hanght hem aenden voet.
My dunckt ick t'ſelve aen *Van Leyen* ſien ghebeuren
Daer gheene ſchaduw' maer de Eere naer compt ſpeuren,
Waermed' hy deſen Boeck belommert en beſchaeyt
En door ſijn deught alleen met alle Eer verfrayt.
Tis waer hy ſocht deſ' Eer met ſoeticheyt t'ontſegghen
En haren nieuwen keus met vlijt te wederlegghen,
D'oytmoedicheyt die was in hem ſoo diep gheplaetſt
Dat hy deſ' nieuwe Eer eerſt lanck had afghecaetſt,
Maer neen het was om niet hy coſt de eer niet hind'ren
Oft haren jever door de weygheringh vermind'ren
Sy was te vaſt ghebouwt uyt een verplichte jonſt
Op hem, die is oprecht Beſcherm-heer vande Conſt.
De liefde vondt daer in haer uyterſte behaghen
Om d'eere van dit werck *Van Leyen* op te draghen
Van Leyen die de cracht van haren ſin verſtaet
En beſt is onderricht hoe 't met de Conſt al gaet.
Hoe compt dan weerden Vrint, dat ghy ſocht af te weeren
Het wit van mijnen wenſch en t'eenich herts begheeren;
Deſ' eer die volght u naer al vlucht ghy noch ſoo ſeer,
Die uyt oytmoedicheyt ſijt vyandt van de eer.
Nochtans en cunt ghy niet den glans van d'eere ſchouwen
Al iſt dat ghy haer vlucht ſy can u teghen houwen
Ter wijlen dat u deught al meerder eer vereyſt
Den lommer vande eer noot van u deught en deyſt.

Waerom

Waerom dan dit ontſeyt en vlijtichlijck ontſpronghen
Iae uyt oytmoedicheyt op anders hals ghedronghen
Die eelder is van ſtam, oft heeft meer wetenſchap,
Die grooter is van ſtaet, oft ſit op hoogher trap.
Ick bid u ſijt hier in in't minſten niet verbolghen
De hoochſte weerdicheyt die can u noch al volghen
Midts dat ghy ſijt verrijckt met een ſoo cloeck verſtandt
Als jemant hebben can in't heele Nederlandt.
Waer door ghy ſijt bequaem om ſteden te beſtieren
Door uwen wijſen raet en gheeſtighe manieren
Wat reden heeft de eer om u te laeten dan?
Te loopen buyten wet naer eenich ander man.
Diè (ſchoon hy was begaeft met d' hoochſte eer der ſtaten)
Waer vyant van *Pictur* en quam haer Conſt te haten,
Daer d'eer van deſen Boeck beldt uwe ſchaduw' af
Den oorſpronck dat ſy haer voor u ten beſten gaf:
Die al de crachten kent die jemant uyt can legghen
Van d'edel Schilder-conſt, oft haren lof wilt ſegghen:
Want al het gen' Pinceel, de pen, oft cool vermach
Dat is by u te ſien, dat brenght ghy voor den dach.
En kent de Conſtenaers elck aen ſijn vaſte trecken
Die ſy met cool en pen, oft met Pinceel ontdecken,
Daer van gheeft uwen ſchat der Conſt ghetuyghenis
Die in u Cabinet ſeer overvloedich is.
En wijſt my aen de Eer die uwen gheeſt belommert
Die uwe deughden volght, en mijn ghemoet becommert
Hoe dat ick naer den eyſch u Eer beſchrijven ſou
Op dat ick uwen vrint en dienaer blijven ſou.
Want die den glans van d'Eer gaet neerſtich overweghen
Moet lijden dat haer cracht is inde deught gheleghen.
De deught is Voeſter-vrouw van hare edelheyt
En heeft den eerſten ſteen op haren gront gheleyt;

De Eer wort door de deught, de deught van d'eer ghekoestert
De deucht beschermpt de eer, van d'eer wort deucht gevoestert
  De Eer aen d'edel deught altijt trouhertich blijft
  De deught als d'oli oock ghestadich boven drijft.
Ten is gheen rechte deught tot deught te sijn gheneghen
Maer t'is een vaste deught de suyver deught te pleghen
  Ghelijck de liefde crijght haer voetsel door t'ghesicht
  Soo wort de eerbaerheyt oock vande deught verlicht.
Het gen' ick speuren can en clarelijck bewijsen
Aen die de waere deught op 't hoochsten sullen prijsen
  En selfs ondeughdich sijn, maer die de deught bemint
  Is deughdich allsmen oock de deughden in hem vint.
Des' reden stel ick in de schael van menich oordeel
Het gen' my dienen can tot baet en wonder voordeel,
  Wanneer ick al den dach van d'alghemeyne Faem
  Verbreyden hoor den lof van d'Heer *Van Leyens* Naem.
Hoe dat den grooten Al hem mild'lijck heeft ghegheven
De grati' om met rust in rijcken staet te leven
  Den welcken is ghemenght met de oytmoedicheyt
  Vervrempt van hooverdy wat dienter meer ghesеyt.
De hooverdy nochtans die sietmen selden wijcken
Van menschen die fortuyn met rijckdom compt verrijcken,
  Van menschen die naer wensch ghenieten s'werelts lust
  Die vyant is van deught en moortster vande rust.
D'oytmoedicheyt besit den hoochsten throon der deughden
D'oytmoedicheyt die baent den wegh des hemels vreughden
  Die in *Van Leyen* sweeft en aen ons allen leert
  Met hoe veel deughden meer hy daghelijckx verkeert.
Hoe cost my het gheluck dan meerder voordeel brenghen
Als dese Poësy met sijne deught te menghen
  Te menghen met sijn jonst die haer beschermen sal
  Dat *Momus* noyt daer op can spouwen bitter gal.

En ſchoon d'ootmoedicheyt deſ' Eer niet wou ontfanghen
Den jever bleef altijt aen ſijne deughden hanghen
En heeft ghedurichlijck hem met ghewelt beſtreên
Ghevolght als eene ſchay niet ſonder groote reên.
Schoon dat *Van Leyen* ſocht haer vanden pad te leyen
Sy wou van haeren man noot ſonder reden ſcheyen
De eer die bleef hem by uyt een ghetrouwe jonſt
Midts hy recht kender is van d'edel Schilder-conſt.
Sal jemant een robijn gaen aende Boeren veylen
Wilt jemant (die is blint) op zee gaen leeren ſeylen
Wilt jemant d'oorloghs volck in oorden leeren ſtaen
Die noyt en heeft gehoort trompet oft trommel ſlaen.
O' neen het is om niet van Schilder-conſt te praten
Aen die haer niet en kent, jae die haer deughden haten
En daerom weerden vrindt, de eere van dit werck
Die heeft al lanck gehadt op u haer oogh-gemerck.
Om dit beſchrijf der Conſt uyt jonſt u op te dragen
Midts dat ghy in *Pictur* ſchept d'uyterſte behagen
Wiens weerdicheyt is weert met meerder eer gheloont
Door al den jever die ghy tot de Conſt bethoont.
Die al *Picturas* cracht en haer verholentheden
Verſtaet, en geeft daer van een uytghemunte reden.
Wie iſſer die op d'oogh *Van Leyen* niet en bouwt
En op ſijn oordeel niet ten vollen en betrouwt
Om eenich ſtuck van Conſt op ſijn ſcherp oogh te coopen
Want ſonder ſulcken oogh men wel verdoolt can loopen
Om voor een Principael te coopen een Copy
T'gen' noyt gheſchiet als is *Van Leyens* oogh daer by.
Dit blijckt aen al de Conſt die hy ons voor can ſetten
En brenghen voor den dach uyt ſijn Conſt Cabinetten
In overvloedicheyt, ſoo datter niet een man
Ervaren was in Conſt, oft hy en heefter van.

Gaet

Gaet naer ſijn vreüghdich Hof, daer veel fonteynen ſpringen
En ſiet wat wonderheyt hy ſal ten voorſchijn bringen:
  Twee ſtucken daermen op can ſien een groot gewoel
  Van beeſten, ende fruyt, ghemaeckt van *Peeter Boel.*
Die daer ſoo crachtich ſtaen en ſchijnen hun te rueren
Waer in *Quellinus* heeft geſchildert twee figueren,
  Seer aerdich uyt-gewerckt, ſeer los en wel ghedaen
  Die ſchijnen door de Conſt ſchier vanden doeck te ſtaen.
Daer ſietmen noch al meer Conſt-rijck vermaerde ſtucken
Die ſchijnen door pinceel het leven af te drucken,
  Waer med' van *Leyen* is ſeer rijckelijck bejonſt,
  En daer by is ſijn huys vol van *Picturas* Conſt,
Die weerdich is befaemt en door de pen te prijſen,
Daer hy Schildry en print, jae Teeckeningh can wijſen,
  Van *Iulio Romain*, *Lanfanck* en *Titiaen*
  Van *Michiel Angelo' Georgo Mantuaen*,
Van *Teſta*, *Spaniolet*, van *Paulo Pherrinato*
Andreas Schauion, *Franciſco Salüiato*
  Van *Paulo Veronees*, *Baſſan* en *Caſtilion*
  Dominiquin, *Carats*, van *Franco* en *Corton*
Van *Bacci Bandinel*, *Barots Perin del Vago*
DaVinci Tinturet, *Parmenſis* en *Canjago*,
  Van *Theadeo* en oock *Roſſo Florentien*
  Van *Campegnola* en van *Raphael Vrbien*
Camillo Procaſſin, *Pordenon*, *Guido Rheni*
Franciſco Primatris, *Ventura Salimbeni*
  Van *Rubbens* en *van Dijck* ſoo Printen als Schildry
  En veel al oude Conſt van eel Boetſeerdery,
In Coper Hout en Steen geſneden naer het leven
Verlicht op Parcquement, en in het Gout gedreven,
  De wercken van *Tempeeſt*, van *Holbeen* en *Calot*
  Van *Alborduer*, *La Bel*, *Focquier*, *Lorain*, en *Bot.*

Van

Van *Israel* en *Bril*, van *Swanevelt* en *Bouwer*,
Van *Breughel*, *Sadeleer*, en noch veel Const van *Brouwer*,
Van *Peeters* en van *Boël*, van *Snyers* en *Quellien*
Ghelijck op't lustich Hof *van Leyen* is te sien.
Veel meer als Musa hier naer Const in Rijm can singen
Veel meer als mijne pen u hier in't licht can bringen,
'T Ghetal dat is te groot, my sou gebreken stof
Om eens ten vollen uyt te spreken al den lof.
Die sijne Const verdient, waer uyt men sou bethoonen
Dat hy geen geldt en spaert om d'Edel Const te loonen.
Die noyt del' Const en heeft by Constenaers geleert
Is met de wetenschap der hoochste Const vereert.
Die naer veel Schilders doodt, thoont t'leven in haer wercken
Daer hy al menichmael can d'ooghen med' verstercken
En openen 't verstant aen die del' Const besiet
Midts sy door haere cracht en wijckt schier 't leven niet.
Mijn Musa staet verstelt, Sy wilter uyt gaen scheyen
Want al de wetenschap van haeren Heer *van Leyen*
Die maeckt haer bot en stom, midts dat *Picturas* geest
Soo wel (ghelijck van hem) noyt is doorsien geweest.
Een Man die haet en nijt can door sijn deught bedwelmen
Die de rechtsinnicheyt met reden can behelmen
Want sijn genegentheydt geeft aen *Pictur* een spoor
Te worden heel vernaemt de ganse wereldt door.
Die ons bethoonen can den wegh van goede reden
Door wijse Raetsaemheydt en fray geregeltheden
Die de gheveynstheydt vlucht en boose ontrou haet
Begeerich tot de deught, af-keerich tot het quaet,
Leeft dan *Apelles* vriendt, die door u Const vermogen
Schijnt lanck *Picturas* borst te hebben uyt-gesogen
Op dat u liefd' altijdt mach groyen meer en meer
Met jever inde Const tot Musas grooter eer.

U. Eerw. verplichten Dienaer C. DE BIE. *Waerheyt baert nijt.*

Mengel-

Mengelrije op de verſcheydentheydt der Schilder-Conſt.

Lief-hebbers van PICTVR' die haer pinceel beminnen
En die haer eer bewijſt met op-ghetoghen ſinnen,
Jck wil u voor het leſt noch brenghen voor den dach
Dat u nieuſgirich hert tot vreughden trecken mach.
Daerom ben aenghelockt om noch wat meer te ſegghen
En om deſ' wetenſchap ten vollen uyt te legghen,
want al het gen' ghy ſiet in Conſtighe Schildry
Js ſonder ſiel en lijf, maer ſtomme Poëſy,
Die menichmael de pen der Dichters can doen ſpreken
En leyt u conſtich uyt wat daer aen compt t'ontbreken.
Soo heeft van nieuws den luſt my virich aengheport
Soo ſeer dat mijne pen daer toe gheneghen wordt.
Om dat haer eel Pallet der Conſt niet ſou verdrooghen
Soo moet ick even-wel my noch tot dichten pooghen
En brenghen op't Tonneel de Schilders van dit Landt
De Schilders van ons Eeuw, ervaren in verſtant.
En ſegghen dat de Faem voor eeuwichlijck ſal dueren
Van RVBBENS en van DYCK fraey Schilders in Figueren
Van CRAEYER en QVELLIN, JORDAENS en LANGEN Jan
Van WILLEBORTS en SCHVT, van FLORIS en BASSAN.
En in Batalien oft vremde Vechterijen
Leeft PALAMEDESSEN, en SNAYERS wonder ſtrijen,
Sijn Ordonnanti Rijck, daer by oock MOLENEER
VERMEVLEN en noch meer, verdienen groote eer,
Jn Beeſten BOEL en FYT, in ſatte Boeren, BROVWER
En in Verlichtery, FRVYTIERS, van DYNEN, BOVWER
Van DELEN en COLON ſeer net in Metſelry
MALTEES en SNELLINCX oock in ſchoon Tapeecry.
Siet SNYERS inde jacht met op-gheſpannen netten
De HEEM, van ES, van SON in aerdighe bancketten:
ARTOYS en oock de WIT in Landtſchap ſeer plaiſant
BRONCKHORST, GERBIER, van HEYL ſeer aerdich inden brant.
De DVYTS, en WOVTERS in het naeckt ſeer cloeck van gheeſte
Van KESSEL, SAVBRI in cleyn cruypende beeſte,

BECK,

BECK, TYSENS en GONSAEL ſeer gheeſtich in pourtret
VERBRVGGHEN en QVELLIN, die ſnijden wonder net
De KEYSER, NIEVWELANT ſeer fray in Architecten
SAFT LEVEN, keucken goet, DE VRIES in ſchoon Proſpecten.
Jn't ſnijden op de plaet, de HONDT, LABEL, de BOTH
BOSBOOM, de CORT en WIRCKX, de JOD' en JAECK CALOT:
Niemant in Zee-conſt can aen PEETERS Conſt ghecomen
Van THIELEN en van NECK, en ZEGHERS inde bloemen.
Dat dan PICTVRA leeft in't vredſaem Nederlant
Nu ſy haer vint verloſt uyt MARTIS wreede handt
Die haer ſoo langhen tijt heeft trachten te verjaghen
Door ſijnen oorloghs brandt en veel-der-hande plaghen
Die haer ſoo langhen tijt benomen heeft den luſt
Door al het krijghs ramoer gheſtoort in haere ruſt.
Poëſis ſoete Conſt gheen voetſel coſt becomen
Uyt t'ſilver claer Criſtal der Hypocrene ſtroomen
De boosheyt was te groot, wat coſt daer teghen ſtaen
De liefde was verjaeght, men trock gheen Conſten aen.
De werelt was vol nijdt door t'weedrachts Voeſterlinghen
Men hoorden gheenen rijm meer vande Muſen ſinghen,
Het dulle moort trompet verdoofden hun gheluyt
En 't ſchrickelijck ramoer van t' ſchroomich dondercruyt
Verjoegh de liefde wegh, den nijdt beſat haer ſtede
Het gen' nu is verkeert door eenen vaſten vrede
Gheſproten uyt de trouw, die heeft ghebaert den peys
Die ons gheſonden is uyt t'Goddelijck Paleys.
APPOLLO ſtelt ſijn herp en menght ſijn lauwerieren
Met groen olijven loof om d'edel breyn te cieren
Van onſe vry PICTVER (ſoo langhen tijt verjaeght
Verſtooten door den krijch en met onluſt gheplaeght,
Die nu eens leven ſal en haere deught bethoonen
Aen die haer weerde Conſt naer reden wilt beloonen
Die nu bragheren ſal, in pan en ſacht flauweel
Door al de Edelheyt van haer biſaert Pinceel.

F I N I S.

Aenmerckinghe op den Peys,

Dienende tot jnleydinghe van dit volghende

D E E L.

ALsoo ick hier voor claerelijck heb bewesen dat jemandt (meynende te sitten op den hooghsten trap van eer ende glorie) dickwils het leeghste valt. Sy worden menich mael om hooch ghetrocken op datse eenen swaerderen val souden vallen. *Tolluntur in altum vt lapsu graviori ruant*: naer t'segghen van *Claudianus*. Soo en hebbe niet connen voor by gaen het teghendeel oft de wederproef vanden voorsz. sin hier oock voor ooghen te stellen/ dat is wanneer den mensch meynende te wesen in sijnen grootsten noot hem alsdan naeckt het meeste gheluck. Dit bevintmen seer wel in ons Nederlandt het welck soo langhen tijt met het Rou-cleedt van oorlogh is ghecleedt geweest/ om dat den bloet-dorstighen *Mars* al te seer haer paelen besat/ niet door haer eyghen schult maer door het misdaet van haer jnwoonders/ dat is/ de sonde. De sonde vanden mensch was d'oorsaeck dat *Zodoma* en *Gomorrha* in vlam en vier sijn vergaen/ ende de sonde is den oorspronck dat de Landen van *Belgica* door bloedighe crakeelen sijn ghecomen tot groote armoede/ die te vooren door de groote weelde van vruchtbaerheyt en over-vloet de menschen brochten tot hooverdy/ overdaet/ wellust ende alle soorten van boosheden/ die de grondt steenen gheweest sijn dat *Belgica* ontrooft wert van rust en voorspoet/ ende dat de verweerde twist clancken verdoofden den glans vande rechtveerdicheyt/ de staet-gierichheyt verstiet de liefde en eendracht. Soo dat Nederlandt was verdroncken in een rasende zee van oorlogh/ die niet anders uyt en spoogh als schuym van alle boosheden/ die niet anders voorts en bracht/ als een modder van bedrieghelijckheyt ende rooverye: het scheen dat een nieuw *Megera* was opghestaen om het Landt te overloopen met den vloet van grouwelijcke ongheluckhen/ vloeckerye/ brandtsticht/ ghewelt ende onrecht. De Son die scheen te duycken en haer te verborghen inde wolcken door allen het gheruys/ gedommel/ ghesmoor/ ghetier en ghedonder/ van *Martis* vervaerelijck Kanon/ ende door den stanck van alle de doode lichaemen daer de aerdt alle daghen mede werdt bedeckt. Het vier van dien onmenschelijcken oorlogh sloegh over al haer heete vlammen: de wraeck was soo ontvonckt datse niet te blussen en scheen te wesen/ ende sijnde alsoo ghestelt inde grootste benautheden om seffens in grondt te gaen is in haeren meesten druck ghecomen tot haer grootste gheluck. Als wanneer den al sienden Heere de ooghen van sijn oneyndelijcke bermhertigheyt heeft gheopent ende het Landt beseghent met eenen peys ende vrede/ die niet alleen in ons Nederlandt/ maer in veel andere ghewesten des werelts op corten tijt ghecomen is/ eenen vrede die met de liefde begost heeft en hopende dat hy met liefde sal eynden op dese werelt ende in het eeuwich leven/ sonder eyndt naer dit leven beginnen. De liefde heeft Godt onsen Heere verweckt tot bermhertigheyt/

Clau-dian.

Gen. 19.

hertigheyt / ende de bermhertigheyt heeft overwonnen ſijne gramſchap ende het Landt vergunt een lanck ghewenſte ruſt.

Quo magis jnteritum ſibi quiſquam inſtare putabit,
Hoc magis accedit proſperitatis opus.

Die meynt dat hem de doodt naeckt door veel pijn en druck,
Crijght dickwils inden noot een onverwacht gheluck.

De liefde / die door Godts ſchickinghe haer woonplaets heeft gaen nemen in het hert vanden alderciſtelijckſten Koninck van Vranckrijck / ende d'Edelſte Princeſſe Royael jnfante van Spanien / heeft het ſweert van ſtraf (daer den menſch om ſijn boos leven mede ghedreyght wert) doen opſteken ende het Landt doen beſeghenen met vrede. Als den Koninck Aſſuerus (ſijnde op het jodts gheſlacht door de valſe oorblaeſinghe van dien hooverdighen Aman, ten Eſter 3.
uyterſten vergrampt) op den hals verboden hadde / niemant onder ſijn ooghen 4. 5. 7.
te comen ſonder dat hy gheroepen werdt oft de gulde roede tot teecken van cap.
goedertierentheyt tot hem uytgheſteken ſach / om alſoo de wraeck den vollen toom te gheven tot verdervinghe der joden / is nochtans door ſijn Echte Koninghinne Eſther (die ſonder gheroepen te ſijn) by den Koninck is verſchenen met vrees vande doodt te moeten onderſtaen volghens ſijn ghebodt / verſoent / als ſy het leven van haren Oom ende Behoeder Mardocheus ende het heel jodts gheſlacht trachte te verbidden / ghelijck ſy oock heeft ghedaen. Soo is oock door de liefde van die twee machtichſte Monarchen des werelts / te weten / Spanien ende Vranckrijck den peys ende vrede aen Nederlandt ende meer andere plaetſen vergunt: als die uytmuntende ende deught-rijcke Infante van Spaignien als een tweede Eſther door haer weder-liefde tot Vranckrijck den vergramden Heere onſen Salichmaker heeft verſoent / het bedruckt hert van Nederlandt met vrede verſterckt ende haer jnwoonders door den vrede / van meerder ſtraf verbeden / die door den wreeden oorlogh gheſchapen waren tot hun uyterſte verdervinghe ende ruine te comen.

Tempora qui reputat ſua triſti plena dolore,
Gaudia multa loco ſæpe doloris habet.

Die meynt dat ſijnen tijdt is op het leſte endt,
Crijght d'aldergrootſte vreught, die d'eynt is van allent.

Als den Heylighen Petrus Apoſtel met onſen Salichmaecker ende andere Apoſtelen op zee ſchipbreuck leden / (drijvende op de ongheſtadighe baeren van den vreeſelijcken ſpringh-vloet) met vreeſe van te gront te gaen / werdt Petrus met ſijn mede Diſcipels inden meeſten noodt van het onweer verloſt / ende raeckt in ſijn grootſte vreught / want ongheтwijffelt en can den menſch gheen meerder vreught hebben als verloſt te worden uyt een vervaerelijck ongheluck

dat hem met de doodt is dreyghende / soo heeft Nederlant oock ghedreven in de zee van oorlogh met vrees van te gront te gaen / en is door den vrede vande grootste miserie ghecomen tot haer hooghste gheluck.

In maxima miseria,
Recepit summa gaudia.

Daniel sittende inden diepen kuyl der Leeuwen met vrees van alle ooghenblicken verslonden te worden werdt in sijnen meesten noodt ende perijckel des
Daniel 14. doodts van Habacuc (die eenen Propheet in Judeen was) door hulpe vanden Enghel des Heeren ghespijst / vande hongherighe Leeuwen ghestreelt sonder hem te hinderen / ende door Godts hulpe verlost. Nederlandt ghestelt zijnde inden kuyl van alle droefheyt / inden put van alle miserie onder de wreede ende Barbarische Leeuwen van oorlogh ende dieren tijt om verslonden ende haer Roomsche Religie vande ketterije verdruckt te worden / krijght inden meesten noodt door Godts schickinghe den blijden peys ende vrede.

Quo magis interitum sibi quisquam instare putabit
Hoc magis accedit prosperitatis opus,

Die t'naeste meynt te sijn by d'onverwachte doot
De meeste welvaert crijght in sijnen grootsten noot.

Als de drij jodtse Mannen Sidrach, Mysach ende Abdenago ghestelt waeren
Daniel 3. in het brandende Fournaijs door bebel van den Coninck Nabuchedonosor, om dat sy de gulden Statue niet en hadden willen aenbidden sijn in het meeste perijckel des doodts van het vier door de hulpe vanden waerachtighen Godt bevrijdt ghewoorden ende verlost. Ghelijck Nederlant (inden brandenden Oven vanden lanckdurighen krijgh ghestelt zijnde) is door de hulpe Godts (inden meesten druck) ghecomen tot haer grootste gheluck van peys ende vrede.

Tempora qui reputat sua tristi plena dolore
Gaudea multa loco sæpe doloris habet.

De Kinderen van Israel vanden hertneckighen ende bloetdorstighen Pharao vervolght zijnde / sijn in hunnen meesten druck ende vreese des doots door Godts hulpe verlost als wanneer de Zee haer selven heeft gheopent / ende aende
Exod. 14. Kinderen van Isarael drooghen doorganck verleent / en wederom toesloot als Pharao met alle sijn oorloghs volck daerinne zijnde verdronck. Nederlandt vanden wreeden Pharao des oorloghs vervolght sijnde / heeft haer de vervaerlijcke Zee der tribulatien ghescheyden die den oorlogh heeft verdroncken ende door peys en vrede Naderlant verlost.

Nederlandt is ghecomen tot haer grootste gheluck ende hoochste vreught door den vrede. Want aenden mensch niet gheluckigher / beter / nutter en salighe

gher en can overcomen als op dese werelt vrede te hebben / om naemaels oock den eeuwighen vrede te ghenieten. Waerop wel te pas comen de woorden vanden Heylighen Augustinus / sprekende aldus: *Tale bonum est pacis vt in rebus beatis nil solent audiri gratiosius, nil delectabilius concupisci & nil vtilius possideri:* dat is: Den peys is sulcken grooten goet, dat in ghelucksalighe saecken niet gratieuser en can ghehoort worden, niet liefelijcker begheert oft niet profijtelijcker en can beseten worden. Waer op den Heylighen Coninck David singht aldus tot Godt: Grooten vrede hebben sy Heere / die uwen vrede lief hebben. En voorwaer die den vrede heeft met de werelt en niet met Godt / waer beter altijt ghepersт / verstooten / berooft en ghebannen vanden krijgh ofte tijdelijcke oorlogh als hier op dese aerde rust ende vrede te hebben en naemaels de eeuwighe oorlogh van verdoemenis. Daerom behoorden de menschen door hooverdy wellust en ongheтoomde sonden den vrede niet te misbruycken op dat den Heere (die ons den vrede gheeft) ons niet besoeckt met dieren tijdt / pestilentie ende andere plaghen / ghelijck hy ghedaen heeft aen het volck van Zenacherib alswanneer op eenen nacht soo veel duysent menschen werden uyt de wereldt gheruckt om dat sy ghesondicht hadden. Ist dat wy zijnen vrede lief hebben ende niet en d'waelen uyt de spore van sijn gheboden / soo sal hy ons in rust en vrede laeten volherden ende ghebenedijden / soo sal hy ons gheven een lanck duerich leven ende saligh sterven. Soo sullen de vruchtbaer ackers eens met rust doorploeght worden ende van overvloedighe vruchten swangher gaen / soo sullen de Schepen door de onbekende baeren der Zee moghen seylen en met rijcke schatten gheladen wederkeeren: soo sal den Heer over het vee ende vruchten sijn benedictie seynden ende besonderlijck de vry Consten laten in achtinghe comen / soo sullen de Schilders van alle Const-minnende Heeren eenen onsterffelijcken lof crijghen ist dat sy Godts dienst ende de neerstichheyt lief hebben / nu sullen sy hun Consten ten hooghsten ghewеerdeert sien ter wijlen alle de Landen op eenen corten tijdt door Godts bestieringhe in vrede ende rust zijn gheraeckt. Ick segghe op corten tijt / uyt redenen op den 18. dach van Meert 1660. den vrede tusschen Hispanien ende Vranckrijck in Nederlandt werdt ghepubliceert. Op den Sesden van Iunij werdt het houwelijck van Spanien en Vranckrijck gheconsumeert / ende den 7. Iunij inden selven jaere werdt den vrede tussen de twee Croonen van Denemarcken ende Sweeden met alle vreught vercondicht. Op den 8. der selver Maendt heeft Iacobus Stuaert Coninck van Enghelandt zijn incomste ghedaen binnen Londen, alwaer hy met groote blyschap vande inwoonders is ingheһaelt.

Psalm. 119.

Wanneer ons NeerLant ſtont VersLagen Door VeeL DrVCk
BroCht haer een ſoete troVW een onVerWaCht gheLVCk.

MEn seyt voor een spreeck woort datter selden gheluck oft ongheluck alleen compt / soo canmen bewijsen dat niet alleen Nederlandt door het gheluck van het houwelijck en is begaeft gheworden met den peys ende vrede / maer oock de voor verhaelde Landen / die andersints door hun twisten ende bloedighe crakeelen Nederlandt grooten afbreuck inde Coopmanschap ende dier-

dierghelijcke welvaert souden verweckt hebben. De Trou alleen is d'oorsaeck dat alle Consten sullen opghetrocken ende ten hoochsten ghesocht worden / ter wijlen de machtighe Coninghen in plaets van hun Steden en de uyterste palen met oorloghs volck ende chrijghs ghetuygh te versten / hun Paleysen / de Gheestelijckheyt hun Kercken / den Edelman en Coopman hun Saletten / ende den Borgher zijn huysen sullen vercieren met den costelijcken Schat van Pictura's Const / met de Const die de naervolghende vermaerste Gheesten met eenen gherusten lust sullen afmaelen en ten voorschijn brenghen. Daerom ghy Constbaerende verstanden en laet u niet meer voorstaen om vanden rasenden bloedt hondt Mars overvallen te worden / oft door den soberen tijt tot armoy te comen ist dat uwen Gheest de neersticheyt lief heeft om de gaven van u verstant op doeck oft paneel af te belden. De neerstichеyt moet wesen uwen eenighen schicht om te schieten naer het wit vande onsterffelijcke Eer / men can sien hoe veel de neerstichеyt vermach soo men de vremde wercken (die den Natuer voorts brenght) aenmerckt. Siet de water druppelen die op de herte steenen vallen/ ende door den sleet uyt hollen. Het yser en coper verslijt door het ghedurich handelen vanden mensch. Die de keest soeckt moet de note craken / dat is die de Eer soeckt en moet gheenen arbeyt sparen maer de neerstichеyt beminnen ende de ledicheyt versoyen: want die altijt ledich ende doenieten zijn (niet anders doende als den adem uyt en in den mondt laten gaen) ghelijck de beesten/ sijn misbruyckers vanden costelijcken tijdt. De Leegh-ganghers die te luy te wercken waeren ende de gaven (die Godt hun hadde verleent) misbruyckten werden eertijts door Dracus Weth-gheuer van Athenen ter doodt verwesen. De peerden soo die van jonghs af met arbeydt ghewent zijn / worden den mensch ghehoorsaem / en soo men hun niet en teemt soo wassen sy soo wilt op datter gheen nut oft dienst af en can comen. De Poëten segghen dat Pallas de Goddinne van wijsheyt gheen behaeghen inden mensch en hadde / om dat hy schoon / rijck oft sterck was / maer om dat hy wijs / rechtveerdich en neerstich was. Daerom behoorden eenen Schilder de neerstichеyt meest te beminnen om dat hy daer door de meeste Eer soo in zijn leven als naer zijn doodt can becomen/ alswanneer uyt zijn menichvuldighe constighe wercken naer de doodt ghesien can worden met wat een cloeck verstant / neerstich opsicht ende diepsinnighe gheesticheyt hy de selve heeft uytghebelt / hoe vast dat zijn Figuren gheteeckent staen / hoe mals dat sy gheschildert zijn / hoe frap verlicht / hoe net verdreven/ gheschaept / ghehoocht en uytghediept / hoe los en aerdich dat alles is op sijn plaets ghestelt / welcke Const als dan in meerder achtinghe ende bewaernisse sal ghehouden worden als oft hy noch leefden / midts de doodt het beletsel is van niet meer sulcken wonderbaren Const van zijn handen te becomen. Waer uyt compt anders desen onsterffelijcken lof voorts als door neerstichеyt de welcke den grootsten dienst aen het verstant vanden Schilder doen can. Ende ghelijck de beste vruchten vanden wijngaert menichmael onder de tacken ende bladers verborghen zijn inwoeghen datmen die niet en siet / soo sijnder oock inde lessen ende reghels vande Schilder-const veel nutte / verholen / en noodighe waerschouwinghen die eenen Schilder van zijn selven niet bespeuren en can/ maer moet die door neerstichеyt soecken om de uyterste volmaecktheyt van het leven

leven te vinden ende naer te volghen / noot daer af wijckende maer volstandich blijvende in alle dienstighe secreten met neersticheyt te vinden / ende zijn selven alle daghen meer en meer te verbeteren / want noot en can den Schilder in sijn werck volmaeckt wesen / uyt reden dat hy alle daghen meer en meer nieuwer volmaecktheyt can vinden ende daerom is Pictura by ons ghenoempt een vrij Const. Wilt jemant de neersticheyt sich laten verdrieten meynende dat dese verstandighe Const hem al droomende ende met ledich te zijn / sal aencomen is inder waerheyt al veer verdoolt. Pictura is ghelijck een Vrijster die uyter maten schoon is hebbende veel Vrijers om haer volmaecktheyt te connen ghenieten die sy aende swaermoedighe en traghe Gheesten niet mede en deylt/ maer schenckt aen de ghene die gheen moyt oft arbeyt en sparen om haer ten lesten in't verstant te vatten. Men leest dat Iacob Laban seven jaeren ghedient hadde / om dat hy de schoone Rachael tot sijn vrouw soude crijghen / en om dat hem naer den dienst van seven jaeren Lia wert ghegheven / hem noch eens seven jaeren in Labans dienst heeft verbonden om dat hy Rachel sou connen winnen. Gaet jemant seven jaer de edel Schilder-const hanteren ende Picturas volmaecktheyt tracht te ghenieten / en scheedende van sijnen Meester eer hy de selve oprecht verstaet oft de volmaeckte schoonheyt van Pictura can winnen / en can zijn leven maer een Martelaer der Consten blijven / die qualijck aenden soberen cost sal connen gheraecken om dat hem de neersticheyt van voorder ondersoeck ende studie heeft verdroten ende niet en heeft volhert / om tot de diepste verholentheyt van Pictura te gheraecken ten sy hy door de grootste neersticheyt gheenen dobbelen dienst en ontsiet om de beste vruchten der Consten op 't lest te vatten. Leert dan ghy edel Schilders de neersticheyt lief hebben ende de ledicheyt haten soo lanck den goeden Heer u verleent verstant / sterckheyt ende ghesontheydt/ want het leven is cort ende als den ouderdom compt verblieght de wetenschap ende den lust vergaet / ter wijlen het Landt nu ghestelt is in peys ende vrede/ soo cont ghy door Const veel schatten vergaeren die inden ouderdom u sullen dienstich wesen / ende sult boven dien achterlaten een oneyndelijcke Faem. Daniel Arts Bisschop van Ments ende Keurvorst des rijckx had met sijn eyghen handt in sijn ghebede boeckxken ghescreven dese woorden: het leven is cort/ de schoonheyt bedrieghelijck / het gelt verblieght / de heersingh is hatelijck/ d'overwinningh onseker / den ouderdom allendich / de doodt ghelucksaligh/ de Faem van wijsheyt ghedurich. Datter veel dese les in het boeckxken van hun memorie prenten sy en souden gheen moeyt oft neersticheyt sparen om hunnen costelijcken tijt beter over te brenghen die sy door ledicheyt soo licht voor by laten loopen / daer sy op het eynde van hun cort leven sullen moeten rekeningh af gheven / sy en souden hun sinnen op de schoon en ydel wellusten des werelts (die soo bedrieghelijck is) soo vast niet stellen / sy souden meer de gaben (die Godt hun verleent heeft) uytwercken ende daer door eenen onsterffelijcken naem crijghen als ghedurich trachtende naer hooghen staet om (jeders een kleyn ghebiedt hebbende) ledich te gaen ende met hunnen tijt geen profijt te doen / niet eens peysende dat alle heersinghen schadelijck ende hatelijck sijn. Niemant en valt oock den ouderdom soo swaer en allendich die in sijn jonckheyt alle neersticheyt heeft ghedaen om sijnen tijt met eenighe vermaeckelijcke Gen. 29.

ende hoogh begaefde Consten over te brenghen / als die niet en heeft uytghereecht ende door ledicheyt altijt gaen steenen treden. Wiens doodt als dan terstont is vergheten / maer de doodt van een cloeck verstant die t'selve door neerstieheyt altijt heeft doorploeght ende ghebruyckt achterlatende veel vruchten van zijn neerstichevt / laet achter een ghedurighe Faem om altijt inde ghedachten der menschen te leven. Hier mede wil ick dacien op de cracht der verven daer de Const-barende Schilders mirakels vanden Natuer schijnen door voorts te brenghen / dienende t'eenen weghen tot een lesse voor de leergirighe jeught om eenigh onderwijs te vinden hoe sy de selve verven ende coleuren sal ghebruycken/ ende met neerstichevt verdeylen.

Op den Natuer oft Cracht der Verven.

AL t'ghene datmen vindt oft op de aert can speuren
Heeft sijn besonder cracht, verscheyden van coleuren
Tot voetsel van 't ghesicht dat Godt gaf aenden mensch
Om dat hy hebben sou sijn vollen herten wensch.
T'ghesicht verlicht t'verstant, wanneer het lust mach rapen
Uyt menich aerdich dinck van Godt den Heer gheschapen.
Als jemandt overleyt wat dat de vruchtbaer aert
Uyt haren swerten schoot al wonderheden baert,
T'is buyten ons vernuft, vervremt van ons ghedachten
Hoe dat het aerts ghewas ghestelt is in sijn crachten,
Ghelijck voor eerst de verff met haer coleur beduyt
Waermed' een Schilders handt werckt groote Consten uyt.
Waermed' een Schilders handt can aende menschen gheven
En thoonen op den doeck, een schets van't s'menschen leven,
Dat menich edel oogh versaeyt en gans vernoeght
Midts alles door de Const is op sijn plaets ghevoeght.
Nempt op u plat Palet van alderhande verven
Goet en gheringh van aert die nimmermeer versterven,
Met olie ghemenght, als root oft fermilioen
Wat omber, masticot, wat oker, heylsaem groen.

Lack,

Lack, ſchetgheel, en ſeruys, oulter marin en ſmalten
Aſuer en menie, loot-wit en oock aſpalten,
En noch veel verven meer die ons den Schepper gheeft
Waerin dat jeder een verſcheyde crachten heeft.
Sult vinden dat daer in ſijn aenghenaeme jonſten
Die dienen tot een beldt en hulp der Schilder-conſten,
Laet ons wat voorder ſien waer ſy toe dienen mach
En wat de edel verf noch meer brenght voor den dach.
De verf ciert oock de ſtof, de ſijd' en t'wolle laken
Sy can het coopmans goet daer door ſeer vendtbaer maecken,
Den Eelman oft Herhoult daermed' ſijn wapens menght
En thoont wat jeder ſtaet daer door ten voorſchijn brenght.
Voor eerſt het gheele goudt ſchijnt eeldom uyt te belden
En de gherechticheyt door wit en ſilvere velden,
Het blau de wetenſchap, het root den hooghen moet
T'purper oytmoedicheyt, jonſt en den overvloet.
Het ſwert by ſimpelheyt, by t'groen de ſchoonicheden
De goetheyt en de vreught de ſterckheyt en de reden,
Den Minnaer die een Maeght uyt groote liefde vrijt
En om haer lieve ſchoont wel duyſent ſorghen lijt.
Die doet tot haer vermaeck veel nacht baletten ſpelen
En tot haer meerder eer veel nieuw' gheſanghen quelen,
En ſchenckt haer een adres van alderley coleur
Om dat hy winnen ſou ten leſten haer faveur.
Om dat hy ſijn Meeſters ten vollen ſou behaghen
Door t'root certijnen lint ſijn liefde op gaet draghen,
En met het edel groen de hop' van ſijn gheluck
Met blau de jeloſy, met t'ſwert ſijn vrees en druck.
Gaet ſomtijts oock ſijn pen' een gheeſtich rijm-dicht ſchrijven
Tot teecken dat hy haer wilt onderdanich blijven,
Sal hy de *Poëſy* gaen menghen met ſijn min
En al het gen' hy doet dat heeft verſcheyden ſin.

Soo can de edel verf oock t'Schilders gheest verstercken
Op t'menghen van t'coleur in sijn lof-rijcke wercken,
Wanneer hy kent de cracht van haere Edelheyt
Die hy met alle vlijt naer reden onderscheyt.
Om dan met goet verstant tot d' eel *Pictur'* te comen
Soo dient de Schilder-const wel vlijtich waer ghenomen.
Nempt aenden lincken duym u platte fijn Palet
Hout u Carnati schoon en u Pinceelen net,
En wilt de naecktheyt oock met enckel wit niet hooghen
Want anders sou u werck mishaghen aende ooghen.
Menght oker met het wit, en weynich fermilioen
Maer geenen mastecot om alles wel te doen:
Stelt purper by het geel en t'geel by blou assuren
Het wit met lack ghemenght, verciert oock heel Figuren,
Het blou by t'suyver wit dat belght *Pictura* noot
Het groen by t'wit en geil, en t'blou oock by het root.
Mijdt lamswert als de pest, want sy de Const doet sterven
Te veel spaens groen can oock de eel Schildry bederven,
Soo sult ghy op het lest gheraecken eens het wit
Van d'edel Schilder-const daer uwen gheest op schit.
Siet hoe het blom-ghewas sijn selven can schokieren
Dat door sijn soet coleur heel Hoven compt vercieren,
Als een tapijtich cleedt van Godt den Heer bereyt
Daer hy med' naer de Const de swerte aert bespreyt.
Soo moet de Schilder-jeught met gheest del' Const dan vatten
Eer sy recht vinden can *Picturas* rijcke schatten,
T'verdeylen vande verf *Picturas* Const verfraeyt
Als elck is op sijn plaets, en gheestich uyt gheschaeyt.
En wilt met geele gout u stucken noot becladden
Midts t'gout de Const onteert, daer Constenaers op smadden,
Maer vry u werck verciert met Leysten heel vergult
Want een volcomen leyst de eer der Const vervult.

Naer

Naer dat de Conſt vereyſt, want ſchoon en lichte ſtucken
Die ſou een gulde leyſt verdooven en verdrucken,
  Maer aen een bruyn Schildry een gulde leyſt gheſtelt
  En een ſwert ebben leyſt dient aen een lichte belt.
Soo ſal den Schilder aen de Conſt het leven gheven
Soo ſal de eel *Pictur'* op t'hoochſten ſijn verheven,
  Den reghel vande Conſt wijſt ſelf haer eel beleyt
  En voeght haer met Natuer wat dienter meer gheſeyt.

F I N I S.

DANIEL SEGHERS
Onder het ghefelfchap vanden H. Naem Iefus.

Conftich Blom-Schilder van Antwerpen, gheboren Anno 1590.

ALs ick *Picturas* Hof met vreughden had doorwandelt
Al waer de fchoon Pinceel der Schilders wort ghehandelt,
En dat mijn liefde had haer Conften verghefelt
Door d'aenlock der Schildry en menich deftich belt.
Den gheeft verhonghert bleef om noch wat meer t'aenfchouwen
Midts mijn Conft-gierich hert van *Flora* wert weerhouwen,
Die daer de gulde poort van haren hof ontfloot
Waer *Gloris* al t'gheblompt met water ftaegh begoot.
Dat fy aen een Fonteyn met filvre gieters haelde
Om dat het fonnen licht t'ghewas te feer beftraelde,
Den fchoot der vruchtbaer aert was heel ghecoloriert
Met alderley coleur gheverft en opgheciert.
De roofen ftonden daer als gloyende robijnen,
Die t'glanfich hemels licht feer conftich quam befchijnen,
Alwaer dat *Zeghers* fat in *Floras* luft Prieel
En boetften aerdich naer t'gheblompt met fijn Pinceel.
Vol fchoon vermenght coleur heeft hy de Conft ghedreven
Al oftfe had gheweeft in't bloefem van haer leven,
Want hy wift door den gheeft te maelen alles af
Dat hy een jeders oogh haer volle voetfel gaf.
Sijn Animonien, Pinceen, Tullipanten,
Renonckels en Garnaet, jefminen en Tillanten,
Harffouwen, Collebloms, jenoffels en jenet
Picenen Lelien, Acqleyen en Filet.
Lisblommen Winter-roos, Narciffen, Hiacinten
Doorweven met groen veil en helle fije linten,
Trompons, en Ridderfpoor, Violen Maternael
Regatten en Ionckils Croonen jmperiael.

Sijn

DANIEL SEGERS FRERE IESUITE

Un de premiers painctres de nostre temps, en fleurs natureles: il a faict son aprentisage chez Iean Breugel. l'on trouve de ses chefs d'œuvres dans les courts des grandes seigneurs. l'Empereur d'Almaigne et l'Archiducq Leopolde Guilleme ont beaucoup de ses pieces. S. A. le Prince d'Oraigne Henri Fredericq luy a faict deux presents pour deux pieces de sa main, une dhoisme et une crois d'or massif, toutes deux de grande valeur. il teint maintenant sa residence en Anvers dans la maison de proffesse des Peres Iesuites.

L. Lmens pinxit. I. Meyssens excudit.

Sijn Casſidonien, Maeghdlieven Affricanen
Eul-blommen, Simbolins, Felieren en Pavanen,
 Staen altemael ſoo ſoet en aerdich afghemaelt
 Soo gheeſtieh, mals en net, jae grondich uytghehaelt.
Soo fraey ghecoloriert dat t'leven ſchier doet wijcken
Door d'edelheyt der Conſt, die t'leven ſchijnt te gh'lijcken,
 Vol cloecke ſachticheyt ſeer aenghenaem en ſoet
 Dat *Breughel* vol van gheeſt daer voor noch wijcken moet.
De ſnel ghewiechte Faem met lof ſijn Conſt beperelt
En maeckt Freer *Zeghers* naem ſeer kenbaer al de werelt,
 Het edel Hollants Hof dat gheeft ghetuyghenis
 Hoe t'Princen Cabinet daer med' behanghen is.
Henricus Frederick ſijn jönſt oock wilde thoonen
Aen deſe ſuyver Conſt als hy haer quam verſchoonen,
 Met menich ſchoon juweel van lauter gout gheſmet
 Als hy aen *Daniël* gaf een aerdich fraey Palet.
Een Thientien met een Cruys en twelf Pinceele ſtecken
Waer med' hy *Zeghers* Conſt quam tot nieu' luſten wecken
 Een Maelſtock van fijn gout, dat d'eel Princers hem gaf
 Daer op een doots hooft ſtaet, tot teecken van ſijn graf.
Tot een velt teecken dat het leven vande menſchen
Moet als een weecke bloem in corten tijt verſlenſen,
 Iſt wonder cloecken gheeſt terwijl ghy al t'gheblompt
 Met veel vervich coleur ſoo by het leven compt.
U weerdicheyt is weert naer alle recht en reden
Met grooter lof en prijs of ghiften aenghebeden,
 Ghy hoogh begaeft verſtandt van Princen weert bejonſt
 Seer mildelijck verrijckt van t'margh der Schilder-conſt.
Uyt muntende vernuft, u hooch verheven ſinnen
Doen u door deſe Conſt de grootſte eer verwinnen,
 Ghelijck de blom verſoet de locht door haren geur
 Soo is oock u Pinceel in haren hoochſten fleur.

Soo

Soo ciert oock u Schildry des Coninckx Cabinetten
Voor d' aenghenaemst juweel dat jemandt voor can setten,
T'ghevoelen en den reuck ghebrecken maer daer in
Het leefden anders al naer jeders hert en sin.
De biekens souden strackx naar hun volcomen lusten
Met groote vreught daerop in volle soetheyt rusten,
Want schoon den levens aert in sijn Schildry ontbreckt
T'is meerder als de Const dat in sijn blommen steckt.
De Const en can ons maer een levens schijnsel geven
Maer die sijn blommen siet die sietse aen voor t'leven,
Die gheenen worm oft mol in't minst beschaden can
Want sy is afgheplukt, de wortel isser van.
En sonder wortel wort ghesaeyt op sijn Paneelen
De wortels moeten dan sijn *Zeghers* eel Pinceelen,
Dat is den rechten gront, sijn doode verf bethoont
Dat door Freer *Zeghers* Const het leven in haer woont.

Tot een teecken dat den soeten aert der blommen die door desen godtvruchtighen ende Const-barenden Appelles t'heel Nederlandt door verbreyt jae in verscheyde Coninck-rijcken bekent is soo en heeft den gheleerden ende vermaerden Poeët wonende tot Amstelredam in Hollant by naeme Joos van Vondel niet qualijck tot lof van Zeghers uyt de pen laten vallen dese veersen luydende in corten sin aldus:

DEn gheest van ZEGHERS is de By
Waerop de Neerlanders roemen
Sy suyght haer honingh lackerny
En geur uyt alderhande bloemen.
Een Bie quam op sijn Schildery
En geur en kleuren aenghevloghen
En riep Natuer verghevet my
Dat Blom-pinceel heeft my bedroghen.

Waer teghen de Nederlanders oock met volle recht tot sijnen lof moghen segghen ende singhen aldus.

Arte sua haud similes Flores pinxisset Apelles,
Quos toto acceptos Daniel *Orbe dedit.*

IOAN-

IOANNES DE HEEM

Fruyt-Schilder van Vytrecht.

GHy vroukens gaende groot en wilt ſoo ſeer niet kijcken
Op het gheſchildert fruyt dat t'leven ſchijnt te g'lijcken,
Op dat u malle oogh u herte niet en quelt
En voor u teere vrucht een ſchets daer van en ſtelt.
Want t'aenlock van deſ' Conſt ſal ſtrackx den luſt beroeren
Als ghy de wercken gaet van *Ian de Heem* beloeren.
Die hy afmaelen can ſoo ſoet op effen bert
Dat ſy een ſwangher Vrou beroeren t'luſtich hert.
T'is wonder dat hy weet met ſulcken wonder trecken
Het leven ſoo het blijckt in vruchten te ontdecken,
Sijn Kriecken ſtaen ſoo ſoet, ſoo rijp de Muſcadel
Garnaed, Pers, Abricock en alles ſtaet ſoo wel.
En ſoo natuerelijck al oft het waer ghewaſſen
Soo wel doet hy des' Conſt op d'eyghen leven paſſen.
Den Gouverneur van t'Landt, en Hertoch hoogh van macht
Die houden deſe Conſt in groote eer en acht.
Sijn werck is meeſtendeel een glas vol wijn gheſchoncken
Waer in dat leyt de ſchel van een Lamoen gheſoncken,
Daer by een Ceteroen, Oragni, Druyf, Granaet
En alderhande Fruyt dat naer het leven ſtaet.
Veel ſchoone ſilver werck gheſtelt wel in ſijn oorden
Een taefelcleet van pan met louter goude booden,
En daer by oock een Luyt beſtrickt en wel gheſtelt
Op eenen bruynen grondt in d'ooghen vlijtich ſpelt.
Des' Conſt wort ſoo gheacht en wonderlijck gepreſen
Om haren cloecken aert en liefelijck net weſen,
Die door haer malſicheyt Natura niet en wijckt
Ghelijck aen haer Pinceel en edel wercken blijckt.

Dat

Dat wie haer vruchten ſiet moet ſich daer in vernoeghen
Midts datter niet ſoo wel can by het leven voeghen,
By t'leven van het fruyt oft eenich blomghewas
Des' Conſt brenght alles op het leven wel te pas.
Men ſiet ghemeynelijck, dat jemant (naer het ſterven
Van ſijnen naeſten vrint) wel ſwerelts goet can erven,
Maer noot de gaven van de diepe wetentheyt
Die jemant crijghen moet door groote neerſticheyt.
Ghelijck de *Heem* nochtans doet in ſijn gheeſtich leven
Die heeft aen ſijnen Soon veel wetenſchap ghegheven,
Van d'edel Schilder-conſt, en menich fraey ſecreet
Vol ſoete aerdicheyt het gen' den Soon oock weet.
Hier leven twee door Conſt, den Sone en den Vader
Die niemant can ſoo by in't leven comen nader,
Waer door oock mijnen gheeſt is virich aengheport
Om dat de werelt door hun Conſt verheven wort.
Den Soon doorploeght ſoo wel, ſoo ſuyver en ſoo wacker
(Ghelijck den Vader doet) *Pictura's* vruchtbaer Acker,
Waer op ons Nederlant nempt daghelijckx ghemerck
Op d'edelheyt van gheeſt in al hun Conſtich werck.
Die t'werck van Vaer en Soon gheſtelt ſiet by malcand'ren
Can geenſints ſpeuren dat ſy in Pinceel verand'ren,
De blommen, ſilver-werck en ſijde drappery
Iae Lantſchap, vis en vlees en alle fruyt daer by.
Seer net gheordonneert op doecken en paneelen
En aerdich uytghewerckt met hunne fijn Pinceelen,
Sijn weerder als het gout, midts al de edelheyt
Van Conſt, die met veel cracht in hunne vruchten leyt.

Men leeſt dat de oude Meeſters vremt van conditien waren en daer by wonder van verſtant om dat ſy gheen naturelijcke dinghen en hebben naerghevoetſt oft elck heeft ſijn beſonder Miſterie ghehadt. Den grooten Schilder Giotto ſchilderde inde afweſentheyt van ſijn Meeſter een vlieghe op den neus

van

van een Figure / soo natuerelijck / datse den Meester wilde afjaghen / meynende dat het leven was maer vondt sich bedroghen. Hier mede wilden hy uytbelden dat eenen mensch in sijn wetenschap sich niet en mach verhoovērdighen en hem niet laten voorstaen datter niemant het leven soo naer en can comen als hy. Ende ghelijck de Schilder-const soo allenskens is opgheclommen tot de volcomentheyt ende verheven door vlijtighe Oeffenaers / soo canmen sien dat Joannes de Heem sich niet alleen en heeft vernoeght / om te wesen den opperſten Phenix van alle fruyten af te belden / maer de selve Const aen sijnen Sone Cornelis de Heem soo ingheſtort dat hy naest sijnen Vader daerinne niemant in Nederlandt en behoeft te wijcken: want den Vader heeft hem met levende lijf daermede begift / welcke gift alle giften te boven gaet want t'is een gift die hem niemant en can nemen als de doodt / een gift die hem onsterffelijck sal maecken / schoon dat hy de selve door t'sterven sal verlaten. Eenen Francisco Monsignori Schilder van Veronen wist soo naturelijck te schilderen dat hy eenen Torckxen hont die aenden Marquis van Mantua vanden grooten Torck voor een seldsaem gift was vereert / had ghecontersfeyt teghen eenen muer op eenen gheschilderden steen / ende was soo wel ghedaen dat eenen anderen levenden hondt die op den torckschen hondt seer vyandich was / en by het voorsz. belt ghelеyt sijnde / onttrock sijn selven los / en is met een furie naer de voorsz. schildery gheloopen meynende dat hy leefden om hem te verscheuren / maer wert selver verplet met het hooft teghen den muer. T'is te beduchten waert datmen eens teghen den muer door de handt van die vermaerde Schilders de Heem, liet schilderen eenen wijngaert met haer rijpe muscadellen ghelijck ten tijde van Paralius, ende Zeuxis, ofte de voghels oock hun niet en souden bedroghen vinden meynende dat het leven waer. Den voorsz. Francisco Monsignori had op eenen anderen tijt gheschildert een Marien belt daer het Kindeken den arm om hooch heeft om sijn Moeder te omhelsen waer by dat een seker josvrou quam by haer hebbende haer cleyn Soontien die op een cruckxken had een vogheltien dat ter handt quam / ende t'selve onredelijck vogheltien siende het Marien Beldt vloogh naer den arm van het Kindeken / meynende dat het oock leefde / ende dat meer is tot dry reysen toe. Eenen Joannes van Udine had in Italien teghen den muer van een gaelдery gheschildert een tapijt soo natuerelijck dat (den Paus inde selve gaelderije comende) een van sijn Palpheniers voor liep om het Tapijt-cleedt op te heffen op dat den Paus soude daer door passeren / doch vondt hem bedroghen / en meer andere soodanighe gheschiedenissen soumen connen by brenghen / waer door te speuren is dat de Schilder-const groote cracht heeft. Ende aenghesien datter menighe swangher Vrouw siende een aerdich fruyt-stuck / ofte afbeldende eenich ghevoghelt t'sy Patrijsen / Vincken / Quackels / Sneppen oft ander aenghenaem eedtbaer ghedierte door lusten wordt gheneghen om t'leven daer van te ghenieten / welcke Const / schijnende te leven / haer voor t'leven niet en can dienen : oft haer lusten versaden / en haer vrucht ter wereldt comende / daer van een merckelijck teecken sal draghen / ghelijck menichmael door de natuerelijcke Const van de Heem ghebeurt / ick segghe natuerelijck uyt dien sy voor den Natuer niet en wijckt en daerom passen dese Carmina seer wel op sijn Const. Segghende

D'Heem

D'Heem *pingit, Natura stupet sua poma potenter*
Vinci, & fallaces prævaluisse dolos.
Æmula dextra Midæ lento dominatur in auro.
Artificem dextram, quis variare potest?

Waer van men den sin aldus can uyt legghen ende in onse tael tot sijnen Lof ende Eer segghen. De Heem is soodanich schilderende dat den Natuer stom staet midts sijn Fruyten door Pinceel het leven schier overtreffen.

Wie canmen dan meer lof op dese werelt schencken
Als daer de snelle Faem ons lanck doet af ghedencken,
Die singht gedurichlijck met een seer soete stem
De gantse werelt door alleenlijck vande *Heem*
Alleen om sijn vernuft, de neghen sangh Goddinnen
De *Heem* (om sijne Const) meer als *Apollo* minnen.
D'jn woonders alghelijck van t'louwer-Rijck gheberght
Die worden aenghelockt en door sijn Const gheterght
Die met hun hel gheclanck der soete jnstrumenten
Met groote vreucht en eer verlaten al hun tenten.
Om oock tot sijnen lof te maken een gheluyt
Alleen om dat den gheest soo werckt sijn Consten uyt
Soo dat ick segghen mach de *Heem* met sijnen Sone
Verdienen alle twee een groene lauwer Croone.
Om dat hun edel Const soo op het leven treckt
Die menich mensch tot lust en oock tot smaeck verweckt.

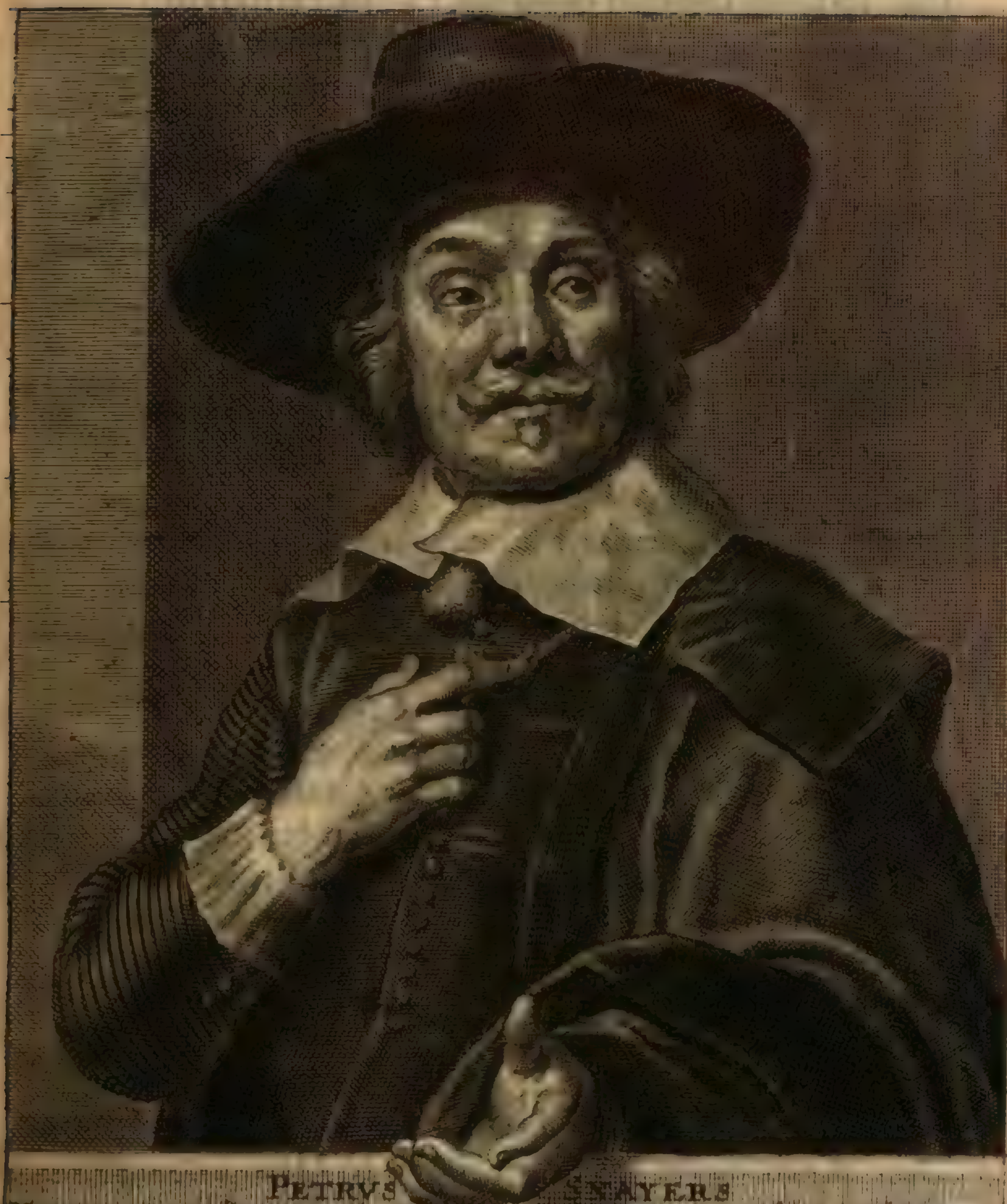

PEETER SNAYERS

Batali-Schilder van Antwerpen, oudt 68. *jaeren.*

DIe noyt vier ſpouwen ſach uyt d'oorloghs wree Canonnen
Oft in ghelitten ſtaen des vyants Schaderonnen,
Daer den verwoeden *Mars* niet eet als menſchen vlees
En menich anxtich hert bevanght, met naere vrees.
Daer heele velden ſijn beſaeyt met doode peerden
Met menſchen vers ontſielt, en gans bebloeyde ſweerden,
Die noyt een Crijghſ-man oock, ſach houwen over t'hoot
Oft vallen achter-rugh door eenich hitſich loot.
Weet *Snayers* met Pinceel nochtans ſoo af te belden
Al had hy ſtadichlijck verkeert met d'oorloghs Helden,
Waert dat hy met *Bellon'* (in plaets van ſijn Palet)
Ghedraeghen had altijt een Sweert oft Hellemet.
Soo coſt hy door de Conſt niet beter afghemalen
Den handel vanden crijgh, die jemandt can verhalen,
Soo coſt hy door de Conſt van d'edele *Pictuer*
Niet beter volghen naer het weſen van Natuer.
T'is *Snayers* die noyt ſach een open ader leken
Noyt Man ſach ſchieten doot oft met t'rapier doorſteken,
Die noyt en is gheweeſt met wapens in het velt
Al waer men plondert en vermoorde menſchen telt.
En daer ſoo menich Vorſt (door t'treffen vande ballen
(In't ſcheut vry ſtael ghecleet) moet vande peerden vallen,
Daer Waghen noch Caros half dood' ſoldaten mijt
Maer ſonder om te ſien op hun lichaemen rijt.
Daer veel ghejammer is en crachteloos gheſpertel
Sielbraeckingh en gheſchrey, veel droefheyt en ghemertel,
Veel ſuchten en ghekerm, ghekreun, en bangh gheween
Soo dat ſchier berſten ſou een hert al waert van ſteen.

Hier

PETRVS SNAYERS

Nacquit en Anvers l'an 1593. tres bon Paintre de batailles, Paysages en grande et petite forme extremement bien renomme, qu'il fut Paintre de l'Archiducq Albert et Isabelle, aussy Domestique de Son Altesse le Prince Cardinal Infante d'Espagne et des plus autres Princes &c.ª demeurant a Bruxelles.

D. van Heil pinxit. *Corn. Coukercken fecit*

Hier leyt een Edelman ghequetst en half ghestorven
Met eenen arm oft been mismaeckt en heel bedorven,
Daer jemant soo ghetreft dat hy sijn jnghewant
Voelt sincken uyt het lijf en tast met sijne handt.
Hier eenen soo gheraeckt doorschoten en doorsteken
Dat hy niet anders wenscht als om sijn bicht te spreken,
En niet en rieckt als stanck, en niemant laes en hoort
Midts al die by hem sijn, sijn jamerlijck vermoort.
Daer sietmen jemant noch sijn bleecke lippen rueren
En swemmen in sijn bloet, vol vremde avonturen,
Hier leyt een cloeck Soldaet met handt en voet vermenckt
En sterft van pijn als hy op Vrou en Kinders denckt.
Het schijnt dat daer de doot heeft t'leven uytghebannen
Iae niet een sier ghemaeyt als onghevreesde mannen,
En die dit droef vertoogh wilt sien ghelijck het gaet
Dat hy maer eens sijn oogh op *Snayers* belden slaet.
Die schoon hy noyt en was ontrent de Legher tochten
Oft teghen het ghewelt des vyants heeft ghevochten,
Die sal u wijsen aen op doeck oft plat paneel
Hoe t'met den crijgh al gaet door Const van sijn Pinceel.
Die heel Velt-slaghen baert, Batalien, en Steden
Die vast beleghert sijn, en worden stets bestreden,
Bevochten en bestormt, begraven en berent
Met vreetheyt opgheheyst, beschoten sonder ent.
De peerden als verwilt, door t'briSSen, slaghen, crabblen
En daermen d'Helden siet in't vyants wonden dabblen,
Daer t'al is op de been te voet en oock te peert
Daer jeder sijnen moet bejevert met den sweert.
Daer al den dicken roock schier Son en Maen verduystert
Daer al het dul ramoer naer weth noch oorden luystert,
T'Canon gheduerich niet en baert als vier en loot
En is van t'poyer strackx beswanghert even groot.

T'schijnt

T'ſchijnt dat aertbevingh is van boven en van onder
Door t'vlammen van t'gheſchut als blixemen en donder,
T'is t'voorborgh vande hel, oft droef oordeels ghevaer
Daer ſy malcanderen ſijn ghecliſt vaſt in het haer.
De furi noyt vermoeyt, de moort is uytghelaten
De ſtraf is los ghebraeckt, ſiet hoe de vree Soldaten,
Daer vechten handt aen handt, al waer het roode bloet
Vergoten wort ghelijck een ſtroomend' water vloet.
Daer ſy malcanderen ſien knerſſen op de tanden
Verſtooten uyt de ſael en brenghen t'al tot ſchanden,
De wreetheyt noyt en ſlaept, ſoo dat ick ſchrijven mach
Al t'gen' in crijgh gheſchiet, brenght *Snayers* voor den dach.
Weet *Snayers* door de Conſt ſoo grooten cracht te geven
Dat al ſijn wercken ſtaen ghelijck het eenich leven,
Dit wiſt *Albertus* wel Artshertoch van het Landt
En Prince Cardinael, die *Snayers* eel verſtant.
Om ſijn diep-gheeſticheyt en wel volmaeckte Conſten
Met Princelijcke Eer begaefden en bejonſten,
Iae creegh ſoo grooten Faem en weert verdienden lof
Dat hy den Schilder wert en Domeſtiq van t'Hof.
O dat den Cardinael noch eens uyt t'graf mocht rijſen
Hoe ſou hy *Snayers* nu in ſijnen handel prijſen,
Wanneer hy quam te ſien met eenen nieuwen moet
Een ſtuck van hem ghemaeckt, lanck meer als viertich voet.
Daer hy met d'eel Pinceel weet aerdich te ontdecken
Hoe dat de France Macht naer *Valencijn* gaet trecken,
Daer ſy haer Tenten ſlaet in't midden van het velt
En meynt dees ſtercke Stadt te dwinghen met ghewelt;
Daer ſegh ick t'France Heyr leyt onder aende wallen
Begraven en verſterckt om ons te overvallen,
Van alles wel verſien van Bommen en Garnaet
Soo dat het Landt ſchier hongh aen eenen ſijden draet.

Daer

Daer onſen Prins *Don Ian* gaet ſijne proef bethoonen
En wilt de ſtoutheyt van den Frans met ſlach beloonen,
  Wanneer hy met *Condé* hun macht gheheel verplet
  En des' benoude ſtadt van dit belegh ontſet.
Daer ſietmen een ghewoel van moedighe ſoldaten
Die door de Spaenſe Macht des' edel ſtadt verlaten,
  Die ſwemmen door het nat van menich water-plas
  En loopen tot den hals door vrees in't wack moras.
Hier ſietmen Prins *Condé* vermoeyt door t'houwen kerven
Die menich Frans Cap'teyn van onghenucht doet ſterven,
  Het geen u *Snayers* thoont ſeer aerdich afghebelt
  Seer ordonnanti-rijck, ſeer fray en wel gheſtelt.
Seer ſoet in ſijn verſchiet, meer als ick can beſchrijven
Waer door hy by den menſch ontſterffelijck ſal blijven,
  Want *Snayers* thoont daer in door ſijnen cloecken gheeſt
  Hoe naer dat *Valencijn* heeft t'vyants buyt gheweeſt.
Die deſe Conſt bewaert tot ſpieghel van haer lijden
Tot een ghedachtenis van die haer quam bevrijden,
  Ick laet nu *Valencijn* en wil eens voorder gaen
  In't Princen Cabinet daer *Snayers* ſtucken ſtaen.
Ey ſiet eens op't portael wat fray en nette dinghen
Dat ons ſijn cloeck Pinceel hier compt ten voorſchijn bringhen,
  In een verheven belt daer t'gildt den voghel ſchiet
  En daer den Hertoch ſelf een groote vreught gheniet.
Als hy behaelt de eer, niet door een anders gunſte
(In't ſchieten met den pijl) maer door ſijn eyghen cunſte,
  Want die den voghel treft en drijft van boven neer
  Moet vaſt gaen inde Conſt, de Conſt gheeft hem de eer.
Siet eens het groot ghewoel van menichte der menſchen
Die *Leopoldus* daer gheluck en voorſpoet wenſchen,
  En grabbelen naer t'gelt dat hy ten beſten gheeft
  En worpt daer onder t'volck, dat in veel vreughden leeft.

Den

Den hoop ontelbaer schijnt van die hun rollen spelen
Van die sijn afghemaelt door *Snayers* eel Pinceelen,
Noch veerder loopt sijn Const en brenght ons voor den dach
Al t'gen' de vry *Pictur* met haer Pinceel vermach.
Dat is den soeten aert die sy ons laet ghenieten
In Lantschap oft landau verciert met veer verschieten,
In rotsen en gheberght *Moderni* en oock *Aloudt*
Waer in dat *Snayers* gheest soo crachtich sich verstout.
Dat al het gen' hy maeckt en moet Natuer niet wijcken
Die hem met dese Const op t'hoochsten compt verrijcken,
Soo dat ick niet ghenoch sijn Const afpaelen can
Want d'edel *Brussels* Hof, bewaert den roem daer van.
Men siet noch daghelijckx sijn wetenschap vermeeren
En is ghecomen op den hoochsten bergh van eeren
Daer hem het soete vocht van Hypocreen besproyt
Daer *Themis Snayers* selfs aen hare borsten voyt.
Die *Pallas* stadich compt met hare wijsheyt laeven
Om sijn welspreckentheyt, het wit van alle gaven,
Soo dat sijn groote deught gheen lof-trompet behoeft
Midts dat sy door de Faem wort daghelijckx beproeft.
Die lanck naer sijne doot sijn deught noch op sal halen
En sijnen weerden lof in eeuwicheyt doen pralen,
Hier med' wensch ick hem vred' gheluck en salicheyt
Soo jet vergheten is vergheeft mijn botticheyt.

IACOB VAN ES

Fruyt-Schilder van Antwerpen.

HEt fruyt van *Iacq' van Es* oft een bisaert bancket
Dat staet soo wonder fray, soo aenghenaem en net,
Dat al het gen' ghy siet is puer het tweede leven
Iae can licht aenden mensch een watermontien geven.
Den Creft, Garnaed en Crab die schildert hy soo raer
Dat jeder segghen sou dat soo ghewassen waer,
Een schoon gheroockte tongh op groene wijngaert bladen
Moerbees in porseleyn, in doosen marbeladen.
En alderhande vrucht wort van hem soo ghedaen
Dat menich siecken mensch tot smaeck sou locken aen,
Natuer staet self verstelt om dat sy door Pinceelen
Soo aerdich wort ghevat in al haer malse deelen.
Om dat haer rondicheyt tot op de kern' en steen
Soo diep wort uytghehaelt en compt wel overeen,
Met al haer rijpicheyt, want siet de muscadellen
Hoe levendich sy staen, men sou haer kernen tellen:
Soo gheestich can de Const haer voeghen naer den eys
Als sy de vrucht ontdeckt en alderhande spijs.
Al die belust sijt op *Pomonas* horen-schatten
En soeckt daer uyt een vrucht nae uwen sin te vatten.
Om jemant een vermaeck door dese gift te doen
En om daermed' den lust van jemants oogh te voen,
Coopt maer een stuck vol fruyt van *Iaecq' van Es* gemalen
Daer u Const-girich oogh veel lusten uyt can halen.
Veel lusten sonder smaeck die jemants tonghe proeft
Maer geeft den vollen smaeck soo veel als d'oogh behoeft.
Leeft dan geest-rijck vernuft van *Pallas* soch gevoestert
Picturas eyghen Soon van *Ceres* op-ghekoestert,

IACOBVS VAN ES

Peinctre Excellent en fruicts poissons oiseaux et fleurs les quelles il faict extremement bien au naturel il demeure a Anuers y estant ne.

Ioannes Meyssens pinxit et excudit. *We Hollar fecit.*

Pomona vlecht een crans van Palm en Rooſmarijn
Orani en Olijf voor u verſtandich Breyn.
Ops opent haeren ſchoot en ſchenckt u al haer vruchten
Om dat ghy daer in ſchept u uyterſte ghenuchten,
Om dat ghy t'leven brenght in onſe vry *Pictuer'*
En oock daerin ontdeckt de deughden van Natuer'.

ADRIAEN STALBEMPT

Schilder van Antwerpen, oudt 80. jaeren.

DE edele Schilder-conſt is ghelijck een ſchoon jonghe Dochter die over haer Vrijers ſeer jelours is / want wie haer niet neerſtich en ſoeckt die en ſal haer niet vinden / en die haer ghetrouwt heeft en niet en oeffent / noch en bemint / verlieſtſe : maer die haer lief heeft ende ghetrouw blijft aen die ſal ſy haer ghewillich over gheven ende haer gaven laten ghenieten. Sy is teer daerom wiltſe ſoetelijck ghehandelt weſen / ghelijck een chriſtelijnen glas / dat is met rijpe ende ghestadighe ſinnen / met verduldicheyt ende neerſtich opſicht. Ende ghelijckmen gheniepnelijck aen ſijn Bruyt opdraeght een juweel-coffer het welck is verciert en opgheproncht met verſcheyde ſchoonheyt van coſtelijcke juweelen / die de Bruydt / naer het volcomen houwelijck tot ghedachtenis van haren Bruydegom is draghende : ſoo iſt dat Pictura (die de Bruydt wort met een Conſt-minnende verſtant het welck als eenen Bruydegom haer deughden ende verholen Conſten tracht te ghenieten ende daer inne met liefde te volherden) vanden ſelven moet begaeſt worden met een juweel-kiſt waer in geen coſtelijcke ſchatten en moghen ontbreken en ſoo wanneer ſijn Bruydt (dat is Pictura) (daer jemant hem wettelijck heeft aen verbonden om tot het eynde des levens ſich daer in altijt te oeffenen) een van deſe gaven compt te verlieſen / ſoo verflouwt de liefde / de deughden ende verholen wetenſchappen vergaen. De juwelen van van Pictura ſijn eyghentlijck deſe : ſuyverheyt / neerſticheyt / ſtantvaſticheyt / verduldicheyt / goetwillicheyt / met liefde / jever / ghenucht en ſonder verdriet. Met deſe gaven is van jonckx af altijt verciert ghweeſt Adriaen Stalbempt conſtich Schilder van Antwerpen ghebooren in't jaer 1580. op den 12. Junij daer hy teghenwoordich noch is woonende ende deſe heerelijcke Conſt oeffenende / daer hy ſoo fraey / gheeſtich en net in is dat ſelden Conſtenaer hem inde Conſt ſoo naer het leven comen can / beſonderlijck in Landtſchap ende cleyn Figuerkens die ſoo aerdich en levendich ſtaen / dat den Coninck van Enghelandt hem heeft verſocht ghehadt om te comen naer Londen, alwaer hy wonder dinghen heeft met Pinceel uytghewerckt / die onweerdeerelijck ſijn door de groote Conſten ende ſnelle aerdicheden diemen daer in can ſien.

Natuer ſtaet ſelfs verbaeſt en voor ſijn Conſte ſchroompt
Midts *Stalbempt* net Pinceel ſoo by haer leven compt.

LUCAS

LUCAS ENDE CORNELIS DE VVAEL

Ghebroeders ende Schilders van Antwerpen.

LUcas de Wael heeft in sijn jonckheyt gheleert by den vermaerden Schilder Jan Breugel, daer hy soo heeft aenghenomen ende sy selven soo beneerstícht om de uyterste cracht der Schilder-const te vatten/ dat hy in zijnen jonghen tijt Vranckerijck ende Italien heeft doorreyst/ alwaer hy veel fraey Landtschappen in Fresco als oock in Olie-verf heeft ghemaeckt/ die by de Liefhebbers seer ghesocht ende gheweerdeert worden om hunnen lossen aert ende soete verschieten die sy hebben/ zijn rotsen ende gheberghten met hunne bewassen schommen/ en fraey water-vallen/ stercke voorgronden/ en nette ghetempeerde lochten/ sonne schijnen en weerlichten/ en connen niet verbetert worden midts sy met groote studie ende vlijtighe opmerckinghe van hem gheschildert sijn ende noch dagheliiclix worden ghehanteert binnen Antwerpen plaetse van zijn wooninghe/ zijnde nu oudt 69. jaren.

Sijnen Broeder Cornelis de Wael is oock een vermaert Schilder wiens/ beyder Vader is gheweest Jan de Waele, die in't jaer 1633. is ghestorven oudt 75. jaren daer ick in het eerste deel af hebbe gheschreven. Desen Cornelis is eenen uytstekenden gheest en Const-rijck Schilder in cleyn Histoorien/ Batalien soo te water als te landt/ en besonder in opbrekinghen van Leghers/ in tresfsen der Soldaten en dierghelijcke actien/ die seer grooten welstandt hebben en wel uytghehaelt sijn met het Pinceel sijnder Consten/ het welck Hispanien ende oock heel Italien tuyghen can daer sijn wercken in groote achtinghe ende voor selsaem ghehouden worden/ alwaer hy veel gheschildert heeft/ namentlijck voor sijne Majesteyt van Spanien Philippus den III. als oock voor den Hertogh van Aerschot doen ter tijt in Spaignien wesende: is noch in't leven ende woont te Roomen oudt 68. jaeren.

Wie can mijn ghesicht bedrieghen
T'waer door Const van toovery
D'oogh en can nochtans niet lieghen
T'gen' men siet in d'eel schildry
Die de WAEL ons compt verthooghen
Daermen op een cleyn Panneel
Siet verschijnen voor de ooghen
Wonder wercken van t'Pinceel.

Crijghs ghewoel vol vremde strijen
Daermen niet als dooden telt
Oft des Leghers pesterijen
Die eerst comen uyt het velt
Daermen t'oorloghs volck siet trecken
Naer den slach oft guarnisoen
Dat can ons de WAEL ontdecken
Dat can sijn Pinceel al doen.

ADRIAEN

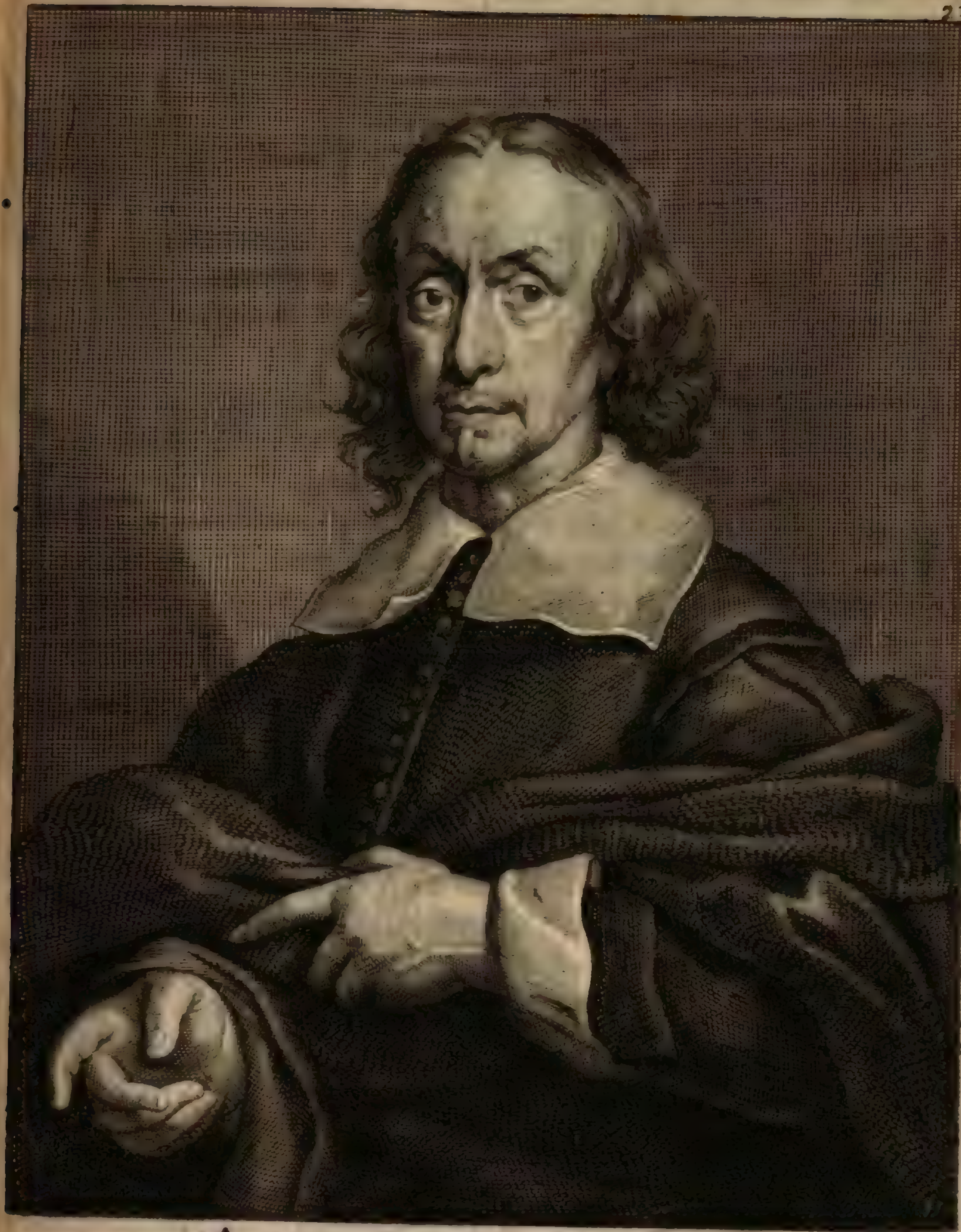
ADRIAEN DE BIE

Schilder var Lyer, oudt 68. jaeren.

DEsen Adriaen de Bie den Vader des Autheurs van dit teghenwoordich werck / is ghesproten uyt een eerelijck gheslacht binnen de Stadt Lyer, alwaer hy noch is woonende ende de edel Schilder-const hanterende / wiens Vader was een Coopman / rijpsinnich ende goet van leven / die noyt en is gheboren maer uyt sijns Moeders lichaem ghesneden gheweest ende mirakeleuselijck in't leven ghebleven / stervende in redelijcken ouderdom / oudt ontrent 80. jaeren. En om dat selden Schilder tot hooghen naem compt ofte de Schilder-const oprecht can vatten die Roomen (als sijnde de eerste Academie van Pictura) niet en heeft ghesien / soo is Adriaen de Bie van zijn achthien jaeren ghetrocken naer Parijs, alwaer hy by eenen Rudolphus Schoof Const-rijck Schilder vanden Coninck van Vranckrijck 2. jaren heeft ghewoont ende dese Const met groote neerstichept gheoeffent ende van daer ghetrocken nae Roomen daer hy sesse jaren heeft sijnen tijt bestedt inde uyterste cracht van dese treffelijcke wetenschap te ondersoecken / hy heeft op den tijt van neghen jaeren alle de vernaempste plaetsen van Italien besien ende veel fray dinghen in't cleyn soo op goude als silvere platen / mede op Porphier / jaspis ende andere costelijcke steenen voor Cardinalen ende Camerlinghen vanden Paus gheschildert die daer in groot behaghen hadden om de supverhept / nettichept ende cloecken aert die de Bie daer in heeft bewesen / hy is in't jaer 1623. naer Brabandt weder ghekeert / alwaer hy veel fray Conterfeytsels / Tafereelen en andere cloecke ordonnantien soo voor Steden als Dorpen heeft ghemaeckt. Oorsaecke dat dese volghende veersen niet qualijck en passen op sijne Const tot meerder lof ende eer van sijnen Naem ende Familie.

Dat *Cypres* soo derft op *Aristomachus* roemen
En *Tatien Philuscus* een aerdich Bieman noemen
Is om dat dese twee gheen moeyt hebben ontsien
Om te bespieden het huys-houden vande Bien:
Want sy vermoeyden dat den Schepper der natueren
Iet seldsaems had ghestort in des' cleyn creaturen,
Als sy aenmerckten met wat aerdicheyt en Const
Dit cleyn ghewormte hun Architectur begonst,
Sy maeckten korven van seer dun en claren horen
Waer door sy kosten hun Gouvernement besporen,
En saghen niet alleen in dese Republijck
Een opper heerschappy en statich Coninckrijck:

Maer

ADRIANVS DE BIE

Paintre bien estimé en grandes figures et aultres ordonnances, Pere de l'Auctheur de ce liure, qu'il at demeuré long temps en Italie etc.ª né dans la ville de Lÿere en l'an 1594.

Petrus Meert pinxit. *Lucas Vorsterman iunior sculpsit.*

Maer oock goed' policy en borgherlijcke wetten
Waer door een jeder moest op sijn ampt vlijtich letten.
T'is vremt om sien met wat een onderdanicheyt
Ider volbrenght t'ghebodt van sijne Majesteyt:
Dees bouwen het Paleys, en woonplaets voor den Coninck,
En ander oock hun huys de schatkist vanden honinck:
Dat altesaemen wordt soo constichlijck ghedaen
Dat het kloeckste vernuft daer op verstelt moet staen.
Daer sietmen aen de poort de schiltwacht inde wapen.
Om niet betrapt te sijn door roovers, als sy slapen,
Daer vlieght een machtich Heyr te velt op cruyt en blom
En swaer gheladen keert met honich wederom,
En soo daer jemant wordt ledich oft traegh bevonden.:
Wort uyt ghebannen en in ballinckschap ghesonden.
Oock is dit edel dier van sulck'nen suyv'ren aert
Dat het tot gheenen tijt met eenich mann'ken paert,
Maer broeyen uyt het wasch hun jonghs-kens al-te-gader.
Ist daerom denck ick dat *De Bie* oock sijnen Vader
Niet schijnt te kennen in sijn *Gulden Cabinet*
Daer hy elck Schilder heeft soo fraey ten thoon gheset
En d'edel Schilder-const soo hoogh'lijck heeft ghepresen
Oft en soud sijn Pinceel soo veel niet weerdich wesen,
Dat s'aen hem gheven can ghenoeghsaem re'en en stof
Om hier met eeren oock te dichten sijnen lof.
O neen; ick weet hy dit alleen heeft laten blijven
Op hop' dat jemant vremts soud' sijnen lof beschrijven
Hy wist wel dat den nijdt hem soud' begrijpen licht
Als hy sijn Vaders lof woud' stellen self in dicht.
Uyt dese reden quam my mijne *Musa* quellen
Dat ick tot sijne eer hier soud in rijmdicht stellen
Hoe dat hy eerstmael heeft by *VVouter Abts* gheleert
En by *Rudolphus Schooff* langh tot *Parijs* verkeert,

Die

Die aldaer Schilder was van *Lovis* den derthienden
Wiens cloeck Pinceel men nu noch in ſijn werck can vinden,
  In het achthiende jaer van ſijnen ouderdom
  Trock naer Italien dees' ſoet Aprilſche blom,
Daer hy ginck ſijnen tijt ſeer vlijtichlijck beſteden,
Soo langh tot dat de Son had achtmael door ghereden
  Den grooten *Sodiac*, ſes jaeren gheſtudeert
  Tot *Roomen* en ſoo voort door al het Landt verkeert:
Daer hy ſeer conſtich werck tot lof heeft naer ghelaten
Gheſchildert op panneel op goud' en kop're platen,
  Op jaſpis, op Porphier, en Marber, dat al om
  Seer hoogh verheven wort by Prins en Edeldom,
Tot dat hy weder is van Italien vertrocken
Want hem ſijn Vaderlandt ſeer ſoet begonſt te locken
  Naer ſijn gheboorte Stadt, Ouders, en vrienden, die
  Op't hooghſt verlanghden naer de comſte van *De Bie*,
Wiens naem de Faem aldaer terſtont ſeer hooch verhefte
Om dat ſijn cloeck Pinceel naer t'leven conſtich trefte
  Soo in het cleyn als groot ſeer los en cloeck gheſtelt
  Sijn Taeffereelen oock ſeer conſtich uyt ghebelt.
In Brabant ciert ſijn Conſt veel Huyſen, Camers, Kercken
Ghelijckmen can tot *Lyer* in *Sinte Gommaers* mercken
  Aen *Sint Eloys* Altaer, daer by de edel Guldt
  Den groyenden boom ghenaempt, is met ſijn Conſt vervult
En noch veel plaetſen meer, ſoo dat ick wel mach mellen
Met reden ſijnen lof, en ſijnen Naem oock ſtellen
  In't *Gulden Cabinet*, en ſegghen voor ghewis
  Het werck bewijſt altijt wat dat den Meeſter is.

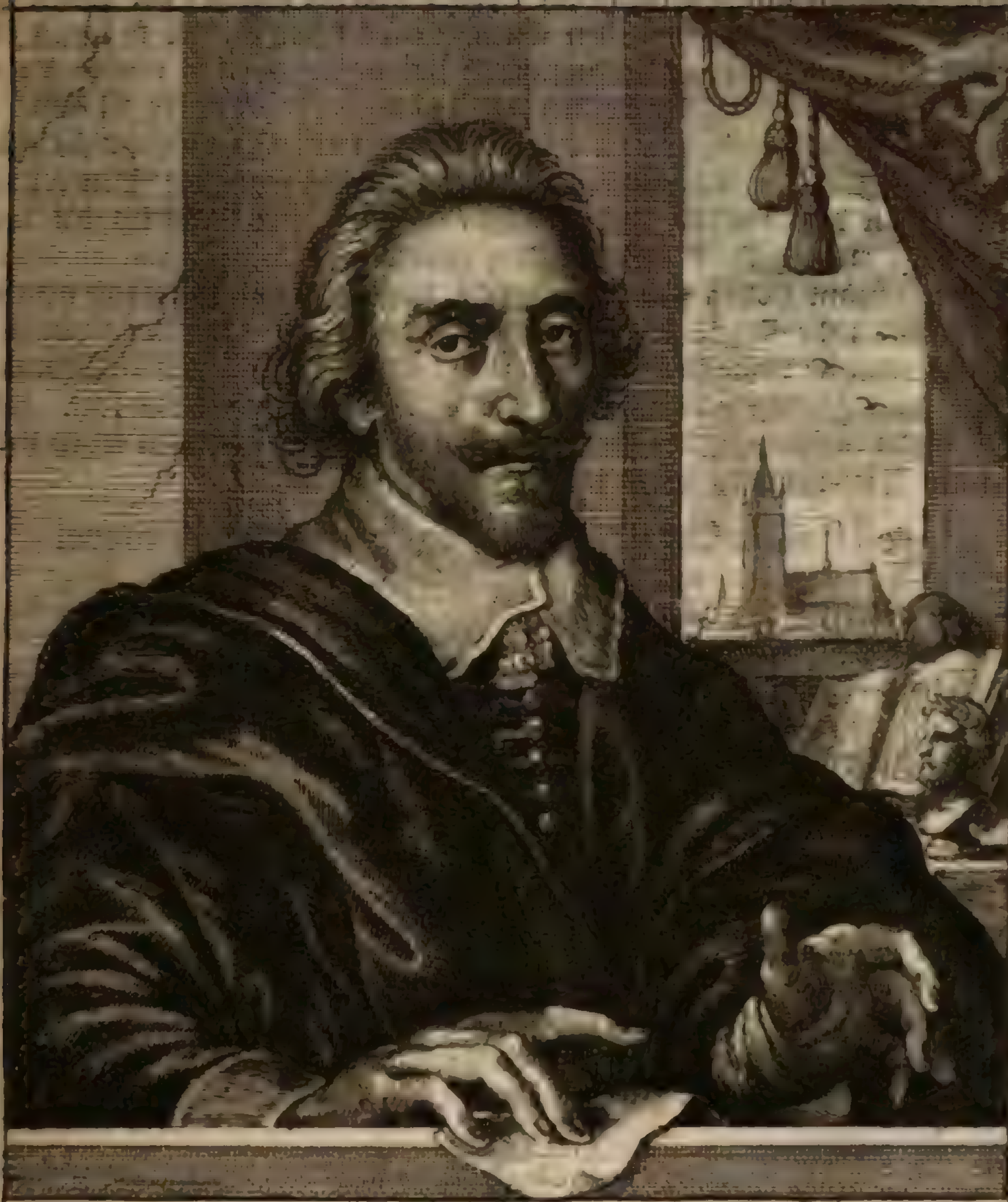
H. de Pooter.

ADRIAEN VANDEN VENNE

Schilder van Delft, gheboren Anno 1589.

DE loffelijcke ervarentheyt van Adriaen vande Venne en heeft niet ghedooght achter te laten de vermaerde wetenſchap der Schilder-conſt daer deſen vanden Venne mede is verrijcht gheweeſt / die gheboren is inde roem-weerde ſtadt van Delft hoe wel dat ſijne Ouders (de welcke achtbare lieden en van vermoghen waren) ghesproten ſijn uyt Brabant. Ende ghelijck de Latijnſe ſtudie grootelijckx dienſtich is voor eenen Schilder / overmidts daer door het verſtant gheſet wort ende overvloedigher ordonnantien can voortbrenghen als iemant die (tot de Conſt natuerelijck aenghewent ſijnde) gheen ſtudie en heeft / ſoo iſt dat Adriaen vanden Venne met de Latijnſe ſtudie ſijn verſtandt heeft gaen ſcherpen ende is daer door ghevallen inden ſchoot van onſe edele Pictura, waer van hem de fondamenten eerſt aenghewesen zijn van eenen Sr. Simon de Valck, Goutſmidt ende Schilder tot Leyden. Alwaer hy eerſt hem neerſtelijck heeft gheoeffent met teeckenen ende verlichten ende daer naer de ſelve Schilder-conſt grootelijckx vervolghende en trachtende door een ander handelingh te ſien wat vruchten ende verholen ſecreten in deſe Conſt waren ſchuylende / begaf hem daer naer by eenen Jeronimus van Dieſt uytnemende fraey in het wit en ſwert te ſchilderen / ende naer dat hy hem daer by eenighen tijdt ghehouden hadde / heeft hem daer naer voorts gheoeffent by ſijn ſelven ſonder Meeſter / met neerſtich onderſoeck van de uyterſte crachten der edele Schilder conſt door de hulpe van zijn wetenſchap der Latijnſe-tael daer hy hem in't begin ſeer vlijtich had inghequeten: Om dan tot een proefſtuck te comen van zijn groot verſtant ſoo moet ick hier aenwijſen een vrucht die zijnen cloecken gheeſt ghebaert heeft waer uyt te beſpeuren is een groot licht van wetenſchap / te weten een afbeldinghe vande gheeſtelijcke viſſcherije der menſen zielen vol wercks. Een tweeden met wit en ſwert gheſchildert den heelen ſtam van het Huys van Naſſou van den ouden Prins Willem, tot deſen Prins toe / zijn Hoocheyt van Oraignien ghelijck te ſien is inden Haeghe. Noch een memorie ſtuck dat vol wercks ende ſeer aerdigh ghehandelt is / moet ick hier in't licht brenghen ende ruchtweerdich maecken dat hy voor ſijne Coninclijcke Majeſteyt van Denemercken heeft ghemaeckt met rijckelijcke omſtandicheyt / daer den vrede is uytghebelt met de Herhoulten / ende alle Potentaten van Chriſten-rijck dat ſeer fraey ende met groot verſtant ghedaen is het welck inde Gulck Stadt te ſien is. Hy heeft noch verſcheyde ſtucken gheordonneert / verſiert ende uytghewerckt voor andere Hoochmachtige Heeren / namentlijck oock een groot heerlijck ſtuck voor den Raedts-Heer Reynier Pauw ende meer andere van groote qualiteyt daer de Conſt verſtandighe af ghetuyghen in verſcheyde Landen en Steden. Onder andere is oock een ſtuck van ſijn handt te ſien binnen Antwerpen by den Heere Franciſcus Enghelgraeff af beldende den Trevis met veel cierelijcke uytbeldinghen en by wercken d'welck ghemaeckt is in't jaer 1616. wijders ſoo en heb ick niet connen voor by loopen een wonder fraey ſtuck van twalf ellen lanck daer in den ſlach van Vlaen-

deren

ADRIAEN VAN VENNE.

Natieff de Delft en l'an 1599 a pris son Commencement aupres de Simon Valck a leyden et de la chez Ironimus van Diek Excellent Pointre en blanc et noyr quitant son Maistre, s'est exerce de telle facon en son estude quil a faict des Chefs deuvres pour le Roy de Denemercq ausi Son Altese le Prince d'Orange a des belles Chares de sa main et Beaucoup d'autres Princes et grandes Seigneurs, mais ces plus belles oeuvres ont este en blancq et noyr il est bon poete cet quon trove per ces liures qui il a faict il tient sa Residence a la Haye.

A. van Ven pinxit. W. Hollar fecit. L. Meyssens excudit.

deren by Nieupoort uytghedruckt is / daer alle de Nederlantsche steden seer net en geestich rontom ligghen tot groot cieraet van het werck / het welck hy ghemaeckt heeft voor eenen Poolschen Graef / ende meer andere te lanck om hier te verhalen. Een is niet te verwonderen dat desen Adriaen vanden Venne, is een Const-rijck Schilder ter wylen dat de Poësie de Voester is van Pictura, en dat selden goedt Poëet een slecht Schilder is en selden slecht Schilder oft hy is door sijn Poësie fray int ordonneren schoon hy door Pinceel naer de oprechte Const de selve soo wel niet en can uytwercken als hy die can aenwysen. Dese twee gaven spelen inden gheest van Adriaen vanden Venne seer wonderlyck / want boven sijn uytstekende Schilder-const is hy seer aendachtich ende lieffelyck inde Poësie door rymdichten en veersen by een te voeghen / in ghedenckweerdighe sinne-belden te versieren daer sijn wercken in Hollant ghetuyghenis van gheven inde boecken die van hem uytghegaen sijn. Soo dat sijn heerelijcke oeffeninghen ende vruchten van sijnen tijt sullen leven inde ghedachten der Lief-hebbers veele jaeren naer sijn doodt.

Wanneer Poësis Const haer voeght met d'eel Pinceel
Soo is *Pictura* noch wel thienmael meer soo eel,
Als wel te blijcken compt aen *Adriaen van Ven*
Die dese Const bewijst soo met Pinceel als Pen.

Dese onderschreven Weet-lievende Const-beminders hebben het gheluck om de Fackel van hun verstant te ontsticken aen het licht der diepsinnighe wetenschap van dien vermaerden ende roem-weerdighen Adriaen vande Venne die soo goeden Poëet als Schilder is / naementlijck twee van sijn Sonen den oudtsten Peeter ende den jonckxsten Huybrecht vanden Venne, den oudtsten die is bysonder uytnemende fray in blompotten te maecken conterfeyten en ander heerlijcke inventien / ende den anderen die oeffent hem dagheliickx om te comen tot dese hooch beroemde ende ghewenste wetenschap om alsoo meer en meer den naem van vande Venne de werelt door te verbreyden ende de vruchten van hun gheslacht te saeyen door de Meesterlijcke wercken die sy alle daghen voortbrenghen.

PAULUS DE VOS.

Schilder van Hulst in Vlaenderen.

PAulus de Vos is oock een uytghenomt ende vermaert Schilder in beesten / jachten en crijgh-wapenen daer menich Cabinet der Princen ende Const-minnende Heeren ghetuyghenis van gheeft / overmidts de selve seer op het leven trecken ende met goet verstant sijn uytghewerckt / rijck van ordonnantien ende vollijvich gheschildert: daer Spanien / Duytslandt en andere Coninckrycken ghenoch af connen ghetuyghen / die voor sijn Keyserlijcke Majesteyt ende voor den voorsz. Coninck van Spanien / oock voor den Hertogh van

Aerschot

Aerschot heel Cabinetten met sijn Const heeft gheciert / sulckx dat hy eenen vande ruchtbaerste ende grootste Meesters inde Schilder-const teghenwoordigh is.

Roempt vry Natura roemt op d'Edel Const Pinceel
Die u soo wel betreft op doeck oft glad pineel,
Dat daer niet aen ontbreckt als t'leven en de spraeck
In t'gen' de *Vos* uyt-beldt tot jeders oogh vermaeck.

SYMON DE VOS

Schilder van Antwerpen.

MEn behoeft gheen sonderlinghe proeve oft ghetuyghenis te leyden / om waer te maecken ende te bethoonen dat de oeffeninghe van het Pinceel soet ende lieffelijck is / om alsoo den jever der jonckheyt daer op te doen verlieven / ghemerckt de selve niet van een aengheport verstandt maer van Coninghen en Princen wort gheoeffent ende met een vermaeckelijck behaeghen aenghesien. Dese Const is soo eel dat sy niet alleen van vermaerde Poëten, gheleerde Philosophen en andere vrome verstanden en is ghehandelt ende haer cracht met de penne van gheleertheyt beschreven / maer vande hooghste Monarchen des werelts is verbreyt gheworden. Den Keyser Adrianus is in sijnen tijt een uytnemende Schilder gheweest / Marcus Anthonius Philosooph, den Keyser Nero, Valentinianus, ende Alexander Zeverus oock Keysers van Roomen hebben in dese loffelijcke Const oock groot behaghen ghehadt ende selver ghehanteert. Boven dien den Keyser Constantinus den VIII. van dien Naem / zijnde uyt het Keyser-rijck van Griecken verdreven in't jaer Neghenhondert achthien / heeft sijn selven met de oeffeninghe van d'edele vry Schilder-const onderhouden / en meer andere uytnemende ende ghedenckweerdighe sulckdanige voorvallen sou connen by brenghen waer door ghethoont can worden met wat eer de selve Const niet alleen by ghemeyn Persoonen / maer oock by sulcken Potentaten vermach. Sulckx can oock waer maecken Symon de Vos die noch teghenwoordich binnen Antwerpen is woonende / ghebooren in't jaer 1603. ende de Const met goedt fondament ende cloecken aert is hanterende / soo in't groot als in't cleyn daer zijn wercken goede ghetuyghenis af connen gheven / midts de selve seer wel ghecoloriert / vast ghestelt en wel ghehandelt zijn: als te sien is aen verscheyde stucken die hy met groot verstandt en goeden gheest soo tot Antwerpen als andere plaetsen heeft ghemaeckt te lanck om de selve hier aen te wijsen.

Aurelius Victor. Ælius Spartianus. Ælius Lamprid. Iul. capit. lin. tiraq. de nobit. C. 3. 4. num. 3. ligisb in Cronic. nu. 918. Plin. lib. 35. cap. 4.

IACQUES

IACQUES IORDAENS

Schilder van Antwerpen, gdeboren den 19. Mey 1594.

Die aenvanght d'edel Conſt, ſal alles wel doorgronden
Wanneer natuer en luſt t'gheluck hebben ghevonden
Van neerſtich onderwijs, verſtandich, cloeck en vaſt
Daer meeſt de jonghe jeught ſeer jeverich op paſt:
Ghelijck het aen *Iordaens* ooghſchijnlijck compt te blijcken
Die niemant in des' eeuw en ſal in Conſten wijcken,
Soo crachtich, eel, en cloeck is alle ſijn ſchildry
Beſonder inde Conſt van d'eel Poëtery;
Want d'eerſte fondament heeft hem *Van Oort* ghegeven
Daer hy by heeft gheleert te ſchild'ren naer het leven.
Sijn liefde tot *Pictur*, heeft hem tot min gheport
En creegh door ſijne Conſt, de Dochter van *Van Oort*.
Iſt wonder naerdemael hy met ſijn ſoete trecken
Can menich edel Prins door ſijnen gheeſt verwecken
Ghelijck hy heeft bethoont in't rijcke Sweeden hof
Dat door ſijn Conſt-ciraet *Iordaens* begaeft met lof.
En t'Hollants eel Palleys mach op ſijn eer wel roemen
En hem den derden gheeſt van deſe eeuwe noemen:
Om dat hy is vernaempt door ſijnen vaſten aert
Die hy in't Princen Hof met cloeckheyt heeft ghebaert,
Die *Rubbens* niet en wijckt in fabels af te malen
Die d'edel handelingh *Van Dyck* can achterhalen,
Is crachtich in ſijn werck, heel ordonnanti-rijck
Seer cloeck in drappery, in't naeckt oock lieffelijck,
En in hiſtorien naer t'leven uyt te drucken
Daer hy af heeft ghemaeckt veel fraey en ſeldtſaem ſtucken
En in devotie leeft oock ſijn eel Pinceel
Waer door hy is gheraeckt op t'Schilders Conſt Toneel.

LUCAS

IAECQUES IORDAENS

Excellent peinctre en grands subiect connoistre son esprit releve par sa belle maniere de peindre. est inventif en toute sorte d'ordonnantie esgales en poesie histoires, en devotion et dautres: il a faict des belles choses recontentes pour le Roy de Suede. et plusieurs autres princes et seigneurs. est ne a Anvers lan 1594. le 19. de May, a faict son apprentissage chez son beaupere Adam van Oort, tenant sa demeure en la ville de sa naissance.

Ia. Iordaens pinxit. *Pet. de Iode sculpsit.* *Io. Meyssens excudit.*

LUCAS VAN UDEN

Schilder van Antwerpen, gheboren den 18. October 1595.

OM te bewijſen dat Lucas van Uden een vande vermaerſte gheruchtbaerſte ende weert befaemde Landtſchap Schilders is van deſen tijt / die niemant door ſijn dommelachtighe ende ſoete handelinghe inden welſtant van boomen/ gronden / verſchieten / lochten / en al het ghene daer toe verſocht wordt / naer het leven met goeden aert ende verſtant af te belden / en hoeft te wijcken/ den welcken teghenwoordich binnen de Stadt van Antwerpen ſijn woonplaets is houdende / ſoo heb ick goet gedocht tot ſijnen meerderen lof ende onſterffelijcke eer dit volghende rijm-ſchrift aenden Weet-lievenden en Conſt-soeckenden Leſer voor ooghen te houden behelſende de uytgheſonderſte leſſen oft reghels die een ervaren Landtſchap Schilder in ſijn verſtant behoorden aen te teeckenen ende ſijn Conſt naer de maet der ſelver uyt te wercken ghelijck Lucas van Uden met eenen cloecksen gheeſt is doende.

Die een Lantſchap wilt gaen ſtichten
Moet het levens aert beſichten
Moet gaen buyten naer het wouwt
Daer het groen gheloovert hout
By de blau en hooghe berghen
Can de oogh der Schilders terghen
En t'ghebeckt muſijck daer by
Thoont daer ſulcken melody.
Dat ſy qualijck connen ruſten
Door de aenghedreven luſten
Die hun gheeft den ſoeten tijdt
Midts hy t'Schilders gheeſt verblijdt.
Den blom-rijck cortnachtſten ſomer
(Vyandt vanden ſwaeren Droomer
Die de langhe ſlaeplust mint)
Js des Schilders beſten vrint :
Die haer weſen af gaen belden
Jnde groen bewaſſen velden
Die vroegh met AVROR' opſtaen
En naer ÆSTAS wooningh gaen,
Daer t'ghediert ſeer vrolijck huppelt
T'gras is vanden dau bedruppelt
Daer de claerheyt vande Son
Spieghelt haer in beeck en bron.
Daermen ſiet t'Palet bereyden
En de verven onderſcheyden
Daermen ſchildert t'Wout ſoo naer
Oft een groene wereldt waer.
CERES met haer rijpe aren
OPS met al haer groene haeren
TELLVS oock ſoo vlijtich pronckt
En het Schilders oogh beloncket
Met haer ongebonden vlechten
Die des' Conſt hier op ſiet rechten
Thoont haer weſen al ſoo bly
Om te ſtaen in d'eel Schildry.
Door t'vermind'ren en vercorten
Sietmen deſe Conſt uytſtorten
Door het ſoet en veer verſchiet
Anders waer de Conſt al niet.
T'voorwerck doet t'verſchiet verdwij-(nen
Schoon door helle ſonne ſchijnen
En verciert oock boven al
Met Fonteyn oft water val.
Somtijts door den reghen vochtich
Door het onweer donckerlochtich

Somtijts hitte ſomtijts kou
Somtijts ſoet en ſomtijts ſou
Somtijts aenghenaeme daghen
Somtijts droef door reghen vlaghen
Somtijts ſmoor van dicken miſt
Alſmen Cabeljauwen viſt.
Sneeu en haghel, blixem, donder,
Hyſel, rijm, ten is geen wonder
Dat hun crachten der Natuer
Staen gheſchildert van PICTVER.
Die haer eel Pinceel ghelijcken
Rots en Bergh, oock Heuvels Dijcken
Huyſen, Steden oft Caſteel
Wort gheſchildert van Pinceel
Als van UDEN can bethoonen
En door ſijne Conſt verſchoonen
Want al t'gen' Natuer vermach
Brenght van VDEN voor den dach
In Landtſchappen en Waranden
In verſchieten, Berghen, Landen
Inde Velden, Wout en Boſch
Wat hy doet t'ſtaet even los.

THEODOR VAN THULDEN

Schilder van s'Hertoghen Boſch.

HEt is weerdich te aenſchouwen en neerſtich in't ghemoedt te bedencken met wat ſchoon ſeghenteeckenen de vermaeckelijcke ende vernuftbarende Pictura verciert is / de welcke de edel Schilders door hun Conſt connen ghenieten ende de vruchten daer van achterlaten tot verwonderinghe van alle menſchen die de ſelve comen te aenſchouwen tot vreught van hunne naercomelinghen oft erffghenamen alswanneer ſy ſoo lanck naer de doodt van hun ouders oft naeſte vrinden (die Schilders ſijn gheweeſt) hooren ſpreken / het ſpreeckwoordt ſeyt *Melius eſt* Nomen *bonum quam divitiæ multæ*, Beter is eenen goeden Naem achtertelaten als veel rijckdommen: Deſe twee gaven can eenen Schilder achterlaten / dat is rijckdom die vergaet / ende d'eer van zijn Conſt die noyt en ſterft. Deſe eer can oock achterlaten Theodor van Thulden ſiende ſelfs voor ooghen den grooten lof die hem alreets van alle Conſt-beminders ghegeven wort / door de geeſtige wercken die hy heeft uytghebeelt ende noch daghelijckx is oeffenende / de welcke nu in ſijn leven worden in groote weerde ghehouden hoe veel te meer ſullen ſy naer zijn doodt worden gheacht als de handt ſulckdanighe Conſten niet meer en ſal connen in't licht brenghen / gelijck te ſien is aen verſcheyde Altaerſtucken (die neerſtich ende met verſtandt gheordonneert en van hem ghemaeckt zijn) Als ſegh ick te bemercken is inde geeſtighe boetſeryen van Kerremiſſen Boeren bruyloften en andere aerdighe inventien / als te aenſchouwen is aen den wijtvermaerden Arck Triumphael-boeck afbeldende de incomſte vanden Prince Cardinael, Infante van Spanien hoe fraey en met wat eenen cloecken aert allen de Princen (ſtaende in't ſelve boeck) naer de teeckeninghen van Petrus Paulus Rubbens van hem zijn gheetſt / alſmen oock ſiet den Ulisces van Primatiſco van Bolognien den welcken tot Parijs van hem is gheetſt ende ſeer wel ghedaen / deſen van Thulden hout zijn woonplaetſe nu teghenwoordich tot s'Hertoghenboſch daer hy om zijn Conſt in groot aenſien is.

IUSTUS SUSTERMANS

Schilder van Antwerpen.

IUstus Sustermans Schilder vanden Hertoch van Florencen is seer uytnemende fraey in konterfeyten ende andere ordonnantien / die hy soo ghelijck-matich ende naer proportie weet uyt te belden dat den Hertogh van Florencen (als wesende een uytnemende groot Const-Beminder) den selven Sustermans meer in weerden hout als iemant van sijn Edel-lieden oft Mignions: wel wetende dat Coninghen Princen en Hertoghen wel Edel-lieden connen maecken maer gheen sulckdanighe ervaren oft andere ghemeyn Schilders / ghelijck Henricus Coninck van Enghelant antwoorde aen eenen edelen Graef die aen hem clachtich viel over seker affront dat des Coninckx Schilder by naeme Hans Holbeen hem hadde ghespelt / en versoeckende daer over justitie oft arbitrale correctie ghedaen te worden / antwoorde dat hy sou verduldich zijn en liever had eenen Graeff te verliesen als soo eenen uytsteckenden Schilder ghelijck Holbeen was: overmidts hy wel Ridders cost slaen ende Graeven maecken maer gheen Schilders. Door de eer dan die desen Sustermans is ghenietende met te wesen den Domestiecq. ende Schilder van den groot machtighen Hertoghe van Florencen is hy ghecomen tot den hoochsten trap van sijn gheluck / d'welck niet te verwonderen en is. Aenghemerckt desen Sustermans aen sijn ordonnantien geen nutte en omstandighe deelen des eyghentheyt van natuer en laet ontbreken / door de lossicheyt ende graticuselijcke stellinghe die hy daer in uyt werckt / soo datter gheen swaere manieren / maer door de verscheyde werckinghen een leven schijnt in te schuylen / ende dat de ghelijckenis van het leven daer in te sien is / blijckt by zijn edele ende vleesachtighe Conterfeytsels die hy alle daghen is naervoetsende de reflectien / reverberatien / teghenschijnen oft weerglans in sijn Figuren / de drapperijen wel gheployt / de coleuren wel verdeylt / gheschickt en gheschockiert / vast gheteeckent ende ghestelt sijn / soo danich datter niemandt eenighe wederspraeck teghen moveren en can / soo datmen segghen mach:

aerdighe antwoort vanden Coninck van Enghelant.

De vaste Schilder-const van *Iustus Sustermans*
Verdient een lauwer croon oft een olijven crans
Midts sijn vernuft oock is met Poësy bejonst
Die rechte Suster is van d'edel Schilder-const.

IOAN.

IOANNES LIEVENS

Schilder van Leyden.

HEt is wonder dat de bijp Pictura van sulcken cracht ende deught is dat sy niet alleen door de Const van haer Pinceelen en diepsinnighe wetenheyt ons en doet sien en voor ooghen houdt de avonturen en vremde ghevallen soo van historien / als ander gheschiedenissen die over duysent en meer jaren/ jae van het begin des werelts gheheurt zijn / dat sy segh ick / (t'ghene u een pen neerstigh heeft beschreven) u t'selve in't wesen en ghelijck het leven doet sien. Maer noch meer ist te verwonderen dat dese Const van sulckenen aert is dat sy den mensch op plat paneel oft doeck soo doet verschijnen oft hy in't leven waer / ghelijck ick hier voor heb bewesen in veel exempels / hoe menige verstanden door de waerachtighe ghesteltenis sonder leven nochtans / door de Const bedroghen waren als sy haer voor het seker leven hebben aensien. Ist niet een fraey ghedachtenis voor de kinders en het thienste lidt van hun Nacomelinghen / door de cracht van dese Const te connen sien het wesen / ghesteltenis / manier ende den aert van zijn vooroulders oft andere vrome mannen die naer t'leven over veel jaren gheschildert zijn waer door niet alleen hun goet leven / deughden en handelinghe van doen / en worden inde ghedachten ghehouden (die door lanckheyt van tijdt uyt de memorie verdwijnen) maer gheduerich voor ooghen cont sien de schaduwe van hun leven oft sy in't leven noch waeren levende / wat een fraeye gheanologie oft waerachtighen boom ist te sien de Contersfeytselen van zijn gheslacht / ick laet staen de wapenen oft teeckenen die sy in hun cachetten ghevoert hebben / ick laet staen de naemen / die malcanderen naer ouderdom / en staet verbolghen / daer niet in te sien en is als de letters die u alleen bethoonen de manieren ende staet van hun leven ende niet het wesen van hun eyghen leven. Dit tuyght ons de edel Const van Joannes Lievens, de welcke soo in ordonnantien als conterfeyten seer excellent Schilder ende groot van gheest is / ghelijck menighe edel huysen in Hollant connen betuyghen die met zijn schildery verciert zijn / en in groote weerden worden ghehouden om de levende colorinighe / en vleesachtighe soetichept die daer verborghen sijn.

SYMON VOVET

Schilder van Parijs.

DIe vlijtich wilt de Const bemercke
In al de eel en suyver wercken
Van SIMEON VOVET ghedaen
En moet niet seer verwondert staen
Dat hy door cracht van sijn Pinceelen
PICTVRA soo weet te verdeelen
Wanneer men siet in sijn Schildry
Devoti en Poëtery.
De leughen can met deught verkeeren
Nochtans daer door geen sonden leere
Als hy Poetery ontdeckt
En met sijn const veel deucht verweckt
Die hy weet sulcken cracht te gheven
Dat schijnt Natuer daer in te leven
Daer t'France Hof op roemen can
Midts hy den Schilder is daer van

GASPER DE CRAYER

Schilder van Antwerpen, gheboren Anno 1585.
woonende tot Brussel.

RAs op mijn Sangh-goddin en wilt de lusten drijven
Om hier tot *Craeyers* lof een gheestich rijm te schrijven:
Een rijm en soet ghedicht dat sijne Faeme raeckt
En hem in d'edel Const noch meerder ruchtbaer maeckt.
Want al het ghen' hy doet is lieffelijck ghedommelt
Seer swierich soet en mals, verdreven en gheschommelt
Die in devotie al menich ziel verweckt,
Om dat hy door sijn Const daer toe veel herten treckt.
Siet hoe dat sijnen gheest tot *Brussel* is verheven
En wort van jeder een den hoochsten lof ghegheven,
Om dat sijn losſicheyt is *Rubbens* wel ghelijck
Sijn stoutheyt in Pinceel treckt op de Const van *Dijck.*
Het blijckt dat menich gheest moet voor sijn Conste buyghen
Ghelijck het *Brussels* Hof can claerelijck ghetuyghen
Dat van sijn eel schildry is gheestich opgheciert,
Daer sietmen hoe sijn Const soet in malcand'ren swiert.
Den ouden *Raphael Coxi* quam met des' Conste
Sijn nieuwsgirich ghemoet van jonghs af aen bejonsten,
Waer by dat *Craeyer* heeft seer neerstichlijck gheleert
Die nu daer door den Naem oock van *Coxi* vermeert.
De groote Stadt van *Gent* roempt op sijn eel Pinceelen
Al waer hy heeft ghestelt veel schoone Taefereelen,
Seer net en cloeck ghedaen, ghelijck tot *Nazaret*
Gheleghen vast by *Lyer* daer hy oock heeft gheset
Al menich constich stuck, soo groot ghelijck het leven;
Waer door dat sijnen naem noch hoogher wort verheven,
Waer door sijn weerdicheyt is weerdigher beloont
Met meerder lof en eer als ick hier heb bethoont.

PEETER

GASPAR DE CRAYER.

Natif d'Anvers en l'an 1585. a esté disciple de Raphael Coxcij demeurant a Bruselles, et at tellement surpassé son Maistre en l'art de Paincture, q'uil s'est rendu vn des milieurs maistres de nostre siecle, dont ces chefs dœures q'uon voict per tout en sont les tesmoins, principalement a Brusselles, ville de sa demeure, il a esté paintre de son Altesse le Prince Cardinal Ferdinandus, a faict son Portraict, et aussi de beaucoup d'autre Princes, il est encor florisent en son estude faisant des belles œures.

Antonius van Dyck pinxit. Iacobus Neefs sculp. Ioan. Meyssens excudit.

PEETER SAENREDAM

Gheboren in't jaer 1597. den 9. dach van Iuny, binnen het Dorp van Aſſendelft in't Graefſchap van Hollandt.

DEſen Peeter Saenredam verloor vroegh zijnen Vader den welcken ſtirf den 6. April 1607. ende quaem daer naer in't jaer 1608. met zijn Moeder woonen binnen de Stadt Haerlem ende is aldaer gheraeckt by eenen Meeſter Frans Peeters de Grebber waer by hy heeft leeren teeckenen in't jaer 1612. op den 10. dach May/ En voorts oock by den ſelven tot ſchilderen ghecomen ſijnde heeft hem daer in ſoo neerſtich gheoeffent tot het jaer 1622. dat hy gheen onderwijs meer van doen en hadde/ ende ſcheydende van zijnen voorſchreven Meeſter heeft de Schilder-conſt by ſijn ſelven ſoo vlijtich waerghenomen dat hy in't jaer 1623. op den 24. dach vande maendt April als vry Meeſter in't Gulde Boeck is opgheſchreven/ ende begaf hem eyndelijck ontrent den jare 1628. gheheel tot ſchilderen van perſpectiven/ kercken/ ſaelen/ galderijen/ ghebouwen/ en andere dinghen ſoo van buyten als van binnen ſoo naer het leven doende/ dat het leven ende natuer gheen meerder volmaeckthreydt en konnen bethoonen als hy met het Pinceel ſeer conſtich weet uyt te drucken: ghelijck de Stadt van Uytrecht can ghetuyghen alwaer hy den tijdt van twintigh weecken met grooten yver beſteedt heeft om deſe Conſt aldaer te voltrecken ghelijck aen ſijn teeckeninghe en ſchilderijen (afbeldende ſeer ſchoone perſpectiven/ Kercken/ en Saelen) met verwonderinghe te ſien is/ ende by alle kenders ſeer gheeſtimeert ende voor het curiuſte gheordeelt worden/ waerom ick met volle recht ſou moghen ſegghen:

Wat hoeftmen pen oft inck op wit papier te ſetten
Om door de Cijffer-conſt vaſt op de maet te letten
Van eenich groot ghebou, wat dienter loot oft ry
Dat thoont ons *Zaenredam* ghenoch in ſijn ſchildry
Hoe lanck hoe hoogh en breedt dat ſtaen de Capeteelen
Van Kerck oft Perſpectif, dat wijſen ſijn Pinceelen
Dat thoont hy door de Conſt, ſijn Conſt die wijſt u aen
(Eer t'werck noch is begonſt) hoe dat het werck ſal ſtaen.

ABRA-

ABRAHAM VVILLARTS

Schilder van Vytrecht.

IS een fraey Schilder ende Teeckenaer / gheboren tot Uytrecht in't jaer 1613. Hy heeft syn eerste fondamenten ghelcert by synen Vader Adam Willarts, ende daer naer een jaer min oft meer by Jan Bijlert, ende reysende naer Vranckrijck heeft synen tijt neerstich waerghenomen by eenen Simon Vovet tot Parijs daer ick hier voor hebbe van gheschreven / ende wederom naer huys ghekeert zijnde is van zijn Excelentie Graeff Maurus in Bresel ontboden om aldaer alle vremdicheden te teeckenen ende te schilderen / den Graeff sondt hem met de Vloot naer Africa ende marcheerde beneffens de Soldaten naer de Stadt S. Paule in Angoola, daer hy eenighen tijt de vremde manieren van het Landt ende conditie der uytlantse menschen ghesien en leeren kennen heeft. Van daer wederom comende quam inden dienst vanden voorseyden Graeff / en wert veel aenghenamer ende willecommer by hem onthaelt als te vore / uyt reden dat syn verstant door t'ghesicht der vremde plaetsen / al vry wat scherper ende cloecker gheworden was / hy heeft langhen tyt gheschildert te Amersfort onder het beleyt van de Heer van Campen ende de wetenschap der Const soo waerghenomen dat gheen Const-minnende Gheesten (de selve siende) syn lossicheyt in Pinceel / cloecke ordonnantien en vaste teeckeninghen moeten lief hebben ende stellen onder het ghetal vande vermaerste en geruchtbaerste geesten des werelts. Hy is tegenwoordich noch woonachtich binnen Uytrecht daer hy de eel Pictura vlijtich waerneempt.

IAN THOMAS

Schilder van Ypren.

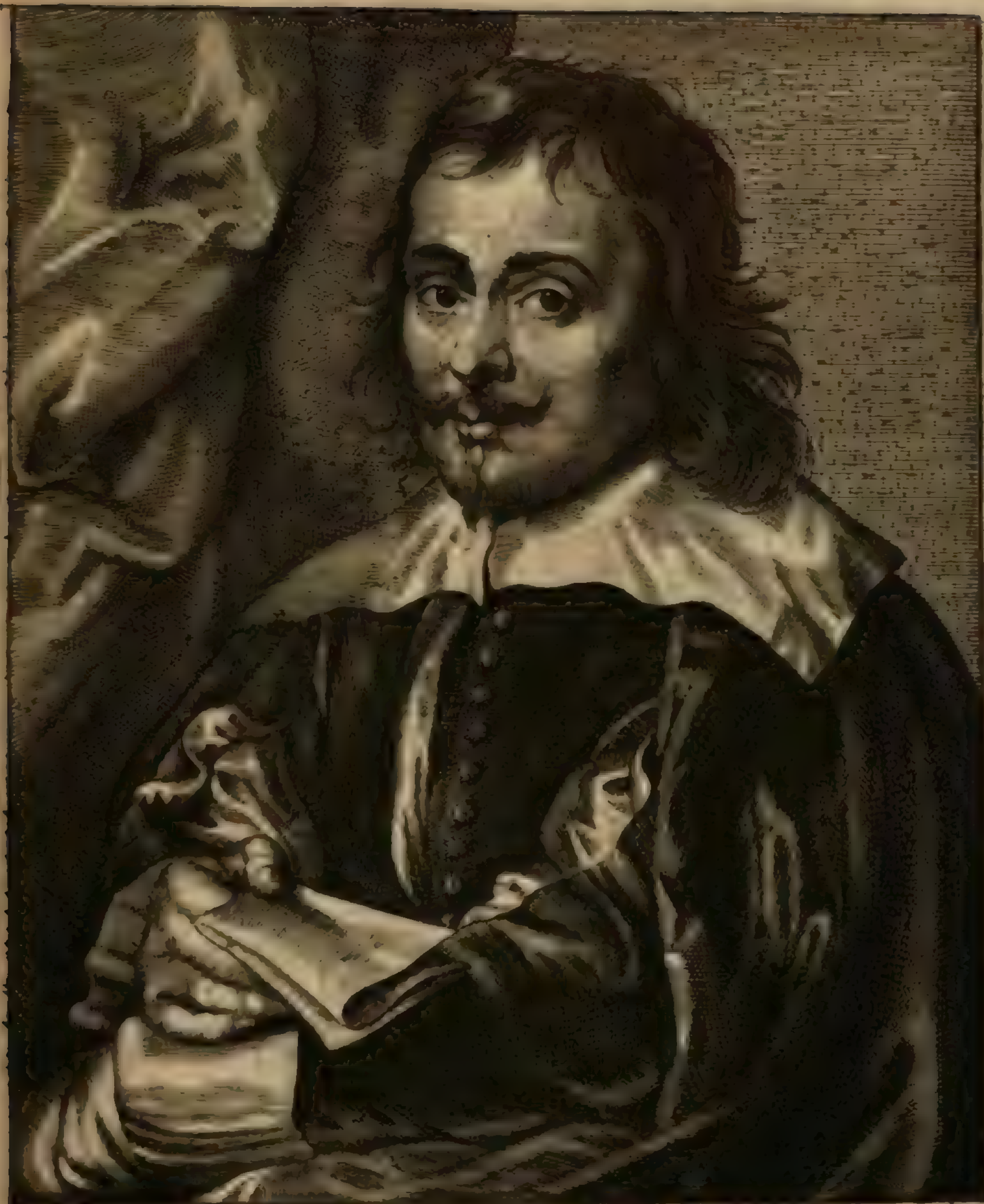
DE pen en heeft oock niet willen vergeten te beschrijven ende hier met reden mentie te maecken van Jan Thomas gheboren tot Jpren die de edel Schilder-const ghelcert heeft by den voorseyden Rubbens daer hy zijnen tijt soo waerghenomen ende daer naer in verscheyde Landen soo diep en veer ghesocht heeft dat hem de fortuyn het gheluck heeft ghejont om Schilder gheweest te hebben vanden Bisschop van Ments ende nu vanden Keyser Leopoldus, ick laet den Leser oordeelen oft sulcken Monarchen ende edel Potentaten sullen begaven met soodanighe eer ende gheluck eenighe Schilders van kleyne wetenschap / ter wijlen by hun geen schatten soo costelijck en zijn om de selve mede te deelen aen de beste Constenaers ghelijck desen Thomas eenen is / die voor gheen ervaren Meesters van d'edele Pinceel en moet wijcken / uyt reden syn wercken soo in Italien / Spanien / Duytslandt als Nederlandt ghenoch aenwijsen wat costelijcke wetenschap daer in verborghen leyt. De Faem heeft my meer van syn daden ende wercken voorghespelt als synen ouderdom my onbekent / die noch in't leven is en woont in't voorsz. Keysers Hof.

BAL-

BALTHAZAR GERBIER

Schilder van Antwerpen Anno 1592.

DE lanck veroude ſpreuck van over hondert jaeren
Schijnt weer een nieuwe proef in deſe eeuw' te baeren
Hoe dat in ouden tijt *Picturas* Conſt Pinceel
Het hoochſte wert gheacht in jeder s'werelts deel.
Van daer de Son oprijſt met haer vergulde ſtraelen
En daer ſy wederom gaet in haer ruſt-plaets daelen:
Ten is niet wonderbaer, want niet in't ooghen ſpelt
Soo aenghenaem en ſoet, als een goet Schilders belt.
Dit is in *Balthazar Gerbier* ghenoch ghebleken,
Die inde Schilder-conſt heeft wonder uytgheſteken,
Wanneer hy Schilder wert van t'Huys van *Bockingam*
Daer naer van t'Enghels Hof tot vreught van ſijnen ſtam.
Al waer hy Meeſter wert der hoffse cermonien
Eelman des Coninckx huys, Baron in Normandien
Die oock ten tijde van den Prince Cardinael
Door ſijne wetenſchap van alderhande tael
In't edel *Bruſſels* Hof is wonder opghetoghen
Daer hy om ſijne Conſt oock had een groot vermoghen.
Al deſe hooghe eer vercreegh hy door *Pictur*:
Want hy oock Meeſter was in d'eel Architectur,
In Mathematica, en in Gheometrie,
Seer fraey in Perſpectief, en oock Coſinographie:
En in Geographi een wonder jnſeigneur
Iae in veel Conſten meer een gheeſtich jnventeur.
Soo dat in't cort gheſeyt ſijn conſtighe manieren
Noch ſullen t'hienſte lit van ſijn gheſlacht vercieren
Om dat ſy metten glans van Eeldom ſijn ghemenght
Het gen' de ſuyver Conſt van d'eel *Pictur* med' brenght.

BALTHASAR GERBIER

Il a faict merveille en illuminature, et a demeuré long temps en Italie. il fut peintre du Duc de Bocquingam et apres du Roy d'Angleterre le quel lui faisoit Chevalier, par sa vertu: et apres son Agent a Brusselles, en l'an 1630 et a Londres maistre de la cermonie. il est natif d'Anvers l'an 1592.

Ant. van Dyck pinxit. *Ioan. Meyssens excudit.*

SALOMON CONINGH

Schilder van Amſtelredam.

Hy is gheboren in't jaer 1609. wiens Vader was Peeter Coningh juwelier/ van Antwerpen gheboortich de Schilder-conſt ſeer toeghedaen zijnde/ beſtede hem Anno 1621. om ſijn begin inde Teecken-conſt te nemen by David Colijn, Schilder tot Amſtelredam, ende inde Schilder-conſt ghecontinueert hebbende by Franchois Vernando en eyndelijck by Nicolaes Mooyaert, en voorts by ſy-ſelven beginnende te practiſeren is in Schilders Gild tot Amſterdam ghecomen Anno 1630. ſijnen luſt meeſt treckende tot het hiſtoriael/ beneffens het conterfeyten naer het leven: van zijn handt is tot Haerlem by den Heer Lodewijck van Jaerſveldt Balliu van Kennemerlandt een Hiſtorie/ daer Pilatus den Phariſeen ende Joden weygheert te herſchrijven het opſchrift des Cruys Chriſti. Tot Antwerpen by de Heer Taxis vermaert Liefhebber van Pictura en Flora is oock een oudt Vrouwen Beeltie/ en eenen Student met boecken ſeer aerdigh gheſchildert. By zijne Majeſteyt van Denemarcken twee groote doecken vol wercks/ den inhoudt zijnde oude zeeuſche gheſchiedeniſſen: tot Breda ten huyſe van den Heer Theodorus Huyghens ſaligher ghedachte: (in zijn leven Commandeur aldaer) over de dertich Conterfeytſels van verſcheyde Ritmeeſters en Capiteynen. Tot Amſterdam tot den Heer Schepen Johan Huydecoper eenen tamelijcken doeck/ zijnde eenen Tarquinius en Lucretia: tot Lodewijck van Ludick befaemt Liefhebber/ onder verſcheyden andere eenen David en Berſabea, welck ſtuck nu is in 's Graven Haghe in handen vanden Ambaſſadeur van Portugael: ten huyſe van Ian Peeterſen Bruyninghen is een ſtuck daer Iudas de dertich penninghen voor des hooghe Prieſters voeten nederwerpt. Tot den Conſtkennenden Marten Cretser een Ceres by nacht haer Dochter Proſerpina ſoeckende. Tot Heer Ian Tingnaghel, eenen Jeronymus in heremitagie ſoo groot als t'leven tot Sr. Anthoni de Brul een Danaë midtſgaders een Berſabe leſende eenen brief. Tot Sr. Geraerd Luycke een ſtuck van redelijcke grootte/ daer Salamon de Afgoden offert/ ende eyndelijck in't jaer 1646. heeft hy voor den Conſt-lievenden Sr. Joannes de Reynealmo ghemaeckt een ſtuck met kleyne beldtjens tamelijck vol wercken/ den inhoudt/ daer CHRISTVS Mattheus vanden thol roept/ midtſgaders een MARIEN beldt/ met eenen Ioſeph en S. Anna levens grootte/ ende noch voor de Princers van Denemarcken in 's Graven-Haghe een ſtuck afbeldende eenen ouden man/ alles ſoo fraey en cloeck ghedaen dat het leven daer in maer en ſchijnt te ontbreken/ woonende noch teghenwoordich binnen de Stadt van Amſterdam tot groote vreught van alle Liefhebbers die ſijne ſchildry met groot behaghen daegheliicks aenſchouwen.

Stercker als de macht des CONINGHS
Soeter als den graet des honinghs
Js des CONINGHS eel Pinceel
Als ſy maelt op het panneel

Die de CONINGHEN beminnen
Met hun hert en ganſche ſinnen
Midts dat vanden CONINGH compt
Daer des CONINGHS Faem op roempt.

IUSTUS D'EGMONT

Schilder van Leyden Anno 1602.

TEn is niet te verwonderen dat den Coninck van Vranck-rijck Lowis den XIII. desen Justus d'Egmont voor sijnen Schilder hiel ende in zijn Conste groot behaeghen hadde / aenghesien de selve was overloopende ghelijck een Bron van overvloedighe weetenschappen / de welcke in Picturas Cabinet verborghen zijn. Daer wert eertijts een mudde vol gout voor een stuck van Apelles bereyt: op eenen anderen tijt voor een schilderey die Timomachus gheschildert hadde / ghegheven tachghentich talenten ende meer sulcksdanighe giften zijn bereert aen verscheyde Constenaers. Soo ist dat d'Egmont oock in Vranck-rijck soo vanden Coninck als andere edele Heeren niet alleen met groote giften/maer mette hooghste eer ende princelijcke jonste (die alle rijckdommen te boven gaen) begift is / en ter wijlen Italien / Vranck-rijck / en andere plaetsen die met sijn Const verciert zijn / ghetuyghenis ghenoech gheven met wat lossen aert de selve door de edele Pinceelen van Egmont soo in't groot als cleyn is uytghewerckt/ soo doght my onnoodich ende om cortheyts wille des selff schildrijen naer den sin ende wesen hier aen te wijsen / den welcken om zijn ervarentheyt inde oeffeninghe der selver Const noch teghenwoordich is Schilder / ende Domestiq van het Franse-hof onder het ghebiet van Lowis den XIIII. alwaer hy daeghelijcks door verscheyde afbeldinghen der historien en andere voorvallen den Edeldom tot nieuwen lust verweckt om sijn handelingh te beminnen.

CAROLUS CRETEN

Van Prage.

TEn tijde van dien uytnemenden Schilder Willem Bouwer, die seer fraey ende aerdich in verlichterey was / ghelijck in't eerste deel is verhaelt/ heeft Carolus Creten met den selven Willem Bouwer ghewoont in Italien en creegh tot Roomen voor sijnen bendt-naem het Slach-sweert, den welcken seer fraey is in't schilderen / ordonnantien / conterfeyten soo groot als cleyn / dat sijn Const van veel Heeren des Landts werdt opghetrocken ende in groote weerden ghehouden woonende teghenwoordich tot Prage, daer hy in groot estime is ende dese vrye Schilder-const noch daeghelijcks oeffent.

Die soeckt *Picturas* cracht en edelheyt te weten
  Die sy den Schilder schenckt, en mildelijcken geeft
Ontdeckt, en siet maer aen de Const van *Carel Creten*
  Die wel het meeste van *Picturs* volmaecktheyt heeft.

LEONARDUS BRAMER

Schilder van Delft Anno 1596.

GHelijck het ronde wiel verandert door het draeyen,
En oock den kouwen wint met ſtil en fel te waeyen,
Soo gaget dickwils oock met menich loſſen menſch
Die ſijn ghevoelen volght en uytwerckt ſijnen wenſch.
Dit compt ooghſchijnelijck in BRAMER wel te blijcken,
Die heeft met groot vermaeck door-reyſt veel Coninck-rijcken.
Daer hy de Schilder-conſt ſeer neerſtich heeft gheleert,
Waer door hy over al van jeder werdt gheeert,
Als hem van achthien jaer den jever vlijtich porden
Om ROOM te gaen beſien en uytlandich te worden.
Den wenſch verlockt den gheeſt thienmael op eenen dach
Die menichmael veel meer als haeren wil vermach.
Hy had veel wetenſchap in ſijn vernuft gheeoffert,
Die hy brocht in het licht en heeft aen ROOM gheoffert.
Van ATRECHT in Artoys trock hy naer AMIENS
En om PARYS te ſien dat was eerſt ſijnen wenſch.
Js van MARSELLIEN te GENVA ghecomen
En te LIGORNEN oock, en ſoo tot binnen ROOMEN
Daer hy gheteeckent heeft ruinen wonder net,
Daer naer oock menich belt op het panneel gheſet
Als hy het Rooms ghebou en veel al oude wercken
Met een verwonderingh ginck neerſtelijck bemercken,
Soo wert t'verſtandt verſterckt in Conſten door t'gheſicht,
Dat menich Conſtenaer in ſijn ghemoet verlicht.
Hy heeft voor eerſt ghemaeckt een LAZARVS verweckingh
Heel ordonnanti-rijck, met wel gheſtelde treckingh,
Oock eene loocheningh van PETRVS ſoo ghedaen
Dat aenghenaem beviel aen menich JTALIAEN;
Soo dat VENETIEN, FLORENS en MANTVA
SEINA, BOLOGNIEN, NAPELS, en PADVA,
En noch veel plaetſen meer vermaert in t'Duytſlant
En oock het Hollants-hoff wel kennen ſijn verſtant.

LEONARD BRAMER

Natif de Delft, en l'an 1596. il a demeuré long temps en Italie dedans la Court du Prince Mario Fernese, ou il a faict beaucoup des ses œuvres en grand, et en petit. il a faict aussi quelques pieces pour le Cardinal Schalie. d'Italie il est revenu a Delft, et il a faict quelques pieces a Rysewyc pour son Altese le Prince d'Orange Fredric Henri: et pour son Exc^ce Conte Maurice de Nassou, et autres Princes.

Leon. Bramer pinxit — *Ant. vander Does sculpsit.* — *Io. Meyssens excud.*

IAN VAN BOCKHORST

Ghenoempt Langen Ian, Schilder van Munſter.

Ghelijck noch veel jaeren inde memorie der menſchen ſal blijven het lanck ghewenſcht gheluck dat ons de Stadt van Munſter heeft ghebaert door den vaſten ende onbrekelijcken vrede gheſloten tuſſchen de Machtighe Croon van Spanien ende Hollant / die in deſe Princelijcke Stadt tot blijdſchap van alle Borghers / tot welvaert van het Landt / tot meerder deught van alle geeſtelijckheyt / tot trooſt der benouwde en bedruckte herten / tot ruſt van het buyten volck / tot hulp der vremdelinghen / tot al-ghemeyn profijt ende tot nederlegghinghe van alle bloetſtortinghen is opgherecht (daer wy de vruchten af ghenieten, den 5. Junij in't jaer 1648. ghelijck tot ghedachtenis niet qualijck daer op en paſt dit tijdt-ſchrift oft Chronicon.

Inter HIspanIæ RegeM & VnItas ProVInCIas
PaX InIta qVInta IVnII DenVntIata.

Soo iſt dat de voorſz. edel Stadt van Munſter oock wel roemen mach op haeren jngheboren Jan van Bockhorſt van eerlijcke ende treffelijcke Ouders/ midts redenen dat hy door zijn groote wetenſchap inde handelinghe van Pictuer niemant in deſe eeuw en hoeft te wijcken; want de nettichеyt / ſuyverheyt ende vaſte gheſteltenis (die de deughden der Schilder-conſt zijn) daer in te ſien is. Daer menich Princelijck Cabinet ende loffelijcke Kercken ſoo tot Antwerpen als andere Provintien van verſien en ten hooghſten opgheproncкt zijn. Die niet alleen ervaren en is in treffelijcke ordonnantien / in coſtelijcke Tafereelen uyt te wercken met ſoo grooten cracht ende ſtercke handelingh als van Dijck oft Rubbens opt hebben connen doen / maer wort oock in conterfeyten ghehouden voor een vande alderbeſte Meeſters diemen teghenwoordich jevers te Landt can vinden / ſoo dat segh ick de handelingh van Langhen Ian, noch langh by de wereldt ſal bemint ende om haer Conſt gheſocht worden die gheleert heeft by Jacques Jordaens.

Die thoont het gen' hy is door cracht van edel Conſten
Die ſietmen vande Faem verheffen en bejonſten
Die langh ghedenckt, ſchoon dat de Conſt al dickwils lieght
Ghelijck de doode verf het leven wel bedrieght.
Dit comt in *Langhen Ian* hier metter daet te blijcken
Die noot door ſijne Conſt en ſchijnt Natuer te wijcken
Want niet ſoo crachtigh ons Natura thoonen can
Oft t'wort met doode aſch verthoont door *Langhen Ian.*

FRAN.

FRANCHOIS EYCKENS
ENDE
IAN EYCKENS
Schilders tot Antwerpen.

ALs de Natuer aen jemandt goedertierelijck de handt reyckt ende behulpsaem is / soo can den Schilder met groot weldaet ende gaven vande Prinçen des Landts begist worden ende door zijn volmaecktheyt inde eel Pinceel te handelen achterlaten veel loffelijcke eer / ghelijck Franchois Eyckens, die in het fruyt / bloemen ende andere stilstaende dinghen een groote Faem heeft midts hy de selve daghelijcks tot groot behaghen van alle Kenders ooghen weet uyt te wercken. Niet min en is oock vernaempt den voorsz. Jan Eyckens, die eerst een Belthouwer is ghewéest / ende niet teghenstaende hy daer in groote Const bedreef en gheestich de selve Const wist uyt te wercken: soo heeft hem Pictura verlockt (als schijnende jelours te zijn op de edel Teecken-const die een Belthouwer moet verstaen en met de Schilder-const in't teeckenen over een comen) dat desen Jan Eyckens in't ordonneren ende colloreren van Pictura soo fraey is dat zijne dinghen vande Const-lievende grootelijcks wort gheacht.

PEETER VANDER BORGHT
Schilder van Brussel.

ALsoo desen Vander Borght sy-selven in't eerst langh heeft gheoeffent in't schilderen der Figuren die hy met grooten welstant ende met geestighe manieren uytbelde / is ten lesten vervallen ende inden gheest door de natuerelijcke gheneghentheyt aenghedreven tot het Landtschap / daer hy seer fraey ende uytnemende in is ghelijckmen aen veel en menichvuldighe wercken (van hem ghedaen) can oordeelen.

Pictura scheen jalours oft belghsuchtich te wesen,
Dat *Peeter vander Borght*, ghestadich was voor desen
Vervallen op *Figuer*, daer t'leven schier voor weeck
Om dat sijn Schilder-const het leven gans gheleeck,
Daerom heeft sy den lust van hem soo aenghewackert,
T'verstant met Const doorploeght en wetenschap doorackert
Dat niet een verr' ghesicht in eenich Lantschap is,
Oft t'schuylt in sijn Pinceel en Consts ghesteltenis.

COR-

CORNELIS POULENBOURGH

Schilder van Vytrecht.

EEnen vande gheruchtichste van desen tijdt is Cornelis Poulenbourgh, gheboren van Uytrecht, seer ervaren om met de Pinceel in't cleyn te schilderen soo figuren als beesten / en besonder naeckte kinderkens / soo bisaert en fraey oftse eerst inde bakermat door de Voesters wel ghetroetelt ende ghevierr waren / soo mals / poeselachtich / swirich en los staen hun vollijvighe lichaemen / soo wel ghestelt en vleesachtich ghehandelt / dat de natuer geen volmaeckter schoonheydt in't leven en can voort brenghen als Poulenbourgh met zijn Pinceel weet af te belden: hy is oock seer gheestich in ruinen / lantschappen en verschieten / die by alle Const-kenders in groote weerden ghehouden worden. Sijnen uytstekenden gheest en was oock niet vernoeght / ende in rust ghestelt voor hy en had de school van alle Consten (dat is Roomen en meer vermaerde plaetsen van Italien) besocht daer hy langhen tijt dese treffelijcke Const gheoeffent heeft / ende van veel Cardinalen en edel Heeren werr besocht om de mirakelen vande Natuer door zijn Pinceel dadelijck te sien uyt belden. In't jaer 1637. heeft den Coninck van Enghelant (door zijn edel handelingh aenghelockt zijnde) hem naer Londen ontboden / alwaer Poulenbourgh tot groot contentement van het heel Hoff veel Tafereelen ende andere nette wercken heeft ghemaeckt tot dat den lust hem dreef naer zijn voorschreven ghebooit plaets / en woont noch teghenwoordich tot Uytrecht.

Ghelijck de waere deught verheft des menschen Naem,
Soo wordt de Schilder-const vervoordert door de Faem.
De Faem is rechte spor' om jemant aen te wack'ren
Die neerstich met Pinceel doorploeght *Picturas* ack'ren,
Ghelijck als *Poulenbourgh*, die soo de Const ontdeckt
Dat *Fama* noyt en swijght, maer van sijn wercken spreckt,
Van al sijn schoon landauw en beestjens wonder crachtich,
Van naeckte Kinderkens seer mals en pouselachtich
Vol cloecke aerdicheyt, soo dat Natuer niet geeft
Oft t'is daer in te sien, en schijnt dat t'leven heeft.
De stadt van *Roomen* heeft dit oock al langh gheweten,
Alwaer hy open vont den schat der Const-secreten
Die hy aen *Enghelant* oock heeft veropenbaert
En daeghelijcks bethoont noch sijnen cloecken aert.

OSTA-

CORNELIO POULENBOURGH

Natif d'Vtrecht, paintre tres perfaict, et admirable, en petites figures, et animaux: et les enfans nuds il les faict fort naturelles. ses ruines, paysages, et eslongements sont fort beaux. il a demeuré long temps en Italie: et en l'an 1637. il fut demandé per le Roy d'Angleterre a Londres, ou il a faict pour le Roy, quelques tableaux, et la il s'est retire a Vtrecht.

Cor Poulenbourgh delin. *Coen Waumans sculp.* *Io. Meyssens exc.*

Ii

OSTADI

Schilder van Haerlem.

TIs wonder dat des menſchen gheeſt altijdt jevers toe gheneghen is en in het een meer ſal uytſteken als in het ander / ghelijck inde nieuvindighe edel verſtanden der Schilders te bemercken is / die door hunnen jever ende blijc hun in eenighe deelen van nieuws met vremde en ougheme yne ghedaenten van werck Pictura vercieren ende haer cracht vermeerderen / ghelijck deſen vermaerden Oſtadi van Haerlem dagheljjckx is doende door de uytnemende gratie die in ſijnen gheeſt te vinden is / ende t'ſelve met Pinceelen ſoo uytwerckende / dat ſijne Schilder-conſt by de Conſt-lievende gheeſten om haeren vremden aert ende goede gheſteltenis grootelijckx gheſocht ende in weerden ghehouden wort. Sijn gheneghentheyt tot deſe vry Conſt is meeſt vervallen op Boere kermiſſen / Boeren ghetuygh / huyſen / ſtallinghen ende andere ſnaeckerijen tot landtbouwery dienende / allen het welck hy ſoo aerdich ende aenghenaem weet te ſchilderen dat de ſelve niet te verbeteren en ſijn oft naerder het leven en connen comen; waerom tot ſijnen loff niet qualijck en paſt dit volghende veers.

Hoe neerſtich ſlaet OSTADI ga
Het Boeren Nut, en boetſt het na
Daer t'ſchaepken voetſaē graskens weyt
Oft daer een ſneghe boerſche Meyt
Haer vuyl becroſen ketels ſchuert,
Oft waer dat Fop de meſtkair vuert
Oft brenght de peerden op het landt
Die hy daer inde ploeghe ſpant
Dat wijſt OSTADI met Pinceel
Soo aerdich op het fijn panneel
Dat buyten ſchier niet can gheſchien
Oft t'wort in ſijn ſchild'ry gheſien.
Daermen hoort t'kermis veeltjen gaen
En op de trommel wort gheſlaen:
En daermen met den ſtandaert rijt
En hier wat danſt en daer wat vrijt
Vol uytghelaten, heyl en vreught
Naer de manier der jonghe jeught.
Een jeder maeckt een groot gheſchal,
Men is daer vrolijck over al
Daer jeder pap en eerten ſmeert
En daer den ſpaerpot wort verteert
En veel verwaende kueren doet
Met pluym en veeren op den hoet
En ſoo t'al inde kermis gaet
Hier wonderlijck gheſchildert ſtaet
En naer PICTVRAS Conſt gheſtelt
Soo jemant ſiet OSTADIS belt
Dat noyt door Conſt en ſal vergaen,
Maer door de Faem meer groyen aen.

HER.

HERMAN SVVAENVELT

Ghenoemt den Heremyt tot Parys.

HIer ruckt een nieuwe *Swaen* haer beste wiecken uyt,
Daer sy het sachtste hayr der beesten in besluyt;
Op dat door *Swaenevelt* ontdeckt sou worden t'leven
In't gen' den Somer-tijt can aende menschen geven,
Om dat sijn edel Const sou worden eens ontoompt
Om stets daer in te sien den aert van het gheboompt
En ander groen ghewas van t'Somers lichte daghen
Daer *Swaenevelt* door Const den mensch med' can behaghen,
Het gen' hy altemael seer werckelijcken stelt
En crachtelijck bethoont in sijn *Picturas* belt,
Hier eenen Heremijt met wortelen ghelaeyen
Daer eenen die het velt oft sijnen hof gaet spaeyen;
Hier eenen sich castijt, daer eenen inde Kerck;
Hier eenen sit en vist oft doet een ander werck.
Soo datter niet in't wout van Cluysneers wort bedreven
Die daer ten dienst van Godt in d'eensaem plaetsen leven,
Oft t'gen' men speuren can in bosschen oft warandt,
Het wordt by hem verthoont door Const van sijn verstant.

HANS HARINGH

Schilder van Praegh.

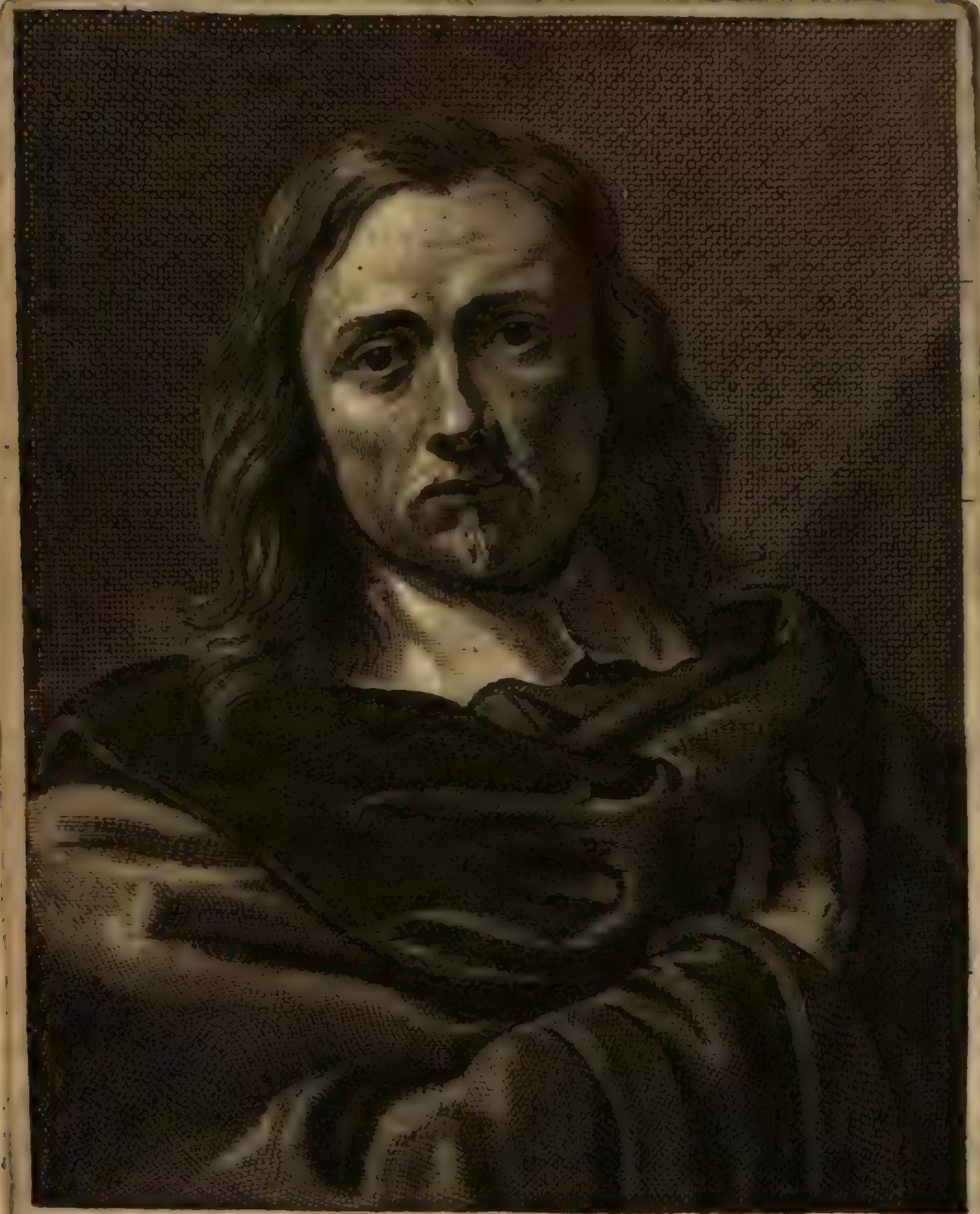
HEeft *Praegh* wel oyt een gheest van beter Const-schildrijen
Uyt haeren schoot ghebaert, oft wel soo veer sy paelt
Als *Haringh* die den lof met sijn Pinceel behaelt?
De Const die *Zeuxis* plach in d'oud' verloopen tijen
Te brenghen in het licht die was seer wonder fraey
Naer t'segghen vande Faem, maer als ick gaen door-gronden
Dat d'oli-verf alsdoen noch niet en was ghevonden,
Soo is hun Const gheweest aen *Haringhs* Const een schaey.

ERASMUS QUELLINUS

Schilder van Antwerpen van het jaer 1607.

T Is waer, *Pythagoras* beschrijft de deught der seden
Met een volmaeckt verstandt en wel gheraemde reden
Daer by d'onsterflijckheyt der zielen oock bewijst
En hoe den gheest van d'een in d'ander lijf verrijst,
Maer soo den rechten sin van sijn ghevoelen waer is,
Oft want sijn oordeels wit waerachtich en seer claer is,
Soo dunckt my dat den gheest van *Zeuxis* oft *Vrbien*
Ghemenght is met de ziel in't lichaem van *Quellien.*
Uyt reden dat sijn Const heeft sulcken crachts vermoghen
Oft hy het eerste soch had uyt *Pictur* ghesoghen,
Soo wonder schemer-ooght sijn Const op t'punct van d'eer
Die hy noch daghelijckx doet groeyen meer en meer,
In't cleyn en in het groot vol gheestighe manieren
Vast inde teeckeningh, en deftich in't versieren,
Waer van de waerheyt stets het oordeel gheven can
Wat dat *Quellinus* is voor een Const-barend' man,
Daer Griekenlandt voor swijght soo sy op Const wildt stouffen
En meynt de werelt door de Schilders t'overpouffen,
Om dat *Protogenes* in niet een Coninckrijck
(Soo 't scheen) in d'eel Pinceel had niemandt sijns ghelijck.
Maer neen, *Erasmus* can hun roem-lust stil doen swijghen
Wanneer men van sijn handt een proeff-stuck op siet stijghen.
Daer hy Natura's kracht soo werckelijck in thoont
Dat daer van noyt ghenoegh den eysch can sijn beloont,
Soo alsmen speuren magh en wesentlijck bemercken
Aen printen en schildry en noch meer ander wercken
Die van hem sijn ghedaen, en in het licht ghebrocht,
Die worden over al gheeert, en seer ghesocht.

Gheen

ERASMUS QUELLINIUS

Né d'Awers l'an 1607, le 19 novembre. il at été disciple de Monsr. P.P. Rubens, estant premierement devenu maistre dedans la Philosophie, il et aussi dans la Peinture devenu un maistre excellent, si bien en grand que en petit: et il se entend fort bien a la perspective, et il est un grand dessignateur et Architecte.

Er. Quellinus delin. *Petr. de Iode sculp.* *Io. Meyssens excudit.*

Gheen Lie vol ieverſucht oft haetighe Momiſten,
Gheen Stouffers ſonder Conſt, onwetend' Zoiliſten
En connen noyt daer in bevinden eenich ſtoff
Om ſoo door fout der Conſt te hind'ren 's meeſters loff.
Den nijdt moet croppen in haer ſpijt, en ſtopt haer kaken,
Midts dat des' Conſt van nijdt haer eyghen ſchaey can maken:
In deſe Conſt verſchijnt het leven als het is
En blijft naer hondert jaer noch in ghedachtenis,
Die ons *Quellin* herbaert, en thoont ghelijck het leven
Waer in het leven gheen volmaecktheyt meer can geven
Als t'gen' men daer in ſiet, vol crachten der Natuer,
Vol gaeven vanden gheeſt die ſchuylen in *Pictuer.*
Sijn letter-rijck vernuft en meeſterlijcke toetſen
(Die hy weet op t'panneel met d'eel Pinceel te boetſen)
Die wijſen efter aen den Philoſophſchen aert
Die ſoo wordt door ſijn tongh als in't Pinceel ghebaert.
Midts dat ſy haere deught ſoo wijt en breedt laet blijcken
Tot in het Noort-quartier en Indiaenſche rijcken,
Alwaer de heete Son verkeert doet haeren loop
Daer ſietmen ſijne Conſt verheffen over hoop.
Daer wort ſijn eel Pinceel gheacht in ſulcken waerde
Als oyt de Conſt-Goddin tot lof der Schilders baerde,
En in Italien, daer hy noyt is gheweeſt,
Daer leeft oock inden Soon ſijn hoogh verheven gheeſt, Ioannes Eraſmus
Die t'leven door de Conſt ten voorſchijn ſchijnt te bringhen Quellinus Eraſmus ſoon
Door al den aert van ſijn Schildry en Teeckeninghen oudt 27.
Die hy oock met Pinceel ontdeckt ſoo weſentlijck Jaeren.
Soo los als oyt ghedaen heeft *Rubbens* oft *van Dijck.*
Vol ſins en deſticheyt, vol onghemeyne vonden
Die hy al menichmael naer Neerlant heeft gheſonden,
Soo dat *Quellinus* naem ontſteffelijck blijven moet
Door al de groote Conſt die Soon en Vader doet.

Wanneer

Wanneer t'ramſalich ſpoock van tweedracht moeſt verdwijnen
Soo haeſt in *Belgica* den vrede quam verſchijnen,
 Doen ſachmen oock des' Conſt voortbrenghen op panneel
 De grauſaemheyt van *Mars* gheſchildert door Pinceel,
Die ons *Eraſmus* wiſt ſoo aerdich voor te ſetten
Als uytghebla ſen werdt den peys met veel trompetten.
 Daer ſachmen *Martis* druck en uyterſte allent
 Het loon-recht van ſijn quaet dat hem uyt Neerlant ſent,
Daer ſachmen inde Conſt ſijn wreetheyt vaſt gheketent
En ſonder meer crediet ſijn dach-ghelt afgherekent.
 Bellona ſucht en ſteent en haere handen vringht
 En meynt door kille vrees dat haer de ſiel ontſpringht.
Hel brandich bloet compt uyt den neus en mondt ghedrigghelt
En t'ſiltich tranen vocht van ſpijt uyt d'ooghen bigghelt,
 De Furi *Mars* noch eens met droefheyt wederooght
 Die haeren ſchralen neck oock voor den vrede booght,
Hun luſten die vergaen, hun ſenuwen verſtijven,
Midts *Venus* wicht hun compt met ſijnen boogh verdrijven
 En jaeght naer *Candien* en heete Moorenlandt,
 Alwaer dat ſonder eyndt het oorloghs fackel brandt
Tot trooſt van Nederlandt en haer welvaert beſorghers;
Tot ruſt van t'buyten-volck, en veel benouwde Borghers,
 Bellon is trooſteloos, haer wanghen over weent
 Om dat *Cupid'* op *Mars* blijft even hert verſteent,
Wiens onghebreydelt quaet had ſoo veel moort vergadert
Soo menich arme Wees ont-Moedert en ont-Vadert
 Om dat de dulle wraeck ſijn tyghers hert beſat
 Die niet als bloet en dronck, en vleeſch der menſchen at,
Soo dat den hemel noyt ontwolckten vande plaghen
Die ſijn trompets gheluyt verweckte om te ſlaghen
 Die al de Landen had beremmelt en door-rotſt,
 Iae met vervloeckt ghedreygh ſchier jeder een ghetrotſt,

Die ſonder vrees van t'recht vrou, weef en maeght ontſchaeckte
En menich anders goet t'ſijn onrechtveerdigh maeckte
Door allen het ghehuyl en vreeſſelijck ghebas
Dat op des' droeve aerd' in *Martis* bloet-hondt was.
Dit ſachmen altemael ſoo van *Quellien* ontdecken
Naer t'leven uytghewerckt door ſijn Pinceele trecken
Dat niet op t'ſtuck en ſtaet oft t'heeft verſcheyden ſin,
Het ſchijnt dat ſijn *Pictuer* heeft *Martis* leven in,
Daer by hoe dat den peys compt Nederlant beermen
En haer jnwoonders t'ſaem van alle quaet beſchermen,
En noch veel wonderheyt, ſeer vaſt naer Conſt gheſtelt
Dat coſtmen op t'Tooneel ſien in dit vredens belt.
Iſt wonder, aenghesien *Quellini* Conſt ghedachten
Sijn overhoopt van gheeſt die ſy ten voorſchijn brachten
Van over dertich jaer als hy des' ſoete Conſt
Diepſinnich uyt den gheeſt heeft jeverich begonſt,
By *Rubbens* voorts gheleert, ghelijck wel is te mercken
Aen d'overvloedigheyt van al ſijn trotſe wercken
Soo dat ſijn edel Faem ſal nimmermeer vergaen
Maer (ſchoon hy ſterft) ſal door den Soon noch groyen aen.

Ad Eundem.

Vos ô Caſtalides ſacro deſcendite monte
Et tu Lauripotens Muſarum Rector adeſto,
Nec non Sicelides Nymphæ Driadeſque *Puellæ*
Tollite in aſtra ſonos, jucundo plaudite cantu,
Plectra movete lyræ, Cælo date munera laudum,
Laurifero vatis circumdate tempora ſerto,
Fert animus laudes artis celebrare decoræ,
Quam Pictura *parit penicillo ſemper abundans*
Et ſuperans vitam coloribus ecce fluentem
Vix imitanda manu, vt magnus teſtatur Apelles

Quâ Natura ſtupet profundens omnia ſinu:
Nam Pictura *docet fallacis tempora vitæ*
Atque hominis mores qua vnquam doctrina per artes
Vt patet ex multis formis ſculptoris ahenis
Et tabulis pictis Quellino *maximè fictis,*
Cuius honos nullo eſt vmquam periturus in Ævo,
Lactea qui ſemper hîc Palladis vbera preſsit
Quo viget inſignis ſua ſtirps & Patria gaudet.

GLAUDE LORYN.

DE groot-dadighe en werckende Naturere inde jonghe jeught is den gheeſt allenskens ende ganſchelijck voortdrijvende met ſulcken cracht dat ſy t'ſaedt (datſe in ſulckenen boeſem heeft gheſtort) naer ghelijcke miltheyt met waſdom ende vruchtbaerheyt doet voortcomen / en openbaerlijck beclijven. Met deſe gaven ende gulde jonſt is oock van jonckr verciert geweeſt Glaude Lorijn Italiaens Schilder/die noch de paelen van Italien met groot contentement is bewoonende/ ſijnde verciert met uytnemende wetenſchap in Picturas trachten te onderkennen/ ghelijck blijckt aen alle ſijn ſraep en cierelijcke Landtſchappen die van ſijn Pinceel voortcomen ſeer cloeck en Meeſterlijck uytghewerckt / daer inne te ſien is/ al het ghene de Naturere/ oft het leven can gheven en voor ooghen ſtellen.

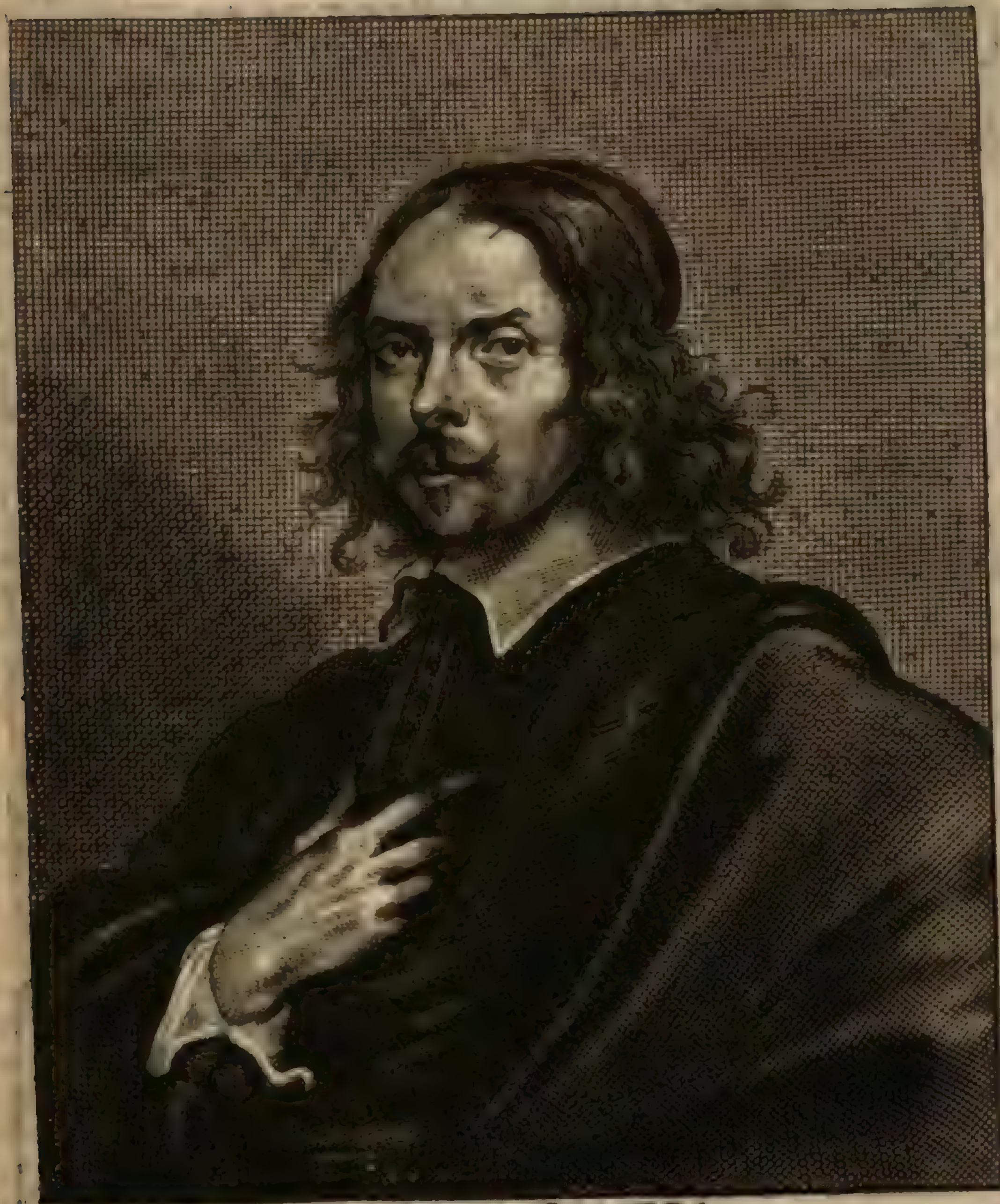
Ghelijckmen 's morghens vroegh den nevel ſiet verdwijnen
Soo haeſt het gulden licht der Son begint te ſchijnen,
De kou vlucht voor de Lent, de wreckheyt voor de jonſt
Soo iſt dat hier den nijdt moet buyghen aende Conſt;
Moet buyghen haeren neck, voor d'eel Pinceele trecken
Die ons *Loryn* op doeck in't Lantſchap can ontdecken,
Met ſulcken gheeſticheyt en dommelende cracht
Dat daer niet anders in als t'leven wort verwacht.

IOANNES COSSIERS

Schilder van Antwerpen van het jaer 1603.

AL die Schild'rijen mint en ſchept daer in ghenuchten,
Proeft hier met u verſtant de ſeldſaem rijpe vruchten
Die ons *Coßiers* ontdeckt door cracht van ſijn Pinceel
En brenght ons daeghelijckx op *Fama's* Conſt-Tooneel.
Hoe mals en wel gheſtelt, hoe ſterck vol fraey manieren
Seer cloeck gheordonneert, en ſoet in't colorieren
Staen al ſijn wercken niet, begaeft met groote Conſt
Die van veel Princen wort met loff en eer bejonſt?
Meeſt in devoti wort ſijn eel Pinceel verheven,
Om dat ſy ſchier bethoont in haere Conſt het leven;
Waerom oock ſijnen Naem ſal nimmermeer vergaen,
Maer neffens ſijne Conſt lanck op de werelt ſtaen.
Naer dat hy heeft ghereyſt in verr' en vremde Landen,
Is hy verheven van Conſt-minnende verſtanden
Die kennen al de deught die d'eel *Pictura* heeft,
Want die haer kennis draeght, daer van goet oordeel geeft.
Sijn Conſt is inden fleur, om door ſijn wetenſchappen
Op't rijck *Pictur's* Tooneel lanckx *Famæ* gulde trappen
Te climmen, en aldaer te crijghen meer en meer
U'en naem die altijt leeft en ſwemt in loft en eer.
Men ſiet in't Hoff ſijn Conſt den Eeldom ſeer behaghen
Die hem van alle cant compt groote jonſt opdraghen,
Als hy oock heeft behaelt op't groot Begijnen-hoff
Tot *Mech'len* inde Kerck, daer roempt ſijn Conſt met loff.
En op veel plaetſen noch, wat dienter meer te ſchrijven?
Den naem van *Ian Coßiers* ſal oock onſterf'lijck blijven:
Die alles blijcken doet niet met den naem oft ſchijn,
Maer inde eyghen daet, geen ſchijn is ſonder ſijn.

Mercke-

IOANNES COSSIERS.

Peinctre, naturel d'Anuers, est neé l'an 1603. Il a eu au commencement de son art pour maistre Cornl. de Vos. Il est devenu fort excellent. Ce que tesmoygnent assez ses peinctures quil a fait en plusieurs Eglise tant pour le Roy d'Espagne, que pour le Prince Cardinal et pour l'Archiducq Leopolde Guiliame et plusieurs aultres Princes et. Seigneurs.

Ioannes Cossiers pinxit *Petrus de Iode sculpsit* *Ioannes Meyssens ex.*

Merckelijcke Aenwijsinghe
Vande Excellentie, Deughtsaemheydt, ende Weerdigheydt van PICTVRA.

GHelijck den Dief doodelijcken is haetende het licht / soo benijdt oock de ledicheydt de exercitie / oeffeninghe en den arbeyt. De grootste sonde (daer alle sonden uyt comen spruyten) is de ledicheyt / *Otium pulvinar Diaboli*. Want de ledicheyt is het oorcussen vanden Duyvel, ende de grootste deught die Godt meest behaeght / is de exercitie oft eerlijcke oeffeninghe die met alle voorsichticheyt ende op synen tijt moet ghehanteert ende waerghenomen worden / dat is een bepaelinghe watter ghedaen oft ghelaten moet syn. Zeno gheboren van Citta helt een weynich naer dit ghevoelen en seyt dat de voorsichticheyt de middelmaet moet wesen van alle dinghen / t'gen' den mensch soeckt uyt te wercken / die een jeder toedeelt dat hem toebehoort / en leert wanneer lijden en verdraghen moet / soo dat de voorsichticheyt ende eerlijcke oeffeninghe syn de crachtighste ghestelteníssen vande voornaemste deelen des ghemoedts / d'welck de reden is als een leydt sterre van 's menschen gheneghentheden om alles wel te doen. Eenen mensch die sy selven oeffent in eenich handtwerck daer hy profijt ende deught can mede doen / moet sy-selven gheluckich achten / aenghesien datter veel menschen met hunnen arbeyt profijt ghenietende dickwils groote sonden verwecken tot quaet exempel van hunnen even naesten ende verdoemenis van hun eyghen selven. Ick lees inde sedighe wercken oft Moralia van Plutarchus, daer hy handelt vande sonde ende deught / datmen niet verwondert en moet syn over de wercken der Timmerlieden / Landtbouwers / Smeders en diergheleijcke die deughdelijck volmaeckt en onberispbaer syn / en als sy tot alle plicht en behoorlijckheyt gheschickt ghehouden worden / dat daer mede profijt voor het lichaem en voor de siele te winnen is / en in teghendeel als sy verduystert en vervalscht worden met bedroch (even als een goede vrucht met het bijvoeghen van wilt voetsel ontstelt en bedorven wort, soo cannen daer door becomen een tijdelijcke schande voor het lichaem / ende een eeuwighe onrust voor de ziel. Hoe menich Constenaer die ervaren is in't schilderen can door devote afbeldinghe menighe godtvruchtighe siel beweghen tot berouw van sonden en voor sy selven vercrijghen groote verdiensten tot verlichtinghe synder siele / ghelijck hy oock met eenighe lichtveerdigheyt / onnutte wellusten oft naeckte oneerbaerheyt te schilderen / menigh suyver hert sal beeruypsen en veel sielen doen vallen / uyt dien de menschen door hunne arme cranckheyt daer door verweckt werden tot sonden (daer den Schilder oorsaeck van is) en sy-selven daer door vaent den helschen wegh van eeuwighe verdoemenis / soo dat eenen Schilder met het Pinceel sonde ende deught can doen. Ghelijck eenen sekeren Italiaen, die ick om reden niet en derf noemen / had in Italien gheschildert een schilderye van naeckte en oneerbare Mannen ende Vrouwen / uytbeldende een onnut Bordeel daer hy soo veel sonden door verweckte aen alle de ghene die t'selve quamen te aenschouwen / dat den Paus (sulckx ter ooren ghecomen synde) t'selve stuck heeft doen verbranden: als den Schilder ghewaerschout was / ende aenmer-

kende

kende door de verweerde sijnder conscientie dat allen dese sonden hem naermaels souden toe-gerekent worden/heeft wederom een ander gaen schilderen/maer gans verschillende aen het eerst/ in welck stuck hy heeft afghebelt een seer devote ende droeve mysterie der Passie Christi. d'welck soo wonderlijck ende uytnemende druckelijck gheschildert was/ datter niet een versteent hert in eenen sondighen mensch ghevonden en cost worden oft het moest sich beweghen/ soo wanneer iemant t'selve werde verthoont: waermede desen Schilder soo veel deughden verweckte als hy te voren met het eerste had menschen tot sonden verleydt. Sulcken verschil isser te vinden in sulckdanighe hanteringhen der Consten als oock inde beeltsnijerije/ en sulckdanighe can uytghewerckt worden / daer in het derde deel breeder van ghetracteert wordt. Sekeren Franciscus Cardinael van Veronen, die van een heylich leven was en vyandt van alle quaet/ heeft in zijnen tijt een groot Liefhebber gheweest vande edele Pictura, die hy mede hanteerde ende in't Pinceel seer ervaren was/ doch en wilde noyt eenighe lichtveerdicheyt/ oft wereltlijcke dinghen uytbelden/ schoon hy menichmael daer toe van groote Potentaten en wereltsche Heeren is versocht gheweest. Hy hadde eenen Broeder ghenoemt Jeronymus Predicheer oock verbreemt van alle aertsche dinghen ende eenvoudigh van leven/ die van ghelijcken een vermaert Schilder is gheweest. Eyndelijck en can ick niet door-by gaen eenen Innocentius van Imola, Joannes Anthonius Sogliani, ende den Eerweerdighen Heere Don Bartholomeus Abt van Sinte Clemens, van Arcsso, de welcke waeren van eerlijck ende deughdelijck leven/ ende vermaerde Schilders/ die noyt enighe ydelheyt des werelts en hebben gheschildert/ maer wel veele beelden van godtvruchticheyt/ om daer door den mensch tot Godt te trecken ende in't aensien der selver te doen beweghen ende daer uyt de deught te leeren. Weerdich is te noteren ende neerstich u.sicht te nemen op de vermaerde ende alderedelste Schilder-const van Petrus Cavallinus Roomschen Schilder die oock van een heylich ende godtvruchtigh leven is gheweest/ den welcken ghemaeckt heeft het Crucifix in Sinte Paulus Kercke tot Roomen het welck teghen de heylighe Brigitta ghesproken heeft/ ghelijck in haer leven is te vinden. *Nelle vite de Sancti del ordine de Predic. F. Seraf. Razzi.*

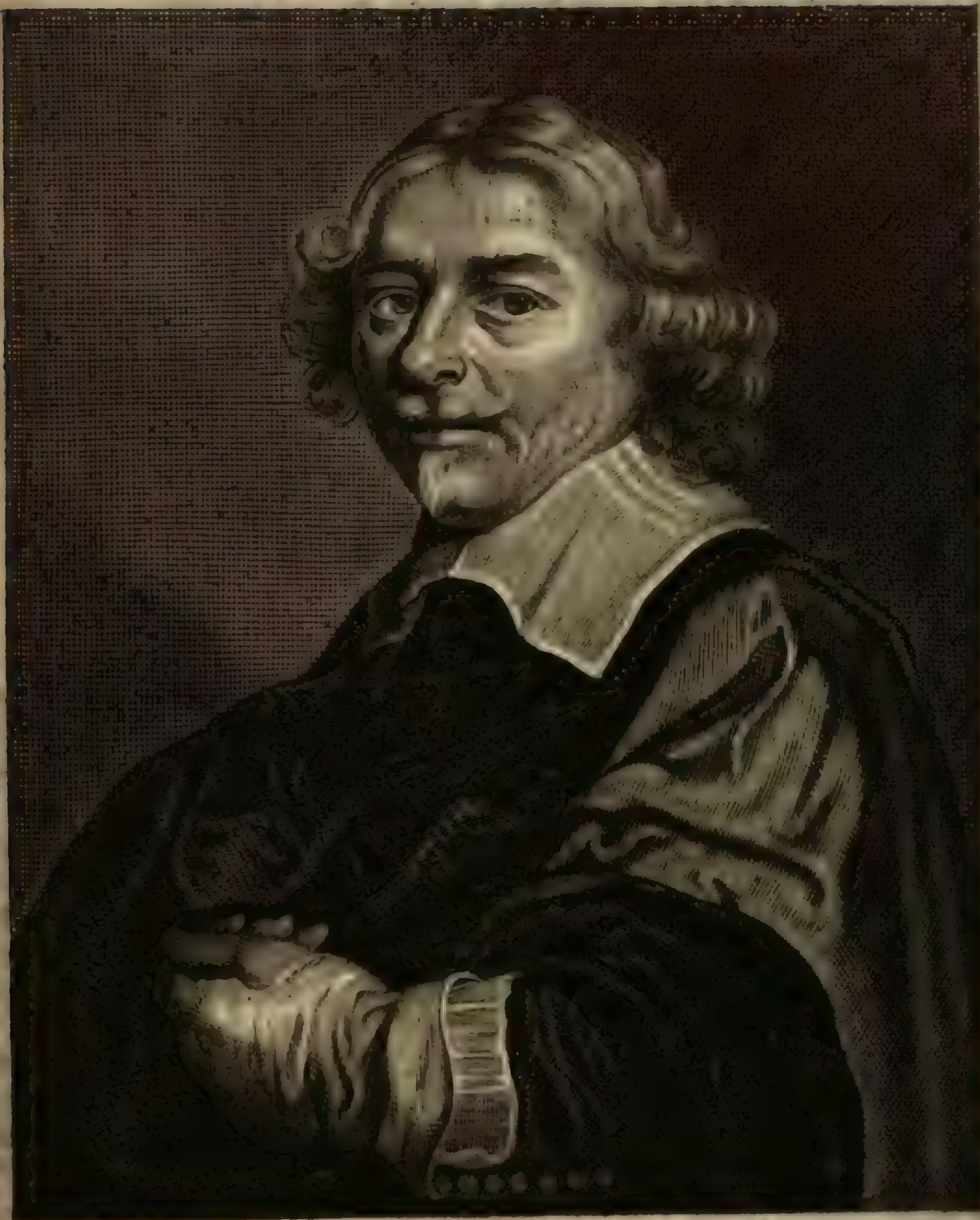
Waer uyt te mercken is dat den Oppersten Heere Onsen Salighmaecker Jesus Christus dese Const moet aenghenaem wesen/ aenghesien dat sijn Goddelijcke Majesteyt ende Opperste Goedtheyt ghelieft heeft in sulcken Beldt sijn Mirakel te thoonen ende daer door sijnen heylighen Gheest te openbaeren/ hoe wel dat de dwaelende Ketters sulckdanighe ghescheidenissen niet en ghelooven/ laetende hun voorstaen dat wy de Belden aenbidden en alsoo afgoderye ghebruycken/ d'welck nochtans verre verschilt aen hun obstinate opinie/ die vals ende onwaerachtigh is/ ghevende te kennen door sulcken verdoemde laetdunckentheyt dat sy onsen Godts dienst met verkeerde en dobbelhertighe Judas ooghen aenschouwen/ ende den uyterlijcken noch inwendighen lof ende eer van Godt niet en connen lyden/ aenghesien hun met gheen reden van verstant en is wijs te maecken dat wy de selve Belden maer en ghebruycken tot ghedachtenis van Godts Passie ende zijn heylich leven/ daer sy hun vooroudets Belden en Contrefeytselen nochtans oock tot een memorie voor hunne kinderen in groote weerde sijn houdende/ en soo iemant dit verstont teghen te gaenen/

en

en t'selve ghelijck voorsz. is / niet en gheloofde / blijvende even hertneckich in sijn opinie / die moet nootsaeckelijck bekennen dat hy dwaelt buyten alle reden en door sijn cranckfinnichept behoorde ghestelt te worden in een dulhuys. Wilt jemant oock niet ghelooven datter door de Belden Mirakelen connen gheschieden / die moet notoirlijck niet weten dat Godt almachtigh is / uyt reden dat hy is teghenspreken̄de den eersten articule van sijn ghelooſ. Aenghemerckt van dat mijn werck niet en is in dese materie te verwerren en naerder solutie daer van te gheven ghelijck ontallijcke exempelen en bewijsinghen tot confusie der Ketters / van t'ghene voorsz is / door verscheyde schriftgheleerde Mannen is ghedaen / soo dient dese materie voor-by te gaen ende te daelen op het vervolgh van onse vrye Schilder-const / die oock wonderlijck uytnemende gheoeffent heeft den Godt-minnenden Broeder Ioannes Fiesole Enghelijcken Vader / den welcken / eer hy begost te schilderen / altijdt eerst sijn ghebedt stortte / en noyt en maeckte eenich devoot Crucifix ofte andere Mysterie vande heylighe Passie ons Salighmaeckers / oft hy bedouwde sijn wanghen met overvloet der traenen. Voorders eenen Broeder Bartholomeus ghebooren van Florentien niet min van een soo heyligh leven als den voorschz. Ioannes Fiesole, is gheweest een vermaert Schilder vande orden der Eerw. Paters Predicheeren / van ghelijcken Laurentius Lotto van Venetien, die excellent Schilder was in devotie / daer hy veel deughden mede heeft ghesaeyt onder de menschen die de Const besaghen / den welcken oock in't eynde van sijn leven sich teenemael Godt toeeyghende ende is inden Heere saligh ghestorven. Waer mede ick wil bewijsen / dat dese Const bestaet in drye qualiteyten van Edeldom / dat is politicq / naturelijck / ende gheestelyck / ghelijck meerder in het eerste deel bewesen is / als willende met de voorsz. leste qualiteyt oock bethoonen dat de selve Const van gheestelijcke ende heylighe Persoonen is ghehanteert / soo ende ghelijck de selve oock van Edel-lieden ende wijse Philosophen eertijts gheoeffent werdt. Ende comende voorders naer onse eeuw soo heeft mijn Musa my aenghepoort om hier te beschrijven de weert befaemde Const die David Bally Schilder van Leyden daeghelijcks is uytwerckende in het conterfeyten seer aenghenaem ende wonder om sien / soo seer te weerderen door den cloecken aert en suyvere ghestelteniss / als de nettigheyt die naer het leven daer inne verborghen is en voor het leven menighmael worden aenghesien / waerom ick wel magh segghen :

Georgio Vassari nelle vite loro.

Ist wonder dat den mensch sijn wesen af doet belden
Om lanck naer sijne doodt van sijn gheslacht te melden,
Soo alsmen inde Const van *David Bally* vint
Die door den levens aert de hooghste eer verdient,
Midts hy den mensch soo naer het leven doet ghelijcken,
Dat wie het staegh bemerckt, voor t'leven sou bekijcken.
Het wesen vanden mensch ghescildert op panneel
Is een memori-stuck en loffelijck juweel,

DAVID BALLII

At eu son origine a Leyden ou il tient encor sa residence.
il est un fort bon peintre en pourtraicts, et en vie coye:
estant fort en la desseinne a la plume etc.

David Bally pinxit. *Coenr. Waumans sculp.* *Io. Meyssens exc.*

Het gen' men laeten can aen ſijn Erffghenaemen
Om noch naer hondert jaer hun leven te beſaemen,
Wat cander fraeyder ſijn tot een ghedachtenis
Als daer een rijck ſalet ſeer ſchoon behanghen is
Met alderhande ſoort van eel tapiſſerijen
En conterfeytſels in verheven ſchilderijen?
Waer uyt een teere kindt onnooſel ſpeuren can
Wie ſijn voor-Vader was, en thoont een ſchets daer van
Die t'weſen en ghedaent can kennen van ſijn vrinden
Dat lanck, naer hunne doodt is in ſchild'ry te vinden,
Als *David Bally* can bethoonen inde Conſt
Die om haer edelheyt gheſocht wort en bejonſt.

Betrachtinghe.

DE onmetelijcke liefde die ick ben draghende tot deſe hooch-weerdighe Schilder-conſt/ en heeft niet willen ghedooghen langher te toeven om te bethoonen tot confuſie vande Conſt hatende Zoiliſten/ dat de ſchildry niet alleen voorts en compt tot voldoeninghe van s'menſchen gheſicht ende ſinnelijcken appetijt/ maer om haer nutticheyt ende profijt die ſy is baerende/ verdient gheſocht ende bemindt te worden/ ghelijck ick hier ſal bewijſen: ick wil den Nieu-luſtighen ende Weet-lievenden Leſer dan bethoonen ende merckelijcken goet doen met ghegronde redenen/ dat de ſchildry nut is ten dienſt van Godt/ profijtelijck voor ſijn eyghen ſelven/ ende vruchtbaer voor ſijnen even-naeſten/ beſtaende alle dry inde cracht vande oprechte liefde.

Om dit claerder te ontdecken ſoo dient gheweten dat den helſchen vyandt (benijdende totter doodt het menſchelijck gheſlacht ende behatende onſe ſaligheyt) ſelver is ſchroomende voor een devote ſchilderye/ uyt reden dat hem wel bekent is dat de ſelve groot profijt can doen aen een Chriſtelijcke ſiele/ die daer door beweeght ſijnde/ compt tot berouw van ſonden/ ſoo dat de ſelve ſchilderyen ten dienſt van Godt ſeer nut ſijn om den menſch ſomtijts te trecken van ydel ghepeyſen en in't aenſien der ſelver beelden te doen overdencken de Myſterie die in't ſelve ſtuck wort afghebelt; waerom den helſchen Draeck al menighmael heel Leghers heeft opgheſtockt ende de ooren volgheblaſen om kerck-brekeryen/ brantſtichte/ moort/ en veldtſchenderyen te bedrijven/ om den menſch alſoo te beletten ſijn welvaert voor de ſaligheyt der ſielen daer in te ſoecken; ſoo dat eenen Schilder nootſaeckelijck mede moet deelachtigh weſen vande verdienſten die ſijnen even-naeſten in't aenſien van ſijn werck can becomen/ ende de vruchten die hy tot profijt van ſijn ſiel (als eenen ſomerſchen Oogſt) is bewarende.

ende. Waermede overvloedichlijck ghenogh bewesen wordt dat de schildry nut voor de siel is / als de selve uytdruckt eeuwighen gheestelijcken sin / ende schadelijck is soo wanneer de selve uytbelt onnutte ofte wereldtsche ydelheyt / behaeghende d'een aenden Heere onsen Saligh-maecker / ende d'ander aenden duyvel.

PHILIPPUS CHAMPANI

Schilder van Brussel.

IS seer uytnemende in conterfeyten ende cloeck in't ordonneren en alles soo te schilderen uyt den gheest en naer het leven dat hem de Fortuyn soo gunstich is gheweest om Schilder te worden vanden Groot-maghtighen ende Alder-cristelijckste Coninck van Vranckrijck daer hy teghenwoordigh noch by is woonende.

Nu vintmen in des' eeuw sulck een Const-vroedich gheest
Als oyt in hondert jaer in Vranckrijck is gheweest
Soo als *Champani* door sijn cloeck verstant bethoont
Die in het Coninckx Hoff als Coninckx Schilder woont.
Wat dienter meer verhaelt oft met de pen' gheseyt
In sijn schildrijen schuylt Naturas gheesticheyt.

ALEXANDER ADRIAENSEN

Schilder van Antwerpen.

HOe mals en aenghenaem staen *Alexanders* dinghen
Die hy met t'Const Pinceel ten voorschijn weet te bringhen
Besonder inde vrucht en alder-hande fruyt
Daer in wercke sijn verstant Natuer en leven uyt
En meet stilstaende werck seer liefelijck voor d'ooghen
Can hy op plat panneel ghelijck het leven thooghen
Besonder inden vis en dierghelijcken aert
Daer in ist dat hy oock seer groote Consten baert.

Aenmerckinghe.

DEn oppersten Heere onsen Salichmaecker de eeuwighe waerheyt en wijsheyt siende dat sijn Cudde door de oeffeninghe van verscheyde constighe wercken was gheneghen tot liefde en deught die aen haer eyghen selven aenghenaem is / ghelijck hy in't oudt Testament Belebeel uyt dat gheslacht van
Exodi. ca. 31. Iuda Sone van Vrihuls, ende Oelhab uyt den gheslachte Dan met sijnen gheest vervult hadde / om met verstant / wijsheyt ende kennisse in alderhande werck te verdencken alle dinghen diemen constelijck maecken mach / (in teecken dat hem de Const aenghenaem is) Soo ist oock gebeurt dat den Heere onsen Schepper op dese werelt wandelende ende siende de liefde tot de Schilder-const oock ontstelcken inden Coninck Abagarus, die een vermaert Schilder was / ende onsen Heere had ontboden met eenen brief om in sijn Palleys te comen nemen sijn comoditeyt ende woonplaets met gheloste van hem daer te bevrijden van het hertneckich vervolgh der joden / den Almoghenden Heer (die den Hert-kender is van alle menschen) siende de groote liefde vanden Coninck heeft hem vernedert te gaen logeeren in het Paleys van Abagarus en wel wetende dat den selven groote liefde had tot de Schilder-const / heeft van hem versocht ghe-schildert te wesen / daer den Coninck sonder uytstel terstont toe bereet was / en bereyt hebbende eenen doeck / om dat Goddelijck blinckende Wesen naer te conterfeyten / heeft sijn uyterste vermoghen ghedaen om t'selve naer het leven
Nicef. lib. 1. Capit 7.10 Damasc. Lib. 4. C.17. wel te treffen / hoe wel dat hy het eeuwich leven dat voor hem stont soo niet en cost naer boetsen als andere Schilders wel connen doen het verganckelijck leven / tis ghebeurt dat Abagarus (siende sulcken goddelijck licht en straelende ghedaente jae onuytsprekelijcke schoonheyt voor ooghen) onmoghelijck was t'selve naer te schilderen / door de volmaecktheyt die daer in te sien was (alle volmaeckte schoonheyt te boven gaende) en heeft met sijn sterffelijcke handen
Eusob lib 1. Capit. 15. en verganckelijcke wetenschap allen t'selve niet connen naer belden / hoe wel dat sijnen yever daer toe grooter als de cracht sijns verstandts vermoghende was. Waer over onsen Saligh-maecker den doeck nam en den selven in sijn ghebenedijt Aenschijn druckte soo dat sijn heylich Wesen daer op stont / op de wijs ende manier als t'selve ghedruckt bleef staen inden Doeck van Veronica als den ghebenedijden Heere was draghende het Cruys ende pack van onse sonden / soo aenghenaem is de Schilder-const aen Godt gheweest dat hy selver die heeft op soodanighe manier als voorsz. is ghoeffent ende ons achterghelaten tot een eeuwighe ghedachtenis / waer uyt blijckt dat dese Const oock is verciert met gheestelijcken Edeldom die alle Edeldommen door de deughden te boven gaet. Hier mede wil ick eens aenwijsen ende tot vervolginghe van dit werck in't licht brenghen de uytnemende en vreemde manier van Pictura die
Herman Saftlevé. Herman Saftleven Schilder van Rotterdam noch daeghelijckx is voorts-brengende met het Pinceel der uyterste wetenschap daer niet anders als het leven ende Natuer in en ghebreken soo aenghenaem staen alle sijne dinghen besonder in Boeren huysen / stallen / schaepen en ander vee / oock in Lantschap / plaisante verschieten ende sulckdanighe wercken daer hy in is uytsteckende ende alle Mees-

ters

HERMAN SAFTLEVEN

Natif de Rotterdam en l'an 1609. un bon paintre en paijsages. au commencement il faisoit paijsans, paijsanes, et granges mais à present il a sa seule delectation en paijsages sa residense est en la ville d'Vtrecht.

H. Saftleven pinx. — Coenrad Waumans sculpsit — I. Meyssens excudit.

ters in sulckdanighen stijl overtreffende. Hy is gheboren in't jaer 1609. en hout sijn woonplaets teghenwoordich tot Uytrecht daer sijn Const in groote estiem ende weerde is.

Wat heeft *Pictur'* verholen weghen
Wat is daer in al moyt gheleghen
  Om haer paden in te gaen
  Als *Saftleven* heeft ghedaen
Die in Landtschap, Bosch, en Landouwen
Wort door Const seldsaem ghehouwen
  Die het leven overtreft
  En als t'leven sich verheft,
In bergh en rots in water-vallen
In alle Vee en Boeren stallen
  En t'gen' raeckt lantbouwery
  Thoont *Saftleven* in schildry,
Datmen t'schier sou voor t'leven achten
Door Const en d'eyghen levens crachten
  Die *Saftlevens* cloeck Pinceel
  Ons can thoonen op't panneel.

IACOB SANDRAET

Schilder van Amsterdam.

DEsen Sandraet is noch teghenwoordigh Schilder vanden Hertogh van Beyeren / om den grooten welstant die in sijn handelingh van Pictura te sien is / soo in't ordonneren als contersepten daer den natuer en leven door de verheven Const die daer in te sien is) schijnen in te woonen / sulckx dat niemandt inde werelt eenighe kennis van Consten draghende / en can ghebonden worden / oft hy moet belijden dat Sandraet een vande gheruchtbaerste Schilders van dese eeuw is / soo dat segh ick / den overvloet vande eer ende rijcke winst soo veel wint van onsterffelijcken roem in't seyl vande Faem blaest dat het onmoghelijck is het Compas van sijn glorie te verliesen / die hy door dese edel vry Schilder-const daeghelijckx compt te winnen soo dat ick de volcomen suyverheyt ende volmaecktheyt die in zijn Pinceelen verborghen zijn soo seer niet en can naer den vollen eysch beschrijven / als sy verdienen.

GEERAERD' DAU

Schilder van Hollandt.

WAt ſoet en leerſaem vreught (vol lieffelijcke weelden)
Schept onſe Schilder-jeught in d'aenghenaeme beelden
Ghetoetſt van *Geeraerd' Dau*, door cracht van ſijn Pinceel
Die daeghelijckx *Pictur'* brenght op het Conſt Tooneel,
Die al de donckerheyt van het verſtant ontwarren
En voeren s'menſchen gheeſt ſchier hoogher als de ſtarren,
Soo maer de oogh beſiet ſijn Conſt ſeer weert beſaemt
Midts dat ſy door haer deüght ſchier den Natuer beſchaemt.
Door d'ooghen leeft den gheeſt in't 's menſchen teere leden
Soo en ghelijck oock wel wiſt den Agent van Sweden,
Die duyſent guldens s'jaers gaff aen *Gerardus Dau*
Om dat hy d'eerſte oogh van ſijn Conſt hebben ſou.

IAN VVEENINCX

Schilder van Vytrecht.

GHeen Landtſchap oft perſpect, gheen Arcken triumphalen
Gheen metſelrijen van Palleyſen, Kercken, Saelen,
Oft ander ſchoon ghebouw', gheen beeſten oft Figuer
Al t'gen' dat worden can beweſen van *Pictur*:
T'ſy water, vier, oft locht, de vruchten vander aerde
Goudt, ſilver, en gheſteent, van cleyn oft groote waerde
Al t'gene dat beſtaet in eenich werelts deel
Dat wort ons voort-ghebrocht door *VVeenincx* op panneel.
Dat can ſijn cloeck verſtant ons weſentlijck ontdecken
In d'eelheyt vande Conſt met ſijn Pinceele trecken,
Wat dienter meer gheſeyt, ſijn Conſt ſoo veel bethoont
Dat in ſijn Conſt (ſoo t'blijckt) het tweede leven woont.

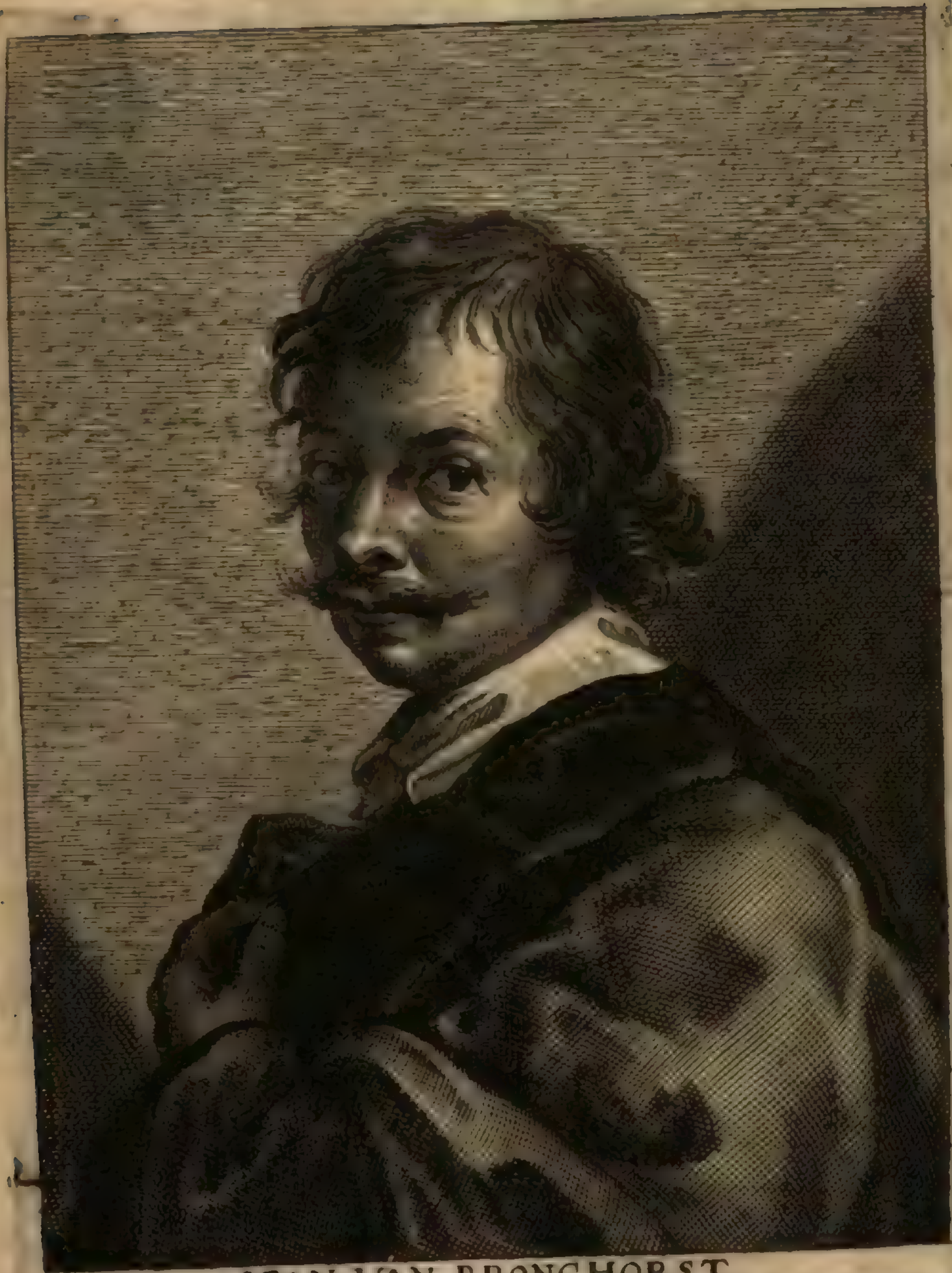
IAN VAN BRONCKHORST

Schilder van Vytrecht van het jaer 1603.

ALs deſen Jan van Bronckhorſt elff jaeren oudt was ſoo is hy beſteedt by een goet Glaeſ-ſchrijver gheheeten Jan Verburgh om te leeren teeckenen/ midts dat de Teecken-conſt den eerſten gront-ſteen is van Pictura, alwaer hy ſijn jonghe jeught met groote neerſticheyt den tijt van een jaer en halff heeſt gheoeffent en van daer by twee andere ghemeyn Glaeſ-ſchrijvers ſoo lanck tot dat hy in't jaer 1620. hem bequaem vondt om naer Vranckrijck te reyſen/ alwaer hy over Brabant meynde te comen / doch is by gheval onder weghen ghebleven te weten tot Atrecht, alwaer hy by eenen Peeter Mathijs excellendt Glaes-ſchrijver / oock ontrent een jaer en half heeft gheleert / ende veel fraey dinghen (in't glas ſchrijven) naer de Conſt uytghewerckt ? den voorderen luſt van deſe treffelijcke wetenſchap trock hem naer Parijs daer hy oock by eenen goeden Meeſter is gheraeckt ghenoempt Chamu ende van daer wederom naer Hollandt ghecomen te weten tot Uytrecht, alwaer hy met grooten jever de Conſt van glas ſchrijven heeft bevlijticht. Ende ter wijlen zijn vaſte Teecken-conſt hem den luſt ſoo aendreef ende den gheeſt vermeerderde om voorder wetenſchappen te onderſoecken / waer toe hem grootelijckx dienſtich was de treffelijcke converſatie van Cornelis Poulenbourgh, ſoo iſt dat de handelingh van ſchilderen (die deſen Poulenbourgh hadde) zijn ghemoet heeft ghetrocken om de ſelve Conſt te oeffenen ghelijck hy heeft ghedaen/ eerſt verſcheyde dinghen etſende totter tijt toe dat Sr. Poulenbourgh naer Enghelant trock / in't jaer 1637. ondertuſſchen hanterende noch het glas ſchrijven/ ende reſolveerde eyndelijck het ſchilderen / ghelijck hy in't jaer 1639. met eenen oprechten jever heeft begoſt te doen by ſijn ſelven ſonder eenich onderwijs van Meeſter / ſoo dat hy teghenwoordigh anders niet en is doende / blijckende aen verſcheyde groote ſtucken die hy ghemaeckt heeft ende noch daghelijckx is uytwerckende met ſulcken verſtant / en goet opſicht dat ſijn Figuren en andere ſtilſtaende by-wercken door hun volmaeckte gheſteltenis geen perfectie vanden Natuer oft leven en wijcken. Sijn groote neerſticheyt is eenen ſpieghel aende jonckheyt/ om de edel Schilder-conſt met neerſticheyt en vlijtighen jever naer te volghen. Ende al iſt dat hy noot in zijn leven een volmaeckt en uytſtekende Meeſter en heeſt ghehadt / ſoo weet hy met Pinceel ſoo te handelen / dat alwaert hem het gheluck van het cloeckſte verſtant inde onderwijſinghe / had moghen gheбeuren niet beter inde uyterſte wetenſchap van Pictura en ſou connen ſijn ervaren. Hy is teghenwoordigh oudt ontrent de 58. jaeren.

T'gen' aende Teecken-conſt beſtaet in eenich deel
Dat wort terſtont ghemeyn en vrindt van d'eel Pinceel
Iſt in Geometri, Borduren, Glas te ſchrijven
Oft eenich ander werck, men ſiet de luſten drijven
Ten leſten tot *Pictuer* die ſy terſtont volmaeckt
Als hier aen *Bronckhorſt* blijckt die haere vruchten ſmaeckt.

GOO-

IEAN VAN BRONCHORST

Natif de la ville de Vtrecht en l'an 1602. ayant apriz chez paintres en verre, mais des petites maistres, sans quelque bone instruction, par sa grande diligence est devenu un tres bon paintre en figures. il est bon desseigneur comme on peut veoir par ces ouvrages.

Io. van Bronchorst delin. *Pet. Ballu sculp.* *Io. Meyssens excudit.*

GOOVAERT FLINCK

Schilder van Cleeff, Anno 1615.

TEr wijl dat u Pinceel ſoeckt t'leven in laurieren
Soo moet mijn ſwacke pen oock haeren glans vercieren
Door jever van mijn jonſt in u af weſentheyt
Die door u edel Conſt ſoo menich gheeſt verleyt.
Het ſtopſel van u eer, wil ick dan hier ontſluyten
En t'oordeel van u werck tot u gheluck wenſch uyten,
Op dat ghy leven mooght, op dat tot voor de poort
Van *t'Hollants* Cabinet dit loff-dicht wort ghehoort.
Want d'ordonnantien van al u eel figueren
Veel die de Conſt verſtaen in hunnen gheeſt berueren
Om al u cloeckicheyt en fraey gheſteltenis
Waer van dat jeder-een al even werck'lijck is.
Sulckx dat ghy trotſt den Nijdt die noyt en can verdraghen
Dat jemant inde Conſt ſchept vreught oft groot behaeghen
Die altijt is vol ſpijts, en door den haet gheperſt
Als t'duyvels broodt op t'veldt daer menich menſch af berſt.

PETRO DE CORTONO

Italiaenſchen Schilder.

HOe menich cloeck verſtant en ſtaet niet ſteke-blint
Soo haeſt het maer de Conſt eens van *Cortono* vint
Soo haeſt het maer de cracht van ſijn Pinceel beooght
Daer al de wetenſchap der menſchen ſchier voor booght,
Om dat ſijn handelingh heeſt ſulcken ſoetheyt in
Ghedachten wonder fraey en vol verſcheyden ſin,
Sulckx dat Italien op hem wel roemen mach
Door al de wonderheyt die hy brenght voor den dach.

DIRICK

DIRICK VAN DELEN

Schilder van Heusden.

OM de ghedacht ofte Memorie-camer der wijt-beruchte Faem door eeuwich te vercieren met Picturas Consten op dat haere deught / suyvere cracht ende weert befaemde eer nimmermeer en moghen vanden tijt versleten worden. Soo heeft my den iever seer vlijtich aengheport om ernstelijck in't licht te brenghen de ervaren Const van Dirick van Delen, die teghenwoordich noch een uytnemende Constenaer ende Schilder is / soo seer te weerderen door zijn gheleertheyt als om zijn handelingh inde edel Pinceel / woonende noch teghenwoordigh tot Armuyden in Zeelandt / daer hy Borghemeester af is gheweest / die seer excellent ende ervaeren is in't schilderen van Perspecktiven / Metselerijen / Architecturen ende sulckdanighe wercken / sulckx dat ick niet en mach vergheten mijn best te doen om den selven met de rechtsinnighe ende naechte waerheyt ende naer de maetlijckheyt inde Const te verheffen ende naer sijn verdiensten te prijsen. En bij aldien ick my ergehens naer iemants oordeel (soo in't verheffen van desen uytstekenden Gheest als het loven van meer andere Const-hanteerders) verloope ende niet en blijve inde spore vande maticheyt door te grooten overvloedt van eer ende lof die ick elck in't besonder toeschrijf: dat sal my vergheven moeten worden ende niemandt als mijn goede gunst / cleen kennisse der vrienden / ende groote liefde die ick hen draghe / moeten verweten worden / verhopende dat mijn verheffende pen niemandt onedelijck ende boven maten opstijgheyt en sal / ter wijlen de minste Const Oeffenaers van soo edelen Ampt meer verdienen als ick hun can toeschrijven. Aenghesien oock hun eer ontsterffelijck is ende noyt en can vergaen. De drij rasende Furien Tisiphone, Phano en Alecto, die ghelogheert zijn bij den stinckenden Stix als sijnde ghelijck een Achter-camer des herten / en sullen vanden magheren ende hert-knaghenden schralen Nijt soo seer niet opghestockt connen worden om inden poel der vergheteniheyt de Faem der Constenaers te dolven / die Beulen moghen ghenoempt worden der quader ghedachten / en die veel listen en bedroch inde Const-haetende menschen uyt wercken / daer veele menschen mede beseten zijn / want Tisis is te segghen naer de Grixe-tael Wraeck, Phanos moort / Megera benijden / dat is benijden de Const / vermoorden den Loff ende wraeck te nemen over die door hun Pictura al te seer by hoochmoghende Personagien / Coninghen en Princen / verheven ende opghetoghen worden / ghelijck al dickwils gheschiet / hopende dat al de ghene die den inhouden mijns schrijven sullen lesen vande voorsz. haetelijcke ende vervloeckte ghebreken sullen verbrempt sijn ende met my oock helpen prijsen de edel Const die Philippus Wouwerman Schilder van Haerlem daeghelijckx door den dach brenght ende tot groot vermaeck van alle Const-kenders is uytwerckende in peerdekens refresseringhe ofte pleysteringhe van Soldaten / bataliën en sulckdanighe wercken / soo aenghenaem net en naer het leven datter inden Natuer gheen meerder volmaecktheyt in't leven en can bethoont ofte bewesen worde / oft t'is daer in door d'eelheyt van sijn Pinceel al te sien. Hy heeft gheleert by Franchois Hals oock

Philippus Wouwerman.

Franch. Hals.

oock noch in't leven ende tot Haerlem woonachtich is die wonder uytsteckt in't schilderen van Pourtretten ofte Contrefeyten / staet seer rou en cloeck / vlijtigh ghetoetst en wel ghestelt / plaisant en gheestich om van veer aen te sien daer niet als het leven en schijnt in te ontbreken / oock soo heeft de voorsz. Const-baerende Stadt van Haerlem oock voortghebrocht eenen vermaerden en seer uytnemenden Schilder by naeme C. van Berchom seer wonder ende excellent in het schilderen van Beesten soo geyten / lammeren / koyen / ossen / peerden ende alle andere soorten van vier-voetich ghediert soo fraey ende bisaert dat hy daer in niemant in Nederlandt en moet wijcken om den cloecken welstandt die daer in te sien is seer overvloedich in inventie ghelijckmen aen sijn printen ghenoch sien can daer eenighe van uyt comen / die by hem gheetst zijn / sulckx dat het groot ghewin / t'ghene om de uytnemende Const (die inde schilderijen vande voorverhaelde Meesters te sien is) ende niet groot ghenoch sijnde / hun niet sulckenen iever aenwackert ende daegheliJckx meerder volmaecktheyt aenwijst / dat het onmogheliJck is noch 100. jaeren naer hun doodt de eer te verliesen die de Faem altijt onsterffelijck sal houden ende uytblaesen elck naer sijn verdiensten.

C. van Berchom

Soo lanck de werelt sal door Godts ghenade staen
Soo en sal noot den loff van d'eel *Pictur* vergaen.

FRANCISCO MALTEES

Tapijt-Schilder van Malta.

DEn Roomsen Paus sou gaen een Schilders huys besichten,
En sijnde aen een schoon beschilderde gaeldry,
Wou sijnen Hovelingh een Torckx tapijt oplichten,
Die sich bedroghen vondt midts dat het was schildry.
Soo als oock *Zeuxis* wou gaen schuyven de gordijnen
Die hem *Parasius* soo wesentlijck bewees;
Maer siet den cloecken aert van drappery verschijnen
Uut de Pinceelen die ons thoonen can *Máltees*
Soo schijnt dat haer Natuer niet meer en can verheffen
In wesen oft ghedaent, spijt Wevers eel ghetou,
Om dat sijn Schilder-const schijnt t'leven t'overtreffen:
Wat dienter veel gheseyt oft ick meer segghen wou.

BAR.

BARTHOLOMEUS VANDER ELST

Schilder van Haerlem, Anno 1613.

HOe maeckt de rasse Faem nu soo veel hel ghescreeuw,
En roempt op al de Const des Vredens gulden eeuw
Als *Vander Elst* beleeft, die door sijn wetentheyt
De crachten van *Pictuer* door sijnen gheest verbreyt:
Die met sijn levens schijn (soo langh de werelt staet
Schier maecken can door Const dat noyt den mensch vergaet
Uyt t'menschelijck ghedacht, wanneer hy op paneel
In't leven schijnt te sijn door cloeckheyt van Pinceel.
Waermed' dat *Vander Elst* sijn Faem beglori-rijckt
Soo als ghenochsaem aen sijn edel wercken blijckt
Die menich Princen oogh geest vlammich locken can
Soo dat sijn weerdicheyt is kenbaer alle man.

IEAN FRANCISCO DATSENT

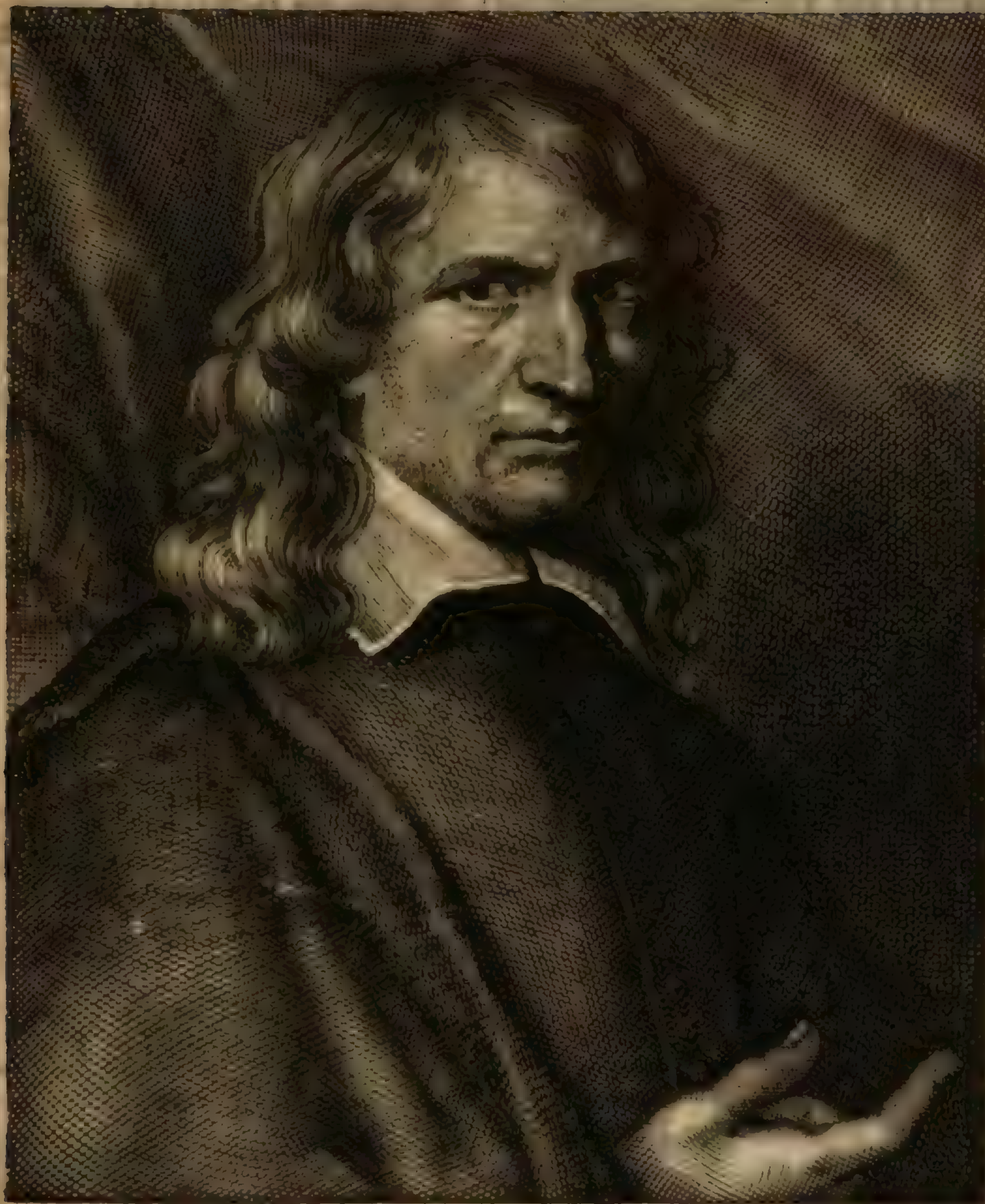
Italiaenschen Schilder van Gent.

HEt is van oudts bekent dat Schilders sijn vercoren
Van jonckx af uyt den aert en met de Const gheboren,
En niet door Const ghevoedt oft daer van op ghequeckt
Soo geen volmaecktheyt in hun diepe Const ontbreckt:
Besonder als in't werck compt van *Datsent* te blijcken
T'gen' geen Hanteerders van des' suyver Const moet wijcken.
Uyt reden dat de cracht van haer ghesteltenis
Bethoont dat t'leven schier daer in verborghen is:
Niet dat hy t'levens vier gaet uyt de hemels haelen
Om soo daermed' sijn Const ten vollen te bestraelen.
Tot spijt van al de Goôn, ô neen, al wat hy doet
Wort door Pinceel en gheest van hem alleen ghevoet.

ABRAHAM A DIEPENBEECK

Van 's Hertoghen Bosch.

MEn seyt voor een Maxiem, dat die de glasen maecken
Doorluchtich sijn van aert in al hun claere saecken
Om dat hun wercken sijn doorluchtich en seer licht
Die *Titan* daghelijckx doorschijnt met sijn ghesicht,
Dit ampt maeckt menich eel, ghelijck hier wort bevonden
In *Abram Diepenbeeck* schatkist der Schilders gronden.
Die eerst met suyver glas seer groote Const bedreeff
Als hy met sijn Pinceel daer op seer aerdich schreeff
En is daer door gheraeckt op d'eel *Picturas* trappen
Die van haer heeft gheleert de diepste wetenschappen
In't hand'len met Pinceel, en meest met crijt en cool
Al oft hy waer ghevoedt van jonghs in't Schilders school,
Seer gheestich, soet en net staen alle sijne dinghen
Soo datmen over al van hem hoort loffanck singhen.
In de jnventien van teeck'nen aldermeest
Wort hy in Nederlant ghenoempt den cloeckſten gheest:
Heel mals in't schilderen, seer los en poeselachtich,
Al t'gene dat hy maeckt, het staet al even crachtich
Sijn Meester *Rubbens* was daer hy heeft by gheleert
Waer by hy met dees Const ten hoochsten wert vereert.
De oeffeningh daer van hem daeghlijckx compt verwecken
Om meerder wetenschap met iever te ontdecken
Ghelijckmen speuren can aen al sijn edel werck
Waer med' dat hy verciert soo menich huys en Kerck.
De Gheesten die op plaet seer aerdich connen snijden
Die moeten altemael, en wel met recht belijden
Dat *Diepenbeeck* alleen den jersten is van t'Lande
In d'edel Teecken-const, door sijn sin rijck verstandt.

ABRAHAM VAN DIEPENBEKE

Est né a Boisleduc, ayant cy devant exercé pour quelque temps l'art de peindre sur les vitres, en quoy il surpasse tous ceux de son temps: mais a present s'est addonné a peindre toute sorte de peincture mesmes aux desseins tres curieusement: ayant eu pour maistre Pierre Paul Rubbens, tient sa residence a Anvers.

Abr. a diepenbek pinxit. Paul. Pontius sculpsit. Io. Meyssens excudit.

Ghelijck alle dinghen (uyt een cleyn begin voortcomende) ten lesten sulcken volmaecktheyt aenneemt dat de Faem noyt vermoyt en wordt om t'selve tot verwonderinghe van alle menschen met lof ende eer te vercieren. Soo ist dat de edel Const van Pictura oock allenskens met een cleyn begin door de ghedurighe oeffeninghe ende aenghedreven gheest compt tot den hoochsten troon van glorie die ontsterffelijck blijft en noyt en sal vergaen / ghelijck de wetenschap van glas schrijven den voorghenoemden Abraham van Diepenbeeck oock ghebrocht heeft tot den hoochsten trap vande volmaecktheyt die in Picturas verholen Consten te vinden zijn waer door de eer hem altijdt is volghende ende haer soo rijckelijck en opgheproncht van alle secreten wetenschappen der Consten aende Faem is verthoonende dat nimmermeer (emmers soo lanck daer Liefhebbers der Consten inde werelt sullen te vinden zijn) den lof van Diepenbeeck en sal vergaen / al ist dat sijnen gheest eens door het scheyden van het lichaem sal verdwijnen door den roem die de Faem nu daeghelijckx daer van is uytblasende ende verheffen sal sonder opt te sterven. Waerom dat den hooghgheleerden Joos van Vondel uytghemunt Poeët van Hollant sijn penne niet en heeft connen bedwinghen om t'selve ghelijck voorsz. is tot meerder lof van Diepenbeeck te bekennen: sprekende aldus.

Dus teeckende *Abraham* sich selven naer het leven
Wy kennen handt en gheest aen ommetreck en streeck
Sy vloyen even rijck, ghelijck een *Diepenbeeck*
T'wel schicken van Natuer aen weynighen ghegheven
Ist velt waer in hy weydt met sijn begaeft Pinceel
De vondt van 's mans vernuft ontsiet gheen sonne straelen
Noch selff *Apelles* oogh in Kercken en in Saelen
Laet tuyghen print en doeck, en koor-glas en panneel.

FRANCISCO ROMANELLI

Figuer-Schilder tot Roomen.

SPringh-ader vande Const, die soo naer d'eere streeft
Beaesempt doch met jonst des' mijn onrijpe schriften
Op dat tot meerder eer daer in u Faeme leeft
Die niet als gheest daer uyt tot uwen lof sal siften,
Ghemerckt u eel Pinceel soo veel in Const vermach
Dat mijne sneghe pen haer roem wel voorts can bringhen
Door al de seldsaemheyt die sy brenght voor den dach:
Ontfanght het proefstuck dan van *Musas* leerelinghen.

AN-

ANDREAS VACAR

Schilder van Roomen.

P*Ictur* al menichmael beſtrijt t'verſtant van binnen,
Als jemandt haere Conſt met onghetoomde ſinnen
Wilt onderſchoren, en haer edelheyt verſtaen:
Daer hy naer reycken wilt als by de bleecke Maen.
Want de verborghentheyt van al haer wetenſchappen
Heeft ſoo veel ommeganghs en ſmal verheven trappen,
Dat meeſt de menſchen die haer niet en ſijn ghewent,
Oft haer verholen aert in eenich deel bekent.
Noot moghen door hun bot vernuft *Pictura* ſtooren
Om niet als *Midas* eens te crijghen Eſels ooren.
Want die de Conſt wilt ſien die ons *Vacar* uytwerckt
Moet wel een Kender ſijn en met oordeel verſterckt:
Midts al het gen' hy doet met groote cloeckicheden
Is t'leven gans ghelijck vol deughts begaefde ſeden,
In ordonnantien ſeer wonderlijck en vrempt
Sulckx dat ſijn werck door Conſt, de Conſt-behaters tempt.

NICOLAES POSSIN

Schilder van Vranckrijck.

T'Gen' is met ſchoont begaeft wort altijt meeſt gheſocht
En vanden menſch bemint, beſonder d'eel ſchildrijen
Die worden van Pinceel naer t'leven voorts ghebrocht
Al menichmael het hert van Coninghen beſtrijen.
Dit blijckt wel aen *Poſſin* die door ſijn edel Conſt
Den *Paus* en *Cardinaels* jae *Princen* can behaeghen
Daer hy al menichmael wort rijck'lijck van bejonſt
Iae oock met volle recht den roem daer op mach draghen.

PEE-

PEETER DANCKERSE DE RY

Schilder van Amsterdam, Anno 1605.

O Wijt befaemde Conſt die menich Rijck doorwandelt
Als ghy u eel Pinceel wel naer het leven handelt
Ghelijck in't Polſche-Hoff heeft menichmael ghedaen
De Ry, daer van ſijn handt veel edel ſtucken ſtaen.
Daer ſijne Majeſteyt was tot ſijn Conſt gheneghen
Om dat ſijn handelingh in d'eel *Pictur* te pleghen
Is aenghenaem en ſoet, jae hem ſoo wel beviel
Dat hy *De Ry* al langh voor ſijnen Schilder hiel.
Ghelijck den Sweedtſchen Vorſt hem groote eer toedraeghde
Om dat ſijn eel Pinceel op t'hoochſt hem oock behaeghde.
Want ſijn begaeft verſtant in Conſte van *Pictuer*
Compt ſeer wel over een met t'leven en Natuer
Daer ick in letter-druck niet veel en moet van ſpreken
Midts dat ſijn eyghen ſtrael compt als een Son uytbreken,
Die heden-daeghs verciert al menich Cabinet
Waer onder eenich werck is van ſijn handt gheſet,
Want al het geen hy doet is als het enckel leven
Beſonder in Pourtret, wiens Conſt moet ſijn verheven
Tot aen het Firmament, al waer *Latonas* Soon
Sijn peerden alle vier te toomen is ghewoon,
Soo lanck de Sonne ſtraelt, en dat het vier ſal barren
Soo lanck den *Sodiac* verciert is met de ſtarren
Soo lanck de bleecke Maen verlichten ſal den nacht
Soo ſal de edel Conſt der *Schilders* ſijn gheacht,
Soo ſal de ſoete pen hun groote eer uyt vueren
Soo lanck ſal d'edel Faem van *Danckers* blijven dueren,
Schoon dat *Aragne* ſpouwt haer ſwadder met veel ſpijt
Op d'edel Schilder-conſt uyt ingheboren Nijdt.

De

PIERRE DANCKERSE DE RY.

Natifs à Amsterdam l'an 1605. Peintre en pourtraict de Sa Maj.te Vladislaus IV. du nom Roy de Pologne, et Swede, etc.

Petr. Danckersé de Ry pinxit. — Ioan Meyssens excud.

De Gheeſten van des' eeuw die ſullen haer doen leven
En door de Conſt Goddin een helder weerlicht gheven,
Waer in de groote cracht der vry *Picturas* Cunſt
Soo diep is ingheſcherpt in Natuers milde gunſt.
Dat *Momus* noyt en can uyt haet hun ruſt verſtooren
Om dat hy is becroont met *Midas* Eſels ooren
Want die de Conſten haet en daer op ſpouwt fenijn
Die moet met volle recht van Eſels afcomſt ſijn.

RYNBRANT VAN RYN

Schilder tot Amſterdam.

NAtura ſtaet beſchaempt root-vervich in haer weſen
Om dat ſy noyt ſoo wel bekent en was voor deſen
By eenich Conſtenaer, oft Conſt verrijckt verſtant,
(Daer t'vier der wetenſchap ſtaegh inde herſens brant)
Als wel by d'eel Vernuft van *Rynbrant* (die haer ſchoonheyt
Soo gheeſtich met Pinceel ons daeghelijckx ten thoon leyt
Soo aerdich uytghewerckt, ſoo ſuyver, net en reyn
Dat ſijn Pinceel al veer vervrempt is van t'ghemeyn.
Mijn pen ſtaet roereloos, ſoo ick eens gaen beſichten
Sijn ordonnantien, die jeders gheeſt verlichten,
Sijn Conterfeytſels die naer t'leven ſijn ghedaen
En door de vaſte Conſt ghelijck het leven ſtaen,
Iae tot de proeven toe die *Rynbrant* weet te ſchetſen
En op de copre plaet met groot verſtant te etſen
Bewijſen wie hy is, ſoo als het werck bethoont
Daer niet als levens gheeſt van binnen in en woont.

PEE.

PEETER VAN AELST
Schilder van Hollandt.

AL t'gen' Natura can uyt haeren boeſem dringhen
(By onſe Conſtenaers ghenoempt ſtilſtaende dinghen)
Waer in een leven ſchuylt dat gheen ghevoelen heeft
Een leven ſonder ſiel, doch in ſijn ſelven leeft:
Als in d'aerts vruchten is te ſien met open ooghen
Dat can een Schilders handt met haer Pinceel verthooghen.
Iſt ſilver oft fijn gout, iſt yſer ofte ſtael
En eenich ander ſtof, van op ghemaeckt metael.
Daer ſich de Conſt in thoont, ghewrocht van menſchen handen
Dat maeckt *Van Aelſt* bekent, in veer gheleghen Landen
Door Conſt van ſijn Pinceel die t'leven gans ontdeckt
Die ſonder leven is en op het leven treckt.

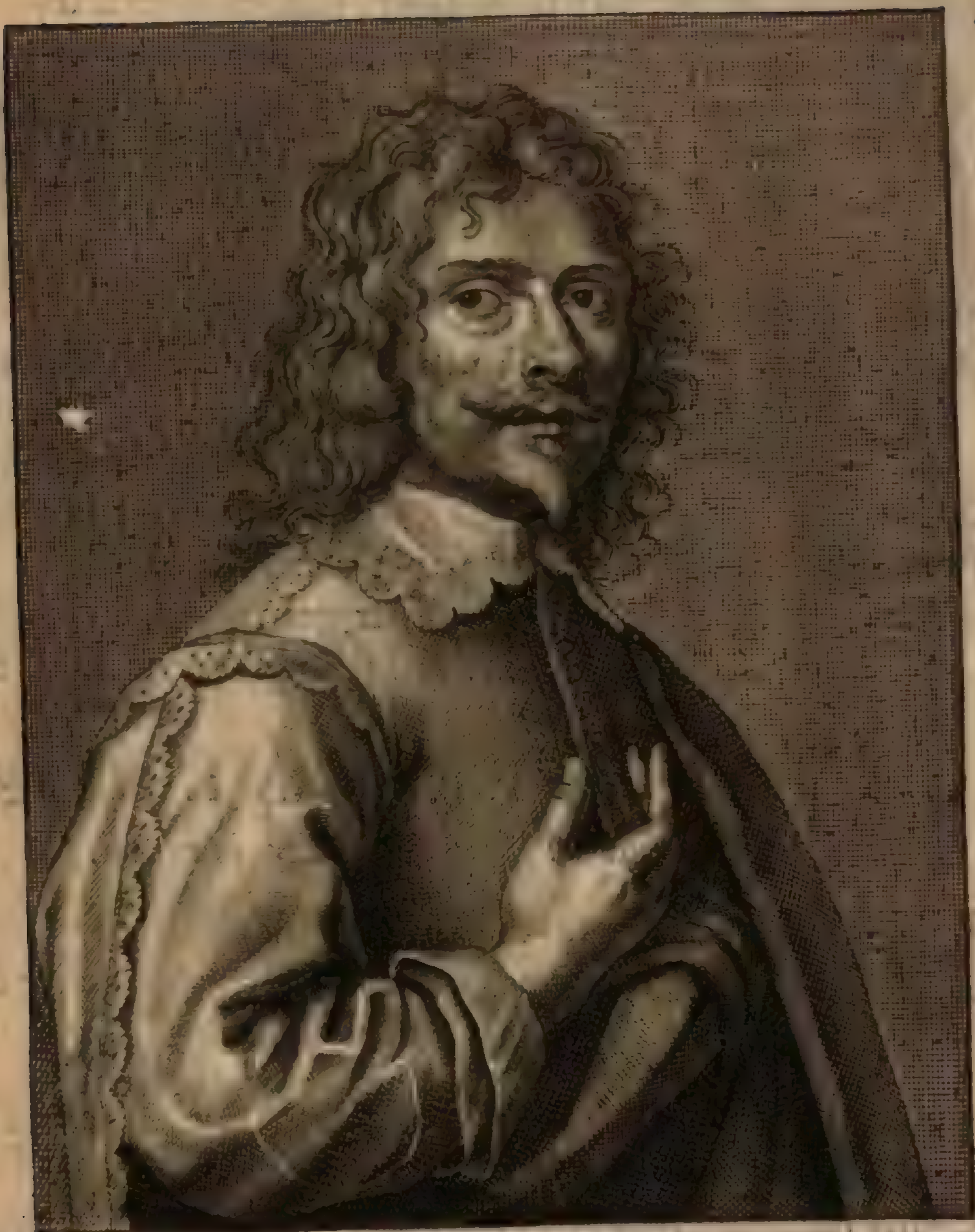
ALBAEN
Schilder van Boloignien.

WAt heeft *Boloignien* niet ſedert vijftich jaeren
Al gheeſten op ghequickt, die ſijn in Conſt ervaren,
Daer al de wercken van ghelijck mirakels ſtaen
Soo als te ſien is in de Conſte van *Albaen*:
Die al de eyghentheyt van t'gen ſeldſaem mach heeten
Weet wonder met Pinceel en door Conſt af te meten.
Sulckx datter niet en wort in d'eel Natuer gheſien
Oft t'wort ſeer weſentlijck in ſijn *Pictuer* gheſien,
Mals, ſuyver, net en ſchoon en wel gheſtelt naer t'leven
Al wat de wetenſchap can aende menſchen gheven.
Hoe can dan oyt vergaen den luyſter van Pinceel
Ter wijl haer eelheyt groeyt ghedurich op paneel.

DANIEL VAN HEIL

Schilder van Brussel, Anno 1604.

T'Schijnt *Troyen* wordt noch eens vernielt door gloende tanden
Van t'onghenadich vier, men siet haer torens branden
Verbrijselen t'ghebouw, vergaen in drooghe asch
T'schijnt *Troyen* noch ghevoelt de vlam ghelijck 't eens was.
En aenden and'ren cant sien ick *Gomorra* roocken
En *Sodoma* vergaen, door t'vlammich solpher smoocken
Ghemenght met Godes straf, daer t'vier den mensch versenght
En al wat datter is tot cool en assen brenght.
Soo grouwelijck om sien dat (wie t'aenschouwt) moet beven
T'gen' ons *van Heyl* bethoont en schildert als het leven,
Soo veel ist dat de Const in sijn Pinceel vermach
Dat *Phenix* maer de vlam in sijn schildrijen sach.
Hy sou ghewis daer op sijn lichaem laeten daelen
Om sijne doodt uyt Const (in schijn) van vier te haelen.
Soo wonder haer de Const in plaets van vier ontdeckt
Dat daer in (soo het schijnt) de hitte maer ontbreckt.
Hier leeft sijn eel Pinceel als eenen Salamander
Ghedurich inde vlam, en dan weer op een ander
In't lieffelijck ghewas van t'groen ghelooft gheboompt
T'gen' sy oock door de Const het naest by t'leven compt.
Daer sietmen seldsaem groen, en omghedraeyde weghen
Die schijnen door t'verschiet heel uren veer gheleghen
T'gheberght van achter flauw, den voorgront uyt ghewerckt
Waer in men eene Const van grooten gheest bemerckt,
Daer somtijts *Sephyr* blaest, en maeckt een groene coelte
Somtijts een soete locht die gheeft een somer soelte
Daer somtijts *Phebus* door de swerte wolcken lonckt
En t'onghetempert weer tot natten reghen pronckt.

DANIEL VAN HEIL

est né de Bruſſelles lan 1609, est bon peinctre en paiſages, travaille bien au vif, de meſme les maiſons et villes bruslantes, ce qui ſe peult cognoiſtre par beaucoup de tableaux quil a faict.

Ioan Bapt. van Heil pinxit. *Fredric Bottats ſculpſit.* *Ioan Meyſſens excudit.*

Soo dat ſijn wercken al ſtaen door de Conſt ſeer crachtich
Somtijts niet als in't bruyn, boſch ende heuvelachtich
En ſomtijts ſuer oft ſoet, licht, leelijck ofte fraey
T'ſy op den morghen-ſtont oft ſavonts doncker ſpaey.
Oft daer de gulde Son (den ſchoonen Dach-verlengher
Verjagher van't gheſtarnt, en heeten Somer-brengher)
Verlicht den *Oriſont* en treckt de dampen op
Die tot een ſpieghel dient van *Ops* bewaſſen Cop.
Soo dat al t'gen men ſiet in't ſomers daghen bloyen
Dat doet *van Heyl* door Conſt in ſijn Pinceelen groyen
Soo datter niet een plaets oft wonder fraey gheſicht
Is buytens huys te ſien oft t'wort ghebrocht in't licht.
Op doecken oft panneel door Conſt ſeer net verheven
Van *Daniel van Heyl*, ghelijck het enckel leven,
Vol rijpe gheeſticheyt is't al het geen hy maeckt
Waer door oock ſijn Pinceel in hooghen naem gheraeckt.

CAVAILLER CALABRES

Italiaenſchen Figuer-Schilder in't groot.

DIe ſelfs Natuer braveert ſou vyandt moeten weſen
Van t'gen Natura baert en mildelijcken ſchenckt
Soo reden plaets beſadt; als menichmael voor deſen
In Schilders is gheſien dat t'leven wort ghecrenckt
(Soo t'ſchijnt) door hunne Conſt, en als hier compt te blijcken
In *Calabres*, die op den doeck oft fijn panneel
Naturs volmaecktheyt ſoo doet aen ſijn Conſt ghelijcken,
Dat ſy als een copy ſtaet neven ſijn Pinceel.
Den ſoet en loſſen aert die m' in ſchildry ſiet ſchuylen
Het leven ſchier verdooft, jae weſen en Natuer
Die daer by ſtaen ghelijck verſlenſte blommen tuylen
Soo alſmen can gheſien in *Calabres Pictuer*.

GIAR-

GIARDINO DI FIORI
Alias Mario de Fiori
Blom-Schilder van Roomen.

EEn roeckeloose handt can licht een bloem bederven
Door t'trecken vandẽ struyck die hare schoonheyt draeght:
Een wormken, mol, oft muys die canse oock doen sterven
Als jemant van des' dry eens haeren wortel cnaeght.
Maer hier in teghendeel ist wonder dat de wercken
Die *Mari de Fior* soo fraey te saemen paert,
Den mist, noch kouden vorst en connen oyt ontstercken
Om dat de Const alleen hun crachten staegh bewaert.
Dat sijn de bloemen die hier vloeyen uyt Pinseelen,
Daer een cleyn honingh *Bie* al dickwils teghen sweeft,
En meynt daer uyt haer aes en lacker soet te stelen,
Dan valt bedroghen midts de Const gheen leven heeft.
Iae schoon t'geen leven is t'gen sich verthoont als t'leven
(Dat is de suyver Const die op het leven treckt
En t'leven naest bestaet) soo staet sy daer beneven
Veel meerder als de Const, die t'leven gans ontdeckt.

GASPAR DU QUE
Tapijt-Schilder van Roomen.

HEt leven wordt soo seer van Schilders handt vercracht,
Dat niet op d'aert en schuylt soo schoon om naer te speuren
Oft t'wordt al van *Pictur* naer t'leven voorts ghebracht,
Soo alsmen aen *Du Qué* siet hedensdaeghs ghebeuren.
Die t'levens schijn soo fraey door Const brenght op't Toneel,
Dat ick wel segghen mach den luyster van sijn jaeren
Bestraelt sijn wijs vernuft, en schuylt in sijn Pinceel
Die ons *Picturas* gheest compt daeghlijckx openbaeren.

ANDRE-

ANDREAS SACK

Figuer-Schilder tot Roomen.

P*Ictuer* die wort ghenaempt de ſchoonſte Conſtens bloem
Des Schilders hoochſte eer en hertens glori roem.
Mach wel met d'eelheyts glans en luyſter ſijn beperelt
Midts ſy alleen is de croon-voerſter vande werelt.
Want aenghesien den menſch (gheſchapen naer Godts belt)
Iſt eelſte datter oyt is op de aert gheſtelt,
Soo moet de Mael-conſt van des Schilders ſuyver wercken
Wel ſijn van groote cracht, die t'weſen can bemercken
Van al het gen' den menſch in eenich litmaet heeft
Daer u den Schilder ſtaegh een volle ſchets van gheeft,
En voeght die ſoo by een, en ſamen by malcand'ren
Dat t'leven en des' Conſt by een niet en verand'ren.
T'gen *Sack* tot *Room* bethoont met eenen grooten aert
In ſijne Schilder-conſt, dat ſijn verſtant ons baert.

BIBIANO

Perſpectief-Schilder van Napels.

HEt Rijck van *Napels* dat een voedſter is van Conſt
Heeft *Bibiano* oock met groot verſtant bejonſt:
Want ſchoon dat *Napels* is op't rijckelijckxt verſien
Van trotſe metſelry, en blijfſels van ruien
Al oude wercken, die by naer ſchier ſijn vergaen,
En daer veel ſeldſaemheyt van ſchoon Paleyſen ſtaen.
Soo can ſijn Conſt-pinceel ons brenghen voor den dach,
Al wat oyt menſchen oogh in *Napels* bouwen ſach:
Wat netten Architeckt, Perſpect oft gaeldery
Can worden op ghebouwt, bethoont ons ſijn ſchildry.

MICHIEL

MICHIEL ANGELO DE BATAILLI

Italiaenschen Schilder.

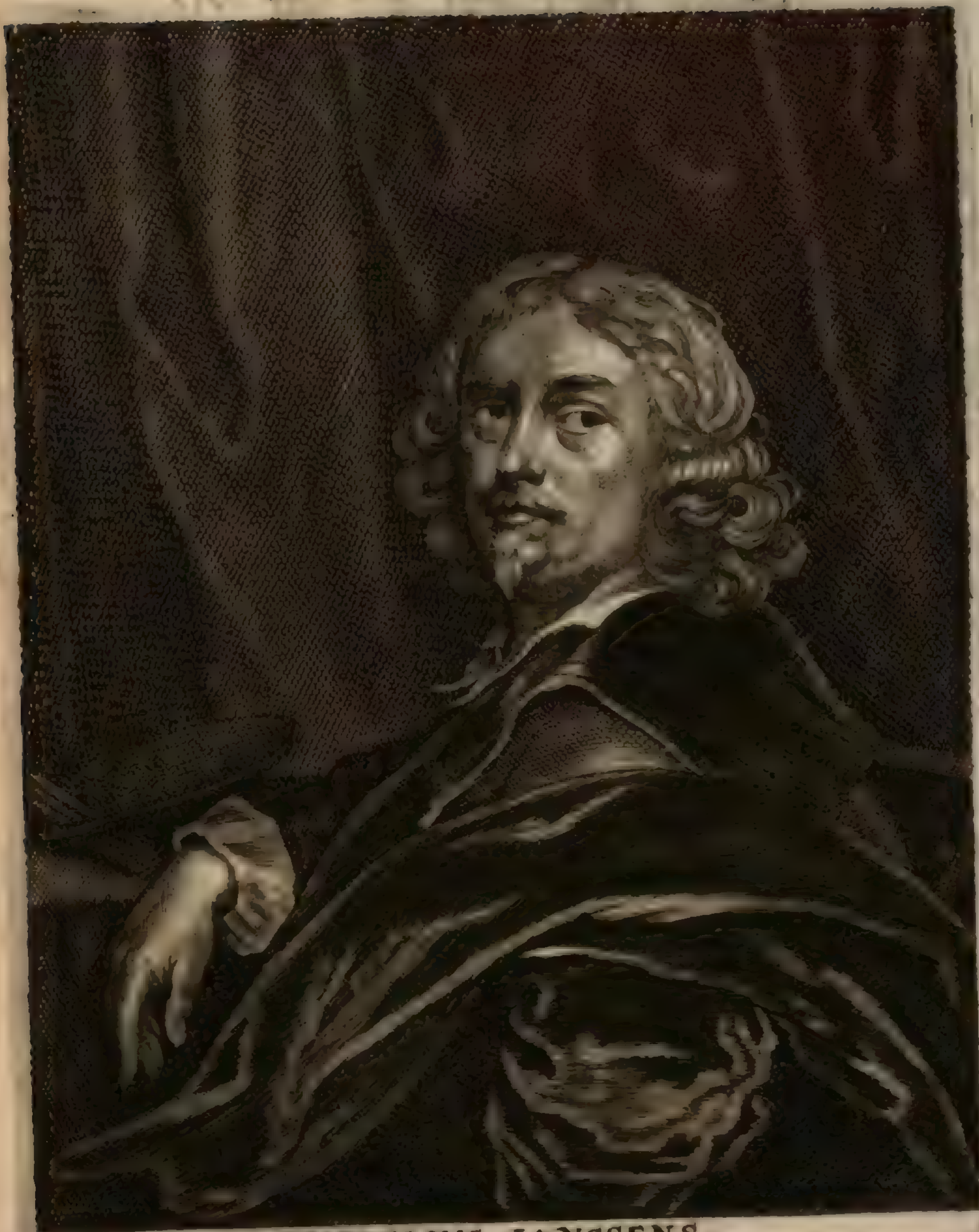
DIe liever hoort t'verhael van vremde oorlooghs strijen
Als wel de daet te sien des crijghs volckx vechterijen
En moet maer sijn ghesicht op *Angels* stucken slaen
Waer op men siet dat niet als legher tochten staen.
Het gen' den mondt verhaelt oft jemants pen can schrijven
Van Ridders vromicheyt, die inde slaghen blijven
Oft ander ongheval t'gen' inden crijgh gheschiet
Dat wordt ons door t'Pinseel van *Angelo* bediet,
Dat wordt ons door de Const van *Angel* af ghemalen
Dat T'etmen sijn *Pictuer* naer t'leven soo verhalen
Dat geene furi oyt haer cracht soo thoonen can
Oft sijne Const-schildry is daer de weergae van.
Siet eens hoe menich Helt met opgheslaghen armen
Bejevert sijnen moet om t'Vaerlandt te beschermen
Daer schijnt dat elck soldaet een *Alexander* is
Beswanghert met gheen vrees oft herts beswarenis.
T'schijnt datter *Etna* scheurt door al het solver smooren
Door al t'ghedommel dat het swaer Canon laet hooren
Daer oock elck peert sich draeght als eenen *Bucephal*
Om dat de wraeck alleen is Meester boven al.
Hoe fraey en vast ghestelt is alles hier te mercken
Door Const van d'eel Pinceel in *Angels* cloecke wercken
Dat jeder segghen sou t'is t'leven en Natuer
Den strijdt die wort bethoont in *Angelos Pictuer*.

CORNELIS IANSSENS

Schilder tot Amsterdam.

NU *Mars Pictura* siet op't sop van d'glori climmen
En met den glans van eer haer edel Const beglimmen
Ontsteckt met jammer clacht al sijn moort-dorstich bloet
En dondert met sijn stem uyt een vergramt ghemoet,
Om dat den blijden Peys heeft schildt en sweert ghebroken
En teghen sijnen danck haer onghelijck ghewroken,
Hoe wel dat al t'gheraes van sijn wraeckgiricheyt
Hem helpt ghelijck het vier dat in een wonde leyt.
Den Peys laet hem nu voor haer doove deuren cloppen
En al sijn eyghen smert en raserny op croppen,
Die d'eel *Pictuer* verheft en haer Pinceel soo mint
Dat sy (al die haer Const met vlijtich wesen dient)
Sal schencken alle jonst en nimmermeer van wijcken
Soo als hier wel te recht aen *Ianssens* compt te blijcken
Die oock (al t'gen' ons van Natura wort ontdeckt)
Can thoonen dat haer cracht in sijn Pinceelen steckt.
Seer ordonnanti-rijck in groot en cleyne stucken
In't t'conterfeyten meest, weet t'leven uyt te drucken
Daer sijn gheboorte plaets wel vry op roemen mach
Want t'gen ons *Ianssens* weet te brenghen voor den dach
Is vol van gheest en lust, jae als het eyghen leven
Soo veel als t'leven selfs can van haer selven gheven,
Als Vranck-rijck, Enghelandt, Italien Nederlant
Ghetuyghen moeten dat sijn Const is vol verstant.

IAC.

CORNELIUS IANSSENS

Paintre tres excellent en grandes et petites ordonances: mais une lustre de portraicts avecq un admirable entendement. la ville d'Amstelredam at le bonheur de iouir de sa persone. il a demeure long temps en Angleterre, ou il a faict plusieurs belles et admirables pieces pour le Roij et plusieurs autres grandes Seigneurs.

Corn. Ianssens pinxit. *Coenr. Waumans sculp.* *Io. Meyssens exc.*

IACQUES D'ARTOIS

Schilder van Brussel, in't jaer 1613.

HOe praelt de Schilder-const op 't puyck van al de stucken
Die ons *d'Artois* weet naer het leven uyt te drucken
Daer wel een Kenders oogh van bijts op loeren mach
Om al de seldsaemheyt die hy brenght voor den dach.
T'is reden dat den gheest van *Musa* wordt ghedreven
Om sulcken Constenaer een hoogher lof te gheven
Die wonder fraey bemaelt, de bosschen, wey, en veldt
Het gen men *Landtschap* noempt, seer aerdich net ghestelt.
Den eersten van ons eeuw in wijt ghetackte boomen
Daer niemant hem soo naer in't leven can ghecomen,
Die sijn Pinceelen soo bejevert met verstant
Dat hy den eersten is in Landtschap en Warant:
Sijn cloecke handelingh haer nievers en laet belghen
Als sy haer jeughdich loof van al de swacke telghen
Laet glijen naer de aert, en swierich climmen op
Iae dringht haer groene cruyn om hoogh naer t'hemels top.
T'asurich veer verschiet deyst schier uyt 's menschen ooghen
Die sich steirsichtich wil naer sijn schildrijen pooghen.
De losicheyt die hy oock in't gheboompt ghebruyckt
Is swirich ront, en los, om hooch niet toegheluyckt.
Seer wel op sijnen dach, beschorst en fraey ghedommelt
Becnockelt en bemost, en lieffelijck door-schommelt,
Beplaestert en beveylt, seer aerdich uyt ghewerckt
Den voorgront hert ghediept, die al de Const versterckt.
En *Phœbus* stralen licht is rontom licht en lackich
Een blou-lijvighe locht, de wolcken purperachtich
Die inden vroeghtijt schiet uyt sijnen heeten vaeck
En gunt de ooghen van de menschen hun vermaeck.

Soo

IACQVES D'ARTHOIS,

Nasquit en Bruxelles l'an 1613. ou il tien ſa reſidence, ſes payſages en grande et petite forme ſont tenus entre les plus plaiſans de Flandres.

Ioan Meyſſens pinxit et excud. *Petr. de Iode ſculpſit*

Soo als oock inde Conſt is (van *d'Artois*) te vinden
In ſijn ghelooft gheboompt van eyck oft hooghe linden
  Daer t'helle Sonnen-licht van alle cant op daelt
  En d'ongheboomde vlack, van ſijn *Pictuer* beſtraelt.
Daer *Pan* hem ſpieg'len gaet in *Thetis* water-cruycken
En waer dat *Ceres* oock haer terff ghewas doet ſtuycken.
  De beeckxkens wel beliſt en liefelijck becruyt
  Vol aenghenaemen geur door menich ſomer ſpruyt;
De aert heel bloemen rijck, en fraey in haer verſchieten
Al wat *d'Artois* bemaelt doet groote vreught ghenieten
  D'welck alles ſoo biſaert ghetoetſt wort van Pinceel
  En gheeſtich af-ghebelt op doeck oft plat panneel
Al waer hy op ghevoet in boſſchen oft in canten
Niet beter ſou Natuer daer in het leven planten.
  Want t'weſen en den aert oft naeſte eyghentheyt
  Van t'leven, in ſijn Conſt op t'hoochſt verborghen leyt
Iae alles ſtaet ſoo ſoet oft t'waer het tweede leven
Soo wel gheordonneert en naer de Conſt verdreven,
  Dat hy in't Princen Hoff de grootſte eer ontfanght
  Om dat ſoo menich Heer naer ſijn Pinceel verlanght.
Sijn dreven van gheboompt en crom-draeyende weghen
Daer ſich een Dorp verthoont veer uyt t'gheſicht gheleghen
  Sijn ackers, vruchtbaer velt, landou, en t'dichte bos
  Al wat *d'Artois* ſtets maeckt het werckt al even los
Sijn eſmaraldich groen, ſaphirich, ſoet en deughdich
Beſchaempt ſchier den Natuer, ſoo aenghenaem en jeughdich
  Staet al het gen' hy doet, dat *Momus* noyt vint ſtoff
  Om eens door haet en nijdt te krencken 's Meeſters loff.
Hier ſietmen *Celadon* by ſijn ghewolde ſchapen
Daer ſietmen *Coridon* by *Amarillis* ſlapen
  Hier wort het landt gheploeght ontrent een Boers ghehucht
  Daer maeytmen t'coren aff en alderhande vrucht

Hier

Hier blaeſtmen op de jacht de tromp oft jaghers horen
Daer ſietmen windt en brack t'hert en conijn naer ſporen
D'een Herderken daer ſit op ſijne fluyt en ſpeelt
Ontrent ſijn geyten koey, daer ſijn Meeſters op queelt
Hier gaet een boerſe Meyt die t'pijps gheruys naer luyſtert,
En drijft haer vee naer huys om dat de Son verduyſtert.
Vol ſchoone vindinghen iſt al wat hy bemaelt
Soo dat *d'Artois* daer in de grootſte eer behaelt,
Om al den blijden aert die ſijn Pinceele trecken
Seer gheeſtich weten in de Schilder-conſt t'ontdecken
Die noyt vergaen en ſal uyt t'menſchelijck ghedacht
Soo lanck ſijn vrije Conſt behoudt haer levens cracht
Sulckx dat hy leven ſal naer t'ſterven langhe eeuwen
Om dat de Faem altijt ſal ſijnen loff uyt ſchreeuwen
Leeft dan op dat ghy leeft en u hier naer verheught
Niet door het 's werelts eer maer door een ſuyver deught.

SALVATOR ROSE

Schilder van Florentien in Batalien ende Landtſchap.

SOo ſeer verliefelijckt *Salvators* Lantſchap, als
Sijn crijghs gevecht verſchrickt, t'gen' ſchijnt door Conſt te leven,
Ia niet als ſchroom en vrees can dringhen op den hals
Soo aerdich ſtaet den crijgh in ſijn ſchildry ghedreven.
Die t'nijdich harrenas van *Mars* ſoo blincken doet
In't vechtende ghewoel van ſijne Ooreloghen,
Daer jeders korſſelheyt ghethoont wort heel verwoet,
En niet als vlam en vier wort t'alle cant gheſpoghen.
Dit ſietmen altemael als in een ſpieghel-glas
Verſchijnen op den doeck door *Roſas* edel trecken
Hoe't inden crijgh al gaet en hoe't oock eertijts was
Dat weet ſijn cloeck Pinceel ons aerdich te ontdecken.

DE

DE COLONNEN
Ghebroeders in Italien.

EEn ront verheven glas, van cleyn begrijp nochtans
   Heeft somwijl groote cracht, als jemant sich wil pooghen
Om eens de vreemde deught van haeren lichten glans
   Met een verwonderingh van by te gaen beooghen.
Die siet daer in sijn belt als *Goliats* Postuer
   Oft dobbel reusen hooft, seer cluchtich t'achterhalen:
T'gen' door sijn rondicheyt en oorspronck van natuer
   Can boven t'leven veer stets alle dinck afmalen.
Maer t'gen' noch vremder schijnt in 's menschen oogh-ghemerck
   (Als dickwils door de Const ghethoont wordt met Pinceelen)
Dat is een Perspectiff oft ghepileerde Kerck,
   Die schijnen uren veer, en t'sijn al maer panneelen.
Het glas gheeft luyster door sijn helle claericheyt,
   D'welck niet gemaeckt en wort van eenich menschen handen:
Pictura die de oogh (als schijnt) soo veer verleyt
   Die wort ons voorts ghebrocht van Schilders fraey verstanden.
Als *de Colonnen* die in d'eelheyt der schildry
   In Consten oft vernuft malcand'ren niet en wijcken,
In Perspectiven, oft in ander metselry
   Maer doen hun eel *Pictuer* met t'leven wel ghelijcken.
Sulckx datter niet en wort ghebouwen soo galant:
   Van Hoven, Salen, oft Gaeldrijen, en Palleysen
Het staet in hunne Const als t'leven soo plaisant
   Soo g'lijck hy sien can die eens wilt naer Roomen reysen.

IAN

IAN BENEDETTI CASTILION

Schilder van Genua, soo in Figuren, Landtschap als in Beesten.

DIe tot d'eel Schilder-conſt in ſonder ſijn gheneghen
En willen als in ſchael haer krachten overweghen
Tot voord'ringh van haer deught: en moeten d'oogh maer ſlaen
Op *Caſtilions* ſchildry, ſoo ſy de Conſt verſtaen.
Want al t'gen' *Roomen* can voor ſeld'ſaem ons bethoonen
In haer Conſt-camer (daer *Picturas* Vooghden woonen
(Als voedſter van t'Pinceel, en woonplaets vande Faem)
Waer ſonder luyſter ſoo daer by ontbrack den Naem
Van *Benedetti*, die het leven naer can maelen
En wel het levens aert uyt doode verwen haelen,
Die met een grooten luſt, al wat verborghen is
In't weſen van Natuer oft haer gheſteltenis,
Can brenghen aen den dach en met Pinceel bewijſen:
Waer uyt men daeghelijckx Natuer ſchier ſiet verrijſen:
Sijn eer is ſonder eyndt, ontelbaer, onbepaelt,
Door al de groote Faem en lof die hy behaelt.

H O S C O F

Schilder van Duyts-Landt.

DIe *Hoſcofs* rijcke Kunſt wilt ſien in ſijn ſchildry
Moet wel met ſcherp vernuft op haere Eelheyt letten,
Een Conſt die uytbelt veel ſtilſtaende ſnaeckery:
Waer op men can den luſt, verſtant en ſinnen wetten.
Midts den Natuer ſchier wort van *Hoſcof* overtreft
Waer op het Duytſe-landt wel roemen mach veel jaeren
Soo langh de oli-verf *Picturas* cracht verheft
En can haer door de Conſt als t'leven openbaeren.

PEETER VAN LINT

Schilder van Antwerpen, gheboren Anno 1609.

SOo noch in dese eeuw *Candaules* waer in't leven
Hy sou (dat is ghewis) meer gout ghessaghen gelt
Voor een schildry uyt jonst aen desen Meester gheven
Als hy oyt heeft ghedaen voor t'cloeck *Bularchi* belt.
Het gen' hy teghen t'gout in schalen op ded' weghen
En schonck t'gewicht van t'gout voor t'stuck gelijck het woegh:
Soo was des Coninckx jonst tot Constenaers gheneghen
Dat hy meer liefde tot de Const als rijckdom droegh.
Doch waerom niet, want schoon het gout is dier om crijghen.
Noch dierder is de Const om haer verheven cracht
Sy doet den stouten roem der Goudt-vergaders swijghen
Want t'gene gout is weert, wort boven t'gout gheacht.
Des' edel Const en moet op geen Nacht-dieven passen
Midts sy onsichtbaer is by die haer schatten heeft
Die niemant als de doodt alleen en can verrassen
Soo langh sy inden mensch in volle vrijheyt leeft.
Van *Lindt* die wert bemint in d'jtaliaensche Landen
Daer hy was op den throon van d'eel *Pictuer* gheraeckt
Maer sijne Faem soo t'scheen, die wou noch verder stranden
Op dat de werelt door sijn eer sou sijn volmaeckt.
T'Const-gierich Nederlandt heeft hem van daer ghetrocken
Om met de vruchten van sijn diepe wetentheyt
De gir'ghe Constenaers tot sijn Pinceel te locken
Daer niet (door haere cracht) als t'leven in en leyt.
Die menich Kerck, Autaer oft Hoven can vercieren
Door haere aerdicheyt en wetenschap alleen
Door den verholen gheest en levens fraey manieren
Die in van *Lints* vernuft te saemen sijn by een.

DAVID

PIERRE VAN LINT.

Trauaille en grand et en petit aux pourtraitures, en Histoires tant spirituelles que profanes. Il a servi de Peintre au Cardinal Geuasius, Doyen, et Euesque d'Ostie, par l'espace de sept ans, comme aussy a d'aultres grands Seigneurs. Il peinct a l'huile et a la détrempe, selon qu'il a faict en la Chapelle de Sainte Croix en l'Eglise de la Madona del Popolo a Rome. Il at aussy faict trois tables d'autel a Ostie. Il sert a present de ses pieces le Roy de Dannemarc. Il naquit l'an 1609. Commençea son stil l'an 1619. en Anuers, lieu de sa naissance, ou il reside a present.

P. van Lint pinx. P. de Iode sculpsit. Ioannes Meyssens exc.

DAVID RYCKAERT

Schilder van Antwerpen, gheboren Anno 1615.

OP Susters van *Parnas*; laet eens u stemmen klincken
In d'ooren vande Faem en in ons boesems sincken
Tot lof van *Ryckaerts* Const en sijnen rijcken aert,
Die hy ons met Pinceel seer gheestich openbaert,
Op dat sy wort bekent van die hun lusten setten
Op Teecken-const en verf, Pinceelen, en Paletten
En achten voor gheluck te sitten op den trap
Van d'eel *Picturas* jonst en diepe wetenschap.
Die *Ryckaerts* handelingh soo aerdich weet te volghen
Al oft hy uyt Natuer hun cracht had in gheswolghen:
Soo vrempt en onghemeyn staet t'werck van sijn Pinceel
Het gen sy ons verthoont op doecken oft panneel.
Vol ordonnantien en vast ghestelde trecken
Die seldsaemheyt ghenoch in sijn schildry ontdecken,
Midts t'rechtsnoer van t'vernuft daer in verborghen is
Door haeren cloecken aert en fraey ghesteltenis.
T'gen' jeders gheest verweckt en can t'verstant verlichten
Als jemant dese Const met smaeck eens gaet besichten
Die oock belijden moet, tot alle Haters spijt:
Dat daer in schuylt den gheest van overvloedicheyt.
Die nimmermeer beswaert t'ghemoet van jemants sinnen
Door al den nieuwen aert die daer stets schuylt van binnen
Want schoon men vyftich jaer des' Const gheploghen had
Soo vintmen daeghelijckx daer in een nieuwen schat.
T'is met des' Const ghestelt als met *Medeas* saecken Ovid.
Oft haere toovery, die *Grijsaerts* jonck cost maecken lib. 7.
In haeren pot op t'vier, wast beest oft ouden mensch
Sy stackse af de keel en werden jongh naer wensch.

Soo

DAVID RYCKAERT
Prit sa naissance en Anvers lan 1613 il at apris chez son pere david Ryckaert vn grand maistre en petites figures principalement en escuries et semblable edifices certes illustre aux ordonnances rustiques, ainsi que son Altesse Imperiale L'Archiduc Leopold, L'a trouué ses pieces dignes de son cabinet comme aussi autres Princes mais il est sur touts autres excellent en peinture de la lumiere de chandelle.
David Ryckaert pinxit. *Frederick Bouttats sculpsit:* *Io Meyssens excudit.*

Soo gaeghet met *Pictuer* in haere Const schildrijen
Als met *Medeas* pot en al haer tooverijen,
Want schoon een Schilders hant door ouderdom wort stijf
Soo brenght hem dese Const een jongher hert in't lijf.
Een jongher siel (soo t'schijnt) die wort in hem gheboren
Als hem een nieuwe Const met lusten compt te voren,
Waer uyt hy nieuwen aert van handelingh can sien
Soo alsmen menichmael en dickwils siet gheschien.
Soo alsmen in het werck van *Rijckaert* can bemercken
Hoe eel en rijckelijck dat staen sijn trotse wercken,
Waer in te vinden is de Keest van alle Const
Die weerdich is met eer en hooghen lof bejonst.
Siet eens hoe hy Natuer van alderley ghewassen
En alle keucken goet op sijn Pinceel doet passen
En in hun stil gheheym des levens aert bethoont
Sulckx dat den gheest is weert met louwer-groen becroont.
Laet roepen eens by een *Pictuers* ghevoeghde stemmen
Om den bevrosen gheest en steeghen wil te temmen
Van *Momus*, die daer in altijt te vinden schijnt
Tot *Rijckaerts* achterdeel jet dat sijn roem verclijnt,
Ter wijlen geen Figuer van hem wort afghemalen
Oft sy en is begaeft met tweede levens straelen,
Met de volmaecktheyt die Natura gheven can
Soo als de daet bewijst en gheeft daer reden van.
Noch een besonderheyt moet ick in't licht hier brenghen
En met sijn ander Const in des' ghedichten menghen,
Dat is het vrempt ghewoel van alle snaeckery
Die hy seer aerdich weet te thoonen in schildry.
Dat is t'wanschapen spoock des afgronts wree ghesichten
T'gen' quelden *Sint Anthoon*, met helse wederlichten
Vol furi, vier en vlam, vol vreeselijck ghedruys
T'gen somwijl sijne deught ded' vluchten door het Cruys.

Voorts

Voorts ander toovery en vremde aventuren,
Weet sijne wetenschap soo constich uyt te vueren,
Dat niet van hem en compt, oft t'heeft besonder deught
En t'levens crachten in tot leeringh vande jeught.
Die niet en is vernoeght om selfs des' Const te pleghen
Maer is oock boven al tot d'eel Pinceel gheneghen
Van ander Meesters die hy heeft in overvloet,
Waer op hy somtijts scherpt sijn lusten en ghemoet.
Daer hy de schatten van sijn rijck-begaefde sinnen
Tot ciersel van sijn Faem, een hooghen naem doet winnen,
Want noyt en brenght hy in het licht een constich belt
De gaven van den gheest die sijnder inghestelt.

MONSIEUR HANS, BERNAR, EN PATEL.

Schilders van Parijs.

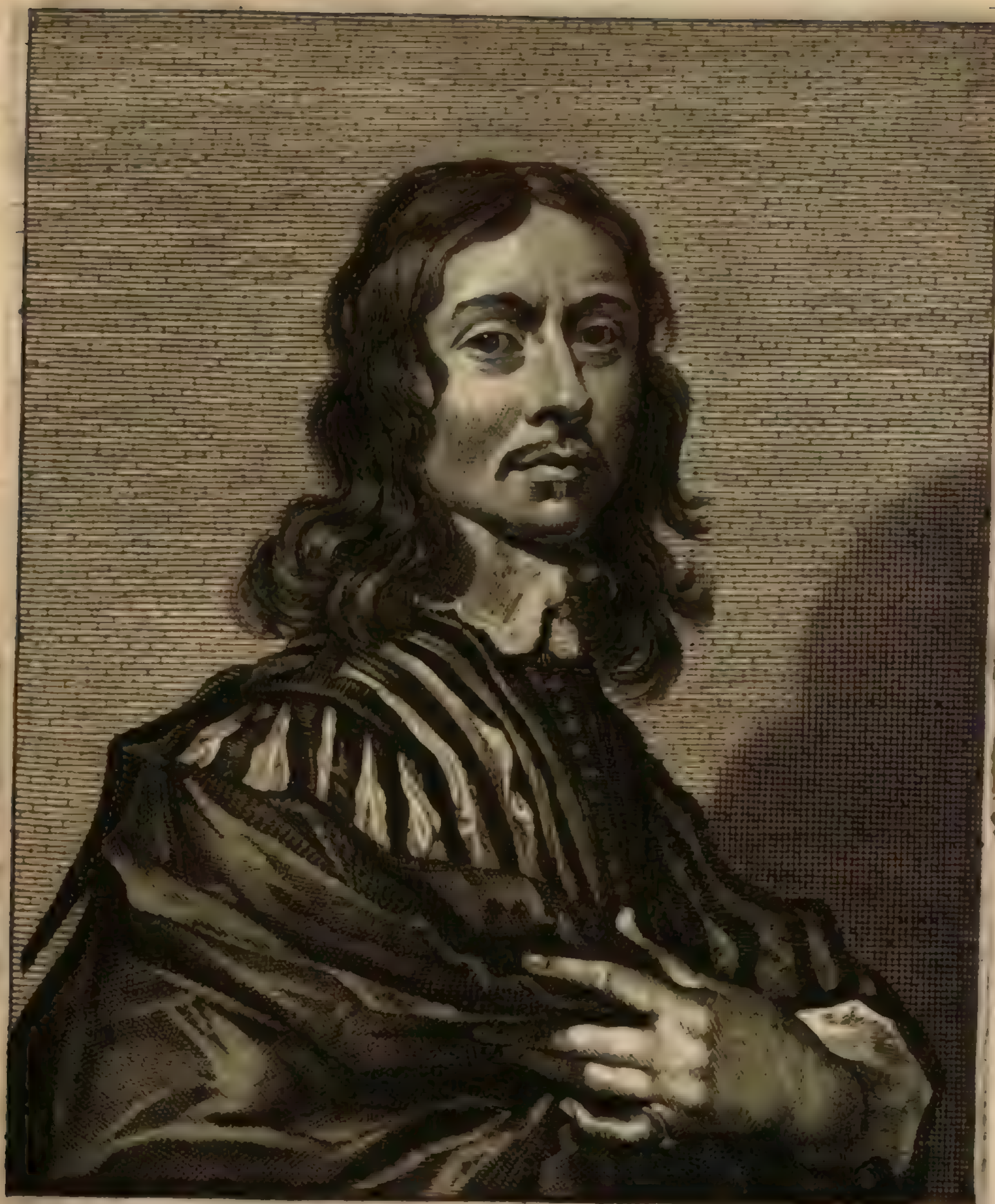
DE edel suyverheyt der wonderbaer schildry
Die *Hans* en *Bernar* door de vry Pinceel bethoonen,
Met lijm oft water-verf ghenoempt verlichtery
En is met t'fijnste gout oft silver niet te loonen
Soo aenghenaem en los doen sy hun Consten staen.
Patel daer by in't groot soo Lantschap als Figuren
Met oli-verf ghemenght, die nimmer uyt en gaen
En veele eeuwen lanck schier onverganck'lijck dueren,
Gheeft aende Faem soo veel materi ofte stoff
Om te verbreyden d'eer der France Constenaren
Dat sy met haer trompet can qualijck al den loff
Der France Schilders hier ghenochsaem openbaren.

NICOLAES DE HELT STOCADE

Schilder van Nieumeghen, gheboren Anno 1614.

SEght *Musa* met wat lof ſal ick de *Helt* begroeten
En met wat rijm-ghedicht wil ick ſijn Conſt verſoeten,
Gheeft my Poëſy pen op dat ick die beſtier
En ſchrijven mach ſijn eer op wit vergult papier.
Ter wijl de ſnelle Faem my compt ghedurich quellen
Om ſijnen weerden Naem naer reën in rijm te ſtellen
Die heeft van jonghs-af-aen met d'eel *Pictuer* verkeert
Die hem het innich mergh der Conſten heeft gheleert.
T'is waer dat *Miereveelt* was inde Conſt ervaren
Pourbus en ander meer van over langhe jaeren,
De *Helt* nochtans in't minſt hun handelingh niet wijckt
Soo als oock inder daet aen al ſijn wercken blijckt.
Italien, Vranckerijck, en noch meer ander Landen
Ghetuyghen dat hy is het licht van veel verſtanden,
Hooghvlieghende van gheeſt en ſchrander van ghemoet
Door al de wercken die ſijn cloecke handt al doet
Seer lieflijck in't Pinceel, heel aenghenaem en crachtich
In ſijn Figuren vaſt ſeer mals en pouſelachtich
Sulckx datter niet ontbreckt als 't leven en den aert
In alle d'eel Schildry die hy door Conſten baert.
Het moet wel edel ſijn, het gen' men ſiet beminnen
Van t'nieuſgirgh Vrouwen-volck, beſonder Coninginnen
Als naementlijck in't Hof van Vranckerijck wel ſchijnt,
Daer ſijne wetenſchap gheacht wort ſonder eynt,
Wat wilt de jonſt al meer aen ſulcken gheeſten ſchencken
Om hun ontſterf'lijckheyt veel jaeren te ghedencken
Soo als de *Helt* begint te crijghen door ſijn Conſt
Die Faem en rijckdom crijght en boven al de jonſt.

CAREL

NICOLAS DE HELT STOCADE

Prit sa naisance a Nieumegen en l'an 1614 il a demeure quelque temps a Rome et a Venise et de la il est venu prendre sa residence en France ou il a faict des si belles œuvres qu'il at esté estime digne d'estre receu Pointre de Sa Maieste Tres-christiene

Nicolas de Helt Stocade pinxit. *Petr. de Iode sculpsit.* *Io. Meyssens excudit.*

CAREL VAN MANDER

Konstich Figuer-Schilder van Hollandt, in't groot en cleyn.

JSt wonder dat het Rijck van t'ſtrijtbaer Denemercken
Vindt groot behaghen in de hooch verheven wercken
Gheſproten uyt t'Pinceel van *Manders* kloeck ghemoedt
Die is van jonghs af in de Konſten op-ghevoedt.
Ter wijl ſijn Vader was de gen' die meeſt de krachten
Heeft van *Pictuer* ghekent en ſchier al de gheſlachten
Van haere afcomſt ſoo beſchreven en verbreyt,
Dat daer door wert ghevat *Picturas* eyghenheyt.
Daer ſijn cloeck *Schilderboeck* af gheeft een waer ghetuyghen
Midts onſe Conſtenaers daer uyt veel leeringh ſuyghen
Die ſoo wel met de pen, des' Konſt heeft onderſocht
Als hy met d'eel Pinceel haer deught ten voorſchijn brocht.
Bekent de wereldt door, ſulckx dat hy naer het ſterven
Liet aende Faem ſijn eer en weerden naem beerven,
Daer niet alleen den boeck en is de proeve van
Maer t'blijckt oock inden Son' die t'ſelve thoonen kan,
Door ſijne wetenſchap en cloeckheyt der Pinſeelen
Waer in men daeghelijckx van *Manders* gheeſt ſiet ſpelen.
Van *Mander* hout den naem van ſijnen Vader ſtaen
N'en naem die door de Konſt oft pen noyt ſal vergaen.
N'en naem die ſoo t'gheſlacht der Schilders can verſtercken
(Om dat de Faem en d'Eer ſijn *Manders* bolle-wercken,)
Dat (ſoo lanck als de Conſt van jemandt wordt bemindt)
Van *Mander* weſen ſal *Picturas* beſten vrindt.
Daer *Denemarck* op roempt, beſonder *Coppenhaghen*
Al waer men noyt en ſiet de oeffeningh vertraghen,
Die *Mander* in het Hof des Coninckx daer hanteert
En wort om ſijne Conſt als eenen Prins gheeert.

Een

Een Conſt die t'leven ſchijnt in haere eel figuren
Te brenghen op panneel, en ſchijnen hun te rueren
   Soo vremt gheordonneert en wonder uytghebelt
   Staet al het gen is in van *Manders* werck gheſtelt.

DOMINIQUIN

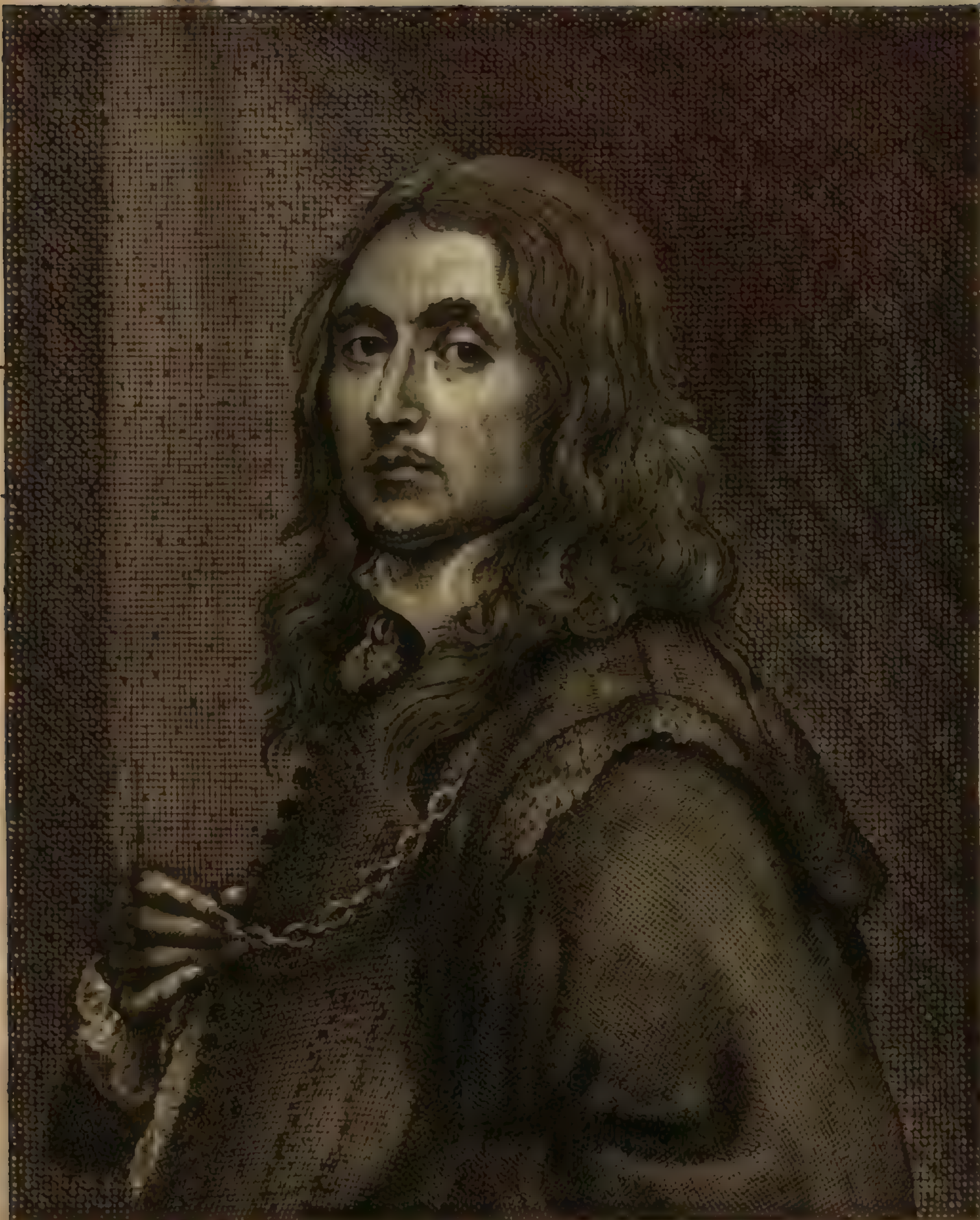
Schilder van Boloignien.

HIer ſien ick weer een gheeſt op Faems vergulden waeghen
Met lauwer groen omringht en daer een croon van dragen,
   Jae rent de werelt door tot daer de Son op gaet
   Om dat ſchier over al ſijn Conſt verheven ſtaet.
Een Conſt die uyt t'Pinceel met wijsheyt is gheſproten
En wort van d'eeuwicheyt met *Hebes* dau begoten
   Die op gheen *Nydt* en paſt, die haer can doen vergaen
   Soo lanck haer compt te hulp de dochter vande Swaen.
Dat is de ſneghe pen (in't ſchrijven wel ervaren)
Die d'eel *Pictura* can doen leven duyſent jaeren
   Waer door het comſtich eeuw veel dienſt en vruchtbaerheyt
   Sal vinden in het werck t'gen hier de pen verbreyt.
Dat is de Schilder-conſt vol meeſterlijcke trecken
Die ons *Dominiquin* can weſentlijck ontdecken
   En maelen aerdich af, vol gheeſt en levens aert,
   Net, ſeldſaem, cloeck en mals, als Faem ons openbaert.
Al watter wort ghebouwt het moet al eens verdueren
Hoe ſtercken ſtadt oft veſt, Caſteelen, tor'ns oft mueren
   Maer t'gen de eel Pinceel treckt uyt een wijs verſtant
   Blijft inder eeuwicheyt in het ghedacht gheplant.

GONZALO COQUES

Schilder van Antwerpen, gheboren Anno 1618.

WAt wilt de ruchtbaer Faem ſoo op *Apelles* roemen
En hem alleen den Prins van alle Schilders noemen,
Die ſijn Benijders had verraden door ſijn Conſt
Jn hun afweſentheyt, en creegh des Keyſers jonſt. Leeſt dit boeck folio 54. en 55.
Jae ſchoon een rouwen doeck coſt Coninghen verlocken
Als die *Protogenes* een weynich had betrocken,
En wert veel meer gheacht als al den rijcken ſchat
Die *Cæſar* in ſijn Hof by een vergadert hadt.
Soo dunckt my dat naer recht en vaſt ghegronde reden
Des oude Schilders roem wordt in des' eeuw vertreden
Door ander handelingh die ons *Gonſael* bethoont
Waer in een nieuw fatſoen van hoogher gheeſten woont.
Laet Enghelandt al vry op haeren *Holbeen* ſtouffen
En Neerlandt op van *Dijck* die t'al ſchijnt t'overpouffen
Soo als t'warachtich is in't groot, maer in het cleen
Daer in behoudt *Gonſael* den hoochſten lof alleen.
Daer al den ſtouten toets van *Dijck* is in te mercken
Jae *Holbeens* ſuyverheyt, en *Rubbens* vaſte wercken
Vol vremde vindinghen en ſchoon gheſteltenis
Soo dat het leven ſchier daer in verborghen is:
D'Aenſchouwer is verbaeſt als hy *Gonſaels* pourtretten
Siet brenghen voor den dach en hem voor ooghen ſetten
Om al de malſicheyt den cloeck en loſſen aert
Die ſijn Pinceel daer in ſoo fraey als t'leven baert.
Den Hertoch *Leopold'*, Don *Ian* en ander Heeren
Die in het Princen Hof met grooten ſtaet verkeeren
Beminnen ſijn ſchildry om haere edelheyt
Vol diep verholen Conſt die daer van binnen leyt.

GONZALO COQVES.

Né en Anuers, lan 1618. et apriz son Art Cez le Vieur David Rÿckaert son beau Pere, ou il a tellement auancé son estude que le Roy d'Angleterre l'a Employé pour auoir de ses pieces. le duc de Brandenborg sen delectoit fort et le prince Dorange en faisoit grand Cas; ses ordonances sont excellentes, et ses pourtraicts en petit, admirables.

gonzalo Coques pinxit. *paulus pontius sculpsit* *Ioannes meyssens excud*

T'Huys van *Oraignien* heeft dit oock wel gheweten
Als haeren Prins hem ſchonck een dobbel goude keten
Voor al de ſeldſaemheyt van ſijne Conſt-Pinceel
Doen hy t'*Naſſous* gheſlacht ghebrocht had op Paneel.
T'*Hantwerpen* d'Heer *van Eyck*, Aelmoeſenier, en Schepen
Had ſijn verſtant oock ſoo op deſe Conſt gheſlepen,
Dat ſijnen luſt noyt was in volle ruſt gheſtelt
Oft ſijn afcomſt moeſt oock van *Cocq* ſijn afghebelt.
D'Heer *Bax* tot *Bruſſelen* (een van *Picturas* vrinden
Waer by veel edel Conſt is van *Gonſael* te vinden,
Van Converſatien en andere, die hy
Naer t'leven thoonen can in *Cocques* puyck ſchildry.
Wat wil ick verder gaen; om d'eere te verclaren
Van deſen *Phidias*, en oock te openbaren
Den overvloet van ſijn *Picturas* edelheyt
Die Faem aen jeder een onſterffelijck toeſeyt.
Jſt wonder! aengheſien hy met de verf laet blijcken
Hoe menich edel Maeght hy door de Conſt doet g'lijcken,
Die als een leydt-ſter ſtaet in d'ooghen vande mans
En ſchijnt door Conſt te ſijn de ſchoont des ſchoonheyts glans,
Daer ſich in ſpieg'len can den dert'len Minnen-ſtoker
En ſchijnt daer in te ſien ſijn pijlen, boogh, en koker
Daer hy een Minnaerts hert ſomwijlen med' beſtraelt
En uyt ſoo cleyn begrijp al groote luſten haelt,
Door al den ſuyv'ren aert die daer in leyt ghecoffert
En wort door d'eel Pinceel op 't plat panneel gheoffert:
Natu'rs volmaeckte deught gheſien wort in des' Conſt
En wort daerom op 't hoochſt van Coninghen bejonſt.
Dat dan den Meeſter leeft, veel eeuwen naer het ſterven
Die meerder gheeſt vergaert als jemant goet can erven
Die door ſijn Conſt alleen ſich ſoo gheruchtbaer maeckt
Dat wie t'Pinceel bemint naer ſijn Schildrijen haeckt.

En waerom niet; ter wijl hy door ſijn wetentheden
Schijnt te beſielen al ſijn verf met bloet en ſeden,
Die nemen can de ſchets van jeders ſchoon ghelaet
Het gen ſoo weſentlijck ghelijck het leven ſtaet.
Sou dan de Faem hem niet een eeuwich luyſter geven?
Om altijt by den menſch te blijven in het leven?
De deur van ſijn verſtant ſal altijt open ſtaen
Dat is ſijn eel Pinceel die noyt en can vergaen.

CAVAILLER MASSIMO

Schilder van Napels in groote Figuren.

Wie iſſer die ſoo by Natura can vernaed'ren
En al haer crachten ſoo in eenen hoop vergad'ren
Als *Maßimo* die door ſijn ſwangher rijp vernuft
Al menich ſterck ghedacht van Schilders maeckt verſuft:
Om dat ſijn Conſt ſoo veel Lief-hebbers ſtaegh aenprickelt
Die in't aenlockſel van *Pictura* ſijn ghewickelt,
Beſonder als ſy maer hun ooghen eens en ſlaen
Op ſijn Figuren, daer veel Gheeſten ſtom voor ſtaen.

DE BRUYN

Schilder van Parijs.

Roeme-ruchtbaer Voeſterlingh van d'overſchoon *Pictuer*,
Die met u eel Pinceel verr' overtreft Natuer
(Soo t'ſchijnt) wanneer den menſch u Kunſt aenſchouwen mach
Door al de wonderheyt die ghy brenght voor den dach:
Beſonder in Figuer naer t'leven wel gheſtelt,
Want t'gen ons t'leven thoont dat ſietmen in u belt:
U Konſt gheen Konſt en wijckt oft vreeſt de belghſucht niet
Die teghen u opſtaet en wint niet als verdriet.

LUIS PRIMO
Ghenoempt JENTIEL
Schilder van Brussel, gheboren Anno 1606.

DIe naer den weerclanck hoort van Famas hel trompetten,
Sal vinden metter daet dat sy het meeste roempt
Op d'eelheyt vande verf, Pinceelen en paletten,
Daer sulcken wonder Const en rijcken schat af coempt:
Die door haer weerdicheyt is t'puyck schier vander eerden
Waer op van over langh soo menich Prins verviel,
Om dat haer groote deught gaet buyten alle weerden,
Als *Primo* ons bethoont, door Const ghenoempt *Ientiel.*
Tot *Roomen* best bekent, daer hy wel dertich jaeren
Ghewoont heeft, en t'Pinceel ghehandelt naer den eys:
Daer sich de wercken van ghenochsaem openbaren
Jn menich edel huys en t'Pauselijck Paleys.
En waerom niet? ter wijl sy vol vernuftheyt steken
En niet ghemeens en sijn, maer over al verbreyt,
Jae moghen wel van bijts beooght sijn en bekeken
Om hunnen levens aert en gheests jentilicheyt.
Soo in het cleyn als groot, besonderlijck Figuren,
Al t'gen' sijn cloeck verstant ons afmaelt in het beldt
Can d'Over-weghers van *Pictuurs* Pinceel berueren
Om dat sy niet en heeft oft t'wort daer in ghemelt.
Oft t'wort daer in ghesien, als U de daet can segghen
En blijcken doet met reën by d'al ghemeyne Faem:
Jn sijn besette verf is niet te wederlegghen,
Sulckx dat de Const sich voeght naer den vercreghen Naem,
Den *Nijdt* moet haeren trots en boosen haet in swelghen
Die uyt een jeversucht des Meesters roem versoyt,
Want sijn *Ientiel* Pinceel haer nievers en laet belghen
Jae daeghelijckx noch meer in haer volmaecktheyt groyt.

Cluchtighe

Orbis Roma caput bellorum [illegible] quondam
Obruta cur fremuit? Martis amica fuit:

Aſt ubi multiplicis ſeſe dedit Artis alumnam,
Celsa Triumphatrix ſe ſuper aſtra tulit.

Cluchtighe en Leersame
Aenmerckinghe
Dienende tot een toemaetjen van desen handel.

GHelijck den Natuer niet gerne altijt verplicht en blijft aen een en het selfde onderwerp / maer liever door veranderinghe haer somwijlen eens vermaeckt ende heirvat: soo ist oock ghestelt met de hanteringhe vande Schilder-const/ die ghedurichlijck by den mensch niet en can gheploghen worden / sonder de sinnen ondertusschen te laeten swieren op het voornemen van andere uytwerckinghen der Consten. Het lichaem sou walghen / waert dat het selve altijdt met eenderley spijse moest ghevoedt worden / soo en can den mensch (die in eenich ampt van Const ervaren is) niet altijt inde ghedachten becommert zijn/ sonder sijn sinnen ondertussen eens te verweeren en te laeten vallen op eenich ander voorstel / tot tijdt verdrijf ende vermaeck vanden gheest.

Die sijnen stillen gheest stets met een dinghen voedt,
Bevoordert sijn bedrijf niet als met swaeren moedt,
Ten sy hy t'hert ghewent te buyghen naer den tijdt:
Dat 's somwijl wroet in't werck, en somtijts mal met vlijdt.
Met somtijts hier en daer eens wandelen te gaen
En naer den eysch een clucht oft quackjen uyt te slaen.

Selden vrolijck is ghesont,
Altijdt vrolijck t'lichaem wondt.

Corte mallicheydt is fraey,
En te veel is dickwils schaey.

Asscavoir

Les plus courtes foillies, sont tousiours les meilleurs.

En ghelijck jemandt (die sich oeffent in eenighe studie / sonder sijnen gheest somtijts eens te vermaecken) lichtelijck de sinnen sou krencken / soo canmen bevinden dat de ghene die daeghelijckx sijn selven beneerstLicht inde vrye Schilder-const / en tracht de eyghentheyt van het leven over al door het Pinceel te ontdecken / oock van noode heeft de veranderinghe: dat is het vermaeck ende tijdt verdrijf / die de ghedachten matighen / de begeerten temmen / ende den gheest tot alle dinghen bequaem maecken connen.

Die somtijts sijn vermaeck, en tijdt verdrijffs ghenuchten
Vindt inde spreucken van ghenoeghelijcke kluchten,
Versoet den arrebeydt en sterckt verstant en sin:
T'vermaeck de hersens laeft, en dringhter voedtsel in.

Non semper Arcum tendit Apollo.

Aenghesien dan dat de vermaeckelijckheyt somtijts nutticheyt en profijt baert voor den mensch / soo en hebbe ick gheen moyt oft arbeyt ontsien om by een te vergaderen de inwendighe overlegghinghen der werckende ghedachten ende uytwendighe spreucken / hanteringhen / en manieren / die veele subtijle gheesten der Const-Oeffenaers hebben uytghewerckt: waer in te speuren is eenen volmaeckten aert van wetenschap / voor de ghene die Weet-lievich ende Const-gierich sijn / d'welck niet te verwonderen en is / overmidts de grootste verstanden en diepsinnichste gheesten meer wetens weerdighe dinghen ten voorschijn brenghen als andere ongheoeffende en niet wetende menschen. Ende ter wijlen dat den gheest soo wel te speuren is in boetserijen en aerdighe cluchten te bedrijven / als in konstighe gheleertheyt oft wetenschap achter te laten / waer in te sien is eenen spieghel van vernuftheyt / en datmen soo wel (met des menschen ghebreken naer te boetsen) de deught can leeren als andersins / want eenen mensch siende sijn eyghen fouten in sulckdanighe manier aen een ander mistaen / sal de selve eer laeten / als sonder spieghel van een ander dierghelijcke ghebreken te beteren / dat noch beter is een ander t'zy cluchts ghewijs oft met straffen moet te berispen als (t'selve niet doende) den Even-naesten daer in te voeden. *Negligere cum possis perturbare perversos nihil aliud est quam fovere. Cassiod. in Psalmis 38.* Soo wil ick dan eens voor ooghen stellen de vremde hanteringhen die sommighe Schilders tot hen vermaeck (in't berispen van de ghebreken huns naesten) verscheyde reysen hebben uytghewerckt / niet alleenlijck dienende om jemandt tot lagghen te verwecken / maer daer door de feylen (daer den mensch mede besmet is) te beteren. Dus dient voor het eerst hier voorghestelt (tot bewijs dat selden mensch sonder op ghe blasen hooverdy ende ydel glorie oft sulck danich ghebreck) op dese wereldt te vinden is / besonder by die inde wellusten des wereltsche saecken verdroncken sijn / een aerdich deuntjen dat scheren Schilder spelden / niet met woorden maer met de Pinceelen aen eenen hooveerdighen Jonghman / alswanneer hy van den Schilder vereyste ghe schildert te hebben een stuck afbeldende de Justitie, want aenghesien (seyde hy) dat sijn Vader ghe weest was het Hooft der Justitie, soo wilde hy de Justitie, op eenen grooten doeck uytghedruckt hebben naer sijn beste goetduncken en t'selve ghedaen sijnde / hem daer by in Figuer te stellen / tot bewijs dat hy ten respecte van sijnen Vader ooch vande Justitie eenen besonderen vriendt ende Liefhebber was. Den Schilder t'selve aennemende te doen maeckte op den voorseyden doeck (naer het vertreck vanden selven Jonghman) een dobbel galghe / sich inbeldende / ende twee oft dry dagen daer naer aenden Jonghman segghende dat hy de Justitie op gheen beter en kennelijcker manier en hadde connen afbelden als met dese

dobbel galghe / en den ſelven Jonghman ſeer tornich wordende / vraeghden den Schilder op wat plaets hy nu gheliefde gheſchildert te ſijn : waer door hy noch veel grammer en vinnigher in thoren uytbarſtende / bevondt ſijn hoovervy ghe-ſtraft te weſen. Alſoo daer gheen ander plaets en was op den doeck als ghe-ſchildert te moeten ſtaen onder de galghe.

De ſlaghen maecken wijs, en wat den menſch verſeert
Met ſchade oft met ſchandt, hem goede leſſen leert.

Quæ nocent ſæpe docent, poſt mala prudentior.

Wanneer den Eſel valt, en ſich heeft wee ghedaen
Die ſal de tweede reys wat beter leeren gaen.

Te docuit lapſus magis vt veſtigia firmes
ſic mala non raro cauſa fuere boni.

Wie hoogher climpt als t'hem betaemt,
Die valt wat leegher als hy raemt.

Een ſtatighe Mevrouw binnen Parijs ſiende eenen Schilder beſich / om te volmaecken een naeckte Venus die hy voor den Coninck van Vranckerijck in't werck hadde / en op alle de litmaeten en ghedaente vande Figuer rijpelijck ghelet hebbende begoſt daer over naer haer dunckens een oordeel te ſtrijcken / ſegghende dat het ſtuck hadde een volcomen ſchoonheyt / doch dat ſy daer in ſach een cleyne fout die lichtelijck te verbeteren was / te weten dat den appel van d'een oogh volghens de ander wat te cleyn was / waer op den Meeſter met een vriendelijck weſen antwoorde en ſeyde aldus : Mevrouw ſal ghelieven te weten waert ſaecken dat aen Eva de eerſte vrouw des werelts den appel ſoo groot niet en had gheweeſt : wy en waren in deſe ſlaverny niet ghelijck wy teghenwoordich ſijn : waer op wel paſt deſe ſpreuck : *Nihil tam inimicum conſilij quam celeritas.*

Niet worter ſoo veracht en inden Raedt weerleyt
Als t'gene dat gheſchiet met rappe haeſticheyt.

Ex vitio alterius Sapiens emendat ſuum.

Den Wijſen ſeyt aldus : U ſelven wel bedenckt
En betert in U eerſt, het gen' een ander krenckt.

Welcken Sin niet qualijck en ontlijckt dit ontleent Spaens Spreeck-woordt:
Ante que Caſes Mira lo que hazes : Oft, eer ghy begint eerſt wel verſint,
Eer ghy jet-leght eerſt overleght. *Noveris quod amare velis.*

Die

Die op een anders ſeyl met ſcherpe ooghen let
Js met de ſelve ſeyl al menichmael beſmet.

Ne carpas alia vel ede tua. Id eſt : eyce primo trabem ex oculo tuo.

Die de ghebreken van een ander gaede ſlaet
Moet eerſt ſijn ſelven wel beſien wat hem miſtaet.

Soo oock den aert der Konſten kent
Eer ghy haer ſchoone deughden ſchent;

Straft te voren u eyghen ſelven eer ghy een ander oordeelt (Sirach. 18. 20.)
Waer op CATS wel ſpreekt :

Woegh jemandt maer ſijn eyghen ſchult,
Hy ſach noyt op ſijn buermans bult.

Op eenen anderen tijdt ſoo hoorden eenen Jtaliaenſchen Schilder (ſijnde inde Herberghe) ſijn Mede gheſellen grootelijckx claeghen over den Vaſten / den Eenen ſeyde dat hy den viſch niet wel en coſt verdraeghen / om dat hy van naturen phlematicq was / den Anderen dat den Paus den ſelven moeſt vercorten om dat hy te langh duerde om vleeſch te derven. En ſoo een jeghelijck het ſijn ſeyde om dat ſy s'avonts naer ouder ghewoonte met den op-ghecropten buyck niet en mochten te bedde gaen : gaf den voorſeyden italiaenſchen Schilder hun een aerdighe remedie ſegghende : dat ſy moeſten ſien gelt op wiſſel-brieven te crijghen met ghelofte van de ſelve te Paeſſchen te voldoen als wanneer hun den Vaſten ſoo cort ſou vallen om te moeten hun ghelofte quyten / dat ſy liever hadden dat den Vaſten al langher waer om niet te betaelen / waer over deſe gheeſtighe ſpreucke haeren oorſpronck heeft aldus : *Chi vuol la Quareſima corta, fa [illegible] di pagar a Paſqua*, dat is :

Wie eenen Vaſten ſoeckt die cort van daghen is
En moet van jemandt maer gelt op een wiſſel haelen :
Den vaſten ſal hem noch te cort ſijn, t'is ghewis,
Als hy ſijn ſchult belooft te Paeſſchen te betalen.

Als ſekeren Schilder beſich was om een oude joffvrou te conterfeyten (die haer liet voorſtaen datſe jonck en ſchoon was / en ſoeckende den Schilder te beweghen om van hem in haer afbeldinghe gheflateert te ſijn) ſeyde dat ſy over thien jaeren van eenen anderen Schilder noch eens uytghetrocken was / maer dat den ſelven als doen haer ſoo gunſtich had gheweeſt van haer af te belden inde ghedaente van Juno die de opperſte Goddin des Hemels is. Waer op den Schilder als doen antwoorde dat hy haer noch gunſtigher wilde weſen en gheloofde haer te ſchilderen / en te doen ghelijcken aende Figuere van Jupiter

die

die den eersten Godt is vanden Hemel. Komende in een vrouwen ghedaente by Pomona, is te bemercken dat Jupiter by Pomona quam inde ghedaente van een oude Coppelersse naer t'schrijven van Ovidius. *Sic ars deluditur arte.*

Die met laetdunckentheyt ten hooghsten sijn beseten
Bevintmen inder daet dat die het minste weten.

SENECA: *Nullum ingenium magnum sine mixtura dementiæ.*

Al maecken d'eerten groot ghetaes
Die sijn besloten in een blaes
Soo vintmen niet als enckel windt
Als jemandt maer de blaes ontbindt.
Een ydel vat bompt aldermeest,
Aen t'roemen kentm' een dommen gheest
Die sich hooveerdicht achtmen geck
Want ydel waen is groot ghebreck,
Hoe ouder wiel, hoe meer het tiert
Hoe slimmer wijf, hoe meer gheciert.

Spes est melior de stulto quam de sapiente in oculis suis.

Een schoon maer hooverdighe Joffvrouw wordende ghecontersfeyt van eenen Schilder (waer op hy verliefsde/ doch te vergheefs/ midts dat sy sijn versoeck ontseyde en haer tot wederliefsde niet en wilde voeghen) soo versocht sy vanden selven Schilder dat hy achter haer Contersfeytsel iet soude willen schilderen dat haer talent oft volmaeckte Natuer uytbelde/ ghelijck de Tronie bewees haer schoonheyt: den Schilder (die seer gheestich ende rijp van verstant was) om hem te wreken van sijn afgheslaghen jonst ende liefsde schilderde haer tusschen twee Berghen te weten Etna ende den anderen Gaucasus, waer van den eenen gheduurich brandt ende den anderen altijt bevrosen is: segghende dat het een was den Natuer oft Talent van haer ooghen en het ander van haer herte.

Schoon dat de ooghen sijn de Leydtsmans vande min
Soo dringhter somtijts uyt het hert verkeerden sin.
Den lust begint in d'oogh, maer wort in't hert ghevoedt
Soo een van beyden mist, is liefsde selden goet.

Ex aspectu nascitur amor, oculi in amore duces.

Aimer sans amour est amer.

Die

Die ſonder weder-liefde mindt
De Min niet als vol gal en vindt.

Cupidos pijlen ſijn elck van beſonder kracht
Waermed' hy menich menſch brenght onder ſijne macht.
Den eenen is ghemenght met luſt en vrolijck mal
Den anderen met vrees, met druck en ongheval,
Den eenen brenght den menſch de min met blijſchap aen,
Den anderen doet weer de liefde ſtrackx vergaen,
Den eenen is vol vreught, den anderen vol wee,
En ſcheyden menichmael des Minnaerts hop' in twee.

Nihil magis amorem incendit quam carendi metus.

De vrees van diemen mint, altijt te moeten derven
Verweckt de meeſte liefd' en t'hert by naer doet ſterven,
Den aengheboden dienſt is onweert en miſacht:
Sulckx dat de liefde is van vremden aert en cracht.

LA HIERE

Schilder van Parys, in Figuren en Landtſchap.

Hier blindt-doeckt d'eel *Pictuer* (al die haer Conſt beſtrijen)
Met ſchaem-root, en s'ontdeckt hun botheyt altemael,
Midts ſonder kennis niemandt haeten mach ſchildrijen
Oft t'oordeel datmen gheeft, is vol van leughentael.
Want alſmen ſiet het werck van de *La Hiers* Pinceelen
Soo rijck van Conſt als gheeſt, om haere ſeldſaemheyt,
Soo ſchijnt dat haere kracht een jeders luſt ſal ſteelen
Die gheenen loon verwacht als de ontſterff'lijckheyt.

PEETER

PEETER TYSENS

Schilder van Antwerpen.

MAeckt *Tijsens* man noch mensch, waerom doet hy't soo blijcken?
Men seyt: thoont dat ghy sijt oft sijt ghelijck ghy thoont;
Neen, blijcken sonder daet is dat de Schilders croont.
Dat best Natuer ghelijckt, dat moet schildry ontlijcken,
Schijn sonder sijn (beken ick) heetmen leughen, maer
Als het Pinceel soo lieght, dat seyt het meeste waer.

M. B. Wie ghelijck Godt.

Antwoort vanden Autheur, op den selven trant.

Gaet *Tijsens* inde Son, hy doet sijn schaduw' blijcken,
Een schaduw' die de cracht van't menschen leven thoont
En sijnen naem door Const met lof en eer becroont,
Die t'leven naest bestaet en schijnt Natuer t'ontlijcken
Om dat een ydel schijn is sonder lichaem, maer
De vruchten van Pinceel sijn schijn, en segghen waer.

Als jemants gheest vervalt op't schild'ren van pourtret
Hoort over sijne Const verscheyden oordeel gheven,
Hoe aenghenaem en fraey, hoe suyver, cloeck en net
Dat sy haer wesen draeght en thoont ghelijck het leven,
Soo weetmen noch al jet te segghen op het belt
By die het minst verstaen van haer verholentheden,
Want schoon het op sijn maet en reghel is ghestelt
Noch wort al even wel haer edelheyt bestreden.
Het gen' *Pictuer* weerstaet van *Tijsens* door de cracht
Des levens schoont die schuylt in sijne verf-Pinceelen,
Waer van het bloedich vlees (soo t'schijnt) wort voorts gebracht
Soo gheestich weten sy des levens aert te teelen.

Wat

Orbis Roma caput bellorum turbine quondam
Obruta cur fremuit? Martis amica fuit:

Ast ubi multiplicis sese dedit Artis alumnam,
Celsa Triumphatrix se super astra tulit.

Wat dienter meer ghesеyt, t'is *Tijsens* die bethoont
Dat niemant eenich eer aen sijn Pinceel can weyg'ren
Jn wiens Const niet als besielde verf en woont
Die haer weet boven cracht van't leven schier te steyg'ren,
Sulckx dat hy daeghelijckx d'onsterflijckheyt naer streeft
Om in het levens boeck van Fama eens te comen,
Want t'gen' sijn eel Pinceel maer eens ghetoetst en heeft
Schijnt t'leven oft natuer te hebben aenghenomen.

LANFRANCK

Schilder van Parma.

ALs jemandt in sijn tijt can lof en eer vercrijghen
Daer af en sal de Faem oock naer de doodt niet swijghen,
Besonder vande Const die jemandt achterlaet
Die alle wetenschap des ampts te boven gaet.
Soo als daer wordt ghesien in d'edele schildrijen
Gheschildert van *Lanfranck*, vol schoon Poeterijen,
En fraey Historien, seer cloeck en wel ghestelt:
T'gen' menich pen beschrijft thoont hier *Pictūras* belt.

Aen-

Aenmerckinghe.

C*Vpiditas vnius oritur ex fine alterius*: dit voortreffelijck spreeck-woordt als te weten: d'een begheerlijckheyt spruyt uyt het eynde van het ander, heeft mijn ghedachten (in't overlegghen en doorsoecken den grondt van *Pictura*) ghedurich soo becommert / dat het my onmoghelijck is ghewecst met korte woorden ofte redenen haeren glans uyt te drucken / aenghesien ick onderbonden heb dat ick als in eenen oneyndelijcken dool-hof gheraeckt was / ende dat het eynde van d'een begheerte ghedurich is ghewecst het begin van eenen nieuwen lust ende wensch / dat is: soo menichmael ick meyn de uyterste volmaecktheyt / edelheyt / weerdicheyt / oudtheyt en verscheyden aert van *Pictura* naer mijn lust ghevoelen verbreyt te hebben soo ist dat de overvloedighe verstanden van nieuwe Leerlinghen en Constgierighe Oeffenaers door verscheyde vindinghen my soo aenlocken / dat het den Leser niet en sal doen verwonderen over de langhe omweghen die ick in mijn beschrijf aenwijs / hoe wel dat ick my niet bastant en kenne om alles te ontdecken t'ghene de vry Schilder-const inden boesem verborghen draeght. Ick heb hier voor in het eerste en dit teghenwoordich tweede voorwerpsel eenichsins aenghewesen den ouderdom ende edelheyt van *Pictura*, wijders oock hoe menighe Princen en Coninghen / jae heylighe Mannen de selve ghehanteert ende gheoeffent hebben / en voorts hoe hooch de Schilder-const in ouden tijdt gheacht is ghewecst. Maer om oock eens voor ooghen te stellen wat profijt datter uyt de schilderye tot behoudenis vande siel can ghetrocken worden / soo dient hier een ghedenckweerdich voorval ontdeckt / gheschiet aen een Florentinsche Dochter / die de wellusten des werelts en besonder de hooverdye soo inghesoghen hadde / dat sy heel daghen overbrocht om haer voor den spieghel te palleren ende op te cieren / dit eenen sekeren devoten Priester ghemerckt hebbende heeft haer maer eens verthoont het Beldt van onsen Salich-maecker in de Figure van *Ecce Homo*, 't welck voortwont ende seer beweeghelijck gheschildert was / sulckx dat sy van stonden aen daer door soo is beruert ghewordden / dat sy als een tweede Magdalena haer selven heeft ghewassen in overvloedighe traenen van leedtwesen / en die te voren was een Slavin vanden duyvel / door de sonde / is ghewordden eenen spieghel vande deught ende een uyt vercoren kindt van Godt / door het aenschouwen van een schildry. Soo en ist niet te verwonderen dat de Schilder-const vanden mensch bemint wordt / aenghemerckt sy sulcken en dierghelijcke bekeeringhen inden mensch heeft voorts ghebracht. Godt selver den Oppersten Salichmaecker heeft dese nutte Const ten hoochsten bemindt / en is hem aenghenaem ghewecst / ghelijck ick hier voor breeder hebbe bewesen. En heeft Hy aen Ezechiel in sijn vierde Capittel niet belast / om sijn volck tot bekeeringh te roepen ende van het ongheluck dat boven haer hooft hongh te waerschouwen / dat hy op een Tichel-steen sou beworpen de Stadt Jerusalem om alsoo een beleghheringhe teghen haer te maecken en teghen haer sterckte te bouwen / op dat door soo danighe schrickelijcke afteeckeninghe de kinderen van Israel bevreest sijnde / haer tot Godt souden bekeeren / uyt welcke voorschreven gheschiedenissen te speuren is dat de schilderyen niet alleen en dienen

om Palleysen en Huysen mede te verfraeyen / maer ooch om deughden mede te saeyen. Dese Const heeft sulcken kracht dat sy niet alleen nieusgirighe ende Const-lievende Gheesten en verlocht maer wel de grootste Sondaers / en Barbarise herten / jae onrueerelijcke en steenrotsighe Tyrannen can beweghen / lichtveerdighe tonghen toomen / eyghen Opinie-volghers beschamen en bloetdorstighe oft wraechgirighe menschen versoenen. Tot het eerste proefstuck / soo wil ick verhalen hoe dat in't jaer 1527. sekeren Schilder by naem Francisco Mazzoly. binnen de Stadt Roomen seer gherustelijck op den hoeck van een straet sat en schilderde / en sijn invallende ghedachten sonder verbaestheyt uytwercke ter wijlen dat de Soldaten besich waren met de selve stadt te plunderen / te stroopen / te moorden ende te branden / jae in sulcken furie waren uytghelaten dat qualijck een onnoosel kindt vry was van hun tirannie te proeven / en comende als rasende Tyghers ontrent desen Schilder / en siende de wonder uytwerckinghe van sijn Const / hebben den selven het leven ghesschoncken en vande doodt bevrijdt. Daer sachmen de Leeuwen herten veranderen in Schapen sachtmoedicheyt alleen door cracht van onse Pictura. Sekeren Schilder op Zee van Barbarische Roovers overweldight ende tot buydt van dese vyanden ghevallen zijnde / is voor een slaeff mede ghenomen / en in alle onghemack / pijn en miserie vele Maenden ghevoyt en uytghehonghert ghesetten hebbende heeft eens den Provost (die hem met meer andere slaven in bewaernis hiel) met een swerte kole op den muer ghecontersfeyt en soo natuerelijck doen vergheleijcken / dat den Barbaer niet anders en meynde oft het was toovery oft onmenschelijck doen / uyt dien datmen aldaer in die Landen van gheen Schilder-const en wist oft en sach: en t'selve aen de Meesters aenghedient sijnde / die t'selve ooch ghesien hebbende / noch meer verwondert waeren / en niet sonder reden / *Cum ignorantia sit admirationis Mater*; Aenghesien de onweetentheyt de Mueder is van alle verwonderinghe. Soo ist ghebeurt dat hy door de selve Const sijn vrijheyt heeft ghecreghen naer dat hy veele Barbaren had uyt ghecontersfeyt / die meynden dat hy meer eenen Godt als eenen mensch om sijn Conste was. Als den Coninck Demetrius de stadt Rhodes beleghert hadde / om dat de Rhodianen met sijn vyanden in verbonde waren en om meer andere verraders stucken die sy hem bewesen hadden / had voor hem ghenomen de selve stadt te sweert en te vier te doen vernielen / maer alsoo den vyandt van hem versocht (eer hy sijnen thoren op hem sou laeten uyt berstsen) dat den Coninck voor den onderganck van Rhodes sou willen eerst uyt de stadt laten voeren en bevrijden een schoon schildery die Protogenes gheschildert en noch niet volmaeckt en hadde / welcke schildery Demetrius ghesien hebbende / wert tot de Const soo seer ontsteken / ende tot sulcken bermhertichevt beweeght dat hy de Stadt heeft verlaten ende sijn vyanden vrijdom ghegheven. Een mottich en onbelompen man sijnde ghetrouwt met een mismaeckte en leepoogige Vrou-persoon als sents naer het Kominken oft scheel naer het potteken / verweckten samen seer gheestighe en wel besneden jae uytnemende schoon kinderen / sulckx dat al de werelt verwondert was en qualijck en wilden ghelooven dat den man vader van soo aenghenamen en soet wesentlijcke kinderen kost wesen / met opinie ende vast ghevoelen dat de vrouw den man moest horens setten en haer bed laeten schenden van een ander / maer bevindende in hun huys een seer

aenghe-

aenghenaeme Figuer afbeldende een kindeken dat ſeer konſtigh en lieffelijck gheſneden was / daer de vrou daeghelijckx haer ooghen moeſt op ſlaen werdt ghelooft (tot toeſluytinghe van veel clappende monden en tonghen) dat het weſen van hun ſchoon kinderen uyt het gheſicht van t'ſelve Beldt als een mercke-lijck teecken / haren aert ghenomen hadde. Van welcke gheſchiedenis den Edelen Heer Cats in ſijn wercken van het houwelijck / op rijm oock mentie maeckt. En voorwaer t'ſelve en is niet te verwonderen aengheſien al menichmael ghe-ſien wordt dat ſwanghere vrouwen (hun ooghen maer eens met verſchrickinge op miſſchapen / monſtreuſe / oft gheſtropiceerde onvolmaeckte menſchen ſlaende) dierghelijcke vruchten ſullen voorts brenghen. Met welcke voorverhaelde ghe-ſchiedeniſſen is beweſen / dat de Schilder-conſt van vremden aert en gheſtelteniſ is / ſoo wel dienende om deught mede te leeren / als lichtveerdicheydt door te verwecken: waermede ick eens wil veranderen van begeerte / om te beſchrijven den lof en weerdt verdiende eer van onſen vernuftighen en verſtandighen David Teniers die door ſijn Conſt ende welſpreckentheyt niet alleen van die de Conſt verſtaen oft ſelfs hanteren / om ſijnen grooten gheeſt en wordt verheven maer door de ghemeyne Faem ſoo vermaert ghemaeckt / dat haer gulden trompet is ghehoort by verſcheyde Hertoghen en Princen / die hem hebben ghecoſen om te ſijn den Schilder van het Hof en boven dien ghegunt te weſen den Kamer-diender van haere Doorluchtighſte Hoocheden den Arts-Hertogh Leopoldus, ende Don Juan d'Auſtria &c. waerom ick niet en heb connen voorby gaen met de volghende Poeſie ſijnen Naem naer gheleghentheyt en verdienſte van ſijn ver-ſtant breeder te ontdecken.

BORDON

Schilder van Parijs.

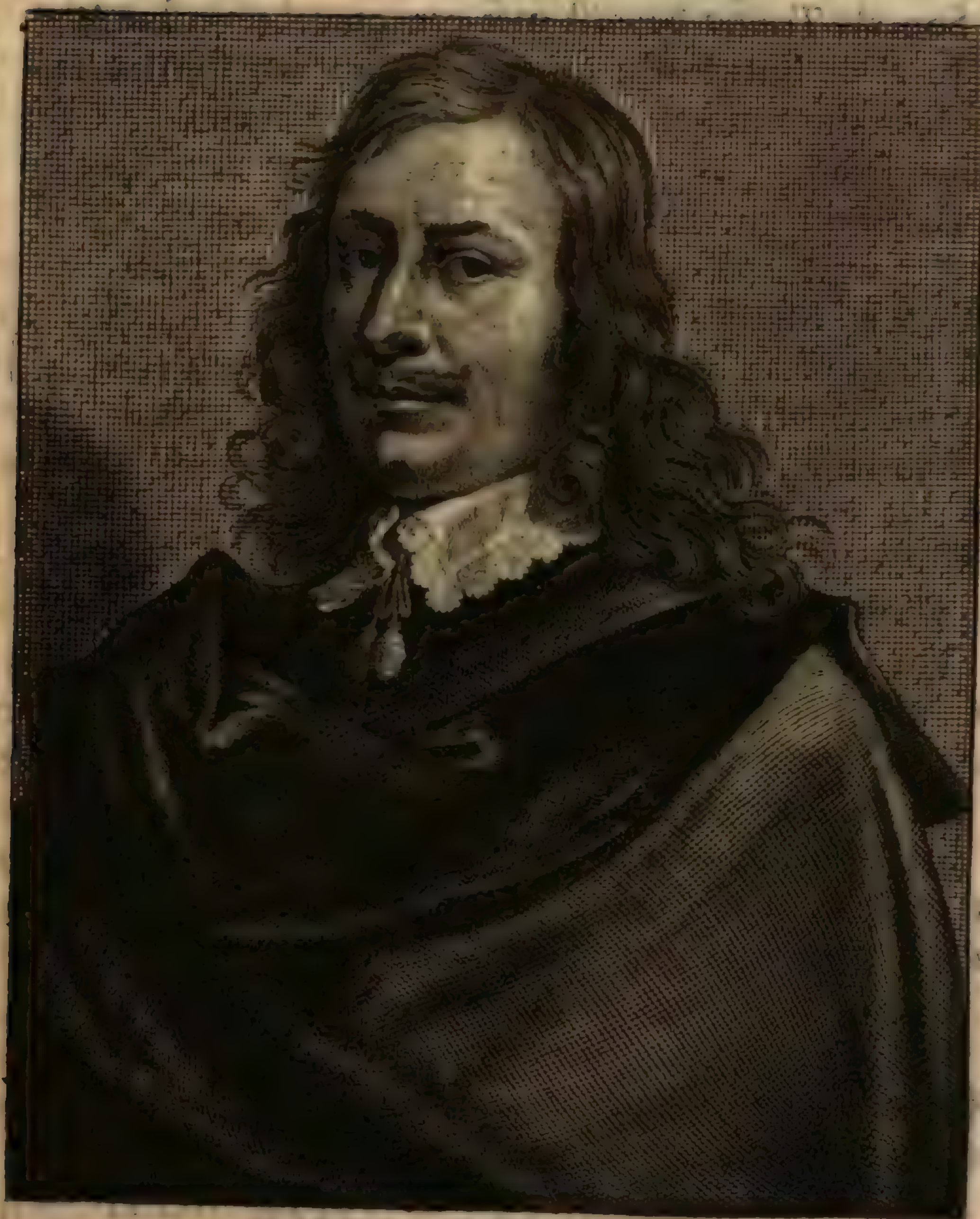
HEt vonnis vande Conſt moet daed'lijck t'werck uyt ſpreken
En t'werck bethoont de daedt van t'gen' men prijſen kan
De daedt ſchuylt inde proef, de proef can't vonnis breken
Wanneer de waerheyt is ghetuyghenis daer van.
Hier gheeft de waerheyt van de Conſt oprecht ghetuyghen
Die d'eel Pinſeel afmaelt van onſen gheeſt *Bordon*
Die al de gheeſten ſchier van heel *Parijs* doet buyghen
Daer hy de eer af is en't Vaar'landts Glori-ſon.

DAVID TENIERS

Schilder van Antwerpen, gheboren Anno 1610.

JN't Landt *Beotien* (vol Berghen ende Bronnen,
Daer t'Monster *Python* van *Apollo* werdt verwonnen)
De klaere Water-beeck *Castalia* stets vloeyt
Dicht aen *Parnassi* voet, daer *Pegasus* op groeyt.
Een Beeck, soo wie daer uyt eens drinckt can nimmer sterven
Maer eenen hooghen Naem ontstervelijck beerven:
Als jemandt t'soete nat heeft van des' bron ghesmaeckt
Al waer hy doodt, sy hem nochtans weer levend' maeckt.
Een edel Bron waer by de *Musen* alle neghen,
Op't *Heliconse* top haer vrije Consten pleghen,
Als *Clio* die ons leert de mannelijcke deught
Melpom'ne t'treur-ghedicht, *Erato* d'aertse vreught,
En de *Pierische Vrania* t'ghewemel
Van allen het ghesternt, en omloop vanden Hemel,
Polymni en *Euterp'* de herp en luyts gheclanck
Calliope de reën, en *Thalia* den sanck.
Daer elck een sijne keel laet neghen-stemmich beven
En aen die Konst bemint, haer Konst ten besten gheven,
Besonder aen *Teniers*, die hunne woonplaets kent
En als *Apollo* van des' susterlijcke bendt
Gheeert wordt en bemindt door cracht van sijn Pinceelen,
Die al Naturas schoont afhandighen en steelen,
Die Landtschap en Figuer seer gheestich wel ghestelt
Verthoonen even net in elck besonder beldt
Wijens gheest heeft dickwils uyt *Castali* Beeck ghedroncken
Waer uyt de Faem hem heeft d'onsterf'lijckheyt ghesconcken
En sijn Pinceelen in haer *Nectars* vloedt ghedopt
Die hebben d'eeuwicheyt oock van sijn eer ontstopt.

Om

DAVID TENIERS

Un tres excellent pointre en petites figures et paysages, il a faict des remarquables pieces tant pour le Roy d'Espagne que pour autres Roys, de mesme pour l'Archiduc Leopolde Guillaume, l'Evesque de Gand, et le Prince d'Orange Guillame et plusieurs autres Princes, Seigneurs, et Amateurs de l'art ont beaucoup de ses oeuvres. il est ne d'Anvers l'an. 1610. ayant eu son pere pour maistre.

Dav. Teniers pinxit — *Pet. de Iode sculpsit* — *Io. Meyssens excudit.*

Om datmen in hun Kunſt en loffelijcke wercken
Sou eenen hooghen naem van eeuwicheyt bemercken,
Soo als *Teniers* bewijſt met een oprecht verſtandt
Jn al de ſtucken die ghemaeckt ſijn van ſijn handt,
Jſt Boerſche keucken goet, oft ander aperijen
Fruyt, Beeſten, oft gheſpoock van helſche raſernijen
Batali oft ghevecht, beſonder in het cleyn
Het werckt al even eel, en't ſtaet al even reyn.
Natuer en brenght niet voort dat aenghenaem mach weſen
Oft t'compt als t'leven uyt *Teniers* Pinceel ghereſen,
Sulckx datmen ſpreken ſal van ſijn ervarentheyt
Soo langh op *Helicon* den *Henxt* ſijn vleughels ſpreyt.
Sijn herdt-ſtelende Konſt can jeders luſt becoren
Om dat het leven ſchijnt in ſijne Konſt heirboren,
Want den volmaeckten gheeſt van d'edele *Pictuer*
Vloeyt als *Caſtali* Beeck in weſen en Natuer.
Die nimmer uyt en drooght, en noot en can verdwijnen
Soo lanck den gheeſt in Konſt ſal op des' aert verſchijnen:
En die haer achterhaelt en vatſe met den haer
Sal leven, ſchoon hy van de doodt doorſchoten waer,
Sal leven naer ſijn doodt op doeck, plaet, en panneelen,
Sal leven door de kracht alleen van ſijn Pinceelen.
De Kunſt is menichmael de oorſaeck vanden lof
Die jemandt crijghen can in eenich Coninckx Hof.
Die dickwils t'Ridderſchap en hoochſten throon van eeren
Beſitten ſal, om ſoo haer krachten te vermeeren
De krachten van *Pictuer* die hebben ſoo veel in
Dat ſy Beſitters ſijn van menich Koninckx ſin
Om ſoo in d'eeuwicheyt van Faem altijt te leven
T'gen' wetenſchap en Kunſt meeſt aende menſchen gheven
Soo als aen *David* blijckt, die om ſijn cloeck verſtant
Gheruchtbaer wordt ghemaeckt door t'heele *Nederlant*.

T'Pinceel

T'Pinceel weet ſijnen gheeſt, ſijn deught, en fraey manieren
Door de eerbiedicheyt ſeer loflijck te beſtieren
   Die Camerdiender is van *Leopold'* ghemaeckt
   En by *Don Ian* daer naer tot t'ſelve ampt gheraeckt.
Met dien doorluchten ſtaet is hy door s'Hertoghs jonſten
Seer mildelijck begaeft om ſijne deught en Konſten,
   Iſt dat de Conſt eens mans ſoo grooten eer behaelt
   Soo dient dan op *Pictuer* met open hert ghepraelt.
T'vernuft, Conſt ende deught, die quamen dan berennen
De baene vande Eer, om ſoo T*eniers* te kennen,
   Die door welſprekentheyt des Haters tongh verſlijt
   En met ſijn Conſt weerſtaet den Anghel vande *Nijdt.*
Sijn groote weerdicheyt ſal Faem al lanck ghedencken
Daer Princen ſelf aen hem den naem en lof af ſchencken,
   Sulckx dat ick naer den eyſch my niet bequaem en ken
   Om ſijnen lof ghenoch te ſchrijven met de pen,
Hoe wel dat ick het mergh van alle mijn ghedachten
Gheſtort heb op papier om ſijne Conſt te achten,
   Om ſijn beroemde deught te brenghen aenden dach
   Die ſoo veel in het Hof by Hertoghen vermach.
Het waer een dom verſtandt, een aenſicht ſonder ooghen
Een lichaem ſonder gheeſt die d'eer niet coſt ghedooghen
   Die nu *Teniers* beſit die is *Picturas* vrindt
   Die door ſijn wonder deught vry meerder eer verdient.
Die leven ſal ſoo lanck men vande Conſt ſal ſpreken
Die Belghſucht noyt en can door haer in ſtucken breken,
   Oft gheenen ouderdom van tijt verſlijten can
   Om dat de hofſche eer te lief heeft haeren man.
Al wat den Hemel weet van boven af te paelen
Oft t'gen' de Sonne mach beſchijnen met haer ſtraelen
   Het moet al eens vergaen, t'is waer oock d'eel ſchildry,
   Maer Fama hout den gheeſt van't ſterven altijt vry

Den cloecken gheeſt alleen in Conſten wel ervaren
Js Meeſter vanden tijdt, en leeft ontelbaer jaeren
Die nimmermeer en wijckt, oft door den tijdt en ſterft
Den gheeſt, daer 't al af compt, de eeuwicheyt beerft.

Hier uyt blijckt hoe lief-talich / en vriendelijck de vry Pictura ſpelt inde ooghen van Coninghen en Princen / die niet alleen de conſtighe Meeſters oft Pinceel Hanteerders en vercieren met groote eer en onſterffelijcken lof / maer ſelver met een ghemeynſaeme liefde en toegheneghen vrintſchap omhelſen / den gheruchtbaren Conſtenaer Tiziaen werdt in ſijn leven ghegunt de hooghe ende edele eer van te weſen Cavailler del Habito door ſijn vermaerde wetenſchap van ſchilderen. Deſen David Teniers en is niet alleen Camerdiender van haer voorſchreven doorluchtighſte Hoocheden ghemaeckt / maer is in ſulcken aenſien by den Coninck van Spanien door ſijn vermaerde Conſt / dat ſijne Majeſteyt particulierelijck heeft doen maecken in ſijn Hof een gaeldery waer in hy tot contentement van ſijn gheſicht gheen ander Conſt en bewaert als alleen de ſchildery van David Teniers, ſijne Conſt is aende Coningin van Sweden ſoo behaeghelijck ghevallen dat ſy hem heeft begiſt met een goude keten ende een goude madalie daer haer Conterfeytſel in ſtaet ghegoten / van ghelijck is hem vereert een goude keten ende madalie van ſijne Hoocheyt den Aerts-Hertoch Leopoldus, aenden welcken hy heeft toegheeyghent dien wijt vermaerden boeck / inhoudende over de dry hondert printen / repreſenterende alle de ſeldſaeme jtaliaenſche ſtucken die ſijn voornoemde Hoocheyt is hebbende in ſijn Cabinetten / welcke ſtucken den voorſchreven David Teniers tot een toe / ſeer vlijtich ghecopieert heeft ende daer nae de ſelve tot grooten coſt doen ſnijden ende in't licht ghebrocht / ick laet ſtaen alle andere anticque ende modernige ſoo Hoochduytſe Nederlantſche als Franſche Stucken daer ſijne voorſz. Hoocheyt van verſien is. Siet wat een toegheneghentheyt tot de Conſt in Hertoghen / en Princen is te vinden / die gheenen coſt en ſparen om ſoo danighe wercken van Conſtenaers op te coopen ende ſoo wonderbaer te verheffen / den Graeff Fon Soldani heeft deſen David Teniers expreſſelijck gheſonden naer Enghelant om voor hem alle de jtaliaenſche ſtucken op te coopen die hy ſou connen vinden / den welcken hem oock vereert heeft een goude keten / jae ſulcken liefde can deſe aenlockende Conſt inde herten van Coninghen en Princen verwecken / dat ſijne Hoocheyt Don Juan d'Auſtria, die in deſe Conſt oock wonder wel ervaren is / hem niet en heeft ontſien ſelver uyt te trecken den Sone van onſen Conſtbarenden David Teniers, ſulcken vrintſchap ende liefde was hy draghende tot de Conſt-oeffenaers / jae dat meer is heeft al menichmael verſocht om van Teniers inde ſelve Conſt ghejnſtrueert te worden / ſulcke en dierghelijcke voorvallen van eer en vrintſchap ſou connen by brenghen waert dat den Leſer niet te laſtich en waer om t'ſelve te overloopen / eyndelijck machmen van deſen weert befaemden Phidias wel ſegghen deſe veerſen / de welcke hem toe ghedediceert ſijn op het beldt van ſijn Conterfeytſel gheſchildert vanden wijt vermaerden Peeter Tijſens daer hier voor is mentie van ghemaecht:

Herons

Herous faciles aditus in limina regum
Sanguis habet, faciles fecit oliva tibi,
Artificesque oleo, ducti, fecere Colores
Nec tamen in dubio, stat tua fama loco
Sors metuenda alijs, olea pax gaudet amica
Pax oleo semper gaudeat illa tuo.

IOANNES FYT

Beest-Schilder gheboren tot Antwerpen.

HIer en sietmen niet verschijnen
Als den haes, hondt en conijnen
Als den luypaert, leeuw, en stier
Als den eghel, das en gier,
Als de bracken, snelle winden
Als de herten, reën en hinden
Als de pauw en schoon phesant
Die daer swieren t'alle cant
Niet en vlieghter door de wolcken
Noch en duyckter in d'aerts kolcken
Oft het compt hier al by een
Soo ghelijck't voor NOE verscheen:
T'schijnt men gaet de Arck weer bouwē
Om t'ghediert daer in te stouwen,
T'schijnt men vreest weer tegenspoet
Van des waters overvloet.
Soo naer t'leven staen de dieren
En hier op panneelen swieren:
Die van FYT gheschildert sijn
Jeder thoont een levens schijn.
Niet meer connen ons de stucken
Van BASSAN Natuer uyt drucken
Die soo op het leven treckt
Als t'Pinceel van FYT ontdeckt
Die can spelen met t'Pinseele
Als een ORPHEVS op sijn veele
Voor het spraeckeloos ghediert
Dat door Const op doecken swiert,
Dat ons FYT door sijne treecken
Weet als t'leven soo t'ontdecken
Door den onghemeynen aert
Die sijn jever-drift ons baert,
En ons claerlijck stelt voor ooghen
Wat sijn Consten al vermoghen
Dat hy noot en can vergaen
Soo langh als sijn vruchten staen:
Soo langh als de Faem sal leven
En oock door de werelt streven
Sal sijn wijt befaemde Kunst
Worden met veel lof begunst.
Sijnen roem en grooten gheeste
Wort bethoont in stomme beesten
Die van FYT sijn afghebelt
En in sijn schildry ghestelt.
Sijnen gheest sal noot verslenschen
By de Const-minnende menschen
Door sijn wetenschap, en hier
Altijdt leven op papier.

ROBERT VAN HOECK

Schilder van Antwerpen.

Seldſaem en veel, al even eel
Veel en cleyn, eel en reyn.

ROemdraghende *Pictuer*, nu wordt mijn gheeſt ontſteken
Om boven mijne macht u deughden uyt te ſpreken
Ter wijl dat u Pinſeel is vol aertſinnicheyt
Die menichmael de oogh ſchier uyt haer paelen leyt:
Door t'lockaes vande Kunſt vol uytghemunte leeringh
En jngheboeſent drift van't cloeck verſtandts vereeringh,
Die uwe mildtheyt ſchenckt aen die de kracht bemindt
Van uwe wetenſchap, en haer met arbeyt dient.
Daer ons *Van Hoeck* ghenoch ghetuyghen af can gheven
Met een ſeer cleyne proef, die haer verthoont als t'leven:
Een proef van kleyn begrijp, doch wel van grooten ſin
Die ſchier onſichtbaer is en heeft veel krachten in.
Dat is wanneer t'Pinſeel weet aerdich voor te ſtellen
Een ſtuck vol krijghs ghewoel, dat qualijck is te tellen
Soo ſeldſaem, ſnel, en cleyn, is ſijn Conſt-maelery
Die hy met grooten gheeſt can thoonen in ſchildry.
Jſt in Batalien, oft ander Legher-tochten
Oft peſtery in't velt, al waer cloeck wordt ghevochten,
Daer de Soldaten ſchier in duſenden beſtaen,
En teghen t'Vyants Heir verwoet ten oorlogh gaen,
Met waghens wel verſien, vol voor-raet, vrou, en kind'ren
En achter naer t'gheſchut om t'vyandts macht te hind'ren
Al t'geen men ſpeuren can in ſijn Pinceels verthoogh
Js vrempt ten aenſien van't verſtants beſchouwich oogh.
Midts datter niet en can aen d'ooghen ſoo behaghen
En t'gen is d'uyterſte dat hun gheſicht can draghen,
Als ons *Van Hoeck* door Kunſt brengt daeglijckx voor den dach
Soo cleyn en eel als oyt een menſchen oogh beſach.

Jae

ROBERTVS VAN HORCK.

Controleur des fortifications pour le service de sa Maj.^{te} en Flandre etc. peintre extraordinaire en petites figures, tres-bien estimez des amateurs et grands Seig.^{rs} pour leur rareté né dans la ville d'Anvers.

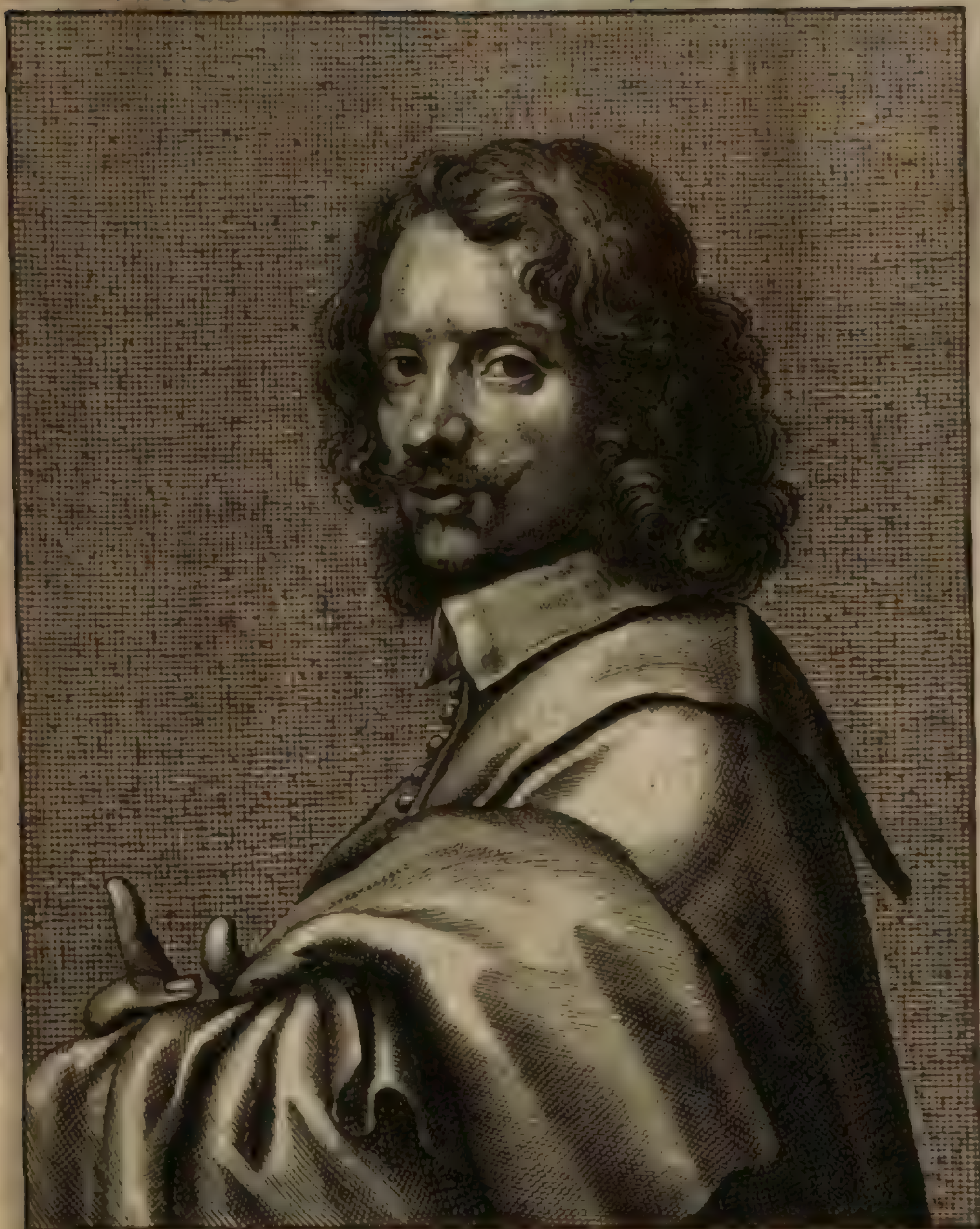
G. Coques pinxit. *C. Coukercken sculpsit*

Jae soo ick al sijn werck ten vollen wou beschrijven
Mijn pen sou sonder eyndt verdoolt in't schrijven blijven,
Want hoe ick d'eel *Pictuer* al naerder ondersoeck
Soo vind' ick noyt geen eyndt in d'wercken van *Van Hoeck.*

IAN BABTISTE VAN HEIL

Schilder van Brussel, oudt 52. jaren 1661.

GElijck DE BIE geen honingh maeckt
Oft sy heeft eerst de bloē gesmaeckt
Oft sy heeft in haer snelle vlucht
Daer uyt versamelt soete vrucht,
Voor haren wasschen honingh-raet
Die in haer stroyen huysken staet.
Soo ist oock met de Const ghestelt
(Die wordt ghesien in't Schilders belt)
Als met een BIE, die honingh suypt
En uyt en in de bloemen cruypt,
Soo als een BIE is t'Schilders handt
Die honingh suyght uyt het verstant
En uyt den gheest haer voetsel treckt
Hoe wel den gheest blijft onbevleckt,
Ghelijck de bloem blijft in't gheheel
Soo gaget oock met d'eel Pinceel,
Want schoon de bloem wort aengetast
Van biekens sonder overlast.
Sy lijdt daerom in't minst geen schaey
Maer blijft in wesen even fraey
Tot dat den ouderdom van tijdt
Haer schoont en soeten geur verslijt.
Voorwaer wat wonder oogh-gemerck
En schuylter niet in't Schilders werck,
Wat heeft'et niet bedencken in
Vol lessen van verscheyden sin,
Het gen' van HEIL ons tuyghen can
Een constich en verstandich Man
Jn d'eel Pinceel seer mals en net
Jn ordonnanti en pourtret,
Met groote wetenschap verrijckt
Als aen sijn cloecke stucken blijckt,
Die sijn Pinceel brenght voor den dach
Sulckx dat ick aen hem segghen mach:
Begaefden gheest en wijs verstandt
Een ciersel van u Vaderlandt,
Die door u Const vol wonder deught
Al menich Constenaer verheught.
U Broeders, LEO en DANIEL
Oock beyd' ervaren in Pinceel
En wijckt ghy niet door al de Konst
Daer u PICTVER is med' bejonst.
Jae soo veer ken ick haere kracht
Dat my den keus wert toeghebracht
(Soo als aen PARIS werdt ghedaen)
Die voor hem sach dry vrouwen staen
Om uyt te spreken sonder gunst
Wie van u uytsteckt inde Kunst,
Wie van u samen alle dry
Js Meester inde eel Schildry:
Jck weet dat mijne wetenschap
Daer over wesen sou te slap,
Want in u wercken cort ghesyt
Js gheest van overvloedicheyt,
Al even seldsaem, eel en groot,
Hoe can dan licht de schrale doot
Van HEILENS gheesten doen vergaen
Die in dry levens noch bestaen,
Wiens hoogen weert beroemden naem
Sal altijt leven door de Faem.

IEAN BAPTISTE VAN HEIL

bon peintre, inventif en ordonances de devotion, poësie et d'autres, faict bien un pourtraict, ce qu'on poult veoir a Brusselles dont il est né l'an 1609. et frere de Daniel et Leo van Heil, touts trois encor en vie.

Io. Bapt. van Heil pinxit. *Fred. Bouttats sculpsit.* *Io. Meyssens exc.*

IAN PHILIP VAN THIELEN

Schilder van Mechelen, oudt 43. jaeren.

HIer tred' ick in een hof vol aenghenaeme bloemen
Daer *Flora* wel met reën ten hoochsten op mach roemen
Om dat haer jeughdich groen op rijm noch mist en past
Oft van gheen Roovers handt can lijden overlast.
Daer t'schendich hof fenijn gheen voetsel uyt can haelen
Dat gheenen vorst en vreest oft heete sonne-straelen,
T'gen' nimmermeer en wort ghelaeft van t'hemels vocht
Dat sonder wortel groyt en leeft oock sonder locht.
Jae schoon dat jeder bloem op sijn saisoen moet passen
En al ghelijck met een niet samen connen wassen
Maer houden hunne beurt ghelijckt in't smeden gaet
Daer d'een voor, d'ander naer op't gloeyend' yser slaet,
Soo is dit teer ghewas nochtans van vremder leven
T'gen' can op eenen tijt verscheyden bloysel gheven.
Dat sijn de bloemen die hier op panneelen staen
En door *van Thielens* Const ons wijsen t'leven aen.
Soo maer een waere bloem gheplucht is, sal verdwijnen
Des' bloemen sijn gheplucht, en altijt levent schijnen.
Soo maer een hofsche bloem haer eerste doodt eens sterft
Sy wacht een jaer eer sy haer wesen weer beerft,
Een Schilders bloem die can uyt doode verf verrijsen
Haer eyghen doodt can ons oock stadich t'leven wijsen:
En die dit niet en vat en soeckt een proef daer van
Moet by *van Thielen* gaen die u dit tuyghen can.
Die u door sijn Pinceel sal wesentlijck doen mercken
Wat leven datter schuylt in sijn lof-rijcke wercken
Hoe by dat hy den aert van *Floras* bloemen compt
Daer tot in Spanien de rasse Faem op roempt.

Die

IEAN PHILIPPE VAN THIELEN

Seigneur de Couwenberch, etc. il est né a Malines, l'an 1618. a esté disciple du tres-fameux peintre F. Daniel Zegers de la Compagnie de Iesus, aupres lequelle il est deuenu peintre tres estimé en fleurs, dont ses tablaux en rendét les tesmoinages.

Erasmus Quellinus pinxit — Richard Collin sculpsit

Die *Zeghers* snellen gheest, en suyver nette trecken
Wel neven *Zeghers* werck derft in sijn Const ontdecken:
Die t'Hans by *Zeghers* heeft gheoeffent sijnen gheest
En d'eerste Leerelingh van *Zeghers* is gheweest.
Sijn Const munt boven Const, en groyt hoe lanckx hoe liever
Door de bevoorderingh van sijnen cloecken jever,
Wat dienter meer gheroempt op soo een eel Pinceel
Die ons het leven can verthoonen op panneel:
Midts in *van Thielens* Const het leven schijnt te schuylen,
Trots al de meykens van *Glijceras* blommen tuylen:
Die was een Veldt-Goddin van hooch begaeft vernuft
Daer *Pausias* al menichmael voor stondt versuft.
Als hy den lossen aert van haer doorvlochte bloemen
Met sijn Pinceelen socht in't leven by te comen,
T'gen ons *van Thielen* can bethoonen in schildry
(Daer *Pausias* voor wijckt en al de tuylery,
Van dese Veldt-Goddin) om dat sijn suyver stucken
Schier boven t'leven gaen, in't leven uyt te drucken:
Sulckx dat sijn blom-ghewas can worden noot verdort
Soo langh sy op den doeck van d'oogh besichticht wordt,
Die noyt vergaen en sal om haer groot krachts vermoghen
Soo langh des' Mael-const van *van Thielen* wordt gheploghen,
Den gheest die door de Const in sijn schildrijen leyt,
Voor hem, en sijn ghemael d'onsterf'lijckheyt bereyt.

MARIA THERESIA, ANNA MARIA ENDE FRANCHOISE CATHARINA VAN THIELEN.

TOt een ghedenckweerdich verhael ſoo heeft my den iever niet ſonder reden aenghelockt om hier oock by te voeghen den onberiſpelijcken lof die met volle recht verdient de Conſt-rijcke ende Deughtſaeme Joffvrouw MARIA THERESIA van Thielen gheboren Anno 1640. op den 17. Meert / door de erbaerentheyt ende gheeſtighe handelingh die ſy is hebbende inde oeffeningh van de bloem-rijcke Pictura, ende is daer beneven ten hooghſten te prijſen de cloeckheyt van haere voorſchreven twee eyghen Suſters / oock niet min uytſtekende in deſe lofbaer ende eerlijcke Conſt / ende alſoo alle drij in blomſchilderen ſoo merckelijck aencomende datter niet door den Natuer in alderley ſchoonheydt van blom-ghewas en wordt gheſtort / oft het ſelve can daer in op panneel door de afmalinghe van hun Conſten weſentlijck gheſpeurt worden / de voorſchreven ANNA MARIA van Thielen is gheboren in't jaer 1641. ende FRANCHOISE CATHARINA van Thielen in't jaer 1645. ende ghelijck den tijdt van ouderdom aen malcanderen niet veel en verſchilt / ſoo verſchilt noch min hun Pinceel inde vrij Schilder-conſt aende handelingh ſoo van d'een als d'ander die ſy naer proportie / reden / ende natuer weten te ontdecken. Ten is niet vremt ten opſicht dat den Natuer meeſt gheneghen is tot het ghene daer den Natuer af voorts compt / want ghelijck den Natuer ons het naeſt is beſtaende ende den gheeſt oft het verſtant ſtercker dwinghen en trecken can als duyſent-derley vremde gheeſten / die daer in eenighe nieuwe Conſt oft wetenſchap ſoecken in te dringhen / ſoo wort hier ſeer oogh-merckelijck beweſen dat den Natuer der voorſchreven gheeſt-rijcke jonghe Aencomelinghen ende teere Leerelinghen van Pictura, (die uyt den Natuer behoorden gheneghen te weſen tot vrouwelijck handt-werck / als tot ſoo een mannelijcke wetenſchap) meer treckt tot deſe vaderlijcke Conſt als anderſints / overmidts den vernuſtighen en wijt befaemden Jean Philips van Thielen hunnen Vader (inde ſelve Conſt ende ſtijl erbaeren ſijnde) en ſiende hun gheneghentheyt (meer uyt den ingheboren Natuer / als aenghedronghen onderwijſinghe op waſſen) ſijn voornoemde Dochters de ſelve Conſt met luſt ende iever is inplantende / de welcke daer in ſoo erbaren worden dat men daer van hopt groote miraekels vande edele Pinceel metter tijdt te ſien. Redenen dan ſijn deſe / dat ick wel mach ſegghen tot hun meerder eer ende lof op het ſpreeck-woordt van den gheleerden Horatius: Fortuna non mutat genus.

Fortuyn is van ſoo wonder cracht,
Dat ſy manier, ſtam oft gheſlacht
Noot ſal verand'ren hoe het gaet
Maer houdt altijt in eenen ſtaet
Jn eenen en ghelijcken ſtant
Waer van Natuer houdt d'overhant.

Soo d'Exter huppelt in het groen
Soo ſietmen oock haer jonghen doen,
Soo voor ſoo naer, voeght ſich Natuer
Om dat ſy is ons naeſt ghebuer.
Des menſchen ingheboren aert
Natuer gheſtadich openbaert

Het eerste wesen blijft altijdt
En wort ghevoestert vanden tijdt.
Dit leert van THIELEN ons seer fraey
Jn een ghecolorierde schaey
Die in haer selven niet en is
Maer wonder van ghesteltenis,
Dat is de Const van d'eel PICTVER
Die t'wesen vat uyt den Natuer:
Midts dat t'Pinceel niet doen en can
Oft sy heeft daer haer voetsel van.
Soo als sijn suyver eel Pinceel
Ons can bethoonen op panneel
Besonder inden blommen aert
Oft hy van Flora waer ghebaert,
Die (schoon de doot hem had ontsielt)
Sijn Const en waer noch niet vernielt
Die daegh'lijckx in sijn kinders wast
En op gheen doots ghedreygh en past,
Midts sy ontsterffelijck sal staen
Al waer sijn heel gheslacht vergaen.
De Faem den Roem altijt bevrijt
Van HAET en NYDTS verganckelijckheyt,
Daer THRESI ons een proef van thoont
Wiens Const is weert met gout beloont.
Haer Susters ANN' en CATHARIEN
Die laeten hunnen gheest oock sien
N'en gheest die wonderlijcken spelt
Jn menich fraey en deftich belt
Dat van hun stets wort afghemaelt
En daer de Faem al ree op praelt
Al even gheestich, cloeck en reyn
Al even net en onghemeyn
Sulckx dat de ras en vlugghe Faem
Oock moet verheffen hunnen Naem.

IOANNES COEPERS

Schilder van Enghelandt.

T Is even oft ick t'sout en water weer ginck draghen
Naer t'diep der woeste Zee, als ick *Ian Coepers* Kunst
Jn rijm verheffen wil, midts d'eelheyt en behaghen
Van al sijn werck en passen op gheen lof en gunst,
Die jemandt tot sijn eer aen Fama wilt vertellen,
Midts dat de daet bewijst den uyterlijcken lof
Die jemandt van *Pictuer* in dicht oft rijm wilt stellen
Van *Coepers* sonderlingh bekent in't Enghels Hof,
Den soeten weder-galm van Famas hel trompetten
Wort over al ghehoort tot roem van sijn verstandt
Die ick wel op't tonneel van ons' *Pictuer* mach setten
Midts dat gheluck en jonst hem vatten met de handt
En gunnen hem de eer die hem vermaert can maecken
Om t'levens nutticheyt die hy door Konst ontdeckt
Daer jeders oogh seer licht haer voetsel uyt can smaecken
En menich hert tot lust, en vreught, en jever treckt.

FRANCISCUS DE NEVE

Schilder van Antwerpen.

VEranderlijck gheluck, hoe ſpelt ghy met de menſchen;
Die daeghelijckx u jonſt en hoochſte voordeel wenſchen
Op't s'werelts ront toneel, want die u vat', en dient
Niet als een overvloet van weelden by u vindt.
De Neve vol van gheeſt en gingh u niet beneven
Als ghy hem hebt ghewinckt om hem u handt te gheven,
Maer namſe vlijtich aen van in ſijn groene jeught
Midts ſy de Leydt-ſterr' was van neerſticheyt en deught.
Midts ſy was d'jerſte die gingh ſijn Fortuyn bereyen
En vanden ondeughts pad wou naer de deughden leyen:
Soo als oock is gheſchiet, want t'vleughel-rijck ghedacht
Van ſijnen jonghen gheeſt heeft hem ſoo veer ghebracht,
Door d'oeffeningh der Conſt in d'eel Pinceel te pleghen,
Dat wie haer wercken ſiet wort tot de Conſt gheneghen.
Om al den wond'ren aert, van fraey gheſteltenis
Die met aendachticheyt daer in verborghen is,
Die al de luſten van een Kenders oogh verovert
Jae de begheerlijckheyt der Conſten ſoo betovert,
Dat Roomen ſelf ghetuyght, in lanck verloopen tijt
En waſſer niemant die met neerſticheyt en vlijt
Soo naer quam den Natuer in't t'leven af te malen
Daer m' heel Jtalien hoort hedendaeghs van pralen.
T'is wonderlijck om ſien op d'Heer van Leyens hoff
Wat Conſt hy achter liet, tot ſijnen weerden loff,
Eer Nev' naer Roomen trock, in ſijn onrijpe jaeren
En eer hy noch oprecht was inde Conſt ervaeren,
Soo alſmen waerelijck can teghenwoordich ſien,
Waer in dat ſchuylt een gheeſt van Rubbens en Urbien,
Sijn werck de daet bethoont, ſchoon Momus dit benede
En uyt een jeverſucht dit rijm ghecſchrift beſtrede
Waer van de ſnelle Faem noyt worden can verdort
Oft ſijnen hooghen lof in't minſte deel vercort.

PEETER

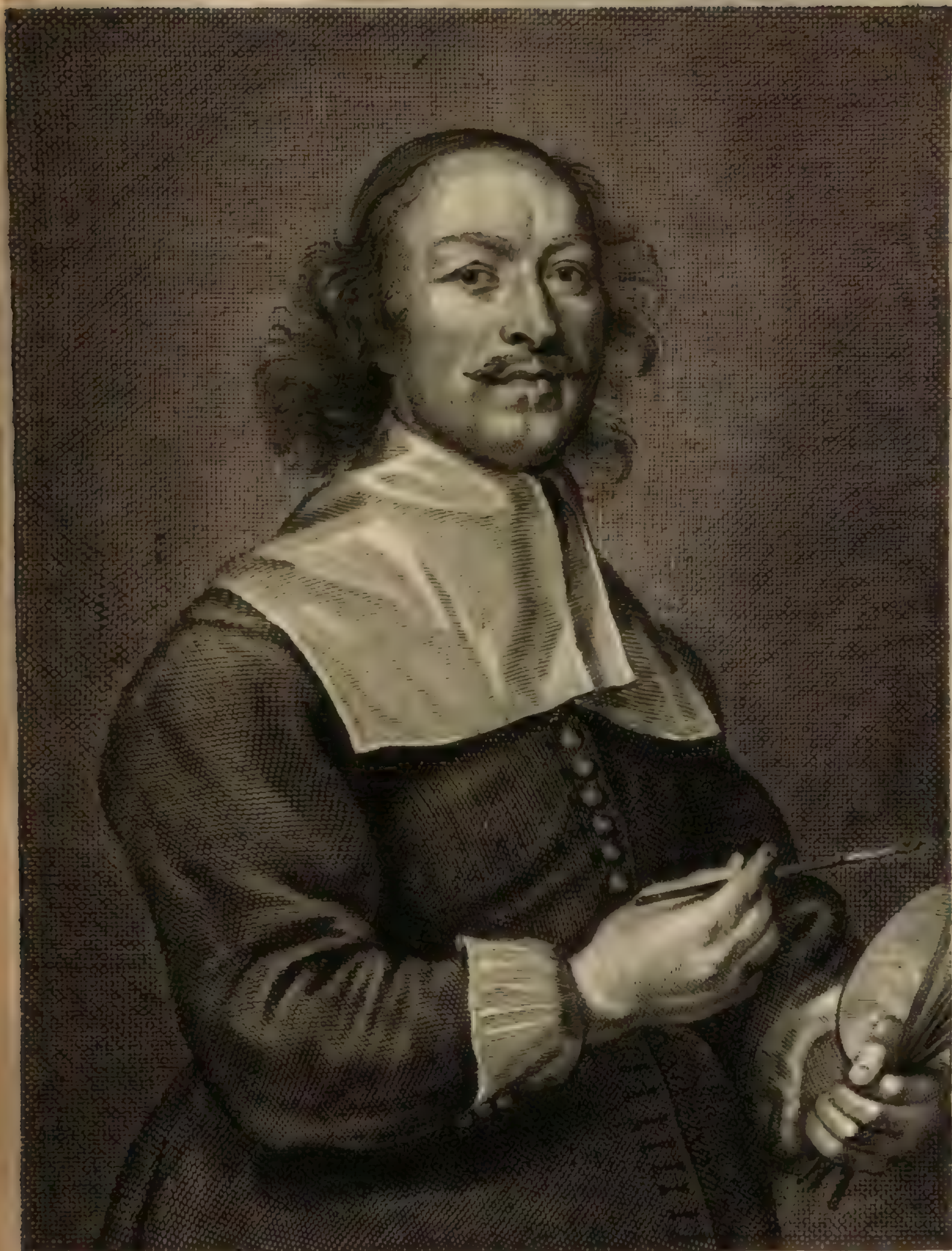
PEETER MEERT

Schilder van Brussel, oudt 42. jaren.

GHelijck de Constenaers verplicht sijn danckbaer te wesen hunnen Heer ende Godt over de gratie ende gheluck dat hy hun (tot verwonderinghe van de wereldt) heeft inghestort, soo behoorden wy oock hun Schuldenaers te sijn om de selve te eeren en naer reden te achten, siende de seldsaeme en nutte werc-ken die sy ten voorschijn brenghen, en daermede de wereldt vercieren: niet al-leen de wereldt, maer oock Godts kercken, om (ten aensien vande selve) alle deught ende godsvruchticheyt te verwecken. Sy worden meer als gheluckich gheacht die vanden Natuer door de gave Godts tot soo uytnemende konst gheleyt worden, welcke Const d'eenighe oorsaeck is datse over al ghesien en bemindt sijn, jae van de treffelijckste en roemruchtichste Schrijvers en Poeten des werelts onsterffelijck ghemaeckt en soo danich dat hun eyghen wercken (schoon de selve noch soo voorsichtigh van ongheluck bevrijdt ende bewaert worden) eer sullen verslijten, als de ghedachtenis der menschen (stervende van d'een op d'ander) door d'onverganckelijcke beschrijf-pen sal vergaen. Den hooch-ghcleerden Poeet Petrarcha heeft sommighe Schilders over soo veel jaeren voor sijn doodt in sijn gulde veersen (als Simon van Siena en meer andere) plaetse verleent, ende hunnen lof soo uyt ghebelt, dat de selve eenmers hunnen gheest tot op den dach van heden tot onsterffelijcke ghedachtenis, daer inne noch worden ghesien, en wilde sonderlingh den voorsz. Simon van Siena gunstich we-sen om dat hy maer eens sijn vriendinne Laura ghecontersfeyt hadde, sulckx dat Petrarcha hem door sijn edel pen meer lof, eer en gunst bethoonde, dan oft hy den selven met de grootste rijckdommen des wereldts begift hadde, die als roock vergaen, en eenen beschreven lof blijft onverganckelijck. Waerom ick wel mach segghen:

> Wat baetet 's werelts pracht oft rijckdommen te hebben,
> Die niet als bobbels sijn oft weecke spinne webben,
> En lichtelijck vergaen, maer eenen Naem die blijft
> Soo maer een cloecke pen daer van de deught beschrijft.

Men leest dat selteren Leonardo da Vinci (sijnde een seer cloeck Schilder van Florentien) vier jaeren besich was om een Conterfeytsel van een schoon Vrou-persoon naer t'leven te treffen, en met sulcken opsicht alle de deelen des lichaems, besonder inde tronie ende handen soo vlijtich had aengheteeckent, ende naer den natuer uyt ghebelt dat het leven schier maer een schaduwe by dese schildery scheen te wesen, en om dat de Vrou-persoon by naem Mona Lisa niet verdrietich en sou worden om (soo langhen tijdt ghedurende) somwijl voor desen vermaerden Schilder te sitten, dede hy tot haer vermaeck altijt op verscheyde instrumenten spelen en lieffelijcke stemmen hooren, om alsoo sijn voornemen inde uytwerc-kinghe van soo danich stuck schildery te volbrenghen, alleen om eenen onsterffe-lijcken naem achter te laeten. De edele ende machtighe Stadt van Brussel mach oock haeren roem wel draeghen op de weert befaemde Schilder-const die daghe-lijckx

PETRVS MEERTE
Pictor Brucellensis

C. Caukercken fecit.

lijckx is ten voorschijn brenghende haeren ingheboren Peeter Meert, den welcken niet alleen met ervarentheyt groote en werckelijcke ordonnantien door het Pinceel naer t'leven af en maelt / maer besonder in het conterfeyten sulcken cracht ende volmaecktheyt aenwijst / dat sijn veerdicheyt en cloecke handelingh veel meer (als den grooten arbeyt en langhe tijdt-quisterij van onse oude Constenaers) te achten is / ende ghelijck seker voortreffelijck juweel-stuck sijnde gheschildert van onsen constighen Phenix Anthonio van Dijck, afbeeldende veel Conterfeytsels vande oude Magistraet van Brussel (op de Staten-Camer op het Stadts-Huys tot Brussel teghenwoordigh hanghende) schijnt te wesen een mirakel des werelts door den levens aert en gheestichevt diemen daer in speuren can. Soo wordt den Const-lievenden en nieusgierighen Schilderij-beminder oock aenghewesen al menich memorie-juweel / afbeeldende verscheyde Pourtretten oft Conterfeytsels die ghedaen ende met groot verstandt uytghewerckt sijn van desen constighen Oeffenaer Peeter Meert, als te sien sijn op verscheyde Gulde ende Ambachts Kamers binnen Brussel, oock in diversche Edel-huysen / en Kercken can ooghschijnelijck gethoont worden / wat wonderheyt dedele Pinceel in haer wercken ten voorschijn brenght / waerom niet qualijck en past tot sijnen loff ende ontsterffelijcke Faem dit volghende Rijm-schrift.

Die t'wesen en ghedaent, jae schier het eyghen leven
  Van sijnen vrindt wilt sien, en d'edel Kunst daer by
Soo veel als den Natuer aen jemandt self can gheven
  Die moet sijn ooghen maer slaen op een eel schildry
Van *Peeter Meert* ghetoetst, die d'ooghen can verstercken
  Besonder oock die van haer crachten kennis draeght,
Om datmen niet en can in sijn lof-rijcke wercken
  Bevinden, t'gen aen d'oogh in eenich deel mishaeght.
Vol vaste teeckeningh, en wel verdeelde verven
  Een losse handelingh, daer by den soeten aert
Van hoochsel ende schaey, die nimmer en versterven
  Jae alles soo ghestelt, en vlijtich uyt ghespaert.
Dat (wie eens compt te sien de vruchten der Pinceelen)
  Die staen op plat panneel, ghewrocht van *Peeter Meert*,
Moet lijden datter gheen aerts-schatten oft juweelen
  Te vinden sijn, oft d'eel *Pictuer* is meerder weert.
Sijn Const heeft sulcken cracht besonder in Pourtretten
  Oft Conterfeytselen, daer t'wesen en Natuer
Behalen d'hoochste eer, naer alle Schilders wetten
  Midts t'levens eyghendom schuylt inde vry *Pictuer*.

LOF-

LOF-SCHRIFT
Op de uytnemende Konst, achter-ghelaeten by den Deughtminnenden Broeder
ANTHONIUS ROCKA
In sijn leven Minnebroeder ende Constigh Schilder ghestorven tot Roomen.

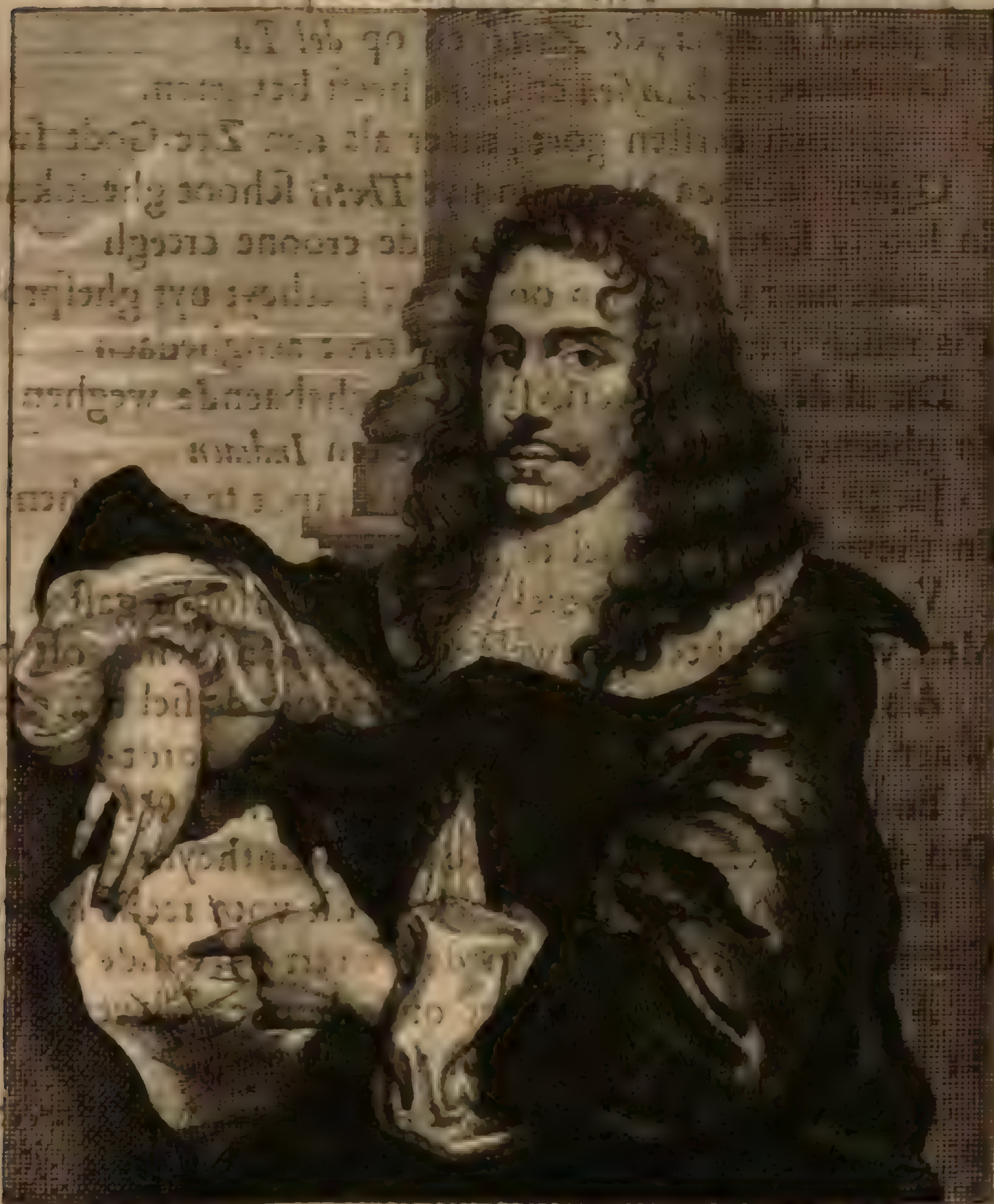
ALs Faem lest overdocht in haere vry ghepeysen
Den kostelijcken schat en rijckdom der Palleysen,
Die menich Potentaet en machtich Prins besit
En daer de Schilder-const oock d'eerste placts ghenict
Om haere weerdicheydt en seldsaem edelheden.
Die met de grootste gift en eer wordt aenghebeden
Jae naulijckx crijghbaer is als met een machtich gelt,
Soo stont de Faem terstont in haer ghemoet verstelt:
Als sy eens quam te sien tot Brvssel op d'Altaeren
Jn't Minne-broeders Kerck, en aen de sy Pillaeren
De wonderlijcke Kunst die daer ten thoone staet
Jae alle handelingh van Const te boven gaet,
Die Rocka met verstant heeft weten voorts te brenghen
En soo den lof der Const veel eeuwen te verlenghen:
Veel eeuwen naer syn doodt, die noyt en sal vergaen
Maer om haer edelheyt ontsterf'lijck groeyen aen,
Soo is sy metter haest de werelt door gaen streven
Om dese achtbaer Const noch meerder roem te gheven,
Te gheven sulcken eer dat sy naer dusent jaer
De heele woreldt door mach wesen openbaer:
Waer in de wetenschap is van Van Dyck te mercken
Een Konst die niet en wijckt aen Rvbbens edel wercken,
Soo fraey en gheestich is daer alles uyt ghevuert
Jae schijnt dat elck Figuer sich eyghentlijcken ruert.
En had eylaes de doodt den voortganck niet beneden
En sijnen jever door het sterven af ghesneden,
Misschien had Roomen self, (die t'hans wilt d'overhant
Behouden inde Konst) ghewcken voor t'verstant
Van Rocka die Natuer wist soo naer by te comen
Dat niet en is van hem uyt d'eel Pinceel ghecomen,
Oft t'schijnt dat t'leven is, en sonder leven leeft,
Het gen' aen sijne siel de deught ghegheven heeft.

IAN PEETERS

Vermaerden Zee-Schilder van Antwerpen, oudt 36. jaeren. Anno 1661.

Den grijsen *Proteus*, Voorsegghher van *Neptuyn*
En d'*Oceaensen* Soon' ginck lest sijn waghen mennen
Lanckxt t'vlack der woeste zee verby t'*Carpatze* duyn
Met sijn Lief *Egemael* en door de golven rennen.
Waer over groote vreught is op ghestaen in't diep
Des waters, onder de soet-singhende *Sirenen*,
De wijl dat *Peleus* noch by sijn *Thetis* sliep
Die oock op het gheluyt der *Tritons* is verschenen.
De Zeesche Stroom-Goddin (ghehult met groene lis
Wert daer van jeder een vereert met maet-ghesanghen
En van haer Maeghden die half mensch sijn en half vis
Met schelpen op gheciert en perlemoer behanghen.
Het Kieck-hornich gheblaes en lieffelijck onthael
Der bly *Nereides* (die d'heele Zee beroeren
Het was al op de been met overvloet van prael
Om *Protei* triumph op't cierlijckxt uyt te voeren.
Doen sachmen t'zee-banckeт van oesters en garnaet
Door *Glaucus* rechten op aen die daer vrolijck waeren
Men brocht ghedrooghden vis in plaets van wilt-ghebraet
Noyt sachmen sulcken Heyl op zee veropenbaeren,
En soo daer een *Sireën* uyt t'water boven brocht
Een croon vol schoon ghesteent vercierт met fijn vergulsel
Die sy seer aerdichlijck en gheestich had ghewrocht
Van cruyt, lis en corael voor het gheperelt hulsel.
Van d'eel *P'samanthea*, sprack *Proteus* op't lest
En seyd' dat desen crans wel dienden op ghedraghen
Aen eenich cloeck *Matroos* bekent in't Noordt en West
Die gheenen storm ontsiet van *Eols* winter vlaeghen,

Die

IOANNES PEETERS

Tres-bon Peintre de Mers, calmes, et tempestes batailies, sur mer, Galeres, Villes, et Chateaux etc. fort rares, et bien estimées par tous pays, principalement des amateurs et grands Segnieurs, demeurant en Anvers Ville de sa naisance, né l'an 1624.

Die daeghelijckx beseylt het Landt van *Mexico,*
  Ja compt tot in *Peru* met sijne Coopmans waeren
Jn't pratte *Mantua*, de *Zond'* en op *del Po*
  Die t'machtich *Asien* en *China* heeft bevaeren.
Dit vontmen eersten goet, maer als den Zee-Godt sweegh
  Quam daer een Meremin uyt *Thetis* schoot ghedoken,
En soo sy kennis van des' vremde croone creegh
  Heeft haer ghevoelen oock met soetheyt uyt ghesproken:
T'is reden dat hem eer en lof wordt aenghedaen
  Die al den dach becruyst ons onghebaende weghen
En gheenen *Tartar* vreest oft swerten *Indiaen*
  Jae tis hem groote vreught den vyandt te verteghen.
En t'leven duysentmael te stellen in ghevaer
  Van al sijn wacker volck en rappe Oorloghs-gasten
Men vreester gheen ghewelt van stormen, wint, oft baer
  Als hy het Torckx-ghebroet eens naer de siel mach tasten.
Waer op den Duyckeler van *Glaucus* antwoordt gaff
  En scheen door sijnen raedt d'heel zeesche *Rey* te stooren
Om dat hy seffens sloegh d'eerste ghesintheydt aff
  En liet sijn oordeel dus oock op dit voor recht hooren,
Dat niemandt toe en quam des' weert befaemde croon
  Als die op visschery moet onderhouden t'leven
En is te vreden voor al sijnen arbeyts loon
  Met t'voordeel en profijt dat hem de zee wilt gheven.
Hier op begost *Neptuyn* te sprecken met verstandt
  Wat; salmen soo een crans gaen aen Matroosen veylen?
Die op t'bewaetert vlack bekent sijn t'alle cant
  En daeghelijckx den stroom van onse zee beseylen;
Met rijcke coopmanschap, daer t'vyandts oogh op loert
  Het gen' sy brenghen uyt den Noorden en het Westen
Waer door den *Oceaen* is menichmael beroert
  Men geeft aen sulcken volck des' croon soo niet ten besten.

Veel min den Zee-Helt, die ons baeren dickwils ſtoort
   Verdient begift te ſijn met ſulcken prijsbaer looningh
Want ſoo ſijn donderbus wort boven t'diep ghehoort
   Van't ſoute pekel nat verſchrickt ons heele wooningh,
En wat den Viſſcher raeckt die onſe paelen kent
   Jae damnit de waters af met dicht ghebreyde netten
En woont op zee als in ſijn eyghen Element
   Die moetmen oock den lof van deſen crans beletten.
Maer die de Croon verdient, en ſtoorden noot de zee
   Dat is een vrempt verſtant, nochtans can zee-en baeren,
En die de golven van *Neptuyn* noot ſned' in twee
   Oft zeeſche ſtormen ſach, is inde zee ervaren.
Die al den zeeſchen aert, ghelijck ſy is gheſtelt
   T'ſy ſtilte oft tempeeſt weet gheeſtich te ontdecken
Door ſijn verheven Conſt in een gheſchildert belt
   En door de wonder cracht van ſijn Pinceele trecken.
Wie onſen handel kent en als het leven thoont
   Behoortmen deſen prijs met blijſchap toe te ſtueren
Behoort met dit juweel naer recht te ſijn ghecroont
   Die ſonder zee te ſien in zee ſoeckt aventueren.
T'is *Peeters* tweede lit der zeeſche Conſtenaers
   Midts d'jerſte was ſijn Broer die t'leven is ontweken
Was 't calmt, vloet, ebb' oft ſtorm vol vreeſelijck ghevaers
   Noot beter is de zee als in hun Conſt ghebleken,
Daer d'een verholen klipp' ſchier teghen d'ander woedt
   Daer d'Ooſt ſtrijt tegen t'Weſt, den Noorden tegen t'Suyen
En t'ſchuymende ghehuyl van den verbolghen vloedt
   Vecht teghen het ghedres van al des onweers buyen,
Hier is de Coop-vaerdy met Schip-breuck overlaſt
   Dat naer Compas oft Roer noch droef gheſchrey en luyſtert
Den draey-ſtroom treck'et neer door 't breken vanden maſt
   Hier leyt de wackerheyt der Schippers gans verduyſtert,

Een ander Oorloghs-ſchip (daer t'water teghen bruyſt)
Siet *Boreas* met cracht in ſijne ſeylen ſpelen,
Men ſchreeuwt ſoo 't Schip maer eens teghen de clippen ruyſt
D'een pompt en d'ander treckt met cracht de hennep ſeelen,
En watmen woelt oft werckt t'is niet als ongheluck
Soo lanck de ſtormen ſijn in wreetheyt uyt ghelaten
Het leven hanghter in de weeghſchael van veel druck
Gheen karmen oft gheween (als Godts ghenaed') can baten,
En hoeter gaet oft niet iſt ſchoon oft ſtormich weer
Al watter op de zee uyt d'Hemels wort gheſonden
Dat vintmen inde Conſt van *Peeters* tot ſijn eer
Dat wort tot ſijnen lof in d'eel Pinceel ghevonden.
Jſt oorlogh ofte ſtrijdt, die op de zee gheſchiet
Weet *Peeters* door de Conſt te thoonen in ſchildrijen
Sulckx dat hun edelheyt en wijckt het leven niet.
Waer over ieder een begoſt ſich te verblijen,
En gunden hem de Croon met vriendelijck ghelaet,
Die vande Faem ſoo wort de werelt door verheven
En ſal verheven ſijn ſoo lanck ſijn Conſte ſtaet
En door ſijn eel Pinceel onſterffelijcken leven.
Ter wijl *Neptunus* ſelfs hem winnen doet den crans
En door ſijn cloeck vernuft den Schilder-prijs behalen
Om datter niemant ſoo den ſilv'ren water-glans
Oft woonſted' van *Neptuyn*, als *Peeters* af can maelen.

Op den onſterffelijcken naem vanden voorghemelden Ian Peeters.

Locht, water, vier en aerd, dat ded' *Ian Peeters* leven
En *Peeters* maeckten haer, die hem ſijn voetſel gheven
Want t'water gaf hem ſpijs, aert, vier, en locht den wijn,
Sijn handt die maeckten dan die ſijne Voeſters ſijn,

Maeckt hy sijn Voesters selfs die sijne eere spijsen
Dat sijne Faem noyt eyndt, can ick daer door bewijsen
Want die staegh Voesters maeckt en vande selve leeft
Dat is een ronde O die noyt gheen eyndt en heeft.

B. V. M.

Antwoordt des Autheurs.

Verthoont haer *Peeters* Const voor het waerachtich leven
Soo moet sijn eel Pinceel hem niet als water gheven
Want d'oli vyandt is van water ende wijn
Die met sijn waerde Konst nochtans ghemenght moet sijn,
Hy weet de verwen met de oli soo te spijsen
Dat hy daer in den aert van t'water can bewijsen
Waer in het Element des waters schijnt dat leeft
En in sijn selven niet als Const en gheest en heeft.

Aenspraeck.

MEn seyt gheineynelijck voor een sprecck-woordt: Ex aspectu nascitur Amor, dat uyt het ghesicht wordt de Liefde gheboren / ende ghelijck de Liefde vreimpt van aert is / soo is noch veel vreinder van Natuer de Schilder-const de welcke wel overeen comipt met de Liefde / overmidts sy meestendeel haeren oorspronck heeft uyt het ghesicht / het ghesicht maeckt den gheest verheught jae treckt den selven tot veel-der-hande lusten ende veranderlijcke ghedachten. Om dit te doen verstaen soo dient hier bewesen dat als wanneer eenen oprechten kender sijn ooghen laet valen op een aerdich beldt wordt terstont aenghelockt ende inden gheest verblijdt dat hy noyt sijn lusten daer af en sal trecken oft de selve hebben eerst daer uyt den vollen smaeck van contentement ghehadt / niet alleen doorsien hebbende de cloecke handelingh / liefelijck wesen ende vaste ghestckenisse vande schildry: maer oock de historie oft den sin die de selve schildry uyt druckt ende bewijst; hoortmen van jemant een waerachtighe Historie oft ghefingheerde Fabel verhaelen / het versterckt de memorie / ende in een beldt de selve uytghewerckt siende / crijghtmen niet alleen een versterckinghe inde memorie maer oock een volle vermaeck voor het ghesicht. Hoe wel dat jemant (schoon hy inde wetenschap van alle historien ervaren waer / en daer by sijnde gheen kender van Pictura) in een Histori-beldt soo grooten behaeghen niet en sal vinden als eenen oprechten kender vande Const / die (eenichsints den sin maer en verstaende van het afbeltsel der selver historie) sal speuren de wercKelijcke ghedachten ende natuerelijcke eyghenschappen die den Meester daer in

heeft

heeft achterghelaten. Soo dient dan Const-lievenden Leser een goet Schilder te wesen een oprecht kennisse-drager der historien om voor te comen de misverstanden die anderstints in't uyt belden der historien connen ghevonden worden/ ende dient boven dien daer by de selve historien soo vast in syn memorie te hebben ende d'Effecten daer van te verstaen / dat hy niet alleen met Pinceel uyt en druckt de ghedaente maer oock het eyghen leven / ick segghe het eyghen leven / om reden dat niet alleen ghenoch en is door het Pinceel te doen verstaen de ghelegentheyt en leven vande historie / maer oock het wesen van blyschap ofte droefheyt die daer in naer den sin der selver te sien is: ghelyck by exempel de uytbeldinghe vande Fabel van Psiches een Coninckx Dochter / waer op de Goddinne Venus, om haer uytnemende schoonheyt seer jeloers was / ende niet connende onderstenen haer gramschap heeft den vertelen Cupido haeren Sone opghestockt ende bevolen dat hy den armsten ende ellendichsten Mensch des werelts tot liefde met dese schoon Psiches soude vereenighen door de behaeghelycke hitte van syn pylen. Welcken sin den Constighen Raphael d'Urbien soo uytnemende gheestich heeft afghebelt datmen daer in can sien de gramschap en droefheyt die Venus in't bidden van haeren Soon heeft ghehadt (schoon jemant den selven sin oft historie niet en verstondt) soo groote cracht heeft de Schilder-const. Voorts wederom daermen den Vader van Psiches siet overpeysen den haedt der Goden teghen syne Dochter / gaende naer de stadt Mile om d'Orakel van Apollo te besoecken / eensamentlyck de droefheyt ende onghenucht die Psiches hadde / midts haer schoonheyt van Coninghen oft Princen niet gheacht en werde / allen het welck den voorseyden Raphael niet alleen in schildery te kennen gheeft naer de manieren ende leven / maer eyghentlyck daer in uyt druckt de inwendighe droefheyt ende ghevoelen vande wereltende ghedachten des voorseyden Coninckx ende syn Dochter. Wyders is oock te sien in een wonder fraey beldt vanden edelen Heer Petrus Paulus Rubbens daer Psiches als een druckelycke Bruydt ghelept wordt naer de Rots van eenen hooghen bergh / daer sy alleen verlaten synde van haer ouders en alle vrienden / verwachtende haeren Bruydegom (dat eenen draeck ende wreeden Tyran soude wesen) soo d'Orakel voorseyt hadde om daer van verslonden te worden. Dese droefheyt ende lydende allendt die in Psiches te sien waren / worden inde Const soo ontdeckt dat niet in't leven selfs en can soo wesentlyck uyt ghewerckt worden t'ghene aen dese Const sou overtreffen. Dalende voorts tot de waerachtighe historien / soo dient neerstich opsicht ghenomen op een aerdich beldt waer in den Schilder te kennen gheeft de groote drooghte / schraelen tydt / ende onvruchtbaer aert / die eertyts ghesien costen worden ten tyde van Elias, die ghesept hadde: Soo waerachtich als de Heere de Godt van Jsrael leeft voor wiens aensicht ick staen, soo en salt binnen desen jaren noch dau noch reghen sijn, het welck alsoo gheschiede: leest maer de Schriftuer in't 3. Boeck der Coninghen in't 17. Capittel. Soo dat Elias vluchte door 't bevel Godts naer de beke Carith, de welcke afcompt van't ghebergte Ephraims tot inde Jordaen, om aldaer vande Raven ghespyst ende vande beke ghelaeft te worden / in dese Const sietmen den schraelen tydt / oock den benouwden dorst en hongher des menschen uyt ghedruckt / dat schoon jemant gheen kennis der historie en hadde sou altydt connen

sien

sien watter gheslaghen waer. Jemandt die oock sijn ghesicht slaet op een Samsons bruyloft die uyt ghebelt heeft dien grooten Meester by naem Rembrant van Rijn, ghelijck ghelesen can worden by Judicum in't 14. Cap. waer in te mercken is den wonderen geest ende cloecke ghedachten vanden mensch die desen Schilder eyghentlijck naer den sin ende uytlegghen der historie blijtich heeft waerghenomen / want om onderschept te maecken tusschen dese ende andere bruyloften soo had hy Samson op de voorgrondt ghestelt met lanck hair tot bewijs datter noyt scheer-mes op sijn hooft ghweest en hadde / ten anderen was Samson voorworpende aende Gasten eenighe raetsels d'welck men sien conde aen sijn handen midts dien dat hy met den rechten duym en middelste vingher den slincken middel-vingher vast hiel / met sulcken natuerlijcke actie datmen can speuren watmen aen jemandt met reden wil voorstellen / en ghelijck alle de Gasten des bruylofts tot dese raetsels te hooren niet gheneghen en waeren / soo sachmen den eenen sitten discoreren / den anderen met glas om hooch oft hy een ghesontheyt in stelde / en soo voorts een jeder dede sijn natuerelijcke actie / waer uyt te sien is de gheoorloofde vryheyt ende kennis der historien / die groote Constenaers soo wesentlijck uyt wercken. Wederom in een stuck van van Dijck afghebelt / alwaer hy uyt druckt de verwonderingh van scheren Keyser van Roomen die de Goden had offerhande ghedaen ende hem door het Orakel voorseyt wert den aenstaenden slach teghen sijn vyanden te winnen maer selver te blijven / d'welck hy daer naer aen sijn crijghs Overste te kennen gheeft / doende aen de selve een oratie / om hun tot meerder couragie ende vroomheyt te verwecken / oock een stuck van eenen Jan van Eyck uytbeldende een Cecilia spelende op de Orghel / waer op van een party Enghelen wordt een musyck ghehouden / alles soo uytnemende fraey ende wonderlijck ghedaen / dat uyt de actien ende manieren van singhen aen elcken Enghel by goede Musicanten can inde schildery ghespeurt worden wie den Bas / Tenor Altus en Superius in't selve accort is houdende / ende uyt menichvuldighe dierghelijcke Historien ende afbeldtselen connen de actituden ende werckelijcke manieren / t'sy blijdtschap oft droefheydt / wreetheydt oft gramschap / sachtmoedicheydt ende tiranny ghesien worden. Met soo grooten deught ende verholen wetenschap is onse edel Pictura opgheproncht / waer mede ick (om een eyndt in mijn beschrijf te vinden) wil vervolghen de groote Consten die de naerbeschreven Gheesten uyt wercken / tot meerder roem van Pictura.

Want niet en worter van een Schilder voorts ghebracht
Oft elck thoont even cloeck sijn werckelijcke cracht.

PEETER BOEL

Beest-Schilder van Antwerpen, oudt 36. jaren Anno 1661.

T'Ghediert compt hier den Naem van *Peeter Boel* verconden
T'wijst spraeckeloos den gheest, die in hem wort ghevonden,
Dat soo hy maer en roert sijn aerdighe Pinseel
Die deel is van t'ghediert, maeckt hy t'ghedierte heel:
Maeckt hy van t'deel een heel wat naem sou hem dan passen
Die vruchten, bloem en cruyt en watter is doet wassen
T'gout, silver, porseleyn, en alderhande stof
Die gheven sijnen naem onsterffelijcken lof.
Leeuw Beir en Tygher stil, haelt duyfkens; lauwerieren
Ghevoghelt swiert en singht, verheught u alle dieren
U Meester gheeft ons oogh een Paradijs ghevoel
Dat *Adam* ons verloor, heircrijghen wy door *Boel.*

B. V. M.

VVaer op den Aucteur aldus spreeckt op den selven traut.

SOo wie de cracht oft deught wilt aende Faem verconden,
Die inde eelheyt vande Consten wordt ghevonden,
En moet niet veerder gaen als tot pen, oft Pinseel
Want t'gen' daer aen ghebreckt, dat maecken sy gheheel,
Ten eersten soo de pen begint eens op te passen
En maelt de wercken af die inde hersens wassen,
Dat is wanneer de Const haer gheeft soo rijcken stof
Om te beschrijven al den weert befaemden lof
Van d'eel *Pictuer* (die weert becroont is met laurieren)
Soo vintmen dat sy is een deel der vlugghe dieren,
Ghelijck de Const-pinseel van eenderley ghevoel
Daer ons de daedt af thoont de Const van *Peeter Boel.*

Anders

PETRVS BOEL,

Paintre tres-bien estimé en animaux, fleurs fruicts etc. nasquit Anuers.

E. Quellinus pinxit. *Coen Lauwers sculpsit.*

Anders: op de Const van Peeter Boel.

DE Const baert hooghen roem door cracht van d'eel Pinceelen
En t'gen aen d'eer ontbreeckt dat can de pen licht heelen
De eer die volght de Const altijt blijhertich naer
En maecktse door de pen ontsterf'lijck menich jaer;
T'Pinseel is spraeckeloos en thoont nochtans het leven
Seer wesentlijck en fracy, t'gen oock de pen can gheven,
Dat is wanneer men eens besiet met rijp verstandt
Wat wonderheyt ghemaeckt wordt van een Schilders handt,
Soo als ons Boel bewijst in't schild'ren vande dieren
Die als in't Paradijs door Const op doecken swieren
Seer aenghenaem om sien daer aen niet en onbreeckt
Want t'schijnt dat in des' Const een tweede leven steckt.
Siet t'grijnsen vanden Beir en t'Luypaerts knarsse tanden
T'vier spouwen vanden Draeck en t'Tighers ooghen branden,
Het huylen vanden Wolf, het loeyen vanden Stier,
En t'brissen van het Peert, het schijnt dat elleck dier
Hier op schildry bewijst sijn werckelijcke crachten
Soo hooch is d'eel Pinceel van Peeter Boel te achten,
Om dat hy weet door gheest te wijsen hunnen aert
En als het leven self in Konsten openbaert.
Hert, Haes, Ree en Wildt-swijn, en oock de rappe Winden
Barack, Dogh en Spilioen, die alle wildt verslinden,
Daer by het pluym-ghediert dat door de wolcken sweeft
Het schijnt dat sijne Konst Natuer en leven heeft:
Soo wel in bloem als fruyt, oft edel silver wercken
Al t'gen hy ons verthoont, daer in is niet te mercken
Als overvloet van gheest, aendachtich voort ghebrocht,
Die d'heele wereldt door bemindt wordt en ghesocht.
De groote Stadt van Room en by gheleghen Steden
Heeft hy al menich jaer doorreyst en wel betreden,
En alle seldsaemheyt van dieren bloem en fruyt
Met neerstigheyt en cloeck verstandt gheschildert uyt.
D'eer crijghelheyt wou hem met meerder lof bejonsten
Om die in Nederlandt te vinden inde Consten
T'gen daeghelijckx gheschiet, en groyt noch meer en meer
Jae boven t'groot ghewin, soo volght hem lof en eer.

IOANNES VANDEN HECKE

Paintre tres-renommez en grandes et petites figures fleurs, fruicts, animauz et aultres ordonnances bien Estimez pour leur rarite, quil a demeure plusieurs ans en Italie et a esté paintre de Ducq: de Bracciaen etc.^a demeurant en Anvers.

IOANNES VAN HECK

Gheboren tot Quaremonde buyten Audenaerde.

De vruchtbaer *Ceres* (die in haeren groenen waeghen
 Twee rappe ſlanghen voert, tot teecken datmen moet
Met groote neerſticheyt, en wijsheyt toeſicht draeghen
 Op dat de Landtbou wordt gheoeffent en ghevoet)
Sach eens met jeverſucht *Picturas* hals om vatten
 Van *Iaſion* haer Lief, maer als ſy naerder quam,
Soo was't een overvloet van vrucht en horen ſchatten
 Gheſchildert op paneel daer hy vermaeck in nam:
Hier over ſtont ſy ſeer verſtelt (midts ſy te voren
 Had voor hem eene wraeck en grauſaam moort bedacht)
Ter wijl dat des' *Pictuer* was uyt t'Pinſeel gheboren
 En door de edel Conſt ſeer gheeſtich voorts ghebracht.
Die t'rechtelijck beduydt van deſen ſin wilt weten,
 Sal vinden dat *Pictuer* ghelijck de Landt-bou is,
Oft *Ceres*, die haer voedt naer t'ſchrijven der Poëten,
 Seer vrempt en wonder in haer eel gheſteltenis.
En g'lijck voorſichticheyt wordt uyt ghebelt met ſlanghen
 Die alle Schilder-jeught met cloeckheyt volghen moet,
Dat is de neerſticheyt en jever aen te vanghen
 Want ſonder deſe twee haer Conſt is ſelden goet.
Soo ſal des' wetenſchap den Schilder ſoo veer leyden
 Dat m' al (het gen' van ſijn Pinſeelen wordt ghebaert)
Sal qualijck connen uyt het leven onderſcheyden:
 Van ſulcken grooten deught en wonderlijcken aert
Js onſe vry *Pictuer*, ſoo als wel is te mercken
 Aen het verſtandt *van Heck* die ſulcken cracht bethoont
Met d'edel Conſt-pinceel in al ſijn vrome wercken
 Daer niet als levens cracht en grooten gheeſt in woont.

Jst Landtschap oft Figuer, ghediert, bloem, ende fruyten
Jst silver goudt, christael oft effen porseleyn
Al wat de wereldt mach in haer begrijp besluyten
Sijn handelingh is in het schild'ren soo ghemeyn,
Dat niet van haer en compt oft tis ghelijck het leven,
Seer gheestich uyt ghewerckt en trots gheordonneert
Soo veel als den natuer der Consten can ghegheven
Tot *Roomen* wel bekent daer hy lanck heeft verkeert.

GASPAR VAN EYCK

Zee-Schilder van Antwerpen.

DEn loop der woeste zee is ebben en weer vloeyen
Js stilte en tempeest die door de winden groeyen
Ghesmeten herrewaerts en derrewaerts, tot schrick
Van die op zee vergaen op eenen ooghenblick.
Al waermen niet en siet als water locht en wolcken
En somtijts Schepen wel versien van Torckse volcken
Daer menich crijghs Helt is verballast met veel pijn
Soo maer de winden tot sijns vyandts voordeel sijn.
Hier sietmen een ghewoel van Torreckfche galleyen
Met wapens opgheroest, en kraken tusschen beyen
Seer vreeselijck om sien als't op een vechten gaet
Het gen' soo aerdich van *van Eyck* gheschidert staet
Dat uyt sijn Const alleen is menichmael te speuren
Den handel die m' in zee somwijlen siet ghebeuren.
Seer gheestich uytghewerckt naer reden en Natuer
Want t'gen in zee gheschiet dat wijst ons sijn *Pictuer.*
Siet wat t'Pinceel vermach die veel en langhe eeuwen
Door Konst ghedencken doet den aert van diepe sceeuwen,
Want die bevreest is om te sien haer fel tempeest
En d'onghestadicheyt van haere baeren vreest.

Die

Die moet t'perijckel van ſijn doodt daer niet gaen ſoecken
En ſich voor boots-gheſel naer t'weſt-quartier vercloecken,
Maer ſtil ſijn ooghen ſlaen op d'eelheydt van Pinſeel
Ghehandelt van *van Eyck*, die thoont ons dat gheheel
Die wijſt ons *Eſter* aen veel wonderbaer gheſichten
Daer t'ſtorm en onweer is vol blicxems wederlichten
Met ſtraffen windt ghemenght, en ſomtijts calmt en ſtilt
De Kunſt bewijſt altijt het gen' ſy ſegghen wilt.
Met vremde aerdicheyt, iſt oorlogh ofte ſtrijen
Jſt d'afcomſt vande vloot vol rijcke coopvaerdijen,
Sijn 't Viſſchers by de ſtrandt oft ander handelingh
Van Eyck bethoont daer in ſulck een verwonderingh,
Dat *Nereus* Dochters al, den lof wel moghen ſinghen
Van ſijn ervaeren Conſt, en op den waghen bringhen
Van *Daulphin* die met vreught door *Thetis* golven vaert
Waer op *Portunus* ſit met ſijnen groenen baert
Die m' in ſijn armen ſiet *Salacia* ontfanghen
Wiens boeſem is met vis en ſchellepen behanghen,
En thoont de zee ſchildry die voor hun wordt ghevoert
Waer door de Conſt alleen de heele zee beroert.

I A N   M E E L

Figuer-Schilder vanden Hertoch van Savoyen, gheboren in Vlaenderen.

MEEL thoont ons hier eẽ ware daet
Daer rijp'lijck op te letten ſtaet
Door al den gheeſt van ſijn PICTVER
Jnde volmaecktheyt van Natuer
Die hy door Conſt bewijſen can
En thoont een volle proef daer van
Waer af den hoochſten roem en lof
Behouwt het eel Savoyſche Hof
Alwaer de vruchten van 't Pinceel
Gheſproten uyt t'verſtant van MEEL
Verheffen hun ſoo aenghenaem
Dat noyt de ruchtbaer ſnelle Faem
Sal laeten ſlijten uyt t'ghedacht
Al t'gen' van hem wort voorts gebracht
Soo gheeſtich, mals en wel gheſtelt
Jſt t'gen' van MEEL wort uyt ghebelt.

CORNELIS DE HEEM

Schilder van Antwerpen.

GHy die den vremden aert van d'HEEMS Pinceele trecken
Siet op een effen doeck oft plat panneel ontdecken,
En van hun wonder cracht en weet de reden niet
Hoe by nochtans dat g'haer verholentheden siet,
Hoort watter onder schuylt, t'dient wel te sijn beschreven
Ten is niet als de Konst die haer verthoont als t'leven,
Ten is niet als de Konst ghesproten uyt den gheest
Die over t'gen ghy siet draeght haren roem het meest.
Waer in dat maer onbreeckt een tastelijck ghevoelen
Met eenen vollen smaeck, om lusten te vercoelen,
Want t'gen' de gheesticheyt ons inde Konst bewijst
De appetijten van 't ghesicht ten vollen spijst.
Soo als de HEEM bethoont in alderhande fruyten
Die t'weede leven in haer eyghen selfs besluyten,
Jst oock in silverwerck, christal, bloem, porseleyn,
En sijde drappery, het staet al even reyn,
En wonder uytghewerckt, t'gen' hy weet af te maelen
Daer selden Constenaer hem weet in t'achterhaelen,
Als hy maer eens en loert op al de schoont en puyck
Van jeders eyghendom, en nempt tot sijn ghebruyck
Om door sijn wetenschap te schild'ren naer het leven
Die t'leven afronteert, als t'leven staet beneven
Sijn gheestighe schildry, soo aenghenaem en soet
Staet sijne handelingh in't ghene dat hy doet.
Seer los en lieffelijck, in al sijn edel wercken
Besonder soomen eens de rijpheyt gaet bemercken
Der malsche muscadels, en suyverheyt daer by
Die ons de HEEM bethoont in sijne puyck schildry:
Dan sietmen wat PICTVER can uyt Pinceelen dringhen
Die niet als gheest en Const in verf ten voorschijn bringhen.
De verf het lichaem is, den gheest de ziel alleen
Waer daer 't ghevoelen, soo waer Const en leven een.

IOANNES DE DUYTS

Schilder van Antwerpen, oudt 33. jaeren.

MEt de voorſchreven ſoete ende rijpſinnighe bedenckingh is ten hoochſten begaeft den Conſt-barenden ende Weet-luſtighen Joannes de Duyts vermaert Schilder der wijt-befaemde Stadt Antwerpen, den welcken door zijn overſoete ende lieffelijcke Conſt-Pinceel voortbreught veel en menichvuldighe ordonnantien ſoo Goddelijcke als Poëtiſche ende Heydenſche hiſtorien / blijkende aen verſcheyde Altaer-ſtucken / Tafereelen als andere cloecke Belden die van hem in Nederlandt op verſcheyde plaetſen te ſien ſijn ende notoirelijck veele aerdighe Poëterijen, uyt druckende ſomwijl een naeckte Diana haer waſſende in een Fonteyn-badt oft ſlapende Venus met naeckte kinderkens / ende ſulckdanighe voorvallen daermen de volmaecktheyt vanden Natuer in't s'menſchen leden can ſpeuren. Waer in ſijn Pinceel ſoo groote gratie ende ſoete eelheydt naerlaet / dat niemandt (vande konſt kenn. ſ draghende) daer in eenighe hertichheyt can ſien als alleen een groote welſtandt van t'ghene de vry Pictura is leerende / vol ſekere en vaſte teeckeningh vloeyende van gheeſt / aerdighe bedenckinghe / ende rijckelijckheyt / vol welſchickinghe der daghen en ſchaduwen / daer by een cloecke waerneminghe der natuerelijcke eyghenſchappen / een wel gheoeffent verſtandt inde Perſpectiven / en boven al ſeer ervaren in't kennen der Hiſtorien / vergheſelſchapt met verre ende eyghentlijcke naer-ghedachten / ſpruytende uyt een ſtercke memorie die hem gheeft een goet ende licht begrijp der oude gheſchiedeniſſen: waerom dat Muſa wel ſinghen mach tot ſijnen onſterffelijcken lof deſe volghende veerſen.

De pen en Conſt-pinceel de ſchrale doodt voorcomen
Schoon dat het leven van den menſch is wegh ghenomen
  Schoon ſegh ick dat de doodt baert de verghetentheyt
  Soo wort des Schilders roem noch naer de doodt verbreyt.
Pictura noyt en wilt, verghetentheydt ghehenghen,
Noch die met haere eer en hooghe eelheyt menghen;
  Om dat de pen haer al te heilſaem voedtſel gheeft
  Waer door de Schilder-conſt te grooten voordeel heeft.
Des' ſuyver Conſt en laet ſoo licht haer niet verleyden
Van die niet anders als verganck'lijckheyt verbeyden,
  Maer liever van de gheen die haeren lof beſchrijft
  Die lanck naer t'Schilders doodt inde ghedachten blijft.

Wat

Orbis Roma caput bellorum turbine quondam
Obruta cur fremuit? Martis amica fuit:

Ast ubi multiplicis sese dedit Artis alumnam,
Celsa Triumphatrix se super astra tulit.

Wat baetet in ſijn tijdt veel lof en eer te crijghen,
Als naer de doodt de Faem de daden ſal verſwijghen,
En dat oock ſelden menſch eens naer den naeme vraeght
Jn teecken dat den roem daer van gheen luyſter draeght.
Wat heeftmen niet bedocht van over veele jaeren
Om te behouden al den roem van die ervaren
Gheweeſt ſijn in't Pinſeel, oft ander groote Konſt
Op dat tot hunnen lof den naem ſou ſijn bejonſt.
Met de ontſterf'lijckheyt, alleen door d'edel pennen
Die alderbeſt den roem lanck naer de doodt doen kennen.
Eerſt ſchreefmen op het houdt, op bladers, ſtof oft ſy
Om te ghedencken al de Konſten der ſchildry,
T'gen' men nu op papier oft parquement ſiet vloeyen
En daeghlijckx meer en meer tot s'Schilders eere groeyen,
Beſonder vande *Duyts* om ſijn hooch gheeſticheyt
Door wiens eel Pinceel ſchier t'leven wordt bereyt.
Door wiens cloeck vernuft en treffelijcke gaven
De Conſt-beminders naer ſijn eel ſchildrijen draeven,
Om dat de malſicheyt van t'leven daer in ſteckt
En al wat t'leven gheeft daer in niet en ontbreckt:
Sulckx dat ſijn hooghen naem van *Pallas* is verheven
En vande Faem oock in d'ontſterf'lijck-boeck gheſchreven,
Tot cierſel van t'gheſlacht, dat ons *Pictura* dient
En die de handelingh van onſen *Duyts* bemindt.

IAN SIBRECHTS

Schilder van Antwerpen.

V*An Berchom* houtmen in des Hollants leegh gheweſten
Beneffens *du Iardin* wel d'jerſt, en voor den beſten
Jn d'edel Schilder-conſt, ſoo veel als raeckt den ſtiel
Daer over langh den aert van ſijn Pinſeel in viel,
En weet die in Figuer en beeſtjens uyt te wercken
Soo aerdich alſmen oyt coſt inde Conſt bemercken
Die jemandt brocht in't licht, ghelijck oock *Sibrechts* doet
En volcht *van Berchoms* ſtijl met gheeſt in overvloet.
Daer ſietmen in ſchildry ghewoel van cleyn Figuren
Oft beeſtjens die door Conſt hun ſchijnen te verrueren
Soo fraey en wel gheſtelt, dat ſijne handelingh
Al om ghetrocken wordt, door de bevoorderingh
Van Konſt die uyt den gheeſt van *Sibrechts* compt te ſpruyten
Daer ſijn ſchildrijen ons het vonnis ſtaegh van uyten
En thoonen oock de daedt van t'gen' hier *Muſa* ſeyt
Waer over Faem hem ſchenckt d'eer van ontſterf'lijckheyt.

IORIS VAN SCHOOTEN

Schilder in Hollandt.

SOo wy rijpelijck inſien de dierbaer weerdicheyt van Pictura, en hoe de ſelve van meeſt alle de voornaempſte Princen des werelts is beloont ghewoorden ende noch beloont wordt / ſoo dient hier verhaelt de achtbare Schilder-conſt die den vermaerden Joris van Schooten daeghelijckx is hanterende in Hollandt die door de overvloedicheyt van ſijnen gheeſt in rijcke ordonnantien en wel gheſtelde ſoo groot als cleyn Hiſtorien / Conterfeytſels en ſtilſtaende dinghen ghenoch bekent is / en gheeſtimeert wordt. Waerom dat Muſa wel mach ſegghen:

Jnt s'wereldts wonder van de hooch gheachte Kunſt
Van Schooten vindt alleen de grootſte eer en gunſt.

LUCAS FRANCHOIS

Schilder van Mechelen, oudt 45. jaren.

Die wetenſchap en Conſt beſit, ſal altijdt leven
En trotſt den Haet en Nijdt door d'aengheboden eer
Die de bevoorderingh van hunne deught hem gheven
Jae hoe 't de afgunſt ſpijt, ſy groeyen meer en meer,
Dit ſietmen waerelijck als in een ſpieghel blijcken
Aen veele Oeffenaers van d'edel Konſt ſchildry,
Dat die *Fortuna* ſal met eer en goedt verrijcken
Als de uytnementheyt van gheeſt oock is daer by.
Om t'ſelve aende Faem met waerheyt te bewijſen
Wordt hier ghedachvaert den roemruchtighen *Franchois*
Van *Muſa*, die ſijn eer doet uyt de Konſt verrijſen
En ſijn ervaerentheyt ſinght met een ſtille vois.
Die tot in Vranckrijck ghehoordt wordt met ghenuchten
Jn't Coninckx machtich Hof daer menich Prins beooght
De eelheyt van ſijn mals *Picturs* volmaeckte vruchten
Seer wel ghecoloriert, ghediept en uyt ghehooght,
Soo als het Huys *Condé* in overvloedt can thoonen
Beſonder d'eel Princers die hy gheſchildert heeft
En veele Cavaillers die by den Prince woonen
Waer aen men ſpeuren can dat jeder-een ſchier leeft,
Noch wijder ſtelt ſijn Kunſt haer leerſaem Schilder-paelen
Om te doen kennen wat ſijn Verf-pinceel vermach
Die al haer maelſel ſchijnt met leven te beſtraelen
Soo aenghenaem, weet ſy te brenghen voor den dach.
Naturas eyghendom, in ſchijn van enckel leven
Door den beſielden gheeſt die ſweeft op berdt en doeck,
Daer ons *Franchois* een proef can waerelijck af gheven
Door ſijn ervaerentheyt in't neerſtich onderſoeck.

LVCAS FRANÇHOYS

Peintre tres expert et renommé en grandes ordonnances, et pourtraicts, née a Malines.

Lucas Franchoys pinxit. *Coenr. Waumans sculp.*

Van t'ghene can bestaen inde begaefde seden
  Die eenich mensch besit, daer ons in Nederlandt
Den overvloedt van Const af thoont de rechte reden
  Jn *Lucas* eelen gheest en hooch begaeft verstandt.
Soo alsmen eens beooght de rijcke Cabinetten
  Van menich edel Heer, in Nederlandt ghestaen,
Die ons verthoonen veel schildrijen en Pourtretten
  Die wonder naer de Const van *Lucas* sijn ghedaen,
Daer sietmen al het gen' de Const-pinseel can maelen
  Naer t'leven uyt ghewerckt met uyt ghelesen gheest:
Daer sietmen t'levens aert van *Lucas* achterhaelen
  Wiens Meester langhen tijdt d'Heer *Rubbens* is gheweest,
Het gen' hy oock ghenoch doet blijcken in schildrijen,
  Die van hem met verstandt staen cloeck gheordonneert
Soo in devotie als in Poëterijen:
  Daer menich Kerck en Hof is mede ghestoffeert.
De ordonnantien van veele Kerck-altaeren
  En cloecke defticheyt van menich Taefereel
En vaste Teeckeningh, ghenochsaem openbaeren
  De groote vloeyentheyt van sijn seer eel Pinseel,
Daer sietmen in Figuer een tweede leven swieren
  Een losse drappery fraey op haer maet ghestelt
De verven wel ghemenght, vol aerdighe manieren
  Wat dienter meer te sijn in eenich Schilders beldt
Soo als *Franchois* bethoont, die (om den toom te gheven)
  Aen sijne neersticheyt, en eensaeme practijck
Vindt vreught, om buyten Echt in vryicheyt te leven
  Wiens naem oock is bekent in menich Coninckrijck.

CAROLUS

CAROLUS DU IARDIN

Schilder, woonende tot Amsterdam.

Die d'edel Schilder-conſt (om haer ſeer hoogh vermoghen)
Hanteert, en ſtaegh beſchermpt als d'appels van ſijn ooghen,
Den roem van d'eeuwicheyt door ſijn Pinceelen ſaeyt
Daer, naer des Meeſters doodt den tijdt de vrucht af maeyt.
Jae ſchoon den krijghs Godt Mars verwoeſt had al de landen
Van ruſt en luſt ontrooft des Konſtenaers verſtanden
En dat de arremoy oft een onvruchtbaer jaer
De menſchen had ghebrocht in't uyterſte ghevaer,
Soo ſou noch ever-wel Pictvras eer ontwolcken
Van haet en teghenſpoet door veel Konſt-gierghe volcken,
Die d'eer Ophouders ſijn van haere edelheyt
Vermaerde wetenſchap, en vremde gheeſticheyt.
Daer Dv Jardin met recht wel vlijtich op mach praelen
Door al de Konſt die hy weet wonder aff te maelen
Daer gheene netticheyt oft gheeſt in en ontbreekt
Midts dat daer in (ſoo t'ſchijnt) den aert van t'leven ſteekt.
Beſonder als hy thoont in't werck van ſijn Pinceelen
Een ſcherpe ſuyverheyt (daer d'ooghen langh op ſpeelen)
Eer ſy ten vollen de volmaecktheyt van't ghediert
Beſpeuren konnen, dat in't cleyn op plaeten ſwiert
Op doecken oft panneel, en naer-venant Figueren
Landtſchappen, bloem, en vrucht ſchier boven de Nature,
Soo wonder aenghenaem iſt t'ghene dat hy maeckt
Die d'uyterſt' eyghentheyt van t'leven naeſt gheraeckt.
Jae niemandt in des' eeuw in ſijn lof-rijcke wercken
Can eenich miſverſtandt oft onvolmaecktheyt mercken,
Die ſijn beriſpers licht can houden in bedwangh
Wiens Konſt is oorſaeck van veel Haeters onderganck.
Daer heel Jtalien en Hollandt ſtets op roemen
En houden Dv Jardin een vande luyſter bloemen
Der vrije Schilder-conſt, bekent van ſtadt tot ſtadt,
Wiens loff de Faem beſpeurt en onvermoeyt beſpadt.

CAREL VAN SAVOYEN

Schilder van Antwerpen, Anno 1619.

DIe sijn oogh-merck laet daelen op de nutticheyt die ten dienst van onse Pictura oft vry Schilder-const en voortplantinghe van des selfs eer / ghedurich voorts compt / sal vinden inde uytnemende Const-pinceel van Carel van Savoyen eenen soo grooten lust en behaeghen dat hy niet anders en sal wenschen als om de selve te moghen te weerderen ende te achten boven alle Const. Want jemandt die oprechte kennis draeght van Pictura, en sijnde versterckt met een ghesondt oordeel / en can in sijn handelingh niet anders vinden als de uyterste volmaecktheyt van het leven / besonder voor hebbende een wel gheteeckent ende volverwich stuck / dat afbeldt eenighe naeckte lidtmaeten / die soo soetelijck van hem uyt ghewerckt ende aerdigh voltrocken worden dat ick niet anders van den selven Carel van Savoyen en magh segghen als t'naervolghende in corten sin aldus.

Groot-achtbaer Constenaer die met u eel Pinceelen
Uyt weynich asch oft stof cont brenghen op panneelen
T'gen' t'leven soo ghelijckt al oft in't leven waer
Al dat ghy uyt den gheest seer vlijtich schildert naer.
Cunt ghy het leven doen aen uwe Const ghelijcken
Soo moeter in U gheest jet Goddelijckx dan blijcken
Want die iet levens can voortbrenghen uyt dood' asch
Waer in te voren noyt een schijn van leven was,
Moet boven menschen cracht, een godd'lijck Schepsel wesen
T'gen nimmer als van Godt, oyt is ghesien voor desen.
O neen weet-lieve jeught; soo daer t'ghepeys op spelt
Denckt dat t'alsoo is met de Schilder-const ghestelt,
Die U voor t'leven can al menich mael bedrieghen
Jae t'levens schijn bethoont, in Consten (sonder lieghen)
Want leughen wort ghetast soo blijckt het teghendeel,
Van t'ghene wort verhaelt, maer hier wijst het Pinseel,
Seer onveranderlijck, het gen ghelijckt het leven,
Jae oft het leven waer aen haere Const ghegheven,
Dat is de Gaeve-Godts ghestort in eenen mensch
Die maelen can door Const, al t'gen is sijnen wensch.

Die

CAROLVS VAN SAVOYEN,
Paintre extraordinaire en petites figures princepalement en nues grandement estimez Nasquit dans la Ville d'Anvers demeurant en Hollande .

C. van Savoyen fecit aqua forti.

Die inde Conſt bethoont veel aenghenaeme dinghen
Soo als *Savoyen* weet met gheeſt in't licht te brenghen,
Dat jeder tuyghen ſou (die ſien can ſijn ſchildry)
Ten is gheen Conſt alleen, maer t'leven iſſer by.

PEETER VAN BREDAEL

Schilder van Antwerpen, oudt 32. jaren.

HOort hoe de ſnelle Faem met overvloedt van prael
Roempt op de Schilder-cunſt van *Peeter van Bredael*,
Door al de vindinghen die hy in't ordonneren
Brenght daeghelijckx voor den dach met Landtſchap te ſtofferen
Seer aenghenaem aen d'oogh van die de Konſt bemint
Om al de wonderheyt die m' in ſijn ſtucken vindt.
De vremde handelingh (die hy weet voor te ſtellen)
Gheeſt ſtof en reên ghenoch om d'eere uyt te bellen
Die ſijn Pinſeel verdient, door d'aerdicheyt, die ſy
Thoont weſentlijck en fraey in jeder Konſt-ſchildry.
Voor eerſt alſmen den aert van Landtſchap oft landtdouwen
Prieel, Hof, en Ruwien, en oud' Romeynſche bouwen
Van hem ſiet afghemaelt ſoo vindtmen den Natuer
En t'levens weſen in *Bredaels* verrijckt *Pictuer*.
Het leven in't gheboompt, en al de eyghentheden
Jn cleyne Beeſtjens met verſtandt en waere reden
Soo uyterlijck ghevat dat niet ſoo wel can ſtaen
Jn alle Kenders oogh, die met de Conſt om gaen,
Als t'gen' ons *van Bredael* weet gheeſtich aen te wijſen
Jn d'edel wercken die uyt ſijn Pinſeelen rijſen.
Daer de gheſteltenis oock van des menſchen aert
Staet inde Kunſt vercleynt en van Pinſeel ghebaert:
Soo eel, net, ſuyver, en volmaeckt ghelijck het leven
Dat ſelver den Natuer gheen gaven meer can gheven
Oft t'wordt daer in gheſien in overvloedicheyt
Het werck bethoont de daet, wat dienter meer gheſeyt.

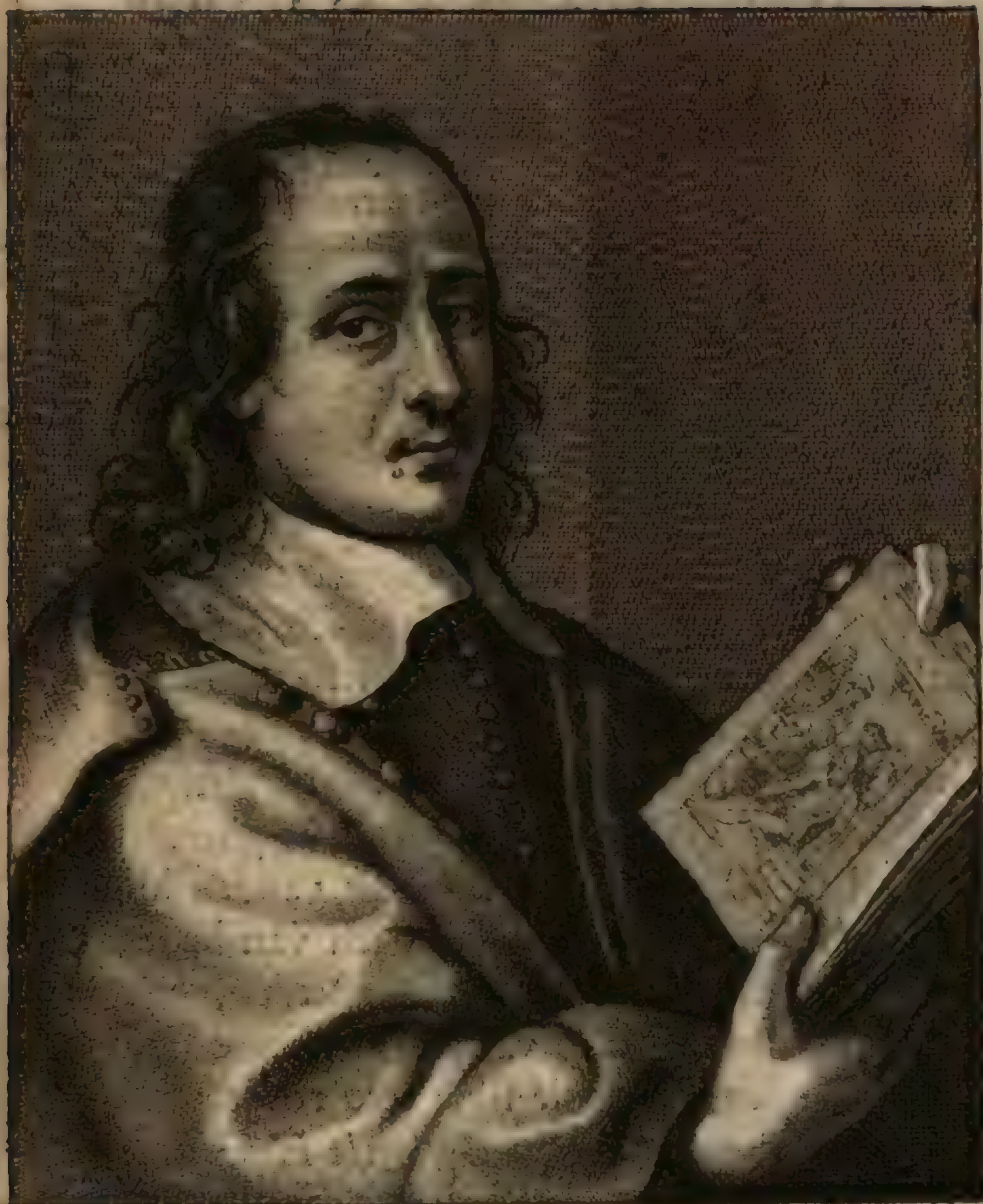
PETRVS VAN BREDAEL. Né dans la ville d'Anvers en l'an 1630. Paintre fort plaisant et rare, il at demeure quelque temps en Espaigne, et aultres provinces.

Abbe delineavit. Coenr. Lauwers sculpsit.

HENRICK VANDER BORGHT

Schilder van Franckendael.

HIer ſietmen wederom als met herſchapen ooghen
Een nieuw verborghen Conſt van grooten gheeſts vermoghen
Van ſulcken vremden cracht en vaſt gheſtelden aert
Als oyt PICTVRA heeft uyt haeren ſchoot ghebaert.
Soo ghy maer t'kleedt-cieraet ontdeckt van d'eel ſchildrijen
Die VANDER BORGHT afmaelt en U can doen belijen
Dat van Natura noyt can worden jet gheteelt
Uytwendich, oft het ſchuylt in ſijn ontſterf'lijck beelt,
De reden tot bewijs is nood'loos t'openbaeren
Ter wijl dat ſijnen gheeſt ſoo is in Conſt ervaeren,
Dat t'werck tot ons vermaeck ghenochſaem tuyghen can
Wat rijck begaefdt vernuft ſchuylt inden weerden Man
Daer t'hooghe Duytſche-Landt met recht wel op mach pralen
Om al de ſuyver Conſt die hy daer heeft ghemalen:
T'rijck FRANCKFORT, FRANCKENDAEL en d'Jtaliaenſche landt
Beminnen ſijne Konſt en kennen ſijn verſtandt.
Den Graef van ARONDEL, een van PICTVRAS vooghden
Soo haeſt hy eens t'Pinceel van VANDER BORGHT beooghden
Had ſulcken wonderheyt van deught daer in bemerckt
Om t'leven t'gen' daer in was gheeſtich uyt ghewerckt,
Dat hy hem met veel gunſt en rijckelijcke winſten
Begaeft heeft naer den eyſch en naer Pinceels verdienſten,
Om dat ſijn edel Konſt niet als met deughr verkeert
Om datmen uyt ſijn Konſt niet als de deught en leert,
Die door lichtveerdicheyt gheen ſiel en ſal ontruſten
Oft door onkuyſchen aert beſtrijden met vuyl luſten,
Midts dat ſijn ſuyver werck niet als op deughden treckt
Op t'lijden vanden Heer t'gen' niet als deught verweckt.
Godt die de Kunſten gheeft en wordt oock niet vergheten
By VANDER BORGHT die ſtets Godts leven af can meten
Door wetenſchap en gheeſt die in ſijn herſens leyt
Jn't cort hy baent den wegh van veel godtvruchticheyt.

HENRY VAN DER BORCHT PEINCTRE,

Ne à Franckendael au Palatinat, et a cause de la Guerre venu a Franckfort, en l'an 1636 passant le Comte d'Arondell Voiagant vers l'Empereur, l'emmena et de la l'envoya en Italie Chez Mr Petti le quel amassa l'Art Pour le dit Comte de la Passant avec l'art en Angleterre il l'a gardé jusques au decedé Comte il est Serviteur du Prince de Galles.

Iohannes Meyssens pinxit et excudit. — *W. Hollar fecit 1640.*

PEETER TENTENIER, CASTELEYN, ende GYSBRECHT DE HONDECOTEN.

DE aerdich vercierende rijckelijckheyt van Pictura brenght de Kunſt ſulckenen luyſter ende glans aen dat het onmoghelijck is den ſelven te verlieſen als wanneer den Schilder niet en laet vertraghen ſijnen yver ende luſt om de ſelve te hanteren ende daer door eenen eeuwighen naem achter te laeten. Daerom wort de neerſticheyt ende vlijtighen jever nootſaeckelijck in een goet aencomende Schilder vereyſt om daer door de gheneghentheyt van een gheeſtighe Natuer in het ghemoedt wacker te maecken ende ſoo alleensken de voorbelden van het verſtandt uyt te wercken ghelijck ſekeren Peeter Tentenier, Caſteleyn ende Gijsbrecht Hondecoten Conſtighe Oeffenaers van Pictura over al in hun Conſt doen blijcken / daer de Faem met alle recht en reden wel op roemen mach.

Faem mach op *Tentenier* vry haeren roem wel bouwen
Die ſijnen cloecken gheeſt in Konſt noyt laet verflouwen,
Maer brenght ons daghelijckx ſeer aerdich voor den dach
Al wat in groot oft cleyn *Picturs* Pinceel vermach,
En *Caſteleyn* daer by en dient oock niet verſweghen
Die ſoo van jonghs-af-aen was tot de Conſt gheneghen
Door jngheboren gheeſt dat hy noyt was gheruſt
Oft hy en had volbrocht het voorbelt vanden luſt
Die hem al menich mael tot op den dach van heden
Met groote neerſticheyt en jever heeft beſtreden,
Om d'uyterſte der Konſt te vatten in't ghemoedt
Tot cierſel vanden naem die ſijne eere voedt.
Soo als oock uyt t'verſtandt van *Gijſbrecht Hondecoten*
Gheſpeurt can worden wat gheeſt-rijcken Conſt beſloten
Jn ſijne herſens leyt, met grooten gheeſt ghemenght,
Die *Gijsbrecht* op 't Toneel van lof en eere brenght.
En waerom ſou ſy niet, want ſijne oli verven
Sijn d'oorſaeck dat ſijn Faem oft Naem noyt ſullen ſterven:
Dat heeft *Pictura* in, hoe dat het gaet oft niet
Sy heeft door haere cracht de Faem in haer ghebiet.

LILLY alias LELIO

Schilder van Londen in Enghelandt.

HEt gheruecht wilt qualijck laeten verswijghen den Constighen Lilly ost Lelio Schilder van Enghelandt / den welcken in't groot jae boven het eyghen leven door sijn vaste en veerdighe manieren van teeckenen ende schilderen egheen Nederlanders en hoeft te wijcken / jae mach met volle recht den tweeden Rubbens inde losse Pinceel ende cloecke inventien gheheeten worden / daer de Faem meer lof van spreeckt als ick hier can beschrijven / ende om cortheyt wil ghenoodtsaeckt ben achter te laeten / als ghenoch sijnde / dat ick vanden selven mentie maecke hopende ende vast betrouwende dat sijn wercken hun selven meer befaempt maecken als ick met mijn flouwe pen can bewijsen sluytende alleenlijck tot sijnen roem ende ghedachtenis met te segghen aldus.

Soo als een *Lelie*, die onder doorens bloeyt
Can haer de eel *Pictuer* oock onghehindert draghen
Jn oproer en crakeel, die in haer Consten groeyt
En vreest geen onghemack in spijt van d'oorloghs plaghen.

CORNELIS VAN BERCHOM

Konstich Schilder van Haerlem.

HEeft Hollandt niet met recht op *Berrechom* te stouffen,
Die weet door Konst en deught, t'ondeughdich t'overpouffen
Jn eene handelingh vrempt van ghesteltenis
Daer t'mergh van ons *Pictuer* vast in ghesloten is.
Jae schoon den droeven Nijdt dit gheensints can verdraghen
Die d'eyghen hert daerom schijnt stadich op te cnaghen
Soo moet sy selver (als t'ondeughdich) tuyghen dat
Noot beter den Natuer is met t'Pinseel ghevat.
Als *Berchom* ons verthoont, soo in stilstaende dinghen
Als Landtschap, Beestjens en Figuerkens voort te bringhen
Daer t'puyck der wetenschap niet hoogher vlieghen can
Om te verheffen al de deughdt van eenich Man.

IOANNES MEYSENS

Schilder van Brussel.

DE ervarentheyt inde kennis van Picturas Konsten (daer den voorschreven Meysens mede begaeft is) en heeft niet ghedooght om den selben hier te vergheten / die gheboren is tot Brussel in't jaer 1612. op den 17. Mey / ende de edel Schilder-const ghelEert heeft by den vermaerden Anthonio van Opstal, mede oock by sekeren Nicolaes vander Horst, daer by hy sijnen tijdt soo yverich heeft waerghenomen dat hy voor sijn Excellentie Graeff Hendrick van Nassau verscheyde fraey stucken heeft gheschildert eensamentlijck den selben met de Gravinne / verscheyde reysen naer t'leven heeft ghecontersept / boven dien oock de Gravinne van Strom, den Grave van Bentom, diversche Colonels voor den Commandeur Lichtenbergh, als oock den selben Commandeur sijn Huysvrou ende alle hunne Kinderen / daer niet anders als het leven in en ghebreckt / met sulcken goede en vaste opmerckinghe is alles door den voornoemden Meysens daer in met het Pinceel uyt ghevoert / ghelijck oock compt te blijcken binnen Antwerpen (daer hy teghenwoordich is woonende) aen veele ende menichvuldighe Contersepytsels die hy daer ghemaeckt heeft / oock met eenen blijtighen jever naer d'Originelen van van Dijck ghecopieert / dat de selve menighmael voor Originelen oft Principalen worden aenghesien / soo veel vermoghen heeft hem de wetenschap van Pictura inghestort datmen boven t'ghene voorschreven staet wel mach segghen:

Den jever wordt altijt ghehandthaeft vande jonst
Die d'eel *Pictuer* besit door haer verheven Const,
En lockt de neersticheyt om de seldsaemste dinghen
Die jemant uyt den gheest, door Const in't licht can bringhen,
Soo als ons *Meysens* weet te thoonen met Pinseel
Vol levens aert en cracht op doecken en panneel.

Teghenwoordigh is de eenighe exercitie ende negotie vanden voorschreven Meysens, de handelingh van alle seldsaeme Printen soo van antieque als moderniqhe Meesters uyt ghegaen ende by de clocckste Plaetsnijders ghesneden / soo ende ghelijck by hem te vinden sijn ontallijcke raere drucken van Lucas van Leyen, Alborduer, italiaensche ordonnantien ende veel wonderbaere Printen ghesneden van Sadeler, Nantuel, ende andere fameuse Plaetsnijders die hy door sijn groote kennis ende ervarentheyt can doen blijcken ende ten voorschijn brenghen. Wiens Sone by naem Cornelis Meysens oock is een fraey aencomende Meester in't plaetsnijden ghelijck aen verscheyde Pourtretten en de Tytel-plaet van desen Boeck te sien is. Oudt 21. jaren.

Uyt

IEAN MEYSSENS,

Peinctre natif de Bruxelles l'an 1612. le 17. de May, tient a present sa residence en la ville d'Anvers, ou pardessus l'exercice du pinceau particulier en pourtraits, il fait profession de vendre des printes, en la cognoissance desquelés il est singulierẽmẽt versé.

Ioan. Meyssens pinxit. *Cornelis Meyssens sculp.*

Uyt ſwert beinckte Print ghedruckt op wit papier
Wordt Konſt en gheeſt ghekent, ſoo wel als in ſchildry
Al waer de Teeckeningh is Meeſter van 't beſtier
Die d'eel volmaecktheyt van de wetenſchap hout vry.

NICOLAES VAN EYCK

Schilder van Antwerpen.

JSt wonder dat de Eer heeft ſelden connen ruſten
Voor dat ſy ſach ghepaeyt den wenſch van haere luſten
En had *Niclaes van Eyck* met volle recht ghebracht
Tot d'Ampt van Capiteyn der Borgherlijcke wacht,
Om ſijnen cloecken aert en gheeſtighe manieren
Die door de hulp van deught ſijn heel gheſlacht vercieren
Om ſijn trouherticheyt en jever tot Godts wett'
En ander deughden meer, daer d'Eere meeſt op lett'
Om jemandt tot t'gheluck van haren ſtaet te brenghen
En Faem, en Naem, en Stam daermede te verlenghen,
Soo als is uyt ghewerckt door liefde buyten gunſt
Om dat compt over een dit Ampt met ſijne Kunſt,
Om dat (ſegh ick noch eens) ſijn aerdighe Pinſeelen
Niet anders als t'ghebruyck van krijghs handel en teelen
Ghelijck Batalien, en dierghelijcken ſtaedt,
Optreckingh, peſtery, ſoo 't in den Legher gaet.
Weet ons van *Eyck* door gheeſt als t'leven te vertooghen
En als het leven ſelf te ſtellen voor de ooghen
Van die de Konſt verſtaen, midts den volmaeckten aert
Het leven en Natuer daer in veropenbaert.

PHILIPPVS FRUYTIERS

Schilder van Antwerpen.

DE vrome ſterckheyt baert prijs, lof, en groote eer
En t'Schilders oeffeningh verheft haer cracht noch meer,
T'gen' veel weet-lievende Vernuften overweghen
Door al de ſeldſaemheyt die daer in is gheleghen,
De Cloeckaerts ſtaen verbaeſt, verwondert en verſtompt
De Wijſe twijfelen oft t'leven daer in compt:
Om dat des' handelingh ſoo grooten deught can teelen
Als ſy het leven thoont in't werck van d'eel Pinſeelen
Vol vruchtbaer wetenſchap, die over al den prijs
Behalen, door hun cracht en levendich bewijs:
Daer ons *Fruytiers* van thoont een proef ghelijck het leven.
Die dient in't licht ghebracht en om haer Konſt beſchreven,
Om dat ſijn handelingh werckt ſoo veel deughden uyt
Dat ſijne vry *Pictuer* in haer niet en beſluyt.
Als d'uyterſte dat in de eelheyt der Natueren
Can worden naer ghemaeckt, beſonder in Figueren,
Seer vaſt gheteeckent en naer t'leven wel gheſtelt
Vol vremde vindinghen, heel gheeſtich uyt ghebelt.
En boven dat en hoeft hy niemandt oock te mijen
Jn eene oeffeningh die voortbrenght ſchoon ſchildrijen
By onſe Conſtenaers mineatuer ghedoopt:
Die oock van levens aert en gheeſt is overhoopt,
Daer wonder netticheyt en Konſt is in te ſpeuren
Door al de ſuyverheyt van haere ſchoon coleuren,
Daer niemant als *Fruytiers* den hoochſten naem van draeght,
En metter daedt bewijſt, t'gen Kenders oogh behaeght.

ANTHO-

ANTONIUS GOEBOUVV

Schilder van Antwerpen.

HEt is een vrempt ghewoel, dat meestendeel de menschen
Soo naer de aertsche vreught, en eer, en rijckdom wenschen,
Sijn besich dach en nacht om t'lichaem op te voen
Jn ydel ydelheydt, en selden goedt te doen.
Daer sy in scheppen al hun wellust en behaghen
Schoon dat sy op het lest veel min als niet bejaghen,
Want ismen cloeck van gheest en geene vruchten baert
Jn uyt te wercken t'gen' den ingheboren aert,
Door wetenschap besit, soo sijn't maer s'werelts slaven
Niet weerdich datse sijn verciert met hemels gaven.
Maer die sijn wetenschap doet blijcken t'alle kant
Wordt als een Landt-juweel bemint om sijn verstandt.
Wordt over al gheeerdt om dedele manieren
Die sijnen weerden naem en leven staegh vercieren,
Daer de memori van den mensch langh af onthouwt
En daer de Faem met roem haer woonplaets staegh op bouwt.
Wie leeft in rijcken staet, wordt licht beancxt met sorghen
Verliest sijn vryicheyt, en heeft veel vrees verborghen
Jn't hert, om s'werelts goedt dat hem hier geeft wat vreught
Met lust en rust ghemenght, maer geen oprechte deught.
De deught nochtans die is het ciersel vande menschen
Die uytsteckt boven al t'gen' jemandt hier can wenschen,
Het loot en waterpas daer jeder een op rust
Die d'achterdencken van't onsalich sterven blust,
Hoe menich dertel quant en sietmen daer niet woelen
Jn d'aertsche gaeven om de lusten te verkoelen
En wroeten al den dach in't s'werelts dreck en slijck
En niet eens dencken op de deught oft hemel-rijck.

Orbis Roma caput bellorum turbine quondam
Obruta cur fremuit? Martis amica fuit:

Ast ubi multiplicis sese dedit Artis alumnam,
Celsa Triumphatrix se super astra tulit.

Dit heeft van jonghs-af-aen *Goebou* al gaen bemercken
Als hem den ſeghen Godts quam met verſtandt verſtercken,
Als hy eens overdocht dat eenen goeden naem
Meer wordt ghepreſen by de al ghemeyne Faem
Als welluſt, ſtaet, oft pracht, die lichtelijck verdwijnen
Schoon datſe wonderlijck in jemandts ooghen ſchijnen.
Goebou ſach boven dien dat ons de wereldt niet
En geeft als cleyne vreught vol naerſmaeck van verdriet
De reden dat hy in te gaen ſocht ander weghen
Daer niet als lof en deught en vreught is in gheleghen,
Het gen' de ſnelle Faem noch naer de doodt verbreyt
En teeckent inden boeck van haere eeuwigheyt.
Den lof can noyt vergaen van die hun ſelf vercloecken
Jn Conſten door de deught met jever t'onderſoecken
Om dat de vruchten (die voorts comen vande Kunſt)
Tot vreught der Konſtenaers met eer worden begunſt.
Soo als de neerſtigheyt quam aen *Goebouw* vereeren
Eer dat hy noch ginck in Jtalien verkeeren
En t'gen' daer aen ghebrack, op heden wordt volmaeckt
Door al ſijn groote Kunſt daer menigh geeſt naer haeckt.
Men hoort niet vande Faem als lofsangh van hem ſinghen
Tot vreught van ſijn geſlacht, door de ſeldſame dinghen,
Die ſijn Pinſeel bewijſt, die in haer ſelven leeft
Om dat ſy den natuer (ſoo t'ſchijnt) verborgen heeft
Jn al haer wercken, die *Goebou* weet af te belden
Die niemandt om haer kracht ghenoch en can verghelden.
T'Handtwerpen inde Kerck vande Societeyt
Staet ſijnen naem ghenoch in d'eel *Pictuer* verbreyt:
Jn Hollandt, Vranckerijck, en noch meer ander rijcken
Daer compt de edelheyt van ſijne Conſt te blijcken,
Soo dat onnoodigh is meer lof te brenghen uyt
Die ſijne daet ghenoch in d'eel *Pictuer* beſluyt.

PEETER

PEETER DE VVIT
Landtſchap-Schilder van Antwerpen.

SOo maer des winters daeghs t'ghevoghelt ſach de ſtucken
Gheſchildert van *de VVit* die het gheboompt uyt drucken
De Konſt ſou hunnen aert ontſteken met jolijt
Soo als in't midden van den heeten Somers-tijt.
Den ſoeten Nachtegael ſou nieu ghenuchten ſcheppen
Den Oyevaer waer oock terſtont weer aen het cleppen
De Lijſter aen t'gheſluyt en t'Quackeltjen aen t'ſlaen
De Muſch aen t'neſtelen, en t'Krekeltjen aen t'gaen,
Soo levendich door Konſt can ons *de VVit* doen blijcken
De groene boomen die het leven niet en wijcken
Soo aenghenaem thoont hy de ooghen hun vermaeck
Dat hy die licht verweckt uyt eenen ſwaeren vaeck.
Als maer ſijn cloecke handt een Landtſchap gaet bereyen
Dat menich Kenders oogh door luſten can verleyen
Soo lieſelijck verſchiet t'aſurich achter-werck
Tot welſtandt vande Conſt, ſoo crachtich cloeck en ſterck
Den voorgront uyt ghehaelt, dat gheen boſch oft waranden
Gheen weghen wel beplant ſchoon ende vruchtbaer landen
En ſijn in't leven ſoo plaiſant naer d'oogh gheſtelt
Oft worden door *de VVit* verthoont en afghebelt.

GASPAR DE VVIT

Landtschap-Schilder van Antwerpen.

ALs compt de gulde Son TELLVRIS schoot beschijnen
Soo sietmen dat den Vorst allenskens sal verdwijnen
Die t'groen tapijtich cleedt van FLORA had berooft
Des menschen lust verflauwt, en al t'ghewas ontlooft.
MATVTA melckt haer borst en door haer dauws besproeysel
Besapt sy al het hout en brenght tot geurich groeysel:
Soo dat al watter leeft ghelijck verresen is
Soo haest de werme Lent in haer oudt wesen is.
Dit sien ick inde Const soo danich oock gheschieden
Daer MOMVS en den NYDT (als vande pest) af vlieden
Schoon dat door hunnen haet de Const al dickwils lijt
Noyt wordt sy evenwel haer glans en luyster quijt,
Jae schoon haer edelheyt wordt somtijts eens bestreden
En van niet wetende Laet-dunckenaers vertreden:
Haer krachten sijn soo groot dat sy daer op noyt past
En acht den Nijdt niet meer als eenen hondt die bast.
Dit wordt ons door DE WIT oogh-schijnelijck bewesen
Die inde Schilder-const ten hoochsten wordt ghepresen,
Daer hy sijn cloeck verstandt in't Landtschap blijcken doet
Dat menichmael verlicht den gheest en swaren moet.
Als hy de gulde Son, en aenghenaemen reghen
Van sijnen gheest door hulp van Godes milden seghen
Laet daelen op panneel, op doeck oft copre plaet
Waer op hy t'Landtschap maelt, dat als het leven staet.
Hier sietmen t'loof-rijck groen, aen alle canten wassen
Den malsen dons en lis weerschijnen inde plassen
De struyckxkens veil bemost als t'leven en Natuer,
Ghedommelt met Pinseel in d'eelheyt van PICTVER.
Jae dat den Satir PAN SIRINGH saegh uyt ghetrocken
Jn't Landtschap vande WIT, sy sou hem weer verlocken.
Hy wert (dat is ghewis) weer op haer schoont verhit
Jae saegh voor t'leven aen, het Landtschap vande WIT

Betrach-

GASPAR DE WITTE.

Peintre extreordinaire en grand et petit paysages et ruynes tant en huyle comme en detrempe, grandement estimé pour leur rareté auprès des grands Sr.s et Amateurs de l'arte, il ast demeuré long temps en Italie et France, etc. residant en Anvers ville de sa naisance.

A. Goubau pinxit. — Richard Collin sculpsit 1662.

Betrachtinghe.

DAtter vremde bedenckinghen / eyghenschappen / middelen en inbeeldinghen / jae werckende lusten inde liefde verborghen sijn (ghelijck de daegheliyckxse ervarentheyt ghenoch leert) can hier oock in't beschrijven vande Const-rijcke Pictura ghenoch bewesen worden / de welcke met de liefde wel over een compt en het naest aende liefde schijnt te bestaen / ghelijck ick hier voren noch wyder heb gheschreven. Het selve blijckt claer ghenoch aende overschoone Stratonica, de welcke de volmaeckste en cierlijckste Maeght was diemen in heel Corinthen eertijdts cost vinden / waer op sekeren Coninck (haer maer eens ghesien hebbende) soo verlieft was / dat hy sijnen Schilder Apelles daer over had van Athenen ghesonden naer Corinthen om de selve aldaer te conterfeyten / ghelijck hy oock op't versoeck vanden Coninck inden Tempel van Diana heeft ghedaen / en wederkeerende over zee met het volmaeckt stuck / ist ghebeurt / dat Apelles met alle de Pilooten door het stormich weer en onstuymich tempeest meynden te verdrincken / worpende alle de packen en coopmanschappen over boodt om hen te verlichten vanden swaren last : en Apelles vreesende dat hy sijn opgherolde schildery (daer het afbeldtsel van Stratonica op stondt) oock sou hebben moeten over boodt werpen / heeft t'selve ontrolt ende aende Gasten ghethoont segghende: dattet de Goddinne Diana was / ghelijck oock ghelooft werdt door de schoonheydt en levenden aert die een jeder daer in voor het waerachtich leven quam te sien / jae t'is soo veer ghecomen datmen het beldt voor de Goddin Diana aenbadt en het tempeest door hun vast betrouwen oock ghestilt is. Apelles met het beldt ghecomen sijnde tot Athenen ende t'selve aenden Coninck ghelevert hebbende werdt hem daer voor vereert over de hondert talenten goudt / alsoo dit was een van sijn uytnemenste / besonderste en seldsaemste wercken die hy opt ghemaeckt hadde / het welck niet te verwonderen en is / naedemael dat Apelles niemandt ghelijck en hadde om de eyghentschap van het leven inde Const naerder uyt te belden : jae dat meer is / den gheleerden Schrijver Apion ghetuyght: dat de Waersegghers / oft Gheluck-gheraders uyt de volmaecktheyt van sijn gheschilderde tronien costen oordeelen de voorleden en toecomende gheschiedenissen die den mensch ghebeurt waren en noch ghebeuren souden. Des voorschreven Coninckx Sone (die rijp van jaren was) het gheschildert beldt vande voornoemde Stratonica oock ghesien hebbende / werdt daer op soo seer verlieft als sijnen Vader / niet teghenstaende dat hy nochtans het leven noyt (ghelijck sijnen Vader) ghesien en hadde / de welcke op het beldt soo wonder volmaeckt verscheen ghelijck het leven. Middeler tijdt heeft den Coninck door eenen Ambassadeur Stratonicam ten houwelijck doen versoecken voor sijn Coningin / de welcke hy oock becomen heeft ende daermede ghetrouwt zijnde / is de liefde vanden Sone soo aenghegroeyt / dat hy noch dach noch nacht en cost rusten / te meer / alsoo hy wel wist dat het onmoghelijck was met sijn Stief moeder te comen tot sijn begheerte. Sijn liefde had haeren oorspronck uyt de schildery door het ghesicht vande Const / en bemerckende dat de Const met het leven soo over een quam / meynde van liefde te sterven / midts de selve meer een Goddin was ghelijckende als eenen mensch / midts dien oock dat de schildery in het ghe-

ghe-

ghesicht aen het leven niet en weeck / welck leven alleen het beroerelijck ghevoelen meer hadde als de Const. Den Sone dan sich beroofst vindende van sijn hope en troost / is ghevallen in een swaere siechte / de welcke soo aennaem dat hy van gheen Medecijnen en cost gheholpen worden : segghende teghen den Coninck ronde uyt / dat sijnen Sone moest sterven / ten waer hy gheholpen werdt van Stratonica, die de eenighe oorsaeck was van sijn siechte. Den Coninck met verwonderingh / ende niet sonder teghenstrijdt van sijn eyghen liefde ende minnen lust t'selve overlegghende / boven dien gheenen naerderen erfghenaem als sijnen verliesden Sone hebbende / heeft sijn eyghen lusten ghebroken ende Stratonicam aen sijnen Sone voor een Princersse ghesconcken / de welcke noch de oorsaeck was van sijn subite ghesondtheydt ghelijck sy te voren had ghewecst den oorspronck van sijn quaelen. Wie isser die (den inhouden van dese heydensche Historie aenmerckende) niet en sal verwondert staen / dat uyt het ghesicht van een gheschildert beldt Coninghen en Princen beweeght en verlieft connen worden tot den persoon die t'selve beldt uyt druckt. De vraegh is / wie hier meerder kracht heeft ? oft het leven / oft de Const / de Const was hier de oorsaeck ende eerste fondament / dat des Coninckx Sone tot liefde werdt ghedreven tot het leven dat hy noyt ghesien hadde / en schoon den Vader maer eens het ghesicht van't leven ghehadt en hadde / waer door hy de volmaeckte schoonheyt van Stratonica in haer afwesentheyt inde Const noch meerder trachte te sien / sonder gheneghentheyt om daer mede te trouwen / ghelijck hy door het ghesicht vande Konst daer naer is willich ghewecst en ghelchiet is / soo compt hier te blijcken dat de Konst alleen is ghewecst den eersten oorspronck van liefde en trou ; dat de Konst alleen (door het valsch ghelooof der Heydenen) de zee heeft ghestilt / ende den Coninck tot liefde verweckt en wederom van liefde berooft om meerder liefde daer door in sijnen Sone te voeden. T'is wel waer dat de liefde een vier is wiens vlamme langh can verholen blijven / eer de selve haer openbaert / haer eyghenschappen en sijn niet sonder merckelijcke teeckenen oft uytwendighe werckinghen die een Minnaer in sijn brghagie langhen tijdt door de versterckinghe van een goede hope can verdraghen / maer hier blijcht dat de Const den lust van eenen Coningh ende Prince niet en heeft connen in balans houden / sonder den wil ende wensch (van t'ghene de liefde baert) volbracht te sien / sulcken vremden cracht ende deught can de Const inde ghedachten van Minnaeren uyt wercken. Wie en sou dan gheen stantvastighe volherdinghe bethoonen om het wit van soo danighe wetenschap te gheraken als desen Apelles (Prince van alle Schilders) in sijn leven heeft ghedaen / om sulcken goeden ende oprechte Pinceel-vruchten voortis te brenghen oft met een openhertighe gheneghentheyt te leeren ; en ghelijck de liefde op gheen verdiensten en siet maer wel op ghetrouwe wederliefde / door de welcke de liefde moet voldaen worden / soo en siet ons Pictura niet op de weerderingh van haer wetenschap / maer wel op den iever en gheest door de welcke sy moet voortis comen. Dit blijckt opentlijck in onsen tweeden Apelles Gonsalo Cocques, daer hier voor breeder van verhaelt is / den welcken in sijn Schilder-const sulckenen gheest en wetenschap laet blijcken dat ick twijffel / oft eenighe Coninghen en Princen (siende de volmaeckte schoonheyt van een gheschilderde Brabantsche Nimph in Gonzalo Cocques

ſijn beldt uyt ghewerckt) daer op niet en ſoude verlieven / en luſt crijghen om het leven te ſien van ſoo danich uytdruckſel / ſulcken vermoghen heeft ſijn cloecke handelingh in't hanteren van het Pinceel. Hier van gheven ghetuyghenisse verſcheyde Pourtretten en aenghename ordonnantien die hy gheſchildert heeft voor veele Princen en Edelieden / daer alle de eyghenſchappen ende volmaecktheden van het leven in verborghen ſijn / daermen in can ſien de ſuyverheyt van Holbeen en Joost van Cleeff ghenoempt Sotten Cleeff, de vleeſchachtighe manier en levenden toets van van Dijck, de loſſe gheſteltenis van den edelen Petrus Paulus Rubbens, de malſigheyt van Titiaen, ende de lieſelijckheyt van Raphael d'Urbien. Ghelijck onder andere van ſijn wercken gheſien can worden in een uytnemende fraey Converſatie die hy gheſchildert heeft op copere plaet voor den Vromen en ſeer Conſt-lievenden Sr. Jacob le Merchier Coopman binnen de Rijcke-ſtadt van Antwerpen, afbeldende ſijn eyghen Figuer met ſijn Huyſvrouwe ende alle de kinderen / waer by Gonſael ſijn ſelven aen een tafel ſittende heeft ghecontrefeyt van ter zijden oft in porphiel als koutende met den voorſz. Sr. Le Merchier, ſijnde van ghelijcken in een diſcourerende actie / alles ſoo uyt ghebeldt elck verthoonende ſijn werckelijck leven van volmaecktheyt datter niet meerder inde Conſt en can ghevonden worden dat deſe ſchildry ſou connen overtreffen: want oock merckelijck gheconſidereert dat jemandt ſijn ſelven uytbeldende / daer toe noodigh heeft eenen ſpieghel uyt welcken ſpieghel men ſijn ſelven maer en can ſien van veer / en niet van ter ſijden om uyt te trecken ſijn eyghen weſen / oft het ſou moeten ghedaen worden door een ander remedie / de welcke onſen beſaemden Gonſael ſoo heeft weten te vinden dat beneffens de ander Pourtretten van des voorſz. Le Merchier ende zijn Familie niet levender oft ghelijckformigher en can uyt ghewerckt worden als t'ghene Gonſael in ſijn eyghen Pourtret van ter ſijden oft in porphiel ſittende op't voorſz. ſtuck heeft gheithoont. Als mede oock te ſien is in een Converſatie die hy ghemaeckt heeft voor den Heer Naſſoingni woonende binnen Bruſſel, afbeldende deſſelfs Familie d'welck ſoo aengenaem en crachtich is uyt ghevoert / dat den voornoempden Gonſael ſelver belijdt t'voorſz. ſtuck te weſen een van ſijn beſte puyck-ſchildryen die hy oyt ghemaeckt heeft. Daer ſietmen alle de leſſen en regulen in gheobſerveert en acht ghewesen / die verſcheyde Schrijvers van Pictura hebben gheleert / om te comen tot de uyterſte perfectie: niet alleen Schrijvers en Poëten, die gheen Schilders en ſijn / maer Schilders ſelver die verſcheyde boecken op de reghels ende fundamenten van Pictura hebben gheſchreven / ghelijck oock niemandt beter daer van en can ſchrijven als perfecte ende ervaren Schilders / die de ſelve fondamenten in hun eyghen wercken laeten blijcken / ghelijck ſy met de pen connen leeren. Als namentlijck den wonderen Albert Durer, Carel van Mander, Georgio Vaſſari, Leo Babtiſta, Alberti, ende meer andere modernighe Schrijvers van d'edel Schilder-conſt / ghelijck oock Seneca, Plinius, Quintilianus, Jſidorus, Proclus, Tullius, S. Griſoſtimus, Socrates, Plato, Columella, Fulgentius, Strabo, Homerus Philoſtratus, Caſſiodorus, Livius, Cicero, Ovidius, Varro, Epitetus, Dioniſius, Longinus, Lucianus, Vitruvius, Plutarchus, Horatius, Tertulianus, Statius, S. Baſilius, Nazarius, Boetius, Gallenus, Zeno, ende menighe andere antique en doorluchtighe ghcleerde Mannen. Want naer t'ſchrijven van ſommighe der voornoemde

Schrij-

Schrijvers / soo schijnt de volmaecktheyt van Pictura te bestaen in acht puncten/ dat is den inhoudt der historien: ghelijck matichept / het colorijt / het leven/ d'ordonnantie / de gratie / d'inwoudicheyt / de ghedachten / de seeghbaerheyt ende ghesteltenis / uyt welcke samen-voeginghe volght de schoonheydt / edelheydt/ grootsicheyt ende deughdelijckheyt : als hebbende hunnen oorspronck uyt de Perspectief / Architectuer / Geometrie en Aritmetica ; ghelijck hier voor ten deele is aenghewesen ende bethoont. En alsoo de schildery oock het meest bestaet inde actituden / ordonnantien ende afbeldsel der eyghenschappen diemen kan bespeuren inde ruerende ende onruerende dinghen / daer een levende oogh haer vollen behaghen ende contentement in can vinden / soo bestaet de uytwerckinghe der selver inden gheest ghelijck ons voor ooghen stelt ende met sijn Const doet blijcken Franciscus du Chatel Schilder van Brussel, die op de manier vanden voorsz. Gonsael ten deele sijn Schilder-const uytbeldt in cleyn Conversatien en Conterfeytsels met grooten gheest en verstandt waerghenomen. Oock sietmen in andere ordonnantien afbeldende Boere-kerremissen / Wacht-huysen en soo danighe op de manier van Adriaen Brouwer, en andere hier voor verhaelt / allen het welck met een goedt oordeel ende manier sonder confusie van overhoopt werck / en sonder achterdeel van luttel werck can in sijn schildery worden ghespeurt midts dien de selve is overloopende van gratie ende lieffelijcke ghedachten. Wijders soo heeft de Faem niet toeghelaten om te vergheten dien uytnemenden Meester Egidius van Tilborgh Schilder van Brussel, door de wondere fraey actien ende werckelijcke manieren die hy in Boere-kerremissen / Wacht-huysen en andere Conversatien als den voorseyden Franciscus du Chatel is voortbrenghende met het Pinceel van sijn verstant daer niet anders in te sien en is als de naervolghende handelingh van Brouwers, en sulckdanighe meer andere fameuse Meesters. Weerdich is oock ghenoteert de treffelijcke Const van Franciscus vander Meulen oock Schilder van Brussel, den welcken gheleerdt heeft by den vermaerden Peeter Snayers, den welcken een ervaren Constenaer is in Batalien / Pesteringhen/ optreckende Leghers / en soo danighe meer andere daer den Natuer en leven schijnen in te schuylen. Wederom eenen Lucas Achtschellinckx Schilder van Brussel, is een uytnemende Landtschap Schilder op de manier van Lowis de Vadder, die sijnen Meester heeft ghewreest / en is door sijn veerdighe en losse handelingh een vande eerste Meesters van het Landt: besonder in voorgronden berghen / bewassen / en afghecalmde canten / veer verschieten / en cloecke voorgronden / daer hy niemandt in dese eeuw in en hoest te wijcken: ghelijck over al by de Const-Liefhebbers te sien is. En ghelijck de Poësi is een sprekende leeringhe / ende de Schilder-const een stomme leeringh / die in veele dinghen met malcanderen over een comen: soo vintmen oock dat veele Discipels met de handelingh in't Pinceel over een comen ende oock ghelijck sijn in manieren aen hun Meesters / ghelijck Cralbeeck inde Const over een compt met de handelingh van Brouwers, quam oock over een inde manieren van leven daer veel levende historien by de Faem van verhaelt worden. Selden Discipel ofte hy voeght hem aende manieren vanden Meester / soo compt desen weert besaemden Achtschellinckx oock over een inde Const met de handelingh van Vadder, en hoe danich in manieren van leven is my onbekent. Raeckende de Poësi die een werckende leeringh

du Chatel

Tilborch

Franciscus vander Meulen

Achtschellinckx

leeringh is / de selve compt dickwils en meestendeel over een met de Schilder-const; Leonardo da Vinci quam over een met de manieren vanden Poeet Homerus. Polidoor beweegs in sijn Const de grootsicheyt van Virgilius, Michiel Angel de diepsinnicheyt van Dantes, Raphael Vrbien de gratieuselyckheyt van Petrarcha Andreas Mantegna met de wijsheyt van Samazaro, ende Titiaen de veranderinge van Ariosta. Ist dan datmen uyt de veranderlijcke ende werckende ghedachten (diemen inde Schilder-const als in eenen spieghel sien can) bemerckt dat de natuer ende over-een-cominghe van het wesen / leven / en manier soo van d'een als d'ander / soo worden inde uytbeldinghe der historien oft andere ordonnantien oock ghespeurt de passie / liefde / begheerlijckheyt / vreught / devotie / ghetrouwigheyt / rechtveerdicheyt / mildtheyt / wreeckheyt / lydtsaemheyt / oodtmoedicheyt / ghehoorsaemheyt / eelheyt / en bermhertichheyt / sterckte / stoutigheyt / furie / gramschap / wreetheyt / giericheyt / beschaemtheydt / smert / en droefheyt / nijdicheyt / vreese / traegheyt / en wackerheyt / becomeringhe / rust / achterdencken en dierghelijcke meer andere die den mensch in zijn ghemoedt besloten heeft / ghelijck Jacobus Sandraet Schilder van Amsterdam, in sijn ordonnantien weet uyt te belden / besonder in sijn vermaerde Conterfeytselen / daer niet als de natuerelijckheyt van het leven in ghesien en worden / door de volmaecktheyt die daer in verborghen leydt / de welcke opentlijck in haer selven leert dat de uytbeldinghe sonder de kunst egheen volmaecktheyt en can scheppen midts de volmaecktheyt in sijn kunst haer soo opdraeght dat niemandt naerder volmaecktheyt in het leven aen en can wijsen / door den grooten gheest die met de Const hier over-een compt / uyt reden dat de ghelijckenis van het leven in wesen en ghedaente in sijn Const naer den natuer over een compt mals en bleesachtich / wel ghecoloreert en hooch uyt ghevoert daer niet tot naedeel van sijn Const in't minst op te segghen en valt. Wie en sou dan niet begheerich sijn om sulcken Const te leeren en te beminnen / wie en sou dan in dese begheerte niet nemen de grootste ghenucht en liefde / welcke ghenucht en liefde alle melanckolijcke gheesten doen vlijtich leven ende volherden om de Const te beminnen / dan sal de wetenschap voortbrenghen het ghene datmen in het ghedacht bepeyst / dan salmen het beste kiesen datmen ghebonden heeft om uyt te wercken / waer toe een rijp oordeel noodigh is ghelijck den voorschreven Jacob Sandraet ghedaen heeft / die Schilder is gheweest vanden Hertogh van Beyeren. Ende ghelijck den vermaerden Peeter van Bredael oock bewijst in de edel Schilder-const daer de overvloedighe ordonnantien die hy met een diepsinnich bedencken en vaste ghesteltenis uyt beldt / d'welck te sien is in het ghewoel van overvloedighe Figuren / die hy in zijn wercken voortbrenght / seer verscheyden van cleedingh en ghesteltenis vol werckende actien en manieren naer ghelegentheyt vande plaetsen die de selve bewijsen / den welcken door gheenen aengheporden gheest oft bedwonghen inclinatie / maer alleen door de cracht der liefde tot de hoochste volmaecktheyt van dese uytstekende Const gheraeckt is. Want ter wijlen sijn liefde meer kracht hadde als alle belghsuchtighe Benijders ende haedt-draghende Vyanden die hem waren benijdende door sijn eerste onervarentheyt inde Const / welcke liefde hem tot sulcken iever-lusten heeft aenghedreven dat (niet teghenstaende sijnen bandt van houwelijck ghebonden was) hem heeft begheven naer Spaignien / alwaer

Jacob Sandraet

Peeter van Bredael

hy

hy op den tijdt van een jaer sulcken neersticheyt heeft gheploghen dat hy (wederom comende) sijn selven bequaem vondt sijn Const te stellen op het Conceel van alle overtreffende Geesten des Landts / daer sijn handelingh in't minst niemandt en moet wijcken / waer door de voorighe vyanden en sijn benijders / hunnen haet vertreden vonden vanden roem daer de Const van Peeter van Bredael mede begaeft is. Beneffens den selven en wilt de veerdighe en losse handelingh inde Schilder-const van Joannes van Heck niet toe laeten / om t'ghene hier voor in sijn leven tot sijnen ontsterffelijcken lof vergeten is / noch te verhaelen en te vueghen hoe seer sijn schildery verscheyde Princen en Edelieden tot liefde door het aensien van de selve verweckt heeft / als namentlijck in Italien den Hertoch Bractiaen, den Marquis Angelelle, en den Marquis Pepel. Boven dien in Vranckrijck den Marquis van S. Schaumon, den Marquis de Sordi ; ende in Duytslandt den Graef van Lijninghen, van alle de welcke hy Schilder en meestendeel Domestiq is ghewees om het groot behaghen dat de selve in sijn wercken waren vindende. Beneffens den selven en mach oock niet vergeten worden den uytmuntenden ende Const-rijcken Peeter van Halen een groot Meester in versieringhen / vindinghen oft ordonnantien in't kleyn / verciert met aenghenaeme Landtschappen / en ghestoffeert met vremde Historien en Poeterijen / daer niet volmaeckter neven en can comen als desen vernuftighen en welsprekenden Constenaer uyt werckt / den welcken om sijn cloeck Pinceel de heel wereldt door ghenoch bekent is. Gheboren binnen Antwerpen daer hy teghenwoordich noch is woonende. Daer by en dient niet verswegen maer wel met alle reden in't licht ghebrocht den ervaren Jan Thielens in sijn leven Landtschap-Schilder van Antwerpen, den welcken om sijn groote manier en stouten toets in ghecloosde boomen en stercke gronden / ten uytersten werdt ghepresen en bemindt vanden voornoempden Heere Anthonius van Dijck, die hem oock gheconterfeyt heeft / en sou wel moghen segghen van dessels Const die hy heeft achterghelaeten tot sijn ontsterffelijcke eer dese corte veersen :

Ioannes vanden Heck.

Peeter van Haelen

Ian Thielens

De deughtsaemheyt van Kunst compt over al te blijcken,
In vast te stellen, en oprecht te doen ghelijcken,
Het gen' men met t'Pinseel wilt vlijtich boetsen uyt,
Want t'heeft geen goet begin oft eyndelijck besluyt
Soo éenich misverstant compt inde Const t'ontbreken :
T'gen' *Thielens* oock wel wist, en heeft altijt gheweken
T'ghebreck dat aende oogh der Kenders mocht mistaen,
Om in sijn Landtschap noyt verkeerden wegh te gaen.

IORIS VAN SON

Schilder van Antwerpen, oudt 39. jaer.

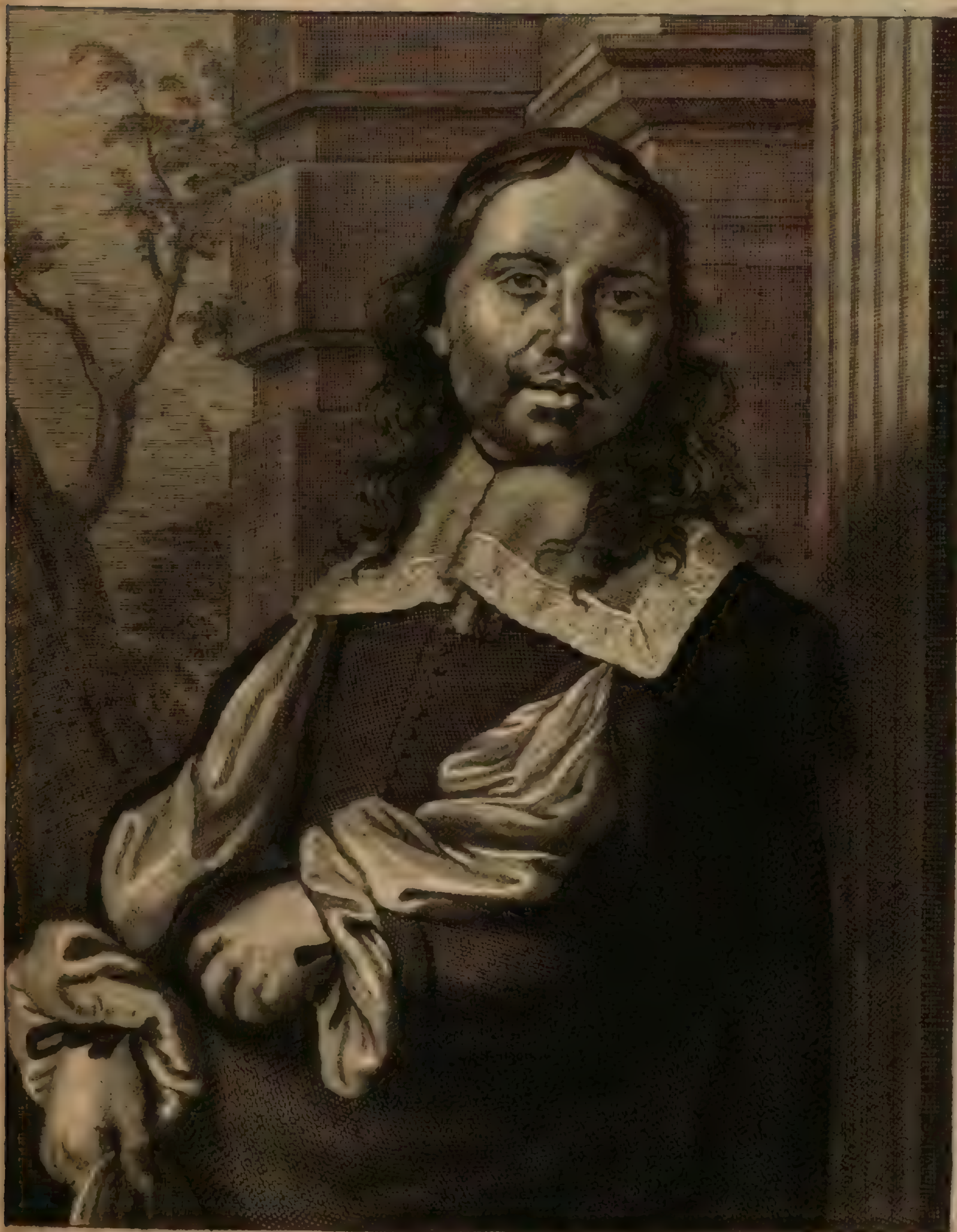
V*An Son* en Aerde compt (dat moeten wy belijden)
Al t'ghene ons hier can ghenoeghen oft verblijden.
Van Son ghelijckt de Son en ſijn Conſt-rijcke handt
Een Acker wel ghebouwt, en vet ghemergelt landt
Waer in een rijsken bloeyt, welck om ſijn naem te gheven
Segh dat een ſy-ſcheut is van dien boom des leven,
Die m'inden luſt-hof vol van bloem en vruchten vindt
Dat is den ſtock waer aen als griffi ſtaet ghejnt
Sijn Pinceel, hier door is ſijn handt en Konſt ſoo vruchtbaer
Dat maeckt ſijn roem ſoo ruym, en ſijnen naem ſoo ruchtbaer,
Als al t'gheboomt ſtaet dor, en vrucht en bladeloos.
Dan pronckt noch dit Pinceel met abricock en roos
En can een lecker tongh dit rijpe oiſt niet ſmaecken
T'can oock in buyck oft maegh geen worm, oft krimſel maken:
En ſoo het door geen ſapp' hongher, noch dorſt verſlaet
In ſpijt van vorſt oft maey oock altijdt jeughdich ſtaet.
Sijn vruchten wecken luſt in jongh-bevruchte vrouwen
Die veel van weeck ghewas, en ſnoeperijkens houwen:
Want inde oogh iſt aerdt, maer inde handt bedroch
En ſchoon dat ſy vat mis, ſoo watermondt ſy noch
En jeucktant te vergheefs, die Schilders t'naeſt bevlieghen
De Son van eyghendom, die oogh en handt bedrieghen.
Van Son is Soon *Van Son*, ſijn Moeder ſelf den aert
Hy als hun Erfgenaem, haer naem en eer bewaert.

Wie ghelijck Godt!

VVaer op den Autheur.

BEdrieght ſomwijl de Konſt des menſchen oogh en handt,
Die ſelfs nochtans wordt van de handen voorts ghebracht:

Soo

GEORGIVS VAN SON

Peintre Excellent en Fruicts, Fleurs &c. qu'il demeure à Anuers ou fut né en l'an 1622.

E. Quellinus pinxit. *Coenraed Lauwers sculpsit.*

Soo ſpruyt den miſlach uyt het menſchelijck verſtandt,
Waer door de handt vercrijght haer werckelijcke kracht;
T'gheſicht bedrieght de handt, jae menichmael t'vernuft,
Als maer een aerdich beldt door Konſt het fruyt ontdeckt
Gheſchildert met Pinceel, die d'ooghen maeckt verſuft:
Om dat de Konſt ſoo op Natuers volmaecktheyt treckt:
Daer ons *Van Son* een proef af thoont in ſijn ſchildry,
Soo jemandt maer beooght de vruchten die hy maelt,
Daer t'leven dickwils ſtaet ghelijck een ſchaduw by:
Als die *Van Son* maer heeft met ſijnen gheeſt beſtraelt.
Gheen vruchten ſonder Son en hebben goeden aert,
Soo oock niet ſonder Konſt de edel vry *Pictuer*,
Die ons *Van Son* door gheeſt uyt ſijn Pinſeelen baert:
Die t'hans maer ſchaduw, is, en overtreft Natuer.

FRANCISCUS MIERIS

Schilder van Leyden.

WAt eyſt ons *Mieris* Kunſt goudt, ſilver oft juweelen?
(Die ſoo natuer braveert, en trotſt den grijſen tijdt)
Niet als een Schilder-croon van d'edelſte Pinſeelen,
Die d'eeuwicheyt beduydt, tot ſpijt van haet en *Nijdt*.
Om al de ſuyverheyt en nette cloecke trecken
Die *Mieris* uyt den gheeſt in Landtſchap en Figuer
Weet aerdich met Pinſeel als t'leven te ontdecken
Waer in niet anders ſchuylt als t'voorbeldt van Natuer.
Die weynich is met ſorgh becommert oft verleghen
Om twee Figueren die van hem gheſchildert ſijn
(Geen heel handt-ſpannie groot) noch meerder te doen weghen
Als duyſent gulden gelts, midts t'leven inden ſchijn
Van t'leven ſich ſoo hooch door Kunſt weet op te draghen
Dat jemandt, wie het ſiet, voor t'werck van *Dou* beooght

Om dat haer krachten aen de Kenders seer behaghen
  Die weert sijn om haer deught met meerder lof verhooght.
Het werckende ghedacht van *Micris* als een mier is
  Dat inde Kunsten woelt om t'levens eyghentheyt
Te vatten inden gheest, als t'blijckt, want niet soo dier is
  Om krijghen, als de Kunst die s'Meesters eer verbreyt.
Dus mach de snelle Faem wel op Pinseelen roemen
  Ter wijl dat daer van compt n'en naem die eeuwich leeft,
N'en naem die vande doodt niet worden can benomen
  Om dat noch naer de doodt des' Kunst het leven gheeft.

FRANCISCUS VERVVILT
Schilder van Rotterdam.

DEn gheest van *Poulenborgh* is in *Verwilt* ghedaelt
Door al de seldsaemheyt die sijn Pinseel bemaelt,
Want t'gen ons *Poulenborgh* in Const heeft naergheIaten
En daermen over al de Faem soo hoort van praten.
  Dat sietmen als in glas van treck tot treck ghestelt
  Jn de Figuren die *Verwilt* heeft af ghebelt,
Waer uyt te speuren is dat hy heeft waerghenomen
Sijn Meesters leeringh om soo hooch in Const te comen.
  Daer niet in is te sien als een volmaeckt verstandt
  Vereenicht met natuer aen gheest en Const verpandt.
Dit tuyght ons *Rotterdam* en meer Hollantse steden
Die t'loffelijck Pinseel, manier, Konst ende seden
  Beooghen daghelijckx van hunnen gheest *Verwilt*
  Die door sijn wetenschap (soo t'schijnt) *Pictuer* besielt,
En met het leven menght den sin van sijn schildrijen
Die Princen, Coninghen, en Hertoghen verleyen,
  Pictura is soo eel, soo aenghenaem en schoon
  Dat sy op weghen can, jae schepter ende croon.

IAN

IAN BABTIST VAN DEYNUM

Schilder in verlichtery van Antwerpen.

DIe boven eer en pracht van s'werelts dommen staet
De suyver deught bemint (die t'al te boven gaet)
Wordt vanden wijsen Man gheacht en hooch ghepresen
Midts datter noyt en was, oft is gheweest voor desen
T'gen' wordt bevonden in den mensch te sijn volmaeckt
Als dat d'oprechte deught en haere gaven raeckt.
Want jemandt die de eer wilt boven deughden voeghen
Vindt niet als naer-berouw vol onrust en misnoeghen,
Als hy eens rijpelijck aenmerckt het groot verschil
Dat ick hier tusschen deught en eer bepaelen wil.
De eersucht is ghemenght met ramp en ongheluckcken
Die menichmael de siel ten lesten neder drucken
Door hulpe van de sond' die uyt de eersucht spruyt
Want sy noyt goedts en gheeft maer brenght vuyl weghen uyt.
En schoon dat jemandt had veel eeuwen ligghen droomen
Jn't uyterlijck ghewoel van eer en staet, sal schroomen
Als hy op d'eynde van het leven eens gheraeckt
Wanneer men niet als gal uyt s'werelts wellust smaeckt.
Die niemandt achterlaet een Faem om op te roemen
Maer haestigher verdwijnt als d'alderweeckste bloemen,
Den rijckdom blijft op d'aerd' en die t'besit wort stof
Dat haest verdwenen is, daer gheene eer oft lof
Van in memori blijft, als slechts dat men hoort praten:
Hy was seer rijck en heeft veel schatten naer ghelaeten,
Waer van dat lanck ghedenckt den naesten Erfghenaem
Maer haest vergeten is by d'al ghemeyne Faem.
En t'gen' in teghendeel de Faem langh doet onthouwen
Dat is de waere deught die sy noot laet verouwen

Maer

IEAN BAPTISTE VAN DEYNVM.
Est nè d'Anuers, en l'an 1620. fait extremement bien des petites pourtraits, paisages et autres figures en miniature, et Capitain d'vne Compagnie des bourgeois dans la ville d'Anvers, en l'an 1651.

I. B. van Deynum pinxit. *Coenr. Waumans sculp.*

Maer daegh'lijckx meer en meer vernieuwt in het ghemoet
Om dat haer krachten ſijn lofweerdich, eel, en goet.
Soo danich vindtmen dat de Conſtenaers oock leven
Lanck (naer dat hun de ſiel heeft door de doodt begheven)
Jnde ghedachten van den menſch, die eens beooght,
Hun Conſt vol gheeſticheyt die t'leven gans vertooght,
Soo als *van Deynum* oock can met t'Pinſeel ontdecken
Vol nette aerdicheydt en vaſt gheſtelde trecken
Jn ſuyver Water-verff oft eel Verlichtery
Daer ſietmen ſijn vernuſt ſoo leven in Schildry,
Dat niet ſoo aenghenaem in't s'Menſchen oogh can ſpeelen
Als t'gen' ſijn Conſt bethoont met cool, pen en pinſeelen
Op effen Parcquement, papier oft wit ſatijn
Vol ordonnantien die als het leven ſijn.
Jae ſijne neerſticheydt heeft hem ſoo veer ghetrocken
En wiſt den luſt ſoo met den jever te verlocken
Dat het behaghen van ſijn lieffelijcke Kunſt
Vertreden heeft de pracht van t'werelts eer en gunſt.
Om buyten alle ſorgh de eenicheyt te kieſen,
En door de vrijheyt noot den jever te verlieſen,
Dat is wanneer hy van de Borgherlijcke wacht
Was Capiteyn ghemaeckt, doch heeft des' eer veracht
Om met ſoo danich ampt ſich ſtaegh niet te becomm'ren
En altijdt ſijn ghemoet met ſorghen te belomm'ren;
Maer liever ſijn vermaeck by d'eel *Pictura* vindt
Als met ſoo grooten eer en lof te ſijn ghedient,
Nu ſpelt den gheeſt in ruſt en ſtille eenicheden
Nu can het vry ghepeys de ſinnen gaen beſteden
Om jet beſonders door t'Pinſeel te brenghen voort
Dat Coninghen verlockt en hunnen gheeſt becoort.
Soo als ons Vranckerijck en Spanien can bewijſen
Al waermen ſijne Conſt ſeer hoochelijck ſiet prijſen,

Iae in het Cabinet des Coninckx-hof ghestelt
Beneffens ander werck van menich aerdich belt,
Sulckx dat den naeme van *van Deynum* lanck sal leven
Door sijn Pinceelen die hem grooten luyster gheven
Iae hoe hy s'werelts eer en onrust meerder staeckt
Hoe dat de Schilder-const hem meer gheruchtbaer maeckt,
En daghelijckx vernieuwt haer kracht in sijne sinnen
Om dat hy naer de doodt een eeuwich eer sou winnen,
Een eer die noyt verslijt, oft uyt t'ghedacht en gaet
Soo lanck des' edel Const noch in haer wesen staet,
Gheen eersucht is soo sterck die Konstenaers can dwinghen
En uyt hun vry ghepeys de schilder-lusten dringhen
Soo als hier claerlijck aen *van Deynum* stadich blijckt
Die met de vruchten van *Pictura* is verrijckt
Door d'eelheyt van sijn Kunst in schoon verlichterijen
Die net en suyver sijn, daer ons sijn eel schildrijen
De proef van thoonen met een wonder gheesticheyt
Soo als de daet vereyst, wat dienter meer ghesëyt.

IOANNES VAN KESSEL

Schilder van Antwerpen, oudt 35. jaeren.

Wilst *Breugel* soo bisaert, en gheestich af te meten
Natuers volmaeckte deught, door onghemeyn secreten,
Daer menich cloeck vernuft op slaet sijn oogh-ghemerck
Om al de edelheyt en suyverheyt van t'werck,
Die uyt de Schilder-const door hem is voorts ghecomen
Besonder in de cleyn figuren, fruyt, en bloemen:
Van Kessel volght hem naer soo suyver, net en eel
Soo scherp, en los in't cleyn door t' toetsen van Pinseel,

Dat d'ooghen verder niet haer crachten connen draghen
Als t'gen sy in dit werck aenschouwen met behaghen,
Waer van de Konst en gheest behouden d'overhandt
En wijsen uyt de kracht *van Kessels* groot verstandt:
Den weerschijn van sijn verf can opentlijck bethoonen
Wat wetenschappen dat in desen Meester woonen,
Soo jemandt het ghesicht maer op sijn belden slaet
Waer in den blommen aert van hem ghefchildert staet,
Die t'leven en Natuer soo weten uyt te drucken
(Ten waer dat Const bedrieght) men sou hun willen plucken,
Soo gheestich, soet en mals staet elcke bloem by bloem
Coleurich uyt ghevoert en draeght *van Kessels* roem.
Het costelijck ghenoegh dat daer in wordt ghevonden
Heeft aen my soo veel stof en reden toe ghesonden,
Dat ick my niet bequaem en ken, om d'edelheyt
Te schrijven van t'Pinseel, die Faem ghenoch verbreyt.
Kipt alle Konsten uyt die van *Pictuer* oyt quamen
De snelheyt in het cleyn sou t'leven schier beschamen
Die ons *van Kessel* weet te brenghen voor den dach
Soo eel als jemandt oyt in Konst-schildrijen sach.
Jn beesten sonderlingh als onghepluymde dieren
Ghevoghelt cleyn en groot die by de wolcken swieren
Ghefchelpte zee-ghedroch dat onder t'water glijdt
En t'voeteloos ghecruyp dat t'drooghe sandt door snijdt
Wanschapen Schepsels en verscheyden vremde dinghen
Weet ons *van Kessel* als het leven voorts te bringhen,
Daer niet (hoe cleyn dat is) in't minsten in en blijckt
Oft door sijn Konst alleen aen't leven heel ghelijckt.

IOANNES VAN KESSEL

Né dans la Ville d'Anvers en l'an 1626. paintre tres-renommé en fleurs, petites animaux etc. lesquelles sont fort estimez pour leur Curieusité.

E. Quellinus pinxit. Alex. Voet iunior sculpsit

Ddd 2

GYSBRECHT THYS

Schilder van Antwerpen.

DEn lieſelijcken aert die Gijsbrecht Thijs in ſijn Schilder-conſt voortghbrenght
beſonder in het naeckt / verdient met ontſterffelijcken lof begaeſt te zijn/
den welcken ſoo in devotie als Poeterijen / mede oock in Landtſchap ſeer ver-
maert is / om de plaiſantie en gheeſtighe manieren die inde Konſt verborghen
zijn / ſeer los en gheeſtich afghevoordert ſonder veel tijdt - quiſterp daer in te
connen vinden / welcke Kunſt van veers eenen grooten welſtandt inde ooghen
doet blijcken daer alle Liefhebbers ſeer toe gheneghen ſijn / want naerdemael
de wetenſchap van Pictura niet alleen gheleghen en is in een ſuyver netticheyt/
maer oock in een rouwicheyt / die welcke dickwils de meeſte cracht en ſterckte
baert / ſoo ende ghelijck uyt de Pinceelen van den voornoemden Thijs te ſpeuren
is woonende teghenwoordich tot Antwerpen. Wijders ſoo brenght ſekeren grooten
Hadde-man. Meeſter en ervaren Schilder by naem Haddeman neven de handelingh van Thijs
een groote veranderingh van Conſt voor den dach / de welcke door haer over-
groote kracht het leven ſchier overtreft / welcke kracht beſtaet in het Conter-
feyten naer het leven die het leven over al ghelijck het leven ſelf is uytbeldende
ſulcken welſtandt en grootſicheyt is daer in te ſien daer menichvuldighe Con-
terfeytſels ſoo in Enghelandt / Hollandt als in Brabandt ghenochſaem ghe-
tuyghen af gheven / die veel voor van Dijck worden aenghesien / woonende te-
ghenwoordigh inden Haeghe in Hollandt / die te voren oock langhen tijdt in
Enghelandt ghewoont heeft. Beneffens den ſelven Haddeman, mach Hollant
Daniel Mijtens wel roemen op Daniel Mijtens haeren ingheboren Patriot niet min ervaren in
conterfeyten als den ſelven Haddeman den welcken ſoo vleeſachtighen handelingh
inde Conſt voortbrenght dat hy egeenen tijdt en behoeft te verſuymen in ander
exercitie als daeghelijckx te conterfeyten en op doecken en panneelen te doen ſien
verſcheyde groote Perſonagien de welcke inde Conſt langh naer hunne doodt
Cornelis Saſtleven connen ghekent worden. Voorts ſoo en can den roem van Cornelis Saitleven
Schilder van Rotterdam niet ghedooghen dat de Faem niet en ſou op het we-
reldts Tonneel gheruchtbaer maecken ſijn lieſelijcke ende wel ghemanierde han-
delingh in ſtilſtaende dinghen als keucken-goet / beeſtjens / fruydt / en alder-
hande ſpoockerijen op de manier van Herman Saſtleven die ſijnen Broeder was
daer alle Conſt-lievende Kenders en Lief-hebbers ſeer toegheneghen ſijn om den
grooten welſtandt en levens ſchijn die daer in te ſien is. Daer teghen ſou haer
Theodor van Lovnius. te velghen hebben de over-al vlieghende Faem van onſen uytnemenden Theodor
van Loon, daer ick in het eerſte deel eenighe kenniſſe van heb ghegheven / dogh
eer ick ſelver ſoo veel kenniſſe had van zijn hoogh gheachte ervarentheyt als
ick naemaels wel heb connen ondervinden / ende aen ſijn handelingh gheſpeurt
heb daer niemandt in ons eeuw ſich over ghebelght mach houden hoorende tot
ſijnen lof en eer deſen volghenden rijm in't cort aldus:

Heeft oyt *van Loon* door Konſt Jtalien doen verwond'ren
Soo mach ons Nederlandt ſich gheven wel ten ond'ren

Jn't overweghen van de edel vry *Pictuer*
Midts niemant (ſoo het ſchijnt) en heeft ſoo nauw Natuer
Van alle kant doorſien als *Roomen* en *Florenſen*
Beſonder inde Kunſt, tot aenlock vande menſchen,
Wijns paelen *Theodoor* al lanck betreden heeft
Daer ons ſijn wonder Kunſt een waere proef van gheeft,
Om dat daer in den aert van d'Jtaliaenſche trecken
Weet groote kracht van gheeſt naer t'leven te ontdecken,
Soo als te ſien is aen van *Lonius* cloeck werck
Waer med' dat is verciert verſcheyde Neerlandts Kerck.

T'is wonder dat meeſtendeel de jngheboren wetenſchap der Schilder-konſt verſterſt van d'een Lidt op het ander ghelijck blijckt aen David Rijckaert den ouden en David ſijnen Sone / boven dien aen Marten Rijckaert ſijnen Oom des Marten
voorſchz. Davidts Broeder / de welcke alle drij wonder inde Conſt uytſteken. Rijckaert
Deſen Marten Rijckaert was over een comende met de handelingh van Joos de Momper als te weten ſeer vermaert in Landtſchap en Ruinen / gheberghten/ water-vallen / veer verſchieten en plaſante valeyen en ſulckdanighe meer andere te lanck om te verhalen. Boven den ſelven is oock een groot Meeſter inde Schilder-conſt Aertus Wolffaert Schilder van Antwerpen, ſoo ſeer te prijſen in Artus
de handelingh van devotie als Poeterije / fraey in ordonnantien en cloecke ghe- Wolſart.
ſteltenis tot welſtandt vande Conſt. Eenſamentlijck ben oock aenghelockt om hier voor te ſetten den gheruchtbarenden Geeraert van Hoochſtadt Schilder van Geeraert
Bruſſel ſeer uytnemende fraey in conterfeyten doch daer naer meer gheneghent- van
heyt krijghende om te ordonneren eenighe fraey Miſterien ſoo vande Paſſie Hooch-
oft leven van ons Heer / en voorts van verſcheyde Heylighen / is vanden ſtijl ſtadt.
der conterfeyten ghewecken ende heeft verſcheyde Altaer-ſtucken ghemaeckt die vande Lief-hebbers ſeer gheacht worden om den goeden welſtandt diemen daer in ſien can / ſoo binnen als buyten de Stadt van Bruſſel. Midtſgaders blijckt inde Conſt van Guiliam de Vos oock ghenochſaem wat vremde vindinghen en Guiliam
aerdighe gheſtelteniſſen hy met de Pinſeel uyt den gheeſt laet blijcken ſoo in de Vos.
figuren als anderſints woonende binnen de Stadt Antwerpen plaetſe van ſijn gheboorte. En raeckende de edel handelingh van Marten Pepijn, daer van en Marten
heb ick niet meer connen achterhalen als dat hy den natuer en wetenſchap van Pepijn.
Pictura ſoo veer onderſocht hadde / dat hy eenen Over-vliegher was van alle de Meeſters oft Conſtenaers die in ſijnen tijdt in Jtalien coſten ghevonden worden / ende was den eenighen Conſtenaer daer Petrus Paulus Rubbens voor vreeſde dat hy hem ſou hebben overtroffen / afcomende naer Nederlandt / dan tot ſijn groote vreught hoorende dat hy vroegh ghehoudt was / ſeyde deſe oft diergheliјcke woorden: nu Pepijn ghehoudt is / en vreeſe ick niemandt in deſe eeuw om voor hun te wijcken inde Schilder-conſt: waer mede claer ghenoch

is

te verſtaen wordt ghegheven dat Pepijn wel een groot Oeffenaer van Pictura moeſt weſen ghelijck aen veele van ſijn ſtucken compt te blijcken / die over al ghenoch te ſien ſijn en van de ghene (die de Konſt verſtaen) ſeer gheeſtimeert worden.

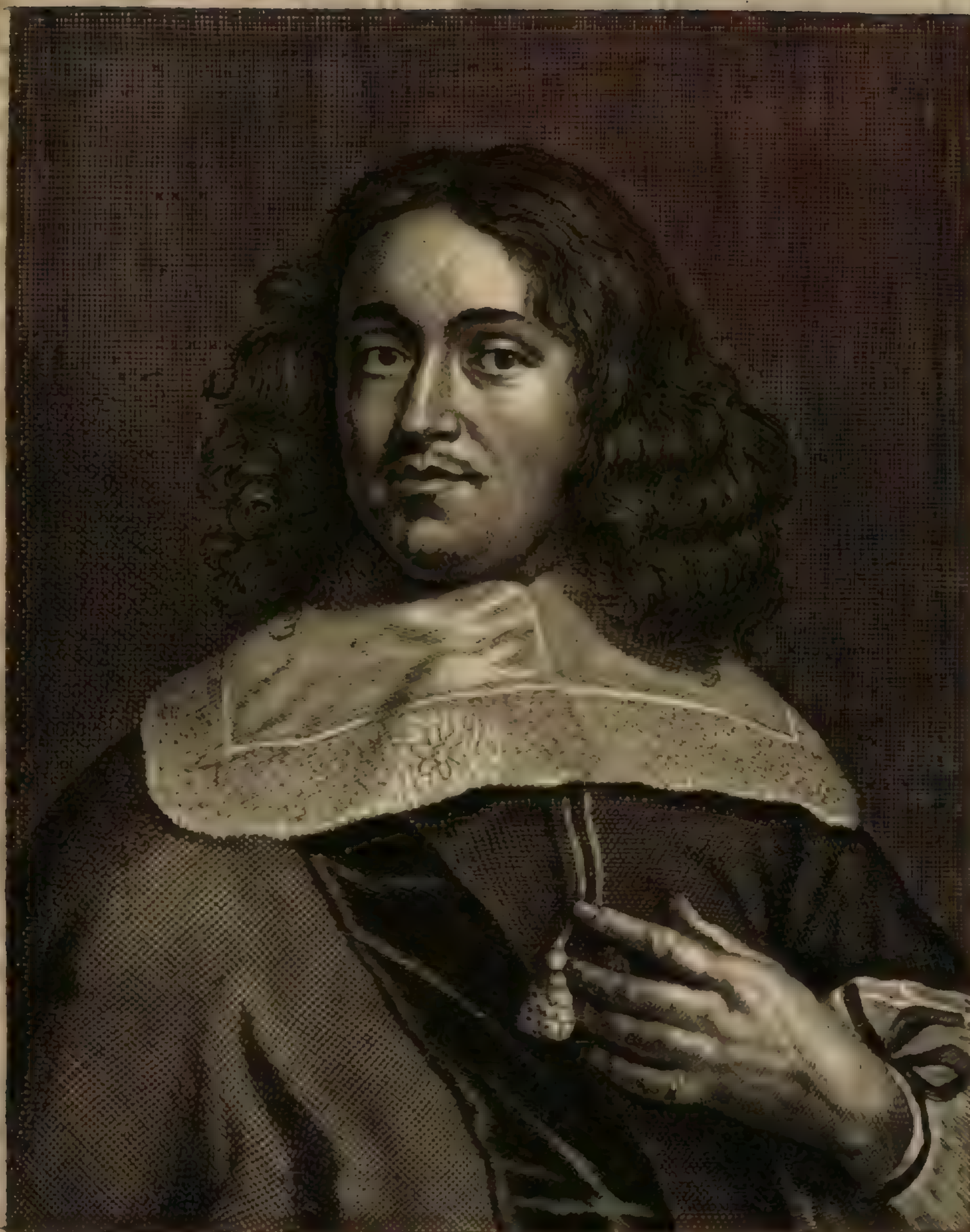
HENRICK BERCKMANS

Schilder van den Clunder by VVillem-Stadt.

IS ſeer fraey ende vermaert in't Conterfeyten / gheboren in't jaer 1629. die eerſt gheleert heeft by Philippus Wouwerman Batalie-Schilder tot Haerlem, ende daer naer by Thomas Willeborts ende Jacques Jordaens tot Antwerpen. Is den Schilder gheweeſt van ſijn Excellentie Graef Henrick van Naſſau Gouverneur van Hulſt, ende heeft naer de doodt vanden ſelven Graeff Henrick ſijn woonplaets ghenomen tot Middelborgh in Zeelandt alwaer hy ghetrouwt ende noch teghenwoordich reſiderende is. Sijn edel ſtucken die hy met Pinceel ten voorſchijn brenght gheven een waer ghetuyghen met wat lof ende eer dat deſen Conſt-rijcken Meeſter behoorde befaempt te worden/ want ſiende binnen Vlliſſinghen op het Handt-boogh doel verſcheyde ſchildrijen oock tot Middelborgh op de Handt-boogh ende Bus-doelen veel ſeldſaeme Conterfeytſels ende voorders veel Pourtretten afbeldende verſcheyde Heeren-Staeten van Hollandt / ſoo ſullen alle Conſt-kenders moeten toeſtaen / dat den Natuer gheen meerder eyghenſchappen oft volmaecktheden en can bewijſen als deſen Berckmans met ſijn Pinceelen uyt druckt / ſchoon dat jemandt door jeloſy oft belghſucht de ſelve trachte te benijden / het Conterfeytſel vanden Admirael de Ruyter, Jan Everſen, en van meer andere ghequalificeerde Perſoonen / gheven in Hollandt een oprecht oordeel dat ick vry met meerderen Lof ende verdiende Eer den ſelven Henrick Berckmans ſchuldich blijf te vercieren als deſe naervolghende veerſen in't kort hier ſijn gheſtelt:

Can *Berckmans* met de verf af belden d'eyghen leven
  Jae t'weſen vanden menſch ſoo ſtellen op panneel
  Dat wy voor t'leven ſien de trecken van Pinceel
Soo moet ſijn eel *Pictuer* veel meer als Conſte gheven
  Midts ſy al menichmael voor t'leven wordt bemerckt
  Maer neen, het is den gheeſt die al de Konſt verſterckt.

Men-

HENRY BERCKMANS

Naquit en la Villette de Clunder située proche de Willemstat. Il fut disciple de Philippe Wouerman Peintre extraordinaire en Batuilles en la ville de Harlem. Puis apres il fit son apprentissage en Postures ou Figures chez Thomas Willeborts et Iacques Iordaens en Anuers. Ses Pieces sont fort estimées, particulierement ses Pourtraits. Il tient sa residence a Middelbourg en Zelande.

H. Berckmans pinxit.   *C. Waumans sculp.*   *I. Meyssens excudit.*

SOo ghelijck men d'hofſche bloemen
Selden over een ſiet comen
Met malcand'ren in coleur
Jn het weſen reuck oft geur,
D'een is root oft purperachtich
D'een ſtaet bleeck en d'ander crachtich
D'een is wit en d'ander grauw
D'een is geel, en d'ander blauw,
Sulckx bevintmen in een Schilder
Die veel rijcker ende milder
Als den and'ren is in Conſt
Daer Fortuyn hem med' bejonſt:
D'een in fraey ſtilſtaende dinghen,
D'ander weet oock voort te bringhen
Beeſten Landtſchap oft Figuer
Daer maer in ghebreckt Natuer.
D'een in't groot jae boven t'leven
Can door Conſt veel wonders gheven
D'ander in het cleyn bethoont
Al wat op de werelt woont.
D'een is mals in al ſijn wercken
Die den welſtant meeſt verſtercken,
D'ander gau en wonder cloeck
In het levens onderſoeck.
Wie weet beter af te maelen
Beeſten Landtſchap als van HAELEN
En SASTLEVEN, daer den aert
Van het leven wort ghebaert.
THYS in't naeckt, in cleeding SNELLINX
En in Lantſchap oock ACHTSCHELLINX
MYTENS, HADDEMAN, CHATEL
Conterfeyten wonder wel.
MERTEN RYCKAERTS ſoete berghen
Connen licht de luſten terghen,
En in Boeren kerremis
TILBORGH een groot Meeſter is.
JACOB SANDRAETS wonder vindingh
En van HOOCHSTADTS onder windingh
Jn het hand'len van Pinceel
Draeght haer oock ſeer vrempt en eel.
Sulckx dat Neerlant wel mach draghen
Haeren roem, door het behaghen
Dat ſy in haer Gheeſten vint
Die de Faem het meeſt bemint.

AEN-SPRAECK.

Omnia diligentiæ ſubyciuntur:

Al watter vanden menſch in Conſt wordt uyt ghewerckt
Moet met de neerſticheyt en jever ſijn verſterckt.

Diligence paſſe ſcience.

Want

De Conſt en crijght gheen gheeſticheyt
Soo haer ontbreckt de neerſtigheyt.

DIe dan ſijnen nutten en koſtelijcken tijdt wilt beſteden om de vrijــ Schilder-conſt te hanteren / en de ſchilderdeughden in te ſwelghen / moet eerſt en voor al de neerſticheyt ende den jever in ſijn ghedachten hechten ende nopt ver-

traghen

traghen om daer van te wijcken / andersints is alle sijnen handel te vergheefs / die noyt oprechte en rijpe vruchten en sal voortbrenghen / daerom dienden alle Schilders dit treffelijck spreeck-woordt inde memorie te inten :

Dat noyt een dach voor by mach gaen
Oft daer wordt eenen treck ghedaen.

Als jemandt soeckt te achterhaelen de uyterste volmaecktheyt van Pictura, die moet hebben een oprecht goet verstandt ende oordeel / eenen vloyenden gheest / met een scherp bedencken der aenghenaeme wercken die hy voor heeft / eensaamentlijck is hem nut de Teecken-const met een ervaeren kennis van Historien en Poeteryen / dienende soo tot versieringhe van rijcke ordonnantien als aenwijsinghe van oude gheschiedenissen. Hy behoorden oock eenichsints te wesen ervaeren inde Const van Mathematica ende verstaen de Anatomy, seer dienstigh tot de Perspecktiven / de schaduwen / de daghen en nachten / het licht en het bruyn daer den Natuer meest mede aengheweesen can worden. Want die inde voorschreven deughden niet ghemeestereert en is / can qualijck iet volmaeckt uyt wercken / uyt reden dat d'een aen het ander vast is / en sonder malcanderen in eenighe manier moeten scheef gaen. Eenen vloeyenden gheest en is noyt beswaert om een ordonnantie oft samenschickinghe rijckelijck uyt te belden / aenghesien eenen vruchtbaren gheest dusent-der-ley goede bedenckinghen en veranderlijcke ghedachten can in spannen om wat fraeyts en seldsaems te maecken / die den bevallijckſten luyster aende kunst gheven. D'ervarentheyt in Historien en het wel schicken vande verven / verdeylen der schaduwen ende het stellen der Perspecktiven / sijn de sonderlijckste en kraghtighste hooft - banden van onse Pictura, die den welstandt aende Konst connen gheven : sulckx dat de voorseyde deughden zijn de principaelste lessen van dit vrij ende loffelijck ampt / als een vast gheschakelde keten oft dicht ghebreyt net / d'welck soo daer een van te niet gaet / het ander strackx volght / en sonder malcanderen niet en konnen blijven dueren. Met welcke voorseyde gaben de Constenaers (die ick in dese voorgaende deelen beschreven heb) ten hoochsten sijn begrasit / en met volle recht de Eere-croon door mijn Musa hun toegheweesen moet worden. Want het sijn gaben die niemandt als de doodt hun can benemen / daerom mach de Konst wel boven alle rijckdom des werelts ghestelt worden / midts datmen de rijckdommen can verliesen ende nimmermeer de Konst als door de doodt.

De Kunſt die is alleen van ſulcken deught en kracht
Dat ſy wordt boven t'goudt en rijckſten ſchat gheacht

Den wijsen Cats spreeckt hier op oock seer gheleerdelijck en seyt in een van sijn Boecken ghenoempt den Trou-rinck aldus :

Kunſt is een ſchoon juweel, en boven alle ſchatten
Daer windt en vier, en zee niet op en connen vatten

Dat is:

Soo wanneer een rijck Coopman / op zee / ofte door brandt / sterfte van bes/ banckeroeten en soo danighe ongheluckken verliest syn rijckdommen / can licht comen tot de uyterste armoede / en iemandt die begaeft is met een besondere Konst ghelijck van Pictura, en can de selve niet verliesen als door de doodt. Schoon hy verloor alle syn middelen van verstorven oft vercreghen goederen/ soo lanck hy syn Konst door t'leven mach behouden / soo blijft hem altydt by den besten schat / daer hy alle schatten mede can winnen / eyndende hier mede/ om te komen tot de achtbaere oeffeningh van Beldt-snijders / Architecten/ Plaet-snijders / en sulckdanighe Hanteerders die inden eersten graed syn be-staende ons byp Pictura vande vaderlijcke syde / dat is de Teecken-const die met de voorsz. handelingh ghemenght moet syn als het principael grontstuck van sulcken wercken. Soo wil ick my voor het lest noch eens ontschuldighen en te bidden niet qualijck te nemen datter veele ervaren en uytnemende Const-naers oft Schilders in dit werck vergheten syn die ick hope inden tweeden druck tot hun ontsterffelijcke eer te sien florceren / schoon ick de selve (midts dat sy tot noch toe aen my onbekent syn) hebbe voor by ghegaen; hopende alsoo dat alles in danck en ten besten sal opghenomen worden / siende myn onervarentheyt van verstant en blijvende evenwel als vore seer Goetwilligen Leser

V. E. Dienst-willighen Dienaer.
CORNELIS DE BIE.

VVaerbeydt baert Nydt.

EYNDE

Van het tvveede Deel.

HET

HET DERDE DEEL.

Inhoudende den weert befaemden Lof der uytnemenste ende wijt-vermaerste

ARCHITECTEN, BELTHOUVVERS ENDE PLAETSNYDERS,

Van dese Eeuw soo doodt als in't leven zijnde.

MIDTS-GADERS

Eenighe Ghedenck-waerdighe Voorbeelden op den Natuer der selver Consten.

GHEMENGHT

Met Vermaeckelijcke en Ghestichtighe Veersen, dienende tot vermaeck van alle Rijm-lievende Poëten en Leer-girighe Jeught.

DOOR

CORNELIS DE BIE
Notaris tot Lyer.

VVaerheydt baert Nydt.

OP HET

SCHILDER-BOECK

VAN Mr.

CORNELIS DE BIE.

VAn *Mander* in ſijn Naem, ontſterv'lijck door Penſeel
Was niet vernoeght, ſijn drift wou noch veel hoogher raecken
Sijn cloecke pen had luſt op s'werelts groot Tonneel
De Konſtenaers met hem ontſterfvelijck te maecken.

Nu leeft hy in ſijn Naem ſchoon t'leven is voorby
Met die, die naer de doodt hy heeft met hem doen leven.
Hier wordt des' deught ghevolght, een ander *Honingh-Bye*
Js op de eelſte bloem des Schilder-conſt aen't ſweven,

Sy ſuyght gheen honingh van verganckklijckheyt, ô neen,
Wat aerts is licht vergaet, wat gheeſtich is blijft dueren,
Des grooten *Zegers* bloem blijft, ſchoon de bloem verdween
Men ſiet gheen Hemel-dauw van *d'Heemens* druyf vervueren,

Verſlindt de doodt het Beldt van't ſtervelijck gheſlacht
Natuer met Conſt verſelt behoedent voor t'verderven,
Want wie des' *Bie* hier-ſaem ſoo jevrich heeft ghebracht
Sijn door Penſeel en pen ontſtervelijck naer t'ſterven,

Soo is des' Corf vervult, niet voor de graege ſmaeck
Maer tot een ſpieghel van de gir'ghe Conſtenaeren,
Den honingh is hier * gal, dats een verkeerde ſaeck, * inck
Leeft wond're *Bye* die gheeſt voor honingh cont vergaeren.

I. B. Lemmens.

LOF-

LOF-DICHT

Ter eeren vanden Soet-vloyenden Poeët

CORNELIS DE BIE

Op het uyt-gheven van dit Const-rijck SCHILDER-BOECK.

COnst-minnende gheslacht; wat sult ghy gaen bedencken?
Om aen (die U heirbaert) jet costelijckx te schencken?
Al roept ghy tot behulp den rijcken *Indiaen*
Al hadt ghy uyt ghevist, het dieptst van *Oceaen*
Wat daer door schipbreuck bleef, al gaeft ghy Magneet clippen
Die ons de Noordt poel baert, al waer u grondt en tippen
Van al het goudt gheberght, en dat ghy 't aen hem schonckt
Jae dat ghy aen sijn Lauwer-croon de perels honght
Die oyt *Neptunus* gaff, al d'Ambers en Momien
Die t'Rijck *Egypten* gheeft, wat waert al te bedien
Gheeft wat ghy gheven wilt, ten is gheen gift voor die,
Maer gheeft u eyghen selfs, gheeft Schilders aen de *Bie*
En denckt wy sijn een bloem, doch juyst geen tulp oft roose
Hy suyghter honingh uyt, hy sal U heel doen bloosen,
Daer is niet eene bloem hoe slecht van wat ghewas
D'ees soete *Honingh-Bie* brenght alles wel te pas,
Jae tot de slechte bloem die ick mijn selfs mach noemen
Daer weedt ons soete *Bie* oock al jets van te roemen
Den honich barster uyt al wou hijdt selver niet
Het wordt hem over tuyght van die dit werck besiet.
Jck eyndt dan sonder eyndt, want om een eyndt te maecken
Van dat hy weerdich is, wie sou tot eyndt gheraecken
Al schreef ick eeuwen lanck, noydt en ghebrack my stof
Te schrijven Boecken vol van u, de *Bie*, ons lof.

JAN PEETERS
Wy leven om te sterven,
En wy sterven om te leven.

Aenden

Aenden VVijt-vermaerden Poëet
Mr. CORNELIO DE BIE
Auctheur van desen Const-rijcken
SCHILDER-BOECK.

SEer hooch-gheleerden vrint de Bie
Jck staen verwondert als ick sie
Dat uwe sneghe penne
De Schilders soo wel kenne.
Ja niet alleen en kent by Naem
Maer oock hun wel verdiende Faem
Soo aerdigh weet te treffen,
En heerelijck verheffen.
Al had ghy t'aller tijdt gheweest
Den gheest van jders Schilder gheest,
En hun verstandt ghemeten
Niet beter mocht ghy 't weten.
Ghy schrijft met sulck bequame stoff
Van s'Schilders noyt volpresen loff
Van jeder in't bysonder
Dat jeder seyt t'is wonder.
Ghy schrijft van hunne Schildery
Met sulcken schoon Poëtery,
Dat U Poëterijen
My schijnen Schilderijen.
U rijm is schildery die spreckt,
Waer uyt een jder t'leven treckt,
Van al t'gheschildert wesen
Gheschildert langh voor desen.
Ghy thoont te sijn een groot Poëet.
Die oock wel van het schild'ren weet,
Want noyt en sagh ick milder
Poëet en t'samen Schilder.
Ghy hebt ghetroffen t'rechte wit,
Van t'hooch vermaerde Schilders pit,
Met klarelijck te thoonen
Waer dat de Konsten woonen.

Ken meyn niet dat in s'werelts perck
Oyt jemant maeckte sulcken werck,
Dat by het u magh rieken,
Spijt Room Ætheen en Grieken.
Want k' lees van eenen Cardinael
Ghenoemt Fernees in Roomscher tael,
Dat hy ontboot een Schrijver
Van onverdroten yver.
Y goeden vrint (soo sprack Fernees)
Jck wou dat uwe pen eens wees
De Schilders al te saemen
Van seer doorluchte naemen.
Dat ghy dry eeuwen door en door
Doorliept en brocht my eens te voor
Hoe veel daer moghen wesen
Die waerdigh sijn ghepresen.
Eerst van Mabevs tot op van Dyck,
Wie daer-en-tusschen konstich-rijck
Gheweest sijn van de meeste
En uytghelesen Gheesten.
Jck soud' u loonen met den loon
Van diamanten eene Croon
Gheciert en fraey beperelt
De schoonste van de werelt.
Men Heer, sprack hy, weet dat ick ben
Bereyt, maer dat ick niet en ken
Van alle schildereyen
De verwen t' onderscheyen.
Pictver en gaf my noyt die jonst,
Om alle deelen van haer Const
Soo soetkens te vergaeren
En haeren lof te klaeren.

Al

Al is de Konste wonder eel
Jck mocht te luttel oft te veel
By brenghen tot haer voordeel,
En sekers met kleyn oordeel.
Maer jemant die de Const verstaet
Die hout oprechte middel-maet,
Die weet met goy manieren
Sijn penne te bestieren:
Met sulck en dierghelijck beschêet
Heeft sich ontschuldicht den Poëet,
En t'Cardinaels eel lusten
Die moesten daer berusten.
Maer ongheluckigh was voorwaer
Men Heer FERNEES dat voor oft naer
Niet eenen op en stonde,
Die t'stoute werck begonde.
Dat nu den Cardinael FERNEES
Eens weder van de doot verrees
Om s'Schilders boeck te lesen
Hy sou verwondert wesen.

Want ghy de BIE hebt desen boeck
Met sulcken neerstigh onder-soeck
Gheschreven en ghehandelt
Soo dat ghy schijnt ghewandelt
Te hebben met U eel verstant
Door heel het gansche Grieken-lant
Door ROOMEN en ATHENEN
Door al de Landen henen
En dat ghy daer een jders keest
Van het verstant door uwen gheest
Ghesien hebt in't aenmercken
Der groote Schilders wercken.
Jck bie DE BIE dan veel gheluck
Van weghen dit hooch roembaer stuck
K'ben bly dat eens volbrocht is
Het gen' soo langh ghesocht is.

F. GODIN

God dienen is regeren.

VIER

Vier-tallich Iaer-teecken.

1. aenDen VLoeII-Ighen rIICk-gheeſtIghen Meeſter
2. CorneLIVs De bIe
hIer Met sIIne poësIe (3.) VIIt-beLDenDe
DIe ConſtIghe treſoIren In
4. pICtVras gVLDe kaMer.

WEl aen ſchoon BELGICA; —— Com ſinght een ander liken;
T'is langh-genoech geweent Om MAVORS ſtrenghe roe:
Jck ſpeur een wonder ſaeck —— Rechts als het HONICH-BIKEN
Dat van HIMETTVS quam —— Naer PLATOS' lippen toe: *
Ter-wijl' het wapen-tuygh —— En haken en kanonnen,
(Door VENVS loos bedrijf) —— Leydt ſeffens neer-gheblust,
Heeft ſoetelijck DE BIE —— In het kasket begonnen
Te ſtorten honich-raet —— (Voor PALLAS toe-gheruſt)
Het gene dat ick mêen, —— Siet hier (ten is gheen loghen)
En heeft dit CABINET —— DE BIE niet overlaên
Met honich-vloyich dicht, —— En is ſoo verr' ghetoghen
Dat ſonder hem PICTVR' —— Bleef noch beſtoven ſtaen:
Diês hy den Lauwer-tack —— In PLATOS wiegh' ſal erven,
Wie dat de Conſt op-weckt —— En laet de FAEM noyt ſterven.

Omnia in Deo.
DOOR NICoLAVs OMAsVR.

* *Vide Valerium Max. lib. 1. cap. 6. de mirabilibus.*

Den Auctheur
Tot alle haet-draghende Momisten
ENDE
Belgh-suchtighe Benijders.

EEn Reden *Momus*; moet ick voor het lest u vraeghen;
Te weten, wat u mach in mijn ghedicht mishaeghen,
Dat altijdt uwe tongh soo dapper daer op schampt
En stadich op den spot van mijne fouten vlampt:
Waer bouwt ghy t'clappen op? als op de lasteringhen
Die bersten uyt u maegh om leughens voorts te bringhen.
T'is altijt veel te lanck, te cort oft veel te breet
Te leelijck oft te schorft, te kout oft veel te heet,
Het gen' een ander doet in jemandts lof te schrijven
Daer moet by u een veir van hunne pluymen blijven.
Van die de Poësy verbreyden naer de rêen
Hoe dat het gaet oft niet sy wordt van u vertrêen,
De Poësy nochtans (om haer soet taeligheden)
Js t'wilcomst by *Iupyn*, al wordt sy soo vertreden
Van u afgunsticheyt, en houdt daermed' den sot
Om te verdooven d'eer met schimp en plompen spot.
Fy onbeschoften Uyl; die teghen stroom wilt seylen
En meyndt hier wederom te braecken uyt u feylen
Soo als een vuyle padd' die niet als gift en spouwt
Die niet als quaet en denckt, en niet als gal en knouwt
Meynt ghy mijn pen vol roem met u gheclap te terghen?
En aen de snelle Faem het mondt-sluyten te verghen?
Treckt vry u horens in als een besouten sleck,
Want u ghekakel wordt veel min gheacht als dreck.

Schoon dat de jelosy u weer meyndt op te ſtoken
Jck ſien van nu af aen u opſet al ghebroken
Soo ick maer en bedenck, dat niemandt van verſtandt
De Kunſt benijden ſal, oft achten die voor ſchandt,
Maer Botteringhen wel, die hunnen tijdt beſteden
Jn ſpot en ſotterny, en onghetoomde reden,
Die ſomtijts voeghen als een tangh op't morſich ſwijn
En ſtadich uyt de Konſt niet ſuyghen als fenijn.
Jck weet van buytens wel, ghy ſult mijn dicht niet prijſen
Maer eer met ſchimp en ſpot belagghen en begrijſen,
Om dat de Schilder-conſt hier wordt bekent ghemaeckt
En elcken Konſtenaer op *Famas* Throon gheraeckt,
Vol lof en waerde Eer, om eeuwelijck te leven
Die ick hun ſchuldich ben naer mijn verſtandt te gheven:
En ſoo maer hier oft daer mijn pen een miſtred' doet
Dan dunckt my dat ick ſitt' in *Momus* hooch ghemoet,
Die daer op ſchreeuwen ſal al oft hy waer beſeten
Als maer (ſegh ick) mijn pen in't minſt iet heeft vergheten.
Doch want ick van ghebreck alleen niet vry en ben
En tot ſoo grooten werck my niet bequaem en ken
Soo wil ick even-wel den Spijt ghewillich draeghen,
En die tot mijnen ſpot het aurechts bladt omſlaeghen
Beminnen, op dat ſy verbeteren de fout,
Die eenichſints den ſin van mijnen rijm verſlout.
Ey *Momus;* ſtilt u wat; en wilt gheen gal meer ſpouwen,
Oft t'gen' dat ghy hier leeſt, niet ſlicken ſonder knouwen
Houdt uwe tongh ghetoompt en ſpijckert wat den muyl
Op dat ghy op het leſt niet en behaelt de vuyl,
Want ſeker uwe tongh brenght voorts ſoo giftich broedtſel
Die in ghebreken van een ander vindt haer voedtſel,
Het is ſoo vuylen naem, te ſijn den Moordenaer
Van de eendrachticheyt en tweedrachts Maeckelaer.

T'sijn Schenders vande Eer, Tongh-schrabbers, Faem-beroovers
Op-stokers, Guyghelaers, Twist-maeckers, Naem-verdoovers
Die met den achterclap van *Momus* houden aen
Jae sonder eere sijn, waer datse gaen oft staen,
Die scheppen hun ghenucht in spot, crakeel, en kijven
Soo als de onbeleefde groen en Appel-wijven.
Seght *Momus* dan voor t'lest, seght valschen waerheyts dief
Seght lichten Kramer die sijt alle loghens lief
Mothouwer, Hoeren Son', Pluymstrijcker sonder kennis
Van d'edel Poësy, wat dwinght U tot de schennis
Van haere weerdicheyt, wat d'winght U noch daer-by
Te schelden ons *Pictuer*, oft d'eel Beldt-snijery.
Bedaert *Momus* Bedaert, ghebruyckt rêen tussen beyen
En schreeuwt soo niet ghelijck de vuyle Straet-clappeyen,
K'en vraegh de reden maer wat dat in mijn ghedicht
Mach in U oogh mistaen, te swaer valt oft te licht,
Jst denck ick om dat hier den eenen wordt verheven
Meer als den anderen, oft dat ick heb gheschreven
Jet vrempts oft ongherijms dat gheenen sin en is?
Oft daer d'uyt-heymsche spraeck gheen duytsche tael en is?
Oft t'ghene teghen d'eer van jemants Faem sou strecken
Dat somwijl bellegh-sucht oft ergh-waen mocht verwecken.
Waer teghen tot besluyt ick des' ontschuldingh stel
Oft jemandt over-viel mijn dicht met naer-ghequel,
Dat (raeckende t'beschrijf) van dese Konstenaeren
Ghelijck mijn swacke pen heeft willen openbaeren,
Soo daer noch iet ontbreckt tot lof van jemandts naem
Jck t'self ghelaeten heb voor d'alghemeyne Faem,
De welcke noyt vermoeyt en wordt om t'achterhaelen
Een jeders deught en gheest en die oock te vertaelen,
T'ghen' de gheleghentheyt my niet en heeft ghejondt
Op dat een jeders lof te vollen waer vercondt.

De

De reden oock dat ick niet en heb connen laeten
T'ontleenen ander tael het gen' de Rijmers haeten
En was niet om dat *t'Duyts* niet rijck ghenoch en is
Om te beſchrijven d'eel *Picturs* gheſteltenis,
Maer aenghesien de Konſt van haer Pinſeel-Hanteerders
(Die den Natuer verſtaen) Beſchermers en Regheerders
Gheen ander eyghentheyt van woorden brenghen voort,
Als die den Leſer hier ſomwijlen heeft ghehoort.
Te weten ſoomen ſeydt, *Proporti*, *Rotoqueren*
Inventi, *Drappery*, *Biſaert*, en *inventeren*
En veele ander meer, die m' hier en daer vindt ſtaen
Het welck onmoghelijck is om voor by te gaen:
Midts dat de eyghentheyt van dierghelijcke woorden
Door jngheboren drift noyt duytſe tael en ſtoorden
Om dat oock inde Conſt ghemeyne ſpreucken ſijn
Van Schilders, als in't recht, is d'Advocaets latijn,
Wat wilt hier *Momus* dan noch ſoo veel Nijdt-ſucht ſwelghen
Om met den ſchimp en ſpot mijn ſchriften te verdelghen
Want gaen ick jevers ſcheef, het welck gheſchieden can
T'is een ghebreck daer ſelden menſch is onvry van
Ey laet my dan in ruſt, in peys en vrede leven
En wilt ſoo herten knip niet op mijn ſeeren gheven.
„T'is beter datmen t'feyl al ſwijghende bedeckt
„Als datmen jemandts eer al lieghende bevleckt.
Ick ken mijn penne vry van ſpott' oft ſchimp te ſchrijven
En daerom mocht ſy wel vry van U ſchimpen blijven:
Jſt dat U wetenſchap wat hoogher vlieghen wil
Bethoonet metter daedt en hout u tonghsken ſtil
En wilt mijn pen ſoo niet met al u clappen ket'len
Oft ſy ſou U miſſchien op't leſten oock ſoo net'len
Dat ghy u rechte ſaus ſout hebben voor u tongh
Soo *Muſa* eens de wijs van al U lempen ſongh,

Jck weet ghy ſout licht uyt een broeck dry cleeren ſnijen
Twee mantels uyt een teſch, jae ſoudt een ſtadt beſtrijen
U wetentheyt (ſoo t'ſchijnt) in alles is volmaeckt,
Doch alſmen t'nauw beſiet, noch tuyn noch ſtaeck en raeckt.
Wat wil ick veerder gaen, en loopen uyt mijn paelen
K' laet *Momus* doen ſijn beſt om my te achterhaelen
Ten is gheen Rechts-banck hier al waermen dinght oft pleyt
T'is reden dat mijn pen uyt des' verwarringh ſcheyt.
Want t'is den Moor gheſchuert met *Momus* veel te ſpreken
Al oft ick teghen een ſteen-rotſe wou gaen preken
Ick laet ſijn feylen daer en wenſch hem alles goet
Soo blijf ick ongheſtoort in ſinnen en ghemoet.
K'en mach in dit gheſchil ſoo ſeer niet blijven hanghen
En vals onganckbaer ghelt voor goede munt ontfanghen
Heeft jemant tot mijn ſchimp ſijn tongh in gal ghedopt
Mijn rechte oor is doof, de ſlincke is gheſtopt
Jck wil met ſpoet en vlijdt hun laſteringh ontloopen
En gheene leughenen voor goede waeren coopen.
T'is tijdt dan dat ick eynd' op dat den LESER niet
Jn't overleſen crijght vermoeytheyt oft verdriet,
Tot mijn onſchuldingh wil ick maer een reden voeghen
Die aenden LESER in het minſt niet can miſnoeghen'
Tot eyndelijck beſluyt, te weten om dat my
Van overlangh beſpronghen heeft de jeloſy
Door enckel haet en nijdt, doch ſonder rëen te gheven
Wie haer tot vyantſchap heeft teghen my ghedreven,
In't drucken van dit werck, t'gen' ick heb voor ghehadt
Hoe wel dat (naer mijn dunck) de reden is ghevat
En aen den LESER ſtaet hier voor ghenoch te leſen
Soo niet ſal even-wel in als verduldich weſen,
En ſegghen dat ick blijf den vrindt van jeder een
Soo wel van die my mint oft tredt op mijnen teen.

VVaerheydt baert Nydt.

VOOR-

VOOR-REDEN.

INdien den Mensch (die naer Godts eyghen beldt ghe-schapen ende met een ontsterffelijcke ziele begaeft is) sijnen Schepper hadde ghehoorsaem ghebleven, hy soude buyten twijffel met meerder Eer en luyster sonder te sterven op dese wereldt gheleeft hebben: maer om dat hy met sijnen eyghen vrijen wil de valscheyt des duyvels ghe-loofde, en het Ghebodt Godts overtredde, is hy terstont alle droefheden, quellinghen ende smerten onderworpen gheworden, ende die te voren kennisse ende wetenschap van alle dinghen des wereldts hadde door de jnstortinghe van sijnen Heer ende Schepper, moet de selve nu met aerbeyt door sijn verstant gaen soecken, uyt dien dat het verstandt door de sonde van ADAM oock al verdooft en ontluystert is. De sonde alleen is gheweest de oorsaeck vande doot, daerom seyt SENECA seer wel: *Omne peccatum actio est & omnis actio voluntaria, tam turpis quam honesta: Ergo omne peccatum est voluntarium.* Dat is: Het ghene sonde is, is een werck, ende alle wercken gheschieden met den wil, *Ergo* alle sonden ghefchieden met vrijen wil, want niemant en son-dicht teghen danck, het werck soo eerlijck als oneerelijck ghe-schiet metten wil, *Ergo* soo gheschiet de sonde oft uyt onach-saemheyt oft quaedt voornemen. Waer uyt compt anders de sonde als uyt een quaede begheerte, de welcke is den moordt-priem ende bedeckten dootslach voor de siel, een schendinghe sijns naesten, en een overtredinghe van Godts Ghebodt: daer-om gheeft den Almoghenden Godt aenden mensch sijnen vrij-en wil, om sijn selven niet te ontschuldighen als hy (den wil misbruyckt hebbende) de straffe van sijn misdaet moet onder-staen. Den Mensch dan is ghefchapen om Godts Wetten van sijn eerste jaeren tot den uytganck sijns levens te onderhouden, hem is ghegheven verstandt om het quaet en het goet te onder-

scheyden

ſcheyden t'ſamen om te kennen de cracht van ſijnen Schepper ende te leeren een ampt daer hy ſijnen coſt can mede winnen, gaet jemandt ſijnen gheeſt oeffenen om aen te vatten eenighe ſeldtſaeme ende prijs-weerde Konſten, ſijn verſtant (het welck als het landt moet doorploeght worden) ſal hem ten hooghſten dienſtich weſen, jae is het eerſte Fondament om de ſelve Conſten uyt te wercken, maer niet ſonder aerbeydt en groote neerſtigheyt te ghebruycken waer door alle Konſten en Weten-ſchappen gheleerdt worden. Daer en is niet een Menſch inde wereldt oft elck in't beſonder wort tot een verſcheyde wellusſt ghetrocken ghelijck ghenoch blijckt: wantmen bevint dat een jeder menſch luſt ende ghenegentheyt heeft om d'een oft d'ander te weten en te leeren, tot t'gene daer ſijnen gheeſt en aert toegheneghen ſijn. Den eenen heeft vermaeck in uytnemende dinghen die de Natuer ſchijnen te overtreffen, den anderen in gheleertheyt oft wetenſchappen te onderſoecken, de welcke boven ſijn verſtandt gaen, ter wijlen het verſtandt door de ſonde en kranckheydt der Natueren verdooft is, allen het welck de menſchen nochtans met verwonderingh en ghenucht aenmercken, om de verghelijckinghe van hunnen gheeſt in weerden te houden, ende daer door te vercrijghen een ontſterffelijcke eer, de welcke is de Voeſter-vrouw van alle wetenſchappen. De Hiſtorien ghetuyghen dat de kloeckſte Perſoonen hun met de grootſte neerſticheyt ende aerbeydt oeffenden, om het wit der diepſte wetenſchap te raken, wel wetende dat de grootſte Eer hun als dan ſoude volghen, jae dat ſy daer door de rijckſte ſchatten des wereldts koſten becomen. Daerom en iſt niet te verwonderen dat eertijts de wetenſchap ſoo hooch geacht wirdt (daer wy op veelderley manieren de vruchten noch af ghenieten, ghelijck de ſoete locht de boomen vruchtbaer maeckt, ſoo groeyen oock de gheeſten inde Conſt door het minnelijck onthael vande Eer. Wie iſſer dan die ſich niet ghewillich aenden

arbeyt begheeft als hy ſoo grooten eer door de uytwerckinghe van ſijn wetenſchap ontfanght. Den Poeët CLAVDIANVS ſeydt hem te verwonderen over de mildtheydt van ſommighe Coninghen en Princen die ſy aende Gheleerde ende Conſtighe Gheeſten bethoonden, naementlijck van ALEXANDER den Grooten die aen APELLES voor ſijn Pourtret (dat hy gheſchildert hadde) gaf 80. duyſent goude Croonen, hier dient wel te pas ghebracht het ghedenck-weerdich opſchrift dat ghevonden is op eenen Marmer-ſteen, den welcken uyt d'aerde ghegraven werdt ontrent eenen Thoren dicht by de merckt van *Traianus* ghelijck MARLIANVS vande oude Romeynen verhaelt. *Potentiſsima dos in Principe liberalitas & clementia*, dat is: de mildtheyt en ſachtmoedigheyt ſijn de crachtighſte gaven en vercierſels van eenen Prins. En waer uyt ſpruyt anders de mildtheyt als door de aenlockinghe van eenighe ſeldtſame Conſt oft gheleertheyt, daer een Princen hert mede wordt overwonnen. Om t'ſelve breeder te bewijſen ſoo hebbe goet ghevonden door het onderſoeck van ſommighe cloecke en ſin-rijcke verſtanden (die ervaren ſijn in Plaetſnijery, Beldthouwen, als Architectur en anderſints) in dit Boeck ten voorſchijn te brenghen de groote eer die de ſelve door hun verſtandt hebben ghenoten en alſoo eenen ontſterffelijcken Naem achter ghelaten.

Jnden eerſten ſoo wil ick eens openen het Schat-coffer van onſe voorſchreven *Pictura*, waer in niet alleen den grondt der Schilder-conſt maer oock de wetenſchap van Beltſnijden, Etſen, en Plaetſnijden gheſloten leyt waer over den Menſch ſijn ſelven meer ſal verwonderen als over de Conſte der ſchilderijen, want ſiende uyt eenen rouwen en plompen ſteen ten leſten voordts comen een volmaeckte Figuer daer maer enckelijck het leven in en ſchijnt te ontbreken, ſal meynen dat t'ſelve ongheloofelijck is d'welck nochtans de handt van een gheeſt-rijck vernuft daer uyt ſal voorts doen comen: men leeſt in het eerſte Boeck van

OVIDIVS hoe datter voor de Scheppinghe des wereldts was eenen wanſchapen *Clomp* oft *Chaos* daer de vier Elementen den wint *Æurus* ten Ooſten, *Sephirus* ten Weſten, *Boreas* ten Noort, en *Euſter* ten Suyden, den Nacht, den Dach, Somer en Winter, en d'andere deelen des Wereldts in een verweert laghen. De welcke JVPITER ſeer conſtich en voorſichtelijck wiſt van een te ſcheyden ende elck op ſijn plaets te ſtellen. Soo canmen mercken aen het verhouwen van eenen plompen en groven ſteen dat de edel Schilder oft Teecken-conſt moet van groote cracht weſen, naedemael datmen daer uyt ſiet voorts comen een menſchen ſtatue ſoo ſoet, lieffelijck en ſuyver van lidtmaten oft eenighe andere Figuren datmen de ſelve niet anders en ſou aenſien als voor het leven: ghelijck *Zeuxis* een *Penelope* ſchilderde, ſoo volmaeckt en naturelijck dat hy hem ſelfs daer mede ghenoechde en ſchreef daer by een versken. *Het ſal de ghene (die dit ſien) veel lichter ſijn te benijden als naer te maken.*

Jck leſe dat tot *Macedonien* ten tijde van ALEXANDER op de merckt ſtont een ſtatue gheſneden van witten marmerſteen afbeldende een naeckte Vrou-perſoon waer op ſekeren Borgher ſoo verlieft was dat hy nacht noch dach en coſt ruſten ſonder daer by ghedurich te weſen om ſijn vervloeckte ſinnelijckheyt van het gheſicht voedtſel te gheven, en om dat hem op lijfſtraffinghe verboden werdt daer by te gaen om meerder quaet van ſonden te behoeden, heeft hem verhanghen. Soo aenghenaem en levendigh ſpeelden de Conſt vande voorſchreven Figuer inde ooghen der menſchen. Leeſt het leven van eenen *Michiel Angelo de Bonerotti*, van eenen uytnemenden *Phidias*, *Franciſco Quinoy* ende meer andere antique modernighe Meeſters en Conſtenaers inde Beldtſnijery daer ſuldy vinden wat wonder wercken de ſelve hebben achterghelaten die de weerde van alle coſtelijcke juweelen des wereldts te boven gaen. En heeft den Menſch ſijnen Heer en Schepper dan niet ten uyterſten te beloven

loven en te dancken over ſulckdanighe weldaden van weten-ſchap en wijsheyt daer hy ſich mede begaeft vindt, waer door hy can comen tot den hoochſten trap vande onſterffelijcke eer, en rijckdom, want de oprechte wijsheyt compt alleen van Godt en niet vande aertſe dinghen.

VVijsheydt rijckdom ſtaet en eer
Compt altemael van Godt den Heer.

Godt heeft den Menſch ghegheven een ſiele de welcke heeft dry werckelijcke crachten te weten : memorie, wil, en verſtandt, om recht te oordeelen, wel te raden, en ghetrouw te handelen, om oock de teghenwoordighe te verſtaen, de toecomende te voorſien en de voorleden dinghen te ghedencken, den menſch en heeft van ſijn ſelven niet als ghebreck, maer daer ſijnen gheeſt mede verciert en begraſit wordt, comt vanden Heer alleen : het ghene hy aen den menſch gheeft can hy nemen het ghene den menſch in Conſt afbeldt en ſchijnt een mirakel te weſen aenden menſch dat is voorts ghebrocht uyt het verſtandt vanden menſch, welck verſtandt Godt alleen hem heeft ghegheven, want gaet hy jedt beginnen uyt te wercken, hy moet den wil daer toe bereet vinden, de memorie helpt om te bedencken de fondamenten die hem de wetenſchap gheleert hebben, en hy leerdt verſtaen t'ghene hy voornempt met voorſichtighe wijſheyt : de welcke inde herſens gheboren is, ghelijck *Euripides* ghetuyght waer op wel over een comen deſe veerſen :

Om ſijnen cloecken gheeſt te cieren naer de reden
Met meerder glans van eer en loffelijcker ſeden
Soo compt hier wel te pas de Fabel van *Vulcaen*
Als hy met ſijne byl het voorhooft op ded' gaen
Van *Iupiter* den Godt, die met een vuyſt te ſlaghen
Uyt gramſchap op ſijn hoodt, van ſtonden aen bleef draghen.

Sijn hersens ginghen groot en hebben oock ghebaert
Minerva sonder Moer, nochtans van vrouwen aert,
Ghewapent als *Bellon*, met speer en schildt in handen
Den helm oock op het hooft tot schrick van veele landen:
En daerom werdt haer wel den oorlogh toeghewijt
Midts sy ter wereldt quam ghelijckmen gaet ten strijt.
Maer alsmen naerder ginck des' dinghen overlegghen
Soo vontmen dat des' vrucht de wijsheyt was te segghen.
Om dat de wijsheydt in het menschen hersens leydt.
Die niemandt licht en crijght sonder veel arrebeydt.
Het blinckende helmet dat schijndt ons te verconden
Dat inde wijsheydt wordt een hellen glans ghevonden,
Scherpsinnicheyt des gheest oock inde pieck bestaet,
Den schilt beteeckent ons den rechten wijsen raet.
Voorwaer als jemandt gaet dit rijpelijck bemercken:
Sal vinden eenen smaeck in al sijn cloecke wercken,
Soo maer de neersticheyt hem heeft soo veer gheport
Dat hy naer groote moeyt wijs en verstandich wort:
Soo can hy al de cracht der Consten afghemalen,
Die uyt de Gaeve-Godts haer eerste crachten halen:
Den gheest en wordt door raet des menschen niet vervuert
Maer al wat datter is wordt door den Heer bestuert.

Men vindt nochtans veele Menschen, die soo ondanckbaer leven datse door opgheblasen hooverdy over hun wetenschap den Almoghenden Heer (daer het al van compt) vergheten te dienen en te bedancken vande gaven die hy hun ghegheven en mildelijck gheschoncken heeft, niet eens aenmerckende dat hun de selve gaven niet aengheboren en sijn vanden Natuer, maer door besondere gratie van Godt de selve ontfanghen hebben, worter somtijts eenen uytstekenden gheest en verstant gevonden onder duysent arm catijvige Menschen die door sijn wetenschap

van alle de wereldt gheeert ende gheestimeert wordt, levende weeldich, rijck ende naer sijnen herten wensch, die sal somtijts door sijn ondanckbaerheyt den meesten vyandt van Godt sijn, schoon dat hy wordt aenghesien voor den grootsten vrindt van de Fortuyn, die niet eens bedenckt door sijn wellusten en overvloedigh leven van waer dat hem alle de weldaden comen: hem meer betrouwende op de wereldt als op Godt, en niet eens en overpeyst de waerachtighe sententie van SENECA *Fortuna nimium quem fovit stultum facit, & vitrea est quæ (dum splendit) frangit.* Dat is: de Fortuyn maeckt sot den ghenen die sy te seer voyt, en is van glas, de welcke (als sy blinckt) licht breeckt. Hoe menighen gheest vol verstandt en vintmen niet, die sijn selven al te veel (voor laetende staen) hem op't lest bedroeghen vindt als Godt hem de wetenschap door de doot benempt, de welcke niet eer op Godt en denckt voor dat hy wordt ghestraft, ghelijck meestendeel de menschen door hun cranckheyt van conditie sijn, de welcke sijnde inde weelde op Godt niet en dencken ende gheen danckbaerheyt en bethoonen over de gratie die sy van Godt ontfanghen hebben, en niet eens bemercken dat de ondanckbaerheyt het grootste teecken van ondeught is, ghelijck QUINTILIANUS seyt: den mensch die ondanckbaer is vergeet sijnen Godt, daerom moeten wy leven naer het schrijven van HESIODUS, ghelijck de Ackers die meer uyt gheven als sy ontfangen, want wat isser inde werelt schroomelijcker monster voor den Heer als eenen ondanckbaeren Mensch, ghelijck den Poët seyt: *Ingrato homine nihil peius terra creat*: de aerdt en brenght gheen booser vrucht voort als eenen ondanckbaeren Mensch. De Rechts-gheleerden seggen dat de ondanckbaerheyt de snoodste grouwel is vande wereldt, om datter gheen sonde is die den mensch meer schade doet aende siel als de ondanckbaerheyt ghelijck SENECA *in libris de beneficijs* ghenoch bewijst. Ten is niet te verwonderen dat sekeren THIMON (die door

sijn

ſijn groote wijsheyt was Borghemeeſter van *Athenen*) ſijnde ghecomen tot de uyterſte armoede om dat hy al te liberael hadde gheweeſt ten tijde dat hy ſat op den hooghſten trap van alle welluſt des wereldts, heeft ſulckenen haedt ghecreghen teghen het menſchelijck gheſlacht dat hy gheen menſchen meer en mocht ſien oft daer van hooren ſpreken, jae dat meer is hy was verblijdt alſſer eenen menſch was om hals ghebrocht oft ſijn ſelven hadde verhanghen aen eenen boom die buyten *Athenen* ſtondt, daer veel Menſchen hun ſelven uyt eenighe deſperatie hadden omghebroght, hy droegh (ſegh ick) op de menſchen ſulcken vyandtſchap dat (als wanneer deſen boom ſoude afgecapt worden) hy inde Stadt van *Athenen* dede uytroepen ofter jemandt van ſin was ſijn ſelven aenden voorſchreven boom te comen verhangen dat ſy hun moeſten haeſten uyt dien hy moeſt ghevelt worden, welcken haedt (die T H I M O N op het menſchelijck gheſlacht droegh) alleenlijcken was ontſtaen door de ondanckbaerheyt die de Menſchen aen hem beweſen de wijl hy in ſijn uyterſte miſerie ende armoede was ſittende, gheconſidereert dat hy (ſijnde in ſijn weelde ende begaeft met den hoochſten rijckdom des werelts) open taefel hiel en liet ſoo arm als rijck daeghelijckx de vruchten van ſijnen rijckdom ghenieten, jae was ſoo liberael dat hy alle ſijn goederen gemeyn maeckte ende een jeder daer af mede deelde, oorſaeck dat hy quam tot groote armoede, en bevindende dat hy in zijn miſerie by niemant trooſt en vondt oft geen danckbaerheyt vande menſchen aen hem beweſen wert, heeft het menſchelijck geſlacht gelijck voorſz. is, vermaledijt ende vervloeckt. Men ſiet ſulck danige proeven ende exempelen noch daegelijckx onder de Menſchen die in hunne weelde ende rijcken ſtaet taefel vrienden genoch crijghen die ſy (gecomen ſijnde tot armoede) verlieſen en geen vrientſchap af en genieten. Die dan begaeft is vanden Almogenden Heer met particuliere gratie van eenige wetenſchap oft

Conſte

Conste en daer by ondanckbaer die is eenen rechten Schender van Godts eer, want ter wijlen den mensch van sijn selven niet en heeft maer van Godt; en dat hy hem noch ondanckbaer thoont teghen Godt die en is Godt geen gratie schuldigh aenghesien Godt de gaven die hy geeft aenden Mensch hem niet schuldich en is, maer geeft de selve aen eenen onder duysent uytvercoren die sulcken gaven niet en hebben *Ergo* soo volght dat hy de selve gaven onrechtveerdich besit waer over hem toecompt de grootste straffe des wereldts. OVIDIVS beschrijft van eenen PROMOTHEVS Sone des ouden JAPETVS den welcken vande Goden soo begaeft was dat hy tot verwonderinghe van veele Menschen wist naer het leven te maecken en te boetsen soo aerdige Figuren uyt steen oft pot-aerde datse voor het leven werden aengesien, en niet tegenstaende dat hy vande Goden dese wetenschap en besondere gratie vercreghen hadde, dorst hem noch verstouten het vier des Hemels dieffelijck te stelen om daer mede sijn statuen te besielen en te doen leven. Jae den ouden Grixen Poeët NICANDER seyt: de Menschen (die van sulcken gheest en verstandt niet en waren) hebben over de voorsz. dievery PROMOTHEVS verraden om alsoo *Iupiter* te behagen. Ende om dat PROMOTHEVS den oppersten Godt daer naer noch eens had bedrogen met twee koyen huyden de een met vleesch en d'ander met been gevult en *Iupiter* de keus hebbende had gecosen de huyt met het been, dede hem tot sijn eeuwige straf binden aenden Caucasus-bergh daer sijn lever des daeghs van eenen vreeselijcken Arent opghepickt werdt die des nachts wederom aenwies om alsoo geduerich met den dach herpickt te worden. Waer mede ooghschijnelijck bewesen wordt dat Godt altijt straft die sijn gheboden verachten, hem bedrieghen en teghen hem ondanckbaer leven willen. De straffe Godts is drij-der-ley, te weten: *Innerlyck*, *Naevolghende*, ende *Vytwendich*. *Interlyck* die het hert en het ghemoedt raeckt

ende

ende in het lichaem blijft, dat is benautheyt, berouw, vrees, ende cnaginghe der conscientie. *Naevolghende* die het ghemoet ende den gheest raeckt als de selve vry, ende van het lichaem ghescheyden sijn dat is de straffe, die naer de doot de siele raeckt. De *Vytwendighe* die de lichaemen raeckt: dat is droefheyt, ballinckschap, aermoede, sieckte, ende sterfte aldus proeft Godt de sijne in veel verscheyde teeckenen om te sien oft hun ghemoet niet eens en sal beweeght worden, want ist saken datmen ghevallen is men behoort op te staen want den wille Godts is de opperste rechtverdicheyt naer het segghen van SALVIANUS. Meynt jemandt de Hemelsche vieren te ghenaeken hy sal versmelten. Meynt jemandt de Stadt der Opperste voorsichticheyt te beclimmen hy sal vallen ghelijck de motten die savonts naer de kersse vlieghen tot dat sy verbranden. LANGIVS seyt seer wel dat de oorsaeck van alle oorsaecken den wille Godts is en die een ander soeckt die en kendt de kracht der Goddelijcker Natuer niet.

Godt, die het blixems vier can in sijn handen draghen
Daer hy op sijnen tijdt de menschen med' can plaghen
Wanneer hy sijn gheboôn versuymt en niet en acht
Godts onversiende straf des doodts hun licht vercracht,
Godt laet niet ongeloont den goeden can verblijden
Den droeven hy vertroost den quaden sal castijden.
Al swijght Godt tot het eynt, het eynt het droevich eynt
Leydt dan den swaersten last, het eynt wordt sijn allent:
Maer die de hooverdy door oytmoet wilt verdrijven
En danckbaer sijn aen Godt die sal Godts dienaer blijven.
Hy rijck op d'aerde leeft die hooverdy veracht
En hy het meeste heeft die naer het minste tracht.

Om dan op den wegh te comen van ons voorgenomen gront-stuck raeckende de kracht der Conste van Beldtsnijery die door

arbeyt en kracht des verſtandts moet gheleert worden, ſoo en ontlijckt de voorſchreven Fabel en haer uytlegginghe niet qualijck de gheeſten der ſelver Conſten alſmen overleyt en bedenckt dat des Menſchen gheeſt en leden vanden arbeyt des daeghs vermoeyt, des nachts door de ruſt ververſt en gheſterckt worden, ghelijck ons wordt bethoont van het op eten en groeyen van PROMOTHEVS lever, de lever is te ghelijcken by het verſtant. Laet ons dan eens beginnen te overlegghen het leven vanden Conſt-vloyenden ende uytnemenden Belt-ſnijer *Franciſco Quenoy* het welck ghemenght was met ſoo hooghe en diepe Conſt door aerdich boetſeren in Pot-aerdt, en ſnijden in jvoor, Marmer en anderen ſteen, dat alle ſijn wercken op deſe wereldt ſchijnen te weſen Mirakels, beſonderlijck alſmen aenſchouwt de wonderlijcke wercken die hy ghemæckt heeft binnen de Stadt van *Roomen* en op andere plaetſen van Jtalien die de wercken van *Michiel Angelo* niet en moeten wijcken.

FRANCISCUS DE QUESNOY

Vytnemenden Beldt-snijer van Brussel, ghestorven binnen Livornen.

DAt den vlijtighen jver in het verstant vanden Mensch meerder kracht verweckt om alle wetenschap te begrijpen als wel de aengheporde neerstigheydt / canmen claerlijck bewijsen in het leven van den Weert-befaemden en Roem-ruchtighen Franciscus Quesnoy gheboren tot Brussel in't jaer 1592. oft daer ontrent / wiens Vader was oock een fray Beldt-snijder ende redelijck inde Const ervaren. Ende alsoo sijnen voorsz. Sone (vroech verliesende sijn Moeder) dickwils door den stueren en scherpen aert van sijn Stief-moeder belet wert naer sijnen apetijt ende in-gheboren ghenegentheydt dese groote Const van Teeckenen / Boetseren / en Belt-snijden te oeffenen / vondt een loose remedie om by nachten rust te moghen hebben in't hanteren van sijn handt-werck / wist sijn keersen oft lampe (daer de voorghenoemde Stief-moeder seer scherp op was) verborghen te laeten branden in eenen aerden pot die hy daer toe ghepractiseert ende ghemaeckt hadde sulckx dat hy savonts slaepen zijnde / van sijn Moeder dickwils werdt besocht om te sien oft hy sijn licht uyt ghedaen hadde / ende het heel Huysghesin in rust zijnde / broght hy heel nachten over om met de stille eenigheyt de hersenen van zijn verstandt te laeten uyt wercken de voorbelden van sijn ghepeysen.

Den jever siet niet aen noch onghemack noch moeyt
Die inden arrebeyt en quellingh stadich groeyt.

* *Facciate* is den Ghevel oft voorste vandé bouw.

Noch heel jonck zijnde maeckte hy de kinderkens die op de Facciate * zijn vande Kercke der Jesuiten binnen Brussel, hy maeckten oock eenen Sebastiaen van yvoor voor den Arts-Hertoch Albertus, het welck aenden Hertogh soo behaeghde dat hy Quesnoy dede versien van reysghelt en andere noodicheden om naer Roomen te trecken ende aldaer naer de antiqcue oft al oude wercken te studeren/ ghelijck hy oock heeft ghedaen : want sijnde tot Roomen heeft meest alle de aerdichste en seldsaemste Antiqquen naer gheboetseert / ende met sulcken opmerckinghe van gheest zijnen tijdt soo neerstigh waerghenomen dat hy oock eenighe fraey dinghen maeckte in yvoor / ende onder andere eenen CHRISTVS hanghende aen sijn Cruys, groot onderhalven voet / het welck aenden Paus Vrbanus ghesconcken wierdt / om de nette ghesteltenis en levenden aerdt die daer in te sien is / oock heeft hy sommighe ghedenckweerdighe Historien ghemaeckt ende uytghebelt in *Basse relieve*, dat is te segghen : Half rondt ghesneden, soo van naeckte kinderkens als andere Figuren soo cleyn als groot ghelijck hy ontallijcke sulckdanighe uytwerckinghen heeft volbrocht soo in marber als anderen steen ghesneden daer den Natuer van t'leven niet naerder (behalven het beruerlijck leven) comen en can. Ghelijck veele Marbere ende steene Statuwen van Conterfeytsels uytbeldende eenighe Cardinalen / Bisschoppen / Prelaten ende andere Edel-Heeren connen ghetuyghen die tot Roomen en andere plaetsen daer ontrent in overvloedt te sien zijn naementlijck (een vande seld-

saemste

faemste) het Conterfeytsel vanden Doorluchtighen Cardinael van Savoyen en meer andere. Hy heeft oock ghemaeckt ende ghesneden van Marber twee seer achtbaere Epitaphia oft Graef-Tomben inde Kercke vande *Madona dell' Anima* vande Nederlandtsche ende Hoochduytsche Natie tot Roomen, aen welcke Tomben oft Epitaphia syn elck in't besonder twee Kinderkens die eenen doeck houden seer vremt en aenghenaem om sien/ boven dien dient oock verhaeldt een aerdich Kindt van Marber dat hy ghemaeckt heeft met een doots-hooft daer by/ het welck bewaert wordt inde Kercke van *Campo Sancti* de welcke ghesticht is van S. Helena. Wyders is oock weerdigh in't licht ghebroght seker Marberen Beeldt verthoonende de Figuer van Sinte Andries, te sien inde Kercke van S. Peeter en Pauwels tot Roomen, welck Beldt oft Statue schijnt te wesen een Mirakel vanden Natuer uyt dien dat het alle ander Beldtsnyery te boven gaet diemen inde selve Kerck can vinden/ die nochtans verrijckt is met het mergh der Consten. Jae is van sulcken ghesteltenis ende ghedaeute dat ick met rechte beneffens de snelle Faem mach schrijven datter gheen Antiquiteyten oft vremde handelingh van wercken binnen Roomen en syn te vinden / die t'selve voorgheroerde Beldt moet wijcken. Jemandt sou moghen vraghen in maniere van berispinghe / oft ick t'selve oock hadde ghesien om dat ick daer op soo stoutelijck derf roemen / dan ter wylen my eenighe wercken hier in Nederlandt met verwonderingh zijn aenghewesen die Quesnoy ghesneden ende gheboetseert heeft / de welcke (naer mijn verstandt ende voor soo veer als de vleughels van mijn kennisse ende wetenschap strecken) niet te verbeteren en zijn; dat oock alle Const-Kenders (die de selve Statue ghesien hebben) aende Faem soo veel stof en materie schencken van hunnen roem / dat mijn slappe pen het thiende deel van syn verdiende eer niet en beschrijft ghelijck sy vereyst.

Als eertijts van *Apel*: werdt maer een treck ghegheven
Waer in men sach den aert der Konsten naer het leven,
Soo wistmen claer ghenoch te speuren dat t'begin
Van een seer cleyne daet, had meerder deughden in;
Een litmaet can ghenoch een heel volmaecktheyt wijsen
Schoon datmen niet en siet; het gen' men meer hoort prijsen.

Ende tot vastichtyt van't voorverhaelde soo en mach ick oock niet vergheten de wijtvermaerde Kercke van onse Lieve Vrouwe van Loretten tot Roomen, waer in te sien is een Statue afbeldende de Heylighe Susanna Martelersse/ soo groot als het leven/ de welcke soo lieffelijck ende konstich ghehandelt is/ dat alle de Italiaenen (die in sulckdanighe Const willen de Over-vlieghers van alle Meesters syn) moeten bekennen dat eenen Nederlander in dese onse eeuw ten voorschijn heeft ghebrocht de volmaeckste manier en wetenschap die oyt eenige Italiaenen oft in voorleden tijden de Griecken hebben doen blijcken daer de wercken over al de ooghschijnelijcke ghetuyghenissen ende waerachtighe teeckenen af zijn. Den Coninck van Vranckrijck hoorende over al soo grooten

 lof

lof segghen van desen roemtuchtighen Quesnoy, is in sijn ghemoet soo tot de Const aenghelockt ghewozden dat hy (om den selven tot sijnen Wercke [illegible] te crijghen, hem heeft toe ghesonden twelf hondert goude Croonen om zijn reyse daermede van Roomen naer Vranckerijck te doen / ende Quesnoy de selve Croonen oock ontfanghen hebbende / hadde een Figuere ghebootseert groot vijf voeten wesende een Maeghdeken Martelersse / die hy den Coninck overschickte met meyninghe om te volghen / ghelijck hy dede / hem tot dien eynde begheven[de] op zee half sieck sijnde ende comende te Livornen is ghestozven ende aldaer begraven in't Minnebroeders Clooster.

Soo jemandt wenscht te sien mirakels der Naturen
  En pooght sijn gretich oogh te paeyen naer den lust
Die moet niet verder gaen als tot *Quesnoys* Figuren
  Waer in het uyterste vande volmaecktheyt rust.
Gheen edele party in s'menschen naeckte leden
  Van muskels, aders, en soo danich ander meer
Sy staen als t'leven in jvoor oft steen ghesneden
  Daer niet als Const en Gheest af erven d'hoochste eer.
Jtalien is selfs verballast van belgh-suchten
  Als *Roomen* maer des' Const ontdeckt voor die haer kent
Jae d'Jtaliaensche Faem doet *Angels* roemen vluchten
  Soo daer de handelingh compt van *Quesnoy* ontrent.
De suyver netticheyt en is niet af te maelen
  Oft te begrijpen, die in marber oft jvoor
Quesnoy met groot verstandt heeft weten t'achterhaelen
  En te verbreyden over al de wereldt door.
Jae schoon den boosen Nijdt des' Const scheen te benijden
  En socht haer edelheyt te brenghen heel te niet
De handt weeck voor de doodt, die gheestich was in't snijden
  Maer t'werck in't leven bleef, dat m'eeuwich leven siet.

CAVAIL-

CAVAILLER BERNIN

Italiaenschen Architect, Beldt-snijder ende Schilder vanden Paus.

T'Dry Constich-rijck verstandt van *Bernin* gans ontdeckt
Den Roomschen hoochsten roem in wetenschap besloten
Om dat hy Schilder is, Beldt-houder, Architect
Dry Consten die te saem in *Bernin* sijn ghegoten,
Volmaeckt in alle dry (soo datmen segghen mach)
Wie cost oyt aenden Paus een grooter gheest behaeghen
Als hy (die d'eelste van de Const brenght voor den dach)
Die weerdich is den naem van *Cavailler* te draeghen.
Een *Daphne* met *Apol* tot *Room* op seker Hof
Van eenen Cardinael, die gheven rechte reden
Dat *Bernin* desen naem verdient tot sijnen lof
Midts dien sy door Const soo levent sijn ghesneden.
En voor een wonderheyt des wereldts wordt beooght
Daer Faem noyt van en swijght in haere tongh te rueren
Om dat de schoonheyt van Natuer schier selver booght
Voor des' volcomen twee seer eel en fraey Figuren.
D'Architectuer daer by in menich rijck Paleys
Gheeft oock ghetuyghen om van *Bernins* lof te melden
Want sy en thoont niet als volmaecktheyt naer den eys
En daer by sietmen oock den gheest in sijne Beelden.

CORNELIS DANCKERTS DE RY

Constich Architect van Amsterdam, ghestorven Anno 1634.

WIe was oyt soo vermaert in bouw en metselry,
In cloecken Architect, ghelijck *Danckerts de Ry*,
Die binnen *Amsterdam* ghemaeckt heeft wonder wercken,
Te *Haerlem* fraey ghebouw van huysen ende kercken;
Door sijne vindinghen seer ordonnanti-rijck
Naer reden uyt ghevuert gans onberispelijck.
Daer de verciersels van heel *Haerlem* af ghetuyghen,
Die voor gheen Steden in *Europa* moeten buyghen
In cloecke metselry, oft aenghenaem ghebouw,
Wel op sijn maet ghestelt, en in sijn loot ghetrouw:
Schier onverganckelijck, door dicke fondamenten
En vast ghebondentheyt in ghevels, en in tenten,
Net in sijn basement, uytspronckfels, capiteel
Daer gheen veranderingh den bouw thoont ongheheel
Hier sietmen t'man'lijck werck tot inde locht verheven,
T'gen' leeft in jeders oogh, en t'hans is sonder leven
Daer sietmen t'stout vermeët van een volleert ghedacht
Als d'ordonnanti van het werck is gansch volbracht,
Ghelijck *de Ry* naer wensch aen Faem heeft naer-ghelaten
Om eeu'w'lijck van sijn Kunst hier op des' aert te praten,
Soo als d' Haerlemse *Bors* oock tot ghetuyghen dient
Al waer men daeghelijckx veel rijcke Coopluy vindt,
Veel brugghen die op gheen ghetijd' van water passen
(Op springh-vloet, ofte stroom in't afgaen oft heirwassen)
Sijn tot ghedachtenis van *Danckerts* rijck verstandt
Om hunne Const ghenoch vermaert door t'heele Landt
Wat dienter naerder proef van sijne Konst ghepresen
Oft wonderlijcker werck van Meesters aenghewesen

Als

CORNEILLE DANCKERTS DE RY.

[illegible] agé de 73 ans [illegible] environ 40 ans maistre maçon et Architecte de ceste tant renommée Ville, il vient en la place de feu son Pere du mesme nom qui avoit en son vivant servi la Ville dans ceste mesme charge, il a fait une grande nombre de grands et signalés bastiments, parce que l'aggrandissement de la Ville s'est fait en son temps, [illegible] la nouvelle porte de Haerlem, les trois nouvelles Eglises, la Bourse de marchants et innumerables ouvrages appartenants à l'ornement de ceste Ville, il trouva par grande experience l'invention de bastir les ponts de pierre sans restreindre le cours de l'eau sur des grandes Rivieres comme il en fit [illegible] l'an 1632 par dessus la Riviere d'Amstel large de 200 pieds ayant 7 arcqs.

[illegible] de Ry pinx. [illegible] de Iode sculpsit. Io. Meyssens excudit

Als noch daer by de brugh die ſeven boghen hout
En is tot *Amſterdam* uyt t'water op ghebouwt
Soo breedt als d'heel revier, wijt by twee hondert voeten
Daer ſtorm en fel tempeeſt hun ſterck ghewelt aen boeten,
Die menichmael t'belet oock van veel ſchipbreuck is
Om al haer vaſt ghebou en fraey gheſteltenis.
Wat wil ick verder gaen tot meer ghetrouwe wercken
Daer niet als edelheyt van Konſt is in te mercken
Die naer veel jaeren tijdt noch ſullen houden vry
Vande verganckelijckheyt, de Konſt van onſen *Ry*.

IOANNES VAN MILDER

Beldt-ſnijder van Antwerpen.

AL valt den arbeyt ſwaer, den loon is meeſt te achten
Dat is een eeuwich eer, die Konſtenaers verwachten
Naer dat ſy uyt den gheeſt jet brochten voor den dach
Daer vry een Dichters pen met recht op roemen mach.
Want ſchoon den arbeyt is beloont met rijcke ſchatten
De Faem kan noch al langh daer naer den loon heir vatten
En maecken t'werck noch eens ſoo hooch gheacht en rijck
Door eer en lof die blijven onverganckelijck.
Soo als de Konſt verdient in *Milders* cloecke wercken
Daer niet als wonderheyt en gheeſt is in te mercken
Soo maer ſijn ſtoute handt brenght uyt een rouwen ſteen
Een Menſchen ſtatuw' voort, die heel compt over een
Met leven en Natuer, daer niet in ſchijnt te weſen
Als den beſielden gheeſt, die compt uyt Konſt ghereſen,
Om dat den gheeſt daer in door Kunſt als t'leven leeft
En ſonder leven is, waer *Milder* d'eer van heeft.

HUYBRECHT VANDEN EYNDEN

Beldt snijder van Antwerpen.

AEnghesien de uytnemende Gheesten altijdt willen Naer-volghers wesen vanden Natuer / ende sijn seer weet-gierich om het vermoghen te doen blijcken / dat door de toegheneghentheyt der Planeeten in hun sinnen ende humeuren ghestort ende jngheboren is / dat is: als wanneer sy hun ghedachten gheduerich becommeren om naer te boetsen de edelheyt van het Menschen leven / welcke wetenschap eerst ghevonden is inde Teecken-const / ghelijck hier voor breeder staet te lesen / soo ist dat de Beldt-snijders (inde selve Teecken-const ten hoochsten ervaeren sijnde) het wesen en ghedaente van den Mensch ten vollen soo uytbelden dat de selve dickwils door het waerachtich leven wordt aenghesien / welcke ghedaente niet alleen van voor / maer oock van alle partijen des lichaems can ghesien en ghevoelt worden. Sulckx dat den Beldtsnijder niet vernoeght en te vreden en mach wesen in het bewijs der volmaecktheyt des Menschen ghedaente van voor / maer oock van alle sijden waer in de proportie van het waerachtich leven te vinden is. Ghelijck Huybrecht vanden Eynden menichmael heeft bethoont met een groot verstandt en opmerckinghe van Const. Sijn ervarentheyt can t'selve ghetuyghen in verscheyde Apostelen die hy van steen veer boven het leven ghesneden heeft / daermen een vaste ghesteltenis en cloecken standt in mercken can / daer men oock eenen vloyenden gheest in siet van cleedingh / seer naturelijck gheploeyt ende ghevouwen / daer niet anders in en schuylt als de uyterste perfectie van het leven en Natuer. Tensamentlijck is oock te verwonderen door sijn soete handelingh in naeckte Kinderkens / en naeckte Posturen / soo ghesneden in Marber en yvoor / als gheboetseert in Pot-aerde / dat de wetenschap van Beldtsnijery niet veerder en can comen. De nettigheyt van Marbele Cornissen / Basimenten / Pilaeren / Phries / Architraeff en sulck danighe partijen / die in dese Const worden uytghewerckt / connen met een groot behaghen van alle Kenders ooghen ghesien worden in verscheyde Marbere-Altaren die hy ghemaeckt heeft. Ende om kortheyt wille sluytende / soo is Musa schuldigh tot sijnen lof te singhen aldus:

Het leven oft een siel en compt hier maer t'ontbreken
Jn Beelden van wit steen, sy souden anders spreken
Want t'marber schijnt hier vel en recht vol-adert vlees
Soo wonder levendich als oyt Natuer bewees.

CORNELIS CORT

Constich Plaedt-snijder van Horne in Hollandt, gheboren in't jaer 1536. ende ghestorven Anno 1578.

DEsen Cornelis Cort is gheweest een fraey Plaedt-snijder gheboren tot Horne in Hollandt / den welcken langhe jaeren ghewoont heeft in Italien / ende om den lossen en cloecken aerdt die hy met het Graveer-yser op copere en houte Platen wist uyt te drucken / is dickwils gheemployeert gheweest van Raphael Urbien waer voor dat hy menichvuldighe Platen ghesneden heeft / oock voor den vermaerden en hooch-gheachten Titiaen, en meer ander de welcke by alle Lief-hebbers van Papiere-const in groote weerden worden ghehouden. Is binnen Roomen ghestorven in't jaer ghelijck voorsz. is. Reden dan dat ick niet en heb connen laeten boven t'ghene voorschreven is te segghen:

De vaste Teecken-const *Picturas* Voester is
Het eenich fondament van haer ghesteltenis,
Want schoon *Pictura* leeft door alderhande verven
Die door de Teecken-const, de tweede eer beerven
Waermed' dat sy schildry seer wesentlijck verschoont
En door de ware Kunst schier d'eyghen leven thoont,
Nochtans moet jeder een belijden naer de reden
Dat al hun malsicheyt en wonder losicheden
Bestaen in Teeckeningh die ziel is van *Pictuer*
Den grondt-steen vanden gheest, oft af-beldt van Natuer,
Soo als *Cornelis Cort* heeft menichmael bewesen
Aen *Raphael d'Vrbien* en *Titiaen* voor desen,
Daer hy soo menich plaedt heeft aerdich voor gheetst
Ghesneden en ghestipt, naer t'gen' eerst was gheschetst
Oft van hun cloecke handt gheteeckent naer het leven
Waer voor men heden-daeghs siet grooten rijckdom gheven.
Want schoon den omtreck van het levens schijn haer draeght
Ghelijck een swerte schaey, nochtans haer Const behaeght.

CORNEILLE CORT
Engraveur admirable natif de Hornen en Hollande en l'an 1536. il a demeuré long temps en Italie faisant beaucoup de ses œuvres pour Raphaël d'Urbin Titian et plusieurs autres. il mourut à Rome en l'an 1578.
frans vanden Wyngaerde sculpsit. *I Meyssens excudit.*

THEODORUS GALLE

Constich Plaedt-snijder van Antwerpen.

DE soetheyt vande Kunst wordt hier van *Gall'* ghebaert
Uyt eenen staelen schoot op herte cop're plaeten,
Jae schoon de soetigheyt is van soo vremden aert
Dat sy het bitter en het herdt behoordt te haeten,
Men siet ooghschijnelijck de daedt hier gaen verkeert
Dat is de wetenschap van wel ghestelde trecken
Die aende Schilder-jeught niet als volmaecktheyt leert
Soo als ons *Theodor* weet in sijn Kunst t'ontdecken:
Een Konst vol soeten gheest, nochtans met *Gal* ghemenght
Als vyandt van het soet, doch die het wilt bemercken
Sal vinden dat den naem van *Gall'* den lof verlenght
Soo die gheteeckent staet op de verheven wercken
Van *Theodorus Gall'* ghelijckmen tot zijn eer
Can speuren aende vast en cloeck ghetrocken belden
Die hy ghesneden heeft seer soet, eel, net en teer
Jn overvloedicheyt, daer Faem wel op mach melden.
Om dat het yser schier gheen cracht meer thoonen can
Als t'gen' ons *Theodor* heeft weten voorts te bringhen
Waer op wel roemen mach de Konste van *Stradan*:
Midts *Gall'* ghesneden heeft meest naer sijn teeckeninghen.
En naer veel ander meer sulckx dat zijn weerdigheyt
Op plaet bekent sal staen noch veel en langhe eeuwen
Door d'edel Kunst van *Gall'* vol soete soetigheyt
Daer Faem met reden op de wereldt door mach schreeuwen.

LUCAS VORSTERMANS DEN OUDEN

Constich Plaedt-snijder van Antwerpen.

DE Voedtster van *Pictuer* is d'edel Teecken-const
Die sonder haere kracht wordt selden wel begonst,
Daer ons de daedt van t'werck bethoont de reden van
Besonder met den gheest van *Lucas Vorsterman.*
Die d'eerste plaets besit in d'hooch *Picturas* school
Als hy met pen en inck, graef-yser, kryt en kool,
Bewijsen mach den aerdt, van sijn volleert verstandt
Die inde Teecken-const den *Phenix* is van t'Landt;
Jae sulck' verwonderingh in jeder een verweckt
Dat m'over al van hem niet als lof-rijm en spreckt.
Om sijn ervarentheyt in't snijden op de plaet,
Daer niet als levens schijn door gheest en Const in staet,
Waer op ons vreedsaem eeuw mach roemen al den dach
Door al de wetentheyt die sijn vernuft vermach.
Singht dan eenstemmelijck ghy Heliconsche rey
Den lof van Neerlandts roem op Teeck'ningh en schildry
Daer *Vorsterman* van draeght den lauwer eeren-crans
Om dat in sijne Kunst schuylt sulck'nen glori-glans,
Die het ghesicht verblindt van *Soil* en den Nijdt
Ter wijlen dat U faem is Meester vanden tijdt,
Ter wijlen dat de Faem U Konste soo verbreydt
Die niet als eeuwicheyt voor haeren loon verbeydt
Sulckx dat gheen Lof-trompet voor U van nood' en is
Om uyt te belden U *Picturs* ghesteltenis.

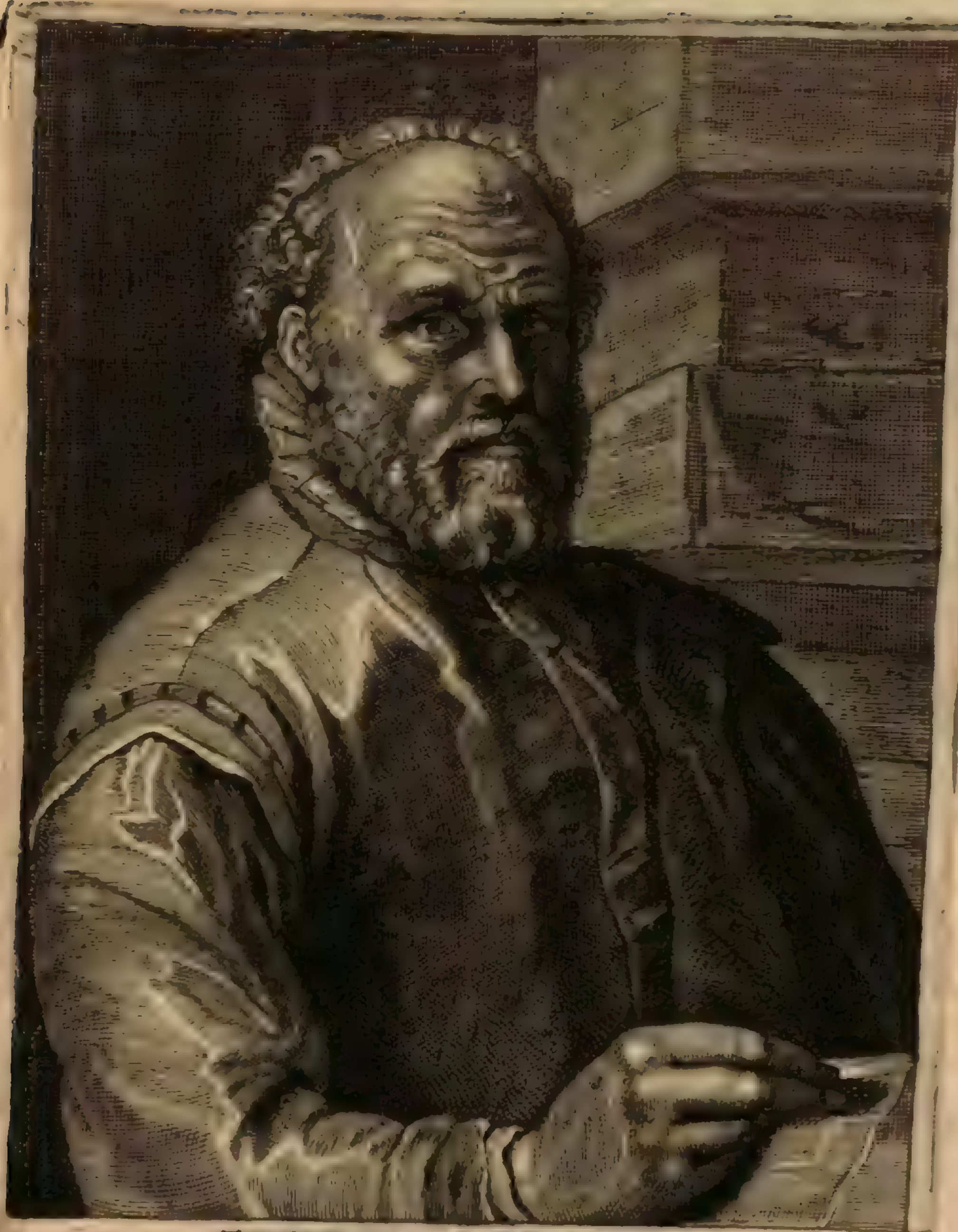
THEO.

THEODORUS CORENHERT

Plaedt-snijder van Amstelredam, gheboren Anno 1522.
ende ghestorven Anno 1590.

HOe aenghenaem en fraey en is niet om t'aenschouwen
De nette Teeckeningh vol meesterlijcke douwen
En schoon ghesteltenis die *Corenhert* bewijst
Met eenen lossen aerdt, daer t'leven uyt verrijst
Soo t'schijnt, als jemandt gaet haer eelheyt overweghen
Waer in de meeste kracht van t'leven is gheleghen.
Want t'ghene datmen siet in een volmaeckte plaet
Waer op d'afbeldsel van een waer Histori staet
Heeft sijnen oorspronck uyt een wel ghestelde treckingh
De welcke is alleen des levens naeckt ontdeckingh,
Daer thoont een stoute handt met t'yser watse can
En niemandt als den gheest en draeght den roem daer van.
Ter wijlen gheenen treck mach loopen uyt sijn palen
Om dat een Kenders oogh die licht can achterhalen
Die niet alleenelijck de cop're plaedt bederft
Maer elck afdrucksel oock dit misverstandt beerft;
T'ghen' *Corenhert* naer wensch door sijne wetentheden
En vaste handelingh ghenochsaem heeft ghemeden,
Die niet en heeft ghemaeckt oft t'is soo wel ghestelt
Dat t'minste niet en compt t'ontbreken in het beldt.
Sulckx dat de Faem hem wel met lauwer mach becroonen
En met d'onsterflijckheyt voor sijnen loon beloonen
Want soo langh als de Konst sal op sijn plaeten staen
Soo en sal noyt den roem van sijnen gheest vergaen.

ANDRE.

THEODOR CORENHERT

A eté un tresexcellent graveur. il a mis en lumiere plusieurs œuvres de Martin Hemskercq. et plusieurs aultres. il etoit fort bon poëte. natif d'Amstelredam l'an 1522. et mourut à Dergoude. en l'an 1590.

Fr. vande Steen sculpsit. Hen Goltzius delin. I. Meyssens excudit.

ANDREAS COLYNS DE NOLE
Beldt-snijder.

NIemandt in PICTVRAS schole
Soo de Const ter herten nam
Als ANDRIES COLYNS DE NOLE
Soo hy die eerst leeren quam
Altijdt neerstich in het teeck'nen
Om te stellen naer de maet
En de lessen op te rek'nen
Soo t'al met des' Conste gaet
Waert naer printen oft schildrijen
Oft naer t'leven soo het was
Oft naer eel boetseerderijen
Hy brocht alles soo te pas
Dat in alle sijn Figueren
Niet en bleeck van jonghs-af-aen
Als het uyterst' der Natueren
Voor die d'edel Const verstaen.
Dit compt nu noch meer te blijcken
Jn sijn wercken wel ghestelt
Die schier voor gheen leven wijcken
Soo vrempt staen sy af-ghebeldt.
Jn volmaeckt en teere leden
Jn volslaghen drappery
Elck is om ter netst ghesneden
Cloeck van veers en eel van by,
Soo in marber als jvoore
Pot-aerdt, houdt en ander steen
Die de Faem de wereldt doore
Maeckt vermaert en soo ghemeen
Datmen van sijn Const sal mellen
Soo langh alser Kenders sijn
Die de Konst met eer vergellen
Door haer soeten levens schijn.
Jst dan wonder Konst-beminders;
Datmen Konstenaers verheft
Die de naest en eerste Vinders
Sijn, van t'gen naer t'leven treft.
En het leven tusschen beyden
Jn hun Kunst soo volghen naer
Dat is qualijck t'onderscheyden
Oft het Kunst oft leven waer.

CAROLUS DE MALLERI
Plaedt-snijder in't cleyn.

DEn snellen omme-treck van Konst in't cleyn begrepen
Bethoont hier hoe t'verstant, oft gheest moest sijn gheslepen
Van *Carel Malleri* met sulcken aerdigheydt
Te brenghen voor den dach, in overvloedigheydt,
Vol nette suyverheyt en wondere ardtseringh
Waer uyt ghesoghen wordt veel nieuw en vremde leeringh
Om dat al even reyn en vol volmaecktheyt steckt
Daer gheene Konst oft gheest in't minsten in ontbreckt.

Den

Den ed'len Heer *Calot*, heeft ſulcken Konſt doen blijcken
Dat niemant op de plaet en is by hem te g'lijcken,
Door al de cleynicheyt, t'gen, wijckt ſchier uyt t'gheſicht,
Dat hy ſeer wonder wiſt te brenghen in het licht,
Gheerſt in taeyen waſch en daer naer door ghebeten
Van ſtercke wateren, die haeſtich ſijn verſleten,
Maer hier in teghendeel thoont *Malleri* de kracht
Van't yſer, dat op plaedt ſijn Konſt maeckt hooch gheacht.

ROBERTUS VAN VOORS

Plaedt-ſnijder van Londen.

MEn hoeft aen een ſchildry gheen fijn vergulde lijſt
Te ſtellen, als de Konſt haer eyghen kracht bewijſt
Soo oock aen gheene print oft ander Kunſt-juweel
Te voeghen het coleur der verven door Pinſeel
De wijl haer eelheydt in de Teeckeningh beſtaet
Die t'menghen vande verf ſtets veer te boven gaet:
Dit heeft de wetenſchap *van Voorſt* al langh ghethoont
Wiens Konſt is weerdt met lof en hooghe gunſt beloont,
Want aengheſien ſijn ſuyver loſſe handelingh
Bethoonen can den aerdt van cloecke Teeckeningh
Seer vaſt en net ghevoeght ghehooght en uyt ghediept
Gheploeyt en wel gheſchaeyt en ſachtelijck gheſtipt
Daer veel afdruckſelen van Printen tuyghen van
Wat *Robert* was voor een ſeer groot ervaren man,
Die al de Muſen van *Parnas* ſoo heeft verplicht
Dat ſy ghenoodtſaeckt ſijn te ſtellen in het dicht
Den Plaedt-roem die *van Voorſt* tot *Londen* leven doet
Waer door al menich gheeſt in Konſt wordt opghevoet
Om naer ſijn handelingh het leer-jaerich begin
Van d'edele *Pictuer* te vatten inden ſin.

HENRICK DE KEYSER

Architect van Amsterdam, ghestorven Anno 1621.

DE wonder toe-rustinghe van Perspectiven / Theaters / Schenen / Palleysen en andere cloecke Bouwen / gheeft aenden gheest ende aende oogh sulcken volcomen voedtsel / dat het onmoghelijck is door een Man van discretie en verstandt de achtbaere Konst van Architectuer niet te waerderen en te prijsen. Want aenghemerckt op een cleyn benepen plaets door de Konstige uytwerckingh van Timmeragie / Perspectiven als andersints / in Palleysen / Tempels oft ander Huysinghen can ghesien en ghemaeckt worden het ghene datmen niet schoonder en sou connen bepeysen oft bedencken van materiale dinghen in een ruyme en woeste plaets / soo is notoirelijck te oordeelen dat dese Konst van grooten naem en vremden aert moet wesen. Hier van gheeft claer ghetuyghenis den Weert-befaemden en Roem-ruchtighen Henrick de Keyser, den welcken in sijnen tijdt tot Amsterdam veel wonder uytwerckinghen van Architecture heeft in't licht ghebracht / soo van Arcken Triumphael / Calumnen / Piramiden / Obelisquen als andere Bouwen / verciert met ontallijcke lichten / de welcke de principaelste deelen sijn van sulckdanighe binnen wercken / ende van buyten de samen voeginghe der groote oft middelbare ghesteenten / ghelijck Diamanten in hun quadraedt / Robynen / Bas Relief / Saphirich / Smaragdich / Hia-cintich en op soo danighe manieren / als wesende het principaelste opproncksel van edel bouwen. Want ghelijck de toebereydinghe der Comedien bestaet in drij deelen / als te weten in Comica, Tragica, en Satirica, soo bestaen oock de wercken van Architectuer in drij deelen te weten inde lichtichept / nettichept en vast ghebondenthept. Raekende de Comedien: soo noemptmen Comica, een Comedie die jemandt door haer cluchtighe aventuren oft uytbeldingh tot lagghen verweckt / Tragica, de welcke uyt-beldt vreede oft amoreuse gheschiedenissen / Satirica, die uyt-beldt eenighe Herders clachten oft eensaeme vryagien onder de Buyten-lieden die vervreempt sijn van Hofse complimenten. Soo oock de lichtichept / diemen van binnen in eenich ghebou can speuren is het principaelste hooft-stuck / van het welck de nederste deelen moeten afhanghen / welcke lichtichept alderbest ghevonden wordt in't alderhooghste deel des werckx / om haer verspreydingh op alle plaetsen die daer van ghelicht connen worden / dit licht verweckt vreught ende gheneucht aenden mensch / en is de uyterste volmaecktheyt vanden bouw. Siet in eenen Tempel tot Roomen ghenoempt Onse Lieve Vrouwe de Ronde / oft de volmaeckte Ronde (die den Vinder oft Architect van desen Tempel / daer in heeft uyt ghewerckt) niet en is door haer licht het principaelste deel der verwonderingh want van binnen is soo veel hooghde als breede / de ses Capellen die binnen de dickte des muers daer in staen / hebben elck haer volcomen licht door het toebrenghen van sommighe treckende vensters boven de ghenoemde Capelle / die hun tot het 2. licht begheven / welcke lichten haeren oorspronck hebben van het bovenste gat soo datter niet soo cleynen dinck en is oft het heeft sijn deel van het bovenste licht. Van welcken Tempel Fondateur was Marcus Agrippa om te volbrengen den wil van Cesar Augustus.

De

HENRI DE KEYSER

Architecte de la ville d'Amstelredam, il etoit un de mellieurs sculpteurs d'Hollande, qu'on peult voire par le tombeau du prince d'Orange, qu'il a faict a Delft, et le maison de la ville. le iour de sa naisance fut en l'an 1565. le 15 de may, dans la ville de Vtrecht: et il mourut a Amstelredam l'an 1621. le 15 de may.

I. Meyssens fecit excudit.

De nettichept beſtaet inde ſchockiringhe en ſamen voeginghe van het gheſteent ſoo in't welfſel als plaveyſel naer de oorden van Compoſita en de vaſt ghebondenthept inde fondamenten naer de oorden van Tuſcana, om haer ſterckheyde en vaſte gheſtelteniſſe van welcke deelen hier naer noch breeder ghetrackteert wordt / ſoo dat de nettichept over een compt met de wonderhept der Tragiſe Comedien en de vaſte gheſteltenis der bouwen met de Satiriſſe Comedien die wat vaſter in haren handel ſijn / als Tragiſſe gheſchiedeniſſen. Reden dan ſijn deſe dat Poëſis tot lof vanden groot achtbaren Henrick de Keyſer om ſijn vermuſthept en ervaren wetenſchap in de Architectuer ſou moghen ſegghen deſe veerſen aldus:

Roempt *Amſtel* vry met reën op al de wonder wercken
Die in het trots ghebouw van Huys, Paleys en Kercken
Te ſien ſijn, met vermaeck, vol aenghenaeme ſchoont
Die elck *Architectuer* in haer volmaecktheyt thoont.
Als U *de Keyſer* heeft door Konſte naerghelaeten
Daer noch al menich jaer U *Muſa* van ſal praten
Beſonder op't Stadt-huys van *Delft*, en ander meer
Waer aen *de Keyſer* heeft bethoont ſijn hoochſte eer
Een eer die door de Faem noch lanck ſal blijven dueren
Soo langh jet overblijft van d'opghemetſte mueren
Daer deſen Architect den Jnventeur van is
En Vinder van't ghebouw vol eel gheſteltenis.
Van eel Beldthouwery gheſneden naer het leven
Die aen het werck de oogh en meeſt vercierſel gheven
Dat ſijn Figuren die ghelijck het leven ſtaen
En ſchijnen jeder een door gheeſt te ſpreken aen,
T'ſy heel oft bas relief, viercanten en ovaelen
Uytſpronckſels, parcquement in't welfſel vande ſaelen
En ander aerdicheyt van marmor, houdt, oft ſteen
Die vande *Keyſer* oock ſeer wonder ſijn gheſneen
En connen vande pen ſoo grooten lof niet krijghen
Soo als het werck verdient, daer *Soil'* voor moet ſwijghen
Die berſt wanneer hy hoort verheffen t'*Keyſers* Naem
Daer meerder als mijn pen van roempt d'Hollantſche Faem.

CORNE-

CORNELIS VISSCHER

Plaedt-ſnijder.

DIe uyt de leeringh van *Cornelis Viſſcher* viſt
De wetenſchap der Konſt, en gheeſt, noyt faelt oft miſt
Om (als de *Viſſcher* heeft ghedaen) een eer te krijghen
Daer noyt het *Faems* Trompet door glori van ſal ſwijghen,
Maer altijdt roepen uyt den lof van d'edel Conſt
Daer ſoo een Konſtenaer is konſtich med' bejonſt.
O wat verduldigheyt moet niet een *Viſſcher* lijden
Als hy half hopeloos een nooptjen gaet verbeyden
En wacht heel daghen lanck met ſtil en droef vermaeck,
Te krijghen eenich viſch aen ſijnen ſcherpen haeck.
Soo oock behoort de jeught de herſenen te breken
En met veel arrebeyt naer wetenſchap te ſteken
Als *Viſſcher* heeft ghedaen, die in ſijn printen leert
Hoe datmen in des' Conſt can worden eens volleert:
Hoe datmen ſtadichlijck moet viſſchen naer een naem
Die door de Conſt alleen verbreydt wordt vande Faem,
Het *Viſſchers* teecken is (waer in de eere leyt)
Daer eenich man aen t'water ſit en viſt altijdt.
Dit teecken leert ons al en gheeft ghenoch te kennen
Van wie des' wercken ſijn, jae ſonder ſchrift der pennen
Bewijſt, dat *Viſſcher* overvloedigh is gheweeſt
In't ordonneren van het Landtſchap aldermeeſt:
Daer ſietmen wonderheyt van aerdighe gheſichten
Perſpećten, boom-ghewas, en ſchoone Sonnen lichten,
Gheberghten ſteyl en hoogh ſoo dat Natuer niet meer
Kan ſtorten in't verſtandt tot *Viſſchers* hoochſte eer.

IAN SADELER

Plaedt-snijder van Brussel, gheboren Anno 1550. ende ghestorven Anno 1600.

SOo wanneer jemandt vande Const-minnende Gheesten nieuwlustich is om te hooren het begin ende uytganck vande ingeboren Conste daer desen hooghvlieghenden Jan Sadeler in sijn leven mede begaeft was / die en moet sijn selven maer een weynich ontledighen om met een rijp verstandt dessels leven hier een weynich te aenmercken. Jae by soo verre dat den Leser eenighe kennis draeght vande plaetsnijery / die den selven Sadeler met groot opsicht heeft achterghelaten/ en daer by eenichsints de selve ghesien hebbende / en sal niet alleen dit mijn beschrijf gheloof gheven maer verwondert staen dat ick met geen meerder neersticheyt daer van ghescheven heb als hy is meriterende: doch alsoo ick mijn onervaren pen niet ghenochsaem oft bestandt en kenne om t'selve naer volcomen eysch uyt te wercken soo hebbe evenwel niet willen naer laeten om daer van te schrijven soo veel als my de Faem heeft ingheblasen.

Desen Jan Sadeler is gheboren binnen de Stadt Brussel van eerelijcke Ouders wiens Vader daer naer met sijn heel Huysghesin is comen woonen tot Antwerpen hem gheneirende met Damasquineren in yser als andersints daer den voorsz. Sone in zijn groene jaeren oock seer ervaren in was / maer alsoo hy meer gheneghen werdt om in coper te snijden als het voorschreven Ampt te volbrenghen is t'selve van sijnen Vader belet / den welcken meer om het profijt van dese oeffeningh te ghenieten als de welvaert van zijnen Soon te soecken hem t'selve was belettende / sulckx dat hy (staende onder de ghehoorsaemheyt van zyne Ouders) ghenootsaeckt was het voorverhaelt Damasquineren te volbrenghen tot ontrent het jaer 1573. alswanneer desen Jan Sadeler binnen Antwerpen is ghetrout. Sijnde nu sijnen eyghen Vooght ende Meester / heeft sijnen lust / iever/ en ingheboren gheneghentheyt tot het Plaedt-snijden in't coper den vollen thoom ghegheven met sulcke neersticheyt dat hy (sonder te weten by wie hy opt gheleerdt heeft) van stonden aen het Graver-yser heeft aenghevat ende naer de Teeckeninghe van Marten de Vos en andere Meesters veel plaeten ghesneden ende soo ghevoordert tot contentement vande Teeckenaers / dat een jeghelijck daer in groot behaghen heeft ghevonden. Hy was een Man groot van Posture bruyn van tronie / swert van hair ende cloeck in't arbeyden / boven dien seer veerdich van handelingh / sijne wercken al spelende met seer weynich becomeringhe afleggende: soo dat de Schilders oft Teeckenaers hem qualijck naer zijn contentement met ghenochsaeme teeckeninghe costen gherieven. Hy kregh door sijne neersticheyt op corten tijdt menichvuldighe schoone voorteringhe van printen daer hy grooten aftreck in hadde. Sijn Huys-vrouwe was van den morghen tot den avondt onledich om de Voor-coopers ofte Kramers van sijn printen te gherieven: onder andere vintmen eenighe printen die van hem ghesneden zijn de welcke afbelden verscheyde Musieck stuckens / niet alleen daer mede te kennen ghevende de ervarentheyt van sijn Kunst maer om dat hy een

IEAN SADELER

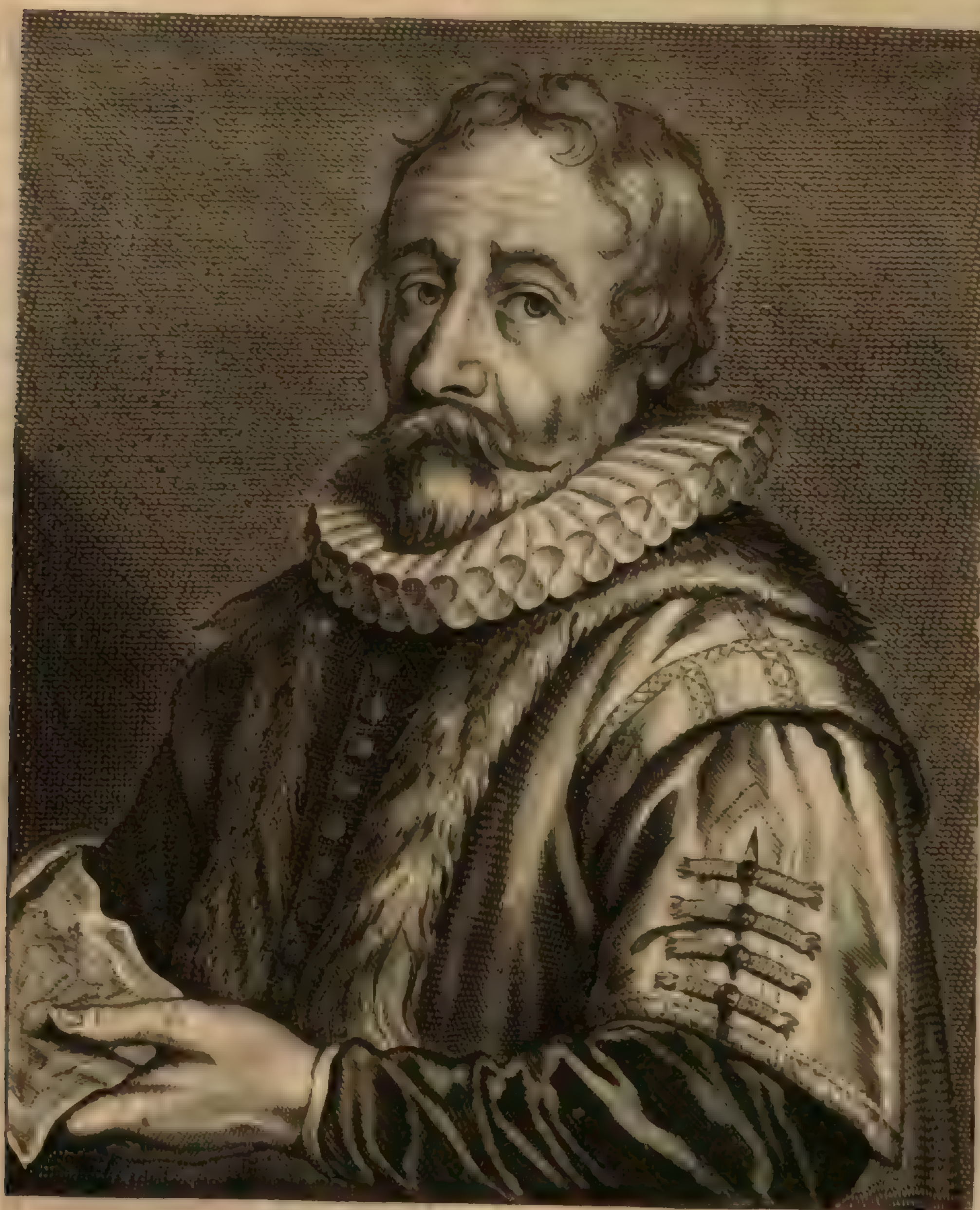
Tres excellent ingraveur, natif de Brusselles en Brabant l'an 1550. il at esté premierement damasquineur en fer, mais ayant l'esprit plus eleve, il s'at addonne a la gravure, ou l'art luy a tribue la plus grande douceur et subtilite du burin: la quelle il at acquise par soy mesme par sa grande diligence, tesmoigne les pieces qu'il a faict pour Martin de Vos, et plusieurs autres. l'an 1588. il est alle demeurer a Francfort, et de la a Munichen en Baviere, ou le Duc luy a faict present d'une chesne d'or avec une madaille, et en l'an 1595. il est alle prendre sa demeure a Venise ou il mourut de la chaude fiebre l'an 1600. Io. Meyssens exc.

een groot Lief-hebber en vast Meester was van Musijck soo heeft hem den jever aengheloclt niet alleen metter daedt van sanck maer inde selve Kunst sijn experientie upt te belden. Ten lesten sijn selven gheheel vindende gheneghen om Italien te sien ter oorsaecken sijn wercken aldaer grooten treck hadden is met sijn heel Huysghesin in't jaer 1587. van Antwerpen ghetrocken naer Keulen ende alsoo op Franckfoort alwaer hy eenighen tijt heeft ghewoondt en is van daer vertrocken in Beyerlandt alwaer hy by den Hertoghe van Beyere seer willecom was / die hem om sijn Const begift heeft met een goude keten en Medalie. Hier woonde Jan Sadeler tot ontrent Augusti van het jaer 1595. en trock alsoo naer Verona in Italien, alwaer hy een volcomen jaer tot verwonderingh van alle Const-kennende Heeren ende Lief-hebbers sijn handelingh kenbaer heeft ghemaeckt / eyndelijck neergheslaghen sijnde tot Venetien met sijn heel Familie en aldaer vier jaer ghewoondt hebbende / is in't jaer 1600. alleen met Justus sijnen Sone naer Roomen ghetrocken om de seldsaemheyt van Landouwen ende Antiequiteyten aldaer te sien ende meest om aen sijn Heyliheyt jet van zijn kunst te presenteren / ghelijck hy heeft ghedaen doch met weynighe operatie van vergheldingh daer voor te crijgen het welck hem grootelijcx heeft misnoeght. Ende naer dat hy met sijnen Sone aldaer eenighe daeghen de Stadt / de Kunst / het Landtschap ende Ruynen besien hadde / prees meer de Landouwen van sijn Vaderlandt dan Roomen met alle de paleysen van Italien, reden dat hy wederom heeft ghekeert naer Venetien alwaer hy in't selve jaer 1600. inden Somer van een heete cortse overleden is maeckende over sijnen voorschreven Sone ende drie Dochters voor Momboir ende Toesiender sijnen Broeder Raphael Sadeler. Een van sijne voorsz. Dochters is ghetrout tot Verona ende d'andere twee sijn gheestelijck ghewordden in een Clooster tot Venetien. Justus oft Joos Sadeler bleef sitten in sijn Vaders winckel tot Venetien, alwaer hy oock ghetrout is die in't jaer 1620. inde maendt van October opbreeckende is metten Ambassadeur van Venetien by occasie afghecomen naer Amsterdam om met de Winckeliers kennis te maecken / ende vertreckende van daer op Leyden, is cortse daer naer van een stercke kortse overvallen ende daer van overleden den welcken tot Leyden begraven is inde Choor vande Hooch-landtsche Kerck. De wercken die Jan Sadeler door de Const heeft achterghelaeten (ghelijck aen menichvuldighe van sijn printen te sien is) gheven hier in Nederlandt en andere vreemde plaetsen ghenochsaem ghetuyghenis wat een uytsteckende Meester den selven in sijn leven is gheweest.

RAPHAEL SADELER

Plaedt-snijder van Brussel gheboren Anno 1555.

DEsen Raphael was den Broeder vanden voornoemden Jan Sadeler by den welcken Raphael gheleert heeft dese wondere Const van plaetsnijden / en naer dat hy langhen tijdt daer in gheoeffent hadde in't licht brenghende seer aenghenaeme printen die op zijn uytnemende fraey plaeten ghedruckt waren / soo heeft hy eenich letsel aen het ghesicht ghecreghen d'welck d'oorsaeck was dat hy hem voor eenighen tijdt heeft begheven tot het schilderen daer hy oock een

RAPHAEL SADELER

Excellent engraveur natif de Bruſſelles en Brabant, lan 1555. il a eſté premierement damaſquineur en feriet apres il ſ'at addonné auſſi a la gravure ſuivant l'exemple de ſon frer Iean, en la quelle il a ſi bien profité quil eſt parvenu a la plus haute degré de la delicateſſe, come on peut voire en ſes œuvres, principalement les ſaincts de Baviere et quelque livres de Heremits qu'il a faict avec ſon frer Iean, avec qui il eſt venu demeurer a Munichen en Baviere, et de la a Veniſe ou il mourut. il at été pour quelqs temps peintre

Coenr. Waumans ſculp. *Io. Meyſſens excudit.*

een erbaren Meester in sou ghewozden hebben hadde hem den lust tot plaetsnijden t'selve niet belet / sulckx dat hy (het ghesicht verbetert ende wederom versterckt vindende) heeft het plaedtsnijden wederom aenghevanghen / ende veel wondere dinghen vooz den dach ghebzacht / daer menichvuldighe wercken van zijn pzinten en teeckeninghen ghetuyghenis van gheven. Hy heeft oock langhen tijdt ghewoont in Beyerlandt / te Venetien en andere Conincklijcke plaetsen daer hy dese Const met groot opsicht gheploghen heeft ghelijck oock sonderlinghe te sien is aen verscheyde Boecken / soo van Eremijten als levens van Heylighen etc. Hy hadde eenen Neve daer hy Oom van was / te weten Gilis Sadeler die den Sone was van zijnen ende des voorsz. Jans overleden Broeder / aen welcken Gilis Sadeler den voorsz. Raphael ende Jan Sadeler (om hem voorts te helpen) dese Const met grooten iever gheleert hebben / ende wat voortganck den selven Gilis Sadeler daer in ghedaen heeft sal den Leser in desselfs leven hier naer breeder verthoont worden. Desen Raphael is tot Venetien ghestorven ende aldaer begraven niet connende segghen in wat jaer dat hy van dese wereldt ghescheyden is.

LYCK-DICHT
Op de Doodt ende Konst van
IAN en RAPHAEL SADELER.

NAer dat de *Sadelers* den lesten adem gaven
En dat den gheest verliet het huys van hun ghebeent
Soo heeft terstont de Faem op *Sadelers* twee graven
Elck een besonder Croon van eeuwicheyt verleent.
Jae schoon de schrale doodt hun krachten quam berooven
En sned' den webben-draet van't leven haestich af
Den glans van hunne Const en cost sy niet verdooven
Om dat d'onsterf'lijckheyt gheplandt staet op het graf.
Die d'heele wereldt door verspreyde haere tacken,
Als t'af-ghestorven deel ter aerden was bestelt,
Toen scheen oock eerst den roem naer d'eeuwicheyt te snacken
Ter wijlen dat den gheest bleef leven in het beldt.
Dat oyt van *Sadeler* seer constich is ghesneden
En aerdich uytghewerckt naer t'leven op de plaet,
Jae leeft noch over al tot op den dach van heden,
Daer niet als Konst en gheest in uyt-ghedruckt en staet.

Ghescchil tusschen PICTURA ende SCULPTURA Over de Edelheyt van hunne Consten.

By manier van samen-spraeck.

PICTURA:

SOo als de Son elckx lusten treckt,
En jeder een tot vreught verweckt,
Soo wordt eenparelijck mijn Kunst
Begunsticht met een jeders gunst,
Soo word' ick vlijtich belauwriert
Doorlucht' ghemaeckt en opgheciert,
Niet van ghemeyne Ambachts-lien
Die selden seldsaem fraeyheyt sien,
Maer meest de Princen in het Hoff
My schencken d'eelste eer en loff:
Die jemandt door sijn deught verdient,
Soo wordt mijn wetenschap bemindt.
Die door de straelen vande Son
Op dese wereldt eerst begon,
Waer uyt dat blijckt de claricheyt
Die my van jonghs is toe-ghese yt.
Waer door gheen gifts ghedopte flits
Mijn roem can klieven overmidts,
Om dat mijn Kunst in schijn bestaet
Die t'leven schier te boven gaet.
Den schijn en lijdt gheen hindernis
Om datter gheen ghevoelen is,
Ghelijck een heete Sonne-strael
Geen Nijdt-suchts tegenspoet oft quael,
Gheen vuylen damp oft water-plas,
Gheen dreck-got' ofte wack moras
En vreest, dat haer beeruysen can
Sy thoont dat sy daer huysen can,
En sonder letsel ofte schaey
Blijft haeren luyster even fraey.
Dit leer ick in mijn vry PICTVER
Als t'rechte voorbelt van Natuer
Die vande Son gheboren ben
En als een Son de Aerdt door ren:
En waer ick ben oft waer ick koem
Een jeder draeght op my sijn roem,
Om dat mijn schoonheyt heeft dē crans
Van alle schoone schoonheyts glans,
Daer PALLAS selver eens voor weeck
Wanneer sy haere Konst gheleeck
By d'eelheyt van mijn eel schildry
Die by my stont ghelijck copy.
Haer Konste die als t'leven scheen
Ghesneden in wit marber-steen
Soo seer noch niet ghepresen werdt
Als dat gheschildert stont op bert:
Daer U hier voor het eerste Boeck
Van gheeft een breeder ondersoeck
En daer den Blinden t'vonnis wijst
Die boven al PICTVRAM prijst,
En PALLAS wel ghetroffen belt
Beneffens mijnen Esel stelt.

SCULPTURA:

TE langh ghesswegen dickwils rout
En t'onghelijck de plaets behout,
Ey bout niet inde locht schoon Maeght
Wie ist die U naer t'roemen vraeght?
Waer door ick jnnerlijck ghewoel
Van teghen-strijdt in't herte voel
Vol jelosy, die dit ghescchil
Eens tot U spijt heir-vatten wil,

En thoonen dat mijn waerde eer
Verduystr'en can U hooghe leer,
Schoon dat gy noch soo veel vermeught
By Prins en Coningh door u deught,
En stouft soo op een blinden tast
De vraegh en is daer-aen niet vast.
Wie van ons twee meer crachten heeft
Oft wesentlijcker leven gheeft,
Ghelijck u seyd' den blinden Man
Wijns botheyt had geen weet daer van:
En daerom wordt de botticheyt
Beschermpt vande onwetentheyt.
Dus waer dit beter niet bestaen
Als sulckx soo onbedacht ghedaen.
Want schoon gy roempt op uwe schaey
Js daerom uwe Konst soo fraey?
Die niet als inde ooghen leeft
En tasten noch ghevoelen heeft,
Maer mijne Kunst leeft inde oogh
En in't ghevoelen oock soo hooch,
En haer beginsel laet ick daer
Want over twee-mael-duysent jaer,
Eer oyt PICTVER op d'aert-rijck quam
Oft vande Son haer voetsel nam,
Oft eermen wist van schildery,
Soo sachmen mijn beldtsnijery,
Soo sachmen naer den vollen eys
Mijn Kunst op menich rijck Paleys.
K'en soeck hier geenen blinden man
Die rechts ghevoelt en tasten can,
Maer een onnoosel kindt dat siet
En rechts can spreken anders niet
Sal sien en tasten wat het is
Ons edel rijck ghesteltenis.
En laet dan keeren de schildry,
Oock mijne swaer beldtsnijery
Laet sien wat datet segghen sal
Op soo een vraegh en vrempt gheval,
Het antwoort d'een is doeck oft plaet
Daer t'minst niet op te sien en staet
Jn d'omghekeert ghesneden belt
Daer sietet noch wat in-ghestelt,
Daer sietet voor en achter been
Met t'lichaem comen over een
Daer voeltet met sijn teere handt
Volcomen leden t'alle kandt
Daer slaetet op den naeckten bil
En wijst wat datet segghen wil.
Wat dient u dan PICTVER voor wit
Daer ghy soo neerstichlijck naer schit
Niet als een wesen plat van veur
En achter schijnet maer een leur.
Soo dat den Beirtel noch soo eel
Js als U hooch beroempt Pinseel.
Jn arbeyt, wetenschap en sin
Want daer schuylt de volmaecktheyt in.

PICTURA:

BEgaefde NYMPHEY stilt U wat
Eer ghy my in mijn woorden vat
Eer ghy mijn eelheyt wilt vertreën
Hoort noch een weynich naer mijn reën
En houdt wat koelder middelmaet
Ter wijl dat hier om d'eere gaet.
Schoon dat ghy kunt van alle kant
Jn Konst doen blijcken U verstandt
Als ghy in Marber oft jvoor
Bewijst van achter en van voor
Al de volmaeckte leden van
Een teere Vrou oft naeckte Man,
T'sy in profiel oft bas relief.
Naer uwen wensch en herts gherief
T'gen' oock niet sonder wetentheyt
En wordt als t'leven toe-bereyt.
Doch want ghy selver lijden moet
Soo ghy U ooghen open doet
Dat al het gen' ghy oyt bedacht
Oock van t'Pinseel wort voors gebracht

Jst in Perspect oft Metselry
Mijn effen doeck ghenoempt Schildry
Verthoont ons sulckē vrempt verschiet
Dat d'oogh daer uren veer in siet
En menschen soo volmaeckt ghedaen
Die schijnen vanden doeck te staen
Daer soo het voor als achterdeel
(Soo t'schijnt) verthoont sich in Pinseel.

SCULPTURA:

DAt is maer schijn ghelijck ghy lijdt
En sonder sijn, t'gen tot U spijt
Te samen in mijn belden steckt
Waer in het leven maer ontbreekt.
Den schijn van t'leven niet alleen
Kompt met de Konst hier over een.
Maer het ghevoelen thoon'et sijn
Want t'gen' men tast en is geen schijn
Ghelijck den schijn daer ghy op bouwt
En meer van schijn als t'wesen houwt.
Jae schoon dat meer als hondert jaer
Mijn Konst in d'aerdt begraven waer
Noch sou haer wesen gheestich sijn
En over-treffen uwen schijn.
Die voor mijn edel Konsten buyght
Soo als ons ROOM ghenoch ghetuyght
Jn mijn al oudt verheven werck
Te sien in menich Hof en Kerck,
T'gen' boven alle schatten kijckt
En verder als PICTVRA reyckt,
T'gen' spreken can al is het stom
Jn d'ooghen vanden Edeldom
Mijn Beelden sien al sijn sy blindt
En daerom sijn sy oock bemindt
Mits daer in wort de schoont bethoont
En wort met d'hoochsten loon beloont,
Wiens oudtheyt nimmermeer verslijt
Maer schakelt eeu by eeu altijt.
D'Accademi van heel EUROOP
En heeft van niemandt soo een loop
Die seldsaem Kunst beooghen wil
Als maer alleen om mijnen t'wil.
Wie isser die naer ROOMEN gaet
En niet op my sijn ooghen slaet
Eer hy Schildrijen sal besien
Van MICHIEL ANGEL oft d'URBIEN.
Men spreekt soo seer niet van Schildry
Als van mijn Beelden, en daer by
Van t'hooch ghebou, soo Kerck als Sael
Theaters, Arcken, Triumphael,
En dierghelijcke wercken meer
Die daer te sien sijn tot mijn eer.
Hier med' dunckt my ghenoch ghesëyt
Wat dienter meerder thoon gheleyt.

PICTURA:

WAt slaet ghy vremde reden uyt
En redeloos U reden sluyt
T'is wonder van ghesteltenis
T'gen inder daedt soo niet en is
Ghelijck de Konste sich verheft
Die dickwils t'leven overtreft.
Maer t'gene is ghelijck t'ghelijckt
En heel ghelijck is, soo het blijckt.
En wort voor wonder niet besien
By alle Konst-kennende Lien.
Siet mijne stomme Poësy
Verthoonen sich in d'eel Schildry
Daer sietmen t'leven en Natuer
Sich roeren in mijn eel Figuer.
Oft is het bosch oft groen warandt
Een hooch gheberght, seer dicht beplant
Het is al oft-mer in sou gaen
Soo wel doen ick mijn boomen staen
Jst eel ghewas van voedtsaem cruyt
Pers, Abricock en ander fruyt.
Hun rijpheyt geeft sulck een vermaeck
Dat jeders mont tracht naer den smaeck.

Het lief gheblompt vol ſchoon coleur
(T'hans ſonder leven, reuck oft geur
T'gen ſtaet als t'leven op Paneel
Gheſchildert vande eel Pinſeel
Jn Princen ſulcken liefd' verweckt
En ſoo hun hert tot luſten treckt
Dat niet by hun en is ſoo weert
Oft t'wort noch voor mijn Conſt vereert
Dit blijckt aen SEGERS (die door Konſt)
Vercreegh ſoo menich Princen jonſt
Ghelijck U deſen Boeck bewijſt
Die ſonderlingh ſijn wercken prijſt.
Doch want noch te bedencken ſtaet
Dat alle gunſt te boven gaet
Die eenich Schilder crijghen can
Js wel ghebleken in DON JAN
Die ZBGERS een Madali ſchonck
Die vol van Diamanten blonck,
Voorwaer een wonder grooten ſchat
Want ſoo veel jaren als hy hadt
Soo veel gheſteenten ſachmen daer
Tot loon van onſen Konſtenaer.
Noch aenghenamer gunſt en ſorgh
Droeg voor de Kunſt dē BRANDENBORG
Als hy voor ZEGERS rijck Pinſeel
Schonck d'alderweerdichſte juweel
Dat op de wereldt weſen mach
Oft als oyt menſchen ooghe ſach
Dat boven alle weerde gaet
Midts t'ſelf in heylicheyt beſtaet.
T'gen d hoochſte gaef is voor dē menſch
Dat is den duym van S. LAURENS.
En voorſten vingher noch daer by
Siet wat can doen een Blom-ſchildry.
Jae dierghelijck Exempels meer
Can ick hier voeghen tot mijn eer.
Waer door ghenoch te blijcken compt
Dat ghy U te vergheefs beroempt.

SCULPTURA:

SOo ghy op de belooningh praelt
En ſtets met mijn triumph bepaelt
U eer, ſoo ſchiet ghy veer te cort
Midts niet ſoo ſeer beloont en wort
Als t'gen ick in mijn Konſt bewijs
Die over al behaelt den prijs
Soo dat tot een beſluyt claer blijckt
Dat mijne Kunſt meer is verrijckt
Soo wel in weſen als Natuer
Als al den handel van PICTVER
Want t'gen een Blinden taſten moet
En wordt hier niet alleen ghevoedt
Van d'oogh ghelijck oock de Schildry
Maer het ghevoelen iſſer by.

Corte Aenmerckinghe.

HOe wel datet my niet ghevoorloft en is tot deciſie oft nederlegginghder voorgheroerde queſtie oft gheſchil eenich oordeel te gheven / om egheene belgh-ſucht tuſſchen deſe twee excellente Conſten wacker te maecken / ſoo wil evenwel met den rijpſinnighen Beldt-houwer aenhouwen ende bekennen dat (ten aenſien van zijn rijcke Konſt) zijn wetenſchap wat meer ſins en aenmerckingh in heeft / als wel de Konſt van Pictura, ſchoon dat Pictura inder daet meer is te verwonderē als d'edel Statuaria, maer alſoo de verwonderingh meer bedriegelijck is als waerachtich / ſoo moeten wy met volle recht aen de Beldt-houwers de eer gheven om dat ſy van alle zijden in het ſnijden van Figuren meer moeten letten als eenen Schilder / den welcken van voor het leven verthoont en ooghſchijnelijck als het leven is / tot verwonderingh van het gheſicht / doch vals naer het ghevoelen / hier over ſal met reden eenen Schilder hem beclaeghen en
my

my willen impugneren segghende dat in dese verwonderinghe de Const gheleghen is en door dese verwonderingh den Mensch overwonnen wordt te moeten ghelooven dat de Schildery constigher is als het Beldthouwen / want t'ghene den mensch van alle canten siet / tast / en ghevoelt / soo seer niet en doet verwonderen oft gheloovetr als t'ghene hy siet en meynt te syn d'welck soo niet en is/ maer alsoo dit argument bestaet in enckel schyn/ welcken schyn baert een gheloof aenden mensch welck gheloof ten opsicht van een volmaeckt ghesneden Beldt onnoodich is / door dien niemant en moet gheloven dat hy can sien en inder daedt tast en ghevoelt.

Qui videt & sentit quod credit esse non indiget fide.
Die met de handen voelt t'gen hy voor ooghen siet
Besonderlijck *Sculptuer* die en gheloofc haer niet
Maer die voor hem siet staen *Pictuers* ghesteltenis
Gheloofc t'gen inder daedt (als't blijckt) soo niet en is.

Den fraey versierenden Poeët OVIDIVS en maeckt in gheen van alle syn Fabel boecken kenbaer dat opt eenighe schildery besielt is met het leven ghelijck hy wel waer maeckt volghens syn schryben/ vande schoone Pandora die Vulcanus door het ghebodt van Jupiter den oppersten Godt des Hemels ghemaeckt hadde van rouwe pot-aerde. Redenen syn dese dat Pictura zynde in haer selven niet meer als een schaduwe ende ongheyoelyck / niet en can besielt worden ghelyck een ghesneden Statuwe die van alle kanten haer ghevoelen heeft. Dese potaerde Pandora viel inde ooghen van alle de Goden soo aenghenaem dat sy besielt ende met alle gaven van deught en ondeught verciert werdt / en werdt ghenoempt Pandora d'welck te segghen is Gaef van alle Goden. Pictura sal hier teghen misschien willen argueren en segghen dat dese Pandora oft Goden gaeff door haer onghehoorsaemheyt de wereldt brocht in d'uyterste quellingh en benauwtheyt als sy de doos (waer in deughden en ondeughden besloten waren) teghen het verbodt van Jupiter gheopent hadde / sulckx datter niet meer in en bleef als de hope / concluderende oft besluytende de voorsz. Pictura hier mede dat Pictura noyt in soo quaden reputatie ende haetelycken naem by de Goden is gheweest als Sculptura die besloten was in Pandora, waer op iemandt soumoghen antwoorden dat om dit ghebreck de volmaecktheyt vande Konst niet te verlegghen en is (waer over hier maer ghedisputeert en wordt) want Eva ons eerste Moeder heeft noyt iemandt haers ghelyck ghehadt in schoonheyde en volmaecktheyt / die nochtans teghen de ghehoorsaemheyt en boven Godts ghebodt door t'appel buyten alle menschen heeft ghebrocht in alle miserien / die met eyndighen en sullen voor dat wy ons levens eyndt hebben af-ghesponnen anders niet behoudende als een goede hope van zalich te worden / soo wanneer wy Godts gheboden onderhouden / ons wachtende van sonden ende naer de leeringh vande Heylighe Roomsche Catholicque Kercke gheloovben. Waer mede my dunckt ghenochsaem ghesept te hebben / het restant om cortheyt wille achterlatende / dus wil ick wederom eens daelen op den Lof die de naervolghende Placdt-snyders door haer Konst verdienen ende in het Boeck vande onsterffelycke Faem ghescreven worden.

IACOBUS

IACOBUS DE BREUCK

Beldt-snijder ende Architect van S. Omer.

Wilt jemandt over Const een billick vonnis strijcken
Besonder die *de Breuck* laet van sijn handen blijcken,
Soo in Beldthouwery, als kloecken Architect
Die menich Minnaer vande Konst tot lust verweckt:
Moet eens naer *Berghen* gaen en daer d'Hooch-sael beooghen
Jn Sint *Odoris* Kerck, wat wonder groot vermoghen
Dat U bewijst den bouw vast in sijn loot ghestelt
Verciert met edelheyt van menich schoone beldt.
Daer sal een Kender van de waerd' Architecture
Bevinden wat can doen een menschelijck Nature,
Daer sal een wijs verstandt schier blijven suf by staen
En segghen open uyt dat niet can hoogher gaen
Jn suyver netticheyt, ghesteltenis, en voegingh
Om dat den Mensch daer in vindt d'uyterste vernoegingh
Het schijnt dat elck Figuer sal spreken, soo bisaert
Jst al naer t'leven uyt ghevoert met cloecken aert.
De Stadt Sint *Thomas* can oock daeghelijckx bewijsen
Hoe seer *de Breuck* noch is in sijne Konst te prijsen
Als jemandt eens besiet de fraey Verrijsenis
Van steen ghesneden die daer oock te vinden is,
Vast teghen de Hooch-sael der hooghe Kerck van binnen
Waer op dat dickwils oock veel Konst-lievende sinnen
Gaen spelen om den aert der lieffelijcke handt
Van *Breuck* vol gheesticheyt te vatten in't verstandt.
Daer t'Hof van *Bincxt* oock wel met reden op mach roemen
En *Breuck* een vande eerst des wereldts Meesters noemen
In't snijden op den steen, en daer by Architect
In wiens wercken maer het leven en ghebreckt.

IAN

IAN VVITDOECK

Plaedt snijder van Antwerpen.

C *Ornelis Schut* (die was een cloeck en aerdich Schilder)
Bemerckende dat sijn Discipel *VVitdoeck* vondt
Veel aenghenamer lust in't teeckenen, jae milder
Met pen was als Pinseel soo liet hy hem terstont
Naer d'ordonnantien van *Rubbens* plaeten snijen
Oock naer sijn eyghen werck met sulcken aerdicheyt
Dat jeder wie het sach begost des' Konst te vrijen
En hebben *VVitdoeckx* Faem soo over al verbreyt
Dat *VVitdoecks* wetenschap noch eeuwen sal verslijten
Soo langh den naem sal op sijn edel Plaeten staen
Seer meesterlijck ghesneeën, oft door t'sterck water byten
Jn't taeye was gheetst, die niet licht uyt en gaen.

NICOLAES LAUVVERS

Plaedt-snijder van Antwerpen.

W Ie en sou *Lauwers* Konst met lauwer niet belouw'ren
Die noyt en can vergaen oft door den tijdt verouw'ren
Maer stadichlijck vernieuwt den lust van jeder een
Soo maer een lustich oogh sijn plaeten siet ghesneen.
Den *Ecce Homo* en t'dry Coninckx Offerhande
Naer *Rubbens* werck ghemaeckt, vol vruchten van verstande
Van *Lauwers* cloecke handt, die gheven stof ghenoegh
Te schrijven naer de Konst, hoe gheestich hy hem droegh.
Eer dat de bleecke doodt sijn lichaem trock in't duyster
En roofden sijnen gheest, sulckx dat bleef sonder luyster
Den lust, die *Lauwers* dreef ghedurich tot de Konst
Maer naer dit leven creegh de ziel des Hemels jonst.

IACOBUS MATHAM

Plaedt-snijder van Haerlem gheboren Anno 1631.

O *Haerlem !* vredsaem Stadt die sonder luyster waert
Van d'eel Plaedt-snijders Const vol aenghenaemen aert
Als M*atham* d'ooghen sloot, en had den gheest verlaeten
Daer men U *Musa* noch soo vlijtich hoort van praeten.
Treurt *Phæbe* treurt met recht nu t'weerlicht is vergaen
Van uwen hooghen roem, die noyt meer op sal staen
Hy leydt in't duffe graff, de Konste blijft in't leven
En can noch aenden mensch vermaeck en lusten gheven
Voor al die kennis draeght van Printen net ghesneeën
Gheteeckent en ghestipt daer Hollandt wel naer reën
Op roemen mach met vlijt, midts *Mathams* suyver dinghen
Hun oorspronck hebben uyt de nette Teeckeninghen
Van *Henrick Goltzius* die sijn Schoon-vader was
Op wiens handelingh hy brocht sijn Konst te pas.
Vol lieffelijcke kracht, ghelijck wel is te mercken
Aen al de proeven van sijn loffelijcke wercken.
Roempt *Haerlem* vry met recht op soo een gheestich gheest
Die vry een Ciersel med' is van u Stadt gheweest,
Die soo veel Konstenaers van jonckx hebt op-ghekoestert
En met de borsten van U wetenschap ghevoestert,
'T jaer vierthien hondert vier en sestich noch daer by
Ghevonden werdt by U de edel druckery,
Al wast dat *Mars* met vrees U Borghery bevanghde
Ghy waert die stets U jonst de Konstenaers toe-langhde
Ghy stondt d'eel Konste voor, ghy hielt met *Mars* den aep
En achte sijn ghedreygh min als een haese-slaep,
Sulckx dat ghy sijt de bend' van seer veel Konste-vinders
De baeck en eerste haef van alle Konst-beminders,
Daer *Matham* een van is U ingheboren kindt
Die om sijn edel Konst van Faem noch wordt bemindt.

BOE.

IACOBUS MATHAM.

Beau fils de Henri Goltz fut né à Harlem l'an 1571. le 15 d'Octob. mourut 1631. le 20. Ianuier.

Ant. vander Does sculp. *D. Soutman pinx.* *I. Meyssens excud.*

BOETIUS ADAMS BOLSVVERT

Plaedt-snijder van Antwerpen, uyt Hollandt gheboren.

DEn gheest van *Bolswert* leeft en sal veel eeuwen leven
Soo langh de Copre-plaet sal haer afdrucksel gheven
Soo langh den swerten jnck bewijsen sal den Naem
Van *Bolswert* by het werck waer op de rasse Faem
Ghestadich roempt door al de Meester trecken
Die hy naer *Rubbens* Const heeft weten te ontdecken,
Daer niet een ommetreck is by misslach ontstelt
Maer die sijn platen siet, die siet d'Heer *Rubbens* beldt.
Jae schoon de aerde can sijn lichaem heel verslijten
Soo can hier t'weeck papier noch ziel noch gheest door-byten
Waer op de Konst des gheests blijft onghehindert staen
En wijst met swerten jnck, den gheest van *Bolswert* aen.
Het swert brenght droefheyt med' ghescheyden van coleuren
Die t'swert draeght is vol druck, het swert weckt tot het treuren
Maer t'swert van *Bolswert* hier den mensch tot lust becoort
Om dat t'swert door de plaet brenght *Bolswerts* Consten voort.

SCHELTE ADAMS BOLSVVERT

Constich Plaedt-snijder van Antwerpen, gheboren tot Bolswert in Hollandt.

VErscheyden Passie-stucken en andere Ordonnantien die desen Schelten Adams Bolswert Broeder vanden voorseyden Boetius, ghesneden heeft naer de teeckeningh van Petrus Paulus Rubbens gheven ghetuyghen wat een groote Konst hy met het Graeffeer-yser heeft uyt-ghewerckt. Als namentlijck de Triumf vande H. Kercke, S. Peeters Vissinghe, Paulus Bekeeringh, Leeuwe jacht, ende twee differente Hemelvaerden van MARIA en meer andere.

Oock is weert te noteren seker printen van Jordaens, als het Cruys CHRISTI, den Argos, Geytmelxter, De oude songhen soo pepen de jonghen en meer andere/ oock het Cruys, ende den Enghelen dans met Mari-belden, die hy ghesneden heeft op copere plaet naer de Const-rijcke ordonnantie van d'Heer Anthonius van Dijck en meer ander te laugh om hier te verhaelen. Wie sou dan connen loochenen

dat

dat het Menschen verstandt oft ghedacht (d'welck eenichsints becommert is met aerdicheyt van Const-lust) door een sienelijck beworp van een afghedruckte plaet / soo gheopent wordt/ dat uyt de selve afdruckfels connen ghespeurt worden de verholen concepten van Konstenaers / jae dat meer is / soo can een oprecht Kender van Pictura uyt de verscheyde ardtseringh oft stippingh in een prindt oft placdt oordeelen wat coleuren daer door in drappery oft cleedingh der Figueren versocht worden / soo wanneer jemandt gheneghen is om een Stuckschildry nae een onghecoloreerde swerte prindt te copieren. Daer Schelte Adams Bolswert sonderlinghe proeven van heeft naer-ghelaten aen die ervaren zijn sulck danighe Graveer-const te kennen.

De wonder handelingh van *Schelten* (weert te achten)
Brocht voort soo eelen werck vol gheests verholen krachten
Dat *Rubbens* in sijn tijdt en vondt gheen meer vermaeck
Als in dit yser (om dat t'leven maer ghebraeck)
Jn *Bolswerts* snijery vol soet en lichte schaeyen
Die in een copre plaedt de wetenschap verfraeyen,
Soo als te vinden is in overvloedigheyt
Jn *Bolswerts* printen die sijn over al verbreyt
Besonder by de ghen' die sijn Snij yser kennen
Dat vry de wereldt door by Konst-minders mach rennen
Want soo hem t'self verthoont van jeder wordt bemindt
Dat om sijn kloeckicheyt vry meerder lof verdint,
Wat dienter meer gheleyt laet *Soil* vry al raesen
Noyt sien ick noch vermoeyt de Faem, om uyt te blaesen
Den weert beroemden lof die naer-volght sijnen gheest
En thoont een jeghelijck wie *Schelten* is gheweest.

IOANNES BAPTISTA BARBE

Plaedt-snijder in't cleyn.

IN't cleyn thoont ons *Barbé* wat d'yser can bemaelen:
Door Konst op kop're plaet, om d'eer oock te behaelen
Die Fama stadich schenckt aen alle Constenaers
Waer van den lof en eer sijn rechte Schuldenaers.

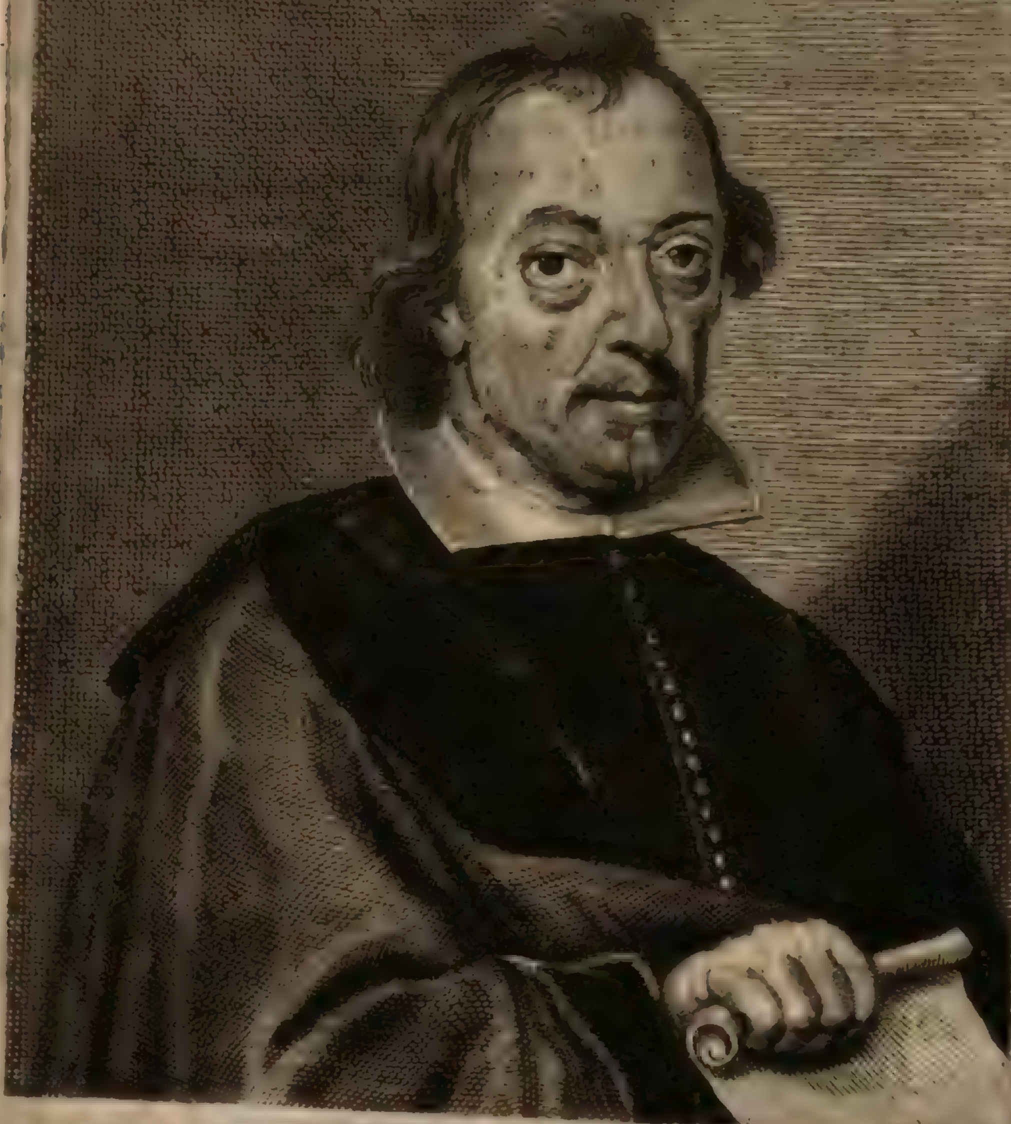
Die

Die met de eeuwicheyt hun cloecke wercken croonen
En langh noch naer de doodt des Meesters roem beloonen
Met eenen hooghen naem, als aen *Barbé* stets blijckt
Om dat sijn handelingh is met den gheest verrijckt,
Daer Prindt en Teecken-const ghetuyghenis van gheven
Die in haer cleyn begrijp haer draghen als het leven,
Waer in te speuren is een stom afbeldtsel, dat
Soo wel als in een boeck door t'lesen wordt ghevat.

IACQUES FRANCQUAERT
Architect en Schilder van Brussel.

DEn ghelcerden Virgilius seyt seer wel dat een jeder is gheneghen tot sijn eyghen wellust / het welck ghenoch compt te blijcken in dien vermaerden en verstandighen Francquaert, die in zijn leven tot Brussel heeft ghewoondt en is door zijn groote wetenschap gheweest Architect van zijne Doorluchtighe Hoocheyt den Ardts-hertoch Albertus, ende ordinaris jnseigneur van de voorsz. Stadt Brussel, ten dienst van zijne Coninckhlijcke Majesteyt. Men bevindt dat jeder mensch door zijnen inghebooren lust ende gheneghentheyt beneffens behoeffelijcke dinghen ergens soetelijck toe-ghedreven wordt / te weten tot sulckx als sijnen geest vereyst. Die van suyveren en vernuften geest sijn hebben hun vermaeck in uytnemende dinghen als in sonderheyt in Constighe wercken daer onsen Jacques Francquaert eenen van is gheweest ghelijck uyt d'eer (by den voornoemden Hertoch aen hem bewesen) ghenoch compt te blijcken / den welcken door zijn ervaren wetenschap is gheraeckt op den hoochsten trap van eer en onsterffelijcke Faem. Sijn volcomen kennis van Perspectiven / Geometrie / Architectuer / Poeterp en soo danighe ontallijcke gaben was d'eenige oorsaeck dat hy in't Hoff bemindt was die den wegh heeft ghebaent om noch hondert en hondert jaren naer zijn overlijden van sijn verstandt te roemen / daer de wercken van verscheyde fortificatien / en andere bouwen (die desen weerdt befaemden Francquaert gheinventeert ende doen uytvoeren had) tot op den dach van heden noch ghetuyghenis van gheven. Waerom ist anders dat Coninghen en Princen hun kinderen van jonghs af hen doen oeffenen inde Teecken-const (de oorspronck van alle Consten) als om altijdt kennis te hebben van alle dinghen besonder om inden Oorloghs-handel ervaren te worden dienende samen om alle stercktens teghen hun vyanden te connen bouwen: ghelijck onsen voorsz. Francquaert met groot verstandt ghedaen heeft.

Noch leeft hier FRANCQVAERTS gheest in hooch verheven bouwen
Jn Marber en Albast tot menich stadts cieraet
Seer wonder aenghenaem voor Coninghen t'aenschouwen
Om datter niet als Kunst in uyt-ghewerckt en staet.

IACQVE VRANCQVART.

Atenus sa residence a Bruxelles et en son temps fut Archetecte du Serenissime Archiduc Albert d'Austrice et Ingenieur ordinaire de Bruxelles pour le service de sa Majesté.

Ioan. Meyssens exc.

CORNELIS GALLE Den Ouden

Plaedt-snijder van Antwerpen.

MEn acht op dese Aerdt gheen wereldtsche juweelen
Soo seer als Konstenaers, Paletten en Pinseelen,
Graef-yser, pen en kol', om al hun vremde kracht
Die door een konstich handt van elck wordt voort ghebracht.
Daer *Gall'* een proef van is door de ghesneden belden
Die sijnen weerden naem de wereldt door vermelden
Om datmen daer in siet sulck een besielden gheest
Als in Papiere-Konst is oyt te sien gheweest,
Voor wiens vroom ghemoedt al menich gheest moet buyghen
Soo als de wercken van sijn handt ghenoch ghetuyghen
Te sien de wereldt door by Kenders vande Kunst
Wat dienter meer gheseyt, de Cunst en soeckt gheen gunst.

CORNELIS GALLE Den Ionghen

Plaedt-snijder van Antwerpen.

HOe gheestich heeft den Soon op d'aenbeldt vanden raedt
Des Vaders, sijn verstandt ghesmeedt; om t'achterhalen
De wetenschap die in het plaedtsnijden bestaedt
Waer op men heden-daeghs oock sijnen roem siet praelen:
De rechte weer-gae van zijn Vaders kloecken aerdt
Ghelijckheyt inden gheest, manier en soete seden
Die worden vanden Soon oock op de plaedt ghebaert
En van sijn rappe handt naer t'leven soo ghesneden
Dat niet als t'leven selfs aen zijne Konst ghelijckt
Wat canmen meerder lof van jemandts werck beschrijven
Want t'ghen' dat over al ghenoch in printen blijckt
En mach by onse Faem oock niet vergheten blijven

IEREMIAS

IEREMIAS VALCK

Plaedt-snijder gheboren in Polen ende woonachtich tot Dansick.

HIer jaeght de *Valck* het wilt van wetenschap, en vanght
Daer niemandt stets soo seer naer sulcken jacht verlanght
Als Vrinden die verstaen en kennen d'edel weghen
Waer in den handel vanden Jaegher is gheleghen
Die neerstich in't verschiet met open ooghen siet
Om te verkrijghen daer den kloecken gheest naer schiet,
De *Valck* vlieght recht om hooch en slingert sijn tay veeren
Jn spijt des Reyghers beck die hy licht af can weeren,
Schoon hy de maegh verlicht, en t'hooft voeght inden neck
De *Valck* weet door de Cunst te mijden zijnen beck,
Dat is den Haedt oft Nijdt die teghen recht en reden
De Cunst altijdt bestrijdt door zijn onwetentheden,
Want de vry wetenschap van *Valck* (te sien op plaet)
Is vol volmaeckte Cunst die t'al te boven gaet.

GLAVDE MELAN

Plaedt-snijder en Schilder van Parijs.

NU laght den ouden tijdt dat schettert
Om dat hy siet den Nijdt verplettert,
Als eenen Reygher vande *Valck*
Die hem is over al te schalck:
Want dat de *Valck* sulckx niet ghedaen hadt
Hy had noch even-wel ontfaen g'hadt
Door hulpe van *Melan* sijn doodt
Want sijnen haedt die was te groot.
Nu leydt hy onder de Pinseelen
Pallet, Graef-yser, en Paneelen
Begraeven, van *Glaude Melan*
Dat hy niet meer op-staen en can

Om ons *Pictura* te verdooven
En oock *Sculptura* te berooven
Van hunne eel gheſteltenis
Waer van *Melan* vry Meeſter is.

EGIDIUS SADELER

Conſtich Plaedt-ſnijder van Antwerpen.

DE uytnemende ende weert befaemde Konſt (die aen alle Menſchen verwonderlijck is) en magh om haer hooghe gheeſtigheydt niet verborghen blijven om naer recht en reden voor te houden aenden nieu-luſtighen Leſer, te weten de Konſt die onſen vermaerden en hooch-beroemden Egidius Sadeler in't licht heeft ghebracht op de copere Plaedt ghelijck aen veele en menichvuldighe printen (die van hem gheſneden ſijn) te ſien is. Hy heeft deſe Konſt gheleert by Jan ende Raphael Sadeler ſijne Ooms / waer by hy deſe oeffeningh met groote neerſticheydt ſoo waer ghenomen heeft dat hy (bevindende ſijn ſelven eenichſints bequaem om daer mede door de wereldt te gheraecken) is het Landt in ghereyſt ende gheraeckt tot Praegh daer hy langhe jaeren ghewoont heeft / ende is ghewееſt den Plaedt-ſnijder van drij Keyſers om dat hy alle ander Meeſters in't plaedtſnijden overtreften / te weten vanden Keyſer Rudolphus, Mathias ende Ferdinandus den II. van dien naem / vande welcke elck in't beſonder aen hem vereert is ghewееſt een goude keten met een goude magdalie tot belooningh van ſijn gheeſtighe uytwerckinghe der Conſten / ſoo datmen magh ſegghen dat hy ghewееſt is een van de eerſte Plaedt-ſnijders des wereldts in zijnen tijdt. Aen verſcheyde Conterfeytſelen (die hy gheſneden heeft / als namentlijck van Gaſper Kaplero, Chriſtoffel Guarinonius, Arnoldus de Reygher ende meer ander by de Konſt-kenders ghenoech bekent) is overvloedichlijck te ſien met wat eenen gheeſt deſen Egidius Sadeler begaeft is ghewееſt / hy plach dickwils te ſegghen tot ſijn Diſcipelen dat ſijnen Oom Jan Sadeler een groot Meeſter in't plaedtſnijden was / maer wy (denoterende ſijn ſelven en ſijn Diſcipelen) en ſijn maer Hoeteleers by hem te voeghen prijſende altijdt de groote veerdicheyt en onbecommertheyt in ſijn wercken / hoe wel dat de Fortuyn en gheluck door Godts jngheſtorte gaven hem ſoo gunſtich ſijn ghewееſt van op hoogheren trap van eer door dieper Kunſt te gheraecken als ſijn voorghemelde twee Ooms / ghelijck Muſa aenden Leſer met de volghende veerſen ſal uyt legghen. Hy is gheſtorven tot Praegh in Bohemen Anno 1629.

Die luyſtert naer de Kunſt (beſchreven in dit Eer-dicht)
Sal vinden eenen ſchijn verſchijnen als een weer-licht
Van *Gilis Sadeler*, die wel te kennen gheeft
Den gheeſt die hy op plaedt ons naer-ghelaeten heeft,

ÆGIDIVS SADELER

Un de premiers engraveurs de toute le monde. il est né en Anvers l'an 1570. il a apris son art chez ses oncles Jan. et Raphael Sadeler, mais il les at surmonté tant, qu'il fut reputé digne d'estre [illegible] engraveur de trois Empereurs d'Allemagne de suite, a sçavoir Rudolphe, Matthias, et Ferdinande le deuxiesme de cette nom. cest'art de la graveure a tribué quelque faveur ou des autres elle a relevée celuy si par dessus toutes les autres il trouvant capable non seulement de la plus haute grandesse du burin, mais a la plus grande [illegible] et delicatesse aux ordonances, et pourtraicts, les quelles [illegible] bien faict qu'il est impossible de les [illegible] avec son entendement: les quelles il a le plus souvent point et desseignées au naturel devant les engraver, il demeuroit a Prage en Boheme ou il mourut. l'an. 1629.

Ægidius Sadeler pinxit. *Pet. de Iode sculpsit.* *Io. Meyssens excudit.*

Die noyt en ſal vergaen oft door den tijdt verſterven
Soo langh de printen haer afdruckſels noch beerven,
Die door hun wonderheyt uyt-beelden s'Meeſters loff
Tot roem en glori van het Keyſerlijcke Hoff
Daer *Sadeler* de kracht der Conſten ſoo liet blijcken
Dat al (wie in zijn eeu t'Graef-yſer pleegh) moeſt wijcken
Voor d'edel netticheyt en ſuyverheyt daer by
Die m' in ſijn printen ſiet ſoo kloeck als in ſchildry,
Daer d'ongheſlepen jeught can haer verſtandt op wetten
Om ſoo een wonder Conſt aen Princen voor te ſetten
Vol edelheyt van gheeſt, ſoo ſy de ſtappen maer
Van onſen *Sadeler* wilt jevrich volghen naer:
Soo ſal de Faem haer oock met lof en eer begaeven
En met de eeuwicheyt beſprinckelen hun graeven
Ghelijck oock naer de doodt bewieroockt werdt het graf
Van *Sadeler* als hy zijn leſten aedem gaf.
De Sangh-goddin met haer ſoet ſnaren-ſpel, en pijpen
Sal noch al menich eeuw ſijn groote Kunſt doen rijpen
En houden inden fleur, midts ſy als t'leven gloyt
En is ghelijck een Roos met Hemels dau beſproyt,
Sijn uytvaerdt, graf en doodt, den Naem ghenoch verheffen
Door al de Conſt en gheeſt die t'ſterven overtreffen
En vreeſen gheene doodt oft levens ondergangh
Om dat hun Faeme duert ontelbaer eeuwen langh.
Hoe wel dat grooten druck was by den Duytſen Adel
Als ſy dees' Conſte ſach verſtooten uyt de Sadel
Van haeren hoochſten roem, daer ſelfs Natuer voor weeck
Midts dien dat de Konſt van *Sadeler* gheleeck
Het levens eyghentheyt, want niet en is te mercken
Jn't leven, oftet ſchuylt oock in ſijn roembaer wercken,
Sulckx dat een jeder door ſijn Conſt in twijfel hingh
Oft hy oock ſterflijck was, eer hy in ſtof vergingh.

COR.

CORNELIS BLOMMAERT

Vytnemenden Plaedt-snijder van Vytrecht.

HIer dient maer tot een proef van *Blommaerts* wonderheyt
Die m' in sijn plaeten siet, het Mari-beldt verbreyt
Ghesneden naer *Carats* (bekent by Prindt-Beminders)
Daer niemandt, van die sijn t'Graef-ysers Onder-winders
Al verder comen kan, soo net en wonder eel
Verthoont sich dese print, al oft sy van t'Pinseel
Ghehoocht waer en ghediept, wat can ick meerder segghen
De weerdicheyt der Const en is niet uyt te legghen,
Room sijne woonplaets gheeft meer vast ghegronder reën
Wat printen *Blommaert* heeft seer geestich-rijck ghesneën
Als namentlijck het Cruys vol Meesterlijcke trecken
Het Beldt van *Sint Margriet*, die sulcken lust verwecken
Ten insicht vande Const dat Hollandt niemandt meer
Aenwijsen can die in't plaedtsnijden crijght des' eer.

MATHEUS MEREAEN

Plaedt-snijder van Francfort ende aldaer ghestorven.

WAt lust is uyt de Konst van *Mereaen* te raepen
Daer veel Konst-kenders hun licht souden aen vergaepen
Soo sy den Const-boeck van sijn printen open doen
Die door hun rijcken gheest ghedacht en sinnen voen
T'vermaeck'lijck tijdt verdrijf (van veel bedruckte blaaren
Te sien) en can gheen gheest bedroeven oft beswaaren
Maer wel in teghendeel verlichten hert en sin
Als blijckt door *Mereaen* daer steken hersens in.

HENRI-

HENRICUS HONDIUS

Plaedt-ſnijder gheboren tot Duffel in Brabandt.

IN't jaer 1573. op den 9. Junij is gheboren den vermaerden en hooch-ghe-achten Henricus Hondius, wiens Vader was Guiliam Hondius, een seer gheleert Man in talen en eel van afcomst. Hy is naer Mechelen gaen woonen als de wreede en tirannighe Oorlogh begost in haer furie te komen / al waer desen Henrick Hondius seer werdt op ghetrocken om zijnen kloecken en gheestighen aerdt van leven / die hy in zijn jonckheyt was hebbende / boven dien in zijn teere jaeren seer toenemende in te leeren lesen en schrijven / die altijt den eersten vande Schole was / door de volmaeckte letter die sijn penne voort brocht / en comende door t'verlies van zijnen voornoemden Vader met zijn Moeder binnen Antwerpen woonen / heeft zijn selven met grooten yever en vlijt altijt gheoeffent in wel te leeren / menghende zijn schriften onder tusschen met cleyne mannekens ende peerdekens te maecken / ghelijck meest de jeught daer toe inde Scholen altijdt gheneghen is door speculatie vanden gheest sulckx dat in Henrick Hondius van zijn onbejaertheyt af altijdt te sien was een drift en gheneghentheyt tot de Schilder ofte Plaedt-snijders Konst. 'Tis dan ghebeurt dat zijn Moeder was heirhouwelijckt met eenen Borgher van Antwerpen, ende is Hondius ten lesten besteedt om te leeren conterfeyten / eyndelijck comende daer naer by den Goudt-smidt vanden Hertoch van Parma tot Brussel, by den welcken hy eenighen tijdt het goudtsmeden heeft gheleerdt / doch ghedurich door nieuwen lust tot volmaeckter wetenschap aen ghepryckelt zijnde werdt van den selven Goudt-smidt (by naem Godefroy van Gelder een treffelijck Man) besteedt by Joannes Wirickx daer hy de Teecken const by leerde / de welcke hy in corten tijdt soo vatte door de acuporende neerstigheyt die hy hadde dat hy soo in't goudtsmeden als teeckenen boven andere ghepresen werdt: maer de sinnen altijdt vallende op het plaedtsnijden en heeft gheen rust ghehadt voor hy en quaem tot zijn begheerte om t'selve te leeren ende daer in sulckenen voortganck crijghende dat hy van zijn 24. jaren in't s'Graven-Haghe is ghetrouwt met een seer eerlijcke ende deughtsaeme Dochter / gheboortich van Breda van over treffelijck ende eerelijck gheslacht / daer hy seer curieus van is om den lof ende eerelijcke af-comst en zijn voorsaten te kennen. Hy heeft boven zijn ervarentheyt in't plaedt-snijden en teeckenen by goede gheleghentheyt hem seer beneerstight inde Konst van Mathematica, Geometrie, Perspective, Architecture, ende Fortificatien te leeren / hebbende tot zijn Meesters inde Perspective den ouden Jan Vredeman Vriese, ooch in de selve ende andere Konsten den uytnemenden Samuel Marolois daer hy alles seer grondelijck by gheleert heeft / soo dat verscheyde Boecken van die materie by hem ghemaeckt ende in druck uyt ghegaen zijn.

De Druck-pers gheeft de ſtof aen letters, om te croonen
Met de onſterflijckheyt de Schrijvers, die bethoonen
De vruchten van den tijdt met wetenſchap verrijckt
Waer in dat naer de doodt hun Conſt aen jeder blijckt.

Nu

HENRICVS HONDIVS

Engraueur, et tres bon Descrineateur Natif de Duffel en Brabant l'an 15 7 3. de Noble Oringine il at apris a descrivier chez Ioannes Wierex, il excercoit aussi en Orfeverie. mais il fut tout iour plus incliné à la grauure, il at aussi apris la Mathematicut, la Geometrie, Perspectiue, Architecture, et Fortification. chez le Vieux Iean Vredeman Vriese, et autres Samuel Marelois homme sans pareil, ou il a tout bien exerimentez monstrant par les oeures. q'on voit de luy en estampes, maintenant il demeurt en la Haye.

Henricus Hondius delineauit. Fredricus Bouttats fecit. Ioan. Meyssens excud.

Nu alſoo Henrick Hondius naer deſe voorverhaelde wercken ſich wederom aen t'teeckenen had begheven ſnijdende ondertusſchen ſeer nette ende curieuſe Landtſchappen en andere ſin-rijcke beelden / zijn ſelven bevindende door de daghelyckſe oeffeningh ende ervarentheyt allenxkens vaſter en grondigher te verſtaen de Perſpective ende andere wetenſchappen / is ten leſten by Coninghen groote Princen en Vorſten in ſulcken aenſien ghecomen / dat hy voor verſcheyde Potentaten veel fraey dinghen gheſneden heeft / jae zijn nette teeckeninghen (die hy met de pen heeft ghedaen) en hebben in't minſt niet te wijcken aen het Graeff-yſer waer van ick den kender laet zijn eyghen oordeel gheven. Welcke Konſt hy noch tot op den dach van heden is met alle vlydt ende neerſticheyt oeffenende / jae ſoo ſubtijl net en aenghenaem als hy opt voor deſen in zijn jeught ghedaen heeft / hy is een groot Lief-hebber ende Vrindt vande neerſticheyt ende eenen Benijder vande luyheyt oft vande ghene die met onnuchtigh leven by de Konſt haren tijdt doorbrenghen / ſegghende dickwils dat de konſt te eel is om in een vuyl vat te herberghen. Raeckende zijn reyſen uyt het Landt daer en weet ick niet meer van te ſchrijven als dat hy in zijn jonckheyt heeft ghewoont tot Keulen by den grooten ende bekenden Lief-hebber Quintijn vander Gracht, die ſeer veel konſt van ſchildrijen / printen en teeckeninghen by hem hadde / is van daer wederom tot Antwerpen gaen woonen ende ſoo voordt in Enghelandt binnen de Coninckltijcke Stadt van Londen. Heeſt oock tot Parijs ghewееſt ende aldaer beſocht veel ſchoon Konſt-kamers en Schadt-cabinetten by verſcheyde Princen en Heeren / ende beſonder de aloude oft antieque beelden inde Loevere daer hy uytnemende vermaeck in hadde ſulckx dat de Faem noyt ruſt en ſal hebben om zijnen lof uyt te roepen ende de heel wereld door kenbaer te maecken / waer mede heb goedt ghedacht eens op te rechten een ander ſpijs in mijn Gulde Schadt-camer der Conſten die door Muſa wat ſoeter inde ooren van Rijm-minnende Lief-hebbers ſal klincken als het voorverhaelde / want ter wijlen den ſmaeck van verſcheyde ſpijſen nieuwen luſt en vreught verweckt aenden Menſch ſoo docht my niet qualijck te paſſen ondertusſchen mijn Muſa te verlichten met eenich onghertijmt verhael (d'welck men in't Latijn Proſa noemt) tusſchen beyden voor te dienen / ghelijck in mijn beſchrijf te vinden is.

Menghelrije.

MYn *Muſa* wordt ſchier hees in ſoo veel lof te ſinghen
Van d'edele *Pictuer*, en voor den dach te bringhen
Jn overvloedicheyt haer vrome Konſtenaers
Die gheenen teghen-ſtrijdt ontſien van ramps ghevaers,
Daer ſomwijl *Soilus* door ergh-waen med' te dooven
Tracht hunne edelheyt, en oock den roem te rooven.
Haer vleughel-rijck ghedacht dat is ſoo veer verſpreyt
Dat niemandt wie t'oock is haer eenich ruſt ontſeyt,

Haer

Haer ſaet dat groyt ſoo aen dat gheen eyndt is te raecken
Al ſchreefmen eeuwen langh men ſou geen eyndt ghenaecken.
Want ſoo daer jemandt ſterft daer groyter ſeven aen
Daer mijne *Muſa* ſchier blijft in verſlaghen ſtaen:
Jae ſoo ſy heeft den lof van eenen gheeſt gheſonghen
Daer compt een ander uyt *Picturas* ſchoot ghedronghen,
Als *Herc'les* ſtondt verſtelt voor t'ſeven-hoofdich dier
(Dat *Naſo Hydra* noempt) t'gen' op hem niet een ſier
En paſte, ſchoon hy d'een hooft naer het ander kapte
Het Monſter fel en kloeck ſijn wackerheyt ontſnapte,
Soo gaeget met de Konſt die op gheen doodt-pijl paſt
Oft van gheen wreede handt kan worden aen ghetaſt.
Dus dient tot een beſluyt haer edelheyt ghepreſen
Als ons * *Fathorne* heeft al menichmael beweſen
Op plaedt in Enghelandt, daer hy ſoo menich Heer
Verthoont heeft door de Conſt tot ſijn ontſterf'lijck Eer
Als *Farrefax*, *Stanley*, *Horneus*, *Bayeſelde*
Die ſchijnen altemael te leven in hun Beelden
* En *Ian Morin* daer by die naer de teeckeningh
Van *Phlips Champani* ſnijdt tot een verwonderingh.
Van die ſijn plaeten ſiet door al d'omſtandicheden
Die m' in de printen ſpeurt, met aerdicheyt gheſneden
En ſnel ghetrocken, dat haer ſchoon gheſteltenis,
Vol ſins en deſticheyt en beld-rijck weſen is.
Sijn Conſt die is ſoo groot, dat *Muſa* hem moet gheven
Den hoochſten lof en eer, om dat ſy naer het leven
Ghelijck het leven is, en *Carel Audran* med'
Oock blijcken doet ſijn gheeſt door ſulcken ſuyver ſned'
Als oyt een Conſtenaer heeft weten af te malen
T'is *Audran* die daer in haer kracht weet t'achterhalen.
* *Renatus Lochon* en *Regneſſon* wel bekendt
Die ſietmen oock in d'edel Konſtenaeren bendt

Ooo Van

Van Prins en Coninck om hun hooch vernuft verheffen
Om dat sy hunne eer op plaedt oock soo betreffen,
Wat dienter meer ghefeyt, my dunckt het is ghenoegh
Want hoe ick langher schreef de Const al swaerder woegh.
Al die sijn yser laet aen Fama sien, en kennen
Die wordt onsterffelijck en raeckt in't spor' der pennen
Om eeuwich naer sijn doodt te leven by de gheen
Die Konst beminnen, en daer d'ergh-waen voor verdween.

Guiliam * Fathorne, Plaedt-snijder van Londen.
Nicolaes Regnesson.
Carel Audran.
* Renatus Lochon ende Jan * Morin.
Plaedt-snijders van Parijs.

EGIDIUS ROUSSELET

Plaedt-snijder van Parijs.

HOe wordt de edel Const gheaf-godt en gheviert
Bemindt en op ghefet, beloont en rijck verciert
Daer t'jachtich herdt van eenen Konstenaer naer jaeght
Om dat haer wetenschap soo grooten luyster draeght,
En wordt soo grooten lof en edelheyt vergunt
Om dat haer rijcken aerdt soo schoon is uyt ghemunt,
En straelt als eene Son in d'oogh van die haer kent
Besonder van die haer te sien is onghewent,
Dit can hy sien die maer sijn ooghen eens en slaet
Op t'wit papier t'gen inde pers heeft d'edel plaet
Van *Rousselet* ghetoetst daer sietmen t'ysers kracht
Vol cloecke teeckeningh als t'leven voorts ghebracht,
Daer heele Boecken vol ghetuyghenis van zijn
Daer niet in is te sien oft t'is al even reyn.

ROBERT

ROBERT NANTUEL
Conſtich Plaedt-ſnijder tot Parijs.

KAnder ſoeter yſer weſen
Onder duyſent uyt-gheleſen
Als ROBERT NANTVEL bethoont
Daer niet als de Konſt in woont,
Gheen ſchoon lieffelijcker trecken
Koſt ons SADELER ontdecken
Als NANTVEL wijſt op de plaet
Die het al te boven gaet,
Aenghenamer, fraeyder, helder
Vrindelijcker, cloecker, eelder
Can noyt worden uyt ghedruckt
Voor die ſeldſaem dinghen ſueckt.
Als PARYS in deſe eeuwe
Aenwijſt, daer wel op mach ſchreuwen
D'over al vlieghende Faem
Die verbreydt NANTVELENS naem.
Siet hoe aenghenaem naer t'leven
Heeft hy t'leven niet ghegheven
Aen de Sweedtſe Coninghin
Op de plaet, vol Konſt en ſin
Gheeſtich, ſuyver en manirich
Levendich en wonder ſwirich
Die in groote achtingh is
Door haer eel gheſteltenis.
Jae meer Princen ende Heeren
Heeft hy ſoo door ſijn graveren
Op papier en plaedt gheſtelt
Datter niet een druck oft beldt
Js te crijghen door de ſchoonheyt
Die door ſeldſaemheyt ten thoon leyt
Jn elck een, daer gheeſt in ſteckt
En op d'eyghen leven treckt.
Roempt den Franſchen Conſt-beminder
Op NANTVEL, die is den Vinder
Vande hoochſte edelheyt
Die in het graveren leyt.
Hoort ſijn lof en eer eens ſinghen
Vande hofſche Hovelinghen
Met een ſoet en ſtille wijs
Tot verwondringh van PARYS,
Tot verwondringh van die achten
T'Schilders Conſt, en ſtadich trachten
Om te ſien het groot beſtier
Van NANTVEL op wit papier
Leeft dan Puyck der Conſtenaren
Naer U doodt noch duyſent jaren
Die ſult nimmermeer vergaen
Soo langh als U Conſt ſal ſtaen.

NICOLAES LOYER Conſtich Schilder.

HEeft *Muſa* hier gheen reën om d'eelheyt te verſtroyen
Van *Loyers* vry *Pictuer* die ſonder weer-gae is
Jck hoor de ſnelle Faem als eenen Stier ſtets *Loyen*
Om dat in't eerſte Boeck de fraey gheſteltenis
Van *Loyers* rijcke Konſt niet ſtaet in rijm beſchreven
Die ſulcken luyſter heeft door haeren kloecken ſwier
Vol nuts en leeringhen, dat ſy thoont als het leven
Den gheeſt leeft in ſchildry en hier op wit papier.

PEETER DE IODE Den Ouden
Plaedt-snijder van Antwerpen.

DE Gheesten die den aerdt der hoochste Konsten soecken
Sijn Schilders oft Poeëts vermaert in veele boecken
Beldt-houwers in Albast, in Marber oft in steen
En Plaedt-snijders die saem deylen des' Konst met een.
Wat dat een Schilder maeckt in gheestighe Schildrijen
Sijn stom Historien oft schoon Poëterijen,
T'gen' den Plaedt-snijder in sijn werck niet af en maeldt
Met verven oft Pinseel, dat doet hy met de naeldt
Waer door hy Schilders selfs can locken en verwecken
Die dese wercken dan noch soecken naer te trecken,
Om d'ordonnantien en teeckeningh daer by
(Die hunne zielen sijn) t'ontdecken in schildry.
Soo als *De Iode* heeft al menichmael doen blijcken
Jn sijne wercken die *Picturam* heel verrijcken
Als naer sijn teeckeningh *Pictuer* gheschildert heeft
Die aende verven meest den grootsten luyster gheeft
Als naer sijn teeckeningh in wel ghesneden plaeten
Een Schilder heeft ghemaelt waer af men Faem hoort praten
Om al de nettigheyt, ghesteltenis en sin
Die door de teeckeningh daer brenghen t'leven in.
Italien alleen can dit veel klaerder segghen
En al den handel van de Schilder-const uyt legghen
Om dat sy Voester-vrou is van haer wetenschap
En stelt des' weerde Konst op Famas hoochsten trap
Daer sy *De Iode* oock tot op den dach van heden
Ontsterflijck heeft ghemaeckt, om dat hy heeft ghesneden
Soo aerdich op de plaedt als jemandt in sijn tijdt
Daer t'loflijck werck van tuyght, t'gen' nimmermeer verslijt.

PETRUS DE IODE

A esté tres bon engraveur, et desseigneur tres illustre: il a faict plusieurs chefs des oeuvres il a long temps demeuré à Rome, et en l'an 1601. retournoit en Anvers, ville de sa naissance. aijant eu pour maistre Henri Goltz. il mourut l'an 1634. le 9. d'aoust.

M. Ferdinand pinxit — *P. de Iode Iunior sculpsit.* — *Io. Meyssens excudit.*

IAN CARDON

Constich Beldt-snyder van Antwerpen.

WAt can d'alscheppende Natuer niet gaven schencken
Aen jemandt, om van haer veel eeuwen te ghedencken
Daer t'hongh'rich hert naer snackt dat d'edel Const bemindt
En niet als edelheyt in haere eelheydt vindt.
Dit heeft van jonghs af in *Cardon* ghenoch ghebleken
Die sijne Const soo aen het leven heeft gheleken,
Dat niet soo aenghenaem in't leven schuylen can
Oft sijne beelden draeghen haeren roem daer van:
Daer de ghesteltenis der teeckeningh van d'eer heeft
En zijne wetenschap aen Const alleen de eer gheeft.
Die noyt en sal vergaen uyt de ghedachtenis
Van Fama, die altijdt de rechte Voedtster is
Van alle Konstenaers, door milde segheninghen
Die sy weet inden gheest met haeren roem te dringhen,
Want als de snelle Faem de Const van jemandt prijst
Soo ist dat neersticheyt door de gelori rijst
Jn't hert der Constenaers, om meerder Const te pleghen
Daer de volmaecktheyt van de Const is in gheleghen.
De nersticheyt moet zijn de spoor om wetenschap
Te vatten in't verstandt, en op *Sculpturas* trap
Te klimmen als *Cardon*, die door sijn Const-secreten
Het herdt van menich Prins heeft met veel lof beseten.
O; datmen zijnen gheest op d'aerdt eens weder saegh
En dat hy eens verrees van t'doodts pijl neder-laegh,
Soo fris en soo vol moedts ghelijck hy was voor t'scheyden
Wat sou hy Princen en Konst-minnaers stets verleyden,
Soo sy den wond'ren aerdt in menich marb'ren beldt
Eens saghen wederom van hem daer in ghestelt.

Wat

Wat ſoumen noch al lof hem ſchencken tot belooningh
Van zijne wetenſchap, die ſchuylt inde verthooningh
Van des' beſielde Cunſt, aen t'leven feer ghelijck,
Bekent de wereldt door in jeder Coninck-rijck.
De Conſt (die uyt de ſchaey haer jerſte weſen haelde,
Als by den Herder eens *Apollos* weerſchijn ſtraelde)
Spelt inde wercken van *Cordon* met ſulcken deught
Dat ſy weerſchijnſels zijn van t'leven aende jeught.

Graf-ſchrift.

BEdruppelt met ghetraen het graff van die in beelden
Door ſijn verheven Conſt (ſoo t'ſcheen) het leven ſtelde
Als teghenwoordich noch te ſien is naer ſijn doodt
Sulckx dat niet beter uyt *Sculptuers* Conſt-rijcken ſchoot
Can worden voorts ghebrocht als ons *Cardon* boetſeerde
En met den beirtel in jvoor en Marbel leerde
Groothertich in zijn doen, en mannelijck in't werck,
T'gen' vol volmaeckthey t is in jeders oogh ghemerck.

IEAN LE POTRE
Conſtich Plaedt-ſnijder van Parijs.

D'Architectur' en Metſelry
En can ons in geen Konſt-ſchildry
Soo worden uyt den gheeſt ontdeckt
Als JAN LE POTRES yſer treckt.
Daer niet alleen den BOVWER can
Door worden een ervaren Man,
Om jet te maken wonder fraey
Dat leert hy uyt LE POTRES ſchaey,
Die hy met inck in Conſt bethoont
Daer niet als t'leven in en woont:
Soo net gheetſt en wel ghedaen
Dat niemant oyt voor hem ſach ſtaen
Soo danich vremde teeckeningh
Als hy tot een verwonderingh,
Ons daegelijckx brenght voor den dach
Daer Vranckerijck op roemen mach.
Waer uyt van Drijvers in het gout
Van Snijders in wit ſteen en hout
Van Silver-ſmeden, en noch meer
Gheleert wort ſulcken nieuwe leer
Dat wie het ſiet verſlaghen is
Door d'aerdighe gheſteltenis.

PAU-

PAULUS DU PONT

Plaedt snijder van Antwerpen.

DIe *Voorst* is by Natuer in't plaedtsnijden ghecomen
Was *Paulus Pontius*, om dat hy had ghenomen
By *Vorstermans* t'begin van dese oeffeningh
Want soo den Meester was soo scheen den Leerelingh.
Te weten inder daedt van Konsten te ontdecken
Vol nette suyverheyt en Meesterlijcke trecken
'T was *Lucas Vorstermans* die d'eerst graf-yser gaff
Aen *Pontius* om t'leven soo te drucken aff
Dat t'vleughel-rijck ghedacht boven t'ghemeyn sou vlieghen
En door de teeckeningh het leven te bedrieghen.
Heeft *Gilis Sadeler* niet door sijn rijcken gheest
Den *Phenix* van ons eeu in't plaedtsnijden gheweest?
Daer niemandt heeft soo by ghecomen met t'soet yser
Als *Pontius*, midts *Vorstermans* was sijnen Wijser
En Meester lanck gheweest, soo dat ick segghen mach
Al t'gen' des' Konste leert van jonghs men in hem sach.
Daer *Rubbens* en *Van Dijck* hun hert en sin op stelden
En lieten menichmael van *Pont* hun cloecke belden
Af-trecken op de plaedt tot jeders groot plaisier
Soo als noch is te sien in druck op wit papier.
Veel Ordonnantien gheschildert als het leven
En Conterfeytselen die t'levens schijnsel gheven
Bethoonen claer ghenoch de cloeckheyt van *Du Pont*
Daer de gheruchtbaer Faem hem d'hoochste eer van jont.

IOAN.

PAULUS DU PONT

Graveur admirable en taille douce, natif d'Anvers l'an 1603. il a faict son aprentisage chez Lucas Vostermans, et at demeuré auprès Monſ.r Rubens, ou il a faict quantité de chefs d'œuvres: auſsi pour Monſ.r van Dyck, comme on voit par ses œuvres.

I. Livens pinxit. P. de Iode sculpsit.

IOANNES SAENREDAM

Plaedt-snijder van Saerdam.

SAerdam (alwaer hy gheboren is in't jaer 1565.) is een Dorp by Amsterdam in Hollandt gheleghen: al waer Saenredam sijne Ouders van zijn neghen jaren verloor / die in't Dorp-graght begraven ligghen / ende quam te woonen by zijns Vaders halven Broeder ghenaempt Peeter de Jongh, die in't Dorp van Assendelft by de 44. jaren is Schouth gheweest. Desen Oom bestelden Jan Saenredam eerst om te leeren korf en manden maecken en daer toe rou Boeren werck te doen / boven dien te leeren lesen en schrijven / en inde oeffeningh van lesen en schrijven eenichsints ervaren zijnde / verdroot hem het swaer Boeren werck langher te pleghen / doch somwijlen eenighen overschot van tijdt vindende naer dat hy sijn werck voldaen hadde / en heeft noyt vertraeght om zijn harts lusten met teeckenen te versaden / zijnde ghedurich besich om naer te teeckenen eenighe beestjens / ende voghelt jens etc. die hy altijt te pas brocht by sijn schriften gheijck ghetuyght een Thien Gheboden verciert met cluchtighe om-wercken vol voghelt jens en andere loosrancken staende noch teghenwoordich op't huys van Assum voor dedele Heer van Assendelft ende sulckdanighe andere meer / waer in te sien was een groote hope van wonder Const diemen van desen Saenredam van zijn jonckheyt af ghehadt heeft / hy is van allenskens op gheclommen om tot den hooghsten trap van eeren te comen door zijn ervaren Const die haeren oorspronck uyt een cleyn begin heeft op ghenomen snijdende eerst eenighe Landt-Caerten / als daer van ghetuyght de Kaert van het Graefschap van Hollant ghesneden in't jaer 1589. de welcke veel tijdts in't Stede-boeck van Guiccardijn ghesien wordt. Ende aldus in dese oeffeningh continuerende / soo ist ghebeurt dat sekeren Advocaet by naem Spoorwater tot Assendelft dese Const somwijlen quam besien; en oordeelende datmen desen Jonghman sulcke neerstighe oeffeningh niet en behoorde te beletten om de selve Const wijder te ondersoecken / heeft zijnen voorsz. Oom de Schouteth beweeght dat hy uyt de slaverny van t'Boertigh werck is ghetrocken ende gheraeckte by den wijt-vermaerden Mr. Henrick Goltzius binnen Haerlem, by den welcken hy leerde teeckenen / en sijn selven met grooten iever inde Const soo vervoorderende tot den ouderdom van 24. iaeren heeft desen Saenredam beginnen een groot Meester te worden / d'welck nochtans hy hem niet en liet voorstaen / segghende teghen sijnen Meester oft hy gheraden vondt daer in te volherden waer op Goltzius antwoorde met een korsel ghemoedt: dat hy hem met de ander knechts altemael liever quyt waer als te houden / de reden was om dat hy den selven dach eenichsints door ghestoortheyt qualijck ghesint was. Hier over desen Saenredam (op zijnen ouderdom peysende) gansch bedroeft ende verslaghen van gheest was / hoe wel dat hy in zijn selven eenen strijdt vondt tusschen den iever tot de Const ende quaden moedt die hem ghegheven was van zijnen Meester / heeft even-wel den iever de overhandt behouden ende nemende een nieuwe courage nam sijn afscheyt van Goltzius en trock naer Amsteldam, alwaer hy noch twee jaeren sijnen gheest beneerstight heeft en is daer naer wederom ghecomen tot Assendelft daer hy noch ghe-

ghetrouwt is / ghedurich by sijn selven dese Const hanterende tot het eynde sijns leven. Sijnen eersten aenvangh was te snijden 12. Apostelen naer de teeckeningh van Carel van Mander. In't jaer 1592. heeft hy ghesneden de doodt en leven uytghebeldt door eenen Jonghman met een bloem inde handt voor het leven ende met de gheraempte van eenen Mensch daer neven voor de doodt naer de teeckeningh van Goltzius die het selve wel aenstondt ende hem naer dien tijdt veel heeft laten snijden / beclaghende Goltzius sijn selven al menichmael dat hy Saenredam van in't begin sijnder aencomst soo had laeten gaen / door de wonderheyt die hy vanden selven sach voortss brenghen. Hy heeft veel wercken ghesneden naer Abraham Blommaert, Cornelis Haerlemensis, Polidoor en sijn eyghen inventie ghelijckmen sien can aen de vyf Stucken vande Historie der wijse en dwaese Maeghden / en meer andere / sulckx dat alle sijn ghesneden plaeten comen te bedraghen het ghetal van over de 170. Stucken soo groot als cleyn / daer van de laetste volsneden plaedt is de Historie van Diana en Calisto, gheinventeerdt by Paulo Moreels in't jaer 1606. ghesneden : ende naer dien in handen nemende een groot Stuck van twee plaeten naer de inventie van Spranghet, zijnde een Revier-Godt vanden Tijbur die hy meest heeft ghesneden / en is nae-der-handt van Jacob Matham voltrocken. Hy heeft verscheyde Discipelen ghehadt / eyndelijck zijnde ghevallen in een swaer uytnemende sieckte ghenoempt Phthisis, is daer van ghestorven den 6. April in't jaer 1607. oudt zijnde 42. jaren / achterlaetende eenen Sone by naeme Peeter Saenredam, ende is in't selve Dorp van Assendelft op't Choor inde Kercke aldaer begraven in zijn voorsz. Ooms Graff-stede alwaer sijnen naem op den Serck noch bekent staet aldus :

Ioannis Saenredam Sculptoris celeberrimi.

LANFAN

Plaedt-snijder van Parijs.

L*Anfan* sou hem naer recht en reden moghen belghen
Soo jemandt (die den treck der teeckeningh verstaet)
Uyt afgunstighen nijdt zijn Konsten wou verdelghen
Daer Fama over al de wereldt door van praet.
Iae schoon dat *Momus* selfs dit yser wou verlegghen
En brenghen heel te niet, wat sou het wesen toch
Hy soude moeten lof van *Lanfans* wercken segghen
Soo niet, de Faeme selfs die overtoogh hem noch.

LUCAS FAYDARBE

Constich Beldt-snijder van Mechelen.

* Lib. 1. Mithologiæ.

DEn gheleerden Fulgentius * seyt seer fraey in desen ost dierghelijcken sin dat deertijdts noyt eenighe Poëten jedt aenvanghden om naer Konst te beschrijven ost te dichten sonder eerst aen te roepen de hulpe vande neghen Musen, daer den gheleerden Heer Franciscus Junius in zijn Schilder-const oock van roert ende t'selve waermaeckt. Dese aenroepinghe der neghen Musen was alleen om dat hun voor-ghenomen werck ghenackelijck sou uyt vallen ende aen alle Konst-lievende Vrienden behaghen / ghevende den voorseyden Fulgentius oock te kennen in't uyt legghen vande neghen Musen, datmen als een Clio (sijnde te segghen een goede Naem ende Faem) sou trachten naer de leeringh der Konsten om een goede Faem te becomen / datmen als Euterpe (de welcke beteeckent het vermaeck) inde oeffeningh der Konsten moet lust scheppen / datmen oock als Melpomene (dwelck te segghen is aendachtighe drift ost aenporringe) ernstelijck moet bejaghen t'gen men lief heeft / datmen mede als Thalia die het begrijp beteeckent) moet leiten om alles wel te begrijpen en te verstaen. Datmen eensamentlijck als Polymnia (dat is onthoudinghe) niet en vergeedt watmen alreede verstaen en begrepen heeft. Midtsgaders datmen als Erato (die de versieringhe te segghen is) moet ordonneren en versieren t'gen met het begrijp over een compt. Datmen oock als Terpsichore (d'overpeysen beteeckenende) met goedt oordeel moet overlegghen en uyt wercken t'gen men versint. Datmen als Vrania (de welcke te segghen is hemels) het alderbequaemst moet verkiesen t'ghene uyt een goedt oordeel ghesift is / streckende tot profijt vande ziel / eyndelijck datmen als een Calliope (die beteeckent volmaeckte uytdruckinghe) volcomentlijck sal uytdrucken dwelck in't ghedacht voorghenomen is.

Dese voorseyde Konst-regulen hebben onsen Weerdt beroemden en Natuer-barenden Lucas Faijdarbe van jonghs af soo aengheleydt en toe-ghewinckt dat hy nimmer sijn selven inde oeffeningh van teeckenen / boetseren en beldtsnyden en heeft laeten vertraghen om te comen op den hoochsten trap van een ontsterffelijcke Faem / want aenghemerckt hy altijdt met het grootste vermaeck ende lust des wereldts door neerstichheyt en gaben des verstandts heeft begrepen de volmaeckthe yt vanden Natuer / ende de selve door ervaren Konst uyt ghewerckt / boven dien door zijn ordonnanti-rijcke versiringhen / en wesentlijcke uytdruckinghe van het leven / in een materie (die doot en sonder leven is) de uyterste perfectie van't leven heeft bewesen gelijck hy noch dagelijckx is doende / soo en moet den Leser niet verwondert staen dat ick hier aenwijs met mijn Poesie den lof die Lucas Faijdarbe by de Faem verdient daer veel en menighvuldighe Figuren soo tot Gendt, Mechelen, Brussel, Loven, Antwerpen en andere soo binnen als uytlandtsche Steden ghetuyghenis van gheven.

D'aenschouwen vande Konst in *Lucas* marb'ren beeldt
Heeft in my sulck een drift van rijm-ghe schrijf gheteelt

Dat

LVCAS FAYDHERBE

Statuaire et Architect tres-renommé pour son grand esprit, il at esté discyple du Noble paintre Pier Paul Rubens, demeurant à Malines Ville de sa Naysance.

G. Coques pinxit. Pet. de Iode sculpsit

Dat ick verſuft blijf ſtaen, en voel my onbequaem
Om naer den vollen eyſch *Faydherbes* eer en faem
Te ſtellen op papier, waer uyt men ſpeuren kan
Hoe hooghelijck de Kunſt draeght haeren roem daer van,
Pygmalion en ſach noyt ſulcken wonderheyt
Jn Menſchen en Ghediert (die hy had toe-bereyt
En werden noch beſielt om hunnen levens aert)
Als Konſt-bekenders ſien in't gen' *Faydherbe* baert,
Want in ſijn Statuen ſchuylt gheeſt in overvloet
Waer in dat maer ontbreckt een ſiel die leven doet,
Daer over hondert jaer de wiecken vande Swaen
Af ſchrijven ſullen en de proeven wijſen aen
Soo in *d'Architectuer* vol koſtelijck verthoogh
Als d'edele *Sculptuer*, ſeer aenghenaem aen d'oogh,
Door hem ghejnventeert met overvloet van prael
Waer van ghetuyghen ſal de Kerck van *Lelidael* *
En Andere, die hy heeft in hun loot gheſtelt
Gans onberiſpelijck, t'gen' niemandts oordeel quelt.
Jſt wonder! naerdemael ſijn Vader (die hem gaf
Het weſen vanden gheeſt, en druckte t'leven af)
Was Schilder en Poeët, die had *Parnaſſ'* bewoont
Soo als hy in ſijn Rijm-ghedichten heeft ghethoont
Jn menich deftich Veers, Sonnet, Gheſangh, Blaſoen
Gheſloten inde *Schat-kiſt* vande eel *Peoen*,
Tot *Mechelen* bekent, het *Landt-juweel* ghenaempt
Daer vele Konſtenaers ſijn inde Konſt verſaempt,
Daer *Henderick Faydherb'* bethoont heeft grooten luſt
Tot d'edel *Poeſy*, die hem gaff *Selden Ruſt*
Soo als hy ſelfs ghetuyght, want onder al ſijn werck
Schreef altijt *Selden Ruſt* met een rijp oogh-ghemerck,
Des' *Selden Ruſt* ſweeft oock in *Lucas* ſijnen Soon
Tot voorderingh der Konſt, die hy ons brenght ten thoon.

*Lelien-dael tot Meche-len.

Henric Faydher-be ghe-ſtorven den 30. April 1619.

Dat

Dat *Muſa* mijne pen noyt onghequelt en laet
Voor dat ſijn hooghe Faem hier oock beſchreven ſtaet,
Daer *Rubbens* ſelf van roempt, en gheeft ghetuyghenis
Met d'onderſchreven ſchrift wat Meeſter dat hy is,
Die door haer wonderheyt verdient vry meerder gunſt.
Waer van den luyſter draeght ſijn hoogh gheachte Kunſt.

Copije.

Ick onderſchreven verclaere ende atteſtere midts deſen waerachtich te weſen dat Monſieur Lucas Faijdarbe *over de dry jaeren by my ghewoont heeft, ende mijnen Diſcipel gheweeſt is, ende door de ghemeynſchap die onſe Conſten van Schildry en Beldthouwery t'ſamen hebben met mijne jnſtructien ende ſijne neerſticheyt ende goeden gheeſt, ſeer veel gheprofiteert heeft in ſijne Conſte, ende voor my ghemaeckt heeft diverſche wercken van jvoor, ſeer loffelijck ende ſeer wel uyt ghevuert, ghelijck blijckt by de ſtucken, en boven al is conſiderabel de Figure van onſe Lieve Vrouwe voor de Begijne Kerck tot* Mechelen *de welcke hy alleen tot mijnen huyſe (ſonder datter jemandt anders ſijne handt heeft aenghesteken) ſoo uytnemende fraey heeft uyt ghewerckt dat ick niet meyne, datſe door eenich Beldt-bouwer in het gheheele Landt ſoude connen verbetert worden. ſoo dat my dunckt dat alle Heeren ende Magiſtraten van Steden hem behooren te ſavoriſeren ende te animeren, met eere, vrijdom ende privilegien om ſijn Domicilium by haer te nemen ende ſijne wooningh met zijn wercken te vercieren. Dit hebbe ick ter goeder trouwen met mijn eyghen handt gheſchreven ende onderteeckent tot* Antwerpen *den 5. April 1640 ende was onderteeckent* Pietro Paulo Rubens. *Collata cum Originali concordat quod atteſtor, ende was onderteeckent* C. De Bie *Notarius Publicus.*

Heeft Fama nu gheen reën te op'nen haer gordijnen
En laeten d'edel Conſt aen alle Man verſchijnen
  Die ons *Faijdarbe* maelt ſoo gheeſtich ende kloeck
  Dat ick bedwelmpt blijf ſtaen in't neerſtich onderſoeck
Van ſijnen grooten gheeſt die (als de eyghentheden,
Van t'rechte leven) ſtaet in marber ſteen gheſneden:
  Noch verder loopt t'verſtandt ſchier boven den Natuer
  Als oock volcomentlijck blijckt in d'Architectuer
Die ſijn vernuften gheeſt ſoo diep heeft in gheſoghen
Dat ſonder hem des' Conſt bleef buyten krachts vermoghen,
  Soo als tot *Loven* in de nieuw *Ieſuiten* Kerck
  Ghebleken heeft door t'ſwaer en hooch verheven werck.

Dat

Dat door een misverstandt was schier uyt t'loot gheweken
Met vrees van alle stondt te vallen oft te breken,
Daer gheenen *Architect* voor wist te vinden raedt
Als *Lucas* maer alleen door wie de Kerck noch staet,
Door wiens kloeck verstandt het werck noch is ghebleven
In sijnen ouden stant, wat dienter meer ghe schreven,
Wat dienter meer ghe seyt, de wonderheyt daer van
Ghetuyghen moet wat dat *Faijdarb'* is voor een man.
Soo in *d'Architectuer* als t'snijden wel ervaren
Twee Konsten die hem sullen leven dusent jaren,
Want schoon de bleecke doot sijn crachten brenght tot val
De Konst behoedt den naem, die noyt vergaen en sal.

MICHIEL LANE

Plaedt-snijder van Parys.

DIe een plaedt van *Michiel Lane*
Heeft voor sijne ooghen staen,
Die siet weer een nieuwe baene
Die de jeught wel in mach gaen,
Door de wondere secreten
Diemen speurt in sijn eel werck,
Wie dan tracht dees' Konst te weten
Nempt daer op vry oogh-ghemerck.
Iongh' en teere Leere-linghen
Vande plaedt en etser Konst
Teeckent vry naer *Lane's* dinghen
Want zy zijn met loff bejonst.

ALEX.

ALEXANDER DEL GARDE

Beldt-houwer van Bolognien.

DE Konſt van Beldthouwen is een ſtilſwijghende werck / verthoonende altijdt den ſelven ſchijn tot dat een ſtoute handt t'ſelve breckt oft door een accidentael ongheluck vergaet. Dit ſtilſwijghende werck oft ſchijn van leven dringht ſoo diep inde beweginghe van het Menſchen ghemoedt dat ſy de cracht des verſtands ſchijnt te boven te gaen / ick ſegghe de cracht des verſtandts om dat het verſtandt al menichmael verſuſt ſtaet / aenmerckende den levenden aerdt en natuerlijck weſen die de Konſt in een ſteenen beldt can verthoonen / d'welck menichmael het leven bedrieght / om dat het ſijn ſelven als het leven draeght. En ghelijck de welſprekentheyt is een deught van onverganckelijcke volmaecktheyt / die het naeſte beſtaet aende wetenſchap ende den luyſter en verciersel is vande ſpraeck / ſoo can ick bewijſen dat de Konſt van beldthouwen ſoo de welſprekentheyt als een diepſinnich verſtandt excelleert oft te boven gaet / ſchoon dat de welſprekentheyt aen het verſtandt vaſt is / want aenghesien dat een ghesneden beldt is een verghelijckinge der ſienelijcke dinghen naer het ſegghen vanden gheleerden Socrates, ende dat de ghelijckenis is een gheſchilderde reden oft ſprekende beldt / t'gheve nochtans niet en ſpreckt maer ſchijnt te ſpreken en te leven / d'welck den levenden menſch bedrieghen can door de wonder uytwerckinghe van Konſt die daer in gheſpeurt wordt / ſoo is waerſchijnelijck dat dit ſtom ende doodt werck (die de Konſt en gheeſt levent maecken) door het ſienelijck weſen en aerdt van leven / alle Konſten paſſeert en door haer onverganckelijcke volmaecktheyt de wetenſchap vande gheleerde verſuſt maeckt / die ſelden begrijpt de wonder perfectie van deſe lof-rycke Konſt daer den hooch-gheachten Alexander del Garde ghetuyghenis af gheeſt om de aerdicheyt / ſuyverheyt en volmaecktheyt die in ſijn beelden te ſien ſijn.

Bolognien en had noyt ſulck een gheeſt ghebaert
Die hoogher vlieghen coſt in wetenſchap van ſnijden
Als *Alexander*, die (door jngheboren aerdt
Van gheeſt en Konſt) het eyghen leven ſelfs beſijden
Sijn edel Conſt doet ſtaen, t'gen' niet ghenoch en is,
Midts dat ſijn hooghen gheeſt loopt verder als het leven
T'gen' ſtaet als een Copy by ſijn ghelijckenis,
Van t'leven en Natuer, wat dienter meer gheſchreven.

AERTUS

AERTUS QUELLINUS
Constich Beldt-snijder van Antwerpen.

WIe wordt naer sijne doodt begraven inde blaaren
Als rechte Constenaers, die t'leven drucken uyt
In houdt, jvoor oft steen, wijns gheest can grijse haaren
Verjonghen op papier, schoon t'graf hun kracht besluyt.
Den ouderdom en can gheen Konstenaers doen sterven
Iae schoon dat hun gebeent door-knaeght is van't ghewormt
Den gheest die blijft altijdt d'onstery'lijckheyt beerven,
Om dat de snelle Faem stets hunnen roem heirvormt,
Soo dickwils als hy laet den levens aerdt aenschouwen
Die men gheschildert siet, oft staet in houdt oft steen
Seer gheestich naer de Konst als t'leven selfs ghehouwen,
En compt met den Natuer van t'leven over een.
De Faem wort noyt vermoyt om Const'naers te verheffen
En te verhalen d'eer en luyster van hun Cunst,
Die noch een Dichters pen in wesen overtreffen
Iae steken hoogher uyt als Famas lof en gunst.
Dit gheeft *Quellinus* ons tot *Amsteldam* te kennen
Op't nieu ghebout Stadt-huys vol van sijn Const en geest
Als eenen *Phidias* (ghelijck hem *Vondels* penne
Met recht en reden noempt, mits niemand' is gheweest
Iae selden in ons eeu wordt eenen gheest ghevonden
Die naerder d'eyghentheyt van den Natuere kompt,
Soo in het *Bas relief*, porphiel, vercort, en ronde
Daer mijn cleyn wetenschap voor staet ghelijck verstompt.
Om den verdienden lof van soo een Man te prijsen
Die nimmer sterven can, schoon dat de doot self wou
Ter wijlen datmen siet in overvloedt verrijsen
Veel gheesten van een naem *, waer van den minsten sou

* Aertus Quellinus, Erasmus, Franciscus en Aertus junior Quellinus.

Beletten

ARTVS QVELLINVS,
Natif d'Anvers Statuaire de la ville d'Amsterdam, e

Erasmus Quellinus pinxit. Qqq Richardus Collin sculpsit

Beletten connen dat de doodt niet can berooven
  D'onsterffelijcke eer die door hun Consten leeft
Die *Iever-sucht*, noch *Nijdt*, noch haet en connen dooven
  Schoon dat den *Nijdt* daer op wat d'weers ghecakelt heeft.
Gaet in het Cabinet van al de Conſt juweelen
  En ſiet wie dat daer wordt belauwert vande Faem,
Soo om de wetenſchap van ſnijden, en Pinſeelen
  Oft niet het meeſt en is *Quellini* weerden Naem.
Quellinus wiens Conſt in Sweden, Denemercken
  En in Italien bekent is t'alle kant,
Om al de ſuyverheyt, die ſchuylt in ſijne wercken
  Vol weſentlijcken aerdt door een volmaeckt verſtandt.
Heeft Hollandt boven al ſijn uyterſte belooningh
  (Die hy haer heeft gheeyſt) niet om *Quellinus* hals
Een keten fijn van gout ghehanghen, tot betooningh
  Dat Hollandt Conſten lieft, en acht die meerder als
Al de verganckelijckheyt van ghelt en rijcke ſchatten?
  Daer een Conſt-minnend' hert gheen luſten in en vindt
Maer liever ſou naer een ſchildry als borſſe vatten
  Die t'hans een girich menſch oft vleyend' tafel-vrindt
Soo niet beminnen ſal, jae liever haer verpletten,
  Dat is t'ghebreck dat inde wereldt is gheſaeyt
T'gen' d'een veracht dat ſal den and'ren boven ſetten
  Iſt niet de rechte ſpil daer s'wereldts macht op draeyt?
Leeft dan *Quellinus* leeft veel eeuwen naer het ſcheyden
  Uyt dit droef tranen dal, U werck gheeft ſoo veel ſtof
Aen Faem, dat ſy een Croon met vleughels moet bereyden
  Om daer med' U vernuft te kroonen tot U lof.

MICHIEL NATALIS

Plaedt-snijder van Luyck.

ALs jemandt net en vast is in zijn werck te stellen
Die sietmen altijdt met den hoochsten loon verghellen,
Besonder als de Const aen t'leven wel ghelijckt
En de ghelijckenis van t'leven niet en wijckt.
Hier dient *Natalis* Const voor een oprechte proeve
Iae niet als een Pourtret des Keysers ick behoeve,
Om eens te thoonen oft de Const gheen leven is
Soo veer haer kracht verschilt aen haer ghelijckenis.
Den Keyser *Leopold'* staet soo op plaedt ghesneden,
Dat daer in zijn te sien den aerdt, manier en seden
Die schuylen in Natuer en thoonen hunne kracht
Soo gheestich wordt ons van *Natalis* voorts ghebracht
Al t'ghen' de oogh verheught in't menschelijck beschouwen
Natalis Const can gheest en lusten teghen-houwen:
Soo jemandt gretich is om eens de edelheyt
Te sien, van d'yser daer het mergh der Const in leyt.
Den lust beroert het herdt, en lockt de teer ghemoeden
Iae can door het ghesicht oock veel ghedachten voeden
Soo als de soetigheyt van eene Prindt-schildry
Can doen, wanneer *Natalis* gheest oock is daer by.

BERTHOLET FLEMAEL

Schilder van Luyck.

THien reghels connen licht de achtbaerheyt bevesten
Van *Bertholet* die is bekent in veel ghewesten,
En sonderlijck tot *Luyck* daer hy gheboren is:
Want t'werck geeft thienmael meer daer van ghetuyghenis,

Hoe grooten Teeckenaer en Ordonnanti-Vinder
Dat desen Meester is, daer ick den Konst-Beminder
Van t'vonnis gheven laet, want niet naer mijnen sin
Can de volmaecktheyt meer daer dieper storten in.
Ten waer de Const besielt werdt met het eyghen leven
Noch sou sijn eel Pinseel al helder glans-licht gheven
Aen die de vromicheyt van haeren treck verstaet
Het schijnt dat sy het leven noch te boven gaet.
Mijn pen beswanghert was met veel-der-hande lusten
Om zijn veroude Faem van nieuws weer op te rusten,
Maer als het groot begin wou sien eens naer het eyndt
Soo werdt haer teere macht soo teghen danck vercleynt,
Dat sy bleef sonder hop' om uyt de Const te raecken
En haere weerdicheyt naer wensch vermaert te maecken,
Om dat sy soo veel stof sach in een edel beldt
Als oyt *Pictuer* te voor aen haer had voor-ghestelt,
Dus liet sy t'rijmen daer en peysde dat de stucken
Bewijsen grooter lof als sy cost uyt ghedrucken,
Waer op den Leser vry eerst mach sijn ooghen slaen
Die U van mijn gheschrijf de waerheyt wijsen aen.

ABRAHAM BOSSE

Plaedt-snijder ende Ordonnanti Etser.

DE driften vanden gheest oft menschelijcke sinnen
Bethoonen sulcken kracht in elck besonder werck,
Dat wie het wesen siet haer Consten moet beminnen
Als jemandt daer op slaet sijn edel oogh-ghemerck;
Daer *Bosse* d'eer van heeft, om t'ysers edelheden
Die met de teeckeningh wel comen over een
Soo jemandt plaeten siet van sijne handt ghesneden
Die seldsaem sijn, en veer vervrempt van het ghemeen.

PERELLE

PERELLE

Landtschap Etser van Parijs.

SOmerse tapijt ciraeten
Die de grijse winters haeten,
Dat is t'geurich schoon gheblompt
T'ghene inde Lenten compt,
Groene Hoven, Lust-prieelen
Daer de Nachtegaels in quelen
Gaelderijen heel plaisant
By een groen beboomt warant.
Veer gheleghen fraey ghesichten
Die den gheest in't sien verlichten
Bosch, Ruien en schoon valley
Oft een gras bewassen wey,
Daer de Lammeren en Schapen
Gaen hun voetsaem costjen rapen
Oft daer water-vyvers staen
En daer Herders visschen gaen
En meer dierghelijcke saecken
Daer men Landtschap af can maecken
Etst PERELLE op de plaet
T'gen' ghelijck het leven staet.
Soo bisaert, eel net en swirich
Suyver, krachtich en manirich
Datmen meynt het is schildry
En daer sijn gheen verven by.
Al de swerte omme-trecken
Op't papier hun soo ontdecken
Dat niet in Natuer en leeft
Oft sijn Konst daer deel van heeft.
Een verkeert verschil can baren
Sulckx dat onder Konstenaren
PEREL ghelijck een Perel is
Door sijne Konsts ghesteltenis.

GERARD' VAN OPSTAL

Beldt-houwer.

HEt sekerste van al dat inde sinnen woelt
Js t'ghene dat den Mensch met sijne handen voelt,
En dedelste daer by dat is het claer ghesicht
T'gen herdt, sin en ghemoedt door t'wesen heel verlicht.
T'ghesicht mint de schildry, oock d'edele *Sculptuer*
Maer het ghevoelen is als vyandt van *Pictuer.*
Als het ghesicht de Konst *Van Opstal* eens beooght
(Die haer als t'leven selfs aen jeder een verthooght)
Soo gheeft sy aen het herdt van binnen groot vermaeck
Maer het ghevoelen vindt daer in noch meerder smaeck
Om dat haer levens aerdt (die d'oogh siet t'alle cant)
T'ghevoelen naer den wensch can tasten met haer handt.

PEETER

PEETER DE IODE Den Ionghen

Plaedt-snijder van Antwerpen.

ALs t'menschen cloecken gheest wordt jvrich aen-ghedreven
Om sich tot t'fondament der Consten te begheven,
Soo dient hem een ghemoedt vol rijpe raedtsaemheyt
Waer in het jnnich mergh van alle reden leyt.
De wetenschap die in't verstandt dan leyt verborghen
Die wordt gheopent door de neersticheyt en sorghen,
En slijpen soo den gheest dat al het gheen hy maelt
Besonder inde Const, het leven achterhaelt.
Hier van gheeft ons een proef den aerdt der teeckeninghen
Die *Peeter Iode* op de plaet weet voorts te bringhen,
Daer niemandt in ons eeu hem naerder comen can
Want t'ghen' des' Const vereyst daer heeft hy wete van,
Besonder in Figuer vol schoon omstandigheden
Want al dat t'leven gheeft, dat staet daer in ghesneden,
Die sijnen Vader soo volght in het yser naer
Dat jeder vraghen sou, oft vanden Vader waer,
Soo men sijn printen siet seer net en dommelachtich,
Soo rijckelijck gheciert, soo levendich en krachtich
Staet al het gen' hy maeckt vol cloecke aerdicheyt
Die menich Gheest verlockt en Kenders oogh verleyt.
Den Naeme vanden Soon oft vanden eyghen Vader
Sijn soo by Faem bekent, om dat hun niemandt nader
By de volmaecktheyt compt in dese eeu en tijdt
Den Naem is een, en thoont wie dat het beste snijdt.

SEBA-

PETRUS DE IODE

Le ieusne, natif d'Anvers en lan 1606, le 22me de novembre: il at apris chez son pere, et il est devenu un graveur fort delicat. il at esté avec son pere quelque temps a Paris, pour engraver quelques pieces pour Monsr Bon enfant, et S.^{r} L'Image, on trouve plusieurs de ses estampes en lumiere. il se tient en Anvers.

Tho. Willeborts pinxit. *Petr. de Iode sculpsit.* *Io. Meyssens excudit.*

SEBASTIAEN DE NEVE

Beldt-snijder van Antwerpen.

TOt *Brussel* is op't Hof ghetuyghenis te haelen
Soo ick beschuldich word' in desen lof te faelen
Dat *Neve* niet en sou een Over-vliegher sijn
In't eel beldtsnijery, daer sulcken aerdt en schijn
Van't eyghen leven, in te sien is dat k' mach schrijven:
Sijn Naem sal door de Const by Faem onsterv'lijck blijven.
Veel marbre Belden en Figuren van jvoor
Verbreyden sijn verstandt de heele wereldt door,
In menich Hof en Kerck daer sietmen vremde wercken
Daer niet als Const en Gheest is merck'lijck in te mercken,
Daer *Neve* d'eer van heeft om dat sijn rijp ghedacht
Met hulpe van't verstandt d'eel Const heeft voort ghebracht.

M. KOESEL

Plaedt-snijder in Duydts-Landt.

DUyts-landt heeft vry wel te roemen
Op den hooch en weerden Naem
Die Konst-kenders *Koesel* noemen
Waer van daegh'lijckx spreckt de Faem,
Om allen de wonderheden
Vande suyver netticheyt,
Als in plaeten staet ghesneden
Vol van cloecke aerdigheyt.
Die wilt *Koesel* overvlieghen
Can licht eenen misslach slaen
En zijn selven wel bedrieghen
Want niet verder canmen gaen.

AEN.

AENMERCKINGH
Op de Konst van Beldtsnijden ende Architectuer.

DE Ghelijckheyt van het werck der Architecture bestaet inde schoonheyt der dicht-ghevoeghde steenen / inde netticheyt van het plaveysel / de rondicheyt van het welffel en de fraeyheyt van Diametre naer de oorden van Composita. Want dit woordt Composita is soo veel te segghen als een samen-settingh ofte te gader-voegingh van andere deelen des Architects. Dese Compositie oft samen-vergaderingh wordt ghedeylt in derthien deelen waer af dat de Stijlobate dry deelen hoochde heeft ende wordt ghedeelt in thien deelen / soo compt een deel te wesen de Cornice van boven / en van beneden de Basis, ende de Hellicht vande resterende deelen moet wesen de breede der Stijlobate. Dese aenwijsinghe can ghesien en ghevonden worden in een Pilaer oft Columme diemen Composita noempt / en om dat in eenen Tempel Palleys oft ander schoon Huysingh allen dese deelen connen samen ghespeurt worden soo inde Phrisen, Cornisen, Pillaeren, Basimenten ende andersints (schoon datse aldaer ghesepareert zijn / en in een Pillaer te samen connen ghebonden worden) soo wordt sulckdanighen bouw ghenoempt Composita waer op wel past dit veers :

De-saem-vergaderingh van veel verscheyde stucken
Can lichtelijck door Kunst volmaeckt ghebou uyt-drucken.

De Columnen in't generael bestaen in vyf manieren naer t'schrijven van veel Architecten en Bouw-meesters die met malcanderen over een comen / te weten : Tuscana, Dorica, Jonica, Corinthia ende Composita.

Soo wie wel vast verstaet dit vyf-tallich secreet
Can tot verwonderingh uyt-wercken groot vermeet.

Tuscana heeft haeren Naem van eenen Reus ghenoempt Tuscana om dat Tuscana seer groot grof en lanck is / en wordt om haer sterckte-wil gheheeten Tuscana naer het schrijven van PLINIVS.

Jn't fondament bestaet de vasticheyt der bouwen
Die al de mueren stijft, en t'werck *Tuscaen* doet houwen.

Dorica heeft haeren Oorspronck van een Landts-heer ghenoempt DORVS die inde Stadt van Argos eenen Tempel ghebouwt hadde / welcke manier van bouwen daer uyt haren eersten oorspronck heeft : te weten Dorica. Als die van Athenen oorlogh voerden in Asia ende tot eenen Capiteyn hadden JONEM den Sone van RVTHVS, soo hebben sy t'Landt van Caria inghenomen ende het selve Landt gheheeten Jonica naer den Naem van hunnen Hooft-man JON, in welck Landt sy begosten Tempels te bouwen ter eeren van hun Afgoden. Ende om dat dese Columne haren Naem heeft naer DORVS soo wordt sy aldus ghenoempt midts dien oock dat de selve Columne heeft de dickte en lenghde van eenen Mans-Persoon.

Soo als een wacker Man can draghen grooten last
Soo is aen *Dorica* des Tempels sterckte vast.

De Columne diemen noemt Jonica heeft haren Naem ghelijck voorseyt is naer den Hooft-man Jon, doch heeft haer dichte ende lenghde naer een Vrouwen statue by naer soo lanck als eenen Man ende naer-advenant haer dickte. Corinthia wordt ghemaeckt naer de ghelijckenis van een Maeghdelijcke statue/ om dat een Maeght van naturen teer / jonck en ranck is / en meest bequaem tot fraeyicheyt en aenghenaem ciraet / welcke Columne is eerst ghevonden in Corinthen, ende is van ghedaente net / fraey en rijckelijck gheciteert. Ende Composita, wesende de vyfde ende leste manier van Columnen / wordt ghecomponeert uyt de andere ghelijck hier voor breeder verhaelt is.

Een op-ghecierde Maeght seer eersaem in manieren
Can haeren handel door een vaste deught vercieren,
Soo oock een teer Pilaer die op haer wesen treckt,
Die niet als netticheyt aen groot ghebouw verweckt.

Den Eyghendom oft Proprieteyt van elck een der voor-verhaelde Columnen is wonder aen te mercken voor alle leer-lustighe Aencomelinghen de welcke beghinnen aen te vatten de diepsinnighe Const van Architectura oft Statuaria, want naer dat ick bevonden hebbe soo in het beschrijf van Plinius ende andere gheest-rijcke Auc̃teuren, soo bevinde dat de Columne Tuscana, die grof lanck en sterck is / wordt verdeylt in neghen deelen / waer aff dat de twee deelen maecken de Stijlobate ende de heel Base, welcke twee deelen wederom in ses deelen ghedeylt sijnde; soo wordt het een deel den Opperste Cimatio ghegheven ende het ander den Onderste Cimatio: ende de vier resterende describeren het quadraet oft volmaeckt vierkant de welcke twee Diameters kruys-wijs deylen. Cimatium wordt oock Basis gheheeten. Ende om te doen verstaen waer uyt een oprechte Pilaer oft Columne ghecomponeert en ghemaeckt wordt / is te weten uyt het Capiteel, Architrabe, Cornice, Phrise oft Base ende Peeter-stale, dit zijn de besonderste wetenschappen van een goet Architect als de principaelste fondamenten daer alle bouwinghen uyt spruyten waerom dat ick wel segghen mach aldus:

Jn *d'Architraeb'*, *Cornies*, *Phries*, *Baes* en *Peeter-stael*
En *t'Capiteel* daer by, bestaet'et altemael.

De hoochde vande Columne Dorica wordt ghedeylt in acht deelen / waer af de twee deelen zijn de hooghde der Stijlobate, welcke twee deelen wederom ghedeylt worden in drij ander deelen / waer af d'een deel sal wesen de dickte van de Schacht oft Corpus / en seven deelen sullen wesen de hoochde met haer Cimatium ende Capiteel. zijnde aldus de Schacht met haer Stijlobate samen hooch thien deelen. De vierde Columne Corinthia is de voorgaende seer ghelijck uytghenomen de Stijlobate, maer schijnt veel bromer en stercker te wesen: de hoochde van dese Columne wordt ghedeylt in neghen deelen / en alsoo behoudt de Stijlobate

bate twee deelen / en dese wederom ghedeylt in neghen deelen soo is een deel de Basis, d'ander deel de Cornice vande Stijlobate, en het ander deel wordt ghedeylt in vyf deelen / waer af de Stijlobate dry deelen inde breede heeft ende soo voorts. Jonica wesende de derde manier wordt ghedeylt in seven deelen / waer af dat een deel wordt ghedeylt in 22. deelen en dat is de heel breede vanden Plijnthus, blijvende op elcke zijde dry deelen staen om te maken de dickte van het Cimathium beneden. De resterende 16. deelen maecken de dickte der Columne; is noch te noteren dat de Stijlobate vande Columne Tuscana op de een zijde egheenen Cimathium en heeft om dat sy grof en sterck is en meestendeel wordt gheset in groote Edificien oft Bouwen / als Bolwercken / Artellerie Huysen etc. Want den Cimathium sou te veel plaets benemen.

1. Tuscana.

DEn grooten Reus *Tuscaen* (crijghs-girich door sijn sterckte)
En vondt gheen vaster rust als in het wapen-huys
Van *Martis* wree *Bellon'* t'ghen' *d'Architect* bemerckte,
Die daerom sijn Calumn' *Tuscaen* noempt, om t'ghedruys
Van donder, blixem, en het storms ghewelt te weeren,
Als hy die heeft ghestelt in't Oorloghs Maghesijn,
Daer selden om haer kracht can eenich quaet aen deeren
Van Bom, Garnaet, Canon, oft ondergraven Mijn.

2. Dorica.

IN Tempels daermen plach Schaep, Bock, en Stier te branden
Ten offer vande Goön (als *Dorus* heeft ghedaen)
Te *Argos* en in veel meer Steden ende Landen
Daer vondtmen niet als *Doricas* Pillaeren staen:
Sulckx dat den *Architect* gheraden vondt te stellen
Jn't sterck en hooch ghebouw de langhe *Dorica*,
Midts door haer vasticheyt de Tempels selden hellen
En maeckt een man'lijck werck ghelijck *Composita*.

3. Ionica.

OM dat de Eel Columm' van *Ionica* is teerder
Als *Doric'* en *Tuscaen*, (soo als een Vrou-persoon
Jn wesen is ghestelt) heeft *d'Architect* veel eerder
Bedacht het gen' hy stelt in bouwery ten thoon,

Van lichter handelingh doch al veel aenghenamer
(Tot voordeel vande bors) als d'ander twee Pilaers
Schoon dat ſy tot grof werck ſijn nutter en bequamer:
Siet waer in dat beſtaet de weedt der Konſtenaers.

4. Corinthia.

DE teere edelheyt van lieffelijcke Maeghden
Die ſchoon ſijn opgheciert, net, weſentlijck en ranck,
Aen *d'ArchiteЄten* in *Corinthen* ſoo behaeghden
Dat de Columnen (die ſy vonden niet te lanck
Te rouw oft niet te dick) by hun zijn vergheleken
By Maeghden ſtatuen, om haer gheſteltenis
Van teere netticheyt, doch lichter om te breken,
Om dat haer maeckſel van gheen ſwaer materi is.

5. Compoſita.

HIer ſietmen ſaem by een al watter wordt ghevonden
Jn *Doric'* en *Tuſcaen*, oft d'edel *Ionica,*
De plompheyt wordt hier met de netticheyt ghebonden
De ſtercke grootheyt met de teer *Corinthia.*
Hier ſietmen in't gheheel veel groot en cleyne deelen
Het gen' maer een en maeckt door Conſt van *d'ArchiteЄt*:
De ſamen-voegingh van veel deelen can hy heelen
Waer in de wetenſchap van Tempels bouwen ſteckt.
Daer vintmen d'een Columnn' op d'ander ſtadich ruſten
Naer eyſch van't metſel-werck, dat conſtich is ghebouwt
Daer d'ooghen met vermaeck in ſcheppen hunne luſten
Om dat d'een deel ſoo wonder d'ander teghen-houwt.

De wetenſchap vande Columnen d'een op d'ander te ſetten is gheleghen in de manieren der ſelver te connen onderſchepden / want ſoo men de ſwaer en dicke wilt ſtellen op de lichte en teer Columnen / ſoo moet het maecken een onvolmaeckt ende verbrodt werck / en daerom wordt hier eeniehſints aen ghewesen het onderſchept der ſelver : daerom ſegh ick wordt hier verhoont waer in d'een en d'ander manier van Columnen oft Pilaeren beſtaet / ſoo moet een goedt Architect de Columne Dorica ſtellen op de Columne oft Pilaer Tuſcana, ende de

de Jonica op de Dorica, de Corinthia op de Jonica, ende de Composita op de Corinthia, redenen zijn dese dat dat de Tuscana grober / dicker / en swaerder is als de Dorica, ooch de Dorica stercker als de Jonica, want Dorica is manne-lijcker en van meerder ghewicht als Jonica, de Ionica is grooter als de Corinthia, eyndelijck de Composita minder als de Corinthia; Hoe wel dat de Composita nochtans ghefoxmeert ende ghemaeckt wordt upt alle de voorgaende manieren / zijnde in haer selven (bestaende maer in een Pilaer) veel lichter als de ander / en bestaende in veel deelen die van malcanderen ghescheyden (nochtans in een werck begrepen zijn) als by exempel eenen heelen Tempel / sy is de swaerste van alle / want allen de Pasen / Perpendiklen / Circkels / Welfsels / Trianghels / Ovale Formen / Kuyten / Centers / Quadraten oft vier-kanten onder-half viercanten oft sex-qui-altera (die de Tempels oft andere Bouwen upt wijsen) met de Geometrique redenen en linien (die de Quadrangels bethoonen) den Center die door twee Diagonen oft twee hoecken (om een oogh oft ronde venster te maecken) ghevonden wort / zijn altemael begrepen in Composita, en ter wijlen dat mijn werck niet en is t'selve naerder te ontdecken / daer ooch mijn wetenschap door onervarentheyt te slap en te teer toe is / soo sal den Nieu-lnstighen Leser hem hier mede ghelieven te contenteren ende hem met dese 2. veersen vernoeght te houden.

Den welstant van't ghebou hanght aenden *Architect*
Die maecken can dat daer in't minst niet aen ontbreckt.

GUILIAM GABRON

Schilder van Antwerpen.

T'Gout, t'Silver, t'Porseleyn, t'geblompt, t'Gediert en fruyten
Die connen beter het waerachtich vonnis uyten
En segghen wat *Gabron* voor eenen Meester is
Als mijn *Poësi* pen, door de ghelijckenis
Van't leven, die hy weet t'ontdecken met Pinseelen,
En 'tis maer schijn daer van, die haer op de Panneelen
Als t'leven selver draeght, ist Beest, Mensch oft Figuer
Die hy in verf bethoont, met sulcken eel Natuer,
Elck heeft besonder kracht in zijn verscheyden vindingh
Sulckx dat *Gabrons* vernuft om zijn Consts onderwindingh
Is over al bekent, daer *Roomen* noch op peyst
Al waer hy heeft ghewoont, en haer heel Landt door-reyst.

CAREL

CAREL EMANUEL BISET

Schilder van Mechelen, oudt 27. jaren.

DIe met vermaeck en lust t'ghewoel van Mans en Vrouwen
(Soo als *Biset* bemaelt) is besich aen te schouwen,
Mach vry wel voorder gaen, en sien van soo naer by
Als hem den lust verleydt, de suyver eel Schildry,
Die over-loopt van gheest en thoont van veers haer krachten
Van by haer netticheyt, die weerdigh is te achten:
Vol vindingh soet van aerdt in't gretich oogh-ghemerck
Om d'overvloedigheyt van't wel ghestelde werck.
Daer sietmen opse Frans een groot ghetal Figuren
Oft opse Nederlandts, die schijnen hun te rueren,
Soo wonder werckelijck verthoont sich op Panneel
Al t'gen' *Biset* verbeldt op doeck met zijn Pinseel.
De seker teeckeningh en ander aerdigheden
Die gheven tot vermaeck daer van de beste reden,
Hoe los en aenghenaem en wel ghecoloriert
Elck stuck haer wesen draeght met overvloet verciert
Van alle Actien, die den Natuer ontdecken
Der Schilders vry ghedacht, in verf en cloecke trecken:
Besonder in het cleyn net van ghesteltenis
Waer in al t'gen' men siet om t'best en aerdichst is.
Daer Vranckerijck van can een waer ghetuyghen gheven
En acht *Bisets Pictuer* de weer-gae van het leven,
Daer hy soo langhen tijdt gheoeffent heeft den gheest
En is in't Hof altijdt in groote eer gheweest.
Soo als hy stadich noch sal blijven, om de krachten
Die sijn Pinseel bethoont in Konst-minnaers ghedachten:
Jae hier in Nederlandt en sal oock noyt de Faem
Vergheten om met lof te cieren zijnen Naem.

Orbis Roma caput bellorum turbine quondam
Obruta cur fremuit? Martis amica fuit:

Ast ubi multiplicis sese dedit Artis alumnam,
Celsa Triumphatrix se super astra tulit.

IOANNES, IERONIMUS en ANTHONIUS VVIERX

Ghebroeders, ende Constighe Plaedt-snijders van Antwerpen.

DE Faem heeft stof ghenoch om vande Konst te raesen
Die *VVierícx* op de plaedt eel, net en suyver thoont,
Al oft elck een Figuer waer van claer glas gheblaesen
Oft gheboetseert in wasch, soo wonder sich verschoont
Elck drucksel dat daer van ghecreghen heeft sijn wesen:
'Tis oft ghewassen waer met t'Schilders sacht Pinceel
Daer gheen Artseersel in en blijckt, soo uyt ghelesen
Staet hunne Konst oft sy ghemaelt waer op Panneel.
T'Graef-yser can sich noyt in netter Konst verheffen
Als dat te blijcken compt in *VVierix* handelingh,
Noch kol', noch loot, noch pen en connen naerder treffen
Het leven en Natuer als *VVierix* teeckeningh.

CHARLES ERPARD

Schilder.

R*Ethorica* die mach oock vry met volle monden
Den lof en groote eer van *Erpard* doen verconden
Ter wijlen sijn Pinseel vol levens aerdicheyt
Soo menich lust en gheest om hare Konst verleyt,
Daer niet in is te sien als t'gen' *Pictuer* can schencken
Aen Schilders, die altijdt des levens kracht bedencken,
Om te verthoonen op den doeck oft plat Panneel
Soo als *Erpard* oock doet met sijn volmaeckt Pinseel.

FRANCHOIS en NICOLAES POLLY

Ghebroeders ende Plaedt-snijders van Parijs.

Soo de soete aenghenaemheyt in een print eenich vermaeck gheeft aen een Lief-hebbers ghesicht / die en moet sijn selven maer ontledighen om te sien de suyver en nette wercken van Franchois en Nicolaes Polly, daer sulcken cracht en seldsaemen aerdt van leven in te vinden is / dat ick niet en meyn dat jemandt naerder het volmaeckt leven in de Const sou connen ontdecken / soo wonder teer en volslaghen zijn hun aerdiseersels uyt ghevuert in't diepen / verhooghen / schaduwen en verlichten / dat (segh ick noch eens) den Natuer van't leven oft de aenghenaemheyt van gheschilderde Poësie niet hoogher inde Konst en connen reyckn / oft hun selven levender verthoonen / als de dinghen van dese twee Ghebroeders ghesneden staen. *Non plus vltra*, niet verder en can de Faem haer roem-paelen stellen / als de wetenschap van soet plaedtsnijden haer yser is verheffende. * Soo ende ghelijck den vermaerden Willem Delffius in't plaedtsnijden ervaren is / ghelijckmen in overvloedt aen veel van zijn gheetste en ghesneden printen speuren kan / daer de Print lief-hebbers meerder lof van souden connen aenwijsen als ick hier weet te verhaelen. Waerom en hebbe niet connen naerlaeten tot hunnen lof te segghen:

* Willem Delffius, Plaet-snijder.

Franchois Polly en can noyt uyt t'ghedacht verdwijnen
Van Fama, schoon de doodt hem had ghebrocht in't graff
Want soo lanck als sijn Const sal op de plaet verschijnen
En sijnen kloecken gheest als t'leven drucken aff,
Soo salmen over al in Coninckliјcke Steden
Belauweren den Naem van desen Constenaer,
Die veele printen heeft gheteeckent en ghesneden
Waer van de minste is oft sy gheschildert waer.
Hoe can dan desen Naem naer dusent jaren sterven;
Die onderteeckent heeft soo menich edel prindt,
Daer niemandt als *Niclaes* de schatten af sal erven
Om dat hy neffens hem gheen meerder gheest en vindt.
O wat een wonderheyt wordt oock door Godes seghen
Van *VVillem Delffius* niet daegh'lijckx af ghebelt:
Sijn Const kan jeder een tot groote vreught beweghen
Daer niet als levens schijn en gheest is in ghestelt.

IACQUES CALLOT

Edel Plaedt-snijder van Nancy in Vrancke-rijck.

MEn schrijft dat jemandt eens soo
cleen
Wist op een witten criecken steen
Te snijden hondert becke-neelen,
En aerdich oock daer op te teelen
T'gherijmpt des doots met bogh en pijl
Jae boven dat noch soo subtijl,
Daer by te stellen vyf Figuren
Schier buyten t'mogh'lijck der Natu-
ren :
Soo men met reden segghen sou
T'gen' was ghesneden van een vrou.
Doch want dit moest de Const seer
hind'ren
En de volmaecktheyt gans vermin-
d'ren,
Te maelen op soo cleynen stof
Vyf menschen met een kercken-hof.
Dus wil van vremder dingen praten
Die ons CALOT heeft naer ghelaten,
En brenght in printen voor den dach
Soo cleyn als oyt een oogh besach
Soo cleyn, net, eel en uyt ghelesen
Als jet can in sijn selven wesen,
Waer van elck print een wereldt is
Om haer seer schoon ghesteltenis.
Jae die haer cracht wil ondersoecken
Moet met verstandt in alle hoecken
Bemercken d'edel aerdigheyt
Van sijne overvloedigheyt :
Die niemant en can achterhalen
Oft al de actien bepalen
Als elck besonder plaedt bethoont
Die d'eere van CALOT verschoont,
En doet de Faem ghedurich rasen
Met sijn vernuftheyt uyt te blasen.
Waer van sy wijst de waerheyt aen
T'gen niemant oyt soo heeft gedaen
Siet de wanschapen spookerijen
En ander schotse aperijen
In een vol-werckich wonder beldt
Daer Sint ANTHONI wort ghequelt,
De merct der schoone stadt FLORENCEN
Daer alle Coopmanschap der menschen
Ghehandelt wordt, en ander meer
Elck is al even reyn en teer,
Noch heeft hy t'krijghs miserien
En veel andere Misterien,
Naer t'uytlegh van het Fabel-boeck
Van NASO, met sulck ondersoeck
Op plaet gheetst, dat ick moet blijven
Schier heel verstelt in al mijn schrijven,
De overvloedicheyt van't werck
Soect sulcken rappen oogh-gemerck
Dat ick my voor laet staen te falen
Soo ick de cracht meyn t'achterhalen,
Ick laet dã Vranckerijck met vreught
Naer reden roemen op sijn deught
Want in het teeckenen en etsen
Geen Constenaer hem nae can schetsen
Op doeck oft plaet en glad Panneel
Met d'alderscherrepste Pinceel,
Iae schoon CALOT geen handelinghen
Had, om met verven voort te bringhen
Figuren, die als t'leven staen,
Dat heeft hy met de naeld' ghedaen

IACQ CALLOT

Gentilhomme lorrain, il fut né en la ville de Nancy en l'an 1594. de son commencement estoit graveur, mais voyant qu'il ne sçauroit faire promptement cette science, il s'adonnoit à travailler à l'eau fort, en quelle il s'a rendu si extrême, qu'il est une merveille de le voir. on connoit son grande esprit par ses œuvres, comme la grande marché de Florence, les misères de la guerre, et quantité des autres. il mourut en la ville de sa naissance, l'an 1635. le 27me de mars. Meyssens delin. Vorsterman sculpsit. I Meyssens excudit.

Bemerckinghe.

Ovidius Lib. 1. amorum. OVIDIUS seydt met claere woorden aldus: Dat de kleederen vanden mensch verslijten, goudt, silver ende andere juweelen vergaen maer de Faem die eenen Poët vercrijght door sijn ervaeren Poësije sal eeuwigh dueren, want de memorie vande deught wordt door de Poësije verlenght / de Goden selver vande Poësije ghemaeckt / aenghesien de valsche Goden maer versiert en sijn. De vrij Schilder-const bestaet de Poësije inden jersten graedt: want het ghene door de Poësije met woorden wordt uyt ghedruckt / wordt van een Teeckenaer met kole oft penne op papier / van eenen Beldt-houwer metten beitel in houdt oft steen / ende van een Schilder met het Pinceel op doeck oft plaedt afghebeldt / waer op Franciscus Junius in't jerste Boeck van zijn Schilder-const antwoordt ende seydt: dat de Schilder-const soo wel als de Poësije steunt op een sekere kraght der Phantasye. Plutarchus seydt dat de Poësije en Pictura maer en verschillen inde materie en manier van imitatie / want sy hebben alle beyde t'selve ooghghemerck. Het ghene eenen Schrijver met de penne beschrijft wordt ons in manier met de teeckeningh voor ghedraeghen / want soo jemandt gaet vertellen eenighe Tragedische Historien / die schromelijck oft vrempt om hooren sijn / oft dat de selve naer den heysch der Natuer beschreven oft in een levende Comedie ghespelt worden / alles can een oprecht ervaren Teeckenaer / Beldt-houwer oft Schilder soo wesentlijck uyt druckem alsmen door de Poësije can beschrijven / verschillende alleenelijcken inde manier ende materie / doch over een komende met de gheschiedenisse. Den Mensch heeft door sijn menschelijck bedrijf van Konst sulcken kracht / dat hy de eyghenschappen van alle dinghen soo grondeleerich weet voor te stellen datmen daer uyt de actituden vande representatien der beelden waerschijnelijck can bemercken. Dat is de blijschap oft droefheyt / voorspoet oft teghenspoet / vrees oft rust en sulckdanighe andere die daer in te sien zijn / waer van claerder kennis gheven de uytnemende printen die ghesneden ende gheinventeert zijn van * Willem Swanenborgh, Cornelis van Daelen, ende Cornelis de Visscher waer in compt te blijcken sulcken opmerckinghe van gheest in elck besonder afbeldtsel dat de Natuer selver niet voorder en can comen. De effecten oft ken-teeckenen van eenighe afghebelde soo droeve als blijde Historien bestaen inde weeldighe vrolickheydt der banchetten / de arbeydt saeme / vermakelijckheyt der jacht / de bloedighe grouwelijckheyt der Oorloghen / den onvermijdelijcken anxt van schipbreuck / de bleecke vrees vande doodt / de verlanghende hop' van verlossinghe en sulckdanighe andere / welcke effecten elck besonder Lief-hebber (sijn ooghen staende op de Konst der voorseyde Plaedtsnijders) daer in sal connen sien. * Den Leser sal mijne fault (die ick door onwetentheyt in dit Boeck heb laeten sluppen) ghelieven te verbeteren die hy hier voor Folio 461. sal vinden / alwaer dat staet Cornelis de Visscher ende moet ghelesen worden Jan Claessen de Visscher alsoo den selven is een cloeck Plaedtsnyder in Landtschap ghelijck aldaer vermelt is / ende desen voorsz. Cornelis de Visscher Plaedt-snijder in Figueren de welcke hy selver ordonneert / teeckent ende snijt / daer veel wonderheyt in te sien is / zijnde niet min inde selve Konst ervaeren dessels Broeder Jan Visscher: Ende wat aengaet * Israel Silvester, Bolanger,

Franciscus Junius Lib. 1. — Plutarchus. — * Willem Swanenborgh. Cornelis van Daelen. Cornelis ende Jan Visscher. Plaedt-snijders van Hollandt. — * Nota. — * Israel Silvester.

Bolanger, Huret, Daret ende Danoit, de selve zijn seer ervaren in het snijden van Figuren ende andere Ordonnantien / ende sonderlingh in het etsen van Landtschap / Architectuer, Ghesichten / Bouwen / Gallerijen / vlacke velden Lustbaere Valeyen en Bemden / Hoven becleet met haer Somersche tapijt ghewaedt / Springh-fonteynen en Prieel-wercken / Wilt-jachten / Wijn-pluckinghen / opene wandel-plaetsen / Zee-haven / Ruinen ende andere plaisantien allen het welck van hun soo lieffelijck en net ghedaen is / dat het selve eenen iver / lust ende smaeck den Aenschouwer verwecke. Ende om niet in een materie te blijven doolen / soo heeft mijn penne niet willen vergheten de uytnemende Konst van Architectuer die d'Heer Iacob van Campen Heere van Randerbroeck, ons voorstelt binnen de Stadt Amsterdam, aen het wijt vermaert en befaempt Stadts-huys d'welck hy selver gheordonneert heeft / dat voor een wereldts wonder mach ghestelt worden in het Boeck der wonderheden om al de aenghename en cloecke wercken die daer in te sien zijn. Hy is oock gheweest den Vinder ofte inventeur van het costelijck Epitaphium oft Graff-tombe vanden Admirael Tromp tot Delft. Huret. Daret en Danoit. Plaedt-snijders vā parijs. D'Heer Iacob vā Campen Architect.

Ten is niet dan te seker dat de beste Meesters (die ervaren zijn inde Rijckgheestighe Konst van Architectuer ofte oock in verscheyde manieren van bou-oeffeningh) uyt de edel Schilder-const eenighe grondt-leeringhen trecken / om hun wercken naer de fondamenten der selver op te richten; niet alleen om den omtreck van haer ghesteltenis in Figuren naer te volghen / maer om de Lichten / Balusters / Leysten / Boghen en andere nette omwercken hun ghesteltenis te gheven. Dit heeft met een onsterffelijcke eer laten blijcken den grooten Architect die de wijt-befaemde Collegiale kercke van S. Gommaer binnen de Stadt Lyer heeft gheordonneert ende ghebouwt / wiens naem uyt de memorie van alle Menschen verdwenen is / doch ter wijlen dat het loffelijck werck aen alle Boumeesters en Architecten (die desen schoonen Tempel aenschouwen) sulcken verwonderingh baert om haer nette proportie / lichticheyt ende wel ghebueghde hooghde en breede / verciert met de uyterste volmaecktheyt die in een werck te sien is / soo ben aenghelockt gheweest tot lof vanden onbekenden Architect mijn Musa te laten singhen aldus: De Prochie kerc van S. Gomaer tot Lyer.

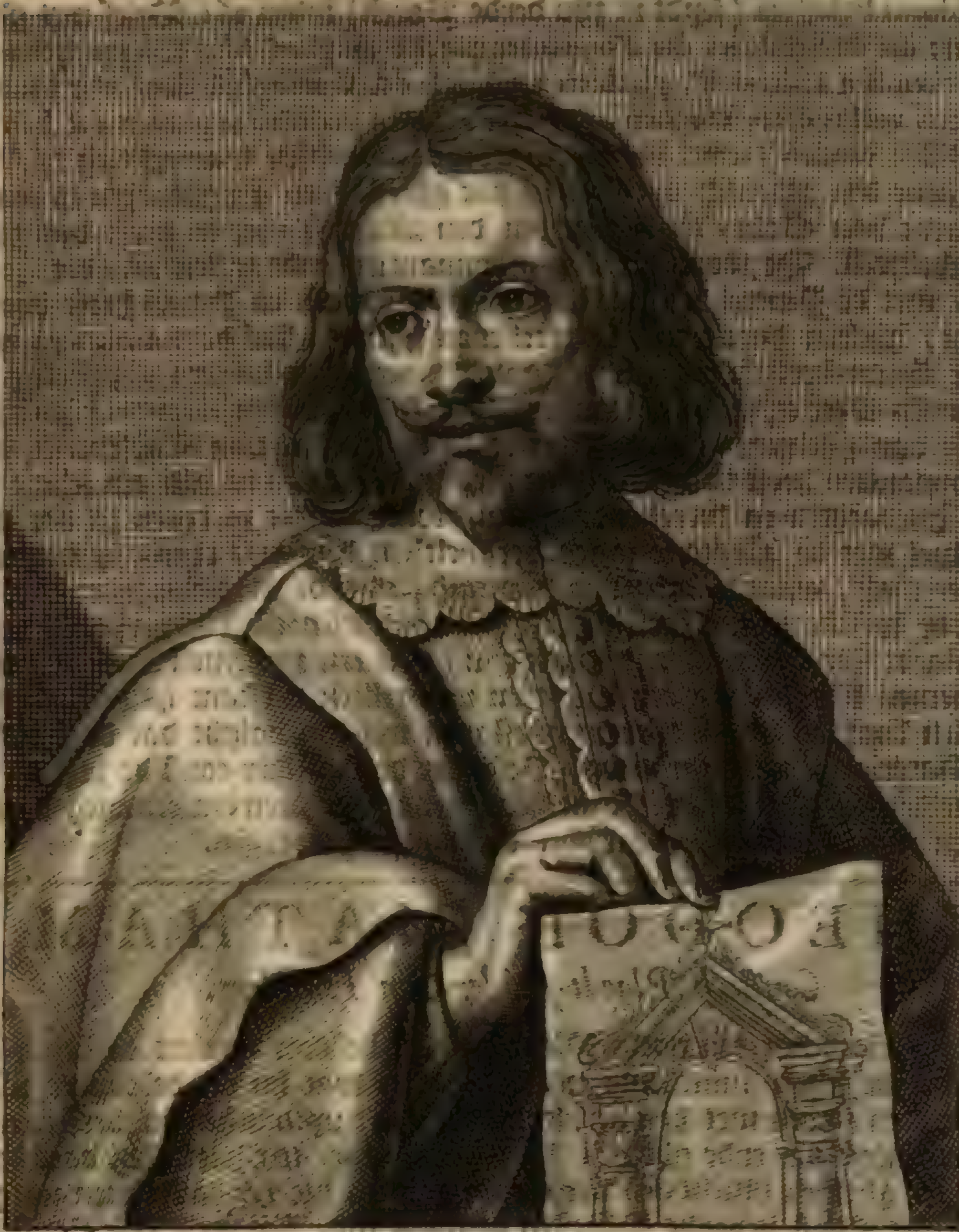
Laet vry heel *Belgica* op al haer Tempels stouffen
Die van wit marber sijn, verciert met costlijckheyt
Gheen die de Prochi-kerck van *Lier* kan overpouffen
Soo t'Kerck ghebou bestaet in't licht en netticheyt.
Den schoonen Omme-ganck vol invallende claerheyt.
Den Diameter en het binnen bouws ciraet
Bewijsen van haer Faem alleen de rechte waerheyt
En t'ghene tot haer eer hier voor beschreven staet.

LEO VAN HEIL

Constich Architect van Bruſſel.

ALs de natuerlijcke werck-luſtighe verſtanden door een ſtille toe-ghen-ghentheyt tot de Konſt van Architectuer aenghelcydt worden / ſoo en can het anders niet gheſchieden oft het werck moet hun ghemackelijck vallen / want eenen goeden Architect oft Bouwmeeſter ſiende de vermaeckelijckheyt van zijn werck / dwelck cierich en rijckelijck inde ooghen ſpelt vanden Aenſchouwer / en ſal nimmermeer ruſten ſonder den grondt vande uyterſte volmaecktheyt en nettichęyt der Bou-kunſt te achterhaelen / ghelijck ouſen diep-gheeſtighen Leo van Heil gheboren tot Bruſſel, daegheltjckx daer in bethoont / den welcken om ſijn ervaren wetenſchap ghecoſen is gheweeſt den Architect van het Hoff ende inſeigneur der Stadt van Bruſſel. Hier van can ghetuyghen den Arts-hertoch Leopoldus voor den welcken hy verſcheyde wercken gheinventeert ende namentlijck een Steenen-poort voor het Hof doen bouwen heeft naer ſijn verſieringh ende ordonnantie die den voornoemden Ardts-hertoch ſoo aenghenaem beviel / dat hy Leo van Heil tot zijnen ontſterffelijcken roem naer gaf te weſen ſoo da-nighen Meeſter: dat hy twijffelden ofter noch in deſe Nederlanden zijns ghelijck ſoude ghevonden worden. Den lof diemen van eenen Prins des Landts krijght vlieght ſoo hooch / en luydt inde ooren van alle Lief-hebbers ſoo prijſelijck en aenghenaem: dat de Faem met reden ſou jalours moghen weſen ſoo ſy de eer en weerdt verdienden loff van Leo van Heil in dit werck verghetten vondt / niet alleen aen hem toecomende den hooghſten roem om ſijn Meeſterlijcke en Mannelijcke wetenſchap van Architectuer, maer oock om den ſoetten aerdt die hy met het Pinceel uytwerckt naer het leven / in verlichtertje van bloemen / beeſtjens en cleyn ghewormpte ſoo eel / net en ſcherpſinnich als het eyghen leven.

Wanneer *d'Architectuer* met d'eel *Pictuer* verkeert,
En huyſen beyd' te ſaem in een volmaeckt verſtandt
Soo wordt uyt hunne Conſt twee dobbel deught gheleert
Waer van men niet en weet wie hout de overhandt.

LEO VAN HEIL

faict bien en illuminature des fleurs et mouches et autres petites animaux au naturel, s'entend fort bien en l'Architecture et batiments de maisons et en perspectives, et est ne a Brusselles l'an 1603.

Io. Bapt. van Heil pinxit *Pet. de Iode sculpsit* *Io. Meyssens excudit.*

LENAERT VAN ORLEY
Constich Schilder.

ISidorus Pelustota (seydt in zijn derde Boeck) inden 161. Brief met gheleerden sin: dat de Schilders die d'onlichaemelijcke dinghen door eenighe lichaemelijcke ghelijckenissen af-belden, plachten het hooft der Coninghen door een handt uyt de wolcken veel tijdts te croonen, om daer mede te verstaen te gheven dat hun opperste Vooghdije vanden Hemel ghegheven wordt. Ghelijck waerachtich is / want al het ghene den Mensch uyt-werckt dat gheestich en aenghenaem is compt door de gaeve van Godt / ter wylen dat den Mensch niet en heeft van zijn selven als ghebreck. De wonder fraey ordonnantien ende inventien / die Lenaert van Orley met de Pinceel des verstandts op den doeck en Pinceel heeft voorts ghebracht / gheven daer van hen teeckenen ghenoch dat de Emblemata en andere rijcke Sinne-belden particuliere gaven moeten sijn vanden Opperstē Al-ghever onsen Heer ende Salichmaker. Soo ende ghelijck Dammori Schilder van Luyck van ghelijcken aen verscheyde fraey stucken van Caesereelen en ander Ordonnantien heeft bewesen / daer niet in te sien en is als een schole vol leersaem ghedachten en werckende actien / waer uyt te mercken is dat den Natuer wel met de Materie mach vergheleken worden / even als de Konst met de Leeringh / want de Konst en vermach sonder de Materie niet. Uyt de schildry (de welcke is een deel ghemenghde en gheschockierde verben die op doeck ofte plaedt seer naturelijck verdeylt zijn) van een jeghelijck oordeelen den sin en voornemen d'welck uyt een levent en naturelijck verstant is voorts ghebracht d'welck door de Konst daer in gheslopen is / soo volght dat de Konst sonder de Materie weynich can doen. Besonder de Schilder-const de welcke de voorverhaelde Gheesten ende Faem hebben naergthelaten om eeuwich daer van te roemen ende de memorie daer van verstant te verversschen.

Dammori.

THEODOR MATHAM
Constich Plaedt-snijder van Haerlem.

T'Is claer dat een goedt Plaedt-snijder behoort vereiert en begaeft te sijn met de scherpsinnicheydt in't bedencken wat hy op de copere plaedt sal uytwercken / ooch met de overvloedigheyt in't uytdruckken en versieren t'ghene hy voor heeft soo ende ghelijck Theodor Matham ten hoochsten daer mede begaeft is / ghelijck blijckt aen verscheyde printen die hy heeft laten uytgaen die seer by de Const-lievende Gheesten bemindt sijn. Hy heeft dese Const gheleert by Jacobus Matham die sijnen Vader was / soo dat niet te verwonderen en is dat hy dessels voedtstappen daer in naer volght.

Als *Iacob Matham* had sijn leste ur' ghenoten
En weeck het leven af, soo werdt de deur ontsloten
Van *Theodors* verstandt, die door sijns Vaders leer
Beerfden vande Konst de wetenschap en eer.

PEETER

PEETER VANDER VVILLIGHE

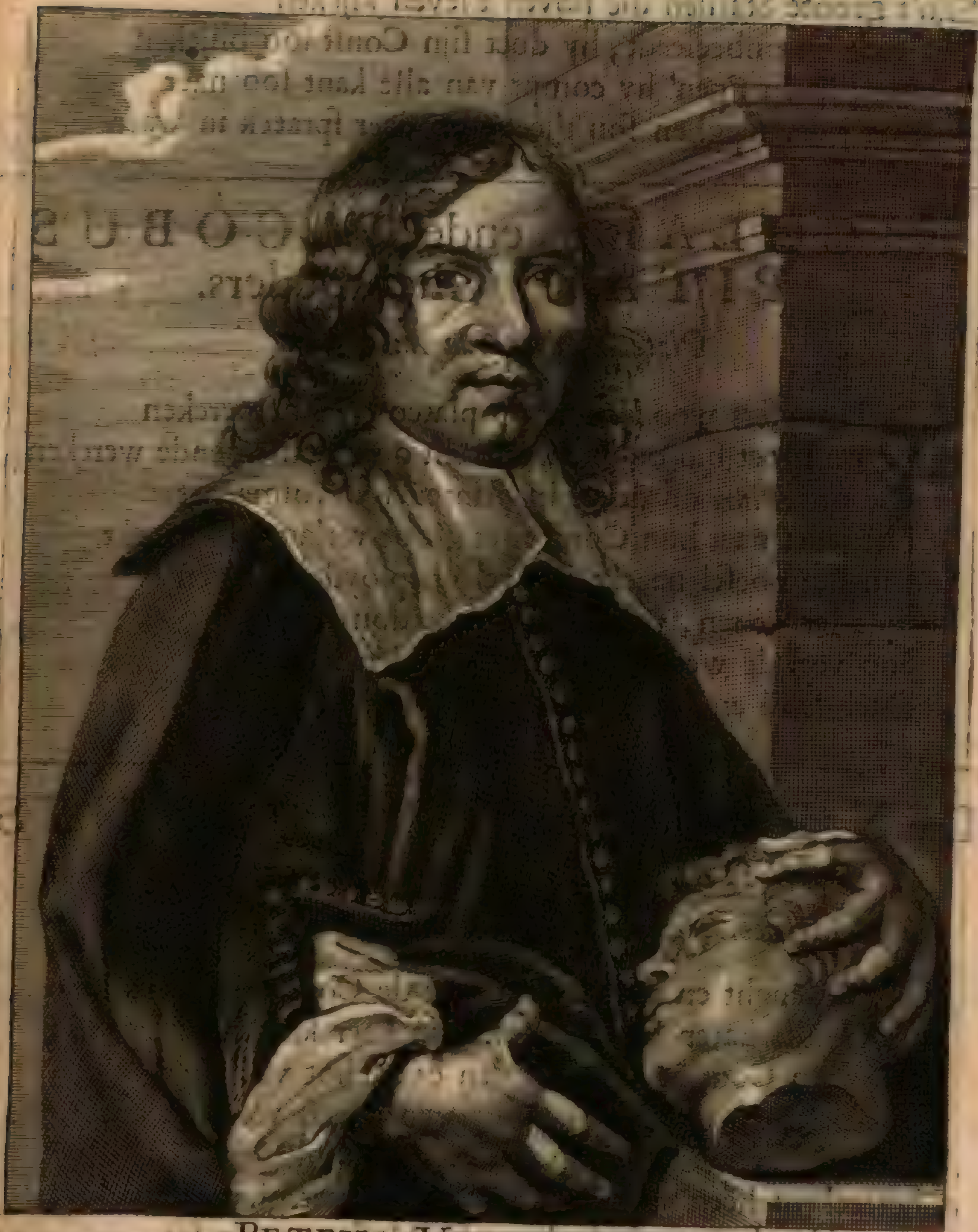
Schilder van Berghen op Zoom.

DE ſtucken (die ons *vander VVillighe* bethoont)
Sijn met veel aenghenaem bedenckinghen verſchoont,
Die aende menſchen al een waerheyts ſpieghel gheven
Om daer in het begin en d'eyndt te ſien van t'leven.
Men ſeydt dat de ſchildry een valſche waerheyt is
Om dat als t'leven ſtaet haer eel ghelijckenis,
Om dat al menichmael haer afghebelde leeringh
Den menſch van ſonden treckt, en brencht tot t'deuchts bekeeringh.
Daer *vander VVillighen* een naerder blijck van gheeft
Die af-belt met t'Pinceel hoe datmen ſterft, en leeft.
Een ſtuck vol ydelheyt van Rijckdom, Conſt, en Schatten,
Oft daer t'onnooſel kindt wilt naer een bobbel vatten
En op een doodts-hooft ſteunt, dat wijſt ons efter aen
Hoe alle dinghen eens moet metten tijdt vergaen.
Soo danich edel werck weet hy op doeck te voeghen
T'gen achterduchten baert, van ſterven, en vernoeghen
In't levens ydelheyt, dat de ghedachten ſterckt
Soo jemandt eens de Konſt van ſijn ſchildry bemerckt,
Daer niet als gheeſt in ſweeft, vol voorſmaeck om te ſterven
Beweginɡh aende ziel om d'eeuwich ruſt te erven.
Als t'leven en de doodt ſijn ſaem met een ghemenght
Van t'Conſtich-rijck Pinceel, d'Aenſchouwer ſtets bedenckt
Wat dat het leven is, en hoe't weer moet verdwijnen
Als ſtof voor windt gheſtelt, oft ſchaey in Sonne-ſchijnen:
Het eel ſtilſtaende werck (dat *vander VVillghe* maelt)
Daer van den rechten kas ghenochſaem achterhaelt.
Als jemandt alle ſoort des wereldts ydel dinghen
Van hem ſeer aerdich ſiet op doeck ten voorſchijn bringhen
Heel ſin-rijck, t'gen men uyt de Konſt begrijpen can
Daer jeder ſijn verſtant met vreught op ſlijpen can.

PEETER VERBRUGGEN

Beldt-houwer van Antwerpen.

EEn gauwsichtighe oogh weet haestich af te paelen
Waer de volmaecktheyt van de Konst is uyt te haelen,
Waer in den luyster steckt daer Faem op brallen mach
Soo haest als sy maer eens *Verbrugghens* wercken sach.
Want de volmaecktheyt van Natuer en eyghen leven
Kan eenen Kender sien in sijne beelden sweven,
Soo van wit-marber-steen, pot-aerdt, jvoor en houdt
Waer in sijn handt haer soo vervoordert en verstout,
Dat niet ghevonden wordt van meer volcomenthedeu
(T'gen' draeght sich naer de Konst) oft t'is van hem ghesneden,
Soo levendich en kloeck als jemandt snijden can.
Daer gheen schrijf-letters, maer de daeden roemen van.
Jae waert dat *Musa* selfs ghevleughelt had mijn dichten
Noch moesten sy te saem voor dese Consten swichten:
Die hoogher vlieghen als ick tot hun lof beschrijf
Om haer vermaerden Naem daer ick in hanghen blijf,
En sit ghelijck verstelt in't sporr' van mijne rijmen
Die aen sijn lauwer-lof door jonst en jever lijmen.
Als ick *t'Hantwerpen* gaen in d'een en d'ander kerck,
Daer men de wonderheyt siet van *Verbruggens* werck,
In houdt en witten steen, als Tuynen en Altaaren
Schoon Orghels, Statuwen aen Tomben en Pilaaren
En ander edelheyt die ons sijn Konste baert
Iae gheeft aen alle dinck haer cracht en eyghen aert,
Verbruggen ist die met sijn Beirtels en Siseelen
Het leven thoonen can g'lijck Schilders op Panneelen,
Sijn't naeckte kinderkens van hout oft marber-steen
Al t'ghen' hy snijdt het compt met t'leven over een.

PETRVS VERBRVGGHEN.
Sculpteur d'images tres-renomé demeurant en Anuers ville de sa naisance.
E. Quellinus pinxit *Coenr. Lauwers sculpsit*

Sijn't groote Statuen die boven t'leven kijcken
Becleedt en onbecleedt, hy doet ſijn Conſt ſoo blijcken
Als t'leven t'gen' hy compt van alle kant ſoo naer
Dat jeder ſegghen ſou t'leeft ſoo daer ſpraeck in waer.

NICOLAES ende IACOBUS PITAU Ghebroeders.

Plaedt-ſnijders van Antwerpen.

DIe d'yſers wonderheyt op platen wilt bemercken
En moet ſijn oogh maer ſlaen op d'uytnemende wercken
Die ons *Pitau* ontdeckt in printen ſoo volmaeckt
Dat jeder naer hun Conſt met groot verlanghen haeckt.
Soo in het poeſel naeckt als wel gheployde vouwen
In ſijde laeckenen, vol meeſterlijcke douwen
Soo veel de wetenſchap van t'ſnijden leeren can
Daer *Iacob* en *Niclaes Pitau* ſijn Meeſters van.

DEN EERW. PATER IOANNES VANDER BORGHT

Mennebroeder, Conſtich Teeckenaer ende Plaetſnijder.

DE deught en belght haer niet de Conſten te verteghen
Midts haren luyſter oock is in haer kracht gheleghen:
T'is aen Godt aengenaem den overſchot van tijdt
Te oeffenen in Konſt, die hert en gheeſt verblijdt
Dit blijckt in *vander Borght* die veele aerdigheden
Gheteeckent heeft met kol', en op de Plaet gheſneden
Soo kloeck en wel ghedaen dat Muſa noyt en ſal
Vermoyt ſijn van ſijn Conſt te roemen over al.

VILLA-

VILLAMENA

Plaedt-snijder van Roomen.

STaet op Const-minnich hert, waerom soo langh gheswegen?
Waerom soo langhen tijdt in dweers ghepeys gheleghen?
Al wijst ons *Roomen* aen soo menich deftich gheest
Daer sy van ouder eeuw is af versien gheweest:
Noch sou d'*Accademi* haer hebben aen te draghen,
Soo Fama *Villamen'* hier niet en quam te daeghen
En riep in corten sin, de wonderheden uyt
Die hy met d'yser door de Const op plaedt besluyt.
Soo als sy daeghelijckx gaet over al verconden,
Wat edelheyt dat wordt oock inde print ghevonden
Die *Snijderhoef* op plaedt seer wesentlijck ontdeckt Ian Snij-derHoef.
Daer elck eens Kenders oogh veel lust, en sin uyt treckt.
Om d'ordonnantien van Landtschap en Figuren
Die *Snijderhoef* weet met veel iever uyt te vuren,
Soo net als *Holsteyn* doet in Hollandt best bekent Peeter Holsteyn
Daer Fama op sijn Cunst sal roemen sonder endt,
Daer Fama noyt en sal zijn lof en eer verlaten
Soo langh noch eenich print ghedruckt wort op sijn platen:
D'eer is onsterffelijck die naer ghelaten wordt
Van vrome Constenaers wijns naeme noyt verdort.
Dit blijckt in *vande Pas* wat lof de Musen singhen Chrispiaē vande Pas.
In't dal van *Pegasus*, van al de vremde dinghen,
Die hy oyt voor den dach ghebrocht heeft met de naelt
In't etsen op de plaedt, daer *Belgica* op praelt:
Soo gheestich uyt ghevuert, ghestipt en kloeck ghesneden
Ghelijckmen noch can sien tot op den dach van heden,
De proef bewijst de daet van't werck tot s'Meesters eer
Jae schoon de handt vergaet, den gheest sterft nimmermeer.

Aen-

Aenmerckinghe op verſcheyde Pharſen oft Tijtsghenuchten die de Conſtenaers menighmael hebben uyt ghewerckt. Dienende tot leeringh vande ghene die met eenighe ghebreken vanden quaden Natuer gheplaeght zijn. Om de ſelve daer door te beteren.

Cicero.

DIe in't Oordeel vande Alderwijſte / Edelſte ende Eerweerdichſte Mannen groote weerdicheyt verdienen om hun Konſt oft ander wetenſchap / dat ſijn de ghene die hun werck van een ander laeten ſchatten en ſteunen op deſſelfs oordeel. Tunc enim laudabilis Fama nutrit artes : Want als dan ſoo voedt de loſweerdighe Faem de Kunſt. Maer al iſt dat meeſtendeel de Menſchen het beſte ghevoelen hebben van hun eyghen werck / en hun uytnemende fraey en aenghenaem ſchijnt te zijn dat ſy ſelver beſtuert ende ghemaeckt hebben / als willende volghen het ghemeyn ſpreeck-woordt : Amor incipit a ſe ipſo, de liefde begint van haer eyghen ſelven / ſoo is ter contrarien belagghelijck / dat ſekeren Schilder gheen het minſte vermaeck oft ghenucht en vondt in zijn eyghen werck / d'welck nochtans gheeſtich en ſeldſaem (om de Conſt) in aenſien was. Jae hy en was niet alleen vyandt van een eerſuchtich ghemoedt en te vreden met het oordeel dat jemandt anders van zijn wercken gaf / maer verſoeyde zijn Conſt en ſtack de wraeck van t'ghene hy ſelver met t'Pinceel voortsbracht / hy en coſt niet ghedooghen oft verdraghen dat jemandt ſijn wercken prees oft verheffe / want die in de ooghen van een ander volmaeckt en ſonder weergae ſchenen achte hy min weerdt te ſijn als de doecken oft panneelen daer de Conſt ſigh in verthoonde. 'Tis dan ghebeurt dat ſekeren Edelman hem had doen maken een ordonnantie / die hy oock ſeer gheeſtich had uyt ghewerckt. En den Edelman vraghende naer de weerde van het Stuck / andtwoorde den voorſeyden Schilder t'ſelve niet min te willen gheven als viertich guldens / den Edelman peyſende dat hy hem wat overgaepte / begoſt t'ſtuck te bedinghen en aen te bieden meer als de helſt / den Schilder blijvende op zijn woordt ſegghende dat hy't niet een myt min en wilde laten als hy t'ſelve ghelooft hadde / heeft den Edelman hem ghepreſenteert ſeſ-en-dertigh guldens / vueghende daer by deſe oft diergheliјcke woorden : dat'et daer voor wel mocht paſſeren / waer op den Schilder hem vraeghde waerom hy ſoo dom oft ſot was te bieden 36. guldens aenghesien het ſtuck ſoo veel niet weerdt en was / ende den Edelman gheantwoordt hebbende waerom dat hy hem t'ſelve als dan niet toe en ſloegh / ſeyde daer op den ſelven Schilder : dat hy hopte een grooter beeſt en eenen anderen ſoo danighen ſotten Coopman te crijghen die noch meer ſou gheven. In dierghelijcker vueghen hiel deſen Schilder den aep met ſijn eyghen werck / d'welck hem docht gheen geldt weerdt te weſen / en datſe ſot waren die daer voor eenich geldt preſenteerden.

De gaeve (die den mensch van Godt is inghestort,
Wordt menichmael misbruyckt en met den voet ghetreden
By die ondanckbaer is, jae doet sijn eer te kort
En leeft heel sorgheloos veer buyten goede seden.

Die gheenen goeden naem en acht
En sijn ghemack voor d'eere stelt
Naer geen oprechte deught en tracht
Jae mint de traegheyt meer als gelt

Die sich onder den draf menght
Wordt vande swijnen gheten.
Qui despicit se ipsum
Non laudabitur per alium.

Eenen Schilder op sekeren Somerschen tijdt [illegible]ten Stadt in een open veldt besich zijnde om eenighe ghesichten gheberghte en gheboompte te teeckenen / en dickwils om hooch siende naer het wolckdrijven des lochts / is by hem ghecomen eenen ghemeynen Huys-man die hem vraeghde oft hy eenen Steir-kijcker oft Waer-segghèr was / waer op den Schilder (siende zijn onnooselheydt) antwoordende dat jae / vraeghde den selven Huysman oft hy wel sou connen segghen hoe veel Horen-beesten (daer mede verstaende koyen) zijn Vrouwe daeghelijckx hadde te bestellen / waer op den Schilder antwoorde : Ses jonghe sonder de oude. Den Boer desen dobbelen sin niet begrijpende / en niet en wist dat'et op sijnen thoren ghevepaert was / seyde dat het waerachtigh was dat hy dat met den eersten slach wel ghetreft hadde / ende gheloofde dat hy van gheenen anderen Meester als van desen Schilder (die hy niet en kende) en sou zijn Almanacken coopen / wel versekert zijnde dat hy eenen goeden Oost sou hebben / als hy hem dat voorseydt hadde. Hier quaem te blijcken dat de onnooselheydt vande archeydt (nochtans sonder schade oft hinder) overmeestert werdt / om dat elck in zijn ghemoedt vry van gheyeysen bleef / d'een in archlisticheyt en d'ander in onnooselheyt want t'ghene dat eenen mensch niet en can sien dat is het ghemoedt van een ander / Homo non potest videre animum alterius. En daerom can den eenen den anderen in sijn voornemen oft redenen achterhalen / vatten / en berispen / aenghesien den eenen mensch nimmermeer den grondt der gheyeysen van een ander en can voelen ten waer die metter daedt verthoont ende gheopent werdt. Ende om dat de archeyt vanden Schilder hier niet en werdt ontdeckt aenden voorseyden Boer soo bleef hy in zijn onnoosel gheloof / die andersints misschien tot gramschap sou verweckt ghe weest hebben.

Ignorantia non parit fastidium Naturæ:

D'onwetentheyt can licht een mensch van quaet bevrijden
Maer brenght oock menich mensch in druck en bitter lijden,
En d'achterdencken van bedroch (vol vuylen aert)
Veel wallegingh en sorgh inde ghepeysen baert.

Qui ambulat innocenter
Ambulat confidenter.

Die in sijn doen onnoosel wandelt
Ghemeynelijck trouhertich handelt.

Simpli-

Simplicitas digna favore fuit. Ovid. epist. 2.
Nil scire, vita tutissima est.

'Tis seker dat eenen Mensch (den welcken sonder weet van bedrogh met sijnen vrindt handelt) gheen achterdencken en sal hebben van bedroghen te worden/ om dat hy het ghemoedt ofte intentie vanden anderen niet en can sien oft kennen sonder d'effecten vande selve te proeven. Soo ist oock aenmerckens waerd' hoe dat sekeren Schilder met naem Snaphaen, zijnde op zee/ en die om sijn uytterende siecktе het leven ontseydt was/ versocht aenden Barbier van het Schip dat hy hem naer sijn doodt sou willen open snijden/ segghende dat hy curieus was/ om naer zijn doodt te weten waer af dat hy ghestorven mocht wesen. 'Tis oock ghebeurt dat Snaphaen quamp te sterven/ en den Barbier hem open-ghesneden hebbende/ bevondt dat zijn lever begost te bederven/ doch om naerder wetenschap daer van te hebben heeft de lever ghesoden: om beter te connen sien den grondt der verderfinghe/ en boven op het schip ghestelt hebbende om te vercoelen werdt vande Boodts ghesellen onwetende op ghеten/ men mach peysen hoe de selve daer naer ghestelt waren als sy quamen te weten dat het een menschen lever gheweest was die sy soo gretich en met sulckenen smaeck hadden op ghepeuselt.

Cibus ignotus dat naugea Naturæ.

Den hondt die gheren een ghestolen brocxken eet
Crijght licht wat op den neus eer dat hy t'selver weet.

Een Snoepers handt
Valt haest in schandt,

De katt' die stelt
Wordt licht ghevelt.

Men walght van gheene spijs die op is en verteert
Voor datmen kent haer vuyl, die dan licht weder keert.

Qui vin ne boit apres salade
Est en danger d'estre malade.

Die op't salaet dringht gheenen wijn
Die sietmen dickwils qualijck sijn.

En gaet in sulcken water niet
Daer ghy den gront niet claer en siet.

Sekeren Schilder tot Roomen in't gheselschap van eenen Hoop Bendt Voghels sittende/ crijght eenen vande heel Compaignie sonder reden op den hals/ die desen Schilder daeghde om te vechten/ jae was in sulcken furie uyt ghelaten dat hy hem in't volle ghelach wilden aenvallen. Den Schilder/ die gheen Lief-hebber van vechten en was/ eensdeels om de cleyn oorsaeck/ en anderdeels om dat hy uytteerde en gheen bloedt ghenoch hadde om de hoovaerdye oft moedtwillicheyt vanden anderen te wederstaen/ die nochtans soo aendrongh en den Schilder niet willende verlaten/ begost hem tot den slach te bereyden/ dan versocht te vechten met wapenen die hy sou verkiesen/ den anderen opsnijder en

en vaillant niet anders wenschende gaf aenden Schilder den keus / die t'selve waer nemende / spoogh hem soo dapper d'een sluym voor en d'ander naer op den boesem / in't aensicht en het heel lichaem door / dat den anderen sijn selven niet en wist waer verghen / segghende dat hy t'selve soo niet ghemeynt hadde / en hoe hy langher protesteerde en op een ander manier socht te vechten / hoe den Schilder sijnen vyandt met sluymen (daer hy wel van versien was) dapper vorduerde / en van het heel gheselschap uyt ghespot zijnde / vondt zijn gramschap ghekoelt ende sach gheen beter middel als om peys en vrede te maken.

In audaces non est audacia tuta. Ovid. 10. Meth.

Het schorfste Schaep bleyt aldermeest
Aen t'roemen kent m'een blooden gheest,
En die het leelijckxt is besnot
Wordt vande wereldt eerst bespot.

De gramschap heeft gheen redens cracht
En daerom wordt sy sot gheacht.

Iratus sensu cum ratione caret.

'Tis beter met sijn vrindt in goedt accoort te staen
Als sonder hop' van eer een quaden sprongh ghedaen.

Die oeffent sijn ghedult, en rust en vrede mindt
Sijn grootsten vyandt (die hy selver is) verwindt.

Qui vincit se ipsum hostem superat maximum.

Eenen Hollandtschen Edelman seer hoovveerdich van ghemoedt versocht naer de Roomsche manier inde Schilder-bende ghedoopt te zijn / en alsoo hy selden het anders praette als vande Hollandtsche waghens daer sijn Vader in Hollandt wel van versien was en daegheliickx mede ginck plaisieren / noempden en doopten sy hem den Wagheman, waer over uytermaten seer verstoort zijnde / en hem latende voorstaen dat hy met desen naem onteert was / begost groot krakeel te maecken / doch siende dat sijn raserny en furie te vergheefs was / ghelooefde eyndelijck het heel ghelach te betaelen datmen hem sou heirdoopen ende eenen anderen naem gheven die van meerder reputatie was als den Wagheman, dwelck aenghenomen werdt te doen / en als den Oversten vande Bende (diemen aldaer den Senaet noempt) desen Wagheman sou gaen heirdoopen / seyde naer veel Sermonyen en Solemniteyten / diemen daer tot tijdts ghenucht ghewoon is te ghebruycken / in dese oft diergheliicke woorden: aenghesien de mildtheyt van onsen Mede-broeder soo groot is om tot eenen ontsterffelijcken naem te comen die van grooter aensien is als den Wagheman soo salmen den Wagheman twee wielen uyt de poort trecken / en noemen hem den Keirman, waer over het heel

ghefelfchap riep viva viva den Keirman, dan met kleyn contentement vanden Wagheman, den welcken peyfende dat den Keirman van minder qualiteyt was als den Wagheman: hier fachmen de hooverdy fchandelijck uyt jocken en cluchtich ghestraft tot spieghel van veel hooverdighe menschen.

Gheen meerder vyandt heeft de dwafe hooverdy
Als datmen haren aert berifpt met fpotterny.

De hooverdy is het begin alles verderf. Tob. 4. 14.

Die met de hooverdy verkeert
T'begin van alle boofcheyt leert.

Luciferum pepulit de fæde fuperbia Cæli.

Die by de Kreup'len woont leert manck-gaen fonder kruck
En die de hooverdy bemindt gheraeckt in druck.

Hooghen moet, vallen doet.

Cum fex cumque fumus cum res turpiffima fimus
Vnde fuperbimus, nefcimus quando perimus.

Eenen Beldt-houwer op zijn reys naer Roomen vande Roovers gans berooft zijnde / vondt gheen middel om aen geldt te raecken / en hoorende datter eenen Cardinael tot Roomen woonende / die een groot Lief-hebber was van schoon peerden en sonderlingh van schildery / beldthouwery en alderhande Const / heeft met hope van aen geldt te comen hem verstoutvt by den selven Cardinael te gaen segghende: dat hy uyt Nederlandt ghebrocht hadde het alderclocckste / schoonste en volmaeckste peerdt datmen opt ter werelt ghesien hadde / om aen syn Hooghept te schencken / maer dat het op den wegh tot Ferara in het gheberght ghestorven was / en oversulckx hem als desperaet ghevepnsende / seyde dat hy gheen middel en wist om by te leven / waer op den Cardinael antwoorde / dat hy daer over niet en moest bedroeft syn / want waert saecken dat het selve peerdt hadde blijven leven / hy t'selve maer aen hem had connen schencken / maer nu cost hy het peert in sulckdanighe manier aen alle de werelt presenteren / sulckx dat den Beldt-houwer (meynende den Cardinael te bedrieghen) werdt selfs bedroghen.

Die jemandt foeckt in flaep te wieghen
Met foet ghevley, en te bedrieghen
Tracht fijnen alderbeften vrindt
Sich menichmael bedroghen vindt.

De Muys die inde val voor haer het aes fiet hanghen
Die vat'et, maer wordt felfs bedroghen en ghevanghen.

Fit

Fit ſpolians ſpolium.

Die pluckt de rooſen met ghewelt
Wordt van haer dorens haeſt ghequelt.

Wanneer den valſchen Voſch de Craene noot te gaſt
Soo is't ghemeynelijck dat een van beyden vaſt.

Sekeren Schilder by een vergadert hebbende een goede ſomme geldts / en t'ſelve in ſijn eyghen ſchaprap met betrouwende / heeft het inden hof (ſonder jemandts wete; begraven inde aerde / peyſende dat'et daer niet en ſou gheſocht oft ghevonden worden / doch ſteunende op de ghetrouwicheyt van een van ſijn Diſcipels gaf hem t'ſelve te kennen / den Diſcipel aengheloct zijnde door een geldt-girighe begheerte / ende verghetende ſijn rechtveerdighe ghetrouwigheydt / heeft met den nacht het geldt ontgraven ende wegh ghenomen / ondertuſſchen den Schilder (wiens hert meer by den pot van zijn geldt was als op Godt oft andere affairen) heeft by gheval het gelt begoſt te miſſchen / jae t'ſelve hem ontſtolen vindende / dacht dat niemandt anders als ſijnen voorſchreven Diſcipel t'ſelve moeſt gheſtolen hebben / doch gheenſints gheraden vindende den ſelven Diſcipel ſonder volcomen preuve daer over te beſchuldighen / heeft eenen looſen vondt ghepracktiſeert / hy is by den Diſcipel ſonder ſamblant te maecken van zijn geldt verloren te hebben / ghegaen en heeft gheſeyt dat hy noch hondert ducaten ontfanghen hadde met intentie de ſelve den toecomenden nacht op de voorſz. plaets inden hof by zijn ander geldt te verberghen. Den Diſcipel peyſende dat den Meeſter ſijn dievery alſoo ſou ghewaer worden / en van ſonderlinghe gierichheyt beſeten zijnde / heeft het voorſz. gheſtolen geldt op de voor-ghemelde plaets inden hof wederom gaen graven met hope dat hy daer by thien dobbelen intereſt ſou profiteren als de 100. ducaten daer ſouden by zijn om met de reſt te ontrooven / maer vondt ſijn ſelven ten hoochſten bedroghen / want den Schilder (die gheen geldt meer en hadde) heeft den neſt ontrooft en noyt eenich geldt meer ghegraven / waer door de giricheyt vanden Diſcipel gheſtraft was / *Fide ſed cui vide.*

Aurum probatur igne, Amicus tempore.

Stil ſwijghen is de Kunſt om ſchatten te vergaren
En t'gen' ghewonnen is met wijsheyt te bewaren.
Want de Fortuyn altijt den menſch geen tweemael dient
Dus nempt d'occaſi waer als ghy haer open vindt.

Veel betrouwt
Licht berouwt.

Die ſijn ſecreet aen jemandt melt
Js ſtets in ſorgh en anxt gheſtelt

Te goet, te mildt en te ghetrouw
Brenght menich menſch tot naeberouw

Hoe

Hoe datmen t'gelt en liefde ſluyt
Het wil, het ſal, het moeter uyt
Hoe beter vrindt hoe grooter ſpijt
Als eens de liefde keert in nijdt

De liefde ſelden keert in haet
Als meeſt om jemandts eyghen baet
Die geldt heeft inde bors dat blinckt
Moet maken dat'et niet en klinckt.

Amores, dolores, y dineros
Non pueden eſtar ſecredos.

Pecunia non ſatiat, ſed jrritat. Seneca.

Sekeren Coninck van Vranck-rijck / verſtaen hebbende datter eenen Neder-landtſchen Schilder tot Parijs was die hem ſoo natuerlijck in weſen en ghedaente gheleeck / datter veel Edelieden (hem te ghemoedt comende) voor bedrogen vielen om dat ſy deſen Schilder dickwils voor hunnen eyghen Coninck aen-ſaghen / heeft deſen Schilder willen ſien en by hem ghecomen ſijnde / vraeghde hem den Coninck oft ſijn Moeder dickwils in't Hof gheweeſt was / waer op den Schilder antwoorde dat ſijn Moeder de Stadt van Parijs noch het Hof noyt gheſien en hadde maer dat zijn Vader in't Hof dickwils placht te ver-keeren.

Die met de katten ſpelt, oft dreyght haer eens te ſmijten
Moet neerſtich toeſien, want ſy crabben oft ſy bijten;
Soo oock die gheenen ſpot oft jock en can verſtaen
Mach nimmermeer met ſpot oft jocken omme-gaen.

Heeft jemandt ſeer op t'hooft hy mach den kam niet vreeſen.
Soo can het een ghebreck het ander oock gheneſen.

Die jemandt in ſijn ſpraeck oft woorden achterhaelt
Wordt met de ſelve munt al menichmael betaelt.

De Aepen ſijn wel gauw, noch gauwer dieſe vat,
Die naer den water-back tournoyt wordt ſelver nat.

Die met Voſſen heeft te doen
Moet wel letten op ſijn hoen.

Ne carpas alia vel ede tua.
Mucho ſabe la mona
Mais mas el que la toma.

Sekeren groot machtighen Cavaillier van Vrancke-rijck verſtaen hebbende datter binnen Parijs eenen Schilder woonde die ſeer gheeſtich was in cluchtighe quinck-ſlaghen uyt te wercken / jae ſoo gauw om jemant op alle voor-worpſelen van

van propoosten te achterhalen en op elcke vraegh te antwoorden als wesende in manier van spreken tot elcke naelde eenen draet te vinden; dat alle de wereelt trachte om in sijn gheselschap te zijn. Soo ist gheschiet dat desen Franschen Cavallier (die eenen grooten Lief-hebber van Peerden was) oock seer nieuwsgirich werdt om desen Schilder te sien en te hooren spreken / ghelijck ghebeurt is / den Schilder onthoden zijnde / ende in't Hof komende by desen curieusen Edelman staende in de sael aen een taeffel vraeght hem den selven Edelman in dese woorden: *Que différence est entre vn Gailiard & vn Pailiard*, wat onderscheyt datter was tusschen eenen Bosson ende eenen Hoer-jagher: antwoorde den Schilder *Rien d'aultre chose que la table* segghende: niet anders als de taeffel, alsoo tusschen den Schilder ende den Cavailler niet anders en stondt als een taeffel.

Die de ghebreken in een anders ooghen siet
Heeft dickwils meer ghebreck al en bekent hy't niet.

Vah tibi tu nigre dicebat cacabus ollæ.
Foy vuylen sot seyd' de ketel teghen den pot.

Op al te haesten vraegh een traghe antwoordt dient
Waer in den vragher selfs sijn eyghen fouten vindt.

Nimia familiaritas contemptum parit.

Al veel te vry
Is sotterny
Allemans vrint
Oock niet en dient
Want dit ghebreck
Maeckt menich geck.

De archlistighe Spreucken en subtijle Antwoorden de welcke duydelijck en stichtelijck bestraffen des Menschen ghebreken / sijn dickwils nut om de selve daer door te beteren. *Melior est manifesta correptio quam amor absconditus*, een openbaere onderwijsinghe oft berispinghe is beter als een verborghen liefde. * Want het ghebreck groyt en bloyt soo langh als het bedeckt wordt. Iemandt die zijn ghebreck verholen wilt houden / moet hem wachten met een ander te spotten oft daer teghen vyandtschap te verwecken / want door sulckdanighe occasien worden de verholen ghebreken ontdeckt.

Proverb. 27.
* Virgilius.

Soo jemandt compt tot staet en hoogh verheven eer
Sijn vyande brengh'et uyt heeft hy het minste seer
Dus schouwt d'eergiricheyt, soo in U jet mistaet
De minste pleck van t'kleedt den man altijdt verraedt.

Dus

Dus heb voorghenomen met korte woorden de leeringhen (diemen uyt de voor-verhaelde tydts gheneuchten en rappe antwoorden sou connen trecken) hier noch eens te heirvatten / want tot ondersoeck van het eerste punct / raeckende den mensch die zijn eyghen werck veracht en niet en can verdraghen dat t'selve van een ander gheprezen wordt / strijdende teghens de natuerlijcke reden / overmidts dattet met den natuer soo gaet / dat jeder een sijn eyghen wercken als eenen Aep sijn jonghen / met een sonderlinghe liefde omhelst en bemindt / soo bevinde dat dit ghebreck bestaet inde ondanckbaerheydt / ter wijlen dat den mensch behoorde aen Godt danckbaer te wesen over de gaven die hy aenden mensch verleent. *Nihil enim sine gratia Dei homo possidet.* Want den mensch en besit niet sonder de gratie van Godt / tot betemisse van welck ghebreck wel dient ghenoteert.

De minste grati die den Heer stort inde menschen
Is weerder als het gen' d'aerdt, locht en zee besluyt
Wie isser die hier meer sou op de wereldt wenschen
Dan daer den overvloedt van alle goedt uyt spruyt.

Het tweede punct bestaet in een waen-wijse sotterny om jemandt met eenen dobbel hertighen sin te willen beschuldighen daer hy onschuldich in is / ghelijck den Boer die uyt de paelen vande reden niet en liep in't vraghen aenden Schilder oft hy eenen Waer-segger was / ter wijlen den selven was Locht en Aerde uyt treckende op de manier ghelijck de Astrologanten oft Steir-kijckers hun meeste studie onder den blouwen Hemel zijn uyt werckende / op soo danighen manier sou den verstandighsten des wereldts connen een spell' op de mouw ghesteken worden. Met sulckdanighe coopmanschappen wordt hedendaeghs meer ghehandelt als met deughdelijcke leeringhen daermen de ghebreken van zijnen even mensch door behoorde te bestraffen.

Die sotterny voor eer verkiest
Sijn goeden Naem en Faem verliest.

Laudabilis Fama nutrit artes.

Een eersuchtich ghemoedt is vyandt van veel spot
Want die den spot bemint wordt licht gheacht voor sot.

Het derde punct bevinde ick te bestaen in eenen gulsighen overdaet ghelijck in het eten van Snaphaens lever ghespeurt wordt / jemandt sou moghen segghen dat den hongerighen appetijt vande Boedts-ghesellen daer toe ghepordt werde / en oversulckx door gheen ghebreck mach ghereckent worden / d'welck mijn werck niet en is om t'selve te ondersoecken dan om het Compas van mijn grondt-reden daer op te stellen / soo wordt al menichmael bevonden dat den Mensch door ingheboren aerdt soo tot de gulsicheydt gheneghen is / dat hy ghevoelende sijn over-laeden maegh gans onlustigh en onbequaem om daer ander spijs in te

crop-

croppen / de selve eer sal ydelen als te ontgaen eenighe gheleghentheyt van meerder spijs te connen ghenieten: luttel denckende dat t'selve de ziel en natuer can krencken.

Corporis atque animi mors est impletio ventris
Liberat a morbis sobrietas varijs. Petrarcha.

T'gen ziel en lichaem krenckt dat is den overdaet
Die Moeder is van sond' en Voedtster van veel quaet.

Het vierde punct can ghetrocken worden op de gramschap die niet beter en can ghedempt worden als met spotterny ter wijlen dat eenen grammen mensch gheenen den minsten spot oft ghenucht en can verdraghen / besonderlijck als jemandt sijn eyghen ghevoelen wilt voorstaen / en een anders ghevoelen niet en wilt aennemen oft bekennen: in sulckdanighe arguatien / daer twee persoonen van contrarie opinie sijn / en disputerende elck tracht boven te spannen / wordt een rasende gramschap verweckt / als wanneer een spotwijse reden daer tusschen dringht / die niet beter en can ghevlucht worden als sijn passien te breken en spot te connen verdraghen sonder gram worden.

Homo iratus differt ab insano solo tempore
Ira enim est furor brævis, insaniæ initium
& irrationabilis impetus. Horatius

Leert spot, spijt, schimp en geck altijdt verduldich lijden
Soo sult ghy lichtelijck de sond' van gramschap mijden.

Leert t'onrecht drijven uyt den sin
En smaedt verdraghen met ghedult,
De gramschap heeft gheen reden in
Sy can ontdecken d'eyghen schult.

Het vyfde punct neempt sijn opmerckinghe inde hooverdy / die niet beter en can eenen afkeer crijghen van haer eyghen selven dan als wanneer haere dwase op gheblasen laetdunckentheyt wordt uyt ghejockt en bespot. Die hooverdigh is / is meer sotheyt onderworpen als wijsheyt: want een wijs voorsightigh en verstandich Man sal oodtmoedich wesen en vyandt sijn vande hooverdy / niet wetende botterickken sullen hun veel hooverdiger thoonen als wijse menschen / en daerom worden sy vande wijse versopt. Seneca seyt seer wel: Daer souender veel tot de wijsheyt gheraecken, waert datse hun niet en lieten voorstaen wijs te sijn. Een Koren aer die vol graen is sal naer de aerde omleegh hanghen / en een ydel Aer daer niet in en is sal haer hooft meer om hoogh steken als een die vol is. Die meynt dat hy jet is als hy niet en is die verleydt sijn selven. Galat. 6.

Rijck-

Rijckdom en eelen ſtaet den menſch hooverdich maecken
Die niet eens overdenckt dat t'ſijn maer ydel ſaecken.

Nobilitas vera est virtus.

Den waeren Edeldom is de oodtmoedigheyt
Waer in het cierſel en de eer der deughden leyt.

Eenen vande oude Vaders seght: allen aerbeydt sonder oodtmoedigheyt is ydel / want d'oatmoedicheyt is den voor-looper vande liefde / ende de volmaecktheyt vanden mensch / die hooverdigh is en can gheen liefde hebben want den hooverdighen mensch niemandt als sijn selven bemindt en verheft / benijdende dat een ander verheven wordt.

Het seste punct compt over een met de giricheyt die ghebetert can worden met bedrogh / want alsmen eenen girighen bedrieght op de manier ghelijck den Meester zijnen Discipel wist te bedrieghen en zijn giericheyt te straffen / soo sal haer de giricheyt wachten van haeren eyghen sinnelijcken en girighen aert meer te betrouwen / waer door sy ten lesten compt te sien dat haeren handel haetelijck is om dat hy soo het lichaem als de ziel can krencken / de ziel om de sonde die doodelijck is / en het lichaem om de sorghe daer t'selve door ghepersst wordt / overmidts dat eenen Girigaert selden rust heeft.

Die t'altemael vercrijght daer t'girich hert naer haeckt
Voor t'lichaem en de ziel ſijn eyghen doodt-kiſt maeckt.

Eyndelijck soo is te bemercken dat uyt cluchtighe quinck-slaghen veel leeringhen connen ghetrocken worden.

Cato. *Multorum disce exemplo, quæ facta ſequaris*
Quæ fugias; nobis vita eſt aliena magiſtra.

D'exempel vande deught behoortmen naer te trachten
En t'gen gheen goedt en leert, ghedurich te verachten.

Uyt wijs en geck, uyt goedt en quaet
Daer canmen leeren wat miſtaet.

Aenghesien van dat het onnoodich is hier in te blijven hanghen want soo men de ghebreken vande menschen nauſiſtichlijck wilde ondersoecken (daer ick selver niet vrij van en ben) soo soumen stof en materie ghenoch vinden om daer van boecken vol te schrijven / d'welck hier niet te pas en compt dan allenelijck ten deele wordt gheappliceert oft ghevoeght tot over-een-cominghe van sommighe Pharsen oft kluchtighe Quinck-slaghen die veel Const-baerende Gheesten hebben weten voort te brenghen om somwijlen niet alleen den mensch tot lagghen te verwecken / maer leeringhen uyt te connen siften om de ghebreken die een ander mistaen / te verbeteren.

Want

Want ſoo veel ſanden alſer inde Zee vergad'ren
En alſer aen t'gheboompt te ſien ſijn groene blad'ren.

Soo veel ſonden zijnder te vinden in ons leven / ſoo veel tochten in ons ghemoedt en ſoo veel verſuymeniſſen in ons plicht/ naer t'ſegghen vanden gheleerden Plutarchus. Den menſch ſal van jonghs af altijt meer gheneghen zijn tot quaet als tot goedt / den ouden Adam can ſelden uyt het hert ghedrongen worden / dit quaedt compt voort uyt nijdt / jeloſy / wreedtheydt / grauwſchap oft wel ſulckdanighe andere / de welcke altemael niet voorts en brenghen als booſe ſonden/ die het licht des verſtandts verduyſteren en de ziel inde eeuwighe duyſterniſſen ſijn brenghende / het menſchen ghemoet (dat altijt met deſe ghebreken becommert en bevochten wordt) is de deur die alle booſheden in laet / en ten zy dat de ſelve daer uyt ghedreven worden met een ghedurighe oeffeningh van de wetenſchappen daer den Almoghenden Heer den menſch mede begaeft / ende datmen de gheleghentheyt van ſulcke gaven niet en verſuymt / door een quade gheneghentheyt tot de luyheyt / traegheyt / eerſucht / en ſulckdanighe aenlockende ghebreken (die den menſch overvallen) ſoo en heeft hy naermaels gheen reden van ſich ſelven te ontſchuldighen / als hy het eeuwich leven compt te verlieſen/ *Quid prodeſt homini bene vivere , cui non datur in æternum vivere* .: Wat baert hier wel te leven alſmen het eeuwich leven hier naer derft. Daerom mach eenen Conſtenaer die de gaven van een goede memorie wetenſchap en verſtant heſit/ de deught wel beminnen / de neerſticheyt lief hebben / de traegheyt haeten en de ſonden verſoeyen / ſoo ſal hy hier crijghen gheluck / voorſpoet / eer / en rijckdom en naermaels den oneyndighen loon van ſalighheyt. S. Auguſtinus.

De neerſtigheyt vercrijght een eeuwigh Eeren-croon
En d'arremoede is alleen des Luyaerts loon.

HIer mede van daelende op mijn voorghenomen werck in't vervolgh vanden lof der vermaerde Beldt-ſnijders / Architecten / en Placdt-ſnijders / ſoo ben aengheloct aenden Leſer voor ooghen te ſtellen de hoogh verheven Faem die ghedurich als een ſchaduwe op de hielen volght vanden weert beroemden Simon Bosboom uytnemenden Beldt-ſnijder van Emden, niet anders ghedurich verſpreydende als de wonderheyt die hy in Conſt van beldthouwen is verthoonende daer den Hertoch van Brandenborch/ het Princelijck Hof van Oraignien/ ende heel Hollandt van connen ghetuyghenis gheven / waerom datmen wel ſegghen mach tot ſijn onſterffelijcken lof ende eer.

Jet ſeldſaems niet en baert als veel verwonderingh
T'gen' aenden Meeſter gheeft een Conſts bevoorderingh.
Die ſoo veer reycken ſal in't houwen vanden ſteen
Tot dat het leven en de Conſt compt over een.

 SIMON

SIMON BOSBOOM

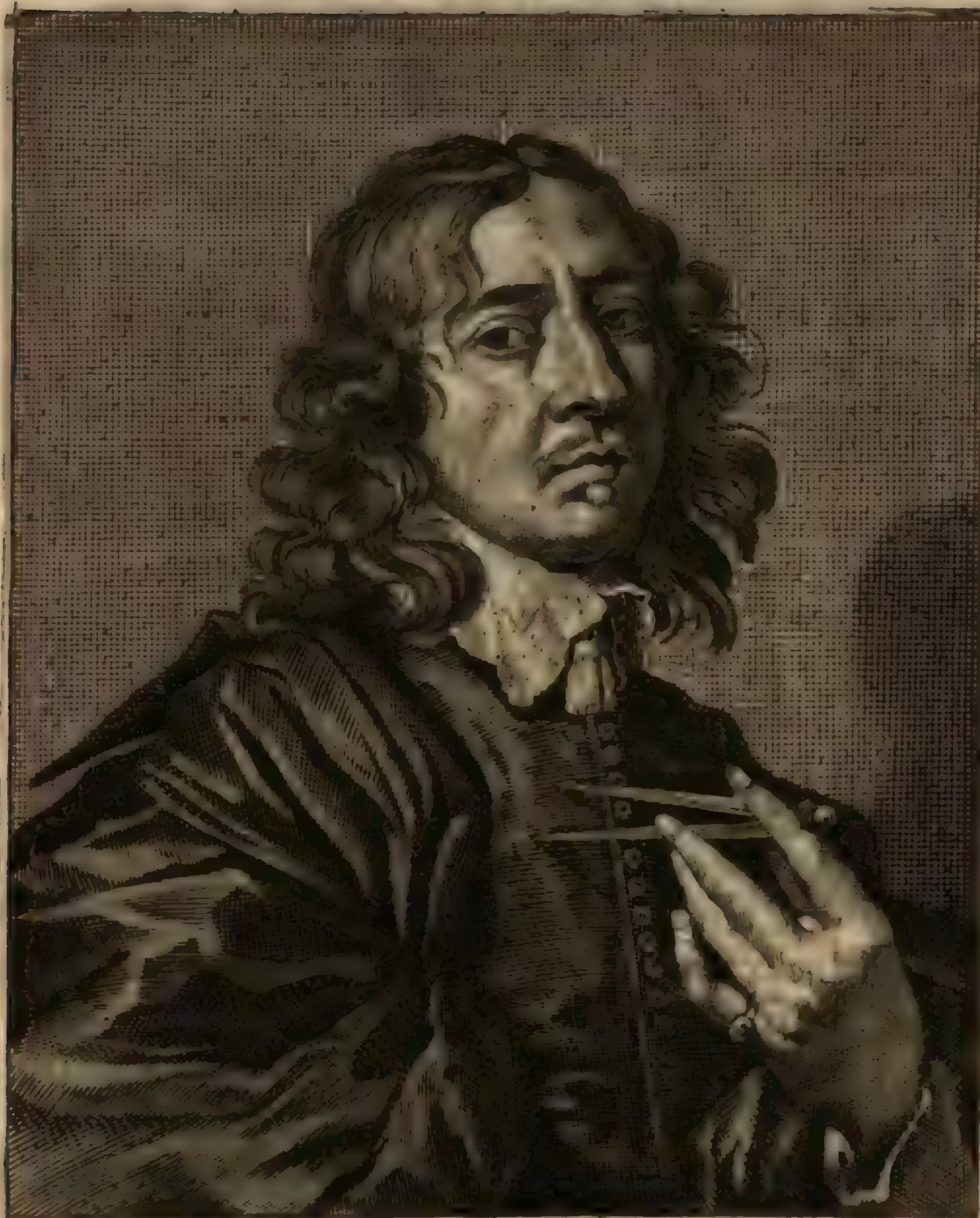
Beldt-snyder, gheboren van Emden Anno 1614.

GHelijck de grootste kracht der beeldt-rijcke imaginatie vande schilderijen bestaet inde cierelijcke inventie / soo is oock de uyterste volmaecktheydt vande edel Sculptura gheleghen inde naerboetsinghe der eyghenschappen diemen in't roerelijck leven vernempt ende bespeurt / want een steenen statue die de cracht van eenich ernstich bedrijf in haer uyterlijcx ghebaer bewijst / wordt ghesept een goede actie te hebben die de rechte ziel der Const is / jae al ist dat de Const gheen roerich ost ghevoelijck leven en heeft ghelijck alle levende dinghen vertoonen / soo wordt daer in by een Const-kennende oogh soo veel ghesien als in het eyghen leven : men bespeurt daer in veel-derley beweginghen des ghemoets / t'zy een lieffelijcke toelagghingh / een statelijcke stuerichept / een aenghename vrolijckhept / een stercke ghesetheyt en sulckdanighe andere actien / daer den Aenschouwer sich by naer toe verlust ost beweeght vindt. Waer den grooten Const-barenden Gheest Simon Bosboom een groote ghetuyghen van gheeft als te sien is aen alle zijn Beelden die van hem ghesneden ende aen het nieuw Stadts-huys van Amsterdam te vinden zijn / waer in uyt ghestort is allen de aengenaeme en uyterste volmaecktheydt die een Beldt-snyder in houdt ost steen can voort brenghen / den Edelen Heer Jacobus van Campen Heere van Randebroeck &c. ende groot Architect (die t'selve Stadts-huys gheordonneert heeft ghelijck hier voor breeder compt te blijcken) can hier van rechte grondt-reden gheven / met wat een cloecke neerstichept desen Bosboom den overvloedt van sijn wetenschap in de weert-befaemde ende hoogh beroemde wercken heeft laeten dalen / daer ick alle Const-minnende Kenders laet van oordeelen die t'selve sullen comen te sien t'is waer dat Simon Bosboom niet alleen de eer en mach toe-gheschreven worden / van allen de Steenen-beelden / Parcquementen / Ovale Formen / Loof-wercken / Phistonen / Balusters / Pillaren en sulck danighe ontallijcke by-wercken (die daer te sien sijn) ghemaeckt te hebben / daer den voorghemelden Aertus Quellinus met zijne Neven oock den lof en roem van draghen / alsoo aen elck-anders handelingh can gheoordeelt worden dat de Hooch-moghende Heeren Staten van Hollandt niet anders in hun Stadt-huys voor een eeuwigh werelts Mirakel en wilden uyt ghewerckt hebben / als van de alderbeste en voornaemste Meesters die in dese eeuw ter wereldt te vinden waren / daer Musa wel mach van segghen aldus :

Wat wonder wonderheyt en isser niet te sien
Aen *d'Amstels* schoon Stadt-huys, daer *Bosbooms* en *Quellien*
De hoochste edelheyt van t'leven en Natuer
Bewesen hebben naer de Konst, door hun *Sculptuer*
In witten marber-steen, waer in niet en onbreeckt
Als dat elck Beldt den sin van Const, niet uyt en spreeckt,

Die jeder een bewijst, waer door het altemael
(Soo elleck leven had) schijnt eene Goden sael.
Wat cost Natura self aen *Bosboom* gheven meer
Als de onsterflijckheyt van d'hoochste lof en eer
Die *Fama* schencken can aen jemandt van verstandt
En maeckt den Gheest en Konst vermaert door t'heele Landt.

PEETER

SIMON BOSBOOM

Natif d'Emden en l'án 1614. fut bon Architect et tailleur de pierre il at esté employé au service du tresillustre Prince Electeur de Brandenburch

Niclaes de Helt Stocade pinxit. Petrus de Iode sculp. Ioan. Meyssens excudit.

PEETER VAN SCHUPPEN

Plaedt-snijder van Antwerpen.

DIe om de liefde vande Const hun soo vercloecken
Dat sy het Vader-landt verlaten, en besoecken
Een ander pael, ghelijck *van Schuppen* heeft ghedaen
Die sietmen haest op d'hoochsten trap van eeren staen.
Die sietmen in het Hof van Coninghen beminnen
En eenen waerden Naem by alle Heeren winnen,
Als hun den gheest bevalt in d'ooghen aenghenaem
En dat hy daer by wordt vervoordert vande Faem.
Van Schuppen, die eerst lust vondt inde Fransche wercken
(Betredende *Parijs* en al haer hoffche percken)
Begaf hem by *Nantuel* dijn weerdt-befaemden gheest
Die altijdt Meester van t'graef-yser is gheweest,
Soo als hy heden noch in Vranckrijck wordt verheven
En in't plaedtsnijden is de eerste plaets ghegheven,
Daer heeft *van Schuppen* soo sijn cloeck vernuft ghewett'
Dat hy nu vande Faem wordt boven al ghesett',
Dat hy in dese eeuw heeft niemand' meer te wijcken
Als daeghelijckx compt aen sijn Const ghenoch te blijcken
Want in het yser steckt het mergh van sijne deught
Daer Nederlandt op roempt met een volcomen vreught.
Is't in het teeckenen op wit francijne blaeders
Met kol', spaens-loot, oft penn', daer bortelt uyt de aders
Van zijne wetenschap soo grooten edelheyt
Dat ick (in corten sin) bevind' ghenoch ghefeyt,
Dat niemandt hem en can in Consten achterhaelen
Noch aenghenamer zijne wercken af sal maelen.
Sijn Const vliedt gheenen Nijdt, die daer op spouwen can
De trecken op de plaedt sijn daer ghetuyghen van.

Vranck-

Vranckrijck en moet alleen op gheen plaedt-drucken ſchreeuwen
En die befaemen voor het wonderſt' van des' eeuwen,
Antwerpen ſtaet noch in het herdt van Nederlandt
Dat voort brenght menich gheeſt ervaren in verſtandt:
Daer ons *van Schuppen* vry een proefken af can thoonen
Waer uyt te ſien is wat vernuften datter woonen
Waer uyt te ſien is dat hy al de Franſche kracht
Ontweldight heeft en naer ſijn Vaderlandt ghebracht.

FRANCISCO FANELLI

Gheboren tot Florencen, Beldt-ſnijder vanden Coninck van Enghelandt.

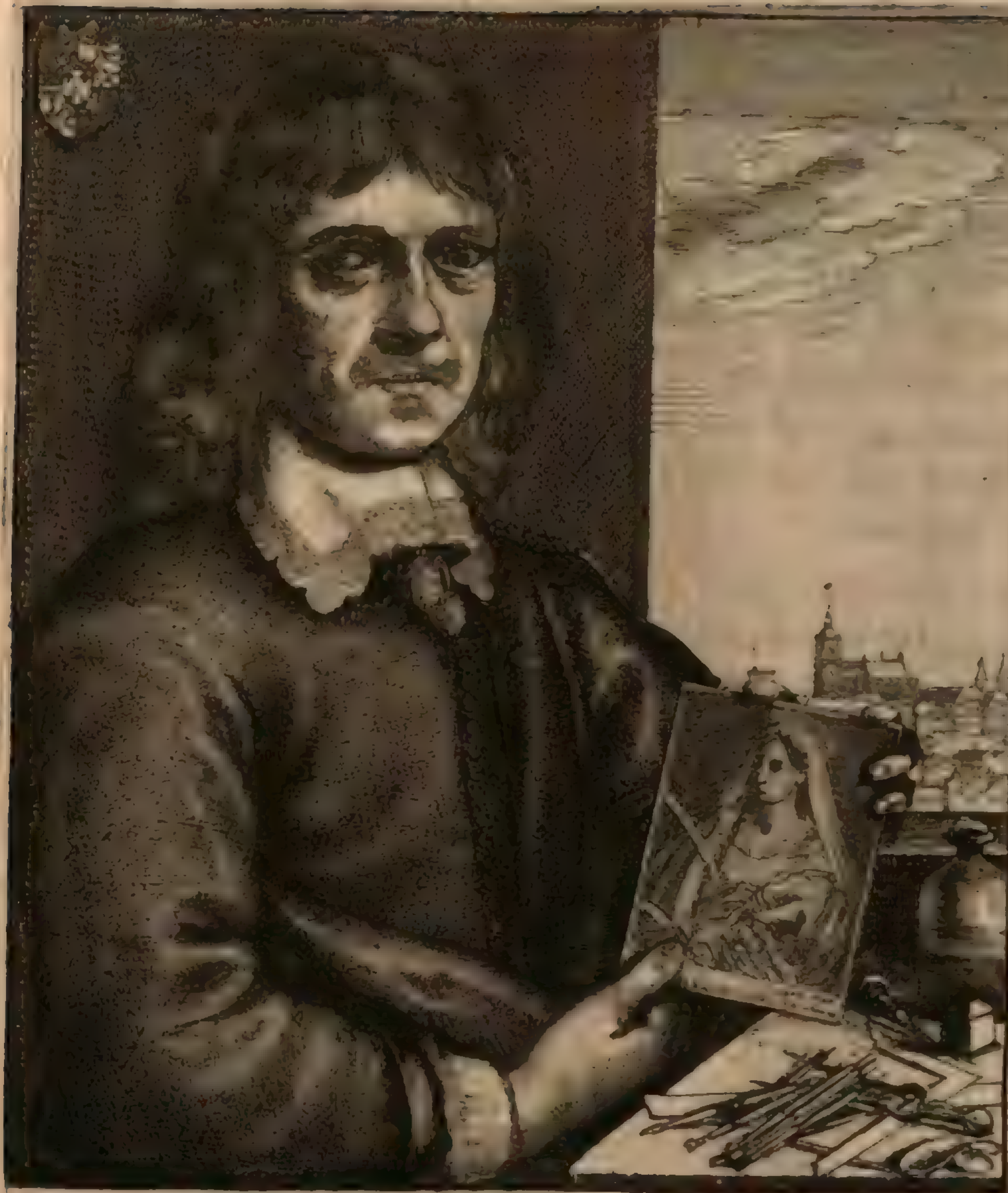
P*Ygmalion* en vondt noyt ſulcken groot behaghen
In het ſchoon Vrouwen beldt, dat hy ſelfs had gheſneën
Van wit jvoor, ſoo eel als Menſchen ooghen ſaghen
Om dat het leven en de Conſt maer ſchenen een.
Ghelijck nu Enghelandt vindt in *Fanelli* wercken
Gheſneden uyt albaſt oft eenich ander ſtof
Daer niet als gheeſt en Conſt is claerlijck in te mercken
Die al veel meer (als ick) befaemen s'Meeſters lof.
Die al veel meerder eer en jonſt wordt toe gheſchreven
De heele wereldt door, als het voorſchreven beldt
T'gen had *Pygmalion* ghemaeckt, en ſcheen te leven Ovid. Lib. 10.
Jae was om haere Conſt als t'leven ſelf gheſtelt.
Fanellis werck en ſoeckt omhelſingh, gunſt noch ſtreelen
Veel min vercierſel van juweelen oft ghewaet
Sijn beelden connen door de Conſt de herten ſtelen
Om dat de naeckte Conſt ſoo als het leven ſtaet.

WENCESLAUS HOLLAR

Edel Plaedt-snijder van Praegh, gheboren Anno 1607.

LEent U ooren noch een weynich
Leser ; vol nieuwsgiricheyt
En siet eens hoe wonder veylich
Dat HOLLARS graef-yser snijdt,
Daer niet in en schuylt als voordeel
Voor de teere Schilder-jeught
Om te leeren met goedt oordeel
De volmaecktheyt vande deught.
PRAEGH heeft dit al langh gheweten
Daer des' leeringh is begonst
En wat hooch beroempt vermeten
Jn d'uytwerckingh vande Const
HOLLAR op de plaet doet blijcken,
Niet alleen in't Duytsche-landt
Maer oock in veel Coninck-rijcken
Js bekent sijn cloeck verstandt.
Hoe seer hem den Nijdt belaeght heeft
Om sijn diepe wetenschap
Die niet eens daer naer gevraeght heeft
En bleef sitten op d en trap
Van d'onsterffelijcke loonen
(Dat is lof, en weerdigheyt)
Die de Konsten eeuwich croonen
En beminnen gheestigheyt.
Daer den HAET heel bellegh-suchtich
Stadichlijck voor vreest en beeft
En is stets voor d'eere vluchtigh
Diemen aen Const-maelders gheeft.
HOLLAR heeft den NYDT vertreden
Vast ghemuyl-bandt en vercracht
Die soo teghen recht en reden
Altijdt jeder een veracht.
HOLLAR heeft nu in ghedroncken
Eenen dranck van eeuwich lof
Die hem Fama heeft gheschoncken
Uyt CASTALI beeck, by t'Hof
Daer de neghen MUSEN singhen
En daer PHÆBUS roert sijn luyt,
Daer men PEGASUS siet springhen
En daer t'levens water spruyt.
Fama die en acht soo seer niet
Eeldom, Rijckdom ende Staet
Oft oock noyt op sulcken eer siet
Die in gheene deught bestaet:
Daer men niet en can door crijghen
Eyndeloose zaligheyt (ghen
Deught en Konst doen vroomheyt swij-
Die gheoeffent wordt in strijdt.
D'oogh-wit vande Konst en vlamt maer
Op den lof die sy verdient
En d'onsterflijckheyt besaempt haer
Die een Constenaer verwint.
Ydel glori op rijckdommen
Js den wegh van hooverdy
Die vergaet ghelijck de blommen
En is enckel sotterny:
Beter ist dit quaet te delven
En te steunen op de Konst,
T'zijn maer Slaven van hun selven
Die betrouwen jemandts jonst,
Om officien te krijghen
Daer men ledigh op magh gaen,
Const doet jeders gunste swijghen
Noch treckt jemandts voordeel aen.
Die den gheest en weete hebben
Van de deught die Konste baert
Achten min als spinne-webben
Rijckdom, die den gheest beswaert.

FRAN.

WENCESLAUS HOLLAR

Gentilhomme né a Prage l'an 1607. a esté de nature fort inclin p.r l'art de miniature principalement pour esclaircir, mais beaucoup retardé par son pere. l'an 1627. il est party de Prage ayant demeuré en divers lieux en Allemaigne, il s'est addonné pour peu de temps a esclaircir et apliquer l'eau forte, estant party de Cologne avec le Comte d'Arondel vers Vienne et d'illec par Prage vers l'Angleterre, ou ayant esté serviteur domestique du Duc de Iorck, il s'est retiré de la a cause de la guerre a Anvers ou il reside encores.

Io. Meyssens pinxit et excudit.

FRANCISCUS VANDER STEEN

Plaedt-snijder van sijne Keyserlijcke Majesteyt.

NAtuer verweckt in't hert veranderlijcke dinghen
De welcke den Mensch tot veel ghelucken bringhen,
Als een gheleerde vloet van wetenschap en Konst
Dringht uyt het eel verstandt, die stets den naem bejonst
Met groote weerdigheyt, jae naer de doodt can gheven
N'en Naem die altijdt in der eeuwigheyt sal leven.
Daer *vander Steen* naer wacht, en hem is toe ghesceyt,
Voor wie in't huys van eer van Fama wordt bereyt
Den groenen Lauwer-crans die zijnen Naem sal croonen
En langh noch naer sijn doodt aen jeghelijck bethoonen.
Dat hy om sijn verstant, vry wetenschap, en gheest
Des Keysers Domesticq veel jaeren is gheweest,
Om al de wonderheyt der vol Constighe plaeten
Die hy ghesneden heeft, en die t'gheluck der staeten
Verwinnen meer en meer, en maecken groot gheacht
De gen' van wie de Const wordt stadich voorts ghebracht.
Niet valt soo aenghenaem in edel Princen ooghen
Als daer de kennis van verstant wordt uyt ghesooghen,
Als daer men door can sien wat inden boesem steckt
Van die den aert der Const op wit papier ontdeckt.
Veel teeckeninghen en fraey Coninckljjcke beelden
Van *vander Steen* ghedaen, de eer noch breeder melden
Jn't hooghe Duytsche-landt besonder in het Hoff
Des Keysers, daer de Konst bewijst sijn weerden loff.
Waer dat Const-Minnaers sijn wordt alle Konst verheven
T'gen' Oeffenaers der Konst in groote vreught doet leven,
Jae weckt tot neerstigheyt en jever jeder een
Waer van ghetuyghen gheeft *Franciscus vander Steen.*

LUCAS VORSTERMANS Den Ionghen

Plaedt-snijder van Antwerpen.

T'Pinseel bewijst den aert en cracht van alle verven
Op doeck en glad panneel, t'graef-yser en de stift
Bethoonen op de plaedt den lof die Meesters erven
Uyt wiens kloeck verstandt wordt niet als Const ghesift.
Dit blijckt in *Vorstermans*, alleen niet in't graveren
En t'teeckenen daer by, maer oock in d'eel *Pictuer*
(By hem t'hans noyt gheleert) die op den throon van eeren
Brenght Constenaers, om dat sy t'wesen en Natuer
Van alle dinghen stets soo weten af te paelen
En over tuyghen ons dat Const haer soo verheft,
(Die t'leven aerdich weet soo levendich te maelen)
Dat niet soo eel en is als *Vorstermans* betreft.
Daer veel ghesneden, en seer net gheetste plaeten
Sijn waere proeven van, en thoonen wat'et is
In Const volleert te sijn, die niet als lof naer-laeten
Om hunne edelheyt en schoon ghesteltenis.

IACQUES NEEFS

Plaedt snijder van Antwerpen.

VEel printen (die den gheest van *Iacques Neefs* bewijsen)
Ghetuyghen zijn wat aert in sijn graef-yser steckt
Wijns vaerdigheyt men hoort van jeder een soo prijsen
Dat *Musa* oock met recht hun edel Const ontdeckt,
En seydt met corten sin, al t'gen' het Stift can draghen
En thoonen op de plaedt, wordt constich af ghemaelt
Van *Neefs*, daer niemandt in can vinden sijn behaghen
Als die de Const verstaet en daer verstandt uyt haelt.

AERTUS QUELLINUS Den Ionghen

Constich Beldt-snijder van S. Truyen.

T'Schijnt dat een Hemels vier brandt in *Quellini* wercken
Uyt kley en steen ghemaeckt, daer niet is in te mercken
Als eene Goden kracht die houdt en steen besielt
En aende Menschen meer als Const verthoonen wilt.
De waerheyt gheeft hier licht aen die den gheest beschouwen
Die over al is in wit Marmer-steen ghehouwen,
In pot-aert gheboetseert, oft in jvoor ghesneën
Daer t'leven niet en schilt aen Konst in hout en steen.
Vulcaen den Godt des viers en brocht noyt eelder seden
In zijne schoon *Pandor'* soo alsmen siet ghesneden
In beelden van *Quellien* waer in dat maer ontbreckt
Een levendighe tongh die hun tot spraeck verweckt.
Promotheus en heeft noyt sulcken vier ghenomen
Tot *Iovis* bitter spijt uyt d'Hemels, om te comen
Jn zijne statuen, die hun het leven schonck
Dat een van al *Quellien* in Const te boven gonck.
Want al het gen' hem roert, sijn Goddelijcke dinghen
Daer niemandt als den Heer het leven in can bringhen
Maer t'gen ghemaeckt wordt van een menschelijcke handt
En sich als t'leven thoont, behoeft gheen vier oft brandt
T'waer anders Goddelijck, en buyten t's'mensch bedencken
Dat hy sou boven Const aen Const het leven schencken,
De wetenschap nochtans schroompt voor *Quellini* gheest
Om dat sy selden is soo nauw besien gheweest
Van jemandt dan van hem, als blijckt aen al de wercken
Tot *Amsterdam*, en oock *t'Antwerpen* in veel kercken
Daer sy den Naem ghenoch verheffen door de kracht
Die van *Quellinus* in de Const is voorts ghebracht.

Mijn

AERTVS QVELLINVS IVNIOR

Natiff de St Trude en paÿs de Liege Architect et tailleur de Piere, Bois etc.^a très-bien estimé et renomé pour son gran esprit Demeurant et Anvers.

I. de Duyts pinxit. *Coenr. Lauwers sculpsit.*

Mijn pen ſtaet roereloos, jae can niet meerder ſchrijven
De Faem ſeydt haer ſoo veel dat ſy verſuſt ſou blijven,
Soo ick wou voorder gaen, en ſegghen wat *Quellien*
Noch meerder heeft bemaelt, als blijckt aen die het ſien.

FRANCISCVS DU SART ghenoempt VV ALONI

Beldt-ſnijder uyt Henegouw, gheſtorven tot Londen Anno 1661.

HIer heerſt Naturas kracht oock in *Du Sart'ens* beldt
Dat menich oogh en luſt in't aenſien can verleyen,
Soo t'ſelf ontrent het hert en inde ſinnen ſpelt
Daer t'leven uyt den ſteen is qualijck t'onderſcheyen.

Als t'Conincklijcke oogh van Enghelandt beſach
Een proef van deſe Kunſt in Marremor gheſneden
Bevontmen datter niet als levens gheeſt in lach
Waer door t'verwonderen *Du Sart* heeft aenghebeden.

Te comen in het Hof, ſoo als oock is gheſchiet
Om ſtets te ſnijden en in pot-aert te boetſeren
Al waermen t'weſen van *Stuarts* gheſlacht in ſiet:
Niet beter als de Konſt Palleyſen can ſtofferen.

WEERT-BEFAEMDEN ROEM
Van verſcheyde Nederlantſche JOFVROVWEN Haer ſelven oeffenende inde ſeer edele SCHILDER-CONST.

HIer overt noch een woordt daer al wat ſins in ſteckt
T'gen' oock bedenckingh en verwonderingh verweckt
Aen de weet-lievende Conſt-Minnaers die dit leſen
En hoorende dat: die in Maeghden vrijheyt weſen
(Jn plaets van met de naeld' te volghen haeren naedt
Te vouwen eenen doeck, oft ſpinnen eenen draet)
Stets oeffenen t'verſtandt in Mannelijcke wercken
En daeghelijckx de Kunſt ſijn beſich aen te mercken.
Het leven en Natuer te comen ſeer nae by
Soo alſmen ſpeuren can in d'eelheyt der ſchildry,
Die t'Neerlandts Vrouwen volck weet aerdich af te malen
Waer in ſy weſentlijck *Apelles* achterhaelen,
En thoonen claerlijck dat in't Maeghdelijck verſtandt
Huyſt wetenſchap en gheeſt, waer van ghetuyght de handt.
Cupid' den minnen Godt (die dringht ſijn liefdens ſchichten
Jn al dat aedem voelt) die Coninghen doet ſwichten
Door zijnen brandt en onverbiddelijcke kracht,
Wordt hier ghebannen uyt *Picturas* vry ghedacht,
Daer *Anna Schuermans* med' verkeert en tracht te weten
De diep verholentheyt van haer Pinſeels ſecreten.
Daer ſy ghenucht en luſt, en vreught en ſmaeck in ſchept
Waer door ſy t'minnen mall' uyt haere ſinnen rept.
Als Faem ghenoch verbreydt, niet ſonder vaſte reden
Midts uyt haer vloyt de bron van alle wetentheden.
Die den gheleerden *Cats* oock in ſijn wercken noempt
En ſonderlingh aldus op deſe Jonck-vrouw roempt:

„VVie

„VVie oynt dit aerdich beldt ſult comen aen te ſchouwen
„Hout vaſt dat ghy hier ſiet een roem voor alle vrouwen
„Van dat de wereldt ſtont tot heden op den dach
„Niet een die haer gheleeck, oft nu bereycken mach.
D'eer van dit Maeghden puyck wordt Hollandt toe gheſchreven
Daer ſy gheboren is, en heeft haer t'licht ghegheven
Van alle wetenſchap in Taelen en in Cunſt
Sulckx dat ſy meer verdient als des' mijn cleyne gunſt.
In Brabandt roemt de Faem oock op de fraey verſtanden
Van't teere Vrouwen volck die haeren gheeſt verpanden
Aen d'aenghenaem Pinſeel, daer S'in ervaren ſijn
Als ons de Konſt thoont van de Dochter van *Pepijn*,
Van *d'Egmont*, en van *Dijck*, ſoo ſwirich, cloeck en crachtich
Volvervich wel gheſtelt, en wonder Meeſterachtich.
Als oock van *Vden* doet in't ſchild'ren van Pourtret
Joufvrouw *Vergouwen* in het copierēn net
Die haer niet en ontſiet groot ordonnanti ſtucken
Van *Rubbens* en van *Dijck* als t'leven af te drucken
Te volghen naer den eyſch als t'recht Origineel
Soo wonder krachten baert haer hooch beroempt Pinſeel.
Cath'rina Peeters, (die door gheeſt van wel te trecken
Can alle Aerdts ghewas van fruyt op doeck ontdecken)
Uyt een ſeer hooghe drift gheen ander liefde draeght
Als tot de wetenſchap der Konſt die haer behaeght.
Eliſabeth Neael uyt Enghelandt gheſproten
Is oock ten uyterſten met jever overgoten,
Om de volmaeckheyt van den ſchoonen blommen aert
Te maelen met Pinſeel, ſoo als ſy openbaert,
En oeffent haer ſoo cloeck dat groot'lijckx is te hopen
Oft *Zeghers* gheeſt compt noch in haer verſtant gheſlopen.
Daer ons het blom-ghewas dat op panneelen ſtaet,
En van haer is gheteelt, van wijſen ſal de daet.

Wat lof verdienen niet ſulckdanigh jonghe Vrouwen
Die meer van wetenſchap en Konſt als traegheyt houwen,
Als daeghelijckx lanckx ſtraet wat wandelen te gaen
Oft uren langh in huys voor t'ſpieghel-glas te ſtaen,
Als wel op jemandts ſcheef gaen, letſel ofte rampen
Te ſpouwen clapperny en daer med' ſtets te ſchampen,
Als inde Mane-ſchijn te loopen ſavonts laet
Sy weten dat een eerbaer Maeght dit al miſtaet
Die meer naer d'oeffeningh van t'Schilders ſtudi trachten
Als naer ghelooften van de vrijery te wachten
Sy weten wat in't hert de beſte ſeden prent
En waer in dat t'vernuft wordt van een Maeght ghekent.
Sy weten wat de eer can voeden, en vercorten
En wat in eenen menſch can de volmaecktheyt ſtorten,
Wie veel by menſchen compt, die vinter ſpot oft ſpijt
Die ſieter veel ghebreck, die worter licht benijdt,
Daer haeſtelijck een pleck is in ſijn cleedt te haelen
En daermen luſt, noch gheeſt, noch vreught en can bepaelen
Daer trots, en eyghen ſin, verwijt en hooverdy
En de niet-wetentheyt beſitten d'heerſchappy.
T'huys eenen boeck in handt, oft d'eſel aen te ſpreken
Sijn Leydtſmans vande deught, en plaeſters voor ghebreken,
Die gheen ghebreken ſoeckt, te krijghen oft te ſien,
Moet onbekenden aert van quaet gheſelſchap vlien,
Beſonder t'Vrouwen volck, die teer ſijn om te kroken
Die lichtelijck miſdoen, en ſchimp wordt naer gheſproken,
Daer vry van ſijn die t'huys hun eenich tijdts ghenucht
Bevinden in't Pinſeel, en ſoo haer edel vrucht
Stets weten uyt den gheeſt te koken en te pleghen
Dat jeder wieſe ſiet, wordt tot haer kracht gheneghen
Daer d'over-vlugghe Faem een ſoete ſaus op maeckt
Van lof en waerde eer, die al de wereldt ſmaeckt.

Wel

Wel aen dan waerdigh puyck der Nederlandtsche Maeghden
Ter wijl U anders niet als ons *Pictuer* behaeghden,
Daer soo veel weet in schuylt voor die haer Const verstaen
Soo wensch ick anders niet dat noyt en mach vergaen
D'onsterffelijcke Faem van uw' Pinseel hanteringh;
Die altijdt leven sal en blijven in vereeringh,
Jae veel te meer om dat de wonder seldsaemheyt
Van U manhaftich werck, een Manlijck eer verbeydt.

STEPHANVS DE LA BELLE

Schilder en Plaedt-snyder van Floreucen.

SOo ende ghelijck mijn voorgaende beschrijf den Leser eenichsints aenwijst ende volcomentlijck bericht dat het schijnsel vanden Schilder oft teecken-aert altijdt een seker vermenginghe des Perspectiefs ende licht vereyst / waer door d'Aenschouwer den grondt en kracht van het werck compt te bespeuren / soo hebben wy noch voorder te letten op het ghene ons Plinius voorhoudt / dat niet alleen de lichten en perspecten / maer oock de schaduwen (die tusschen beyden loopen) de volmaecktheydt van alle Consten ontdecken. Waer van ons een claerder blijck gheeft den wonderen Inventeur en verstrenden Constenaer Stephanus de la Belle, den welcken in alle zijn gheetste Landtschappen / Palleysen / Ghesichten / Ruinen / en sulckdanighe Ordonnantien / sulcken wonderheyt van inventie / en ghesteltenis des levens eyghentheydt verhoont / dat de selve voor het tweede leven worden aenghesien / jae zijn teeckeninghen / printen ende schildrijen verwecken de Menschen tot lust en tot vreught die de selve beschouwen / om dat sy met eenen sonderlinghen luyster van Coust overgoten zijn ende de volmaecktheyt van alle deughden in sich verthoonen / welck de oorsaeck is / dat onse sinnen voor een soet en aenghenaem ghewelt daer toe ghetrocken worden. D'welck voor een Lief-hebber en Kennis-dragher van Pictura niet te verwonderen en is / ter wijlen datmen uyt een wel ghetrocken linie oft omtreck (die Meesterlijcke douwen en volmaeckte ghesteltenis heeft) sal connen sien een levendich roersel van t'Menschelijck bedrijf / datmen oock een sachten adem tocht in copere oft steene Beelden schijnt te vernemen / wyders in wel ghesneden oft gheetste placten (die eenich Landtschap verthoonen) eenen diepen inganck / wijdt verschiet / roerende loof / singhende voghels / springende fonteynen en loopende rivieren oft water-vallen / met een aenghenaem verheughingh sal connen sien / die den lust vanden Mensch soo veer verleyden dat hy dickwils wenscht op sulcken plaetsen zijn vermaeck te moghen nemen / daer de afbeldinghen van La Belle vol van zijn die thien-mael meer lof meriteert als Mu'a den Leser hier verthoont ende om cortheyt wille is segghende aldus:

Den

Steffano de la Belle, natif de Florence en Italie, en l'an 1614 tres bon painctre en petit, ausi faict merueilles en l'eau fort d'vn grand esprit, tres abondant en inuentions, a faict son comencement aupres Iacquas Callot. on voit quantite de ses estampes par tout.

[illegible] pinxit. *[illegible] fecit.* *Ioannes Meyssens excudit.*

Den Naem des Conſtenaers, *La Bell'*, is weert t'aenmercken,
Om dat hy ſchoonheyt duydt, en compt wel over een
Met d'eel gheſteltenis van de verheven wercken
Die van hem ſijn gheetſt, gheſchildert oft gheſneën.
Want niet ſoo wonder fraey, volmaeckt en hoogh verheven
Can worden nau beſien beſonder op de plaet,
Het gen' ſoo over een compt met het eyghen leven
Als dat ſijn Conſt bethoont waer op t'aenſchouwen ſtaet,
Een aenghenaem gheſicht, van Landtſchap, Metſelrijen,
Palleyſen, Hoven en Ruienen, oft Figuer
Soo ſuyver als t'Pinſeel met verf thoont in Schildrijen
Daer d'eyghenſchap in ſchuylt van t'leven en Natuer.
Leeft dan *La Belle* leeft, leeft altijdt ſonder ſterven
Want die ſoo ed'len Conſt op deſe wereldt ſaeyt
Sal naer het ſterven ſonder ſterven t'leven erven
Dat is een eeuwich eer, daer Faem den Naem med' fraeyt.

COENRARD' LAVVVERS

Plaedt-ſnijder van Antwerpen.

WAt heeft de Stadt *Parijs* niet Gheeſten op ghequeckt
Op eenen cleynen tijdt die haer woonplaets beſochten
Als *Coenraerd' Lauwers*, wiens Conſt dat leeft en ſpreckt,
(Soo t'ſchijnt) die ſy met vreught van daer naer Neerlant brochten.
Robert Nantuel, *Pollij* en noch veel ander meer
En hebben noyt ſoo vroom jet aerdighs af ghemaelen
Hoe ſuyver uyt ghedruckt hoe gheeſtich, net en teer,
Den ed'len Franſchen aerdt van Conſt is t'achterhaelen
In *Lauwers* druckery, die op zijn plaeten compt,
Als blijckt aen d'handelingh vol krachtighe manieren,
Soo in het groot als cleyn, daer Faem ghenoch op roempt
Die noyt en is vermoyt met lof ſijn Konſt te cieren.

LOF

LOF VAN ALLE DE PLAET-SNYDERS

De welcke met hun Conſt dit tegenwoordich CABINET verciert hebben.

ALs mijne *Muſa* van den Avondt tot den Morghen
Werdt jeverich ghequelt van veel-der-hande ſorghen
Om d'eelheyt van *Pictuer* te brenghen in het licht
En haere wetenſchap te ſtellen in het dicht.
Soo ſach ſy voor haer ſtaen veel Nijdtſuchts valſe laeghen
Waer mede dat den Haet haer naermaels ſoude plaeghen
T'gen' eerſt een af-keer gaf, ſulckx dat ſy langh ghenoegh
T'ghewicht van deſen laſt te vooren overwoegh,
Eer haeren jever werdt tot dit beſchrijf gheneghen
Oft eer s'een doorganck heeft in dit ſwaer werck ghecreghen,
Want ſiende dat *Pictuer* haer luyſter leenen quam
Aen *Muſas* Rijmery, en haer vereenen quam
Met t'uytlegh vande Conſt, begoſt ſy moedt te crijghen
En dacht: wou d'edel pen, *Pictuer* en ſou niet ſwijghen,
Om te bethoonen door haer wonder gheeſticheyt
Hoe menich gheeſtich Man haer Eelheyt heeft verbreyt.
Daer ons dit Schilder-boeck van thoont veel vaſte proeven
Naer t'leven af-ghebeldt, die weynich inck behoeven
Om waer te maecken wat een Eer elck een verdient
Door al de vremde Conſt die m' in hun wercken vindt.
Niet beter als het werck ghetuyghenis can gheven
Wat dat den Meeſter is, waer in de gaeven ſweven
Die Godt den Menſch verleent, daer *Muſa* hier van ſpreckt
En niet alleen de Conſt, maer t'weſen ſelfs ontdeckt.

Van die het Wesen en Natuer van alle dinghen
Als d'eyghen leven in schildry ten voorschijn bringhen.
De vry en eel *Pictuer* verthoont haer op de plaet
En beldt hier t'leven af, dat als het leven staet,
Tot ciersel van t'beschrijf der vrome Constenaeren
Die met het Yser en Pinseel veropenbaeren,
Den schijn van t'leven, op doeck, plaet, panneel en steen
Die in dit *Cabinet* vergadert zijn by een.
Daer de aenlocksels van de fraey ghesneden beelden
Soo wel de wercken als t'ghesicht van t'leven melden
Daer d'overvlugghe Faem noch lanck op brallen sal
En hoeden *Musas* pen van ramp en ongheval.
De Faem der Constenaers haer soo veel stof quam schencken
Dat t'was onmoghelijck om op haer niet te dencken,
Die haere liefd' altijdt ghehandt-haeft heeft met jonst
Om staegh te tasten naer de paelen vande Konst.
Soo als sy heeft ghedaen, doch soeckt van niemandt voordeel
Elck een is altijdt vry in sijn ghepeys en oordeel
Van t'gen' beschreven is te segghen wat hem lust
Den Schrijver soeckt gheen lof, maer wel ghewenste rust.
Hoe schelms en onbeleeft de Nijdt knerst op haer tanden
Om *t'Gulden Cabinet* te brenghen heel in schanden,
En daer med' t'aesen haer vuyl slingher-slangich hooft
Wijns tongh by volck van eer is altijdt onghelooft,
Daer wordt niet op ghepast, men acht gheen spotternijen
Ter wijlen swangher gaet de Nijdt van guyterijen,
En knaeght haer eyghen herdt in't onder-aertse poel
Daer grouwelijcken krielt t'wanschepsels hels ghewoel.
Wat rest my dan noch meer tot jemandts lof te segghen
De Faem (die Taelman is van roemen uyt te legghen)
Heeft hondert-mael meer stof ghesoghen uyt t'verstandt
Der Gheesten, om hun eer te melden door het Landt.

Doch

Doch aenghesien de gunst van d'Edel Constenaeren
(Die in het snijden op de plaeten zijn ervaeren)
Mijn werck soo heeft begift met veel verscheyden aert
Der Konst, die d'oorsaeck van mijn schrijven openbaert,
Soo docht my goedt te sijn daer van in't cort te mellen
En hun verdiende Eer, den *Leser* voor te stellen,
Te segghen wat een kracht in HOLLARS plaeten steckt
Die t'wesen van *La Bell'* en van *van Es* ontdeckt.
Elshamer, vander Borght, Boon' Peeters en *van Baelen*
En die daer by *van Venni'* heeft gheestich af-ghemaelen.
EGIDIVS RVCHEL, *Octavio*, *van Veen*
De Cort en *VVillarts* van FRANCISCVS VANDER STEEN.
DE JODE, die daer by compt dit beschrijf verstercken
Met veele aerdigheyt, daer gheest is in te mercken
Als t'wesen van *Iordaens*, *Niclaes de Helt*, *Teniers*,
Van *Seghers*, *VVouters* en *Du Pont*, *van Lint*, *Cossiers*.
Bosboom, *Honthorst*, *d'Artois*, *Cnupfer*, *Danckers de Rije*
En *Gilis Sadeler*, soo schoon als in Schildrije.
Door LOEMANS *Iacq. Callot*, *van Leyen* van COLJN
De VVitt' van Thielen en den Beldt-snijder *Quellini*.
Van Dijck, *Cocq*, *Diepenbeeck* van PAVLVS PONTIVS
Van BOTTATS, *Rijckaert* en van *Heil* met *Hondius*,
Door MEYSENS *Nieuwelandt*, de *Keyser*, *Saveri*
Van LVCAS VORSTERMANS, *Thijs*, *Peeters* en *De Bie*,
Van WOVMANS *Poulenborgh*, *Ian Both*, twee *Sadeleren*
Van *Vytrecht* en noch meer die oock dit Boeck vereeren,
Siet *David Beck* die is ghesneden van COYET
Van LAVWERS *Boel*, *van Son*, *Verbrugghen* en *Biset*.
En voorts wat grooten gheest is wesentlijck te mercken
Jn SNYERS edel Const, en d'hooch-beroemde wercken
Van BAILLIV, VANDER DOES, COVKERCKEN, SOVTEMAN
En *Iacob Neefs*, daer gheest een claer ghetuyghen van

D'af-

D'af-beldtsel van noch meer vernufte Const-handtteerders
(Die de Pronck-perels sijn, Gland-luysters en Vereerders,
Van t'GULDEN CABINET) bewijst de goede jonst
Waer med' beademt wordt mijn *Musas* rijme Const,
Bewijst hoe dat *Pictuer* compt jeverich vereenen
Met d'edel Poësi, en haer omtrecken leenen,
Waer uyt te speuren is den wesentlijcken aert
Van t'gen mijn *Musa* hier in rijm veropenbaert.

GRAF-SCHRIFT

Over de doodt vanden Godtvruchtighen Broeder *Daniel Zegers* der Societeyt JESV, *Ioannes Fyt*, ende *David Ryckaert*, in hun leven constige Schilders, die in't drucken van dit GVLDEN CABINET uyt dese wereldt ghescheyden sijn.

Mille modis morimur mortales, nascimur vno
Sunt hominum morbi mille sed vna salus.

NOynt sach ick d'eel ghelaet van ons *Pictura* droever
Als toen Broer *Zegers* door de doot t'Pinseel begaff,
De tranen bigghelden oock van haer ooghens oever
Wanneer sy *Fyt* en *Ryckaert* sincken sach in't graff.
T'was al in rouw becleedt, Pinseelen en Paletten
Om dat *Picturas* roem verslenscht werdt en verdort
De doodt en siet niet aen, jae kent gheen Konst oft Wetten
Als t'haer door Godes wil alsoo bevolen wordt.
Soo *Zegers* d'ooghen sloot en liet het soet becommer
Der vrije Schilder-const stondt *Flora* heel verstelt
Om dat den aert des bloms door gheest, in Son en lommer
Soo niet meer schijnen sal ghelijck in *Zegers* beldt.
Want nu den wortel van haer leven is bedorven
(T'gen was sijn cloecke handt, die t'leven quam heel by)

Is oock de Conſt met hem begraven en gheſtorven
Hoe wel dat ſijnen gheeſt blijft leven in ſchildry.

Wat rijcken ſchat verloor *Pictuer* oock niet in't krencken
Van *Ryckaerts* eel verſtandt, die t'al gheſchildert heeft
Wat m'in ſtilſtaende werck coſt peyſen oft bedencken
Jae tot Figuren toe elck een ſchijnt dat'et leeft.

Diaen de Iacht-Goddin is mede heel verſlaeghen
Midts den Beeſt-Schilder *Fijt* is als den roock vergaen,
Want als ſy moe en mat was vanden Herdt te jaeghen
Soo ſach ſy met vermaeck ſijn jacht-ſchildrijen aen.

Nu ligghen ſy te ſaem in d'Aerdt om ſtof te worden
Wijns gheeſt d'onſterf'lijckheyt ſal in *Faems* gordel gorden.

Beſluyt van t'Werck.

OM met deſe voor-verhaelde ende naer-volghende corte bedenckinghen tot het eynde van mijn werck te comen / ſoo en heb ick niet onghevoeghelijck ghevonden het eenich Ken-teecken vande grootſte volmaecktheyt ende aerdicheyt der drij Konſten noch eens en voor het leſt te herhalen en (daer mede ſluytende) te ſegghen: dat de teeckeningh (daer ick in het eerſte Boeck breeder van heb gheſchreven; het eenich fondament is daer de edelſte Conſten haeren oorſpronck van hebben. Ick ſegghe de edelſte Conſten in't Generael om datter twee der-ley Conſten zijn / die malcanderen verſchillen inde qualiteyt ghelijck eenen Boer aen een Edelman. De een Conſt die van Natuer en Ghedaente eel is beſtaet inde reden: ende de andere ſteunt op den lichaemelijcken arbeyt. De eerſte / die inde reden en volmaecktheyt beſtaet blijft ons by tot het eynde des levens / dat is gheleertheyt en wetenſchap van Schilder-conſt / Beldthouwen en andere hier voor ghemelt / ende de tweede Konſt die van grover ghedaente is / valt ons inden ouderdom af dat zijn ſlavende Ambachten de welcke (ſchoon de wetenſchap daer van in ghedachten blijft) inden ouden dach niet meer en can gheploghen worden / om dat de lichaemelijcke krachten met den ouderdom vergaen en verſlijten. De verborghen ſchatten van vermaeckelijckheydt en vernoeghen (die jemandt vande Lief-hebbers inde Konſte ſiet / en waer door datmen zijnen on-verſaedelijcken appetijt

appetijt af meten can) spruyten uyt de teeckeningh. Gheen Architecten, Beeldt-houwers / Plaedt-snijders / Borduerders / Astrologanten / Schrijf-meesters / Medecijnen oft Kruydt-kenders / Musicanten / Crijghs-oversten / Landt-meters / Goudt oft Silver-smeden en soo danighe meer andere moeten inde Teecken-const ervaren zijn / om de hoedanicheyt van hun voor-ghenomen wercken door een af-gheschilderde Schetse oft teeckeningh ghevoeghelijcker voor te stellen
* Greg. ende te fatsoeneren. * D'Architecten sullen eerst hun bewerp van groote en mach-
Nicenus. tighe bouwen in een kleyn klompjen pot-aert voorbelden / eer sy hunnen bou in't groot sullen beginnen want de proportie die in't cleyn ghespeurt wordt be-
* Vitru- houdt de volle kracht in't groot. * Sy behelpen haer met een wasschen oft pot-
vius Lib. aerden Model daer sy hun werck in sullen bevormen eer de fondamenten vande
1.Cap.1. bouwinge ghelept worden. (a) Het voorbeldt vanden Tempel dien GODT wilde
(a)Chro. dat Salomon hem te Jerusalem sou bouwen naer t'voorschrift oft teeckeningh
28. d'welck hy met zijn eyghen handt ghemaeckt en aen David overghelevert hadde /
(b)Num. (b) Wijders het metalen Serpent dat achter volghens Godts bevel ghegoten
21. wierdt. (c) Den Patroon van het gansch werck der Arcke des verbondts / die
(c)Exod. Godt selver op den Bergh Sinai aen Moyses verthoont heeft. Eyndelijck de
25. af teeckeningh van Jerusalem op een Tichel-steen tot schrick der Israeliten, en sulckdanighe meer ander wijsen ons inde H. Schrifture aen dat aen Godt dese Const behaeght heeft en dat sonder voorgaende afteeckeningh selden goet werck can voorts ghebrocht worden. Sulckx dat gheene Architecten, Plaedt-snijders / oft Borduerders hun wercken sullen beginnen sonder eerst de selve in pot-aert te boetseren / op papier te teeckenen oft met de naelde te patrooneren. Oock gheen Chrijghs-Overste en sullen hun vyanden bespringhen / onder-mijnen oft daer teghen bolwercken sonder eerst de gheleghentheyt der plaetsen af gheteeckent te hebben / ghelijck oock de Beeldt-houwers gheen groote wercken van Kerck-ciraet / Statuen / oft ander Figuren en sullen beginnen sonder eerst de selve naer een teeckeningh te beproeven. Jae de volmaecktheydt van dese Const is soo groot datter al menichmael veel goede deught tot baet der zielen / en in teghendeel veel boose sonden tot verderbinghe der zielen wordt ghesoghen uyt steene Statuen / die om hun volmaeckte schoonheydt naer gheleghentheyt der selver de Menschen oft tot goet oft tot quaet connen verleyden / waer van de materie het lichaem ende de teeckeningh de siel is. Datter menichmael uyt het ghesicht van steenen Beelden groot overspel en Afgoderijen zijn opghestaen om den lieffelijcken aerdt ende aenghename schoonheydt die veel onghelooVighe en Godt verghetene Menschen daer in saghen / can bewesen worden inden Co-
Francis- ninck Ptolemeus; den welcken eens van verscheyde Konstenaers in't verborghen
Iunius had doen maecken een Steenen-beldt van Diana, sigh ghelatende al oft hy aende
uyt Isido- Konstenaers eenen rijcken loon en groote eer voor hunnen arbeydt soude ghe-
rus pelu- ven / want als het werck volmaeckt was / heeft den voorseyden Coninck doen
stota lib. bereyden een heerelijcke maeltijdt voor dese Constenaers in een besonder Banc-
4. epist. ket-huys / dat van te voren seer bedrieghelijck onder-mijnt was / al waer dese
207. Constenaers door het invallen vanden vloer altemael den hals braecken / waer naer den Coninck aen alle zijn volck wijs maeckte dat dit Beeldt uyt den Hemel quam om hun alsoo te beter tot de verdoemde en duyvelse Afgoderye

te

te connen verwillighen / denckende dat niemandt alsoo en cost dit bedrogh uyt brenghen. Wederom plachten die van Carthago te aenbidden de copere Statue van Saturnus, ende de Romeynen ten tijde vanden Keyser Julianus de Beelden van Iupiter, Mars en Mercurius. (d) Dedalus had een houte koe ghemaeckt om de beestelijcke en verbloeckte lusten vande rasende Pasiphae door die middel te boeten. (d) Als Medea socht dat Pelias sou ondergaen soo heeft sy daer toe een hol coperen beeldt ghebruyckt. Ontrent de Merckt van Constantinopelen placht te staen een coperen Ossen beeldt d'welck den oven ghewееst is daer ten tijde des Keysers Theodosij veel menschen levendich in verbrandt zijn; hoe wel dat d'Exempelen van sulckdanighe onmenschelijcke tirannijen niet en dienen ghevueght te worden onder dese edele Consten / want de middel die (tot verbooringh van onse Pictura ende Sculptura in mijn beschrijf aenghewesen wordt) en bestaet gheensints in soo danighe Exempelen / maer uyt reden dat de nootsaeckelijckheyt deser volmaeckte Consten meer helt naer de deught om Godt te behaghen als de wereldt / soo en wordt hier maer voor ooghen ghestelt het quaet en het goedt dat daer uyt can ghevat worden / ghelijck een Bie en een Spin uyt een en de selve blomme connen honingh en fenijn suyghen soo can eenen Mensch inde Const verdriet / qualijck-vaert / en sonde / vermaeck / profijt en deught vinden. Men sal uyt een devoot ghesneden oft gheschildert beeldt dickwils meer leeren als t'ghene eenen Predicant jemandt met woorden sal connen onderwijsen. Wederom uyt een onkuysch beeldt oock meer quaet suyghen / als uyt het eyghen leven. Ende ghelijck de Consten van beldthouwen oft schilderijen (die de ghelijckenissen van het menschen leven af drucken) seer selden worden ghesien oft daer can deught oft ondeught / misnoeghen oft behaeghen in ghevonden worden / soo wil ick dan eens bethoonen dat hunne volcomentheden en gratien oock bestaen soo inde leelijckheydt als de schoonheyt: te weten dat de volmaecktheyt der Konst soo wel ghesien wordt in wanschapen en afsichtighe als in fraey en aenghename dinghen. Godt die de eenighe springh-ader en den oppersten Leer-meester is van alle Consten heeft Adam gheschapen / die de eerste bestelde Statue van slijm en aerde is ghewееst / waer naer alle Beldt-houwers hun Const moeten volmaeckt maecken: dit Beldt is den eersten oorspronck daer alle Beldt-snijders in d'Accademien naer teeckenen / en uyt de teeckeningh hun wercken voleynden. Dese Konst heeft dickwils menich Mensch door bekeeringh van een quaet leven tot een goedt eyndt ghebrocht / oock door de natuerlijcke volmaecktheyt bedroghen. * Cicero seyt dat de schoonheyt des lichaems de ooghen vanden Mensch beweeght door de bequaeme samenschickinghe der leden en dat alle de deelen door een aenghenaeme lieffelijckheyt met malcanderen over een comen. De constighe naervoetsinghe deser schoonheyt heeft dickwils meerder kracht als het leven / want de Const (strijdende met den Natuer) can den Mensch door haer aenschouwinghe meer verlocken als het eyghen leven / om door beweginghe der selver meer in lust te vallen en te sondighen als met het leven. Om voorders waer te maecken dat de Konst oock haeren roem en luyster draeght op de leelijckheyt als de selve volmaeckt is; niet teghenstaende dat leelijcke dinghen schroomich en af-sichtigh zijn / en nochtans soo grooten vermaeck in haer perfectie der Konst connen gheven als lieffelijcke en aenghenaeme

Diod. Siculus lib. 15.

(d) Higinus Fabula. 40.

* Cicero lib. 1. de officijs.

naeme dinghen. Het selve can ick bewijsen inde voorstellinghe van ghesneden oft gheschilderde Tyghers / Leeuwen / Draecken / Serpenten / Slanghen en Padden die schroomich en leelijck zijn / waerom de Konst haeren glans vande volmaecktheyt niet en compt te verliesen / jae haer aensien gheeft in tegheudeel aenden Mensch groot behaghen vermaeck en ghenucht / en dat meer om de ghelijckenis als om de schoonheyt. Ende wat nochtans van het Pinceel / Beitel / Graef-yser en andere instrumenten door de ghelecrtste / en overvlieghende verstanden wort voor-ghestelt / alles bestaet inde ervaren teeckeningh die het wesen / Natuer / perfectie / ghelijckenis / edelheyt en levenden aerdt aen alle de constichste wercken moet gheven / daer niemandt als Const-gheleerde ooghen de proeven en volmaecktheden in en sien door goede kennisse en oprecht oordeel / maer Botterickken (die van oordeel berooft sijn en gheen oordeel en hebben) daer in niet meer en sien als vlieghende Nacht-uylen sonder bril. Sulckx dat de Teecken-const is de Voester en eerste Moeder van alle edel handt-werck die dienstich is soo voor den oorlogh als vrede. * En heeft Eneas de belegeringh der Troyaensche Stadt op het versoeck vande verliefde Calypso met een rijsken in het sandt des Oevers niet afghebeldt ? de Medecijnen leeren de kruyden kennen siende de ghedaente der selver in verscheyde boecken af-gheteeckent. De Geographie wetenschap en can qualijck bestaen sonder teeckeningh : de Sterr-kijckers en Landt-meters en connen gheen Caerten oft ghesternde Firmamenten met hun Planeten en ken-teeckenen des Hemels sonder vaste teeckeningh afbelden / de Teeckeningh is de bron die den eersten en lieffelijcksten smaeck van volmaecktheyt gheeft aen alle dinghen / uyt wiens wesen alle dinghen ghekent wordt. Uyt de Teeckeningh die op de Helm-toppen der Kryghs-lieden van Roomen placht te staen met de grijnsende Hoofden van eenighe verbaerclijcke Monsters in coper oft yser ghesneden / voorts uyt de af-teeckeningh van andere schroomelijckheden oft victorieuse daeden die inde Bannieren / Standaerden / Harnassen en Schilden te sien waeren / costmen eertijden speuren de gheleghentheyt van tijde in den handel van oorlogh oft victorie der cloecke Cryghs-helden. (a) De waghens vanden Coninck Darius waren seer vrempt toe-gherust ten aensien vande wonder cieraeten van goude oft silvere Beelden der Goden / die aen beyde sijden des waghens op ghesett waren / eenighe sraey Coninckilijcke drinckvaten (die Plinius Delphines noempt) plachten naer de ghedaente van Dolphijnen met aerdighe beduydinghen door curieuse teeckeningh ghedreven ende ghesneden te zijn. Oock costelijcke Triumph-waghens / Lampades oft seldsame toortsen verciert met silvere Belden die de jonghelinghen voor de Af-goden droeghen. *Oppidorum Captorum Imagines*, dat sijn af-beldtselen van veroverde en ghewonnen Steden / *Sceptra eburnea* oft ivoore Schepters en meer andere sulckdanighe vreught teeckenen gaven eertijts een kennelijck bewijs van peys en vrede / die tusschen d'een en d'ander ghemaeckt was oft de overhandt / die de Heydenen in hun bloedighe Batalien vercreghen hadden ; soo en is't niet te verwonderen dat de aenghenaeme / edele en vrye Schilders en Beldt-houwers Const bemindt en ghesocht wordt / ter wijlen soo claer als den dach blijckt dat van over soo veel hondert jaeren de selve in oude tijden gheploghen is. Hebbe dan niet sonder merckelijcke reden aenghelockt gheweest met de Teecken-const dit mijn werck te be-

* Ovidius lib. 11. de arte Amandi.

(a) Q. Curtius Lib. III Cap. 3.

Homerus.

Ovidius de ponto eleg. 1.

Caius Suetonius.

te beginnen ende daer mede te eynden / naedemael sy den eenighen Steun-stock en Pilaer is daer alle de voorschreven soo levende als overledene Constenaeren hun wercken den alder-cierelijcksten luyster mede ghegheven hebben en noch daegheljickx door ghegheven wordt. Wat overt my dan meer te segghen als den Almoghenden Heer mijnen Godt te bedancken dat ick met ghesontheydt tot zijn Eer en meerder Glorie dit werck heb ten eynde ghebracht / hopende dat den goedt-willighen / oft nausiftighen *Leser* daer uyt gheen ondeught / spot / schimp oft fenijn en sal suyghen overpeysende dat t'selve uyt een botte en onervaren pen ghedronghen is / waer van my gheen de minste eer toe en compt maer wel den Al-ghever onsen Heer ende Schepper des wereldts. Want de wetenschap oft Kunst die eenen Mensch is ingheslort en compt niet vanden Mensch maer van Godt / het menschelijck werck is ydelheyt behalven Godt te behaghen / lief te hebben en te beminnen. De menschelijcke reden nempt haren oorspronck uyt de goddelijcke reden. * *Ghelijck de vlamme altijdt om hoogh treckt sonder om leegh ghedruckt te connen worden soo is het menschen ghemoedt in d'een oft d'ander altijdt levendich, en besich om opwaerts te peysen, van waer alle gaven moeten comen en door den milden Heer ons toe-ghesonden worden.* * Seneca epist. 39. De gaven die hy ons gheeft can hy wederom nemen / alle de menschelijcke schoonheyt / gheleertheydt / welsprekentheydt / constighe wetenschap / kloeckheyt en wackerheyt zijn verganckelijcke dinghen en worden ons vande doodt ontrooft / die soo aen gheestelijck als werelijck / een recht Erfdeel is en een spore waer door wy ons selven behoorden te oeffenen inde deught om te becomen den oneyndighen wegh der opperste zaligheyt. Want *Seneca* seyt seer wel : *Dat niemandt Godt soo en can behaghen dat hy versieker sy morghen te leven.* Seneca. De doodt gheeft den Mensch al menichmael achterdencken om wel te leven / t'is eenen wegh (seydt *Salomon*) die de Menschen rechtveerdigh maeckt / eenen spieghel Salomon. om daer in te vinden den wegh ende passagie naer de eeuwigheyt / den *Heylighen Jeronimus* seyt : *Men can vande weelde tot de blijschap niet gheraecken ende hier altijdt het lichaem vullen met ydelheyt en hier naer de ziel met salicheyt.* Ieronimus. Siet dan aen goedt-jonstighen en nieu-lustighen *Leser* mijnen iever ende liefde tot de Konst die ick niet en heb beschreven om mijn selven oft iemandt anders daer door tot eenighe ydel glorie te verwecken / maer om te thoonen dat ick de ledighe uren van mijnen tydts overschot heb soecken waer te nemen in't ondersoecken der verholentheyt der menschelijcke wetenschappen inde weert-befaemde Schilder-const tot leeringh der iverighe jeught om t goet en quaet te onderscheyden / tot vermaeckelijckheyt der Const-minnende Gheesten / om de kracht der Konst te kennen / ende eyndelijck tot meerder eer ende glorie vanden oppersten Heere Godt Almachtich ende sijne heylighe ghebenedijde Moeder MARIA om aen my op dese bedroefde wereldt gratie te verleenen ende naermaels d'eeuwighe salicheyt / Amen.

E Y N D E.

VVaerheydt baert Nijdt.

GHEBEDT.

DRij-eenich eeuwich Godt; fonteyn der ſoetigheden
Hert-Kender, Hemels licht, ontfanght mijn cleyn ghebeden
Die ons ghedachten weet, jae vanden Hemel ſiet
Den handel vanden Menſch en wat op d'Aert gheſchiet,
Soo in mijn ſlap beſchrijf wordt ydelheyt ghevonden
En rekent dat ô Heer! my naermaels voor gheen ſonden,
Jck ken dat in my niet als booſe kranckheyt is
Die voor U neder-knielt en bidt vergiffenis.
Ach! als ick overdenck de wercken van mijn daghen
Waer in ick my ſoo ſlecht heb tot de deught ghedraghen,
Soo berſt het tranen nat met ſuchten uyt mijn oogh
En ſien met droef berou naer U ô Godt om hoogh.
Dat U bermhertigheyt my wilt ghenadigh weſen
En door U bitter doodt mijn quaelen eens gheneſen,
Op dat mijn arme ziel in dijen leſten dach
(Als ſy uyt t'lichaem ſcheydt) U eens aenſchouwen mach.
O eenich Sondaers trooſt, ô Goddelijcke waerheyt
Die alle duyſterheyt verdrijft door Uwe claerheyt,
Door wie de gulde Son het Aerdterijck beſtraelt
Gheeft JESV dat in my U grati neder-daelt,
Dan heb ick al veel meer als jemandt vande Menſchen
Op d'Aerd' beſitten can oft wat ſy connen wenſchen.
Vervremt ô Godt! mijn hert van ydel ſotte waen
Dat ick door vrees van U gheen valſcheyt toe en ſtaen,
Oft laet gheen ſondich quaet in mijn ghedachten dringhen
Die eeuwich mijne ſiel in't duyſter mochten bringhen,
Jck eynd' dan inden Naem van U Almoghend' Heer
Al t'gen' ick heb ghedaen dat is tot Uwer Eer.

U noyt

U noyt volpresen Loff zy eeuwighlijck ghesonghen
Met soo veel Hemelsche en Werelijcke tonghen,
Als daer sijn druppelen en zanden inde Zee
Oft Voghels inde Locht, en alder-hande Vee,
En bladers op t'gheboompt, en granen inde velden
Want schoon men t'altemael by een te samen stelden
Jae noch soo veel daer by, ten waer al niet een sier
Want voor den Naem van Godt booght Hemel Aert en vier.
Die onse uren telt en d'eyndt weet van ons leven
Die t'sterf'lijck leven nempt en t'leven weer can gheven,
Versterckt my in't gheloof door Uwe segheningh
En laet haer kracht stets sijn mijn siels verteghenigh.
Op dat ick niet en mach als uwen *Næm* bedencken.
Wanneer de bleecke doodt mijn leven eens sal krencken
Dat mijn benouwde siel met kennis en verstandt
Den uyt-ganck wachten mach en valt in Uwe handt.
Want t'is soo soeten doodt in uwen Naem te sterven
En soeter noch de hop' van t'Hemel-rijck te erven,
VVaer mede tot besluyt ick Heer op U betrouw,
En wasch mijn sonden aff met tranen van berouw.

E Y N D E.

Fine Coronato Nobilitatur Opus.

Ad Maiorem Dei, Deiparæque Gloriam.

Fert odia verum.

C. De Bie.

Op

Op t'Gulden Cabinet

VAN Mr. CORNELIS DE BIE Auctеur.

Comt Vader van Apell', Regeerder van de Son:
Onthaelt dees groote Zee, van d'Aganipsche bron.
Reyckt hem u lauwer-krans, ombeymt met schittrend goudt.
Neyght neer u gulde strael, die nijdigheyt verdout.
En weest niet meer betreurt, om't waerdigh hoogh ghestaght.
Laet nu u droeven glans, het is weer voort-ghebracht,
In dese onse Eeuw, alst leven van de Konst,
Vernieuwt wordt, en weer bloeyt door sijne goede gonst.
Soo datmen nu t'Pinceel, tot aen de sterren draeght.
Den Stierder van sijn steert, aen jder een behaeght:
En prijst sijn levend' breyn, dat staegh Natuer trotseert:
Bedrieght der menschen oogh: en s'Meesters eer vermeert.
Is hy dan niet den gheen, die Phœbi glans verlight?
En roemt sijn ouden stam, die eeuwigh blijft verplight.

THEODORVS VAN KESSEL
M. D.
Nil nobis proprium
quam velle & intelligere.

Tot

Tot Lof vanden ſelven Auctеur.

Wie iſſer, die de Konſt bemindt
Die van *Apelles* was beſindt:
Die niet en traght, te ſien den ſtaet
Van ſijn gheſlaght en haer ghelaet.
Maer nu ter wijl ons levens tijdt
Seer haeſt, en ſnel ten eynde glijdt:
Soo is dien luſt noch noeyt voldaen,
Noch oock gheluſt, noch oock vergaen;
Voor dat de *Bie* des Neerlandts eer,
Volded' het Europeeſch begeer:
En toonden, in het open veldt
Haer daden, ſin, en eyghen beldt.
Hy is dan waert, te ſijn ghekroont:
Met *Daphnes* loof, die ons verthoont
Het bloeyſel, t'gheen *Apelles* ſtam,
Voor deſen ded', eert hier toe quam.

Door *Circes* wet, *De Bie*, uyt *Floras* ſchoot te ſuyghen
Een voetſel, naer wiens ſmaeck, de dieren al ſchier buyghen:
Maer hier, *De Bie* voortbrenght een *Flora*, op wiens glans
Europa ſigh beroemt: en torſt den lauwer-krans.
Apollo ſtaet verbaeſt: *Minerva* ſchijnt te ſwichten,
Den wijſen *Eſtylus*, door ſchaemt verberght ſijn dichten
Als hy dees blom beſchout, in wiens ſoet ghelaet,
Apelles ſtaet ghеprent, met ſijn gheſlaght en ſtaet.

Theod. van Keſſel.

DER

DER NEETSCHE BIE EER-GALM
RVGHTIGH VERTHOONT

IN T'LOF-SAEM, DEFTIGH VVERCK VAN MEESTER CORNELIVS DE BIE,

INVVOONDER DER COOP-STEDE LIER.

NOit *Bie* heeft gragher Honingh-douw ghegheven
Als ons de *Neet* werpt uyt haer golven op,
De *Lierſche* ſtrant die doet de Faem her-leven
Door *Helden-conſt* ghebroeyt in Honingh-drop.
Apolſche VVal ô *Lier* ghy toetſt de ſnaeren
Die op de *Lier* van *Pæan* ſtaen ghereckt,
Wat wonder iſt dat gh'uyt u ſilv're baeren
Het Peerlemoer van Conſt hebt op-gheweckt;
Wie cond' de Conſt doch beter lof beſaemen
Als *Lyra* d'eenich ſpel van Poëſiê?
Die op haer kuſt *Apol' Apel'* te ſaemen
Jn *Blonten tijdt* brocht door een ſtercke *Bie*:
O ſchraend'rē *Bie* van ſchraend're gheeſt gheſproten!
U cloeckheyt glimt daer Wijsheyts-Moeder woont,
U leden zijn vol gheeſt'ghe Conſt ghegoten,
Soo jeder deel des lichaems ons bethoont;
U *Vleug'len* zijn *t'Pallet* met verf bevreven,
U *Pooten* zijn *Pinceelen* van *Pictur'*
Waer door ghy treft de *Conſtenaers* naer t'leven
Van over langh gheleeft tot deſer ur',
Uw' *Angel* duyt de *Stift* van't eel Graveren
Die vaeck in Plaet van Coper oft Metael
De roembaer Conſt van Snijen ons heeft geren
Gheopent in u *Cabinets* ovael;

U *Hooft*

U *Hooft*, het hardſt' van all' uw' ledemaeten,
  Beduyt *Schulptur'*, die uyt een harden ſteên
(Ghelijck Pigmaêl') ſchept wondere ghelaeten
  Van Menſch, en Dier, met haer volmaeckte leên.
O wond're *Bie!* ghy doet mijn ooren dreunen,
  Jck miſch' in ſangh, mijn ſtem wordt heeſch en grof,
Wie ſal mijn pen met lof-ſangh onder-ſteunen?
  Dewijl' mijn gheeſt verſwackt in uwen lof!
Noit heeft het *Iliaens-gheberght* ghedraeghen
  Soo cloeck gheſwerm van ſwang're honingh-graet,
Als ghy *Ambivarit'* in print doet waeghen,
  Door u Homeêrſche pen in *Bie-ghewaet*:
Gheen *Onder-aertſche Roomen* comt ghy roemen,
  Ghemorſelt, en ghebriſſelt ſtuck op ſtuck;
Een beter ſap uyt *Nederlandtſche bloemen*
  Gheſoghen, gheeft gh' *Aduatica* in druck;
O ſwang're *Bie!* vol ſwang're gheeſt gheregent,
  Ghy vracht een werck, waer door u ſtaelen Naem
(Door Goden-gunſt onſterfelijck gheſegent)
  Blijft rollen op de wiecken vande *Faem.*

Menghel-Veerſch
OP
t'Voorſchreven Schilder-boeck.

Nu de   der her-leeſt ſoo   roem lof   re
  ſchil   ij   vol   en   ge   gent
Js t'ver   der ſ'ren Mars oock   com   lijck   ſe

Leeft in vrede.
GERARDVS WOLSSCHATIVS.

Aaaa   TAFEL

TAFEL OFT REGISTER VAN DIT GULDEN CABINET.

Verdeylt in dry Hooft-ſtucken oft Deelen, waer in volghens de ondergheteeckende Bladt-wijſers te vinden ſijn veel ſchoone Aenmerckinghen ende jnvallende ghedachten van onſe ſeer Edele ende Lof-rijcke

Pictura, Sculptura ende Architectura.

EENSAMENTLYCK

De Naemen van alle de ervaren *Schilders*, *Beldt-houwers*, *Plaedt-ſnijders* ende *Architecten* van onſe ceuw, hier in begrepen.

A.

Aen-

D.

E.

F.

G.

Graf-

TAFEL OFT REGISTER.

Ian

Peeter

R.

S.

T.

V.

W.

EYNDE.

ERRA-

ERRATA OFT DRUCK-FEYLEN

In dit teghenwoordich *Schilder-Boeck* by misverstandt begrepen, de welcke den *Leser* sal ghelieven te verbeteren, ende aldus te lesen met de aenwijsinghe vande gheteeckende Folia oft Bladers, soo ende ghelijck hier volght.

Folio 58. staet hy was van edel stam, leest hy was een Edelman.
Folio 69. staet Fenenum, leest Venenũ.
Folio 72. staet extimavitque, leest extimuitque.
Folio 79. staet effectien, leest effecten.
Folio 80. staet voor sijn huys, leest voor hun huys.
Folio 94. staet regula 4. eenen, leest eenich.
Folio 106. staet ghenoeght, leest ghevoeght.
Folio 109. staet Abram Brouwer, leest Adriaen Brouwer.
Folio 112. staet inden 19. reghel haere deught te weten, leest haer af te meten.
Folio 118. staet die noyt vergaen en sal, leest die noyt vergaen sal.
Folio 122. staet ist edel oft onedel, leest ist edel oft oneel.
Folio 123. staet nachts vermoghen, leest crachts vermoghen.
Folio 126. staet ghecrulde baeren, leest hairen.
Folio 146. staet: op den derden regel het leven ghelijckt, leest het leven wel ghelijckt.
Folio 169. staet van Boets, leest Banboets.
Folio 188. staet: Nobile pando decus rei, leest Nobile pando rei decus an bene livor inique.
Folio 189. staet: wiens penne groeyt als t'cruyt levend' water crois, leest oft levend' water crois.
Folio 190. staet: ronnen, leest ramp.
Folio 193. staet Dedalus, leest Jcarus.
Folio 212. staet Harsouwen, leest Carsauwen.
Folio 295. staet Gasper du Que Tapijt-Schilder, leest Landtschap-Schilder.
Folio 427. staet: op den vijfden regel Botteringhen, leest Bottericken.
Folio 461. staet Cornelis Visser, leest Jan Claessen Visser.
Folio 532. staet Mennebroeder, leest Minnebroeder.

F I N I S.

APPROBATIE.

DEsen Boeck (gheintituleert het GULDEN CABINET vande edel vry Schilder-conſt, inhoudende den lof vande Schilders, Architecten, Beldt-houvvers ende Plaedtſnijders van deſe eeuvv, door den beroemden ende Reden-rijcken Poët CORNELIS DE BIE Notaris tot Lyer) ſal tot luyſter van allen Conſtbarende verſtanden, tot liefde van allen Conſtminnende Gheeſten, tot verweckinge ende profijt der jeverighe Schilder-jeught moghen ghedruckt, ende in't licht ghebrocht worden. In Antwerpen den 18. Februarij 1662.

GUILLELMUS VAN HAMME *Preſbiter, Licentiaet in beyde de Rechten, Protonotaris Apoſtolijck Canoninck ende Scholaſter der Cathedrale Kercke binnen Antwerpen.*

GHEDRUCKT T'ANTWERPEN,
By Juliaen van Montfort, Boeck-drucker / ende Boeck-vercooper / woonende inde Hoogh-straet / teghen over de Hayre-straet / inden Wolsack.
ANNO 1662.

95 portraits. avec celui de Faydherbe p. 500

KA ad. ell Ro 14 — 0